

Giới thiệu Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert

Cùng lần trước so sánh với, lúc này đây trong đó mùi hôi đích hương vị càng phát ra đích nồng đậm.

Nhìn vào kia hợp lại được liệu, mập đích sắc mặt lại một lần nữa trở nên tái mét.

"Làm cho này hợp lại được liệu ăn. . ." Hách Nhĩ lạnh giọng hướng về mập nói.

"Không ăn, đánh chết ta cũng không ăn. . ." Mập hiện ngang lăm liệt đạo, kia hình dáng tựa giống như trên tử hình thai đang khẳng khái lời nói đích anh hùng.

"Không ăn ta đánh ngươi. . ."

"... Ta ăn."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: điên cuồng Đầu Thạch Xa

Mạo Bài Đại Tướng Quân tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, một toà nguy nga Cổ Thành đứng lặng ở ánh nắng chiều bên dưới, trên tường thành đứng lít nha lít nhít binh lính, một cây cái sáng sủa tươi đẹp đại kỳ theo gió bay lượn, phản phát vang lên.

Mà tường thành ở ngoài, hướng về xa xa nhìn tới nhưng là liên miên không dứt đại doanh, lều trại giống như thủy triều liên tiếp. Nhiều đội diệu vũ dương oai màu đen Thiết kỵ ở lều trại bốn phía tới lui tuần tra, khí thế kia so với có cao to tường thành Cổ Thành một phương cũng không kém chút nào.

Đã là lúc chạng vạng, tối tăm tia sáng đối với tiến công một phương hết sức bất lợi, vì lẽ đó bầu không khí tuy rằng căng thẳng, thế nhưng trong thời gian ngắn nhưng cũng không đánh được.

.....

Nguy nga trên tường thành, ngoại trừ này lít nha lít nhít binh lính, còn có mấy vị y giáp rõ ràng Tướng quân cùng đám một ông già đứng thẳng với đầu tường, Dao Dao nhìn phía dưới lều trại.

Ông lão kia trên người mặc một bộ màu đen rộng lớn áo bào, chấp hai tay sau lưng, bóng người tuy rằng thoảng đơn bạc, thế nhưng là mang cho người ta một loại Kinh Thiên lớn trụ cảm giác, giống như toà khiến người ta vĩnh viễn cũng không cách nào ngược nhìn núi cao. Một trong số đó song con mắt màu đen giống cổ không dao động, xem ra hết sức phổ thông, thế nhưng trong đó toát ra ánh mắt nhưng dường như lưỡi kiếm như thế sắc bén, tựa hồ có thể cắt ra tất cả.

"Sao có thể có chuyện đó. Tên béo đáng chết kia tại sao không có trúng kế. Hắn căn bản không khả năng sớm biết đó là một cái bẫy. ."

Ông lão bên cạnh một người mặc áo giáp màu bạc, đầy mặt nhưng phát Tướng quân đột nhiên hung hăng nện cho một hồi tường thành, khuôn mặt không cam lòng.

"Này tên béo đáng chết quá hèn hạ, hắn chỉ ăn mỗi nhử, thế nhưng là không có mắc câu." Lại là một hình thể gầy gò trẻ tuổi Tướng quân, cái kia tuổi trẻ Tướng quân hai mắt hơi đỏ lên, cất giấu trong đó một luồng ngập trời hỏa diễm.

"."

Một lại một cái Tướng quân như nói đối phương vô liêm sỉ, thế nhưng ông lão kia nhưng khí định thần nhàn, uyên đình núi cao sừng sững, nguy nga bất động.

Qua hồi lâu, chỉ nghe ông lão kia thần nhiên nói: "Các ngươi vẫn là đại dạn hướng Tướng quân sao?"

Ông lão thanh âm của rất nhẹ, nhẹ dường như phong thanh ở nghẹn ngào, nhưng là chính là chỗ này sao một câu nói, để tất cả mọi người yên tĩnh lại.

"Tiêu minh, ta nhớ tới người đang ở đây tấn công Ly quốc thời điểm, đã từng lấy 3000 quân đội ở Ngọc Long sông mai phục, kích hội đối phương ba vạn nhân mã?" Ông lão nhẹ nhàng nói.

"Phải. . . ." Này đầy mặt nhưng phát Tướng quân chấp tay đáp, có điều tuy là chấp tay đáp, thế nhưng cặp kia chuông đồng giống như trong ánh mắt nhưng không có bất kỳ tự đắc, trái lại mang theo một loại vẻ xấu hổ.

"Âm cho, nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi là con cháu thế gia, 15 tuổi tham gia quân đội. Tuy rằng khi đó ngươi chỉ có 15 tuổi, thế nhưng ngươi nhưng dẫn theo một nhánh tiểu đội đem Đại Doanh Triều Đô thành Long Khánh thành cửa thành gạt mở, vì là đại quân công phá Long Khánh thành đặt cơ sở vững chắc." Ông lão đưa mắt chuyển qua cái kia tuổi trẻ tướng lĩnh trên người.

Tuổi trẻ tướng lĩnh cũng chấp tay đáp,

Thế nhưng về mặt nhưng cũng cùng lúc trước Tiêu minh như thế, tất cả đều là vẻ xấu hổ.

"Tây tú hào, ngươi là ta một tay nuôi nấng, ta nhớ tới, ở mã Hoa Vũ bình nguyên, ngươi đã từng dùng Phá Phủ Trảm Chu kế sách lấy một vạn người đánh tan đàn An quốc mười vạn đại quân."

"Hồ Tam"

Ông lão một câu lại một câu nhẹ nhàng nói qua, dáng dấp kia tựa như cùng tự cấp con cháu của chính mình kể chuyện xưa giống như vậy, êm tai mà nói. Thế nhưng những tướng lĩnh kia nhưng từng cái từng cái dường như chịu trách cứ một phen, trên mặt mang theo vẻ xấu hổ.

"Các ngươi đều là Truyền Kỳ, mặc dù là quá khứ, này mỗi một hướng mỗi một đời danh tướng cũng bất quá như thế." Ông lão thần nhiên nói: "Nhưng là các ngươi hiện tại nhưng sợ."

"Nguyên soái." Nghe ông lão, một đám tướng lĩnh màu dòn dập dờn lên lên, trong đó càng là mang theo một luồng lạnh lẽo chiến ý.

"Các ngươi nói cho ta biết, các ngươi lại sợ cái gì? Sợ người mập mập kia sao? Sợ cái kia cơ hồ bại bởi quá các ngươi mỗi người Bàn Tử sao?" Ông lão cười yếu ớt nói rằng.

"Chuẩn bị chiến đi, binh minh chính là chân chính bắt đầu. Bàn Thạch bắt giam, ngàn năm hùng quan, vừa có các ngươi, người mập mập kia không công phá được." Ông lão thần nhiên nói, thế nhưng trong ánh mắt này như điện tinh quang lại làm cho trong lòng người không khỏi kiên định lên.

.....

Liên miên không dứt trong trường lớn có một toà rất không bắt mắt lầu trại ở vào quân doanh cuối cùng, lầu trại rất cũ kỹ, cũ thậm chí có thể làm cho người nghe thấy được một luồng mốc meo mùi vị, ở đại bí trong triều, chỉ có những kia tù binh mới có thể bị giam áp ở đây. Thế nhưng chính là như vậy, xuyên thấu qua lầu trại trước khe hở hướng về bên trong nhìn tới, nhưng sẽ phát hiện một hàm hậu thành thật Bàn Tử ở trước bàn lật lên một tờ chiến báo.

Cái tên mập mập này trên người mặc giáp trụ một thân xám xịt khôi giáp, nếu như không phải này chấp chôn ánh nến, sợ là căn bản nhận biết không ra đó là áo giáp.

"May mà ta bố cục trước, nếu không thì, hiện tại đã làm bắt làm tù binh đi." Hàm hậu thành thật Bàn Tử đột nhiên cắn răng nghiêng lợi nói rằng.

Sau đó Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên lại ngây ngốc nở nụ cười, đem chiến báo bỏ qua một bên, lẩm bầm thì thầm: "Có điều. Mười vạn đại quân, bị thua thiệt đi, nên."

Tiếp theo chỉ thấy Bàn Tử câu chuyện lại là xoay một cái, sau đó nói rằng: "Ngàn năm Cổ Thành thì thế nào? Vì thời khắc này ta mưu hoa hai năm, ngươi thua rồi. Ha ha."

Bàn Tử thoáng trầm tư một chút, sau đó từ trong lồng ngực lấy ra một khối màu vàng Hồ Phù đến, này Hồ Phù mặt trên có khắc một tay cầm Cự Phủ, khuôn mặt dữ tợn Cự Nhân.

"Bình minh công thành."

Bàn Tử trong tay Hồ Phù dưới ánh nến tản ra kim quang nhàn nhạt, mặt trên người khổng lồ kia vào lúc này tựa hồ sống lại, có vẻ dị thường thần bí.

.....

Ngon lửa chiến tranh ngập trời, một bên là nguy nga Cổ Thành, trên tường thành binh lính phân làm hai tầng, phía trước một tầng đang không ngừng hướng phía dưới quăng đồ vật, tảng đá, lăn dầu. Không thiếu gì cả. Mà bên ngoài một tầng thì lại bắn ra đầy trời mũi tên, mũi tên như mưa, hắc áp áp khiến người ta cảm thấy một loại thấu xương cảm giác mát mẻ. Mà một mặt khác nhưng là liên miên không dứt lầu trại, lầu trại trước lít nhít binh lính ở hướng về Cổ Thành trùng kích, này mãnh liệt thế giống như là biển gầm hung hăng đụng chạm lấy tường thành.

Thang mây, Đầu Thạch Xa, phi xa. Công thành thủ thành khí giới không thiếu gì cả. Song phương đều dốc hết sức phải đem đối phương giết chết. Một bên là kiên cố thành trì thêm vào 50 ngàn đại quân, mà một mặt khác nhưng là hai trăm ngàn quân đội.

Nhân số trên là Bàn Tử chiếm ưu thế, thế nhưng ở kiên cố thành trì bên dưới, điểm ấy ưu thế cũng đương nhiên hoàn toàn không có, có thể nói Bàn Tử thậm chí chiếm thế yếu. Bởi vì hấn đối mặt chính là trăm năm thành trì, chưa từng có bị : được công phá cửa ải.

Dưới thành tường đã biến thành một mảnh đỏ sẫm vẻ, này róc rách dòng máu hội tụ thành dòng suối nhỏ, ở loang loang lỗ lỗ mặt đất bên trong lan tràn. Xác chết, không cách nào tính toán xác chết ở dưới thành tường đã biến thành dường như hạt cát như thế tùy ý có thể thấy được gì đó.

Không chỉ là dưới thành tường, đầu tường như thường có người bị chết, này đó bùng huyết dịch theo thành trì vách tường tảng đá khe hở chậm rãi chảy xuống.

"Hoắc Thanh, một đời quân thần." Dao Dao nhìn trên đầu thành cái kia ngạo nghễ đứng thẳng, ông lão mặc áo đen, Bàn Tử trong miệng nhẹ nhàng thì thầm.

Bàn Tử đang nhìn Hoắc Thanh, đồng dạng Hoắc Thanh đã ở xem Bàn Tử.

"Người muốn làm sao công phá toà này thiên cổ hùng quan đây?" Hoắc Thanh thần nhiên nói. Bàn Thạch bắt giam tường thành kiên cố, cao cao không thể với tới. Hơn nữa 50 ngàn đại quân phòng thủ từ chính diện muốn công phá, dù cho có năm trăm ngàn người cũng không thể có thể. Muốn từ phía sau tiền hậu giáp kích, vậy thì càng không có thể. Toà này hùng quan vững vàng mà kẹt ở Tượng Tị sơn cùng đỉnh nhọn sơn trong lúc đó. Hai toà đỉnh núi nga đứng vững, thẳng vào Vân Tiêu, mà sơn đạo nhưng là uốn lượn quanh co, chỉ cần sơ ý một chút liền có thể có thể từ giữa núi rơi.

Quý Kiến Sầu, đây là dưới chân núi hộ sẵn bắn đối với hai ngọn núi này miêu tả. Từ đây liền có thể biết được, này hai toà sơn đến tột cùng làm sao hiểm ác.

Đương nhiên cũng không phải không cách nào thông qua, thế nhưng đó là ở nhân số rất ít đích tình huống dưới, nếu như quân đội muốn thông qua, như vậy căn bản là một cái chuyện không thể nào.

Trừ phi tiêu tốn mấy tháng, thậm chí một năm này mới có khả năng để 10 ngàn quân đội thông qua nơi này. Mấy tháng, một năm. Đợi được khi đó, hết thảy đều kết thúc. Còn nói gì phá quan?

.

Nhìn cái kia ngờ ngợ chỉ có thể nhìn thấy một bóng đen Hoắc Thanh, Bàn Tử đột nhiên nhọt nhọt địa cười nói: "Lão hồ ly, ta biết ngươi đang ở đây muốn cái gì, nhưng là lần này ngươi nhưng tính sai, ở hai năm trước ngươi làm cho ta làm thò lần kia, ta liền ở đây để lại 10 ngàn quân đội."

Bàn Tử tay cầm Hồ Phù, mệnh lệnh Phó tướng lần thứ hai gia tăng công thành cường độ ,trên tường thành một phương tuy là nghi hoặc Bàn Tử tại sao liều mạng tiến công, thế nhưng là đã ở liều mạng tử thủ, lúc này Bàn Tử một phương ti lệ thương vong đến một mức độ kinh người.

Trên chiến trường chém giết để song phương đều gấp mù quáng. Thế nhưng chiến cuộc một mực giằng co.

Rốt cục.

Một trận xé tiếng giết mơ hồ từ Hồ Lao quan phía sau truyền đến, này xé tiếng giết càng lúc càng lớn, đến cuối cùng càng là dường như Giang Hà chạy chồm tiếng vang.

Trên tường thành lúc này rối loạn.

"Đến rồi, Triệu thương cho ta hạ lệnh, đem tất cả quân đội đều quăng vào đi." Thấy cảnh này, Bàn Tử dường như kiêu ngạo Đại Công Kê như thế mạnh mẽ nhắc tay bên trong Hồ Phù.

Hắn muốn thắng, đối diện nhưng là quân thần, cái kia đã từng đánh bại hắn mười lần quân thần. Nếu như không phải Bàn Tử thần kinh rất lớn điều : con, sợ là đã sớm thất bại hoàn toàn.

Rốt cục, Bàn Tử rốt cục có thể hoàn toàn chiến thắng con cáo già kia. Hắn làm sao có thể không mừng như điên?

Bàn Tử vào lúc này đã có thể tưởng tượng ra, Hoắc Thanh cùng này một đám đã từng đưa hắn đuổi theo địa địa nào loạn tướng lĩnh về mặt.

Thế nhưng đang lúc này, đột nhiên bên tai một trận"Gào thét" tiếng vang lên, Bàn Tử cau mày hướng về bầu trời nhìn tới, này vừa nhìn, Bàn Tử con mắt nhất thời đã biến thành hai cái chuông đồng.

Chỉ thấy một khối khổng lồ vô cùng đá tảng hướng về bên này đập tới.

"Thảo nê mã." Nhìn khối cự thạch này, giờ Hồ Phù Bàn Tử không khối mà trở mắt ngoác mồm, đại diện hướng Đầu Thạch Xa có thể đập ra cự ly có điều 500 trượng mà thôi, mà hắn chỗ đứng nhưng cự ly này biến thành tường có 1000 trượng. Có điều muốn trốn căn bản không còn kịp, chỉ thấy Bàn Tử tay trái đột nhiên dựng lên trong đó chỉ, trong miệng từ từ phun ra vài chữ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: bi kịch

Tiểu Thuyết : Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Bàn Tử hơi mở mắt ra, híp lại con mắt mơ mơ màng màng hóa thành một đường thẳng ở trong phòng qua lại quét mắt.

Nhưng là cũng không lâu lắm, cái kia thẳng tắp rộng mở phóng to.

Bàn Tử cái cổ tìm địa thật dài, con ngươi suýt chút nữa không lờn cổ đi ra: "Đây là cái gì? Mang theo cánh người chim?"

Khi hắn bên cửa sổ, cách hắn thân thể không tới năm trượng cự ly bày đặt một vàng rực rỡ lồng sắt. Lồng sắt rất tinh xảo, tinh xảo đến mỗi một cái tuyến đều tựa hồ trải qua cẩn thận đánh bóng.

Mà ở lồng sắt bên trong, lại có một thân cao một thước, phía sau mọc ra sáu đôi với óng ánh long lanh mỏng như cánh ve cánh, lỗ tai thật dài bé gái.

Đúng, đích thật là bé gái. Một thân thể trần truồng, thân như chạm ngọc bé gái.

Bàn Tử nỗ lực xoa xoa con mắt của chính mình, sau đó nhưng là ai thán một tiếng, trong miệng tức miệng mắng to: "Áo giáp, tuyệt đối là trọng thương sau khi áo giáp, bằng không làm sao sẽ xuất hiện người chim?"

Bàn Tử vì chính mình cảm thấy bi ai, rõ ràng hắn đã trốn đủ xa, thế nhưng lại vẫn sẽ bị này ăn kim thương không ngã thuốc Đầu Thạch Xa đập trúng.

Có điều nhưng cũng đáng vui mừng, một khối mấy trăm cân đá tảng, trải qua Đầu Thạch Xa tung, này hạ xuống thế tuyệt đối có mấy ngàn cân sức mạnh, thế nhưng như vậy hắn cũng không có chết.

Ngay ở Bàn Tử liền hồ người tốt có báo đáp tốt thời điểm, một đường như Ngân Linh giống như thanh âm của truyền đến Bàn Tử trong lỗ tai: "Ngươi cái này vận ác Bàn Tử, nhanh lên một chút thả ta đi ra ngoài."

Bàn Tử giật mình, sau đó hai mắt lần thứ hai lờn cổ lên, tìm cái cổ lần thứ hai hướng về bên cạnh nhìn lại. Chỉ thấy này lao tù bên trong "Người chim" chánh: đang hai tay cắm vào eo thon nhỏ, nổi giận đùng đùng nhìn hắn.

"Trời ạ, lẽ nào đầu óc của ta bị đập xảy ra vấn đề sao?" Bị : được này "Người chim" mắng, Bàn Tử không một chút nào tức giận, ngược lại sắc mặt càng ngày càng vụn vụn, càng ngày càng bi ai.

"Hoắc Thanh, ta với ngươi không đội trời chung!" Qua đến nửa ngày, Bàn Tử trong miệng mới từ từ lóe ra mấy câu nói, này cắn răng nghiêng lợi đáng về làm như hận không thể đem trong miệng nói tới người liền dây đeo cốt nuốt lấy.

"Ta thật nhiều chính là Bàn Tử, vậy là ngươi cái gì? Dài ra hai cái cánh chính là người chim rồi hả ?" Bàn Tử uốn một cái mặt, con mắt vội vã chuyển động hướng về này "Người chim" mắng.

"Thả. Ta Ngân Nguyệt Sâm Lâm công." Người chim tức giận nói, nhưng phía sau tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vã dùng cặp kia tay nhỏ che miệng lại.

Bàn Tử vừa muốn tiếp tục trào phúng, thế nhưng đang lúc này, chỉ nghe "Môn" kéo kết từng tiếng vang, đột nhiên một tóc xanh, trên người mặc màu trắng nhạt váy người hầu gái đi vào, mỉm cười với nhẹ nhàng nói: "Thiếu gia, buổi chiều chính là ngươi thi thời gian?"

Bàn Tử ngậy ngậy cả người, giống như tuyên cổ điêu khắc như thế hoàn toàn hoá đá ở.

Mái tóc màu xanh lam, ở Đại Tổng Quốc bên trong tại sao có thể có mái tóc màu xanh lam nữ hài,

Mặc dù là những kia đến từ phiên ngoại người cũng tuyệt đối không thể mọc ra như vậy tóc.

Hơn nữa này thiếu gia là chuyện gì xảy ra?

Hắn là đại bí hướng doanh trại quân đội đại tướng quân a, cái kia có thể cùng đại dân hướng quân thần Hoắc Thanh chống lại không tới 20 tuổi đại tướng quân.

Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, lộ ra một bộ mừng rỡ như điên đáng về, sau đó một bên cười khúc khích một bên nhìn một chút tay phải của chính mình: "Đây là một mộng, đây tuyệt đối là một giấc mơ. Vì lẽ đó này lồng bàn tay xuống nhất định sẽ không đau ."

Sau đó chỉ thấy tay phải của hắn cánh tay mạnh mẽ vung một cái, chỉ nghe "Đùng" một tiếng, Bàn Tử trên mặt nhiều hơn một Hồng Hồng dấu bàn tay. "Ta ngày." Bàn Tử như ngồi chung ở Tiên Nhân Chương bên trên, đột nhiên từ trên giường nhảy lên, lại là "Đông" từng tiếng vang, trán của hắn hung hăng đánh vào giường phía trên khối này làm như so với sắt còn cứng hơn trên tấm ván gỗ.

Một cái túi lần thứ hai xuất hiện, giống như là sắp sinh ra một nhánh giác như thế.

Bản Từ khóc.

"Quá mẹ của hấn đau!" Bản Từ hoàn toàn ngồi xồm ở trên giường, hai tay bưng đầu, trên mặt một bộ khổ qua màu, này ứng hồng vành mắt ở ngoài cửa sổ quăng vào sáng rỡ chiếu xuống tỏa sáng chói lọi, nước mắt không ngừng ở trong hốc mắt cồn động, tựa như cùng một oán phụ.

Thanh âm sững sờ nhìn tất cả những thứ này, nàng không hiểu ngày hôm nay thiếu gia đây là thế nào? Lại phiền miệng mình, lại tới nhảy lên dưới nhảy, toàn bộ một mờ rộng hầy Hầu Từ.

"Thiếu gia, có quan trọng không, ta đi mời Jie Sika giáo chủ đi?" Thanh âm hơi hơi lo lắng hướng về Bản Từ hỏi.

"Jie Sika? Giáo chủ?" Bản Từ hoàn toàn mắt choáng váng, trong tâm mất vọng : ngấm bốn phía sau, uể oải dựa ngồi ở trên giường.

Cho tới bây giờ, Bản Từ mới chính thức xác định hấn không phải ở trong mơ. Nhưng là này nếu như không phải là mộng , đây cũng là nơi nào?

"Nơi này là nơi nào?" Bản Từ hơi hơi ừ ừ hướng về thanh âm hỏi.

"Nơi này?" Thanh âm hơi sững sờ, sau đó hướng về Bản Từ nói rằng: "Nơi này là A Nhĩ Ars Thần Thánh đế quốc, thốt Tắc La phủ công tước."

"Vậy ta là ai?" Bản Từ hỏi nói.

"La Tắc Công Tước thiếu gia, La Tắc Hắc Kim." Thanh âm cặp kia nửa thảng tựa như lông mày nhẹ nhàng nhinh lên.

"A Nhĩ Ars Thần Thánh đế quốc. Thốt Tắc La phủ công tước. Rosaire Hắc Kim." Bản Từ dường như thần kinh bình thường thần thần thao thao ghi nhớ một dãy tên này.

Nhìn Bản Từ, thanh âm cũng không còn cách nào duy trì trấn định, sau đó quay người lại, vội vã đi ra ngoài.

Thanh âm đi rồi, Bản Từ vẫn kinh ngạc nhìn tất cả xung quanh, đột nhiên hấn thật giống nhớ ra cái gì đó, một mặt kinh ngạc hướng về trong lòng sở soạng.

Một khối vàng óng nhãn hiệu xuất hiện tại Bản Từ trong tay, trên bảng hiệu diện cầm Cự Phủ Cự Nhân vào lúc này có vẻ là rõ ràng như thế.

"Hồ Phù."

.....

Bản Từ sự dẻo dai rất mạnh, nếu không, hấn cũng sẽ không ở ban đầu liền bại ba lần đích tình hướng dưới, còn dám cùng Hoắc Thanh cái này đại dận hướng quân tác phẩm của thần chiến.

Mà điểm này từ trình độ nào đó trên cũng biểu hiện ra Bản Từ cũng là một thích ứng năng lực rất mạnh người. Vì lẽ đó đang hiểu rõ sở một ít chuyện sau, Bản Từ liền rất nhanh tiếp nhận rồi hiện tại thế giới này, hiện tại thân phận này.

"Thiếu gia, ngươi thật sự không sao rồi sao?" Thanh âm hơi hơi kinh ngạc nhìn xem Bản Từ.

"Àn." Bản Từ một bên gật đầu đáp, một bên nhưng đem toàn bộ sự chú ý đặt ở Kim Ti Lung bên trong bị : được gọi là "Tiểu tinh linh" trên người.

Mỹ nữ, nếu như lấy sắc đẹp đến coi là, Kim Ti Lung bên trong tiểu tinh linh tuyệt đối cũng coi là mỹ nữ, có điều đáng tiếc nhưng là quá nhỏ, so với trẻ con còn muốn kiều tiểu hình thể để tất cả nam nhân đều dừng lại bước chân.

Bản Từ hiện tại rất tò mò, thế giới này có nhiều lắm hấn không thể nào hiểu được chuyện tình, cũng tỷ như trước mắt cái này "Người chim", còn có chủ kia giác chỉ cần đọc thần chú, liền có thể phát động bạch quang, tất cả những thứ này đều là thế giới kia không từng có trôi qua.

"Thiếu gia, bởi vì ngươi ngày hôm qua vắng chỗ, vì lẽ đó Lý quản gia vì ngươi mời nghỉ một ngày, thế nhưng thi vẫn không thể không đi." Thanh âm hơi hơi hồ nghi nhìn Bản Từ, nàng mơ hồ có chút rõ ràng, tại sao ngày hôm qua cái này thiếu gia sẽ dường như điên như thế.

Rosaire Công Tước là đế quốc Nguyên soái, ba mươi năm trước, ở A Nhĩ Ars đế quốc nguy hiểm nhất thời điểm, rơi vào bốn bề thọ địch trong cảnh địa, chính là vị này Nguyên soái ngăn con sông dữ, đem chu vi ba quốc gia, từng cái đẩy lui.

Mà bây giờ tuổi tác đã 70 Nguyên soái, dưới gối chỉ có một con trai độc nhất, đó chính là Rosaire, hắc Wilbur tước. Mà vị này bá tước đại nhân cũng là một phương danh tướng, tuy rằng vẫn không có Nguyên soái như vậy danh tiếng, thế nhưng là ở Bắc Phương cũng đem đã man hung hoành Thú Nhân bộ lạc liên quân gắt gao đóng ở da Sa'er cứ điểm trước.

Mà trước mắt vị này Rosaire Hắc Kim Nam tước, cũng chính là Bản Từ, sẽ không bán lãnh cao như vậy , đã sắp muốn mười tám tuổi, sắp hoàn thành thành niên lễ , thế nhưng là vẫn không có bất kỳ năng lực.

Vẫn không được, vũ không phải, mười phần một công tử bột. Không, thậm chí so với những kia công tử bột cũng hạ xuống tiểu thừa. Chỉ ít những kia công tử bột còn biết học tập một ít đẹp đẽ skill, thu được một ít có thể lừa gạt người thân phận đến một mực nữ hài tử. Thế nhưng trước mắt cái này thiếu gia, nhưng cái gì cũng sẽ không.

Cho tới quân sự mưu lược, thì càng không trông cậy vào, người có thể hi vọng một lần lừa gạt nữ hài tử cũng sẽ không Bàn Tử đi học tập quân sự mưu lược?

Thế nhưng một mực lần này thiếu gia muốn thi chính là quân sự mưu lược. Vì lẽ đó hoặc là nói vị thiếu gia này hoàn toàn là bởi vì không nghĩ ra khừu cho nên mới không đi thi.

Nghĩ tới đây, thanh âm nhìn Bàn Tử ánh mắt đột nhiên sáng ngời: "Lại có thể nghĩ đến gia bộ bệnh không đi thi, lẽ nào trước mắt vị thiếu gia này khai khiếu rồi?"

Nếu như Bàn Tử biết thanh âm ý nghĩ, nhất định sẽ vì là thân thể chủ nhân trước cảm thấy bị ai, gia bộ bệnh không đi thi đều sẽ bị : được xem là khai khiếu, phỏng chừng ngực không thể có ngực rồi.

"Thiếu gia, vậy hôm nay." Thanh âm hàm răng nhẹ nhàng cắn môi, làm như thoáng trầm tư một chút, sau đó hướng về Bàn Tử hỏi.

Lời còn chưa nói hết, thanh âm liền ngăn cả người, một đôi dường như Lam Bảo Thạch tựa như trong con người toát ra một loại sai biệt vẻ.

Bàn Tử này mập đồ đồ ngón tay bị : được Kim Ti Lung bên trong tiểu tinh linh cắn. Mặc kệ Bàn Tử như thế nào phá khẩu mắng to, này tiểu tinh linh chính là không hé miệng.

"Người chim nhanh buông ra, nếu không một hồi ta đem người cánh thu : nhéo rồi." Bàn Tử đầy mặt lửa giận, hấn nguyên bản bởi vì tò mò chỉ muốn trên trên này "Người chim", nhưng là ai biết càng bị một hồi cắn ngón tay, cái kia đau a.

Đến nửa ngày, Bàn Tử mới miễn cưỡng thu ngón tay về, đang mắng người chim một câu sau, hướng về thanh âm nói rằng: "Làm gì?"

"Ngày hôm nay có còn nên xin nghỉ?" Thanh âm hướng về Bàn Tử hỏi.

"Xin mời, tại sao không mời? Thi nói ta bệnh vẫn không có được, còn cần tĩnh dưỡng mấy ngày." Bàn Tử trực tiếp hướng về thanh âm nói rằng. Thượng Nhất Thế tuy rằng hấn trở thành đại tướng quân, nhưng là này thuần túy là bởi vì muốn sống càng tốt hơn mới đi làm.

Dựa theo Bàn Tử kiếp trước ý nghĩ chính là, đại tướng quân nếu như lập được rồi đầy đủ quân công, đạt đến công cao chán chủ trình độ, như vậy thì sẽ bị : được "Ban thưởng" vì là khác họ Vương Gia.

Vương Gia, đây chính là chân chính Vương Gia a, đến thời điểm không phải muốn cái gì có cái gì? Hơn nữa quan trọng nhất là không cần tiếp tục phải làm việc, phải biết liền ngay cả Hoàng đế một ngày cũng phải mệt gần chết xử lý chính sự, còn muốn tại mọi thời khắc lo lắng bị người lật đổ vấn đề. Mà những này Vương Gia thì lại hoàn toàn không cần cân nhắc.

Vì lẽ đó Bàn Tử ngay lúc đó lý tưởng chính là trở thành một không làm việc, có thể ý thể hiếp người, có thể lấy không lương bổng "Khác họ" Vương Gia. Mà bây giờ, Bàn Tử nếu đã biết mình trong nhà một môn hiền hách, hấn còn bận bịu cái rắm.

"Lại tới nữa rồi." Nghe lời của mập mập, thanh âm trong ánh mắt mới vừa toát ra này tia dị thái trong nháy mắt liền mờ đi.

Jie Sika , đây chính là giáo chủ, Quang Minh giáo đình bên trong chỉ đứng sau Giáo Hoàng cùng Hồng Y Đại Chủ Giáo nhân viên thần chức, ngày hôm qua hấn nếu dùng ra thần thánh xua tan, nói Bàn Tử không có chuyện gì, như vậy chính là thật sự không sao rồi.

Mà hôm nay vị thiếu gia này lại vẫn dùng đồng dạng lý do, đây không phải là ở đánh Jie Sika vai chính mặt sao? Hơn nữa tuyệt đối không có ai sẽ tin tưởng Bàn Tử.

Nguyên bản còn tưởng rằng Bàn Tử đã khai khiếu rồi, thế nhưng kết quả lại tựa hồ như là đó chỉ là Đàm Hoa Nhất Hiện.

"Thiếu gia, nếu như người không đi , phỏng chừng người sẽ bị Công Tước đại nhân chấp hành gia pháp ." Thanh âm lắc lắc đầu, hơi thờ dãi nói.

"Gia pháp? Không có chuyện gì. Không phải là gia pháp." Bàn Tử cùng này tiểu tinh linh chánh: đang mắng địa thoải mái tràn trề, nhất thị : một là nói thuận miệng. Thế nhưng khi hấn lần thứ hai thưởng thức cái từ ngữ này thời điểm, hấn mới đột nhiên phản ứng lại.

"Thanh âm, người nói cái gì? Gia pháp? Đó dạng gia pháp." Bàn Tử sắc mặt biến đến hơi bóp méo lên, đòi trước, tuy rằng hấn chỉ là cô nhi, thế nhưng làm lập xuống hiền hách quân công, từng bước từng bước Cao Thăng thời điểm, hấn không hiếm thấy quá những kia thế gia đệ tử bị : được chấp hành gia pháp, cái kia "Vô cùng thâm" a.

"Thiếu gia, lẽ nào quên người sao? Người không phải mấy ngày trước mới." Thanh âm kinh ngạc hỏi.

"Không, ta đầu óc gần nhất không tốt lắm sử, thanh âm người lại cho ta nói một lần." Bàn Tử vội vàng hướng thanh âm hỏi.

"Lần này không đi thi, phỏng chừng Công Tước đại nhân sẽ không dùng quá nghiêm khắc gia pháp, ta phỏng chừng cũng chính là dùng cây thăm bằng trúc đánh lên mấy lần." Thanh âm khẽ mỉm cười nói rằng.

"Cây thăm bằng trúc đánh lên mấy lần?" Bàn Tử nghe thế vài chữ, mặt đều tái rồi. Đùa gì thế, dùng cây thăm bằng trúc đánh lên mấy lần, còn cũng chính là? Cảm tình da tróc thịt bong là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

"Đi, vì sao không đi, thi, vì sao không thi. F**k your mother." Bàn Tử cắn răng nói rằng.

Nhìn Bàn Tử này cổ quái kỳ lạ về mặt, thanh âm nhất thời che lại, cây thăm bằng trúc đánh lên mấy lần chỉ cần bôi lên một ít đặc chế thuốc, liền có thể không có bất kỳ cảm giác đau đớn, thậm chí hoa một ngân tệ, tìm một Mục Sư liền có thể lập tức trở về hình dáng ban đầu. Trước đây vị thiếu gia này căn bản không sợ hãi điều này, nhưng là bây giờ.

Thanh âm có chút nhớ nhưng không thông, có điều nếu vị thiếu gia này nói muốn đi thi, đều là việc tốt. Sau đó cũng không lại nói thêm gì nữa, liền lập tức đi chuẩn bị.

"Hừ, người chim, trở về chúng ta tiếp tục mắng nhau." Nhìn trong lồng tre quai hàm tức giận phình tiểu tinh linh, trên miệng chiếm thượng phong đích xác Bàn Tử dương dương tự đắc nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: cũng không muốn mặt, còn nói gì sỉ nhục?

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Đụng vào trong lòng cứng rắn Hồ Phù, ngồi ở trên xe ngựa Bàn Tử gương mặt quái lạ. Hắn không hiểu, tại sao khối này Hồ Phù lại xuất hiện tại nơi này?

Đại bí hướng Hồ Phù là đến từ với cái trước triều đại Đại Hạ triều. Đại Hạ hướng là một thần bí triều đại, có người nói cái này triều đại tổ tiên chính là tranh giành đại chiến thời gian Chiến thần Xi Vưu.

Mà tranh giành đại chiến, này đã là một thần thoại, có người nói ở đây một trận chiến lúc, có rất nhiều vật lý kỳ cổ quái. Có Ứng Long, dài chừng mấy trăm trượng, trong miệng có thể phun ra nuốt vào mây mù. Có thần gió, Vũ Sư, có thể điều khiển Phong Vũ, tưới ngập tam quân. Có hạn khô, vị trí nơi, đất khô cạn vạn dặm, không có một ngọn cỏ. Có Xi Vưu 81 huynh đệ.

Nói chung đó là một tràn đầy thần thoại thời đại, tuy rằng Bàn Tử đối với lần kia chiến dịch nắm thái độ hoài nghi, thế nhưng là cũng không hoàn toàn phủ nhận.

Trong lịch sử ghi lại đồ vật, mặc kệ lại như thế nào là thần thoại, cũng bao hàm một ít chân thật đồ vật.

"Chẳng lẽ nói là bởi vì này Hồ Phù ta mới đã biến thành bia ngắm?" Bàn Tử thất thần nói. Đầu Thạch Xa cự ly là cố định, dù cho có lúc sẽ có một chút sai lệch, thế nhưng cũng sẽ không kém nhiều như vậy. 500 trượng, dù cho đem Đầu Thạch Xa dời nửa lương mười mấy lần cũng tuyệt đối không thể xuất hiện vượt qua 500 trượng tầm bắn.

"Hồ Phù. Lẽ nào trong này ẩn giấu đi bí mật gì hay sao?" Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên trở nên xanh mượt , tựa như cùng sói ác như thế nhìn chăm chăm trong tay Hồ Phù. Có điều ánh mắt kia nhưng là thoáng qua liền qua, bây giờ còn không phải nghiên cứu Hồ Phù thời điểm, hắn hiện tại muốn đối mặt một vấn đề lớn nhất, đó chính là hiện tại nếu nói thi.

Xe ngựa, ở A Nhĩ Ars đế quốc trong đô thành là một loại tượng trưng cho thân phận. Chỉ có Quý tộc cùng những kia có công huân tướng lĩnh mới có thể cưỡi. Bình thường ở xe ngựa bên trên đều có gia tộc tộc huy, tỷ như Bàn Tử hiện tại ngồi xuống chiếc xe ngựa này toa xe tầng ngoài liền có một con thiết huyết hùng sư tiêu chí.

Sư tử Rosaire, đây là đế đô bên trong người đối với đế quốc Đại Nguyên Soái, Rosaire kính gọi.

Bàn Tử rất thoải mái nằm ở chiếc xe ngựa này bên trong, theo thanh âm nói toàn bộ Rosaire gia tộc cũng chỉ có như thế một chiếc xe ngựa, bởi vì bất kể là lão công tước vẫn là bá tước đại nhân đều xưa nay chỉ cưỡi ngựa, cưỡi xe ngựa đối với quân nhân tới nói hoàn toàn là sỉ nhục. Mà đối với này "Thù quang vinh" , Bàn Tử nhưng là đắc chí.

"Cưỡi ngựa có ngồi xe ngựa thoải mái sao? Con ngựa kia an xem ra bóng loáng, thế nhưng cưỡi lâu, phía dưới này sống không khó được sao? Cắt. . . .

." Bàn Tử nhìn lướt qua bên ngoài những kia đối với xe ngựa chỉ chỉ chỗ chỗ dân chúng.

Trong buồng xe ngồi hai người, ngoại trừ Bàn Tử còn có một chính là thanh âm. Dựa theo lẽ thường tới nói, thanh âm là không thể nào cùng Quý tộc ngồi chung một chiếc xe ngựa, thế nhưng ở Rosaire nhà cũng không như thế. Càng chuẩn xác nói, thanh âm là Rosaire, hắc ngườì, cũng chính là phụ thân của mập mạp "Nghĩa nữ", nếu như không phải thanh âm cố chấp nói muốn chỉ làm một người hầu gái,

Như vậy ở phủ công tước bên trong thanh âm địa vị thậm chí càng ở Bàn Tử bên trên.

Bởi vì thanh âm là một thiên tài, một tuyệt đối thiên tài, không chỉ có vượt quá với người thường phép thuật thiên phú, liền ngay cả quân sự mưu lược cũng đem bạn cùng lứa tuổi rất xa để qua mặt sau.

Liền ngay cả Rosaire Công Tước cũng đã nói, nếu như thanh âm là nam, như vậy mười năm sau, Đại lục vị trí thứ 100 danh tướng bên trong nhất định có thanh âm một vị trí.

"Thiếu gia, một hồi thi thời điểm ngườì dựa theo ta dặn bảo là được rồi." Thanh âm hai tay nhẹ nhàng đặt ở màu trắng nhạt hoa vụn trên váy, mỉm cười với hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nhìn thanh âm, Bàn Tử không khỏi chảy ngoạm ăn nước. Vào lúc này, hắc mới chính thức đem vị này "Người hầu gái" nhìn rõ ràng, thanh âm rất đẹp, mỹ đến tựa như cùng một đóa thuần trắng hoàn mỹ hoa thủy tiên. Hơn nữa này nhân nhạt không có chứa bất kỳ tạp chất gì khí chất, so với những kia hắc ở Đại Tổng Quốc đã thấy cái gì danh môn khuê tú, quả thực cao không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Có điều Bàn Tử cũng là chỉ chỉ cần nhìn mà thôi, Bàn Tử tuyệt đối thuộc về loại kia có tà tâm, không Tặc Đám "Màu" lang, mặc dù lại kiếp trước làm đại tướng quân lúc, có hồ phong hoán vũ địa vị, cũng là như thế.

"Thiếu gia." Nhìn Bàn Tử trong miệng vẫn đục hơi hơi trở nên trắng chất lỏng, thanh âm bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, sau đó kêu lên.

"Ân. Làm sao vậy? Căn dặn, ngườì mới vừa nói cái gì?" Bàn Tử một đôi mắt ở thanh âm trên người không ngừng qua lại quét nhìn, thế nhưng là một mực còn ngồi nghiêm chỉnh lên.

Thanh âm hoàn toàn bắt đầu dĩ, nằng rõ ràng đã nói qua một lần, thế nhưng vị thiếu gia này càng không có nghe ở trong lòng. Đầu đầu lắc lắc đầu sau, tiếp tục nói: "Thi này đây cờ chiến đến tiến hành, mà Hoàng Gia học viện những kia giám khảo Lão sư vì chăm sóc ngườì tuyệt đối sẽ không dựa theo bình thường thi nội dung đến tiến hành. Vì lẽ đó dựa theo trước đây đối với vãng giới Quý Tộc Tử Đệ chiếu cố thông lệ, thi sẽ dùng tới một lần đề thi đến thi. Lần trước cờ chiến bố trí, tổng cộng có ba loại. Ngườì thứ nhất là Thánh Nguyệt thành chiến dịch, thứ hai nhưng là Dã Lang hẻm núi, ngườì thứ ba nhưng là Sư Tâm bình nguyên chiến dịch. Mà ở này ba cái cờ chiến bố trí bên trong, những kia giám khảo Lão sư tuyệt đối sẽ dùng ngườì thứ ba Sư Tâm bình nguyên chiến dịch đến thi day ngườì. Sư Tâm."

Thanh âm vốn định tiếp tục nói, thế nhưng lúc này lại bị Bàn Tử cắt đứt: "Đình chỉ, đình chỉ, vì sao lại dùng ngườì thứ ba chiến dịch?"

Lần thứ nhất thanh âm lúc nói, Bàn Tử một mực xem xét trong đề đồ mỹ nữ "Phong cảnh", thần trí vật ở ngoài, chỉ dùng "Tốt, ân." Hai ngườì này từ ngữ. Mà bây giờ làm nghe cẩn thận, Bàn Tử trong lòng có nghi hoặc tự nhiên sẽ đặt câu hỏi.

Có điều vấn đề này lại bị thanh âm xem thành ngu ngốc vấn đề, thanh âm một đôi trắng lưỡi liềm tựa như lông mày hơi nhũu chặt lên, nằng biết Bàn Tử ngốc, trí nhớ không tốt lắm, thế nhưng là không nghĩ tới càng là ngốc đến như thế trình độ.

Sau đó thanh âm nhưng là thật dài thở dài, cũng không nhẫn tâm trách cứ Bàn Tử, lấy một loại dị thường thanh âm ôn hòa hướng về Bàn Tử nói rằng: "Sư Tâm bình nguyên chiến dịch là được tước đại nhân đang ba mươi năm trước trên chiến trường lãnh đạo dưới cuối cùng một hồi chiến dịch."

Nghe thanh âm giải thích, Bàn Tử cuối cùng đã rõ ràng rồi thanh âm vì sao lại toát ra như vậy cổ quái vẻ mặt rồi. Như thế một hồi đại thắng chiến dịch, toàn bộ đề đồ, thậm chí toàn bộ A Nhĩ Ars đế quốc ngườì đều sẽ nhớ tới. Nhưng là một mực hắc cái này tương lai ngườì nói nghiệp không biết, vì lẽ đó hắc không chỉ có là ngớ ngẩn, hơn nữa còn là cái đại đại ngớ ngẩn.

Bàn Tử là vô tội, hắc nơi nào sẽ biết trận này chiến dịch, phải biết hắc chỉ có điều ở nơi này thế giới có điều hai ngày mà thôi.

"Sư Tâm bình nguyên cuộc chiến, là được tước đại nhân đang xuất ngũ trước lãnh đạo cuối cùng một hồi chiến dịch, trận này chiến dịch tuy rằng tiếng tăm rất lớn, thế nhưng này nhưng là bởi vì... này trận chiến dịch một lần điện định A Nhĩ Ars đế quốc ở xung quanh mấy cái quốc gia bên trong bá chủ địa vị. Trên thực tế, nhưng là một hồi rất đơn giản chiến đấu, hoặc là nói là tắt thẳng chiến đấu, 50 ngàn quân đội đối mặt 10 ngàn sĩ khí đã rơi xuống thung lũng hơn nữa không có bất kỳ danh tướng chỉ huy tam quốc tàn quân, bất luận cái nào hơi có chút kiến thức quân sự tướng lĩnh đến chỉ huy đều sẽ thu được thắng lợi cuối cùng." Thanh âm hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Ân ân." Bàn Tử dường như con gà con mỏ thốc như thế gật đầu, giống như cái ngoan ngoãn học sinh.

Thanh âm hơi nhắm mắt trầm tư một chút, một đôi trắng như tuyết Như Ngọc hai tay điệp hợp lại cùng nhau, làm như đang do dự phía dưới có nên hay không nói, hay hoặc là nên như thế nào nói cho Bàn Tử.

Cuối cùng, thanh âm vẫn là hàm răng khê mở, nhẹ nhàng thờ dài, quyết định tình lược một ít đối với "Bàn Tử" tới nói không cần thiết: "Ngườì cần làm rất đơn giản, ở cờ chiến lúc mới bắt đầu bắt động mới có thể."

"Bắt động mới có thể?" Bàn Tử con mắt đột nhiên sáng ngời, có thể bớt lo dùng ít sức chuyện tình đối với Bàn Tử tới nói không thể tốt hơn. Nhìn Bàn Tử

hai con mắt lóe sáng, thanh âm đôi mi thanh tú chăm chú véo ở cùng nhau, này làm như hận không thể đánh Bàn Tử mấy lần, thế nhưng cuối cùng vẫn là buông tha cho, lấy một loại vô cùng mềm nhẹ làm như róc rách Khê Thủy giống như thanh âm của nó rằng: ""Đúng, bất động mới có thể, ở Sư Tâm bình nguyên trong chiến dịch, này 10 ngàn tàn quân bị bức bách địa nương tựa Allure nhi giang."

Nói rằng này, thanh âm đột nhiên lác lác đầu, khoe miệng lộ ra một vết nụ cười tự giễu. Cùng Bàn Tử nói những này hắn có thể nghe hiểu không? Cho tới Bàn Tử làm sao biết thanh âm đang suy nghĩ gì, đầu của hắn uốn một cái, lần thứ hai dùng con kia mập đồ đồ tay phải vén lên xe ngựa trên cửa sổ xe tăng kia bằng gạc, tiếp tục hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Hoàng Gia học viện là A Nhĩ Ars đế quốc đông đảo trong học viện đứng đầu nhất học viện, ở trong đó có cao chừng mười mấy phân hệ, phép thuật hệ, Đấu Khí hệ, chính hơi hệ, quân sự mưu lược hệ. Súng vật nuôi thành hệ, đối với người nghe không sai, đúng là súng vật nuôi thành hệ. Có điều nơi này súng vật nhưng chỉ là những kia có thể bị : được xem là vật cưỡi, có thể ở trên chiến trường xông pha chiến đấu ma thú.

Mà ở mười mấy phân hệ bên trong, được khen là "Minh Châu" khác hệ nhưng là quân sự mưu lược hệ, chỉ cần từ Hoàng Gia học viện có thể thuận lợi tốt nghiệp, như vậy người liền có thể ở trong quân đội giành một chức quan. Mà thâm đậm nhất thì lại tự nhiên không phải "Súng vật nuôi thành hệ" không còn gì khác, cũng không phải cái này khác hệ không xuất chúng, mà là bởi vì muốn bồi dưỡng có thể ở trên chiến trường đưa đến tác dụng ma thú thực sự quá khó khăn rồi. Mà bây giờ súng vật nuôi thành hệ thêm vào Lão sư cũng bắt quá ba người.

"Thanh âm, đây là cái gì?" Xuống xe ngựa sau, Bàn Tử ở đại khái lướt nhanh một chút Hoàng Gia học viện này tráng lệ cửa lớn sau khi, liền đưa mắt đặt ở cửa lớn trước một khối trên tấm bia đá.

Đó là một khối màu vàng nhạt bia đá, ở trên bia đá có một đám phân nhánh nở rộ Kinh Cúc hoa, Kinh Cúc hoa bên trên thì lại có khắc một ít Bàn Tử đang nhìn không hiểu Dịch Giới văn tự, có điều chỉ cần nhìn sắp xếp chỉnh tề trình tự, Bàn Tử cũng biết này tựa hồ là mấy người tên.

"Thiếu gia, người liền cái này cũng quên rồi sao?" Thanh âm kinh ngạc hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử nhưng là xán lạn cười cợt, hắn ở đâu là quên, hắn căn bản là chưa từng thấy.

"Đây là Tinh Nguyệt Đại lục danh tướng bảng, ghi lại vị trí thứ 100 xuất sắc tướng lĩnh." Thanh âm nhẹ nhàng hướng về Bàn Tử nói rằng, mà cặp kia dường như Thu Thủy tựa như con mắt nhìn trên bia đá tên của nhưng mơ hồ có chứa tám phần tôn kính, mặt khác hai phần nhưng là lung lay muốn thử.

"Danh tướng bảng?" Bàn Tử con mắt lại một lần nữa sáng lên, sau đó cặp kia con người màu đen trùng trùng nhìn chăm chăm phong bì trên ghi lại cái thứ nhất tên.

Hoặc Thanh, nếu như ở cái kia thế giới có tiếng đem bảng, người nên ở nơi này hàng đơn vị trí : đưa đi. Như vậy ta đây?" Nhìn một chút, Bàn Tử đột nhiên hưng phấn lên, sau đó hắn ở danh tướng trên bảng bắt đầu tìm tòi lên, đáng đáp kia làm như kiếp trước những thí sinh kia trông mòn con mắt ở Hoàng bảng trên suu tầm tên của chính mình như thế.

Nhìn Bàn Tử đáng đáp kia, thanh âm không khỏi hơi sững sờ, đến nửa ngày mới phản ứng lại, đang khóc cười không được lác lác đầu sau, nhẹ nhàng hướng về Bàn Tử nói rằng: "Thiếu gia, thì thời gian sắp đến rồi, chúng ta nhanh lên một chút đi thôi."

"Nha." Bàn Tử lưu luyến đem tầm mắt thu lại rồi.

"Hoặc Thanh, ta ngày, nếu như không phải này ăn trắng dương thuốc Đầu Thạch Xa, lão tử hiện tại chính là quân thần." Bàn Tử đột nhiên một mặt tức giận.

Thế nhưng cũng không lâu lắm, Bàn Tử làm như nghĩ tới điều gì, rồi lại dường như đánh đôi quả cà ỉu xiu hạ xuống: "Được rồi, ta thừa nhận, ở trên chiến trường, vận may cũng là rất quan trọng một phần."

"Hắc người thiếu gia, nghe nói người ngày hôm qua không có tham gia thi, có phải là biết mình thi có điều cho nên mới buông tha? Ta rất thương thức người, ở trên thế giới này có thể nhìn rõ ràng người của mình thực sự quá ít. " Đột nhiên một phong độ phiến phiến, trên người mặc màu lam nhạt quân trang trẻ tuổi người xuất hiện ở trước mặt mập mạp, vô cùng thân sĩ nói.

Người trẻ tuổi một mái tóc vàng óng, có một tấm vô cùng yêu dị khuôn mặt, này mặt mặc dù so với vừa nãy Bàn Tử nhìn thấy trong đế đô những kia mỹ nữ cũng không kém chút nào, lại phối hợp thêm này tiêu sái phong độ cùng tiêu chuẩn thân sĩ động tác, tựa như cùng một ngôi sao như thế óng ánh.

Mà này màu lam nhạt quân trang càng lộ vẻ người trẻ tuổi anh khí bộc phát.

"Ta thảo, thật sự coi ta là ngớ ngẩn a." Bàn Tử lửa giận trong lòng đột nhiên bay lên, người trẻ tuổi trong giọng nói gai đã thật sâu đau nhói Bàn Tử yếu ớt tâm linh, đương nhiên quan trọng hơn là Bàn Tử phát hiện này thân sĩ giống nhau người trẻ tuổi ánh mắt một mực thanh âm trên người lưu chuyển.

"Xin hỏi người là. ?" Bàn Tử con người chuyển động, sau đó hướng về người trẻ tuổi kia hỏi.

"Bố xa liên, Ngân Kiếm." Người trẻ tuổi từ từ khom người lại, tay phải lên trước làm ra một vô cùng tiêu chuẩn thân sĩ lễ tiết.

Đương nhiên cái này lễ tiết mục tiêu đương nhiên sẽ không là Bàn Tử.

"Không biết xấu hổ, dám tiện?" Bàn Tử không khỏi trở mặt ngoác mồm.

Nghe Bàn Tử hơi vặn vẹo , thanh âm nụ cười nhạt nhòa lên, nụ cười này dường như dưới ánh mặt trời hoa thủy tiên, khúc xạ ra một loại nhạt nháy thánh khiết ánh sáng.

"Hắc ngươi thiếu gia, ngươi đây là đang sỉ nhục bổ xa liên cái này vĩ đại dòng họ. Ta muốn hướng về ngươi đưa ra quyết đấu." Ngân Kiếm sắc mặt khôi dậy chìm xuống, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Cũng không muốn mặt, còn sợ gì sỉ nhục?" Bàn Tử có chút xoắn xuýt nhìn Ngân Kiếm. Có điều Bàn Tử không có tiếp tục kích thích "Dâm tiện", ở thực lực địch ta so sánh không có biết rõ đích tình huống dưới, Bàn Tử là tuyệt đối sẽ không mạo hiểm.

"Dâm tiện thiếu gia, ngươi đi tốt." Bàn Tử ngây thơ đáng yêu nói, sau đó vừa nghiêng đầu liền đi về phía trước. Mà thanh âm đang nhẹ nhàng cười cợt sau thì lại theo đuôi ở Bàn Tử mặt sau.

Ngân Kiếm màu có chút không dễ nhìn, này mù mịt sắc mặt tựa như cùng mây đen nằm dày đặc bầu trời như thế. Quý tộc bình thường đều vẫn duy trì chính mình tôn nghiêm, chính mình vinh dự. Một khi đối phương nói ra muốn khiêu chiến, như vậy chỉ cần là một có tôn nghiêm Quý tộc liền tuyệt đối sẽ đón lấy.

Mà cái này cũng là Ngân Kiếm mục đích, chỉ cần là Bàn Tử tiếp nhận rồi khiêu chiến, như vậy chỉ cần không phải đem Bàn Tử giết chết, mặc dù đánh cho tàn phế, Rosaire gia tộc cũng sẽ không ở bề ngoài nói cái gì.

Để Ngân Kiếm không nghĩ tới chính là, khi hắn đưa ra muốn khiêu chiến đích tình huống dưới, Bàn Tử lại vẫn có thể cười được, hơn nữa chỉ là một câu nói liền hời hợt bỏ qua chuyện này.

Vậy thì để hắn có chút tiến thoái lưỡng nan mặt, vậy thì dường như Bàn Tử lúc trước khi hắn trên mặt hung hăng quát một cái, khi hắn muốn tìm về tràng tử thời điểm, Bàn Tử nhưng khom lưng ngây thơ đáng yêu nói xin lỗi, để hắn nganh sanh sanh đích đem lửa giận cho nín trở lại.

"Phi, quả nhiên là ngớ ngẩn, cùng một kẻ ngu ngốc có cái gì tốt tính toán?" Qua đến nửa ngày, dâm tiện trong miệng mới từ từ phun ra một câu nói.

Bàn Tử con mắt rất độc, từ nhìn thấy một người đầu tiên nhìn thời điểm hắn liền biết người này là người như thế nào rồi. Tuy rằng dâm tiện thoát nhìn là một người cao quý thân sĩ, hơn nữa tựa hồ có cùng kiếp trước những kia thế gia đệ tử nhất quán nên có lòng dạ, thế nhưng ở đây đoàn cầm tú bên dưới chôn dấu nhưng là một viên người ngu ngốc chi tâm.

Cùng ngớ ngẩn đàm luận tôn nghiêm, đàm luận vinh dự, đây không phải là ngu dân là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: chân thật cờ chiến

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Chân thật hình chiếu, ở Tinh Nguyệt trong đại lục chỉ có một thứ, đó chính là cờ chiến. Từ tên nhìn lên, đây chỉ là một loại có thể cung người tiêu khiển nhàn nhã giải trí hoạt động, thế nhưng trên thực tế, đây cũng là một hạng vĩ đại thành tựu, Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận kết hợp hoàn mỹ thể.

Ở điều khắc Ma Pháp Trận trên, chỉ cần ngươi có thể nghĩ đến, như vậy tất cả liền đều sẽ hiện ra đến, hơn nữa chân thật tựa như đồng sự thực chính đang thời khắc này phát sinh. Thế nhưng duy nhất có một điểm không được hoàn mỹ chính là, hết thấy hiện ra cảnh vật đều là "Bản thu nhỏ".

Cũng tỷ như hiện tại, ở đây màu xanh lam Ma Pháp Trận là trên xuất hiện một khối rộng lớn vô ngần bình nguyên, bình nguyên bên phải chăm chú dựa vào một cái quanh co khúc khuỷu không ngừng lên trước lan tràn Giang Hà, mà một mặt khác nhưng là một chỗ thành vòm quanh hình sơn mạch, cơ hồ đem bình nguyên cấp bao bọc vào.

Hết thấy đều là chân thật, nhìn vùng bình nguyên kia, ở nơi này trồng trái trong phòng, ngươi thậm chí có thể nghe được trên vùng bình nguyên này nhẹ nhàng truyền ra giống như nữ tử nhẹ nhàng gào khóc gió nhẹ nhàng ngào tiếng, còn có này sôi trào mãnh liệt Giang Hà chạy chồm, dòng sông gào thét thanh âm của, thậm chí tình cờ vẫn có thể nghe được chiến mã hí lên dài lâu tiếng vang.

Ở bình nguyên tới gần sơn mạch phía bên kia, đóng quân lít nha lít nhít hắc áp áp Rosaire Công Tước suất lĩnh A Nhĩ Ars quân đế quốc đội, nhô ra lều trại lan tràn lên có mấy ngàn mét xa, mà một mặt khác nhưng là nằm ở tuyệt cảnh tam quốc liên quân, co lại thành chăm chú một đoàn, bị : được gắt gao

áp chế ở Allure nhì giang một bên.

Đây cũng là Sur Tâm binh nguyên chiến dịch.

Bàn Tử con mắt trợn lên Viên Viên , đại đại , hấn vẫn là lần thứ nhất ở chiến trường ở ngoài nhìn thấy như vậy chân thật tình cảnh, đối với đáng yêu Bàn Tử tới nói, tất cả những thứ này đều là không thể tưởng tượng nổi .

Ma Pháp Trận trước đứng bốn người, hai cái trên người mặc màu tím nhạt quân trang, đại an toàn quân chương trung niên giám khảo, một tóc trắng phơ, trên người mặc ma pháp bào màu vàng Ma Pháp Sư, một cái khác chính là thanh âm rồi.

Hai trung niên giám khảo, một cái vóc người khô ngô, dường như Thiết Tháp giống như vậy, ở đây hắc thô thô lông mày trong lúc đó có một đạo ngón tay dài vết tích, mang cho người ta một loại vô cùng hung hãn khí tức. Mà một cái khác vóc người trung đẳng, da dẻ trắng nõn, giữa hai lông mày ẩn giấu đi từng tia một mù mịt.

Cho tới tóc kia hoa râm, tuổi già Ma Pháp Sư thì lại dường như đại thể trí già như thế, tang thương, rồi lại hết sức giản dị, khiến người ta trông thấy liền cảm giác được hết sức chân thật, tựa hồ chỉ cần bên người có vị này Ma Pháp Sư, như vậy liền không có không giải quyết được khó khăn. Tuổi già Ma Pháp Sư một tay nắm một cái màu trắng nhạt sáu hình thoi pháp trượng, cái tay còn lại thì lại cầm một quyển dày đặc sách ma pháp, hai tay đưa ra, trên người bao phủ lên một tầng cùng Ma Pháp Trận như thể màu sắc vàng sáng.

"Hắc Kim, lần này của đề mục chính là Sur Tâm binh nguyên chiến dịch, có cái gì nghi hoặc sao?" Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo một tay cầm một cái Đại lục thông dụng thiên nga bút lông chim, mà cái tay còn lại thì lại nâng một ngay ngắn chỉnh tề vô cùng đơn bạc tấm gỗ,

Tấm gỗ bên trên là một tấm viết rất ít con số giấy trắng.

"Không có." Bàn Tử lắc lắc đầu, lúc này Bàn Tử đem toàn bộ sự chú ý đều đặt ở này cờ chiến trên, ở tỉ mỉ quan sát trong đó tất cả.

Nghe Bàn Tử hững hờ trả lời, da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo hơi nhíu nhíu mày lại, giữa hai lông mày ẩn giấu mù mịt khí tức càng nồng đậm.

"Người bây giờ liền đến Ma Pháp Trận bên phải đi. Từ vị này Hall giám khảo làm đối thủ của người." Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo hờ hững hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Ân, ân." Bàn Tử gật gật đầu, sau đó rất tự giác mãnh vận bước na đi hai bước, đứng ở một chỗ Ma Pháp Trận bên trong.

Ma Pháp Trận hai bên có hai cái chỗ Ma Pháp Trận, đó chính là song phương đánh cờ lúc nên chỗ đứng.

Mà Bàn Tử lúc này đứng ma pháp trận này chính là gia gia của hấn Rosaire Công Tước suất lĩnh 50 ngàn đại quân một phương, mà một mặt khác nhưng là tam quốc tàn quân.

"Hắc Kim đồng học, sai rồi, là bên phải." Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo hơi một đám lông mày, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng.

Này mặt khác hai chữ nói rất nặng, trùng cơ hồ sợ Bàn Tử nghe không rõ ràng.

"Bên phải? Ta đứng không sai a. Nơi này dưới cái nhìn của ta chính là bên phải a." Bàn Tử gương mặt vô tội.

Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo hít một hơi thật sâu, đang nhìn xem vừa này Bàn Tử chỗ đứng sau, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng: "Vậy cũng tốt, người đứng ở bên trái đi."

Ma Pháp Trận là hình sao sáu cánh trạng , bởi vậy đứng giám khảo vị trí đến xem, một mặt khác đại diện cho tam quốc tàn quân thế lực chính là bên phải, mà đại diện cho Rosaire Công Tước thế lực chính là bên trái, thế nhưng lấy Bàn Tử chỗ mới vừa đứng đến xem chính là tuyệt nhiên ngược lại .

Vì lẽ đó da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo sắc mặt tuy rằng rất nguy, thế nhưng đang nói chuyện thời điểm, âm thanh vẫn như cũ rất nhạt.

"Bên trái?" Bàn Tử phương hướng cảm giác tựa hồ có hơi không được, đang bí ẩn khá là một hồi, nhưng vẫn là không động đậy, tựa như cùng một cái cây cột như thế gất gao đâm chọc ở nơi đó.

"Hắc Kim đồng học, ta nói chính là bên trái, lẽ nào người khoảng chừng : trái phải đều không phân biệt được sao?" Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo âm thanh trầm thấp hướng về Bàn Tử nói rằng, trong đó đã mơ hồ mang theo một loại tức giận.

"Là bên trái a, lấy giám khảo phương hướng đến xem, nơi này chính là bên trái a." Bàn Tử lại là gương mặt vô tội hình, dánh đáp kia tựa như cùng chịu thiên đại oan ức.

Mà lúc này, da kia trắng nõn trung niên giám khảo cuối cùng là hiểu rõ ra, Bàn Tử ở đâu là không nhận rõ khoảng chừng : trái phải.

Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo sắc mặt mù mịt gần như sắp muốn nhỏ ra nước, có điều sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, khóe miệng đột nhiên mang tới một vệt nụ cười quái dị, rất nhanh liền bình thường trở lại.

"Hắc Kim đồng học, phiền phức người đi một mặt khác, cũng chính là Ma Pháp Trận bên trong tới gần Allure nhì giang một bên." Da dẻ trắng nõn trung niên giám khảo mỉm cười với hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Allure nhi giang." Bàn Tử lỏng mảy véo thành một luồng dây thừng, thẳng đến lúc này hấn mới chính thức xác định trung niên kia giám khảo muốn cho hấn suất lĩnh chính là này tam quốc tàn quân.

"Mĩa nó, ta là ngớ ngẩn a, để một kẻ ngu ngốc đi suất lĩnh tam quốc tàn quân, đây không phải là tìm ngược sao?" Bàn Tử con ngươi xoay tròn chuyển động, sau đó hồi dò tựa như địa nhìn phía thanh âm.

Lúc này, Bàn Tử mới phát hiện thanh âm một đôi Nguyệt Nha tựa như đôi mi thanh tú chăm chú đám lên, làm như cũng không hiểu đây tốt cùng là xảy ra chuyện gì.

Thanh âm phân tích không sai, Bàn Tử lúc trước ở trong lòng đã xác định điểm này, nhưng là bây giờ vì sao lại xảy ra chuyện như vậy?

Để hấn đi suất lĩnh tam quốc tàn quân? Để một mọi người công nhận ngớ ngẩn đi suất lĩnh tam quốc tàn quân, này quyết định người chẳng phải là so với hấn còn muốn ngớ ngẩn?

Bàn Tử tâm tình rất nguy, đối làm bất cứ người nào tâm tình cũng sẽ không tốt. Đột nhiên từ bắt nạt người một phương chuyển đến bị : được bắt nạt một phương, này "Hi vọng" phá diệt tâm tình quả thực hồng bét rồi.

Thế nhưng đón lấy Bàn Tử cử động rồi lại khiến người ta không khỏi trở mặt ngoác mồm.

Ngây thơ đáng yêu nụ cười xuất hiện ở Bàn Tử trên mặt, nói Bàn Tử đáng yêu đi, khiến người ta lại không khỏi muốn đi tới đánh hai lần, nói Bàn Tử không đáng yêu đi, một mực, trên gương mặt đó tràn ngập nụ cười.

"Lão sư, ngươi xác định ngươi không có tính sai? Có phải là." Bàn Tử nịnh nọt nói.

Sau đó còn không chờ, da kia trắng nõn trung niên giám khảo đưa ra đáp án, Bàn Tử liền cảm giác được một trận Đàng Văn Giá Vụ. Một luồng sức mạnh khổng lồ khi hấn sau gáy đột nhiên bạo phát, hai chân của hấn cách địa, cách mặt đất có mười mấy cm cự ly.

Bàn Tử giống như chỉ "Con gà con" như thế bị : được này dường như Thiết Tháp tựa như Hall huấn luyện viên cho nâng lên, sau đó nhưng là nặng nề bị : được vứt ra ngoài.

Chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, Bàn Tử cái mông cùng một mặt khác Ma Pháp Trận đến rồi cái tiếp xúc thân mật.

"Công Tước là anh hùng, làm sao ngươi chính là loại nhát gan đây?" Hall này mang theo sát khí thanh âm của đột nhiên vang lên.

"Loại nhát gan." Bàn Tử phát hỏa, là thật phát hỏa, cũng không phải bởi vì câu kia loại nhát gan, loại nhát gan liền loại nhát gan đi, ngược lại không đau không ngứa. Mà là bởi vì... này một hồi hấn này mập đồ đồ cái mông suýt chút nữa bị : được té thành tám cánh hoa, cái kia đau a.

"Thảo nê mĩ." Bàn Tử giống như chỉ thoãn thoát Viên Hầu, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy lên: "Ta muốn cùng ngươi quyết." Lời còn chưa nói hết, Bàn Tử liền lập tức phản ứng lại, nếu như đặt ở thế giới kia, hấn còn có cùng này mặt đen Hall quyết đấu tư bản, ở đây, không phải muốn chết sao?

Bàn Tử hừ lạnh một tiếng, sau đó đứng ở này Ma Pháp Trận bên trong, giống như chỉ kiêu ngạo Đại Công Kê như thế dùng mũi nhìn Hall giám khảo.

"Ta đánh không lại ngươi, liền ở ngay đây ngược chết ngươi, không phải là một chơi năm sao? Lão từ lúc trước 1000 rách 10 ngàn chuyện tình cũng làm quá, còn sợ này 10 ngàn đối với 50 ngàn?" Bàn Tử song quyền chăm chú nắm ở đồng thời, thế nhưng nước mắt cũng không từ tự chủ chảy xuống, cái mông, vẫn là một trận đau rất đau.

Bàn Tử vô liêm sỉ địa cầu xin thu gom, cầu xin đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: cờ hàng

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tương Quân

Trên thực tế, ngược chết này Hall giám khảo Bàn Tử chỉ nói là nói mà thôi, 1000 rách 10 ngàn chuyện như vậy Bàn Tử đích thật là từng làm, thế nhưng này 1000 nhưng là 1000 Bàn Tử huấn luyện ra "Thần Vũ Thiết kỵ", quay mặt về phía 10 ngàn bộ binh hơn nữa còn là dựa vào đánh lén, Bàn Tử tự nhiên thắng địa không có chút hồi hộp nào. Mà bây giờ, Bàn Tử trong tay không có thứ gì, chỉ có 10 ngàn tàn quân. So sánh thực lực bên dưới Bàn Tử một phương tưu như cùng bị : được đặt ở trên thớt gỗ chờ đợi đồ tể cừu con.

5000 bộ binh, 3000 cung tiễn thủ, 1000 nô binh, còn có 500 hộ vệ, cùng với mấy chục Thủ Hộ Giả. Đây cũng là Bàn Tử hiện tại trong tay toàn bộ thực lực.

Đứng một khối khá là trống trải trên đỉnh núi, Bàn Tử điểm nổi lên mũi chân, hướng về phía dưới quét mắt. Tam quốc tàn quân 5000 bộ binh trú đóng ở toàn bộ trại phía ngoài cùng, những kia tuần tra bộ binh trên người mặc màu nâu nhạt áo giáp, tay trái cầm sáng loáng trường thương, tay phải thì lại nắm một khối hình tròn đường kính khoảng chừng mấy thước rộng cái khiên, lá chắn. Trên khiên có thêm một tầng nhân nhạt màu nâu, làm cho cả cái khiên, lá chắn xem ra như là bàn thạch kiên cố.

Lại hướng vào phía trong, nhưng là 3000 cung tiễn thủ cùng trước đây nô binh. Từ đứng trại ở ngoài một ít cung tiễn thủ đến xem, nơi này cung tiễn thủ chỉ mặc nhẹ nhàng thống nhất quân phục, tay trái cầm màu vàng Trường Cung, trên lưng cũng lấy mũi tên, cho tới bên hông thì lại cầm vào một thanh sáng loáng dao găm. Mà những kia nô binh trang bị, thì lại so sánh những kia cung tiễn thủ thân thiết rất nhiều, đầu đội mũ sắt, trên người mặc giáp da, tay cầm một nhánh có thể liên tục phát sinh ba mũi tên cung nỏ. Tuy rằng trang bị cùng những kia cung tiễn thủ như thế đơn sơ, thế nhưng là rõ ràng muốn so với những kia cung tiễn thủ cao hơn một cấp độ.

Cho tới những hộ vệ kia cùng Thủ Hộ Giả thì lại ở vào tận cùng bên trong vị trí, tuy rằng chỉ có mấy trăm người, thế nhưng lấy Bàn Tử ánh mắt xem ra, này mấy trăm người lại có mấy ngàn người sức chiến đấu.

Tinh xảo khôi giáp, tinh xảo cái khiên, lá chắn, còn có trên người loại kia như là bàn thạch trầm ổn khí thế, khiến người ta cảm thấy đây tuyệt đối là một ít tinh nhuệ. Đặc biệt là những người bảo vệ kia, thậm chí để Bàn Tử sinh ra một loại cảm giác, những người này tuyệt đối có thể lấy một địch một trăm, thậm chí nhiều hơn.

Có điều Bàn Tử còn không cách nào phân biệt ra được, những này tinh nhuệ đến tột cùng cùng phổ thông bộ binh sức chiến đấu đến tột cùng có ra sao không giống.

Mà những này chính là Bàn Tử trong tay tất cả lá bài tẩy, kiếp trước Bàn Tử ở làm ra quyết định trước, yêu thích lấy thẻ đánh bạc đem so sánh song phương sức chiến đấu.

Bây giờ nhìn lại, Bàn Tử thẻ đánh bạc cũng không nhiều như vậy, hơn nữa quan trọng hơn là hán đối với những trù mã này cũng không hiểu rõ. Dem không biết binh, đối với sắp ra chiến trường tướng lĩnh tới nói, đó là một loại bị kịch. Mà bây giờ Bàn Tử liền rất rõ ràng bị : được bị kịch.

Bàn Tử mặt mày ủ rũ ngồi ở trên đồi núi nhỏ, vẫn nhìn phía dưới quân doanh. Một trận "Ào ào ào" tiếng nổ lớn ở Bàn Tử bên tai không ngừng vang trở lại, đó là Allure nhi trong sông nước sông không ngừng khuấy lên từng trận sóng dữ thanh âm của. Thanh âm này là như thế gần, thật giống ngay ở gang tấc trong lúc đó.

Ở Bàn Tử trong mắt như thế tưu như cùng tử thần hô hoán như thế.

Bàn Tử hai tay ôm đầu, trầm tư suy nghĩ lên, đối diện binh lực cùng bên này bố trí nên đại khái giống nhau, duy nhất không giống nhau hay là chính là đối diện trong quân doanh tình cờ truyền ra chiến mã cùng nhau hí lên thanh âm của. Nói cách khác ở nơi đó còn có kỵ binh tồn tại.

Ở nơi này thế giới, những kỵ binh kia phải gọi làm kỵ sĩ mới đúng.

"Thảo nê mã, coi như là muốn chạy cũng chạy không thoát a." Bàn Tử một mặt vận vẹo nhìn phương xa, nơi đó hắc áp áp, bắt mắt nhất chính là thêu sư tử đại kỳ trên không trung đón gió phấp phới .

Ở bình nguyên chiến đấu, có kỵ binh một phương không thể nghi ngờ chiếm rất lớn ưu thế, lực cơ động cấp tốc làm cho kỵ binh có thể rất dễ dàng liền xuất hiện tại trên chiến trường bất kỳ góc ngách nào, hơn nữa không hề kia xung phong lực, đối với bộ binh tới nói, vậy căn bản

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6: quân trận

tiểu thuyết: Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Ma Pháp Trận trên, Hall huấn luyện viên ở nhiều lần điều động quân đội, từng hàng, từng nhóm, tất cả binh lính đều ở có thứ tự hướng về vị trí của chính mình bảo đi, mặc dù đang Ma Pháp Trận trên quan sát, những binh sĩ kia so với con kiến lớn hơn không được bao nhiêu, nhưng là từ những kia con kiến di động quỹ tích vẫn như cũ có thể rõ ràng phát hiện năm đó Sư Tâm Công Tước suất lĩnh quân đội là như thế nào ngay ngắn rõ ràng.

Đã qua hai giờ, từng cái từng cái phương trận rõ ràng xuất hiện tại Ma Pháp Trận trên, bộ binh phía trước, tay phải cầm trường mâu, tay trái cầm cái khiên, lá chắn, cùng tam quốc tàn quân bộ binh đại thể tương đồng, duy nhất có khác biệt chính là những bộ binh kia áo giáp là màu bạc óng. Tuy rằng đơn giản, thế nhưng dưới ánh mặt trời nhưng khúc xạ ra một loại sắc bén lưỡi dao ánh sáng lộng lẫy.

Lại sau này, nhưng là cung tiễn thủ cùng nô binh, còn có toàn thân mỗi một nơi đều bị áo giáp bao vây dường như pháo đài giống nhau hộ vệ. Tổng cộng ba mươi phương trận, giống như tầng hồ dán như thể đem tam quốc tàn quân gắt gao dính lấy, không có bất kỳ góc chết, không có từng tia một chỗ trống.

Nhìn nghiêm mật đáng vẻ, tựa hồ liền một con con ruồi đều căn bản trốn không ra.

"Hall xem ra là giận thật à." Da dẻ trắng nõn trung niên huấn luyện viên một bên dùng bút lông ngỗng ở trên tờ giấy trắng nhẹ nhàng vẩy, một bên cười yếu ớt nói rằng, trên mặt này phân mù mịt vào lúc này cạn không ít, làm như nằm dày đặc trong mây đen đã lộ ra từng tia một ánh mặt trời.

Nghe trung niên lời của huấn luyện viên, thanh âm môi đỏ khẽ nhúc nhích, hàm răng khẽ mở, thật dài thở phào, sau đó càng là trở nên dễ dàng hơn.

"Huấn luyện viên, lần này là Công Tước đại nhân ra lệnh sao?" Thanh âm hơi đóng dưới con mắt, hướng về da dẻ trắng nõn trung niên huấn luyện viên nói rằng.

Trung niên huấn luyện viên hơi run run, tay phải chính đang vẩy bút lông ngỗng đột nhiên dừng lại, này im bất đi hơi nhỏ tiếng vang là rõ ràng như thế. Ở tại trên mặt vậy vừa nảy xuất hiện từng tia một ánh mặt trời trong nháy mắt liền biến mất địa không còn một mống.

"Tàng Phong Tướng quân, ta nên xưng hô với người như vậy sao?" Thanh âm một đôi Thiên Thiên tay ngọc nhẹ nhàng khoát lên hoa vụn trên váy, này giống như hoa thủy tiên giống nhau trên mặt lộ ra một loại nụ cười.

"." Da dẻ trắng nõn trung niên huấn luyện viên đột nhiên nở nụ cười, mù mịt về mặt trong nháy mắt nhu hòa hạ xuống: "Từ tí tẹo manh mối bên trong có thể suy tính ra toàn bộ chuyện đã xảy ra, xem ra Công Tước đại nhân nói tới không sai."

"Chỉ là đáng tiếc, nếu như người mập mạp kia có người một nửa bản lĩnh có được rồi." Trung niên huấn luyện viên khẽ thở dài, sau đó lần thứ hai nhìn phía Ma Pháp Trận, về mặt có vẻ phức tạp cực điểm.

Thất vọng, cô đơn, các loại tâm tình rất phức tạp pha cùng nhau, giữa hai lông mày chôn dấu mù mịt càng là càng thêm dày đặc.

Nhưng là cũng không lâu lắm, thanh âm trong miệng nói tới Tàng Phong huấn luyện viên trên mặt về mặt đột nhiên động lại, trong nháy mắt, chỉ là trong nháy mắt thời gian.

Tàng Phong huấn luyện viên này một đôi mắt giấu phong mang con mắt nhìn chòng chọc vào Ma Pháp Trận,

Ánh mắt lấp lánh không yên, duy nhất có thể để xác định chính là Ma Pháp Trận bên trong xảy ra chuyện gì chuyện khó mà tin nổi.

Theo Tàng Phong huấn luyện viên dường như hoá đá như thể nhìn chòng chọc Ma Pháp Trận, thanh âm ngày xưa này phân trần định lúc này cũng đã biến mất, một đôi dường như Thu Thủy tựa như con mắt nhìn phía Ma Pháp Trận.

Trạm Lam dường như bảo thạch giống nhau con mắt vào lúc này chôn dấu từng tia một nghi hoặc, nàng không hiểu đến tột cùng là chuyện gì để Tàng Phong huấn luyện viên cái này lúc trước cùng bá tước đại nhân hắc người Tướng quân nổi danh Tướng quân như thế kinh ngạc.

Khi ánh mắt đưa lên ở cờ chiến trên, thanh âm một đôi mắt cũng động lại, trắng nõn dường như sữa bò giống nhau mí mắt càng là chớp cũng không chớp.

Ma Pháp Trận trên, Bàn Tử tam quốc tàn quân đã ở tập kết, này lít nha lít nhít như là kiến hôi binh lính ở hướng về một phương hướng hội tụ, cái hướng kia đối diện Hall huấn luyện viên 50 ngàn đại quân kiên cố nhất địa phương.

"Tiến công. Còn chọn binh lực dày nhất địa phương, tên Béo kia. ?" Tàng Phong huấn luyện viên trong miệng từ từ phun ra vài chữ, này vốn là mù mịt về mặt đã sắp muốn nhỏ ra vũ đến rồi.

Tàng Phong đã không cách nào dùng chính xác từ ngữ để hình dung mập mạp, ngớ ngẩn, tựa hồ coi trọng mập mạp một chút, đầu đất, Bàn Tử tựa hồ còn chưa đủ tư cách, đồ con lừa.

Không có bất kỳ từ ngữ có thể hình dung Bàn Tử, coi như duy trì nguyên lai quân đội bố trí bất động, tin tưởng cuối cùng "Kết quả học tập" cũng phải so với hiện tại tốt.

Thế nhưng Bàn Tử một mực lựa chọn một phương pháp ngu xuẩn nhất, tiến công, hơn nữa còn lựa chọn chính là 50 ngàn trong quân đội thực lực kiên cố nhất địa phương.

.....

"Các người nhất định phải bảo vệ tốt ta, mặc kệ bên ngoài xuất hiện biến hóa gì đó, dù cho chính là toàn bộ trận tan vỡ, các người cũng phải tử thủ ở bên cạnh ta. Ta chính là toàn bộ trận hình trung tâm, nếu như ta chết đi, như vậy các người chính là "Tội nhân". " Cười ở một thót Phi Hồng màu trên chiến mã, Bàn Tử vung tay múa chân hướng về chu vi những kia trên người mặc dày đặc Thiết Giáp, dường như pháo đài giống nhau Thủ Hộ Giả nói rằng.

"Phải" Một thanh hậu thanh âm của từ một cao lớn nhất, bền chắc nhất pháo đài bên trong truyền ra, ở sắt thép bên trong, thanh âm kia có vẻ tiếng trầm hờn dỗi, khiến người ta mơ hồ thấu có điều lên.

Nghe này thanh âm của, nhìn chu vi có thể bị : được gọi là là tinh duệ trong tinh duệ ba mươi Thủ Hộ Giả, Bàn Tử tâm hơi hơi an định hạ xuống.

Ba mươi Thủ Hộ Giả, 30 toà sắt thép hàng rào, lần này có thể xác định tuyệt đối sẽ không bị : được bắt kỳ tên lạc bắn trúng. Hơn nữa tại đây 30 toà sắt thép hàng rào thủ hộ dưới, cái mạng nhỏ của hần hần là cố như Bàn Thạch.

"Đứng, cố như Bàn Thạch." Bàn Tử ném đi dưới miệng, tiểu tâm dục dục sò sò lồng ngực của mình.

10 ngàn tàn quân, như cùng chỗ với lao tù bên trong vây thú, ở từng chiếc cứng cỏi vững chắc sắt xuyên bên dưới, căn bản không có khả năng rách lung mà ra, càng không thể nói là đem cái này lao tù hoàn toàn đánh nát.

Vì lẽ đó Bàn Tử căn bản cũng không khả năng trở mình, hần có thể làm chính là tại đây chỉ vây thú sắp tử vong thời điểm, để này con vây thú bắn ra cuối cùng dử tợn dấu hiệu, đem đôi phương hàm răng cho lạc nát, không, phải nói làm cho đôi phương tới một lần Đại Xuất Huyết.

10 ngàn tàn quân, ở Bàn Tử mệnh lệnh ra, đã đã biến thành một mũi tên hình dáng, mũi tên đầu nhọn, đỉnh ở phía trước nhất chính là sức chiến đấu chỉ đứng sau Thủ Hộ Giả 500 hộ vệ, này 500 hộ vệ phía sau là mấy ngàn cung tiễn thủ cùng tay cung, mà ở mũi tên hai bên nhưng là 5000 bộ binh.

Hộ vệ, cùng bộ binh đội ngũ đem cung tiễn thủ cùng tay cung vững vàng bao vây lấy, tam quốc tàn quân lúc này còn dư lại dưới 10 ngàn tàn quân vào lúc này đã đã biến thành một nhánh Mãn Cung thượng huyền mũi tên nhọn, bất cứ lúc nào có thể bắn nhanh đi ra ngoài, sau đó ở trên trận địa địch đâm ra một cái to lớn chỗ hồng.

Phong Thi Trận, một loại tập trung đột phá phòng ngự trận hình.

Quân trận ở cái kia bên trong thế giới là mỗi cái tướng lĩnh nhất định nắm giữ gì đó, quân trận nắm giữ càng nhiều, càng thuần thực, như vậy ở trên chiến trường đánh cờ thời điểm, phản thắng liền càng lớn.

Đây là một loại thi dạy tướng lĩnh năng lực chỉ huy ngoạn ý, tướng lĩnh năng lực chỉ huy càng cao, như vậy quân trận có thể bùng nổ ra uy lực liền càng lớn. Ở tổ chức quân sự bên trong đối chiến bên trong, nếu như song phương đồng thời có 1000 binh lính, hơn nữa sử dụng đồng dạng trận pháp, nếu như một người tướng lĩnh có thể ở song phương căn giết bên trong có thể sử dụng 1000 binh lính, UU đọc sách bùng nổ ra 1000 binh lính tất cả sức chiến đấu, mà một phe khác thì lại có thể sử dụng 500 binh lính sức chiến đấu, như vậy đánh cờ kết quả tự nhiên có thể tương đương được.

Hơn nữa này còn chỉ là, song phương đều sử dụng đồng dạng "Trận pháp". Nếu như một phương sử dụng quân trận, mà một phe khác chỉ là tập đoàn tính xung phong, như vậy kết quả ở vừa bắt đầu liền có thể muốn biết. Một hữu hiệu tổ chức quân sự có thể bùng nổ ra sức chiến đấu muốn xa xa cao hơn một đám người ô hợp.

Đúng, không có quân trận một phương, mặc dù huấn luyện lại có thêm tổ, đó cũng là một đám người ô hợp, chỉ cần bị mở ra một lỗ hồng như vậy liền rất dễ dàng toàn bộ trận tan tác.

Quân trận, Bàn Tử đã sớm chơi xuất thần nhập hóa, ở cái kia bên trong thế giới, chỉ cần là đường đường chính chính rất đúng quyết, như vậy liền không có Bàn Tử không thắng được thắng trận.

Đương nhiên, lấy Bàn Tử tính tình, không tới thời khắc cuối cùng là tuyệt đối sẽ không lựa chọn quang minh chính đại rất đúng quyết, thế nhưng cái này cũng không gây trở ngại hần đối với quân trận nắm giữ thành thực trình độ.

Lúc trước, vì học được quân trận, Bàn Tử nhưng là rơi xuống sức của chín trâu hai hổ, ghi chép quân trận sách, bị : được Bàn Tử lật sách gác đều cong lên biến hình, làm tìm sự phụ, Bàn Tử không tiếc cầu xin gia gia cáo bà nội, đập phá mấy "Gia" chữ lót tướng lĩnh phủ đệ, thậm chí có một sắp đoạn khí rất đúng kỵ binh nhận hình trận hết sức quen thuộc tướng lĩnh cũng bị chấp nhất Bàn Tử mạnh mẽ địa từ bên bờ tử vong cho "Phiền" trở về.

Mà kết quả cuối cùng chính là Bàn Tử ở quân trận trên trình độ, liền ngay cả những kia năm vào thất tuần "Gia" chữ lót tướng lĩnh cũng hít khói.

Phong Thi Trận, một cơ bản nhất trận pháp, Bàn Tử dĩ nhiên hoàn toàn có thể làm được đang sử dụng cái này quân trận thời điểm đối mặt gấp ba quân địch mà đột phá đối phương trung quân.

Chương 7: xung phong

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Hall huấn luyện viên cũng không phải ngớ ngẩn, tòng quân mười năm, từ một cấp thấp nhất binh lính đến bây giờ được gọi là thiết huyết huấn luyện viên, mang theo một từ Nam tước tước vị, này đều là ở trên chiến trường một đao một súng, một lần lại một lần thâm nhập chiến trường chém giết mà đến.

Kỵ binh tác dụng, Hall huấn luyện viên tự nhiên biết. Mà hấn sở dĩ sẽ phạm Bàn Tử nói tới "Sai lầm", cũng không phải bởi vì hấn ngớ ngẩn, cũng không phải bởi vì hấn ở khoe khoang. Trên thực tế, hấn là ở dựa theo lúc trước Sur Tâm Công Tước giả thiết sách lược đến tiến hành.

50 ngàn đại quân quay mặt về phía 10 ngàn tàn quân, hơn nữa còn không có bất kỳ tốt sĩ quan chỉ huy 10 ngàn tàn quân, muốn đánh tan cơ hồ đã là chuyển chắc như đinh đóng cột. Như vậy đón lấy chủ yếu nhất vấn đề, chính là đến tốt cùng dùng bao nhiêu đánh đôi đến đánh tan 10 ngàn tàn quân. Đường nhiên làm Sur Tâm Công Tước tới nói, tự nhiên hy vọng là không uống một binh một đủ liền có thể đem này 10 ngàn tàn quân hoàn toàn nuốt vào.

Cho nên mới có kỵ binh phía trước trận thế, kỵ binh xung phong, mặc kệ đến tốt cùng lớn bao nhiêu uy lực, thường thường có thể làm cho người ta tạo thành một loại gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa tư thế, đó là một loại chấn động, một loại đối với tâm linh chấn động.

Mà loại rung động này hiệu quả càng lớn, như vậy đối với kẻ địch tinh thần đã kích liên càng lớn. Chớ nói chi là, lúc đó đối mặt vẫn là 10 ngàn sĩ khí hạ tam quốc tàn quân.

Ban đầu ở Sur Tâm trên vùng bình nguyên, Sur Tâm Công Tước chính là bằng vào này bãi thành mấy nhóm kỵ binh xung phong bằng bạc mãnh liệt khí thế, để tam quốc tàn quân tinh thần rơi vào rồi đấy vực.

E sợ chiến, quay mặt về phía 3000 xếp thành thật dài nhận hình chữ kỵ binh xung phong, những kia tàn quân cơ hồ là bất chiến tự tan, cung tiễn thủ cung cũng bắn không giống bình thường như vậy mạnh mẽ, nỏ binh bắn ra cung tên cũng không có ngày xưa như vậy sắc bén tinh chuẩn, cho tới những bộ binh kia thì càng không cần phải nói, nguyên bản mạnh mẽ đội hình, trong nháy mắt cũng biến thành méo mó khúc khúc.

Trận chiến đó, chỉ là kỵ binh xung phong liền cơ hồ để tam quốc tàn quân hoàn toàn tan vỡ, nếu như không phải những kia tinh nhuệ hộ vệ cùng Thủ Hộ Giả liều mạng chống lại, như vậy liền có khả năng ở một phút thời điểm kết thúc chiến đấu.

Vì lẽ đó, Hall huấn luyện viên cũng không phải sẽ không sử dụng kỵ binh, hấn chỉ là quá mức chấp nhất Vu Sur Tâm Công Tước sáng tạo kinh điển.

Mà như vậy, liền cho Bàn Tử có thể thừa dịp cơ hội.

Làm màu vô quýt cờ nhỏ phát lên thời điểm, chỉ nghe "Vèo vèo" phá không tiếng vang ở mũi tên Phong trong trận nhanh chóng khuếch tán ra, đầy trời mũi tên dường như như trút nước mưa to như thế hướng về những kỵ binh kia rơi đi.

Hắc áp áp mũi tên tạo thành một kinh khủng phong làm nền trời, mang đến lực rung động, không chút nào so với...kia chút kỵ binh xung phong tạo thành khí thế tiêu.

Nhìn ngọc giản kia hướng về những kỵ binh kia rơi đi, Bàn Tử mặt mày hớn hờ, khóe miệng còn mang theo từng tia một nụ cười quái dị.

Mà một mặt khác, ở vào chiến trận cuối cùng Hall huấn luyện viên nhìn này đầy trời mũi tên nhưng hừ lạnh một tiếng. Những kỵ binh kia áo giáp tuy rằng cũng không có trong tưởng tượng kiên cố,

thế nhưng là cũng tuyệt đối không phải mũi tên có thể tạo thành chấn thương, có lẽ có ít may mắn mũi tên sẽ sáng tạo kỳ tích, bắn rơi một hai kỵ binh, thế nhưng phần lớn mũi tên nhưng vẫn là không có khả năng đánh giết những kỵ binh kia.

Chỉ cần mấy hơi thở trong lúc đó, những kia xung phong kỵ binh thì sẽ hung hăng đạp lên ở cái kia Bàn Tử bộ binh.

Nhưng là vùn vùn qua thời gian một hơi thở, liền khơi dậy nghe được một trận "Ầm ầm ầm" tiếng vang đột nhiên vang lên ở toàn bộ phía trên chiến trường, loại thanh âm trầm thấp kia.

"Sao có thể có chuyện đó?" Hall huấn luyện viên có thể xác định những âm thanh này chính là kỵ binh áo giáp hung hăng đụng vào trên mặt đất thanh âm của.

Không phải một, này liên tiếp ầm ầm tiếng vang tuyệt đối không phải một hai, thậm chí mười mấy kỵ binh rơi xuống đất âm thanh, mà là mấy trăm cái,

thậm chí hơn một nghìn kỵ binh đồng thời rơi xuống đất âm thanh.

Hall huấn luyện viên một đôi mắt gắt gao chăm chú vào chiến trận bên trên, sau đó nhưng là nhúu mày lại, một đôi nắm đấm thật chặt nắm tại đồng thời.

Người mập mạp kia, cái kia đề tiện Bàn Tử chỉ huy cung tiễn thủ mục tiêu căn bản không phải những kỵ binh kia, mà là kỵ binh dưới khổ chiến mã.

Mấy trăm con chiến mã thất: mắt móng té ngã ở phía trên vùng bình nguyên, này màu đỏ sẫm huyết dịch theo mũi tên cây tiễn một giọt một giọt hướng phía dưới thấm đi, trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ trên chiến trường đầy rẫy chiến mã gào thét thanh.

"Đề tiện." Hall huấn luyện viên sắc mặt âm trầm sắp nhỏ ra nước, nếu như hiện tại Bàn Tử đứng trước mắt hắn, hắn thì sẽ không chút do dự đem Bàn Tử cho giết chết.

Còn lại kỵ binh vẫn ở chỗ cũ xung phong, móng ngựa đập ở cỏ khô bên trên thanh âm của tuy rằng còn đang tác tác vang vọng, thế nhưng đã không có lúc trước hùng tráng như thế.

Quan trọng hơn là, Bàn Tử trong trận cung tiễn thủ đã hoàn thành lần sóng thứ hai bắn một lượt. Như trút nước mưa to lại một lần nữa hạ xuống, lần này nhưng cướp đoạt càng nhiều chiến mã sinh mệnh.

Mất đi chiến mã kỵ binh vẫn dựa theo mệnh lệnh ở xung phong, thế nhưng như vậy kỵ binh lại có thể bùng nổ ra bao nhiêu sức mạnh?

"Tăng nhanh tốc độ tiến lên." Hall huấn luyện viên hướng về bên cạnh một cầm trong tay lệnh kỵ quan truyền lệnh nói rằng. Lúc này ngoại trừ những kỵ binh kia, hiện tại song phương còn có một định cự ly, mà ở khoảng cách này bên dưới, hắn cung tiễn thủ tầm bắn căn bản là không có cách đến Bàn Tử chiến trận, vì lẽ đó hiện tại hắn chỉ có thể làm hết sức địa rút ngắn khoảng cách.

.....

Cờ chiến ở ngoài.

"Ngón này cũng là người dạy?" Tàng Phong huấn luyện viên hơi có chút kinh ngạc nhìn thanh âm, hắn làm sao cũng không có nghĩ đến song phương vừa tiếp xúc càng là Bàn Tử chiếm cứ thượng phong.

Hall tính tình hắn rõ ràng, tự nhiên biết Hall vì sao lại phạm loại kia sai lầm. Một ngay thẳng dũng mãnh đích xác hán tử, căn bản không nghĩ tới nhiều như vậy cong cong vênh vênh.

Cho nên đối với Hall tới nói, Công Tước đại nhân lúc trước bố trí chính là kinh điển, là không gì sánh kịp bố trí. Vì lẽ đó hắn căn bản sẽ không suy nghĩ hiện tại dùng lúc đó phương pháp giống nhau đến tột cùng có thích hợp hay không, thay đổi một tình huống khác, có phải là còn áp dụng.

Nếu như đây là chiến trường, nếu như vẫn là năm đó chân thật Sur Tâm bình nguyên chiến dịch, như vậy Hall lần này bố trí tự nhiên không có sai, nhưng là bây giờ nhưng là cờ chiến, những kia con rối căn bản không sợ với sinh tử, tiếng vó ngựa của người lại vang lên, thanh thế lại chấn động người thần kinh, cũng bất quá chỉ là nhắm vào Bàn Tử một người.

Nghe Tàng Phong lời của huấn luyện viên, thanh âm một lát không hề trả lời, sự chú ý của nàng đã toàn bộ tập trung vào này cờ chiến bên trên, lúc này thanh âm trong ánh mắt toát ra từng tia một vẻ mừng rỡ, đã không có này phó tựa hồ chuyện gì đều không thể làm cho nàng duy trì trấn định đáng đáp.

Kỵ binh là một rất quý giá, cũng là một có thể bùng nổ ra rất lớn thực lực binh chủng, thế nhưng A Nhĩ Ars đế quốc kỵ binh nhưng cũng không xuất sắc.

Đây không phải bởi vì những khác, mà là bởi vì những chiến mã kia, A Nhĩ Ars đế quốc chiến mã đều bắt nguồn từ Quốc Nội Tây Bắc nơi một toà tên là Trường Thiên bãi chăn nuôi. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Trường Thiên bãi chăn nuôi cũng không phải địa phương tốt gì, thổ địa cằn cỗi, nguồn nước vẫn đục, bãi chăn nuôi trên sở sinh lớn lên cỏ xanh thấp cơ hồ chỉ có ngón tay giống như dài ngắn.

Tại như vậy bãi chăn nuôi trên, người hi vọng có thể xuất hiện cái gì tốt chiến mã sao? Vì lẽ đó A Nhĩ Ars đế quốc nếu nói Trọng Kỵ Binh chỉ có kỵ sĩ ăn mặc áo giáp, cho tới những kia ngựa, bởi vì không cách nào phụ trọng nhiều lắm vì lẽ đó cơ hồ là trần trụi, trên người bao trùm chỉ là một loại vô cùng đơn bạc giáp da.

Vì lẽ đó Bàn Tử cơ hồ có thể ngay đầu tiên liền đem này chi Trọng Kỵ Binh đội ngũ hoàn toàn đánh tan. Bắn người phải bắn ngựa trước, đây là đang Bàn Tử vốn là thế giới là một người tướng lĩnh hắn phải biết cơ bản nhất thủ tục. Thế nhưng ở trên cái thế giới này, đường đường chính chính, quang minh chính đại, đây là Hoàng Gia học viện kỵ sĩ thủ tục, ở Ngân Nguyệt trên đại lục, có bảy mươi phần trăm tướng lĩnh đầu tiên đầu tiên là một kỵ sĩ, sau đó mới phải một người tướng lĩnh. Bọn họ làm theo đuổi là ở trên chiến trường có thể thông qua chính diện rất đúng quyết, thông qua một súng một đao chém giết, thông qua đánh với hình vận dụng những kia đường đường chính chính thủ đoạn tới lấy đắc thắng lợi, tỷ như trận hình rất đúng va, thông qua chiến trận đến đạt được thắng lợi.

Vì lẽ đó như loại này bắn mã mệnh lệnh, ở Ngân Nguyệt trên đại lục phần lớn tướng lĩnh là căn bản sẽ không dưới đạt .

Bàn Tử tuyệt đối là một khác loại, trước tiên không nói hắn không biết thế giới này thủ tục, dù cho hắn biết rồi, nên bắn vẫn là sẽ bắn . Bàn Tử tin phụng chính là chỉ cần có thể thắng lợi, đập hắc gạch, gõ âm côn chỉ cần có thể dùng tuyệt không keo kiệt.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: này tên béo đáng chết muốn chạy trốn?

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Mất đi chiến mã kỵ binh vẫn ở chỗ cũ hướng về Bàn Tử mũi tên Phong trận đi vào, cò khô trên đất vang lên một trận leng keng tiếng vang, từng cái từng cái kỵ binh tựa như cùng từng cái từng cái hộp bằng sắt, mang cho người ta một loại dị thường dày nặng cảm giác.

Đã không có chiến mã kỵ binh tốc độ rất chậm, chậm cơ hồ giống như mỗi người mục tiêu sống, mũi tên đụng vào những kỵ binh kia trên người không ngừng vang lên một trận "Leng keng leng keng" tiếng vang, khô ráp dày cộm nặng nề dưới, mặc dù lớn bộ phận mũi tên đối với những kỵ binh này đều không thể tạo thành trầm trọng thương tổn, thế nhưng còn có một chút "Kê xui xèo" bị : được bắn trúng một ít áo giáp khe hở, tỷ như bị : được quán xuyên cái cổ, ngã trên mặt đất.

Kỵ binh tổn thất, để Hall huấn luyện viên trong lòng dấy lên một đoàn cháy hừng hực hỏa điểm, thế phải đem Bàn Tử "Không chết từ tế được." Hạ lệnh mặt sau đại quân đốc hết sức hướng về Bàn Tử phương hướng xung phong, không chỉ là vì lừa gạt, càng là vì cứu viện những kỵ binh kia. Kỵ binh xung phong để đại quân cùng kỵ binh cự ly kéo ra, ngược lại cách Bàn Tử tàn quân chỉ có mấy trăm trượng cự ly, lúc này nếu như đến tiếp sau đại quân không có trợ giúp, như vậy này 3000 kỵ binh thì sẽ dễ dàng bị : được Bàn Tử cho nuốt lấy.

Trên thực tế, đây chỉ là cờ chiến mà thôi, 3000 kỵ binh tổn thất cũng sẽ không ảnh hưởng cái gì, thế nhưng Hall huấn luyện viên nhưng không ném nổi người. Bị : được Bàn Tử, được khen là ngu ngốc Bàn Tử đem kỵ binh toàn bộ ăn đi, nếu như truyền đi, cũng không phải là sỉ nhục, mà là vô cùng nhục nhã.

Tiến lên trong quá trình, Hall huấn luyện viên đang không ngừng tuyên bố xung phong mệnh lệnh, đại quân tiến lên tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

.....

"Không còn kịp." Nhìn cờ chiến trên rất đúng địch, Tàng Phong huấn luyện viên lông mày chăm chú véo ở cùng nhau.

Lúc này cờ chiến trên này lít nha lít nhít con kiến cơ hồ toàn bộ tập trung vào Sư Tâm trên vùng bình nguyên, một bên là Bàn Tử Phong Thi Trận, mà một mặt khác nhưng là mấy chục phương trận. Những kia rải rác kỵ binh đến Bàn Tử mũi tên Phong trận cự ly muốn rất xa Tiểu Vu Hall huấn luyện viên đại quân cùng kỵ binh cự ly.

Vì lẽ đó Bàn Tử chỉ cần khởi xướng một xung phong, như vậy này 3000 kỵ binh thì sẽ hoàn toàn bị : được nhấn chìm, mà bị nhấn chìm đồng thời, liền một bọt nước cũng sẽ không bị : được gây nên.

3000 kỵ binh diệt đã trở thành chắc chắn, mà lúc này Hall huấn luyện viên truyền đạt đại quân đi vội mệnh lệnh vào lúc này chính là một viên độc dược. Không có một nhánh quân đội có thể làm được đang toàn lực xung phong dưới vẫn có thể duy trì ổn định đội hình, nếu như ở hung hăng đánh vào Bàn Tử Phong Thi Trận trên, như vậy thì sẽ trở thành một trận bị kịch.

Mặc dù là ngũ so với một số lượng, thắng lợi vĩnh viễn ở Hall huấn luyện viên một phương, thế nhưng thương vong của binh sĩ dẫn nhưng sẽ cực kì tăng cường, tăng cường đến một để Hall bị : được vững vàng đóng ở để đồ sỉ nhục trụ trên phân lượng.

Tàng Phong lông mày chăm chú véo ở cùng nhau, mà một mặt khác, thanh âm cấp kia như ngọc thạch con mắt nhưng là càng ngày càng sáng, trong đó lấp loè mừng rỡ ánh sáng lộng lẫy. Một mệnh lệnh chỉ là một đơn giản bắn mã mệnh lệnh liền để thế cuộc lật đổ đến trình độ như thế này.

Thân ở bên trong chiến trường Bàn Tử lẽ nào khai khiếu?

Thanh âm đột nhiên nghiêng đầu qua, hơi có chút ngẩn ra nhìn Bàn Tử, thế nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, này nguyên bản còn mừng rỡ với cùng ánh mắt ở trong chớp mắt liền đã biến thành hơi có chút bất đắc dĩ.

Bắn mã. Nếu như hành động như vậy bị : được Rosaire Công Tước biết rồi, Bàn Tử có phải là sẽ rất bi thảm? Rosaire Công Tước nhưng là một tên chính trực kỵ sĩ, hẳn chỉ huy quân đội đạt được mỗi một lần thắng lợi đều là đường đường chính chính, quang minh chính đại. Trên chiến trường xung phong, chiến thuật trên vận dụng, quang minh chính đại đến mỗi một lần làm cũng làm cho cho dù là Giáo Đình những kia ...nhất chính trực Thánh Kỵ Sĩ Đoàn các tướng quân cũng chọn không ra tặc xấu đến. Nhưng là Bàn Tử.

Bi kịch, Bàn Tử lại một lần nữa bị : được bi kịch, nếu như Bàn Tử không thắng được, cho dù là thua thương tích đầy mình, như vậy đối lấy cũng chỉ là vài câu trách cứ mà thôi, thế nhưng hiện tại nếu như bản mệnh lệnh bị : được Rosaire Công Tước đoạt được biết, như vậy cũng không phải là vài câu trách cứ đơn giản như vậy, gia pháp tuyệt đối không thiếu được.

Thanh âm ánh mắt lấp lánh chói lọi, lại trở nên dường như mặt nước như thế bình tĩnh. Nàng dĩ nhiên quyết định, phải đem chuyện này giấu hạ xuống, tuy rằng nàng không biết Bàn Tử bản mệnh lệnh đến tốt cùng là từ nơi nào thu được linh cảm, thế nhưng hiện tại mệnh lệnh này chính là nàng dạy .

Nghĩ ra hiểu rõ quyết biện pháp sau, thanh âm này nguyên bản có chút cực xúc bất an hai tay lần thứ hai buông xuống đặt ở màu trắng hoa vụn trên váy, có vẻ là như vậy yên ổn.

Thế nhưng đang lúc này, "Ồ" một tiếng nghi hoặc thanh đột nhiên phá vỡ này nguyên bản thuộc về luyện kim không gian vắng lặng, chỉ thấy Tàng Phong huấn luyện viên cấp kia nguyên bản đều là nửa khép nửa mở con mắt vào lúc này đột nhiên toàn bộ mở, dị thường kinh ngạc nhìn cờ chiến, làm như nhìn thấy cái gì khó có thể tư nghị chuyện tình.

Theo này thanh nghi hoặc thanh, thanh âm hai mắt ngay đầu tiên liền hướng về cờ chiến nhìn tới. Có thể làm cho Tàng Phong huấn luyện viên vị này cùng hắc Wilbur trước nổi danh tướng lĩnh kinh ngạc chuyện tình tuyệt đối không phải cái gì chuyện đơn giản.

Khi ánh mắt đưa lên ở cờ chiến trên lúc, thanh âm cũng dường như Tàng Phong huấn luyện viên như thế trong lòng dâng lên nặng nề nghi hoặc, biểu hiện ở trên thân thể, đó chính là động lại, dường như điều khắc giống nhau hoá đá.

3000 kỵ binh, quay mắt về phía đã trở nên lẻ loi tán tán 3000 kỵ binh, Bàn Tử Phong Thi Trận tuyệt đối có thể ung dung nuốt vào, quay mắt về phía vì cứu viện những kỵ binh kia mà hành quân gấp trận hình đã trở nên hơi có chút ngổn ngang Sur Tâm quân đoàn, UU đọc sách ở va vào lúc, dù cho Bàn Tử năng lực chỉ huy cực sai, Liên Phong mỗi tên trận hai sao sức chiến đấu cũng không phát huy ra, cũng đủ để hung hăng đem đối phương cắn xuống một miếng thịt đến. Mà như vậy chiến tích, đã đủ khiến Bàn Tử tiến vào Hoàng Gia học viện, trở thành một cộc "Kỵ tích" rồi.

Mặc dù là Hall huấn luyện viên sơ sẩy, thế nhưng liền chiến tích dễ tính, chính là những kia hiện tại học tập Hoàng Gia học viện học sinh cũng không nhất định sẽ so với Bàn Tử làm càng tốt hơn.

Thế nhưng ở nơi này dạng đích tình hướng dưới, Bàn Tử nhưng buông thả cho dễ như trở bàn tay "Chiến tích".

Cờ chiến trên, cái kia từ tàn quân tạo thành Phong Thi Trận đang đối mặt những kia làm lại kỵ binh, quay mắt về phía đã không cách nào duy trì trận hình đại quân chủ lực, đột nhiên quay lại đầu, hướng về vòng vây một bên phóng đi.

Mà lúc này, bởi vì phương trận dựa vào, Hall phần lớn binh lực toàn bộ hướng về trung gian tập trung, phản cách ở hai bên vòng vây trở nên dị thường bạc nhược.

"Tên Béo kia muốn chạy trốn?" Qua một lúc lâu, Tàng Phong huấn luyện viên trong miệng đột nhiên từ từ phun ra một câu nói, mấy chữ này cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi, từng chữ từng chữ đọng tới .

Lấy thế cực bây giờ đến xem, nếu như Bàn Tử có thể kiên trì nguyên lai chạm vào nhau, như vậy đạt được "Chiến tích" hoàn toàn là khó có thể tưởng tượng, mà chạy trốn có thể lấy được kết quả liền muốn rất xa kém hơn vốn là chiến tích này căn bản không có lời.

Hơn nữa ngay cả là chạy trốn, có thể thế nào? Lấy lúc đó Sur Tâm binh nguyên chiến dịch đến xem, dù cho tam quốc tàn quân trốn ra Sur Tâm binh nguyên, cũng tránh không được che không vận mệnh, thông qua này dài lâu son mạch, thì sẽ bị : được thánh kiếm cứ điểm ngăn vững vàng.

Cầu xin đề cử, cầu xin thu gom.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: thổ cuống lên còn muốn cắn người.

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Đương nhiên quan trọng hơn là, mặc dù lúc này thiết hán huấn luyện viên Sur Tâm quân đoàn ở hành quân gấp dưới đã trở nên phi thường ngổn ngang, đó

cũng không phải là đơn giản liền có thể đột phá .

Hai cánh tuy rằng hết sức bạc nhược, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có có thể đột phá, mà thời gian một khi kéo đến dài ra, như vậy trung lộ đại quân cùng mặt khác một lực thì sẽ đem Bàn Tử Phong Thi Trận vây kín. Đến lúc đó , Bàn Tử 10 ngàn tàn quân liền tương đương với lâm vào trong ao đầm, muốn thoát vậy không thể, muốn lại sáng tạo ra hào quang chiến tích liền cũng là một cái chuyện không thể nào rồi.

Vì lẽ đó hiện tại bất luận ở Tàng Phong huấn luyện viên hay hoặc giả là thanh âm trong mắt, Bàn Tử đều phạm vào một cái sai lầm, một chỉ có ngó ngàng mới có thể phạm sai lầm.

Thanh âm con mắt màu xanh lam lần thứ hai trở nên mờ đi.

Mà một mặt khác nằm ở cờ chiến bên trong Bàn Tử cũng đang đặc chí .

"Thánh kiếm cứ điểm? Ta nhỏ vào, lão tử quân người cái gì thánh kiếm cứ điểm, ngược lại ở cờ chiến trên lại không nhìn thấy. Lần này lão tử chỉ cần không mất một sợi tóc liền vậy là đủ rồi." Bàn Tử một bên quơ cờ nhỏ, trong miệng một bên như như thao thao nói rằng.

Bàn Tử ý nghĩ rất đơn giản, chạy đi, không mất một sợi tóc chạy đi. Thánh kiếm cứ điểm xác thực tồn tại, thế nhưng hấn căn bản sẽ không xuyên qua dây núi kia, đây là cờ chiến, không phải chân thật chiến dịch, không cần cần nhắc mấy vạn đại quân ăn uống, vì lẽ đó chỉ cần chạy ra khỏi cái này vòng vây, như vậy liền Thiên Cao mặc cho chim bay, biển rộng mặc cá nhảy.

Bàn Tử sẽ suất lĩnh 10 ngàn tàn quân cùng thiết hán đại quân ở trên vùng bình nguyên tới một lần thi chạy, bên kia đã không có kỵ binh, bất kể như thế nào cũng là tuyệt đối không đuổi kịp hấn.

Vì lẽ đó chỉ cần chạy ra khỏi cái này vòng vây, như vậy đón lấy chính là hấn và thiết hán so đấu, ai có thể no đến mức lâu hơn một chút, như vậy ai liền có thể đạt được thắng lợi cuối cùng.

Dĩ nhiên đối với Bàn Tử tới nói, lông tóc không tổn hại, đó chính là thắng lợi.

Cho tới trước mắt đang muốn trước mặt va vào sắp tới 10 ngàn bộ binh cùng cung tiễn thủ, Bàn Tử hoàn toàn không có coi là chuyện to tát, gấp ba đại quân hấn đều có thể đột phá trung quân, như vậy nơi này chỉ có sắp tới 10 ngàn quân đội, muốn đột phá chính là một cái chuyện dễ dàng.

Trong tay lệnh kỳ giờ lên, Bàn Tử nguyên bản tám kia ngày thơ đáng yêu mặt hơi hơi căng thẳng một ít, tròn, chỉ cần chạy đi, như vậy chính là thắng lợi.

Bàn Tử có một quen thuộc, đó chính là tự mình chỉ huy lệnh kỳ. Đối với cái khác tướng lĩnh tới nói, mệnh lệnh là thông qua bên cạnh quan truyền lệnh truyền đạt cho kỳ thủ, sau đó thông qua các loại bất đồng cờ thế biến hóa đến thao túng toàn bộ đại quân, mà đối với Bàn Tử tới nói, hấn chính là cái kia người tiên phong.

Trước tiên thông qua quan truyền lệnh, sau đó sẽ chuyển đạt cho người tiên phong, trong lúc này thời gian cũng không cần thời gian bao lâu, chỉ là mấy chục giây thậm chí càng ngắn hơn liền hoàn toàn có thể làm được. Thế nhưng Bàn Tử nhưng hoàn toàn chẳng phải làm, khi hấn quan niệm bên trong, trên chiến trường cơ hội chính là chớp mắt là qua, đừng nói mấy chục giây, coi như là một giây cũng không được.

Huống chi đối với một người tướng lĩnh tới nói,

Một hồi chiến dịch tuyệt đối không phải một mệnh lệnh liền có thể kết thúc , vậy cần mấy thậm chí mấy chục mệnh lệnh. Mà cứ như vậy tích lũy lại tới thời gian chính là một vô cùng con số kinh khủng. Vì lẽ đó Bàn Tử tình nguyện chính mình khổ cực một ít.

Mà kết quả như thế cũng là dẫn đến mỗi một lần chiến dịch Bàn Tử thường thường có thể làm ra so với người khác nhanh mấy lần, thậm chí mười mấy lần phản ứng. Vậy cũng là là Bàn Tử có thể từng bước từng bước đuổi tới Hoắc Thanh vị kia 60 tuổi quân thần một dựa vào.

"Phản phạt. . . ." Theo lệnh kỳ biến động, đã quay lại quá mức mũi tên Phong trận dường như tên của hấn như thế, như là một cái mũi tên hướng về Hall huấn luyện viên cánh tả tàn nhẫn mà va chạm quá khứ.

Phong Thi Trận phía trước nhất chính là 500 hộ vệ, mà Hall huấn luyện viên cánh tả phía trước nhất nhưng là thành đồng thành đồng đâm vào cùng nhau bộ binh, hai phe chạm vào nhau kết quả tự nhiên có thể tương tượng được.

Phong Thi Trận mũi tên hung hăng đâm vào Hall huấn luyện viên cánh tả bên trong, hộ vệ trên người dâng lên đủ mọi màu sắc ánh sáng lộng lẫy, này ánh sáng lộng lẫy bao phủ ở binh khí trên, bao phủ ở áo giáp trên, càng là để này 500 hộ vệ trở thành từng toà từng toà cứng rắn không thể phá vỡ pháo đài. Bất kể là đối phương bộ binh trường thương trong tay, vẫn là những kia cung tiễn thủ mũi tên đụng vào những kia áo giáp trên tựa như cùng đụng vào sắt thép bên trên, chỉ có thể phát sinh một trận leng keng leng keng tiếng vang.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử mắt sáng rực lên, cặp kia Viên Viên mắt nhỏ bên trong tản ra một ít xanh mượt ánh sáng lộng lẫy, tựa như cùng một con đối bụng hồi lâu lang nhìn thấy một đám cừu con.

"Đây cũng là thế giới này "Tinh nhuệ" ?" Nhìn lướt qua này 500 hộ vệ, lại nhìn một chút bên cạnh Thủ Hộ Giả, Bàn Tử nhàn rỗi con kia nắm đầm chăm chú nắm lên.

Mũi tên hắc áp áp dường như mây đen che lấp mặt trời, bất kể là Hall huấn luyện viên phía kia vẫn là Bàn Tử này một phương, này"Vèo vèo" tiếng vang hội tụ thành một dòng lũ lớn ép toàn bộ chiến trường đều không kịp thở.

Bàn Tử tạm thời chiếm cứ thượng phong, 500 hộ vệ đột nhập đối phương trận hình tựa như cùng 500 con lang xông vào bầy cừu, ở tùy ý tàn sát đối phương, hơn nữa Bàn Tử một phương cung tiễn thủ cùng tay cung áp chế, để này 10 ngàn tàn quân rất nhanh địa liền đột nhập đối phương trong đại quân.

Thế nhưng đột nhập cũng không đại biểu có thể lập tức đột phá, làm Hall huấn luyện viên tử thủ mệnh lệnh truyền đạt đến cánh tả bên trong, này một vạn người dường như tựa như điên vậy hướng về Bàn Tử Phong Thi Trận phát khởi tiến công.

Tiếng kêu gào như là sóng lớn ở bên trong chiến trường một làn sóng cao hơn một làn sóng, binh khí tiếng va chạm hội tụ thành một luồng dòng lũ bằng sắt thép tiếng vang lên âm âm âm ở bên trong trời đất.

Vào lúc này, nằm ở trung quân bên trong Bàn Tử có thể trông thấy chỉ có người người nhón nhào.

Theo thời gian từng điểm từng điểm lan tràn, Bàn Tử 10 ngàn tàn quân đã đột phá Hall huấn luyện viên cánh tả phương trận hơn một nửa, nếu như có thể duy trì ban đầu trùng thế, như vậy không tốn thời gian dài, Bàn Tử liền có thể thành công chạy trốn, không, dùng Bàn Tử lời giải thích là thành công "Phá vòng vây."

Nhưng là cán cân thăng lợi không thể vĩnh viễn như muốn hướng về với Bàn Tử một bên, theo thời gian địa lan tràn, Bàn Tử một chút lâm vào bất lợi tình trạng bên trong.

Này 500 hộ vệ trên người tỏa ra ánh sáng lộng lẫy chính đang một chút yếu đi, cũng không còn cách nào duy trì nguyên lai lực công kích cùng sức phòng ngự.

Bàn Tử nhìn rất cẩn thận, ở cách hán hơn 100 trượng cự ly chỗ, có một hộ vệ ở vùng lên cự kiếm thời điểm, càng là bị : được Ngũ Căn trường thương đồng thời bắn trúng, này hào quang màu xanh lục chặn lại rồi bốn cái trường thương xen vào, thế nhưng còn có một rẽ : cái càng là phá tan rồi ánh sáng lộng lẫy, đâm vào hộ vệ áo giáp bên trong.

Cái kia bị đâm bên trong hộ vệ, tay phải đột nhiên vùng lên, cự kiếm chém đứt trường thương, thế nhưng màu nâu đầu súng nhưng ở tại hộ vệ trong thân thể.

Nguy hiểm, đối với Bàn Tử tới nói, đây tuyệt đối là một nguy hiểm tín hiệu.

Hall huấn luyện viên đại quân ở hướng về Bàn Tử vây kín , tuy rằng bởi vì kỵ binh xung phong mà có vẻ hơi rối loạn, thế nhưng trải qua một quãng thời gian điều chỉnh, lúc này dĩ nhiên khôi phục rất nhiều. Mặc dù đang hành quân gấp dưới ảnh hưởng, trận hình vẫn có vẻ hơi ngổn ngang, thế nhưng thực tế đích tình huống nhưng là vẫn một chút đem Bàn Tử kéo vào trong tuyệt cảnh.

50 ngàn đại quân nếu như vây kín cùng nhau, béo như vậy tử liền tương đương với lâm vào trong ao đầm, hán sắp đối mặt là mấy lần với mình kẻ địch, hơn nữa trung quân những hộ vệ kia cùng Thủ Hộ Giả, trời mới biết Bàn Tử vẫn có thể chống đỡ bao lâu.

Vì lẽ đó Bàn Tử hiện tại chỉ có một cơ hội, đó chính là ở Hall huấn luyện viên thành công vây kín trước đây, đột phá này cánh tả mười ngàn đại quân.

Song phương đã hợp lại ra hỏa, Hall huấn luyện viên mười ngàn đại quân lúc này mặc dù thương vong rất lớn, thế nhưng là liều mạng ở quân quít lấy Bàn Tử Phong Thi Trận.

Mà ở Phong Thi Trận mũi tên không hề sắc bén đích tình huống dưới, thiên bình như muốn nghiêng, một chút hướng về Hall huấn luyện viên một phương nghiêng , nếu như Bàn Tử lúc này ở không lấy ra ít đồ, như vậy cuối cùng liền chỉ có một kết cục, hán chết định.

Bàn Tử lúc này rất bình tĩnh, trấn định đã cùng lúc trước như hai người khác nhau, đó là một loại hình dung không ra trấn định. Mặt không hề cảm xúc, ở đây Trương Nguyên bốn,vốn hoặc là ngây thơ đáng yêu trên mặt không nhìn thấy từng tia một vẻ mặt, này dày đặc môi đột nhiên có thêm vài tia rõ ràng góc cạnh, sắc bén tựa như cùng đao nhọn mũi đao như thế.

Lạnh lùng, dường như trời đông giá rét giống nhau lạnh lùng, cặp kia không lớn con mắt ở trong chớp mắt hết sạch lòe lòe, ẩn giấu đi một luồng sát khí, một luồng mặc dù là lợi hại nhất thích khách cũng phải nhượng bộ lui binh sát khí.

Đây là một loại rất kỳ quái vẻ mặt, nếu có kiếp trước người quen nhìn thấy Bàn Tử này tám vẻ mặt thì sẽ rõ ràng một chuyện, Bàn Tử tức giận hơn rồi.

Bàn Tử tuyệt đối không dễ dàng tức giận, thế nhưng nếu có ai đưa hán đẩy vào tuyệt cảnh, muốn muốn hán mệnh, như vậy ai thì sẽ đầu tiên gặp xui xẻo.

Kiếp trước đang cùng Hoắc Thanh sơ ngộ ba lần đối chiến bên trong, Bàn Tử bại, hơn nữa bại rất khó xem, thế nhưng Hoắc Thanh nhưng cũng không thể nào dễ chịu, mỗi một lần Bàn Tử phải ra khỏi máu, như vậy Hoắc Thanh thì sẽ bị mê nát một cái răng.

Chương 10: 6 Tinh cấp sức chiến đấu

tiểu thuyết: Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Bàn Tử tay phải đột nhiên cao cao vung lên, làm mấy cái mau cơ hồ khiến người ta con mắt tiếp : đón không rảnh động tác. Mệnh lệnh, Bàn Tử trong nháy mắt càng là hạ bẫy, tám cái mặt lệnh , hơn nữa mệnh lệnh này cũng không có kết thúc, Bàn Tử tay trái cũng không có thả xuống, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm chiến trận phía trước, hết thấy tất cả đều bị hấp thu nhập trong mắt, . Nhãn quan lục lộ, tai nghe bát phương, tin tưởng không có một người có thể so với Bàn Tử làm càng tốt hơn.

Đồng thời ở Bàn Tử ra lệnh sau, chỉ là trong chốc lát Phong Thi Trận liền xảy ra biến hóa. Toàn bộ Phong Thi Trận giống như đài dụng cụ tinh vi như thế bắt đầu gia tăng tốc độ vận chuyển, tất cả binh lính tốc độ di động làm người trở mắt ngoác mồm. Hơn nữa liên tiếp bất khả tư nghị đã xảy ra.

Một bộ binh, một vừa đưa ra đi trường thương binh lính, này sáng loáng trường thương đầu súng rõ ràng đã tiếp xúc đến đối phương quân áo, chỉ cần giây lát trong lúc đó liền có thể ở trên thân thể đối phương xuyên qua ra một cái lỗ máu đến, thế nhưng là buông tha cho, hướng về bên trái chạy đi. Mà một người lính khác, rõ ràng ở vào cự ly chém giết tiền tuyến hơi hơi thấp địa phương, thế nhưng ở trong nháy mắt này nhưng liều mạng lên trước chạy đi, ở nơi đó nghênh tiếp hẳn là một nhánh Lực Đạo mười phần mũi tên, càng khiến người ta vì thế mà choáng váng chính là một ít đang đứng với Phong Thi Trận trung ương chánh: đang giương cung thượng huyền cung tiễn thủ, cung tiễn thủ nên đứng ở phía sau chếch, thế nhưng ở Bàn Tử mệnh lệnh ban xuống sau, một ít cung tiễn thủ càng là vọt tới chiến trận phía trước nhất, lấy ra dao găm cùng những kia cầm trường thương, nắm cái khiên, lá chắn bộ binh chém giết.

Từng kiện chuyện khó mà tin nổi ở trên chiến trường không ngừng trình diễn , thế nhưng đang lúc này Phong Thi Trận vận chuyển tốc độ nhưng càng lúc càng nhanh.

Bất khả tư nghị thật là khó mà tin nổi, không chỉ là ở Bàn Tử Phong Thi Trận tốt nhất diễn, ở một mặt khác cũng là đồng dạng, theo Bàn Tử mệnh lệnh truyền đạt, chăm chú bao quanh Bàn Tử cánh tả quân đội đã ở điều chỉnh binh lính của mình danh sách.

Mà những này cũng không phải từng binh sĩ tác chiến vấn đề, mà là toàn bộ trận hình kết quả. Lúc trước mặc kệ Phong Thi Trận trận nhon làm sao sắc bén, đang đột phá hơn một nửa cự ly sau đều chỉ có thể ở Hall huấn luyện viên cánh tả mười ngàn đại quân bên trong không ngừng hăm dọa, vì phòng ngừa Bàn Tử phá vòng vây, tất cả binh lính đều ở liều mạng hướng về Bàn Tử Phong Thi Trận trận nhon trước tụ lại, tựa như cùng một đoàn sên sệt hồ dán, để Bàn Tử không thể động đậy. Thế nhưng hiện tại theo Phong Thi Trận tăng số vận chuyển, người sẽ phát hiện Phong Thi Trận phía trước tụ lại quân địch càng ngày càng ít, bất kể là phân đến Bàn Tử hai cánh, vẫn bị tiêu diệt, tất cả kết quả đều ở biểu thị, như vậy Phong Thi Trận hoàn toàn có thể đột phá đi ra ngoài.

.....

Cờ chiến ở ngoài, bất kể là thanh âm hay hoặc là Tầng Phong huấn luyện viên toàn bộ ngây ngẩn cả người, tuy rằng Phong Thi Trận vận chuyển tốc độ nhanh cơ hồ khiến người ta cảm thấy không tới ở vận chuyển, thế nhưng thoải mái tràn trề trình độ lại làm cho tinh mật nhất, phức tạp nhất Ma Pháp Trận đều mất đi sắc thái.

Hơn nữa quan trọng hơn là, theo Phong Thi Trận tăng số vận chuyển,

Khiến người ta ngoài ý liệu vận chuyển, Phong Thi Trận phía trước này nguyên bản dày đặc dường như đầm lầy giống nhau đại quân chính đang từng tầng từng tầng biến mất .

Từ cờ chiến nhìn lên, nhưng là từng tầng từng tầng, biến mất độ dày dường như đơn bạc trang giấy như thế, thế nhưng nếu như đặt ở trong chiến trận, đó chính là kịch liệt nghịch chuyển.

Lâm vào sâu sắc nghi hoặc Tầng Phong huấn luyện viên không có tiếp tục hướng về thanh âm đặt câu hỏi, bởi vì cờ chiến bên trong kết quả đã đại biểu tất cả. Chiến lược có thể dạy, mệnh lệnh có thể dạy, thế nhưng loại này đối chiến trận chỉ huy nhưng là không cách nào giáo sư .

Chiến trận chỉ huy cần chính là nhập gia tùy tục, bởi vì lúc chế nghị, vì lẽ đó trừ phi thanh âm ở Bàn Tử bên người, bằng không chỉ là chỉ bằng vào máy móc ký ức là tuyệt đối không cách nào làm được mức độ như vậy.

Đương nhiên quan trọng hơn là Bàn Tử hiện tại phát ra chỉ huy Phong Thi Trận bùng nổ ra sức chiến đấu đã rất xa vượt qua với Ngũ Tinh trình độ.

Nhập gia tùy tục, bởi vì lúc chế nghị, đối với đại cục nắm giữ, đối chiến trận phân tích, chiến trường đột biến tình huống dự liệu, đối với binh chủng vận dụng. Hết thấy tất cả tổ hợp lên chính là một người tướng lĩnh có thể phát huy ra chiến trận Tinh cấp trình độ.

Mà bây giờ, nếu như đơn thuần lấy Bàn Tử muốn "Chạy trốn" chiến lược đến xem, Phong Thi Trận, cái kia thân ở với cờ chiến bên trong tên béo đáng chết tuyệt đối có thể bùng nổ ra Ngũ Tinh, không thậm chí sáu sao trình độ.

"Chuyện này. Làm sao có khả năng?" Tăng Phong huấn luyện viên giữa hai lông mày mù mịt càng phát ngung trọng. Để hấn kinh ngạc không chỉ là Bàn Tử có thể bùng nổ ra Phong Thi Trận sức chiến đấu Tinh cấp, càng làm cho hấn không làm rõ được chính là nếu đối với Phong Thi Trận có thể nắm giữ đến như thể trình độ, như vậy ở vừa bắt đầu lúc, Bàn Tử liền có khả năng hoàn toàn bằng vào 10 ngàn tàn quân đột phá Hall huấn luyện viên trung quân, tuy rằng cuối cùng vẫn là không có khả năng đánh bại 50 ngàn đại quân, thế nhưng này đã có thể bị : được gọi là là một kỳ tích, một đủ khiến Bàn Tử được khen là danh tướng ngôi sao mới xuất hiện kỳ tích.

Thế nhưng Bàn Tử nhưng buông tha cho, cái này căn bản là một cái khó có thể lý giải được chuyện tình. Nói Bàn Tử là ngớ ngẩn đi, nhưng là bây giờ chiến trận sức chiến đấu bạo phát rõ ràng ràng địa ở trên chiến trường trình diễn , nói Bàn Tử là thiên tài đi, thế nhưng bày đặt to lớn công lao không muốn, nhưng đem "Thiên tài" giống như nghệ thuật chỉ huy đặt ở chạy trốn trên.

Lúc này, tinh thông tính toán Tăng Phong huấn luyện viên lần thứ nhất cảm giác được đầu óc của chính mình không đủ dùng , phải biết lúc trước mặc dù là hấn tính toán mười mấy vạn đại quân chiến thuật, chiến lược cùng liên tục một loạt kế hoạch vận dụng đều không có như thể mất công sức quá.

Một bên thanh âm một đôi Thiên Thiên tay ngọc không tự chủ nắm chặt hoa vụn vấy, đôi tròng mắt kia bên trong phóng ra ánh sáng lộng lẫy dường như Minh Nguyệt. Đối với quân sự yêu thích trình độ thậm chí vượt qua này hoa mỹ phép thuật thanh âm ngay đầu tiên liền tính toán ra cờ chiến trung phong mũi tên trận Tinh cấp.

Cấp 6* sức chiến đấu, này đã vượt qua chính mình, nếu như lúc trước Công Tước là dựa vào điểm này nói mình tương lai có thể chen vào Đại lục danh tướng top 100, như vậy bây giờ Bàn Tử đây?

Nên làm sao tính toán?

Thanh âm cùng Tăng Phong huấn luyện viên không giống nhau, Tăng Phong huấn luyện viên lúc này trong lòng phần lớn đều là nghi hoặc, mờ mịt, thế nhưng thanh âm lúc này trong lòng phần lớn nhưng là mừng rỡ.

Nàng còn nhớ, ở nàng bảy tuổi thời điểm chính là Bàn Tử cứu nàng, một cái lẽ ra nên nên ở trên đầu nàng bỗng gỗ, lại lạc ở Bàn Tử trên đầu.

Nếu như không phải lúc đó Bàn Tử liều mạng giữ gìn nàng, như vậy nàng bây giờ có thể không thể sống đều là một vấn đề. Cũng chính bởi vì này một gây, để lúc đó nguyên bản được khen là để đồ "Thần đồng" Bàn Tử hoàn toàn lưu lạc làm một người ngu ngốc.

"Lẽ nào Bàn Tử khỏi bệnh rồi?" Thanh âm trong con ngươi mừng rỡ ánh sáng lộng lẫy vẫn còn, thế nhưng vào lúc này nhưng nhìn thấy óng ánh long lanh nước mắt châu ở tại trong mắt không ngừng chuyển vòng.

Bảy năm , vẫn hầu ở Bàn Tử bên người, không ngừng học tập phép thuật, không ngừng học tập quân sự mưu lược, thậm chí buông tha cho này cao quý bá tước nghĩa nữ thân phận, thanh âm vì là chính là chỗ này cả đời có thể đủ tốt tốt bảo vệ Bàn Tử. Thế nhưng nhiều hơn, nàng nhưng càng hi vọng ở ngày thứ nhất, cái thứ nhất nhìn thấy Bàn Tử khôi phục lại bảy năm trước thông tuệ.

Mà khi ngày đó chân chính đến thời điểm, sự kích động kia cảm xúc căn bản là không có cách miêu tả. Bản mã loại này đơn giản mệnh lệnh có thể dễ dàng liền muốn đến, thế nhưng chiến trận chỉ huy này cũng không phải đơn giản liền có thể làm được.

Vì lẽ đó cho đến giờ phút này, thanh âm mới hoàn toàn có thể xác định Bàn Tử chân chính bắt đầu khôi phục.

Luyện kim trong không gian nhất thời trầm mặc lại, bất kể là Tăng Phong huấn luyện viên, hay hoặc là thanh âm đều sẽ toàn bộ ánh mắt đưa lên ở cờ chiến bên trên.

Liền ngay cả chính đang chủ trì Ma Pháp Trận lão Ma Pháp Sư, cặp kia nguyên bản nhắm hai mắt, cũng toàn bộ đưa lên ở cờ chiến bên trên, từng tia một quát thước ánh mắt không ngừng lập loè.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 11: 18 Cảm ứng

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Nhìn xa xa lít nha lít nhít chính đang bay nhanh điếm đen, Hall huấn luyện viên trong lòng như cùng ăn con ruồi như thế khó chịu. Hắn làm sao cũng không có nghĩ đến người mập mập kia, cái kia vừa bắt đầu liền muốn đầu hàng Bàn Tử lại có thể ở ngăn ngăn mười mấy phút bên trong liền đột phá 10 ngàn quân đội phòng ngự.

Phải biết mặc dù là lấy tập trung đột phá làm át chủ bài hắc ngươi Công Tước sợ là cũng chỉ có thể làm được như thế trình độ. Rất kỳ quái một loại trong lòng, ông cháu, phụ tử, ba đời người, Sư Tâm Công Tước, hắc Wilbur tước, còn có xa xa chính đang lưu vong Bàn Tử, ba đời người, rõ ràng đối với trước hai đời người, Hall huấn luyện viên trong lòng tôn kính địa tàn nhẫn, thậm chí đồng ý ở tại dưới sự chỉ huy bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, nhưng là với trước mắt cái tên mập mập này, sự phát hiện này ở đã biểu hiện ra tương đối nghệ thuật chỉ huy Bàn Tử, hắn nhưng là vô luận như thế nào cũng tôn kính không đứng lên.

Hall huấn luyện viên vừa bắt đầu không nghĩ ra, thế nhưng dần dần hắn tựa hồ minh bạch một ít. Đây không phải năng lực chỉ huy vấn đề, đây là nhân phẩm vấn đề.

Nếu như nói Công Tước cùng bá tước đại nhân là chính trực, cao thượng, như vậy trước mắt cái tên mập mập này chính là người nhất gan, hèn yếu, sợ chết. Chờ chút, tất cả một loạt mặt trái từ ngữ đều thêm ở Bàn Tử trên người cũng không quá đáng.

Chỉ là để Hall huấn luyện viên trong lòng còn sâu sắc tồn tại một nghi hoặc, tên béo đáng chết kia là thế nào lập tức liền lần thông minh đã tới. Phong Thi Trận trận hình biến động, ở cuối cùng đột phá một khắc, cũng chính là hắn cuối cùng chạy tới một khắc đó, hắn đều xem ở trong mắt, loại kia phức tạp biến động, tuyệt đối không phải một người trẻ tuổi có thể dễ dàng làm được.

Tin tưởng mặc dù là hắc Wilbur tước cũng không nhất định so với trước mắt tên mập mập chết bầm này làm càng tốt hơn. Đương nhiên tên mập mập chết bầm này làm ra bố trí cùng tồn tại rất lớn chỗ sơ suất, đó chính là đối với binh lính sức chiến đấu phòng chừng không đủ. Tại đây một điểm ở cuối cùng biểu hiện hết sức rõ ràng, rõ ràng mấy chục binh lính tạo thành nhận nhọn đủ để đột phá trước mắt phòng ngự, thế nhưng một mực phải thay đổi trên mười mấy hộ vệ, rõ ràng ba cái hộ vệ có thể ở phòng tuyến trên gỡ bỏ một vết thương, thế nhưng là đổi lại mấy trăm bộ binh đến tiến hành phá vòng vây, còn có cung tiễn thủ, nô binh bắn ra mũi tên uy lực. Đây đều là một ít khiến người ta chuyện khó mà tin nổi.

Bởi vì cơ hồ hết thảy muốn đi vào Hoàng Gia học viện mưu lược hệ học sinh ở ngày thứ nhất muốn học tập gì đó không phải những khác, chính là đối với binh chủng sức chiến đấu hiểu rõ. Mà loại này thường thức cơ hồ phổ biến đến chỉ cần hơi hơi đối với quân đội, chiến tranh có chút hiểu rõ người liền đều biết rõ trình độ.

Một chiến trận trên chỉ huy thiên tài, một đối với binh lính sức chiến đấu trống rỗng chỉ là dựa vào cảm giác đang chỉ huy ngớ ngẩn, Hall huấn luyện viên làm sao cũng không cách nào đem hai người kia dung hợp lại cùng nhau.

Thế nhưng hiện tại, tất cả những thứ này nhưng đều chân thật xuất hiện ở trước mắt của hắn. Hall huấn luyện viên trong đầu không ngừng xẹt qua một ý nghĩ, nếu như nói hiện tại Bàn Tử có thể phát huy ra Phong Thi Trận sức chiến đấu vì là sáu sao, như vậy khi hắn nắm giữ cơ bản nhất binh chủng sức chiến đấu đây? Ý nghĩ này ở Hall huấn luyện viên trong đầu chợt lóe lên.

Hắn không có tiếp tục suy nghĩ, bởi vì bây giờ Hall huấn luyện viên trong lòng rất uất ức, uất ức đến nghiêng răng nghiêng lợi, muốn đem Bàn Tử sống sò sò nuốt lấy.

Bình nguyên, một nguyên bản đối với hắn mà nói rất có lợi địa hình, hiện tại nhưng trở thành hắn diệt trừ Bàn Tử lớn nhất chướng ngại. Tên béo đáng chết kia ở mang theo hắn không ngừng ở trên vùng bình nguyên vòng quanh quyền quyền.

Mà bây giờ hắn căn bản cũng không dám chia đi vây chặt Bàn Tử, chiến trận năng lực chỉ huy lại này bây giờ đây, ai biết phân ra đi quân đội có thể hay không bị Bàn Tử một cái nuốt lấy.

Vì lẽ đó hắn chỉ có thể cùng Bàn Tử hao tổn.

Cho tới bây giờ Bàn Tử thì lại dương dương tự đắc, hơn nữa còn là vô cùng, cười ở trên chiến mã, Bàn Tử càng không tự chủ được ngâm nga Tiểu Khúc đến.

"Chặt bòn chòn đến chậm đánh la, dừng la ngu ở trống nghe hát, các loại rồi rảnh nói cũng hát, nghe ta hát quá Thập Bát Sờ. Đưa tay mò tỷ diện một bên tia."

.....

Kết thúc, hết thảy đều kết thúc, nhìn thấy Bàn Tử mang theo Hall huấn luyện viên ở rộng lớn trên vùng bình nguyên đầu nổi lên vòng tròn, Tàng Phong huấn luyện viên liền biết trận này cờ chiến không cách nào nữa tiếp tục kéo dài rồi.

Ở Tàng Phong huấn luyện viên ra hiệu dưới, già nua Ma Pháp Sư đình chỉ tiếp tục thả ma lực, Bàn Tử cùng Hall huấn luyện viên đều từ Ma Pháp Trận bên trong tỉnh táo lại.

Tĩnh lại Bàn Tử một bộ tiểu nhân đắc chí sắc mặt, trên mặt chất đầy nụ cười, trong miệng còn đang không ngừng mà rên lên Thập Bát Sờ làn điệu, mà một mặt khác Hall huấn luyện viên khuôn mặt vẻ mặt từ lâu vận vẹo cực kỳ, hàm răng cắn chặt, song quyền nắm chặt, nhìn chòng chọc vào Bàn Tử, nhìn đáng đáp, lúc nào cũng có thể Bạo Tẩu.

"Được rồi, ngươi có thể đi trở về rồi." Hall huấn luyện viên giữa hai lông mày mù mịt đột nhiên vừa mất, nhàn nhạt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Huấn luyện viên gặp lại." Bàn Tử ngây thơ đáng yêu cười cợt, sau đó lời kéo muốn nói lại thôi thanh âm đặc ý vô cùng hướng về liền tiến vào không gian đi ra ngoài.

Làm lão Ma Pháp Sư đi ra luyện kim không gian sau, Tàng Phong huấn luyện viên đột nhiên lắc lắc đầu, bắt đầu hướng về Hall huấn luyện viên nói rằng: "Lần này phiền toái."

Hall huấn luyện viên tự nhiên biết Tàng Phong huấn luyện viên nói rất đúng cái gì, vụn vụn về mặt hơi hơi hòa hoãn chút, hướng về Tàng Phong nói rằng: "Lần này làm sao bây giờ? Thật giống kết quả ngoài dự đoán của mọi người."

"Ngoài dự đoán mọi người? Đầu chỉ ngoài dự đoán mọi người? Cấp 6* sức chiến đấu, chính là hắc ngươi đến cũng không nhất định làm so với hắc càng tốt hơn. Nếu như kết quả này truyền đi, lập tức liền sẽ náo động đề độ, toàn bộ đế quốc." Tàng Phong cười khổ hướng về Hall nói rằng.

Hall mặt hơi hơi bóp méo một hồi, có điều sau đó rất nhanh liền hòa hoãn hạ xuống: "Như vậy không tốt sao? Đế quốc ra một vị tương lai có thể xâm nhập danh tướng bằng thiên tài?"

"Thật? Khá lắm mong." Tàng Phong huấn luyện viên không tự chủ được chỗ vỡ mưng, có điều tựa hồ ý thức được trước mắt là cùng mình vào sanh ra tử chiến hữu, ý thức được chính mình làm kỳ sĩ tất cả giác ngộ, trầm mặt nói rằng: "Chiến thuật trên hắc làm rất tốt, thế nhưng trên chiến lược đây? Ngươi gặp vừa lên đến liền muốn đầu hàng, vừa lên đến liền đem chiến lược ý đồ lập ra vì là chạy trốn danh tướng sao? Từ cục, này đích thật là từ cục, nếu như không chạy trốn, liền chỉ có từ vong một đường. Thế nhưng thường thường xấu nhất hoàn cảnh giới nhất thể hiện ra một người đối với quân đội, gia tộc, quốc gia giác ngộ. Công Tước đại nhân nói không sai, nếu để cho bây giờ tên béo đáng chết tiến vào trong quân đội, đó chính là gieo vạ, một có thiên tài giống như nghệ thuật chỉ huy tướng lĩnh gieo vạ càng to lớn hơn."

Nghe Tàng Phong, Hall rơi vào trầm tư bên trong.

Dùng vô cùng phân khởi để hình dung Bàn Tử, này hoàn toàn không thể nói là, cho tới dương dương tự đắc, đó chính là chân thật viết triệu rỗi. Dựa theo lẽ thường nói, kiếp trước sáng tạo ra nhiều như vậy kỳ tích, từ một tên lính quèn từng bước từng bước trưởng thành lên thành quyền lợi lớn nhất đốc phủ Tướng quân, đến lúc này, đối với những này tiểu thắng lợi hoàn toàn không lọt mắt mới đúng, thế nhưng sự thực nhưng là Bàn Tử càng phát đắc ý.

Dùng lời của mập mập nói, nếu như thắng lợi cũng không muốn làm ra một bộ trầm ổn đáng vẻ, đó chính là trang bức. Bàn Tử là một thuần khiết người, vì lẽ đó hắc phải đem trong lòng mình biểu lộ, chất chứa cảm tình hoàn toàn bộc phát ra.

"Ngươi." Đánh ròi đi luyện kim không gian sau đó, thanh âm ánh mắt liền một mực Bàn Tử trên người lưu chuyển, vào lúc này, nàng tựa hồ lại nhớ tới bảy năm trước, giống như cái tiêu theo đuổi như thế đi theo Bàn Tử mặt sau, nhất gan, then thùng, thế nhưng bất luận vào lúc nào cũng sẽ không sợ sệt, bởi vì có Bàn Tử bảo vệ hắc.

"Ta làm sao vậy?" Bàn Tử cười híp mắt nghiêng đầu qua nhìn thanh âm, hắc chỉ song mập đồ đồ tay đem thanh âm cặp kia như ngọc điều khắc tay phải nắm chăm chú, chỉ là không cách nào nhận biết đến tột cùng là bởi vì thắng lợi quá mức cao hứng, mà nắm quá gấp, hay là bởi vì phát với bản tính đã là như thế.

Nói đơn giản điểm, chính là đến tột cùng là vô tình hay là cố ý.

"Ngươi đều khôi phục?" Thanh âm hai gò má hơi có chút ửng hồng về phía Bàn Tử nói rằng, vào lúc này từ lâu mất đi ngày xưa trấn định, có thể nhìn rõ ràng chỉ là một xấu hổ nữ hài.

"Khôi phục?" Nghe thanh âm, Bàn Tử hơi ngớ ngẩn, có điều sau đó rất nhanh liền gật đầu, bởi vì hắc rõ ràng ở thanh âm trong mắt thấy được từng tia một ánh mắt mong chờ. Lúc này Bàn Tử tâm tư có chút quái lạ, hắc không tình nguyện làm đề trước mắt cô bé này thất vọng.

Chỉ là trong nháy mắt, thanh âm trong con ngươi liền toát ra một loại dường như sáng sớm giọt sương như thế sáng sủa ánh sáng lộng lẫy, UU đọc sách (www.uukanshu.com) vành mắt nàng lại một lần nữa đỏ lên, môi đỏ hơi Trương Khai, trắng nõn răng trắng tinh dường như trần châu như thế.

Nhưng là đang lúc này, từng tiếng ầm ầm thanh âm của nhưng che mắt tất cả, để Bàn Tử chỉ có thể nhìn thấy thanh âm môi ở hơi mập mạp, thế nhưng cái gì cũng nghe không rõ ràng.

"Mịa nó." Bàn Tử không khỏi chửi ầm lên.

Nương theo lấy ầm ầm thanh âm của, dòng người ở Bàn Tử hòa thanh âm bên người qua lại mà qua, hướng về học viện cửa lớn tụ họp quá khứ. Rất xa có thể nhìn thấy những người này quần ở vậy xem cái gì.

"Geel tiền bối muốn tới học viện chúng ta." Hai bóng người vội vã chạy qua Bàn Tử bên người.

"Geel tiền bối?" Bàn Tử lông mày hơi cau lại súc, đối với cái này đánh vỡ hắc và thanh âm trong lúc đó yên tĩnh người, Bàn Tử cũng không có hảo cảm gì.

Có điều Bàn Tử duy nhất có thể để xác định chính là một điểm, cái này nếu nói Geel tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản, chỉ cần từ bên cạnh qua lại mà qua người trên mặt này phân hưng phấn, cùng cuồng nhiệt liền có thể nhìn ra.

Chờ phần lớn dòng người đều tụ lại ở cửa học viện thời điểm, lúc này mới thanh tĩnh chút, sau đó Bàn Tử hướng về thanh âm nhỏ giọng lẩm bẩm hỏi: "Geel là ai?"

Thanh âm khá là kinh ngạc nhìn Bàn Tử, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng: "Geel là A Nhĩ Ars đế quốc duy nhất Chiến Vương."

"Chiến Vương?" Bàn Tử tròn tròn mắt, trực giác nói cho hắn biết Chiến Vương nhất định rất lợi hại, thế nhưng đến tốt cùng lợi hại đến mức độ nào để hắn căn bản là không có cách tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chiến Vương Khiến

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Nhìn Bàn Tử mờ mờ mắt, thanh âm cẩn thận hướng về Bàn Tử giải thích: "Tu tập đấu khí chiến sĩ bằng vào sức chiến đấu tổng cộng chia làm bảy đẳng cấp, từ cao đến cùng, tổng cộng chia làm vì là, Chiến Vương, Thánh Chiến Sĩ, bầu trời chiến sĩ, đại địa chiến sĩ, chiến sĩ cấp cao, trung cấp chiến sĩ, cấp thấp chiến sĩ."

Nghe thanh âm giải thích, Bàn Tử vẫn là không cách nào phân biệt ra được này đến tốt cùng là một loại đẳng cấp phân chia, sau đó ở nháy dưới con mắt sau, hồi lần nữa: "Nana chút hộ vệ cùng Thủ Hộ Giả là cấp bậc gì?"

"Hộ vệ thuộc về cấp thấp chiến sĩ cấp bậc, mà Thủ Hộ Giả thì lại thuộc về trung cấp chiến sĩ cấp bậc, một trung cấp chiến sĩ liền có thể chống đỡ được không có tu tập đấu khí chiến sĩ thông thường 100 người." Thanh âm thay đổi mặt khác một loại chuyển đổi phương pháp hướng về Bàn Tử giải thích.

"Một Thủ Hộ Giả có thể bù đắp được phổ thông chiến sĩ 100 người?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực bắt đầu vòng vo, hắn đang nhanh chóng đổi.

"Này Chiến Vương đây? Chiến Vương có thể đạt đến mức độ nào?" Bàn Tử không thể chờ đợi được nữa hướng về thanh âm hỏi, một đôi híp lại mắt nhỏ bên trong run nhiều lần ra một loại xanh mơn mơn màu sắc, tựa như cùng chính đang tìm thực Dã Lang như thế.

"Chiến Vương Này đã tiếp cận thần bảo, một Chiến Vương có người nói có thể ngang dọc với trong thiên quân vạn mã. Đương nhiên, trong lịch sử Chiến Vương" Thanh âm hướng về Bàn Tử giải thích, một đôi mắt thì lại nhìn phía Geel phương hướng, chỉ có điều cặp mắt kia vẫn như cũ trong suốt cực kỳ, không có dường như người khác như thế trong đó tràn đầy kính ngưỡng.

Mà lúc này Bàn Tử nhưng bỏ quên thanh âm câu nói kế tiếp, về mặt của hắn có vẻ hơi cuồng nhiệt mà lại dữ tợn. Thiên quân vạn mã, nếu như hắn trở thành một Chiến Vương, vậy còn sợ cái gì, đến lúc đó cái mạng nhỏ của hắn đến thời điểm không phải vững như thành đồng sao?

"Thanh âm, chúng ta đi, ta muốn đi xem xem Geel, mặt khác nếu có có thể nói." Bàn Tử hiển nhiên đối bụng cuồng lên, lôi kéo thanh âm hai tay liền hướng về đoàn người bên kia đuổi tới.

Bàn Tử cũng không toán cao to, bởi vậy một xâm nhập đoàn người liền nhanh chóng bị : được che mắt. Mà lúc này, không có bất kỳ năng lực Bàn Tử không có tí tạo ưu thế, hơn nữa bị : được chen chúc đám người lít nha lít nhít vây quanh, hắn căn bản không có khả năng "Nghênh tiếp" vị kia Chiến Vương.

Có điều để Bàn Tử vui mừng chính là thanh âm mình lựa chọn ở tại bên ngoài, nếu không lúc này bó tay bó chân làm gì cũng không thuận tiện.

Bị : được chu vi hình thể khác nhau người chen lấn dường như cuộn sóng như thế chung quanh phiêu diêu, Bàn Tử trên mặt đột nhiên lộ ra một loại âm u nụ cười, nụ cười kia tựa như cùng tiềm tàng đã lâu hắc ám, nhìn làm người ta sợ hãi.

Bàn Tử tay phải không thành thật hướng về một bên trái một mọc ra tóc xanh, hình dạng khá là anh tuấn trẻ tuổi người sờ vuốt quá khứ, nhìn đáng vẻ làm như Bàn Tử ở làm cô nhi lúc, đầu đường đánh nhau thường dùng một chiêu "Hầu tử đầu đào".

"A." một tiếng hét thảm thanh đột nhiên vang lên. Sẽ ở đó tiếng kêu thảm thiết vang lên một khác đó,

Người trẻ tuổi gò má cũng thay đổi vẻ mặt, phần nộ, bị đau, khóe mắt thậm chí còn có một viên viên nước mắt nhỏ hướng phía dưới rơi đi. Nhìn đáng vẻ làm như bị bắt không nhẹ.

Người trẻ tuổi ánh mắt trừng trừng nhìn về phía bên trái một so với hắn còn muốn gầy yếu trẻ tuổi học viên, cái kia tuổi trẻ học viên mới đầu là gương mặt mờ mờ, sau đó đang nhìn đến tóc xanh người trẻ tuổi dường như đang bị cưỡng hiếp, cưỡng dâm thiếu nữ hai tay chăm chú bụng dưới âm, con mắt còn

mang theo giọt lệ, không khỏi cười ha ha lên.

Nghe tuổi trẻ học viên này tàn phá mà lại liều lĩnh tiếng cười, tóc xanh người trẻ tuổi nhất thời giận, cũng lại không để ý tới đau đớn, một cái tát liền hướng về cái kia tuổi trẻ học viên vỗ tới, một bên phiến trong miệng còn một bên chửi ầm lên: "Ta cho ngươi cười, ta cho ngươi đánh lên ta."

Bị : được xáng một bạt tai trẻ tuổi học viên tay phải chăm chú bưng gò má của chính mình, mà xuyên thấu qua ngón tay khe hở lúc ẩn lúc hiện có thể nhìn thấy này rõ ràng đỏ bừng đầu tay.

Phần nộ, dường như núi lửa bắn ra giống nhau phần nộ tràn ngập tuổi trẻ học viên trên mặt, tóc xanh lòi của người tuổi trẻ để hân có chút mê man, "Ta lúc nào đánh lên ngươi? Ta đánh lên ngươi cái nào rồi hả ?".

Nghe tuổi trẻ học viên nói, tóc xanh người trẻ tuổi một lát không nói gì, cái kia mặt mờ địa phương để hân căn bản là không có cách biện giải. Lúc này hân mới phát hiện có gì đó không đúng, thế nhưng còn không chờ hân biện giải, tuổi trẻ học viên nắm đấm liền trực tiếp buồn đến con mắt của hân trên.

Bạo phát, trong nháy mắt hai người lửa giận đều bạo phát, khởi đầu vẫn là đơn giản dường như rìa đường tên côn đồ các kẻ tranh đấu, sau đó nhưng đều gia nhập Đấu Khí. Bởi vì chen chúc, cho nên muốn nếu không lan đến mọi người, không tại vạ tới cả trong chậu căn bản không khả năng. Trong nháy mắt, chen chúc trong đám người phun trào khỏi một luồng ngập trời tức giận.

Bị : được lan đến người muốn tìm về bãi, sau đó bị : được những kia lan đến người liên lụy người cũng phải tìm về bãi. Cái gì là tuần hoàn ác tính, đây cũng là tuần hoàn ác tính.

Đấu vô, lúc này nơi nào còn có cái gì ngôn ngữ có thể đàm luận, trong đám người tất cả đều là bùm bùm tiếng đánh nhau, hoa lệ Đấu Khí đang toả ra tươi đẹp nhất màu sắc, dường như ở trong học viện chư vị ít nhiều gì đều học được một ít phép thuật cùng Đấu Khí, học đấu khí lúc này đỉnh quang, mà những kia học phép thuật lại gặp ương. Có điều một phần phép thuật học viên vẫn như cũ ở cổ chấp địa từng cái từng cái ghi nhớ phép thuật thần chú. Cứ việc phần lớn phép thuật thần chú đều bị gần người công kích cắt đứt, thế nhưng vẫn có một Ma Pháp Sư phát động thành công, hơn nữa bất hạnh vẫn là, tên ma pháp sư kia là một trung cấp Ma Pháp Sư.

Hỏa thiêu trăm dặm là một cấm chú, có điều đó là từ Đại Ma đạo sư mới có thể phát huy ra cấm chú. Mà cái này cấm chú còn có một uy lực bản thu nhỏ , cũng gọi là hỏa thiêu trăm mét, thích hợp nhất đang quần đấu bên trong vận dụng.

Trong phút chốc, hỏa diễm cháy hừng hực lên, chen chúc đám người dường như con kiến trên chảo nóng bắt đầu nhảy loạn lên, nhưng là vốn là ở chen chúc , thêm vào phép thuật này thì càng rối loạn, tiếng mắng chửi, tiếng kêu rên, đánh nhau chết sống thanh, cửa trường học đích xác những người vây xem này quần nhất thời vỡ tổ rồi.

.....

Xa xa mà đứng phía ngoài đoàn người thanh âm gò má đỏ lên. Từ Bàn Tử tiến vào đám người một khắc đó, mọi cử động bị : được hân nhận được trong mắt, cũng bao quát Bàn Tử nhanh chóng hầu từ đầu vào, sau đó như thỏ như thê thoát đi, hết thầy tất cả đều bị thanh âm thu nhập trong mắt.

Nhìn cách mình không xa chính ở Dương Dương đặc ý Bàn Tử, thanh âm gương mặt bắt đặc dĩ, có điều nhưng trong lòng của nàng đầy rẫy một loại ngọt ngào cảm giác.

Bàn Tử chạy ra đám người một khắc đó, cũng không phải vội vã lẫn đi rất xa, mà là vội vội vàng vàng đưa nàng lùi đi. Nếu như không phải Bàn Tử động tác này, sợ là trong thời gian ngắn không phản ứng kịp nàng cũng phải chịu ảnh hưởng. Mà ở lúc này, coi như nàng là một ma pháp sư cao cấp cũng vô dụng, đã sớm gia nhập đám kia lẫn nhau chà đạp trong đại quần.

Thanh âm răng trắng tinh khẽ mở, nhắm mắt lại thật dài thở ra một cái khí, thế nhưng khí mới thở ra một nửa, này hai mắt nhắm liền đột nhiên mở, nhìn phía Bàn Tử.

Bàn Tử bên người đứng một ông già, một vô cùng thấp bé ông lão, ông lão kia xuyên thật là buồn cười, màu sắc rực rỡ tựa như cùng một Tiểu Sư một nửa, đứng Bàn Tử bên người là như vậy thấp bé.

Thanh âm lông mày chăm chú đám thành một đoàn, người kia nàng không quen biết, thế nhưng tuyệt đối là một người không đơn giản vật. Ma Pháp Sư tiến hành chính là mình tương tu luyện, vì lẽ đó ngũ quan nhận biết muốn rất xa mạnh hơn người bình thường, có thể làm cho một ma pháp sư cao cấp ở gần trong gang tấc đích tình huống dưới mới phát hiện nhân vật sẽ là một nhân vật đơn giản sao?

Thanh âm muốn nhắc nhở Bàn Tử, nhưng là nàng đột nhiên phát hiện mình không động đậy được nữa, đó là một loại đến từ linh hồn run rẩy cảm giác, làm cho nàng căn bản không có cách nào khống chế thân thể.

Lại nhìn phía ông lão kia, thanh âm mới phát hiện này đối diện nàng ông lão hướng về nàng làm một mặt quỷ, sau đó nhưng vác lấy tay nhìn phía Bàn Tử.

.....

"Ông lão." Chánh: đang hít thở lại xem cuộc vui Bàn Tử đột nhiên phát hiện mình trước người có thêm một người mặc cổ quái ông lão, mà ông lão này chiều cao thấp đến cần Bàn Tử nhìn xuống mới có thể nhìn thấy.

"Người trẻ tuổi, làm người muốn phúc hậu a." Tiểu Sư ông lão lắc lắc đầu hướng về Bàn Tử nói rằng, đồng thời một bên ở vây quanh Bàn Tử chuyển vòng làm như ở quan sát tỉ mỉ Bàn Tử.

Mà Bàn Tử đã ở cẩn thận quan sát ông lão, đang xác định trước mắt ông lão không độc vô hại sau, Bàn Tử con mắt ùng ục ùng ục xoay chuyển một hồi, sau đó lăm lăm liếc liếc địa nói rằng: "Ông lão, té ra chỗ khác đi, đừng quấy rầy tiểu gia xem cao nhân."

"Cao nhân?" Tiểu Sư ông lão hơi ngần ra, sau đó làm như hiểu rõ ra, hơi có chút kinh ngạc hướng về Bàn Tử nói rằng: "Chính là vì xem cao nhân người đem nơi này làm cho vỡ tổ rồi?"

Bàn Tử liếc mắt liếc mắt nhìn ông lão, sau đó híp mắt lại nói rằng: "Ông lão, đó là cao nhân, biết cái gì là cao nhân không?"

"Không biết." Tiểu Sư ông lão lắc lắc đầu.

"Cao nhân đó là sống dài nhất người." Bàn Tử thần nhiên đem chính mình trong lòng quan điểm nói cho Tiểu Sư ông lão.

Nghe lời của mập mạp, Tiểu Sư ông lão đầu tiên là sanh mục kết thiệt một phen, sau đó nhưng là cười ha ha lên: "Nếu như nói sống lâu chính là cao nhân nói, như vậy người xem ta đây?"

"Liên người?" Bàn Tử hung hăng nhổ bãi nước bọt, sau đó nói rằng: "Nếu như người là cao nhân nói, như vậy ta chính là son nhân."

"Nói thế nào?" Tiểu Sư ông lão rất hứng thú nhìn Bàn Tử.

"Ân sĩ cao nhân." Bàn Tử vút khước miệng hướng về Tiểu Sư ông lão nói rằng, một bộ dương dương tự đắc đáng về.

"Son nhân, ân sĩ cao nhân? Thú vị." Tiểu Sư ông lão cười ha ha nói.

"Ông lão, người đi nhanh một chút. Nếu như một hồi bị : được lan đến gần sẽ không tốt." Bàn Tử thiện ý nhắc nhở lão đầu nói, trên thực tế nhưng là sợ bị trước mắt Tiểu Sư ông lão mở đề.

"Ân. Có điều có dạng đồ vật đưa cho người." Tiểu Sư ông lão vừa nói, một bên từ trong lồng ngực lấy ra một thứ, mạnh mẽ địa nhét vào Bàn Tử trong lồng ngực.

Bàn Tử lúc này mới có hơi phản ứng lại. Dựa theo lẽ thường tới nói, Bàn Tử mặc dù không có bất kỳ năng lực, thế nhưng dù sao này bách 80 cân ở đây bày đây, nhưng là bây giờ hần dĩ nhiên không cách nào chống cự trước mắt cái này xem ra vô cùng gây yếu Tiểu Sư ông lão.

Một khối thủy tinh mài thành lệnh bài, ở Bàn Tử trong tay lập loè óng ánh long lanh ánh sáng lộng lẫy, này ánh sáng lộng lẫy rất là chói mắt, dưới ánh mặt trời tinh thạch để Bàn Tử không cách nào mở mắt ra.

Mà lúc này, Bàn Tử cũng không có vội vã đến xem lệnh bài kia, mà là trực tiếp nghiêng đầu qua chỗ khác, dùng mập đồ đô tay trái kéo lại thanh âm cánh tay.

"Chạy." Bàn Tử trong miệng thốt ra một chữ, sau đó liền lôi kéo thanh âm dường như bị kinh sợ thổ hướng về theo đám người khe hở hướng ra phía ngoài chạy đi.

Bàn Tử có một bản năng, đó là dường như động vật giống nhau bản năng, đó chính là có thể cảm giác được nguy hiểm. Hơn nữa cái cảm giác này bách thí bách thoát mái. Mà trên thực tế, loại bản năng này cũng là ở vô số lần bị người tính toán bên trong luyện ra được, bị người tính toán hơn , như vậy cảm giác cũng trở thành bản năng.

Cho nên khi Bàn Tử trong lòng bay lên cái cảm giác này thời điểm, Bàn Tử ngay lập tức nghĩ đến chính là chạy trốn.

Mà đang ở Bàn Tử chạy trốn một khắc đó, một già nua sức lực sung túc thanh âm của ở đám người hỗn loạn bên trong vang lên: "Tên béo đáng chết kia trong tay cầm Chiến Vương khiên."

"Chiến Vương khiên?" Nghe âm thanh này, sau đó nhìn chằm: đang lên trước lao nhanh Bàn Tử trong tay không ngừng lóe lên ánh sáng lộng lẫy, cửa trường học nhất thời yên tĩnh lại.

Thế nhưng ở an tĩnh trong bầu không khí, này hô hấp ngưng trọng âm thanh nhưng liên tiếp , lại cẩn thận nhìn tới, những học viên kia mỗi người trong ánh mắt tán ra một loại xanh mượt hào quang, giống như quân Ngạ Lang nhìn một con cừu con như thế.

"Phản phật" một tiếng, một đám người cũng lại không để ý tới dẫn đầu, những kia nhảy nhót tung bùng hướng về đã chạy đi ra ngoài thật xa Bàn Tử đuổi tới, mà những kia ngã trên mặt đất người bệnh cũng như cùng ăn thuốc kích thích giống như vậy, vết thương nhẹ cấp tốc đứng lên, gia nhập truy đuổi đại quân, trọng thương thì lại hồi quang phản chiếu, nỗ lực chống đỡ lấy thân thể, hướng về Bàn Tử bỏ qua.

Một đám người nhất thời chìm muông tán, mà lúc này cửa trường học chỉ còn dư lại Tiểu Sư lão nhân ở ngắm nhìn Bàn Tử, hơi có chút kinh ngạc nói: "Phản ứng đã vậy còn quá nhanh?"

Chương 13: Sư Tâm Công Tước

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Rốt cục trở về, Bàn Tử một bên thở hồng hộc, một bên dùng tay lau một cái cái trán đỏ mồ hôi. Mà thanh âm vào lúc này đã hoàn toàn ngã quấp ở trên ghế, cũng là đỏ mồ hôi tràn trề, có điều ở suy yếu bên trong, đúng là lộ ra một loại đặc biệt mỹ.

"Từ Lão Đầu, mịa nó." Bàn Tử giống như chỉ đại ngốc bò như thể thở hên hên, một đôi mắt sắp phun ra hỏa diễm. Sau đó thẹn quá thành giận Bàn Tử tiện tay liền muốn đem vật cầm trong tay Chiến Vương khiến hướng về trên đất té đi, thế nhưng ngay ở Chiến Vương khiến sắp xuất thủ một khắc đó, Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, lập tức đình chỉ này ngu xuẩn cử động.

Có thể làm cho mấy trăm học viên vì đó điên cuồng, vật này mặc dù có chút đáng trách, thế nhưng Bàn Tử nhưng có thể khẳng định đồ chơi này khẳng định có giá trị.

"Cũng còn tốt, nếu không thanh âm đem đường phố mặt đất đóng băng, để những học viên kia ở Óng ả, bóng mượt trên mặt đất bị ngăn cản chốc lát, hiện tại nơi nào còn có thể hảo đoan đoan đứng ở chỗ này?" Bàn Tử đặt mộng ngồi xuống trên ghế, sau đó ưỡn oải nhìn thanh âm.

Quá mệt mỏi, thực sự quá mệt mỏi, bị : được mấy trăm người đuổi theo liều mạng chạy mấy con phố, làm cho toàn bộ để đô đều náo loạn, quá điên cuồng.

"Tên béo đáng chết, đáng đời, một chết nguoi." Một thanh âm đột nhiên đâm vào Bàn Tử trong tai.

Chỉ thấy Kim Ti Lung bên trong "Người chim" hai tay cắm vào eo thon nhỏ, cười trên sự đau khổ của người khác cười.

"Người tin không tin ta đem nguoi cánh cho thu : néo rồi hả ?" Bàn Tử trong lòng nổi giận trong bụng chánh: đang không thể nào phát tiết, vài bước đi tới người chim kia bên người, âm trầm nói.

"Hừ, tên béo đáng chết, tốt, nguoi tới thu : néo a." "Người chim" chút nào không sợ với Bàn Tử.

Nghe người chim, Bàn Tử lông mày hơi nheo véo, thế nhưng sau đó biểu hiện trên mặt đột nhiên buông lỏng, nhọt nhọt nở nụ cười: "Nghĩ ra được, không có cửa đâu."

"Tên béo đáng chết, có bản lĩnh nguoi mở cửa ra, chúng ta đi quyết đấu." Người chim tức giận nói.

"Quyết đấu?" Bàn Tử bắt đầu nhìn người chim kia một chút, thế giới này tại sao là cá nhân liền muốn cầu xin quyết đấu đây? Bàn Tử không ngốc, tuy rằng người chim này xem ra hình thể kiêu tiêu, yếu đuối mong manh, thế nhưng hẳn biết rõ thế giới này có nhiều lắm hẳn không biết sự tình, vì lẽ đó hẳn tuyệt đối sẽ không trên sáo .

Bàn Tử xoay người đi, không hề để ý người chim kia, sau đó nhìn phía thanh âm. Hẳn ở thanh âm trong mắt phát hiện từng tia một dị dạng, mà này tia dị dạng nhìn chuẩn chính là Chiến Vương khiến.

"Này Chiến Vương khiến là vật gì?" Bàn Tử đem Chiến Vương khiến nhẹ nhàng đề lên bàn hỏi.

Nhìn nghi hoặc Bàn Tử, thanh âm hít một hơi thật sâu, sau đó nói rằng: "Chiến Vương khiến là Chiến Vương đặc biệt gì đó, là bọn hán Đầu Khí đạt đến cảnh giới tối cao tàn ra lúc ngưng tụ ra Đầu Khí kết tinh. Toàn bộ Ngân Nguyệt Đại lục tổng cộng có năm vị Chiến Vương, mà này một khối trong suốt hẳn là Geel . Mà ở Ngân Nguyệt trên đại lục, lấy được Chiến Vương khiến mất đi cầu vị có hướng về đối phương đề một yêu cầu quyền lợi.

"

"Chiến Vương khiến? Geel?" Nhìn lệnh bài trong tay, Bàn Tử hai mắt đột nhiên tỏa ra ánh sáng, lúc trước về mệt mỏi nhất thời quét đi sạch sành sanh.

.....

Trong thư phòng,

Một người mặc màu xanh lam thẳng tắp quân trang ông lão đoan đoan chính chính mà ngồi ở một tấm trên ghế đàn mộc, nhìn trên bàn tập tin.

Ông lão tóc đã hoa râm, từng chiếc hiện ra già nua hào quang màu bạc, thế nhưng bất luận cái nào một cái cũng như cùng hần tư thế ngồi như thế, thẳng tắp mà lại đoan chính, không có một chút xiu bề cong. Dáng dấp kia phảng phất như học viện lên lớp lúc học viên, không có một tia qua loa.

Trên mặt bàn tập tin rất mỏng, chỉ có vền vền mấy tấm mà thôi, thế nhưng ông lão nhưng đầy đủ nhìn có một hơn một giờ, mỗi một chữ, mỗi một câu nói, còn có mỗi một cái đồ án, ông lão đều ở tế tể nhận biết .

"Đang coong." Hai tiếng tiếng gõ cửa, ở ông lão ứng với sau, một quản gia dấp dấp người lớn tuổi đi vào trong thư phòng.

"Công Tước đại nhân, đã một giờ, ngài nên nghỉ ngơi một chút rồi." Quản gia cung kính mà hướng về Sur Tâm Công Tước nói rằng.

"Armand, ta và ngài đã nói bao nhiêu lần, chỉ có hai người chúng ta người thời điểm, xưng hô ta hắc nhét là được rồi. Quên đi, cùng ngài nói cái này cũng vô dụng, ngài đi tới nhìn những này ghi chép." Nghe Quản gia , Sur Tâm Công Tước ngẩng đầu lên. Thật dài thờ phào nói.

"Công Tước đại nhân, là vật gì cho ngài phí sức như thế đây?" Quản gia vẫn toát ra một bộ dấp dấp cung kính.

Ở đi tới Công Tước bên ngài, cầm lấy này phân tập tin sau, đại khái nhìn lướt qua, lão quản gia đột nhiên nở nụ cười: "Hắc Kim nhập học ghi chép? Công Tước đại nhân, xem ra nhất định có cái gì ngoài dự đoán mọi người chuyện tình, nếu không thì, thời gian này, ngài nên đang nghỉ ngơi, mà không phải ngồi ở trong thư phòng."

"Armand, tin tưởng ngài cũng sẽ giật mình." Sur Tâm Công Tước cười nhạt nói rằng, có điều cũng chỉ là trong nháy mắt, liền lại nhủ mảy.

"Nha?" Lão quản gia bắt đầu cẩn thận tìm đọc lên tập tin, khởi đầu trên mặt của hắn còn mang theo ý cười, con mắt hơi híp lại, nhưng là sau đó cũng đang một cái nào đó cái thời gian đột nhiên hơi nghiêm túc, sự chú ý toàn bộ tập trung vào tập tin bên trong.

"Công Tước đại nhân, phần này tập tin." Ở lật tới trang cuối cùng sau, lão quản gia đột nhiên hướng về Sur Tâm Công Tước hỏi.

"Thật sự, lần này là do Tàng Phong cùng Hall hai người làm giám khảo , cho nên tuyệt đúng không có thể là đồ giả, tác phẩm rởm." Sur Tâm Công Tước tự nhiên biết lão quản gia muốn hỏi gì.

"Sáu sao sức chiến đấu, đối chiến trận năng lực chỉ huy đã đủ để cùng hắc ngài cùng sánh vai rồi. Nếu như phần này ghi chép là chân thật , như vậy Hắc Kim đích thật là một nhân tài." Lão quản gia một bên lật lên một bên văn kiện trong tay, một bên bình tĩnh hướng về Sur Tâm Công Tước nói rằng.

Nhìn lão quản gia màu, Sur Tâm Công Tước không khỏi nụ cười nhạt nhòa cười: "Armand, lẽ nào ta không biết trong lòng ngài muốn cái gì không? Sáu sao sức chiến đấu, một mười sáu tuổi trẻ tuổi người có thể bùng nổ ra như vậy trình độ đã cũng coi là một nhân tài , nhưng là vẫn không cách nào cùng thiên tài ngài so với."

"Mười sáu tuổi, ta nhớ tới khi 16 tuổi, ta có điều cũng đạt đến sáu sao trình độ mà thôi." Lão quản gia khẽ lắc đầu một cái nói rằng.

"Là, mười sáu tuổi ngài xác thực chỉ đạt đến sáu sao trình độ, thế nhưng đó là ở ngài có ý định giấu dốt đích tình huống dưới, trên thực tế, lần đó, nếu như đối thủ của ngài không phải ta, sợ là đã bùng nổ ra Thất Tinh sức chiến đấu rồi. Ta nói rất đúng sao?" Sur Tâm Công Tước cười hỏi lão quản gia nói.

"Cái gì đều chạy không thoát sự từ con mắt, có điều Công Tước đại nhân, ngài muốn nói cho ta biết cái gì đây?" Lão quản gia đột nhiên lắc lắc đầu, cười yếu ớt hướng về Sur Tâm Công Tước nói rằng.

"Ngoại trừ phần này ghi chép, Tàng Phong còn nói cho ta biết một chuyện, đó chính là đối với các binh chủng cơ sở sức chiến đấu, Hắc Kim cũng không quen thuộc." Sur Tâm Công Tước thoáng trầm tư một chút, hướng về lão quản gia nói rằng.

"Cơ sở sức chiến đấu?" Nghe Sur Tâm Công Tước , lão quản gia hơi run run, sau đó lần thứ hai nhìn lên văn kiện trong tay, lần này cùng lần trước không giống, lần trước tuy rằng cũng nhìn cẩn thận, thế nhưng là cũng không có cẩn thận đến xem Phong Thị Trận biến hóa, chỉ là thoáng kiểm tra một hồi trận hình biến hóa mà thôi, mà lần này, lão quản gia nhưng là nhìn ra dị thường cẩn thận. giấy đồ hình, mỗi một cái điểm, lão quản gia đều ở cẩn thận tra xét.

Theo thâm nhập hiểu rõ, lão quản gia vẻ mặt trở nên càng ngày càng nghiêm túc, sau đó chỉ nghe "Đùng" một tiếng, lão quản gia tay phải hung hăng ở trên văn kiện vỗ một cái.

"Ngớ ngẩn, mười phần ngớ ngẩn, đối với binh chủng nhận thức quả thực đạt đến ngu ngốc trình độ, nếu như có chừng hiểu một chút, như vậy đủ để đem này một vạn người hoàn toàn cắn giết, sau đó thông dong chạy ra trong vòng vây." Lão quản gia lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, lão quản gia lúc này mới nhớ lại chính mình nói tới chính là Sur Tâm Công Tước tôn từ, tuy rằng hắn nói rất đúng sự thực, thế nhưng đối với đối phương từ tới nói khó tránh khỏi có chút quá mức khó coi chút.

Trong thư phòng bầu không khí lắng đọng đi, tình không hề có một tiếng động. Có điều này nhưng cũng không là bởi vì lão quản gia này đầy đủ để Công Tước rơi vào tình cảnh lúng túng .

Công Tước ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng xao kích trứ, tiết tấu chỉnh tề, âm thanh mạnh mẽ. Khiến lòng người bên trong sản sinh một loại nghiêm túc cảm giác. Mà lão quản gia thì lại sắc mặt ung dung, ánh mắt đưa lên ở trong tay tập tin bên trong. Cặp kia tâm nhìn con mắt đang nhanh chóng mà vừa cẩn thận xem lướt qua tập tin, làm như ở làm đầy đủ nhất phân tích.

"Armand, nếu như Hắc Kim nắm giữ trụ cột nhất binh chủng sức chiến đấu phân tích, như vậy ở chiến trận này một hạng trên hẳn có thể đạt đến mức độ nào?" Công Tước đột nhiên phá vỡ trong phòng trầm mặc, hướng về lão quân gia hỏi.

"Thất Tinh." Lão quân gia dị thường khẳng định nói, có điều sau đó nhưng ngẩng đầu lên, hướng về Công Tước nói rằng: "Công Tước đại nhân, ta cái này đoán chừng là Hắc Kim nắm giữ binh chủng sức chiến đấu dừng lại ở trụ cột nhất trình độ trên, nếu như hẳn năng lực phân tích, cùng hẳn năng lực chỉ huy đồng dạng xuất sắc, như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: đã gặp qua là không quên được

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Lão quân gia tóm tắt câu nói kế tiếp, một đôi mắt bên trong nhưng phóng ra một loại khiến người ta nhìn không thấu ánh sáng lộng lẫy, này ánh sáng lộng lẫy mang theo từng tia một kỳ dị.

Nghe lão quân gia, Công Tước lộ ra một loại khá là kinh ngạc vẻ mặt. Armand thực lực hẳn tự nhiên là biết đến, thống suất năng lực thậm chí còn ở chính mình bên trên, dù dễ xâm nhập Đại lục danh tướng bảng. Mà sở dĩ mình có thể ở thế yếu dưới đánh bại tam quốc liên quân, cùng với chặt chẽ không thể tách rời.

Thất Tinh thực lực, là được tước từ lâu dự liệu được. Chỉ là Armand câu cuối cùng tóm tắt như vậy, để trong lòng hẳn không chỉ là kinh ngạc, càng là ngờ ngác.

Liền ngay cả Armand cũng không cách nào chuẩn xác phỏng chừng Hắc Kim đích thực thực trình độ? Như vậy Hắc Kim thiên phú đến tột cùng là như thế nào tồn tại?

Trong thư phòng lại yên tĩnh lại, tĩnh dường như đêm dưới Sâm Lâm.

Công Tước lông mày chăm chú đám ở cùng nhau, đến bây giờ hẳn mới bắt đầu thật lòng cân nhắc một ít không cho quên chuyện tình. Hắc Kim là một ngớ ngẩn, đây là trong đề đồ công nhận, ở bảy năm bên trong không có bất kỳ dấu hiệu chứng minh là một thiên tài, e sợ những quý tộc kia con cháu bên trong tùy tiện đi ra một công tử bột đều đủ để đem Hắc Kim giấu không nhắc nổi đầu lên.

Thế nhưng hiện tại, ở Hoàng Gia học viện thi đầu vào bên trong dĩ nhiên phát huy ra đủ để cùng thiên tài sánh ngang trình độ, đây tột cùng là kỳ tích vẫn là trong đó có huyền cơ khác?

Công Tước không nghĩ ra, trên thực tế hẳn cũng căn bản không khả năng nghĩ đến bây giờ Bàn Tử dĩ nhiên là một thế giới khác đủ để cùng quân thần ngang hàng nhân vật.

Tâm tư nghĩ lại, Công Tước cũng nghĩ đến bảy năm trước này trận sự cố, vì cứu thanh âm, Bàn Tử bị đập hỏng rồi đầu óc, trở nên ngờ ngác ngây ngốc, không chỉ có không cách nào tu luyện Đấu Khí cùng phép thuật, thậm chí ngay cả một loại cho nhi đồng nhìn thư tịch cũng không cách nào lý giải.

Nghĩ tới đây, Công Tước trên ngón tay không khỏi gia tăng khí lực, "Chạm" từng tiếng vang, tám kia cứng, rắn trên bàn dĩ nhiên xuất hiện một ngón tay dấu ấn.

"Nếu như không phải ba tên khốn kiếp kia, Hắc Kim liền có thể vẫn vẫn duy trì này phân thông tuệ, hiện tại cũng đã có thể xâm nhập tiềm lực bảng." Công Tước trong ánh mắt pha thêm từng tia một thần sắc tức giận.

Nhìn Công Tước, lão quân gia hơi lắc đầu. Ba đời đơn truyền, Rosaire gia tộc cũng chỉ có Hắc Kim như thế một cục cưng quý giá, thế nhưng một mực bảo bối này cũng đang bảy năm trước đã biến thành ngớ ngẩn. Là một người đã tiến vào tuổi xế chiều lão nhân tro mắt nhìn cháu của mình đã biến thành ngớ ngẩn, mà không có thể đi trả thù, đồng thời còn muốn chịu đựng thời khắc đó cốt khắc sâu trong lòng đau. Chuyện như vậy đặt ở ai trên người có thể tiếp nhận rồi hả?

Bất quá bây giờ nếu Hắc Kim khôi phục bình thường, như vậy Công Tước lửa giận liền có thể triệt để mà trút xuống, này ấn nhẫn bảy năm thậm chí ở nguyên lai có thể là cả đời lửa giận, nếu như bạo phát, đó chính là dung nham giống như mãnh liệt.

Cũng không lâu lắm, Công Tước làm như nghĩ tới điều gì, trong ánh mắt này tia phần nộ giống như là thủy triều lùi đến sạch sành sanh.

Sau đó nhưng là chăm chú đám nổi lên lông mày.

Nhìn Rosaire, vị này Sur Tâm Công Tước vẻ mặt, Armand làm sao không biết đang suy nghĩ gì, càng là bất đắc dĩ nở nụ cười, sau đó nhìn phía trong tay phần này tập tin.

Ở trên ngập lút nha lút nhút chữ màu đen trên tờ giấy trắng, có hai cái màu đỏ nghiêng gang có vẻ là chói mắt như vậy. Mà ở trong đó ghi lại khác biệt đối với Hắc Kim rất "Bất lợi" chuyện tình.

Cái thứ nhất là bản mã, bản mã là một cấm kỵ, ở Ngân Nguyệt trên đại lục, mỗi một cái kỵ sĩ đều lấy chính trực, cao thượng, đường đường chính chính quyết chiến thắng lợi làm vinh dự. Mà những kia đề tiện bị ổi thủ đoạn, thì bị tất cả kỵ sĩ khinh bỉ. Tự như cùng ở quyết đấu bên trong, nếu như người lấy thực lực chân chính thắng lợi, như vậy thì sẽ chịu đến tôn trọng của mọi người, thế nhưng nếu như người dùng vói trắng, độc được chờ một ít bị ổi thủ đoạn đạt được thắng lợi, như vậy thì sẽ bị : được những kia "Cao thượng" người khinh thường.

Cái thứ hai, chính là Hắc Kim rõ ràng ở có thể mở rộng chiến công đích tình huống dưới, nhưng lựa chọn "Chạy trốn".

Mà hai chuyện này, bất luận thứ nào đối với Rosaire Công Tước cái này gần tương mà lại chính trực Nguyên soái tới nói đều là tuyệt đối không cho phép .

Vì lẽ đó có một việc là khẳng định, như vậy chính là Bàn Tử phải gặp tai ương, ở Rosaire Công Tước vì hấn quy hoạch nhân sinh trước, Hắc Kim trước hết muốn tiếp nhận là trừng phạt.

Mà phần này "Trừng phạt, " sợ là ai cũng không muốn tiếp nhận.

"Armand, giúp ta." Công Tước đang muốn nói chuyện, một tiếng bước chân vội vã cắt đứt lời nói.

"Công Tước đại nhân, lão quân gia, bắt hảo, phủ công tước bị : được Hoàng Gia học viện người vây, mà bên ngoài còn có một chút nghe tin chạy tới Quý tộc." Một người làm không để ý tới lau trên trán rỉ rào hạ xuống giọt mồ hôi, hướng về hai người nói rằng.

"Cái gì?" Rosaire vỗ mạnh một cái bàn đứng lên, giống như chỉ bị tức sự từ nỗi giận nói.

Lúc nào phủ công tước càng bị trở thành người khác có thể mặc người làm thịt hiếp đáp rồi hả ?

Mà lúc này, vẫn là Armand thoáng tỉnh táo, hướng về người hầu kia nói rằng: "Nguyên nhân đây?"

"Những kia Hoàng Gia học viện người muốn cướp cái gì Chiến Vương khiến? Nói là ở Hắc Kim thiếu gia trong tay." Người hầu vội vàng trả lời.

"Chiến Vương khiến? Hắc Kim?" Rosaire cùng Armand không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Chiến Vương khiến, không có một người không biết thứ này. Chỉ cần lấy được Chiến Vương khiến, như vậy mặc đi cầu vị có thể đối chiến vương có một thỉnh cầu quyền lợi.

Mặc dù nói chỉ là một thỉnh cầu quyền lợi, thế nhưng ở trên đại lục vẫn không có cầm Chiến Vương khiến đưa ra yêu cầu, Chiến Vương cự tuyệt tiền lệ.

Đây cũng chính là nói, chỉ cần nắm giữ Chiến Vương khiến, như vậy có 90% khả năng đi đạt thành một nguyện vọng, giết người, của cải, quyền lợi, thậm chí yêu cầu tiêu diệt một cái quốc gia cũng không phải không thể. Đương nhiên nơi này chỉ quốc gia là chỉ những kia rải rác địa có điều mấy trăm dặm, chỉ có nước cờ vạn người Tiểu Hầu nước.

Rosaire cùng Armand trong lòng đồng thời dâng lên một nghi hoặc, này Chiến Vương khiến Hắc Kim đến tốt cùng là làm sao bắt được tay , vật như vậy căn bản không khả năng cũng không phải xuất hiện tại Hắc Kim trong tay.

"Ta đi tìm Hắc Kim, Armand, người đi giải quyết cửa những người kia, lúc cần thiết, có thể vận dụng một ít cực đoan thủ đoạn, phủ công tước vắng lặng quá lâu, có mấy người đã quên, nơi này còn ở một đẹp yên sống một mình liên quân Nguyên soái." Rosaire trầm giọng nói rằng.

Armand gật gật đầu, sau đó liền cùng này tới đi ra ngoài cửa.

"Là phúc hay họa?" Nhìn Armand rồi đi bóng người, Sur Tâm Công Tước đột nhiên lẩm bẩm nói.

.....

Bên ngoài đã phát sinh tất cả, từ tới trong miệng, Bàn Tử đã biết đến vô cùng tỉ mỉ rồi. Có điều Bàn Tử nhưng không có một điểm mình là kẻ cầm đầu giác ngộ.

Hắn chỉ là xin nhờ thanh âm đem ra một quyển sách, bắt đầu khổ đọc lên.

《 Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển 》 một quyển dày cùng gạch có thể sánh ngang sách, một quyển cơ hồ không người nào nguyện ý đến xem sách. Quyển sách này ghi lại mấy ngàn năm qua Ngân Nguyệt Đại lục phát triển lịch sử, mỗi một quốc gia hưng suy, mỗi một cái chủng tộc tồn tại, nước cùng

quốc chi chiến đấu. Chờ chút, cái này căn bản là một quyển Bách Khoa Toàn Thư.

Tuy rằng quyển sách này toàn bộ, thế nhưng ngoại trừ những kia mang dày đặc kính mắt cổ giả, nhưng cơ hồ không người nào nguyện ý đến xem. Một mặt là bởi vì ở Ngân Nguyệt Đại lục sinh trưởng người, đối với bên người nên hiểu rõ sự vật đã hiểu rõ vô cùng tỉ mỉ, căn bản không có cần phải đi đọc quyển sách này, mà ở một phương diện khác nhưng là bởi vì...này bốn,vốn lịch sử phát triển thực sự quá dày, quá lớn, muốn đọc xong, sợ là không có một hai năm thời gian căn bản không khả năng.

Mà tiêu tốn thời gian dài như vậy đi đọc một quyển vô dụng sách, này hoàn toàn là một loại lãng phí.

Có điều Bàn Tử nhưng đọc rất cẩn thận, này thật lòng thái độ cơ hồ khiến người ta cho rằng Bàn Tử trong tay bụng chính là một quyển cực kỳ thâm ảo phép thuật lý luận, hay hoặc giả là một quyển uy lực cực lớn Đầu Khí pháp quyết.

Nhìn chính đang khổ đọc Bàn Tử, thanh âm đem một chén mới vừa hàng nhái để thần dịch đặt ở Bàn Tử trong tay, tiếp theo nhưng là lắc lắc đầu.

Đối với Bàn Tử hành vi, ngay cả là thanh âm cũng hết sức khó hiểu. Một quyển sách lịch sử, một quyển không dùng được sách lịch sử, dùng là bỏ nhiều công sức như thế sao? Coi như là vì bỏ khuyết này bảy năm trống không, hiểu rõ hiện tại Ngân Nguyệt Đại lục cách cục, cũng không tất như thế chăm chú đi.

Thanh âm có chút không làm rõ được, thế nhưng bên kia Bàn Tử cũng đã bắt đầu lăm bầm địa đặt câu hỏi lên: "Thanh âm, phép thuật vương triều, đến tốt cùng là như thế diệt? Trên sách ghi lại là, phép thuật vương triều bị giết cùng loạn chính, sau đó bởi hoàng quyền cùng cùng quyền tranh cướp, làm cho quốc gia suy yếu không thể tả, mới để cho Phí Tư để quốc lấy được có thể thừa dịp cơ hội, thế nhưng làm sao có thể chứ? Lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, dù cho phép thuật vương triều đến suy yếu không thể tả trình độ, tối thiểu còn có hơn một vạn tên Ma Pháp Sư, dựa theo lúc trước đối với Ma Pháp Sư lý giải, này hơn một vạn tên Ma Pháp Sư đồng thời phát động ma pháp, đủ để đem Phí Tư để quốc san thành bình địa."

"." Nghe lời của mập mập, thanh âm không khỏi ngây ngẩn cả người. Phép thuật vương triều là hai ngàn năm trước vô cùng huy hoàng một quốc gia, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ Ngân Nguyệt Đại lục bảy mươi phần trăm lãnh thổ, mà còn dư lại 20% căn cứ thổ địa ở Thú Nhân trong tay, còn có 10% thì tại hai, ba cái linh linh toái toái quốc gia nhỏ trong tay, Phí Tư để quốc chính là trong đó lớn nhất một. Sách sử trên ghi lại là, bởi vì ngay lúc đó Tể Tướng cùng phép thuật vương triều Đệ Thập Cửu mặc cho hình tượng để vương hồ tranh quyền, nội chiến dẫn tới quốc lực đại suy, sau đó để Phí Tư để quốc có thể thừa dịp cơ hội, liên hợp còn dư lại tiểu quốc diệt phép thuật vương triều.

Đây cũng là sách sử trên đại khái ghi chép. Chỉ là thanh âm rõ ràng nhớ tới, ở sách sử bên trong cũng không có ghi chép phép thuật vương triều cuối cùng còn sót lại 10 ngàn tên Ma Pháp Sư, tin tức này Bàn Tử là từ đâu có được?

Thanh âm nghiêng gò má, sắc mặt hơi có chút đỏ lên hướng về Bàn Tử lật tới địa phương nhìn lại, này vừa nhìn, nàng cũng không từ hơi kinh ngạc, nơi đó, ghi lại phép thuật vương triều sa sút này một đoạn cũng không có 10 ngàn tên Ma Pháp Sư ghi chép.

"Hắc Kim, người là từ nơi nào biết được phép thuật vương triều cuối cùng còn sót lại 10 ngàn tên Ma Pháp Sư?" Nghi hoặc bên trong thanh âm hướng về Bàn Tử đặt câu hỏi.

"Nơi này. Phép thuật vương triều sa đọa, sa đọa phép thuật vương triều liền mạnh mẽ nhất thời điểm một phần mười sức chiến đấu cũng không có, thế nhưng khiến người ta phẫn chấn, khiến người ta vĩnh viễn ghi khắc chính là mặc dù phép thuật vương triều đã sa đọa, vẫn như cũ đang cùng Thú Nhân trong chiến tranh anh dũng chém giết, ngôi sao ánh sáng chiếu sáng bầu trời, ở mảnh này căn cứ trên đất, từng cái từng cái mới tinh Tinh Hà đồ xuất hiện." Bàn Tử này béo ị ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua trên sách một hàng chữ. Đó là phép thuật vương triều sa sút thời điểm duy nhất hào quang ghi chép.

"." Nhìn vậy được văn tự, thanh âm vẫn không có biết rõ, bởi vì nơi đó cũng không có 10 ngàn tên Ma Pháp Sư ghi chép. Mãi đến tận Bàn Tử mở miệng nói ra một câu.

"Ta nhớ tới phép thuật vương triều mạnh mẽ nhất thời điểm nên có 13 vạn Ma Pháp Sư mới đúng, Ma Pháp Sư cùng dân chúng tỉ lệ đã đạt đến so sánh 100 tỉ lệ, mà nơi này liên quan với Tinh Hà đồ ghi chép, ở mặt trước chỉ miêu tả qua một lần, đó chính là phép thuật vương triều thành lập thời gian, một phép thuật vương triều người đầu tiên nhận chức Đế Vương thân tư ân Đại Đế chỉ huy mấy vạn tên Ma Pháp Sư bày ra Ngân Nguyệt lịch sử đại lục trên ma pháp mạnh mẽ nhất trận, ngôi sao Ma Pháp Trận. Căn cứ sau một lý luận đến suy lý, như vậy muốn bày ra ngôi sao Ma Pháp Trận như vậy liền cần số lượng vô cùng khổng lồ Ma Pháp Sư, con số này nhất định là ở vạn trở lên, mà ở phía trước thì lại hạn chế chết rồi, nếu không đủ một phần mười, như vậy liền có thể có thể chỉ có một vạn khoảng chừng: trái phải." Bàn Tử một bên phân tích, một bên ào ào ào lật quyển sách trên tay. Khoảng cách mấy chục trang hai cái ví dụ bị: được Bàn Tử điệp hợp lại cùng nhau.

Nhìn Bàn Tử, lúc này thanh âm đã sớm quên Bàn Tử phân tích, cùng Bàn Tử vấn đề, nàng chỉ là đang suy nghĩ một vấn đề, mấy chục trang sách, lại có thể rõ ràng như thế, nhanh chóng như vậy tìm tới hần mong muốn gì đó, Bàn Tử là như thế nào làm được?

"Đã gặp qua là không quên được? Không, không chỉ là đã gặp qua là không quên được, hơn nữa còn đem bộ phận trọng yếu nhất, toàn bộ vừng vàng nhớ kỹ." Thanh âm trong lòng lăm bầm nói.

Chương 15: Quy Tiên Nhân

tiểu thuyết: Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

An tĩnh trong phòng phản phạt trang sách chuyển động thanh âm của không ngừng vang, thanh âm này một đôi Thu Thủy tựa như con mắt làm như động lại, mà một bên tiểu tinh linh thì lại cuộn mình thân thể, ở lồng sắt bên trong Điem Điem ngủ.

Không có được đáp án Bàn Tử vẫn ở chỗ cũ kiên nhẫn địa ở lật lên này bốn,vốn có thể so với gạch lịch sử phát triển, hẳn đang không ngừng mà phân tích người, không ngừng phán đoán, muốn tìm được một cái đáp án.

Hay là đối với người khác mà nói, lịch sử phát triển chỉ là một bốn,vốn vô dụng sách, thế nhưng đối với Bàn Tử tới nói, này không chỉ mang ý nghĩa hẳn có thể mở đến phía trên thế giới này cùng thế giới kia bất đồng sự tình, cũng có thể hiểu rõ đến rất rất nhiều người khác khả năng cả đời đều không thể chạm đến chuyện tình.

Trong chính trị xấu xa, chiến tranh trên đê tiện. Cứ việc có vài thứ đã bị : được trong lịch sử người thắng xoá bỏ, thế nhưng thông qua phân tích phán đoán, vẫn như cũ có thể tìm tới từng tia một manh mối, do đó suy đoán ra một ít không người biết nói đích thực cùng, sau đó học tập .

Bàn Tử có thiên phú, điểm ấy chỉ cần là cùng Bàn Tử chạm nhau một đoạn thời gian mọi người sẽ phát hiện, thế nhưng bọn họ sẽ phát hiện nhiều hơn nhưng là Bàn Tử không chỉ là dựa vào thiên phú mà đạt được thành tựu, nhiều hơn dựa vào nhưng là nỗ lực.

Nỗ lực, chấp nhất, những này nguyên bản không nên xuất hiện ở Bàn Tử trên người phẩm chất nhưng hoàn mỹ cùng Bàn Tử kết hợp với nhau, nguyên nhân chỉ có một, đó chính là Bàn Tử sợ chết.

Muốn không bị người mưu hại, như vậy liền muốn đầu tiên hiểu rõ người khác âm mưu, muốn ở thắng được một hồi chiến tranh, như vậy liền cần biết người biết ta. Mà cái này biết người biết ta dựa theo Bàn Tử này bề cong lý luận không chỉ là phải biết song phương binh lực chất lượng về số lượng ưu khuyết, càng phải biết đối phương chiến lược ý đồ, cùng chiến thuật hướng đi, thậm chí nếu có có thể nói, Bàn Tử thậm chí đồng ý trả giá đắt đỏ đánh đổi đem tính tình của đối phương, gia thế, từ nhỏ đến lớn hoàn cảnh sinh tồn, có mấy lão bà, mỗi cái lão bà đều là ra sao những này không quan trọng gì gì đó điều tra rõ ràng.

Lật ra nửa ngày sách, Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên vội vã chuyển động, sau đó vỗ mạnh một cái bàn, vui vẻ ra mặt nói: "Tìm được rồi, ta tìm tới đáp án."

"Đáp án?" Thanh âm hơi hơi mơ hồ nhìn Bàn Tử.

"Ân, phép thuật vương triều người đầu tiên nhận chức kẻ thống trị thần tư ân Đại Đế ở sáng tạo phép thuật vương triều thời điểm đã từng từng hạ xuống một đạo mật lệnh, đạo này mật lệnh ở trên sách sử là một câu đố, thế nhưng nếu như ta không có đoán sai, đạo này mật lệnh nội dung hẳn là đang cùng Thú Nhân làm dựa vào Ngọc Hình cử điểm nhất định phải đóng quân có thể triển khai ngôi sao Ma Pháp Trận số lượng Ma Pháp Sư." Bàn Tử dương dương tự đắc nói.

"Chính là cái này?" Thanh âm hơi dám nổi lên lông mày, một đôi Thiên Thiên tay ngọc nhẹ nhàng đặt ở vậy, có chút không hiểu ra sao.

"Ồ trên sách sử ghi chép, đạo này mật lệnh là thần tư ân Đại Đế dặn ngay lúc đó Đại Ma đạo sư, phép thuật quân đoàn Quân Đoàn Trưởng hứa : cho phép Diệt ,

Là một đạo đòi đòi truyền lại mật lệnh. Nói cách khác, đạo này mật lệnh chỉ có mỗi một mặc cho phép thuật quân đoàn Quân Đoàn Trưởng mới có khả năng biết được. Nói cách khác, e sợ đạo này mật lệnh nội dung liền ngay cả phép thuật vương triều Hoàng đế cũng không cách nào nắm giữ thay đổi quyền lợi." Bàn Tử chậm rãi mà nói.

Lấy thanh âm thông minh tài trí rất nhanh liền từ lời của mập mạp bên trong tìm được rồi mấu chốt trong đó. Mà kết hợp với nàng biết sự thực, thanh âm trên mặt toát ra một loại bất khả tư nghị biểu hiện.

"Chẳng trách ở Phỉ Tư đế quốc công hãm phép thuật vương triều Đô thành sau, ngay lúc đó phép thuật quân đoàn Quân Đoàn Trưởng thốt Tư Nhĩ liền bắt chiến mà hàng rồi, sách sử trên ghi lại là thốt Tư Nhĩ có cảm giác với vương triều hủ bại, không muốn dân chúng chịu đựng nhiều hơn cực khổ cho nên mới phải bắt chiến mà hàng. Có thể, nhiều hơn lại là vì phòng bị Thú Nhân." Thanh âm tâm tư đang nhanh chóng chuyển động.

"Thanh âm, người nói tại sao thần tư ân Đại Đế sẽ đối với Thú Nhân như vậy kiên kỳ? Càng để lại hơn một vạn tên Ma Pháp Sư đến phòng bị?" Bàn Tử xem xét một chút lịch sử phát triển, sau đó cau mày hướng về thanh âm hỏi.

"Không biết. . . ." Thanh âm lắc lắc đầu, răng trắng tinh khê mở, nhẹ nhàng nói. Chuyện như vậy nếu như sách sử bên trong không tìm được đáp án, như vậy liền không cách nào tìm tới đáp án, này chính là một điều bí ẩn, một vĩnh viễn cũng không giải được câu đố.

Bàn Tử hơi nhắm hai mắt lại, suy nghĩ của hắn đang nhanh chóng chuyển động, muốn từ hắn hiểu biết chuyện thực bên trong tìm tới một cái đáp án, nhưng là mặc hắn muốn phá đầu óc cũng không nghĩ ra.

Mà đang ở lúc này, một mềm mại thanh âm của đột nhiên vang lên: "Ta biết"

Bàn Tử mở mắt ra, hướng về âm thanh khởi nguồn địa nhìn tới, chỉ thấy trong miệng hắn "Người chim" chảnh: đang hai tay ôm cánh tay, nửa người trên hơi nghiêng về phía trước, lộ ra một bộ muốn biết, người tới cầu xin về mặt của ta.

Nhìn chính đại mắt trừng mắt nhỏ tiểu tinh linh cùng Bàn Tử, thanh âm bắt đầu đi lác lác đầu. Oan gia ngõ hẹp, đây coi như là đụng vào điện tử đi tới.

Sau đó thanh âm đưa mắt đưa lên ở Bàn Tử trên người, nàng muốn biết Bàn Tử sẽ làm thế nào?

Chỉ là một lịch sử để lại vấn đề mà thôi, đáp án kia đến tốt cùng có biết hay không đã không quá quan trọng rồi. Bởi vì bây giờ phép thuật quân đoàn đã biến mất rồi, mà trong lịch sử ghi lại Thủ Nhân cũng bị nhân tộc công hãm mấy lần Thủ Vương lều lỏn, trên thực tế, nếu như Thủ Nhân thật sự có cái gì khiến ngay lúc đó phép thuật vương triều cũng kiêng kỵ dựa vào, như vậy đã từ lâu biến mất không ở.

Vì lẽ đó vấn đề này ngay cả là một điều bí ẩn đề, cũng căn bản không có cần phải lại đi tính toán nhiều như vậy.

Mà lúc này, nhìn tiểu tinh linh này một bộ muốn biết, đề van cầu ta khiến người ta đáng giận về mặt, nếu như người trong cuộc là thanh âm, như vậy thanh âm đã sớm phát tay áo mà đi rồi.

Bàn Tử từ đầu đến cuối không có phát tay áo mà đi, có điều sau đó hai mắt nhưng là toát ra từng tia một ánh sáng xanh lục, tia sáng kia khiến người ta nghĩ được trên cánh đồng hoang đối bụng cuống lên ma lang.

"Ta cho người mười giây đồng hồ thời gian, không nói cho lời của ta, ta liền thật sự đem người cánh thu : néo đi." Bàn Tử hung tợn mà lại kiên định nói.

Ánh mắt kia toát ra kiên định khiến người ta nghĩ được kiên cố nhất Bàn Thạch, lần này tựa hồ Bàn Tử là muốn đùa thật rồi.

"Sẽ không nói cho người biết." Tiểu tinh linh hừ lạnh một tiếng, quai hàm phồng lên, có điều kỳ quái nhưng là mỏng manh trên khóe môi một tia không dễ phát giác nụ cười chột lóc lên.

Bàn Tử con mắt bắt đầu ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó đi tới Kim Ti Lung bên cạnh, sau đó cười hắc hắc lên.

"Một, hai." Bàn Tử từng tiếng đếm lấy, mắt thấy tiểu tinh linh một bộ không chịu đi vào khuôn phép đáng đáp, Bàn Tử trực tiếp xẹt qua trung gian con số.

"Thập." Sau đó Bàn Tử dùng con kia béo ị tay phải đột nhiên nhắc lên lồng sắt, sau đó bắt đầu kịch liệt kén quăng lên.

Này lay động phạm vi khiến người ta cảm thấy phảng phất Bàn Tử trong tay nắm không phải giam giữ tiểu tinh linh lồng sắt, mà là một khối có thể tùy ý thi triển viên gạch. Kén búa lớn, bà cốt nhảy. Nhìn Bàn Tử, một bên thanh âm tròn mắt ngoác mồm.

"Người. Vô liêm sỉ." Theo lồng sắt kịch liệt lay động, liền lồng sắt đều không có nắm chặt tiểu tinh linh trong miệng thật vất vả địa run run rẩy rẩy địa nện ra vài chữ, Bàn Tử dĩ nhiên trực tiếp nhảy vọt qua trung gian con số, nàng căn bản là không phản ứng kịp.

Lúc này tiểu tinh linh cũng không hơn gì, sắc mặt đã sớm đã biến thành màu đỏ tía, một đôi nho nhỏ dường như nát bảo thạch con mắt cũng xuất hiện đầy trời những vì sao. Chỉ là dùng một đôi tay nhỏ gấu gao nắm chặt lồng sắt sợi vàng.

"Lại cho người một cơ hội, nói hay là không?" Xoa xoa cái trán này lớn chừng hạt đậu giọt mồ hôi, Bàn Tử một bên thở hổn hển, một bên hướng về lồng sắt bên trong đã nuốt chút nửa miệng sùi bọt mép tiểu tinh linh nói rằng.

"Chết. Bàn Tử, bổn,vốn. Công chúa và người không dễ yên." Tiểu tinh linh lúc này đã không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc, một bên nhảy thiên nga vũ, một bên sắc mặt nhăn nhó lấp ba lấp bắp nói.

"Cheng" một tiếng lạnh lạnh tiếng vang, nhảy thiên nga vũ tiểu tinh linh và đầu vào lồng sắt sợi vàng trên, hoàn toàn ngã ngồi trên mặt đất.

Sợi vàng cũng không thô, đang bình thường người trong mắt chẳng qua là một cái tương đối lớn dây nhỏ mà thôi. Thế nhưng đối với tiểu tinh linh tới nói, vậy thì không phải dây nhỏ rồi.

Tiểu tinh linh trên trán nổi lên một đỏ bừng mụn nhọt, có điều này va chạm, nhưng cũng đem tiểu tinh linh cho va tỉnh rồi.

"Tên béo đáng chết. Người bắt nạt ta. Ô ô." Dùng tay nhỏ bụng trên trán túi, tiểu tinh linh nước mắt bắt đầu rì rào lưu lại.

Này Sở Sở Khả Nhân về mặt đáng yêu khiến người ta đánh đáy lòng đồng tình.

Liền ngay cả một bên thanh âm trong ánh mắt cũng không nhận được toát ra một loại yêu thương.

Có điều Bàn Tử, vẫn như cũ không có tìm không có phở: "Con người của ta vẫn tương đối dày rộng nhân từ , ta lại cho người mười giây đồng hồ thời

gian."

"Một."

"." Nhìn cười ngây ngô Bàn Tử, tiểu tinh linh dường như nhìn thấy sói xám lớn, hắc lưu lưu trong con ngươi toát ra từng tia một sợ hãi.

"Hắc Kim." Thanh âm thào ra Bàn Tử, sau đó nhẹ giọng hướng về tiểu tinh linh hỏi: "Đến nói cho tỷ tỷ."

Nhìn hòa ái dễ gần thanh âm, tiểu tinh linh liếc mắt phỉu một hồi Bàn Tử, sau đó nhẹ giọng nói rằng: "Tinh linh trưởng lão đã từng nói, ở mấy ngàn năm trước, Thú Nhân tộc đã từng có một vị thống suất, hắn đã từng liên hợp Thú Nhân Tế Tự sáng tạo ra một loại cùng ngôi sao Ma Pháp Trận giống nhau tế tự thuật, loại kia tế tự thuật có thể dễ dàng hủy diệt một toà cứ điểm."

"Cái gì." Thanh âm không khỏi kinh ngạc nói. Tiểu tinh linh nói tới những này trong lịch sử cũng không có ghi chép, thậm chí đôi câu vài lời cũng không có.

Thú Nhân Tế Tự là cùng loài người Ma Pháp Sư giống nhau một nghề nghiệp, thế nhưng tương đối vu nhân loại Ma Pháp Sư tới nói, kém không phải nhỏ tí tẹo.

Mà cái này cũng là tại sao nhân tộc có thể cùng Thú Nhân thế lực ngang nhau nguyên nhân, Thú Nhân là trời sinh chiến sĩ, bằng vào này cường tráng thể phách muốn hơn xa với nhân loại bình thường chiến sĩ, thế nhưng Thú Nhân Tế Tự tuy rằng cũng có một ít sức mạnh không thể tưởng tượng được, thế nhưng là không cách nào cùng Ma Pháp Sư cùng sánh vai.

Thú Nhân lại có thể sáng tạo ra cùng ngôi sao Ma Pháp Trận cùng sánh vai tế tự thuật? Này không khỏi khiến người ta quá không thể tưởng tượng nổi một ít.

Nghe đến đó, hết thảy đều rõ ràng, bất kể là thanh âm vẫn là Bàn Tử đều hiểu tại sao thần tư ân Đại Đế nếu không thủ 10 ngàn tên ma pháp sư. Ngôi sao Ma Pháp Trận, đó là phòng ngự Thú Tộc xâm phạm cuối cùng dựa vào.

Thanh âm lúc này trong lòng dường như treo một tảng đá, hô hấp trở nên hơi hơi nghiêm nghị. Bởi vì phép thuật vương triều diệt, không bao lâu, ngôi sao Ma Pháp Trận liền mất đi trong lịch sử rồi. Nếu như Thú Nhân bên kia tế tự thuật vẫn tồn tại, đôi kia với nhân tộc tới nói chính là một hồi tai nạn.

Có điều cũng may tiểu tinh linh đối với thanh âm không giống đối với Bàn Tử như vậy ác liệt, sau đó nói rằng: "Nghe trưởng lão nói, Thú Nhân tế tự thuật ở đây vị thống suất chết rồi sau đó cũng đã thất lạc."

Nghe tiểu tinh linh, Bàn Tử khoi dậy phát hiện có gì đó không đúng.

"Thú Nhân tế tự thuật là ở vị kia thống suất chết rồi mất đi, nhưng là phép thuật vương triều nhưng tồn tại mấy trăm năm lâu dài. Phép thuật quân đoàn cũng tồn tại mấy trăm năm lâu dài. Này Thú Nhân làm sao có thể tồn tại như vậy lớn lên thời gian?"

Chưa kịp Bàn Tử đặt câu hỏi, tiểu tinh linh liền tự giác nói rằng: "Vị kia thống suất tên là Quy Tiên Nhân."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Dã Hỏa Trấn

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

"Quy Tiên Nhân." Bàn Tử phản phật phản phật lật lên trong tay lịch sử phát triển, bất quá hắn từ đầu đến cuối không có tìm tới truyền thuyết này bên trong nhân vật, trong lịch sử, tên thú nhân này thậm chí ngay cả mấy may dấu vết cũng không có lưu lại.

Bàn Tử tuy rằng chấp nhất, thế nhưng là cũng không phải một yêu thích để tâm vào chuyện vụn vặt người. Nếu không tìm được hắn tò mò đồ vật, như vậy hắn liền buông tha cho, sau đó lại bắt đầu nghiên cứu lên những thứ đồ khác.

Một hạt một hạt, tích cát thành tháp, một giọt một giọt, thanh tuyền đem biến thành cuộn cuộn dòng sông. Ở cái kia bên trong thế giới, Bàn Tử vốn là chơi chính trị, chơi quân sự cao thủ, hiện tại nếu như hắn lại nghiên cứu triệt để quyền này lịch sử phát triển, như vậy so với những kia đứng thẳng với thế

giới này đỉnh đoan lão hồ ly cũng sẽ không thua kém mây may.

Đây cũng là Bàn Tử đặt chân ở thế giới này tư bản.

Ngồi ở bên cạnh bàn, thanh âm hai gò má có chút đỏ lên nhìn Bàn Tử, nàng đột nhiên phát hiện dài đến cũng không toán anh tuấn, chỉ có thể được cho phổ thông bên trong trung đẳng Bàn Tử ở chăm chú lúc nhưng cũng có một phần đặc biệt mị lực.

Có điều phần này yên tĩnh cũng không có duy trì thời gian bao lâu, cũng không lâu lắm, liền nghe "Thùng thùng" hai tiếng tiếng gõ cửa, thanh âm kia hết sức có tiết tấu, tựa như cùng trên chiến trường trống trận tiếng đánh.

Nhìn chánh: đang hưng khởi Bàn Tử vào lúc này đối diện một phức tạp mà lại khó khăn quân sự vấn đề sinh ra từng tia một hiểu ra, này hai tiếng tiếng gõ cửa nhưng là lập tức để Bàn Tử dòng suy nghĩ trở về với linh.

"Tên khốn kiếp nào." Căm tức bên trong Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói. Bất quá hán vẫn chưa nói hết một nửa, một bên thanh âm liền ngay cả bận bịu kéo kéo tay áo của hán, sắc mặt phát khổ địa lắc lắc đầu.

Nhìn thanh âm, Bàn Tử bản năng ngậm miệng lại, trực giác của hán nói cho hán biết gặp nguy hiểm

Mà lúc này thanh âm vội vã đi mấy bước, mở cửa.

Cửa đứng chính là Rosaire Công Tước. Chỉ thấy Rosaire Công Tước sắc mặt âm trầm, trong cặp mắt ẩn chứa một loại Phong Vũ kéo tới ánh mắt.

Nhìn thấy Rosaire Công Tước, Bàn Tử nhất thời ngẩn ra mắt. Mặc dù đang tái thế sau, hán vẫn không có gặp vị này Công Tước gia gia. Thế nhưng chỉ cần thấy rõ âm này thái độ cung kính liền có thể biết người trước mắt này là ai.

"Gia gia, người đã đến rồi." Bàn Tử này nguyên bản cứng ngắc khuôn mặt đến rồi một 180 độ Đại Chuyển Biến, nịnh nọt hướng về Rosaire Công Tước nói rằng

"Câu nói mới vừa rồi kia là người nói?" Rosaire Công Tước mặt tối sầm lại bước chân vào gian phòng, nhẹ nhàng bước đi thong thả vài câu hỏi.

"Không phải. Phải." Bàn Tử bản năng tìm kẻ thế mạng tới, có điều trong chớp mắt hán đột nhiên phát hiện không có kẻ thế mạng có thể tìm Thanh âm tự không cần phải nói, Bàn Tử tuyệt đối không nỡ, mà này tiểu tinh linh, âm thanh cũng đúng không lên số. Vì lẽ đó Bàn Tử đơn giản phi thường dứt khoát thừa nhận.

Có điều Bàn Tử phản ứng ngược lại cũng không chậm, một bên nịnh nọt cười, vừa nói: "Ta không biết là lão nhân gia người a. Gia gia như vậy thương ta,

Nếu như ta biết tới là lời của gia gia, làm sao có khả năng nói ra câu nói như thế kia đến?"

Nghe lời của mập mập, nhìn này nịnh nọt nụ cười, một bên thanh âm chỉ cảm thấy cả người không thoải mái, làm như nổi lên một thân nổi da gà. Làm nũng, đó là tiểu hài tử việc làm, hiện tại đã miễn cưỡng cũng coi là người trưởng thành Bàn Tử ở làm ra hành động như vậy, khiến người ta có thể thoải mái mới là lạ.

Có điều một mực lời nói như vậy để lão gia tử kia màu ung dung đi, hay là nghĩ được từ trước một ít chuyện, hay là nghĩ được Bàn Tử mấy năm qua biến thành ngớ ngẩn chịu đựng khổ, ngược lại trong ánh mắt kia ở lại từng tia một hiền lành về.

Rosaire Công Tước nhẹ nhàng đi về phía trước mấy bước, đi tới Bàn Tử bên người, ánh mắt tự do bên trong đột nhiên phát hiện trên bàn này bốn,vốn 《Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển》.

"Người đang ở đây xem quyền sách này?" Rosaire Công Tước thản nhiên nói, sau đó đem này bốn,vốn gạch một tay nâng lên, đặt ở trong lòng bắt đầu lật lên.

Bàn Tử không có lên tiếng, chủ yếu là hán không ai không rõ ràng lão gia tử này tính nết. Ai biết lão gia tử này có thể hay không cùng người khác như thế đem quyền sách này xem là phế sách, phải biết ở kiếp trước thời điểm, Bàn Tử không ít nhìn chút con cháu thế gia bởi vì hoang phế học nghiệp, xem một ít nếu nói "Rối rãnh" sách mà bị đánh.

Lúc này liền ngay cả thanh âm cũng đoán không được lão gia tử mạch đập, chỉ là cẩn thận nhìn lão gia tử vẻ mặt, môi đỏ khê mở, làm như bất cứ lúc nào dự định vì là Bàn Tử đánh yểm trợ.

Qua có chừng mấy phút, lão gia tử đem vật cầm trong tay gạch từ từ hộp ngụ ở, sau đó chỉ nghe "Chạm" một tiếng, này bốn,vốn 《Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển》 bị : được hưng hăng giam ở trên bàn.

Một tiếng này dường như sấm sét đem Bàn Tử hòa thanh âm đều làm bối rối, mà bên kia chính đang Điềm Điềm ngủ tiểu tinh linh cũng đột nhiên bay lên, một mặt hoảng sợ hướng về nhìn bốn phía.

"Phiền toái." Phản ứng lại Bàn Tử sắc mặt có chút xám ngắt, mà lúc này một bên thanh âm nhưng là răng trắng tinh khê mở.

"Tốt." Chỉ thấy chánh: đang nhìn kỹ lấy Bàn Tử lão gia tử trong miệng đột nhiên từ từ phun ra một chữ, một chữ này bao hàm quá nhiều đồ vật,

nhều hơn nhưng vẫn là có một loại như trút được gánh nặng mùi vị.

Bàn Tử hơi hơi choáng váng, thanh âm cũng đồng dạng.

Mà lúc này lão gia tử thì lại chậm rãi ngồi xuống bên cạnh bàn trên ghế, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Người biết có một loại gọi là Huyền Linh hoa thực vật sao?"

"Huyền Linh hoa?" Bàn Tử trên mặt lộ ra một bộ mờ mịt vẻ, nhưng trong lòng ở trong tối tự phúc phi. Huyền Linh hoa, đùa giỡn, hẳn làm sao có khả năng biết thứ này.

Mà một bên thanh âm cũng đang thoáng trầm tư sau, này góc cạnh rõ ràng khỏe mỗi nhưng hơi giờ lên lên, ở nụ cười nhạt nhòa. Nàng dĩ nhiên rõ ràng ý của lão gia tử rồi.

"Huyền Linh hoa là một loại mỹ lệ phi thường thực vật, ở nở hoa thời điểm cho dù cùng giữa bầu trời... nhất hoa mỹ Thái Hồng so với cũng không kém chút nào. Có điều loại này hoa nở tiêu tốn thì gian cũng rất ngắn, chỉ là trong chớp mắt thì sẽ suy yếu." Lão gia tử hít một hơi thật sâu hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe lời của lão gia tử, Bàn Tử trong nháy mắt liền hiểu rõ ra.

"Ta nguyên bản còn đang lo lắng người đang ở đây học viện trên này phiên: lần biểu hiện chỉ là như Huyền Linh hoa nở hoa thời điểm, thế nhưng ta hiện tại có thể xác định cũng không phải như vậy, người làm rất tốt." Lão gia tử dùng tay Bà Sa vuốt ve 《Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển》sau đó nói tiếp: "Người người đều nói lịch sử phát triển không có tác dụng, thế nhưng này nhưng sai rồi. Tại đây trong sách này có nhiều lắm có thể để người ta nhiệt huyết sôi trào, vĩnh viễn ghi khắc gì đó, năm đó Đức Nhĩ đích đế quốc một đại danh tướng Hugo vì bảo vệ đế đô, ở ngoài sáng biết kết cục chắc chắn phải chết dưới, vẫn suất lĩnh 300 kỵ binh xông về Long Huy đế quốc 3 vạn đại quân. Đó mới là một chân chính kỵ sĩ, còn có 300 năm trước Đại Ma đạo sư, đầu gấu vì chống lại Thú Tộc xâm lấn, đem chính mình thân thể biến thành hừng hực tường âm."

Nghe lời của lão gia tử, Bàn Tử cái trán rịn ra từng tia một giọt mồ hôi. Hẳn rất vui mừng lão gia tử cũng không biết hẳn đọc sách đích thực thực mục đích, bằng không vị này chính trực, cao thượng Nguyên soái đại nhân còn không lập tức quát chết hẳn.

Lão gia tử mục đích là muốn Bàn Tử học tập những kia xúc động lòng người cao thượng nhân vật cao thượng tinh thần, thế nhưng Bàn Tử mục đích nhưng là muốn cùng những kia trong lịch sử những kia đề tiện chính khách, Âm Mưu Gia cùng một giuộc.

Nhìn Bàn Tử mồ hôi lạnh trên trán, lão gia tử hơi có chút không hiểu, sau đó dừng lại hướng về Bàn Tử "Giáo hóa" nói: "Hắc Kim, người rất nóng sao?"

"Không có. Chỉ là nghe gia gia nói có chút kích động mà thôi." Bàn Tử vội vã xoa xoa mồ hôi trán, hai mắt tỏa ánh sáng nói.

"Ân, người phải nhớ kỹ, một tên chính trực kỵ sĩ bất kể là thành công hay là thất bại, hẳn cũng có bị: được vĩnh viễn ghi khắc. Mà những kia đề tiện, xấu xa Âm Mưu Gia chỉ có thể bị: được lịch sử sở thừa kế." Lão gia tử một bên trịnh trọng hướng về Bàn Tử nhắc nhở nói, một bên đắm chiêu nhìn về phía Bàn Tử. Hẳn tựa hồ nghĩ được một vài thứ.

Nhìn lão gia tử, Bàn Tử đột nhiên nghĩ đến ngày đó ở Hoàng Gia học viện cờ chiến trên thời diễn nội dung. Hẳn dĩ nhiên biết lão gia tử này đang suy nghĩ cái gì.

"Gia gia, ta sai rồi, ngày đó ở trong học viện chuyện xảy ra cũng sẽ không bao giờ đã xảy ra, ta muốn làm một chính trực, cao thượng người." Bàn Tử đứng lúc song quyền nắm chặt, làm ra một bộ vô cùng cao to hình tượng đến. Thế nhưng nhưng trong lòng ở trong tối tự nói thầm: "hào nhân bất trường mệnh, người xấu sống ngàn năm."

Gia tử mỉm cười gật gật đầu, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng: "Hoàng Gia học viện bên kia thì không nên đi, chờ đoạn thời gian ta đưa người đi một chỗ, ở nơi đó người có thể có được tốt hơn tôi luyện. Phải biết thực chiến vĩnh viễn là tốt nhất Lão sư."

"Tốt hơn tôi luyện? Thực chiến" nghe lời của lão gia tử, Bàn Tử tâm đột nhiên nhảy một cái, hẳn bản năng cảm giác được một loại cảm giác nguy hiểm.

"Gia gia, chỗ kia là nơi nào?" Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một hướng về lão gia tử hỏi.

"Dã Hóa Trấn, chờ người vừa thành: một thành năm, như vậy liền có thể thụ phong tước vị cùng lãnh địa, mà này Dã Hóa Trấn là ta đã sớm nghĩ kỹ." Lão gia tử cười híp mắt hướng về Bàn Tử nói rằng.

Lúc này một bên thanh âm nhưng giống như điều khắc như thế hóa đá, sau đó chỉ thấy nàng dùng một đôi trắng nõn hai tay che miệng lại, nhìn phía Bàn Tử ánh mắt như là đang nhìn một tương lai chán nản ăn mày.

Chương 17: Dã Hỏa Trấn trên không người tốt

tiểu thuyết: Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

"Dã Hỏa Trấn trên không người tốt, Dã Hỏa Trấn trên không người tốt." Bàn Tử trán nặng nề xao kích trứ bàn, trong miệng lẩm bẩm thì thầm.

Khoảng chừng sau một chốc, Bàn Tử đột nhiên ngẩng đầu lên, này hồng thông thông trán khiến người ta trông thấy liền không nhịn được cười.

"Thanh âm, Dã Hỏa Trấn coi là thật như cùng người nói như vậy sao?" Bàn Tử vẻ mặt đưa đám hướng về thanh âm hỏi.

"Dã Hỏa Trấn nằm ở La Mã Thần Thánh đế quốc, Alsace đế quốc cùng với Thú Nhân lãnh địa chỗ giao giới. Đặc thù vị trí làm cho nơi đó trên căn bản thuộc về việc không ai quản lý khu vực, thế nhưng ở trên danh nghĩa còn thuộc về A Nhĩ Ars đế quốc. Nơi đó là lưu manh, kẻ cướp, cùng với một ít Bất Nhập Lưu lính đánh thuê Thiên đường." Thanh âm thoáng lo âu hướng về Bàn Tử giải thích.

"Lưu manh, kẻ cướp, Bất Nhập Lưu Dong Binh." Bàn Tử thất thần ghi nhớ mấy chữ này, này Dã Hỏa Trấn quả thực chính là một giặc cướp ổ.

Từ nơi nào ra tới người sẽ là người tốt lành gì sao?

"Mặc dù là trên danh nghĩa quyền sở hữu, thế nhưng dù sao còn thuộc về A Nhĩ Ars đế quốc, bởi vậy Hồng Bảo Thạch bệ hạ ngược lại cũng phái một ít quan chức đi quản hạt Dã Hỏa Trấn. Có điều." Thanh âm thật dài hít một hơi, này nhìn Bàn Tử trắng nõn trên khuôn mặt tất cả đều là bi ai vẻ.

"Tuy nhiên làm sao?" Bàn Tử vẻ oải hướng về thanh âm nói rằng, mặc dù hắn đã biết những quan viên kia kết cục, thế nhưng hắn vẫn là muốn xác nhận một hồi.

"Phái đi Dã Hỏa Trấn quan chức tổng cộng có ba vị, người thứ nhất là ở dọc đường ngã chết. Người thứ hai tuy rằng đạt tới Dã Hỏa Trấn, thế nhưng ở tiến vào thành trấn thời gian, nhưng bất hạnh bị : được một khối thiên thạch đập chết. Người thứ ba may mắn nhất, ở trên trấn quản hạt một tháng, có điều cuối cùng nhưng." Thanh âm do dự một chút nhìn phía Bàn Tử.

"Nhưng cái gì?" Bàn Tử hỏi lần nữa.

"Diễn rồi, hoàn toàn diễn mất rồi." Thanh âm lắc lắc đầu hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Kẻ cướp, thiên thạch, diễn mất." Nghe những từ ngữ này, Bàn Tử màu không khỏi xanh lên lên, lấy Bàn Tử kinh nghiệm của kiếp trước, hắn làm sao không biết những quan viên kia chết là không bình thường. Bàn Tử lúc này không khỏi hoài nghi hắn đến tột cùng là không phải lão gia tử tôn tử, vẫn là duy nhất.

.

Công Tước trong thư phòng.

Lão công tước vẫn ở chỗ cũ lật lên này phân có quan hệ Bàn Tử thì đầu vào ghi chép, thỉnh thoảng ở phía trên quyền quyền điểm điểm. Này vẻ mặt nghiêm túc tựa như cùng ở xử lý một phần tình hình trận chiến báo cáo.

Không bao lâu, chỉ nghe "Thùng thùng" hai tiếng tiếng gõ cửa, Armand đi vào.

"Công Tước đại nhân, những học sinh kia đã rời đi. Có điều gần nhất thiếu gia vẫn là thiếu ra ngoài tốt hơn một chút. Dù sao Chiến Vương khiến là đủ khiến người điên cuồng gì đó." Armand cười yếu ớt nói rằng.

"Àn, Armand, ta dự định đem Hắc Kim lãnh địa định vị Dã Hỏa Trấn." Lão công tước thoáng ngẩng đầu lên, hướng về Armand nói rằng.

"Dã Hỏa Trấn?" Armand hơi sững sờ,

Sau đó lắc lắc đầu: "Công Tước đại nhân, người nên biết này Dã Hỏa Trấn tình hình, ngay cả là hắc người đại nhân đi nơi nào cũng chưa chắc có thể quản lý tốt đi. Huống chi, Hắc Kim thiếu gia vẫn chỉ là một đứa bé."

"Armand, người còn nhớ chúng ta ra chiến trường thời điểm là tuổi bao lớn sao?" Lão công tước từ từ buông xuống văn kiện trong tay, nụ cười nhạt nhòa nói rằng.

"19 tuổi, khi đó đế quốc đã thùng trăm ngàn lỗ, bấp bênh, vì lẽ đó chúng ta căn bản không có lựa chọn khác." Armand làm như nghĩ lại tới cái gì, cười hướng lão Công Tước nói rằng.

"Đúng vậy a, 19 tuổi, ở 19 tuổi thời điểm chúng ta đã ở trên chiến trường vào sinh ra tử, như vậy tại sao Hắc Kim không thể đi quản lý một trấn nhỏ?" Lão công tước hỏi ngược lại nói rằng.

Nghe lão công tước, Armand dĩ nhiên minh bạch ý tứ của, lắc lắc đầu nói rằng: "Công Tước đại nhân, hiện tại đã không phải là khi đó. Huống chi, mặc dù là chúng ta ở 19 tuổi thời điểm, đôi mắt bây giờ Dã Hôa Trấn chỉ sợ cũng hết đường xoay sở đi."

Nghe Armand, lão công tước đột nhiên nở nụ cười: "Armand, không trải qua Phong Vũ lễ rửa tội ung non là vĩnh viễn cũng sẽ không đập cánh Cao Phi, trong bảy năm này, Hắc Kim đã thiếu quá nhiều đồ vật, vì lẽ đó hẳn nhất định phải dùng so với người khác càng khốc liệt hoàn cảnh đến tôi luyện. Mặc dù thất bại, đó cũng là một loại kỳ ngộ không phải sao?"

Armand nở nụ cười, lúc này hẳn cuối cùng đã rõ ràng rồi Sư Tâm Công Tước ý tứ của rồi. Hay là từ vừa mới bắt đầu, lão công tước sẽ không có hi vọng Hắc Kim có thể quản lý số Dã Hôa Trấn. Thế nhưng Dã Hôa Trấn, đối với Hắc Kim đến nhưng là một loại không thể thiếu tôi luyện.

"Công Tước đại nhân, người dự định vì là chuẩn bị xuất hành Hắc Kim chuẩn bị gì đó?" Armand hướng về lão công tước hỏi.

"Mấy cái hộ vệ nên là đủ rồi." Lão công tước thân nhiên hướng về Armand nói rằng.

Một câu nói này nhất thời để tầm nhìn Armand cũng tránh không được trở mắt ngoác mồm.

.....

"Đánh chết ta cũng không đi tới, đây là đi quản lý sao? Chuyện này quả thật là đi chịu chết." Bàn Tử đầy mặt tuyệt vọng nhìn bầu trời.

Cùng Bàn Tử cùng từ lão công tước trong thư phòng ra tới thanh âm nhưng là một lát không nói, không trả thù lao, không cho binh, chỉ cho mấy cái cơ bản nhất hộ vệ. Đừng nói là Bàn Tử, chính là bây giờ hắc Wilbur tước đi tới Dã Hôa Trấn cũng sẽ mặt mày ủ rũ.

Bầu trời nghèo rớt mồng tơi, ngoại trừ này phiến Trại Lam, liền không có bất kỳ tô điểm.

Nhìn vùng trời kia, Bàn Tử là càng nghĩ càng bi kịch. Mấy cái hộ vệ có thể làm cái gì? Sợ là hẳn còn chưa tới Dã Hôa Trấn, thì sẽ bị : được này thành đàn đạo tặc giết chết đi.

Bàn Tử càng muốn mặt càng hắc. Làm sao đến nơi này cái thế giới hẳn liền tận gặp phải một ít xui xẻo sự tình đây? Cờ chiến thôi diễn, bị ép làm ngược đãi một phương. Hiện tại đi Dã Hôa Trấn, lại muốn đi chịu chết.

Vốn là muốn hưởng thanh phúc giấc mơ giống như cái bong bóng xà phòng như thế hoàn toàn tan vỡ.

"Ta muốn sống sót, ta muốn hưởng phúc." Bàn Tử trong miệng đột nhiên thất thần thì thào, sau đó trong cặp mắt đột nhiên hết sạch lờ lờ.

"Thanh âm, người biết cái kia Chiến Vương Geel ở nơi nào ở sao?" Bàn Tử đột nhiên vừa nghiêng đầu, hướng về thanh âm hỏi.

"Biết." Thanh âm đầy cõi lòng kỳ dực nhìn đột nhiên hăng hái Bàn Tử.

Thế nhưng phần này kỳ dực cũng không có duy trì thời gian bao lâu.

"Mặc kệ như thế nào, trước tiên bảo vệ mạng nhỏ quan trọng." Bàn Tử trong miệng như như thao thao nói rằng.

.....

".

Mang theo sư tử huy chương xe ngựa ở một cái quanh co khúc khuỷu cũng không bằng phẳng con đường trên chậm rãi tiến lên, phu xe là một tuổi già sức yếu lão nhân, nếp nhăn trên mặt dường như đao cắt giống như vậy, mang theo một loại tang thương khí tức. Lão nhân hai tay nhẹ nhàng nắm dây cương, thỉnh thoảng hướng về bên trong xe ngựa nhìn tới, trên mặt thì lại mang theo một loại rất là nụ cười thân thiết.

"Hắc Kim cuối cùng là khôi phục." Lão nhân vừa cười một bên trong miệng thì non nói. Đây thỉnh thoảng nhìn phía bên trong xe ánh mắt toát ra một loại dị thường hiền lành vẻ mặt.

"Thanh âm, lão gia tử kia là ai, tại sao lần trước lái xe không phải hẳn?" Ngồi ở trong xe Bàn Tử hướng về bên cạnh thanh âm hỏi.

"Cái kia. Ta cũng không biết, có điều nghe nói là cùng bá tước phu nhân cùng đi đến một vị lão nhân." Thanh âm hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Bá tước phu nhân? Mẹ của ta?" Bàn Tử trong miệng lẩm bẩm nói, sau đó trên mặt nhưng là một mảnh âm u. Bởi vì thanh âm trong miệng nói tới vị kia bá tước phu nhân dĩ nhiên mất.

Bàn Tử Thượng Nhất Thế chính là một đứa cô nhi, tới nơi này cái thế giới mặc dù có một gia đình, thế nhưng như cũ là không trọn vẹn. Bởi vì hắc người vợ, Bàn Tử bây giờ mẫu thân đã ở năm năm trước rồi đi thế giới này.

Đời trước tuy rằng Bàn Tử đã làm được đại tướng quân vị trí, thế nhưng cũng bất quá hơn hai mươi tuổi mà thôi. Một người trẻ tuổi, mặc dù từ sống một

lần, cũng hi vọng mình có thể bù đắp trước đây khuyết điểm.

Nhìn Bàn Tử gương mặt âm u, thanh âm trầm kia có thể so với Minh Nguyệt trên mặt cũng toát ra từng tia một bi thương. Bá tước phu nhân, đó là cỡ nào hiền lành, cỡ nào thiện lương một vị phụ nhân, nhưng là.

"Hắc Kim, nếu như nếu có thể, sau đó không muốn bàn lại chuyện này được không?" Thanh âm đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Tại sao?" Bàn Tử gương mặt kinh ngạc.

"Đó là một cấm kỵ, chờ người có một ngày có thể tiến vào danh tướng bảng, hay là Công Tước đại nhân sẽ nói cho người biết." Thanh âm mím chặt môi, hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe thanh âm, Bàn Tử bản năng cảm giác được tại đây trong đó nhất định ẩn giấu đi chuyện gì. thế nhưng hấn nhưng không có tái phát hỏi thăm đi.

"Danh tướng bảng. Hừ." Bàn Tử trong lòng âm thầm khinh thường nói. Bàn Tử dĩ nhiên quyết định, phải đem chuyện này làm cái chấy nhà ra mặt chuột.

"Thanh âm, người cho ta nói một chút mẹ của ta được không?" Bàn Tử đột nhiên thành khẩn hướng về thanh âm nói rằng.

"Bá tước phu nhân là một người rất hiền lành, ở ta khi còn bé trí nhớ, bất luận đối mặt ai, bất kể là bình dân vẫn là Quý tộc, thậm chí đối mặt những kia đáng thương nô lệ, trên mặt của nàng đều mang theo một loại nụ cười hiền lành." Thanh âm một bên hồi tưởng đến qua lại, một bên hướng về Bàn Tử ní non nói.

Ở thanh âm mang trên mặt một loại ngóng trông, tựa hồ đang lúc này nàng miêu tả chính là một vị thánh khiết thiên sứ.

Bàn Tử ở bên nhĩ lắng nghe, mỗi một câu hấn đều nghe được hết sức cẩn thận, hấn đang cố gắng tưởng tượng thấy đã biết vị mẫu thân đáng về.

Như muốn nghe đồng thời, Bàn Tử trên mặt vẫn mang theo một loại hàm hậu đáng yêu nụ cười, nụ cười kia khiến người ta cảm thấy một loại phát ra từ nội tâm chân thành.

Xe ngựa cách âm hiệu quả cũng không phải quá tốt, vì lẽ đó bên trong buồng xe truyền lại ra thanh âm của bị : được ngoài xe lão nhân nghe rõ rõ ràng ràng. Nghe bên trong buồng xe lời nói, lão nhân đột nhiên nở nụ cười, cười là vui vẻ như vậy. Thế nhưng sau đó lão nhân tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt biến đến lạnh giá cực kỳ, cặp kia già nua hai tay đột nhiên chăm chú nắm lại, chỉ thấy một luồng mật mờ kim sắc quang mang run đến sáng lên, này dây cương cằng là biến thành than tro.

"Tiểu tử, Hắc Kim hiện tại đã khôi phục, thế nhưng hấn bây giờ còn rất nhu nhược, ta sẽ chăm sóc hấn một quãng thời gian." Lão nhân trong miệng nhẹ nhàng nói.

Bàn Tử vô liêm sỉ địa cầu xin đề cử, cầu xin thu gom.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: này tỏ rõ là uy hiếp!

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Mang theo sư tử huy chương xe ngựa ở một tòa dưới chân núi ngừng lại, ngọn núi kia rất cao, kiên cường địa xuyên thẳng Vân Tiêu, nguy nga khiến người ta chỉ có thể liên tưởng đến một chỗ đứng lấy Thiên Địa Cự Nhân.

"Thiết Phong sơn, đây cũng là Chiến Vương Geel chỗ ở." Thanh âm hướng về bên cạnh Bàn Tử nói rằng.

Nhìn toà này Thiết Phong sơn, Bàn Tử một lát không nói gì. Tuy rằng hấn biết cao nhân bình thường đều ở tại rất cao địa phương, thế nhưng ngọn núi này không khỏi cũng có chút quá cao đi. Nếu đề cho hấn bây giờ leo lên, phỏng chừng muốn bò cái một năm nửa năm.

Qua đến nửa ngày, Bàn Tử lòng vẫn còn sợ hãi về phía thanh âm nói rằng: "Muốn leo lên sao?"

"Leo lên? Tại sao leo lên?" Thanh âm hơi có chút kinh ngạc nhìn Bàn Tử.

"Người không phải nói Geel ở nơi này sao? Chẳng lẽ không cần leo lên sao?" Bàn Tử nghi hoặc nói.

"Àn, đúng, người xem thấy toà kia nhà tranh nhỏ không, Geel liền ở tại nơi đó." Thanh âm khẽ cười nói.

Nghe thanh âm, Bàn Tử đem tầm mắt yên bình nhìn về phía trước, lúc này hắn mới phát hiện ở dưới chân núi, này nơi xanh um tươi tốt

địa phương có một toà nhà tranh nhỏ, nhà tranh mặt trên dâng lên từng trập khói bếp.

"Mĩa nó. Người nói một mình người cao nhân ở tại dưới chân núi làm gì?" Bàn Tử khinh bỉ nhìn toà kia nhà tranh nhỏ, trong lòng không khỏi oán thầm nói.

"Đem người Chiến Vương khiến lấy ra." Nhìn Bàn Tử về mặt, thanh âm không khỏi hiểu ý nở nụ cười, sau đó nói rằng.

Bàn Tử tuy rằng không rõ vì sao, nhưng là vẫn dựa theo thanh âm nói đi làm.

Ngay ở Bàn Tử móc ra Chiến Vương khiến một khắc đó, chỉ nghe "Rống" một tiếng vang thật lớn, này nhà lá bên cạnh đột nhiên bay ra một cái bóng đáng

Khi thấy cái kia bóng người lúc, Bàn Tử hai mắt thẳng ra rồi.

Đó là một con mọc ra cánh con cọp, cả người trắng như tuyết lông tơ dường như hoa tuyết như thế mềm mại, một đôi con mắt màu đen mang theo một loại khiếp người ánh sáng.

"Mọc ra cánh con cọp." Dù cho Bàn Tử đã bắt đầu tiếp thu bên trong thế giới này tất cả, thế nhưng khi thật sự nhìn thấy một ít vật lý kỳ cổ quái lúc, vẫn như cũ tránh không được hiểu kỳ.

"Đó là Tử Phàm ma thú Thiên Linh Hồ, có có thể cùng chiến công so sánh lẫn nhau thực lực." Thanh âm hướng về Bàn Tử giải thích.

Vào lúc này, Bàn Tử cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao thanh âm trời vừa sáng liền để hắn lấy ra Chiến Vương khiến rồi. Chiến Vương khiến là dẫn tới này nhà tranh thông hành khiến.

"Ma thú. Đây chính là ma thú sao?" Nhìn trời linh hồ, Bàn Tử hai mắt phóng ra một loại xanh mượt ánh sáng lộng lẫy, đây chính là đủ để sánh ngang một chiến công Linh Thú a.

Chiến công thực lực Bàn Tử tuy rằng không biết, thế nhưng chiến tử thực lực Bàn Tử cũng đang cờ chiến trông được rõ rõ ràng ràng. Những người bảo vệ kia nhưng là lấy một địch một trăm tồn tại.

Bàn Tử một đôi mắt bắt đầu ục ục vòng vo,

Thế nhưng đang lúc này, thanh âm một câu nói nhưng đem Bàn Tử trong lòng không quen ý nghĩ cắt đứt.

"Này con Thiên Linh Hồ khi còn bé liền cùng Geel ký kết máu chi khế ước."

"Máu chi khế ước?" Nghe thanh âm, Bàn Tử nhất thời dường như sương đánh quả cà ịu xiu xuống. Máu chi khế ước là một loại cùng đối phương cùng hưởng sinh mạng khế ước. Theo Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong ghi chép, loại này khế ước là các loại khế ước bên trong ràng buộc sâu nhất khế ước. Một khi ký kết, như vậy liền không cách nào giải trừ.

"Không phải là chi Thiên Linh Hồ sao? Lão tử đến lúc đó nhất định sẽ làm một con càng cao hơn cấp bậc ma thú." Bàn Tử trong lòng không khỏi oán thầm nói.

Thiên Linh Hồ tiếng gào tựa hồ nhắc nhở trong túp lều nhà ngụ ở người. Chỉ nghe này chất gỗ hơi hơi mục nát môn "Chi" từng tiếng vang.

Hai người từ trong môn phái từ từ tiêu sái đi ra.

Đi ở phía trước là một trên người mặc hắc y người trung niên, người trung niên kia một con đen thui tóc ngắn, hết sức tinh thần. Thế nhưng khiến người ta nhìn cũng không hàn mà lật, bởi vì người trung niên kia trên mặt vẫn mang theo một loại khốc Nhược Băng sương vẻ mặt. Phảng phất tuyên đã lâu băng sơn như thế.

Mà mặt sau nhưng là một râu tóc hoa râm ông lão, ông lão kia sinh hết sức thấp bé, chiều cao khoảng chừng chỉ có người trung niên một nửa, trên người mặc một thân màu sắc rực rỡ quần áo, đầu đội đỉnh đầu Tiểu Sứ mũ, xem ra buồn cười cực kỳ.

"Người." Nhìn đi ra cửa hai người, Bàn Tử không khỏi tròn mắt hốc mồm. Bởi vì mặt sau ông lão kia rõ ràng là lúc trước cố gắng nhét cho hắn Chiến Vương khiến Tiểu Sứ ông lão.

"Ha ha." Nhìn Bàn Tử, Tiểu Sứ ông lão lập tức biến thành một bộ cười híp mắt về mặt.

Tiểu Sứ ông lão vẻ mặt rất hiền lành, thế nhưng Bàn Tử làm thế nào xem làm sao không đúng, loại cảm giác đó tựa như cùng bị : được một con hồ ly giả hoạt theo dõi.

Một bên thanh âm nhìn thấy Tiểu Sứ ông lão thồi điểm cũng là hơi sững sờ, có điều rất nhanh liền phản ứng lại, cung kính mà hướng về người trung niên kia nói rằng: "Geel tiền bối, người mạnh khỏe."

"Ân." Geel hơi gật gù đầu, trong miệng thản nhiên nói. Có điều từ trong miệng truyền lại ra này lạnh nhạt thanh âm của lại làm cho người dường như rơi vào Hàn Băng Địa Ngục giống như vậy, không lý do cả người khẽ run lên.

"Sư huynh, người nói chính là hần." Geel quay đầu hướng về bên cạnh Tiểu Sứ ông lão nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy a, chính là hần, ta vốn cho là ở bất được Chiến Vương khiến sau hần thì sẽ chạy tới, thế nhưng là không nghĩ tới hiện tại mới nhìn đến hần." Tiểu Sứ ông lão mỉm cười nói.

Nghe Tiểu Sứ lời của lão đầu, Bàn Tử trong lòng không khỏi lửa giận tăng mạnh, này Tiểu Sứ ông lão còn không thấy ngại nói. Nếu như không có này Tiểu Sứ lời của lão đầu, hần ngày hôm qua cũng sẽ không bị : được đuổi theo náo loạn, vô cùng chật vật.

Có điều Bàn Tử nhưng cũng rõ ràng, nếu như Tiểu Sứ ông lão không có kín đáo đưa cho hần Chiến Vương khiến, sợ là hần cũng không có cơ hội lần này.

Có điều vân vân.

Vừa này Geel gọi ông lão này cái gì?

"Sư huynh?" Nhìn Tiểu Sứ ông lão, Bàn Tử không khỏi tròn tròn cặp mắt. Vóc người này cũng có thể tu luyện Đầu Khí? Vóc người này cũng có thể chiến đấu?

Sợ là còn chưa tới trước mặt của người khác, liền bị một cái tát đập bay đi.

Nghe Tiểu Sứ lời của lão đầu, Geel nhìn phía Bàn Tử, sau đó nói rằng: "Người có nguyện ý hay không làm đồ đệ của ta?"

"Đồ đệ?" Bàn Tử hơi ngẩn người.

Thế nhưng thanh âm lúc này lại dường như bị : được lời đánh trúng như thế, hoàn toàn đọng lại ở nơi đó.

Làm thanh âm phản ứng lại, vội vã lời kéo Bàn Tử quần áo, cặp kia dường như bảo thạch giống nhau con mắt đang không ngừng chớp. Làm như ở hướng về Bàn Tử ra hiệu cái gì.

"Mới có lợi sao?" Bàn Tử bản năng hướng về Geel nói rằng.

"Chỗ tốt?" Nghe lời của mập mạp, Geel nguyên bản tựa như cùng băng sương giống nhau sắc mặt càng thêm lạnh giá rồi. Mà một bên Tiểu Sứ ông lão nhưng là nụ cười càng thêm xán lạn rồi.

"Hắc Kim, mau trả lời ứng với. Phải biết Geel tiền bối chưa bao giờ thu đồ đệ , lúc trước liền ngay cả Thất hoàng tử muốn bá sư, Geel tiền bối cũng không có đáp ứng." Thanh âm nhỏ giọng nhắc nhở lấy mập mạp nói.

"." Nghe thanh âm , Bàn Tử con mắt nhanh chóng tròn lên, trong đó phóng ra một loại sáng hừng hực màu sắc. Chẳng qua là khi hần nhìn thấy Tiểu Sứ ông lão ở một bên không có ý tốt cười lúc, UU đọc sách (www.uukanshu.com) này ánh sáng lộng lẫy nhanh chóng mờ đi.

Bàn Tử lại một lần nữa cảm thấy nguy hiểm

"Không làm." Bàn Tử phi thường dứt khoát hướng về Geel đáp.

"Không làm?" Nghe lời của mập mạp, Geel khuôn mặt hắc tuyến. Một bên Tiểu Sứ ông lão nhưng cười càng thêm thoải mái rồi.

Khi nghe đến Bàn Tử đáp án sau, một bên thanh âm dĩ nhiên ngây ngẩn cả người, nàng làm sao cũng không có nghĩ đến Bàn Tử dĩ nhiên sẽ từ chối, hơn nữa là như thế thẳng thắn.

Bái : xá một vị Chiến Vương sư phụ, đó là bao nhiêu vinh quang a, đương nhiên quan trọng hơn là có thể học tập Chiến Vương Đầu Khí cùng kinh nghiệm, chuyện này quả là là bao nhiêu Quý tộc kỳ sĩ giặc mơ.

"Không có cách đi." Tiểu Sứ ông lão cười híp mắt hướng về Geel nói rằng.

Nghe Tiểu Sứ lời của lão đầu, Geel màu đột nhiên cứng đờ, sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngược lại là ung dung đi.

"Không làm cũng phải làm. Người cho rằng đến rồi Thiết Phong sơn liền có thể tùy tiện tiện rồi đi sao?" Geel lạnh lùng hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe Geel , Bàn Tử càng phát khẳng định nếu như mình báỉ sư thì sẽ bị kịch suy đoán rồi.

Lúc này, chỉ nghe "Vù" từng tiếng vang, chỉ thấy Geel trên tay phải đột nhiên sáng lên một trận óng ánh long lanh ánh sáng, nhẹ nhàng hướng về bên cạnh một tảng đá lớn tìm một hời.

Sau đó chính là "Oanh" một tiếng, cự thạch kia nhất thời chia năm xẻ bảy.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử trong lòng dĩ nhiên đem Geel người thân thăm hỏi toàn bộ, này tỏ rõ là uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: cường giả tôn nghiêm

tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Được rồi, nhân gia đến báỉ sư ngươi không muốn, ta đây không muốn báỉ sư , ngươi lại muốn cường thu làm đồ? Còn có Thiên Lý sao?

Có điều nhìn một chút khối này chia năm xẻ bảy đá tảng, Bàn Tử sờ sờ thân thể của chính mình, sau đó trong nháy mắt liền chuyển biến sắc mặt, từ nguyên bốn kiên quyết về đối thành một loại nịnh nọt nụ cười: "Geel sư phụ, ngươi xem ta là không phải đi về trước chuẩn bị lễ báỉ sư?"

"Cái này cũng không cần rồi." Geel thân nhiên nói, trên tay này óng ánh long lanh ánh sáng đã ở trong nháy mắt liền biến mất rồi.

"Ngươi bây giờ thân thể thực sự quá kém, liền theo ta ở lại chỗ này một quãng thời gian đi." Geel câu chuyện đột nhiên xoay một cái, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Mahler Kopeck."Bàn Tử sắc mặt nhất thời đen kịt lại, hần vốn là muốn tìm cơ trở lại phủ công tước liền vạn sự đại cát, ai biết này Geel thậm chí ngay cả một tia cơ hội cũng không cho hần.

"Ta có thể hay không dùng khối này Chiến Vương khiến từ chối." Bàn Tử ở làm cuối cùng giây dựa.

Geel lạnh lùng đang nhìn xem Chiến Vương khiến sau, trong tay Đầu Khí lần thứ hai thả, trong nháy mắt liền đem Chiến Vương khiến đánh nát rồi.

Chạm đến dĩ nhiên biến thành than tro thủy tinh bột phấn, Bàn Tử khóc không ra nước mắt.

Đây chính là cường giả, cái gì tôn nghiêm, cái gì tín dự đều TM quai đản đi thôi.

"Trở về đi thôi, nói cho Sư Tâm Công Tước, năm tháng sau, ta còn hần một chiến bá thực lực tôn tử." Geel hướng về thanh âm cùng Lão Xa Phu nói rằng.

"Othman gia gia, ngươi nói thiếu gia sẽ có chuyện sao?" Nhìn xa xa chính đang không ngừng quơ khăn tay trắng Bàn Tử, thò đầu ra thanh âm hơi hơi lo lắng hướng về Lão Xa Phu nói rằng.

"Thanh âm tiểu thư, ngươi yên tâm đi, Geel cùng Pease man là tuyệt đối sẽ không đối với thiếu gia bất lợi." Lão Xa Phu mỉm cười với hướng về thanh âm nói rằng.

Nghe Lão Xa Phu , thanh âm một viên treo cao tâm cuối cùng là thả xuống không ít. Thế nhưng là cũng không phải là toàn bộ thả xuống, ở lác lác đầu sau, về tới trong buồng xe.

Chánh: đang lo lắng đến Bàn Tử thanh âm đã mất đi tới ngày xưa trấn định, căn bản không có nghe rõ ràng Lão Xa Phu . Liền Pease man người này tên cũng bỏ quên.

"Chiến Vương Geel, Đại Ma đạo sư thốt Mann. Xem ra lần này Hắc Kim thật sự có chịu. . ." Lão Xa Phu đột nhiên nở nụ cười.

.....

Nhìn trước mặt cái kia uốn lượn quanh co hướng lên trên tầng lên trên đường nhỏ, Bàn Tử không khỏi nuốt ngụm nước bọt.

"Bò lên đỉnh núi. Thật sự làm lão tử là anh hùng." Trong đầu vừa xuất hiện này xuyên thẳng vân điện Thiết Sơn Phong cảnh tượng, Bàn Tử trong lòng liền không khỏi lửa giận bay lên.

Này Thiết Sơn Phong sợ là có mấy ngàn mét cao, hơn nữa địa thế hiểm ác, chỉ cần sợ ý một chút thì sẽ té thành thịt nát. Chớ nói chi là bò đến đỉnh núi. Nghĩ đến tuy là một tinh nhuệ binh lính sợ là cũng không bò lên nổi đi.

"Thân thể của ngươi thực sự quá kém cỏi, trước tiên rèn luyện thân thể,

Sau đó sẽ tu luyện Đấu Khí." Đây là Geel nguyên văn.

Một câu nói liền đưa đến Bàn Tử bị kích.

". Đừng làm cho lão tử trâu bò lên, lão tử trâu bò lên." Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói.

Lời của mập mập vẫn chưa nói hết, một tiếng "Gào" tiếng hô liền đột nhiên vang lên, chỉ thấy Thiên Linh Hồ hướng về phía Bàn Tử mở ra cái miệng lớn như chậu máu, này sâm bạch hàm răng tựa như cùng lưỡi dao sắc .

"Ta đi, ta đi vẫn không được sao?" Bàn Tử vội vã định chỉ không ngừng chửi bới, hướng về ngày đó linh hồ ngày thơ đáng yêu địa cười cợt, sau đó hướng về trên núi từng bước từng bước tiêu sái đi.

"Ta sẽ để ngươi Thiên Linh Hồ theo của, Thiên Linh Hồ rất lâu không có nhìn thấy máu tanh rồi." Geel nguyên văn nửa câu sau.

Bàn Tử trong lòng tràn đầy lửa giận, thể nhưng hấn nhưng không có tí tạo biện pháp. Ai bảo Geel mạnh hơn hấn đây? Giữa hai người chênh lệch đại khái chính là giun dế cùng voi lớn trong lúc đó cự ly.

"Mahler Kopeck, ta cũng không tin ta không bước lên được." Bàn Tử đột nhiên hung hăng cắn răng một cái bất giam nói. Kiếp trước là cô nhi thời gian, vì sinh tồn, Bàn Tử đã từng lấy này nhỏ yếu thân thể một mình tiến vào hoang mạc hái một loại thực vật, đầy đủ đi rồi ba ngày ba đêm mới tìm được. Hấn bây giờ lại sợ cái gì?

Dưới chân núi, nhìn này tập tễnh hướng lên trên mà đi điểm đen nhỏ, Geel hơi đám nổi lên lông mày, hướng về bên cạnh Tiểu Sứ lão nhân hỏi: "Sur huynh, ngươi vì sao lại lựa chọn hấn?"

"Có vài thứ ngươi xem không tới, thể nhưng cũng không đại biểu hấn không tồn tại." Tiểu Sứ lão nhân nhàn nhạp hướng về Geel nói rằng.

Có điều sau đó lại làm cho người trở mắt ngoác mồm.

Lúc trước vẫn là một bộ nghiêm túc đáng về Tiểu Sứ lão nhân đột nhiên một mặt nụ cười giảo hoạt, sau đó hướng về Geel nói rằng: "Chúng ta đánh cuộc, ngươi nói hấn có thể bò lên trên bao xa?"

Nhìn Tiểu Sứ lão nhân, Geel cau mày nói rằng: "Như vậy thể chất, có thể bò đến 200 mét cũng đã không sai."

"Ta nói 300 mét, liền đánh cuộc ngươi trong phòng thả khối này ma thú cấp bốn tinh thạch." Tiểu Sứ lão nhân cười híp mắt nói.

"Sur huynh, vậy ngươi thua đây?" Geel đột nhiên sắc mặt vừa chậm, hỏi.

"Thua? Ta liền giúp ngươi tổng hợp một bình Đấu Khí thuốc." Tiểu Sứ lão nhân nói.

"Thành giao." Geel lập tức đáp.

Bi kịch Bàn Tử không chút nào biết mình đã trở thành Tiểu Sứ lão nhân cùng Geel đánh cuộc, nếu như hấn biết. Nha, nhất định sẽ không chút do dự gia nhập vào.

Bất quá bây giờ hấn cũng không tâm tư suy nghĩ nhiều như vậy, giữa núi đường nhỏ đã ngưng hấn , như lại muốn lên phía trên, như vậy liền chỉ có dựa vào giữa núi đột xuất tảng đá hoặc là những kia vết nứt rồi.

"Vù vù." Bàn Tử không ngừng thở hổn hển, hấn bây giờ bộ thân thể này coi là thật dường như Geel nói tới thực sự quá kém. Chỉ là thoáng đi lên một đoạn liền thở không ra hơi. Giọt mồ hôi đã hiện đầy trán của hấn, liền ngay cả bộ kia tinh xảo Quý tộc quần áo cũng đã ướt đầm.

Nhìn góc bên dưới ngọn núi này hai cái chánh: đang nhìn mình bóng người, Bàn Tử trong lòng khơi dậy dâng lên một luồng khí.

"." Bàn Tử đột nhiên trong lỗ mũi đột nhiên phát sinh một tiếng hừ tiếng vang, sau đó đột nhiên một cái kéo xuống y phục của chính mình, xé thành thành điều : con.

Dùng quần áo quần ở hai tay của chính mình, Bàn Tử hướng lên trên nắm chặt rồi khỏi thứ nhất đột xuất nham khối.

Nhìn để trần cánh tay Bàn Tử, Geel trong miệng đột nhiên phát ra một tia giọng nghi ngờ, một bên Tiểu Sứ lão nhân tuy rằng vẫn cười híp mắt, thế nhưng cặp mắt kia bên trong cũng rõ ràng có chứa từng tia một kinh ngạc.

"Một Quý tộc nhà hải tặc dĩ nhiên biết những này?" Geel lắc lắc đầu, làm như có chút không tin.

Thiết Sơn Phong, chỉ cần từ nơi này tên liền có thể biết được, phía trên ngọn núi này Nham Thạch đến tột cùng có bao nhiêu cứng rắn. Hơn nữa bởi vì Phong Vũ ăn mòn, trong đó có một hơn nửa Nham Thạch đều có cạnh có sừng, góc cạnh sắc bén không chút nào dưới với lưỡi dao sắc. Vì lẽ đó nếu như người bình thường muốn leo về phía trước, có kinh nghiệm thì sẽ đem vài quần vớ trên tay.

Đây là một rất phổ thông đạo lý, thế nhưng nếu như đặt ở một Quý tộc nhà hải tặc trên người, như vậy liền không đơn giản. Những quý tộc kia hải tặc hoặc là rất sớm học xong Đấu Khí, có thể dùng Đấu Khí đến tiên hành leo, hoặc là liền cần bản sẽ không leo loại này hiểm địa. Phải biết Quý tộc gia tộc hải tặc từ cùng đều là bảo, cần bản sẽ không đi học tập hoặc là thí nghiệm những thứ đồ này.

Mà bây giờ Bàn Tử biểu hiện rõ ràng đã vượt quá hai người dự liệu, đương nhiên càng làm cho hai người không nghĩ tới là, Bàn Tử động tác là như vậy thành thực.

Chộp vào nơi nào, đạp ở nơi nào, tựa hồ lúc trước đã suy nghĩ được rồi. Căn bản sẽ không xuất hiện chỗ sơ suất.

"Người bây giờ có muốn hay không đổi ý?" Nhìn cái kia đồ mờ mờ như mưa bóng người, Tiểu Sứ lão nhân đột nhiên mỉm cười với hướng về Geel nói rằng.

"Đổi ý? Tại sao đổi ý? Coi như hắn biết những này, thế nhưng hắn thế lực nhưng là tuyệt đối không cách nào bù đắp." Geel thần nhiên nói.

.....

Đến tột cùng bò cao bao nhiêu? 100 mét, hay hoặc là 200 mét? Lúc này liền ngay cả Bàn Tử cũng chia không rõ ràng lắm, trước mắt của hắn đã là từng trận sao kim long lánh, thân thể cũng từ lúc trước bủn rủn đau đớn xu hướng với tê dại. Thế nhưng hắn còn đang kiên trì.

Từng trận cánh vỗ thanh âm của từ phía sau truyền đến, Bàn Tử tối thiểu còn rõ ràng một sự thật, đó chính là Thiên Linh Hồ còn đang phía sau của hắn.

"Ta còn có thể kiên trì nữa một hồi. . . ." Dĩ nhiên cảm thấy một trận trời đất mù mịt Bàn Tử đột nhiên hung hăng nhổ bãi nước bọt, sau đó dùng cặp kia khẽ run tay hướng về phía trên một tảng đá sờ soạng.

Bàn Tử tuy rằng sợ chết, tuy rằng lưỡi biếng, mặc dù có một loạt ác liệt phẩm cách, thế nhưng ở trong xương Bàn Tử lại sâu sâu rõ ràng một cái đạo lý, đó chính là muốn tốt hơn sống tiếp, như vậy liền chỉ có để cho mình trở nên càng mạnh hơn.

Bất kể là thân thể, vẫn là trí tuệ, hay hoặc giả là những kia chính trị mưu lược, quân sự mưu lược, Bàn Tử đều ở liều mạng mà nỗ lực.

Loạng choạng loạng choạng, Bàn Tử lần thứ hai hướng lên trên tiến lên.

Lúc này, liền ngay cả ở Bàn Tử phía sau Thiên Linh Hồ cặp kia trong con ngươi màu đen cũng không khỏi toát ra một loại thiện ý ánh mắt. Bình thường đến chiến hầu cấp bậc, ma thú đều sẽ có trí khôn nhất định, cấp bậc càng cao, như vậy trí tuệ liền càng cao.

Thiên Linh Hồ làm sao không biết Bàn Tử đã đạt đến cực hạn, thế nhưng ở tình huống như vậy, Bàn Tử còn đang kiên trì, vậy thì để Thiên Linh Hồ đối với cái này nguyên bản xem ra làm người vô cùng căm ghét Bàn Tử sinh ra một loại hữu hảo thiện ý.

Ma thú bên trong truyền lưu khôn sống mỏng chết, ở cường đại ma thú lẫn nhau trong lúc đó, đều là đối với đối phương có mang một phần kính ý. Mà bây giờ tuy rằng Bàn Tử cũng không mạnh mẽ, thế nhưng Thiên Linh Hồ dĩ nhiên từ Bàn Tử trên người thấy được cường đại bóng dáng.

"Người thua rồi. . . ." Nhìn đã lão đã lão đảo Bàn Tử, Tiểu Sứ ông lão cười híp mắt hướng về Geel nói rằng.

Nghe Tiểu Sứ lời của lão đầu, Geel cũng không có tức giận, trái lại sắc mặt nhưng ung dung đi, nguyên lai sông băng đã bắt đầu tuyết tan.

"Sư huynh, người cũng không có thắng, hắn đã bò đến 400 mét độ cao rồi. . . ." Nhìn này leo lên ở Thiết Sơn Phong trên Bàn Tử, Geel trong cặp mắt đột nhiên phóng ra một loại dị dạng hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: không ăn ta đánh người.

Tiểu thuyết: Mạo Bài Đại Tướng Quân

tác giả: Bàn Đại Thương Quân

Bàn Từ đã không nhớ rõ hẳn là như thế nào từ Thiết Sơn Phong bên trên xuống tới , chỉ nhớ rõ hẳn khi...tỉnh lại cũng đã nằm ở một tấm chất gỗ trên giường , giường rất cứng, cứng ngắc tựa như cùng tảng đá như thế, ở phía trên trải rộng lổm lổm lổm lổm lổm lổm một cạnh để Bàn Từ khi...tỉnh lại chỉ cảm thấy cả người đều tản đi giá.

"Mịa nó. Đây là chỗ của người ở sao?" Bàn Tử từ từ từ từ trên giường bò lên, hùng hùng hổ hổ nói. Này vừa cảm giác không chỉ có Bàn Tử thể lực không có khôi phục, trái lại càng mệt mỏi.

Nhìn này giản đơn mỏng trong nhà gỗ nhỏ tất cả, Bàn Tử cuối cùng là rõ ràng, Chiến Vương là thế nào đang luyện thành rồi.

Nhà gỗ nhỏ ngay chính giữa có một tấm tảng đá làm bàn, bàn góc cạnh rõ ràng, mỗi một nơi đều có rõ ràng đoạn vết. Này rõ ràng cho thấy dụng binh khí bỏ ra tới dấu vết.

Trên bàn thi lại bày đặt một bát xám xịt gì đó, xem ra dính dính khiến người ta thấy tấp buồn nôn, một luồng mùi hôi khí tức từ tràn ngập ở toàn bộ trong nhà gỗ.

Chén kia bên trong thỉnh không biết là món đồ gì, thế nhưng duy nhất có thể để xác định chính là vậy tuyệt đối không phải người bình thường ăn đồ vật.

"Ta phía dưới năm tháng liền muốn như vậy vượt qua?" Bàn Tử thất thần nhìn trong nhà gỗ nhỏ tất cả, gương mặt bi phẫn vè.

"Đây là người trôi qua tháng ngày sao?"

Lúc này Bàn Tử đã đói bụng đến cực hạn, lúc trước thể lực tiêu hao để toàn thân hắn không hề có một chút khí lực, hai mắt đỏ lên chỉ cần là ăn, hắn đều có thể nuốt xuống.

Nhưng là vấn đề là trên bàn vật kia có thể ăn sao? Ăn đi có thể hay không đi đòi nhà ma?

"Ăn chết dù sao cũng hơn chết đói cường." Qua một lát, Bàn Tử trong miệng đột nhiên cắn răng nghiền lợi phun ra vài chữ. Sau đó Bàn Tử giống như chỉ sao íc như thế đánh về phía cái bàn kia, sau đó bắt đầu ăn nhiều đại nhai lên.

Mùi hôi, tràn ngập ở gần bó trong lúc đó, loại cảm giác đó thậm chí so với lúc trước Bàn Tử thâm nhập trong hoang mạc không có nước, chỉ có thể uống chính mình đái mùi vị còn muốn thống khổ gấp trăm lần, loại kia dinh dính cảm giác càng khiến người ta lòng sinh căm ghét, tựa như cùng tràn đầy mao một miếng thịt nganh sanh sanh đích muốn ở trong miệng nhai : nghiền ngẫm như thế.

Chóp mắt này, Bàn Tử ăn là lê roi đầy mắt.

Có điều tốt xấu hẳn cũng rắn chống đỡ đi, Bàn Tử thật sâu rõ ràng một cái đạo lý, tương lai không muốn chết, như vậy bình thường liền nhất định phải trả giá gấp trăm lần "Nước mắt".

Ngay ở Bàn Tử đem một bát xám xit gì đó sau khi ăn xong, đột nhiên môn kéo ket từng tiếng vang, một con tóc ngắn Geel từ ngoài cửa đi vào.

Nghe trong phòng tanh tươi, nhìn môi đã trở nên đen thui Bàn Tử, Geel nói một cách lạnh lùng: "Ngươi đem trên bàn chén kia đồ vật ăn?"

"Àn. Há?" Bàn Tử đầu tiên là gật gật đầu, sau đó đột nhiên cảm giác được Geel lời nói kia rõ ràng là nghi vấn lời nói đột nhiên ngừng đầu lên, khuôn mặt ngạc nhiên.

Chẳng lẽ nói trên bàn đồ ăn, không phải Geel vì khổ huấn hán mà chuẩn bị đồ ăn sao?

"Đó là sư huynh luyện chế một loại hợp lai thuốc liệu,

Ồ trong đó hỗn hợp Ma Long cốt, sáu sí con dơi phân." Geel nhàn nhát hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe Geel, Bàn Tử trong đầu "Vù" một tiếng tiếng nổ vang đột nhiên vang lên. Ma Long cúi, sáu sí con doi phân. Tuy rằng Bàn Tử không rõ ràng Ma Long cùng sáu sí con doi là cái gì. Thế nhưng cuối cùng hai chữ kia âm cũng đang trong đầu của hắn không ngừng vang vọng.

"Nguyên lai sư huynh là dự định nuôi nàng Thiên Linh Hồ, thế nhưng Thiên Linh Hồ căn bản không ăn." Nhìn Bàn Tử, Geel trong ánh mắt toát ra một loại ánh mắt thương hại.

Bàn Tử sắc mặt bầm đen, môi đang chằm chằm mấp máy . Một đôi mắt bên trong dĩ nhiên tràn đầy lửa giận, Thiên Linh Hồ đều không ăn gì đó, dĩ nhiên đề lên bàn? Hơn nữa còn là ở Bàn Tử ...nhất khi đối bưng.

Cái tròng, tuyệt đối là cái tròng.

"Ta muốn báo thù." Bàn Tử trong lòng âm thầm hò hét nói.

"Được rồi, ăn no, liền bắt đầu hôm nay huấn luyện đi, 500 mét, hôm nay độ cao là 500 mét." Geel mặt không thay đổi hướng về Bàn Tử nói rằng.
.....

Nhìn lay động ở Thiết Sơn Phong trên Bàn Tử bóng người, Tiểu Sư ông lão như cũ là một bộ cười híp mắt về mặt.

"Hắn thật sự ăn." Geel lạnh giọng hướng về Tiểu Sư ông lão hỏi.

"Này rất bình thường, ngươi xem có người, rõ ràng là rất sợ chết, thế nhưng ở tại bọn hắn trong xương so với bất luận người nào ý chí lực đều kiên cường. Ở nguy hiểm nhất thời điểm, thường thường có thể bùng nổ ra tự thân tất cả tiềm lực. Tinh Nguyệt đế quốc Tể Tướng đã từng nói một câu nói, làm một tên quan lại, muốn tham tốt, như vậy liền phải có đủ so với thanh liêm quan chức mạnh hơn năng lực. Đồng dạng đạo lý, muốn sống càng tốt hơn, như vậy liền nhất định phải so với. . .kia chút kẻ không sợ chết càng cứng cỏi." Tiểu Sư ông lão nhân cười yếu ớt hướng về bên cạnh Geel nói rằng.

". Hiện tại ngươi luyện chế hợp lại thuốc liệu ở chợ đêm bên trong đã bán được một ngàn kim tệ, có người treo giải thưởng nếu có có thể đem bên trong loại kia buồn nôn mùi vị đi diệt trừ, như vậy liền đồng ý hoa 5000 kim tệ." Geel lông mày đột nhiên hơi một đám, hướng về Tiểu Sư ông lão nhân nói.

"Không làm." Tiểu Sư ông lão nhân trực tiếp phủ quyết nói.

"Mập mập này đúng là số may, một bữa cơm liền ăn đi một ngàn kim tệ, sợ là cũng không còn xa xỉ như vậy cơm trưa." Geel trầm giọng nói rằng.

"Ngươi có ăn hay không? Ngươi ăn nói, ta cũng miễn phí cung cấp cho ngươi." Tiểu Sư ông lão nhân cười tùm tùm nhìn Geel.

"Không ăn." Geel lạnh giọng nói rằng.

Dưới chân núi, Geel cùng Tiểu Sư ông lão nhân nói nói, Bàn Tử cũng không tri tình, hắn chỉ là một một bên bò lên phía trên, một bên nghĩ đến nên làm sao trả thù Tiểu Sư ông lão nhân.

Từ gấp phải Tiểu Sư ông lão nhân một khắc đó bắt đầu, hắn liền một mực ăn quả đắng, một mực bị mưu hại. Đều là chịu thiệt mà không cho đối phương báo lại, này cùng Bàn Tử nghe rằng bích báo tính cách tuyệt đối không phù hợp.

Thế nhưng hiện tại chủ yếu nhất vấn đề là, Bàn Tử căn bản không có trả thù thực lực. Bây giờ Bàn Tử đã rõ ràng một sự thật, đó chính là Tiểu Sư ông lão là một Ma Pháp Sư. Có thể luyện chế thuốc, vậy chỉ có Luyện Kim Thuật mới có thể làm được. Luyện Kim Thuật là ma pháp sư độc quyền.

Cho tới có thể luyện chế hợp lại thuốc liệu, vậy tuyệt đối có Ma Đạo Sư trở lên trình độ.

Một Ma Đạo Sư, đây chính là có thể cùng Thánh Chiến Sĩ cùng sánh vai tồn tại, cho tới Đại Ma đạo sư, vậy thì cùng Chiến Vương một cấp số rồi.

Nếu như trực tiếp cùng Đại Ma đạo sư đối đầu, béo như vậy từ chỉ có một kết quả, đó chính là bị đánh đầy đất nanh vuốt. Nếu như Tiểu Sư ông lão nhân là một thuộc tính "Băng" Ma Pháp Sư, không chắc còn có thể bị: được tạo thành xinh đẹp nhất điều khắc.

Vì lẽ đó Bàn Tử tuyệt đối không ngu như vậy.

Đương nhiên Bàn Tử muốn báo thù cũng không phải không có cơ hội.

Ma Pháp Sư là dựa vào thần chú để hoàn thành phép thuật, chỉ cần thần chú bị cắt đứt, như vậy Ma Pháp Sư liền cùng bình dân không khác. Có điều đến Đại Ma Pháp Sư cấp bậc này, liền nhờ có một hạng đặc biệt phép thuật, phép thuật này tên là Ma Pháp Hộ Thuần. Là chuyên môn vì phòng ngừa thần chú bị cắt đứt đích tình huống xuất hiện.

Đương nhiên Ma Pháp Hộ Thuần cũng không phải tuyệt đối. muốn đột phá Ma Pháp Hộ Thuần, như vậy liền cần chiến sĩ cấp cao thực lực mới có thể làm được.

Trở thành chiến sĩ cấp cao, sau đó xuất kỳ bất ý đánh lén, đây là Bàn Tử hy vọng duy nhất.

"Nhất định phải ở năm tháng trước trở thành một tên chiến sĩ cấp cao." Bàn Tử trong lòng thầm nói.

Lúc này thân thể của mập mập bên trong đột nhiên tràn đầy nhiệt tình, tựa hồ hắn đã thấy Tiểu Sư ông lão sung mặt sung mũi đáng vẻ.

.....

"Không sai, bỏ đến 550 mét vẫn tỉnh táo, ngày hôm nay ngươi đã vượt quá chúng ta dự liệu rồi." Geel hướng về đã ngã quấp trên đất, thờ hồng hộc Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử đã uể oải đến đỉnh điểm, nơi nào vẫn có thể nói ra lời.

Mà lúc này, đem Bàn Tử từ Thiết Sơn Phong trên ngâm xuống Thiên Linh Hồ đột nhiên mở ra cánh, xa xa mà bay khỏi Bàn Tử bên người.

Nhà gỗ nhỏ cửa mở ra, một luồng tanh tươi từ bên trong cửa truyền ra, chỉ thấy Tiểu Sưu lão nhân bụng họp lại thuốc liệu từ bên trong cửa đi ra.

Cùng lần trước so với, lần này trong đó mùi hôi mùi vị càng phát nồng nặc.

Nhìn này họp lại thuốc liệu, Bàn Tử sắc mặt lại một lần nữa trở nên tái nhợt.

"Đem này họp lại thuốc liệu ăn." Geel lạnh giọng hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Không ăn, đánh chết ta cũng không ăn." Bàn Tử đại nghĩa lẫm nhiên nói, đáng đáp kia tựa như cùng lên đài tử hình chánh: đang hùng hồn ngôn từ anh hùng.

"Không ăn ta đánh ngươi."

". Ta ăn."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: người không phải nhìn thấy không?

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Ngôi sao óng ánh, mẫn thiên đầy sao họp thành một cái kiêu diễm Ngân Hà ở trên bầu trời từ từ nhi động, mâm ngọc tựa như Minh Nguyệt chen lẫn ở đây Ngân Hà bên trong. Tựa như cùng một vị hiền lành mẫu thân bị một đám hài tử búng bình vây quanh, nỡ lệ mà lại ảm áp.

Thế nhưng tại như vậy bầu không khí dưới, lại có một vô cùng thanh âm không hòa hài.

"Đừng làm cho lão tử đạt đến chiến bá cấp bậc. F***k, họp lại thuốc liệu ăn nhiều. Hai ngày nay liên dứt đều kéo không ra."

Lẻ loi Thiết Sơn Phong trên, một mập đồ đồ bóng người đồ mờ hôi như mưa, ở hướng về phía trên không ngừng leo lên.

Nếu có người nhìn thấy cái kia bóng người nhất định sẽ vì đó mà giật mình. Bởi vì này không họp sản thân thể vào lúc này càng là có vẻ như thể mạnh mẽ, chỉ là thời gian trong chớp mắt, liền leo lên trên mấy mét, này béo ị hai tay là như vậy thuần thực, nắm mỗi một khối đột xuất tảng đá có vẻ là như vậy chân thật.

"Ngày thứ mười, cũng không biết thanh âm hiện tại trôi qua như thế nào, người chim kia thế nào? Còn có này không có tim không có phổi lão gia tử cũng còn tốt không?" Bò lên phía trên Bàn Tử một bên nỗ lực bò lên phía trên, một bên trong lòng thầm nghĩ, cho tới trong miệng, nhưng là tiếng mắng một mảnh.

Bàn Tử cái trán dĩ nhiên hiện đầy giọt mồ hôi, này mồ hôi theo cái trán chảy xuống, để Bàn Tử tầm mắt cũng biến thành bắt đầu mơ hồ. Lúc này đã là 700 mét độ cao rồi.

"Phi." Bàn Tử một tay nắm Nham Thạch, cái tay còn lại ở trên mắt loạn xạ lau một cái, cuối cùng là thấy rõ rồi.

Ở hung hăng nhỏ bãi nước bọt sau, thoáng nghỉ ngơi một hồi, Bàn Tử lần thứ hai bò lên phía trên leo lên mà đi.

Bóng đêm theo hắc, thế nhưng ở ngôi sao lăm nổi bật dưới, Bàn Tử cùng này Thiết Sơn Phong nhưng là hoàn toàn không họp, cái kia béo ị bóng người đặc biệt rõ ràng.

"Mười ngày, đã ngày thứ mười rồi. Cũng không có người yêu cầu hấn làm như thế." Đứng nhà tranh nhỏ trước Geel trầm giọng nói rằng, trong giọng nói như cũ là loại kia lạnh lẽo vẻ, thế nhưng là dường như mùa xuân sắp tới lúc, băng tuyết hơi hơi hòa tan một điểm.

"Ta nhớ tới lúc trước ngươi bị : được Lão sư như thế lúc huấn luyện, vừa mới bắt đầu mấy ngày đó còn khóc mũi tới." Tiểu Sưu lão nhân quay đầu hướng về Geel nói rằng, trên mặt tất cả đều là bốn cọt vẻ.

"Hừ. Ta khi đó chỉ có mười sáu tuổi mà thôi." Geel hừ lạnh một tiếng nói rằng.

Tiểu Sứ lão nhân cũng không nói nói, chỉ là nụ cười kia càng phát xán lạn rồi.

Bị : được Tiểu Sứ lão nhân như thế vậy một cái đạo, Geel màu không khỏi tái nhợt lên, sau đó lạnh giọng nói rằng: "Ta khi đó cũng không có của hợp lại thuốc liệu có thể mỗi ngày bổ sung thể lực. Có điều cũng là thời điểm tăng cường chút khóa trình."

Nghe Geel , nhìn Bàn Tử Tiểu Sứ nét cười của ông lão càng phát xán lạn rồi.

"Cho ngươi nghĩ đánh lên ta?" Tiểu Sứ lão nhân đột nhiên trong miệng mơ hồ không rõ nói.

.....

Dường như sói ác như thế đem trước mặt chén kia xám xịt hợp lại thuốc liệu nuốt vào,

Bàn Tử sắc mặt một mảnh xám ngắt. Chỉ cần là một người bình thường tuyệt đối không cách nào nuốt vào này hợp lại thuốc liệu, thế nhưng Bàn Tử nhưng có thể, điều này cũng không thể không xem như là một hạng vô cùng "Đặc biệt" tài năng.

Có điều Bàn Tử nhưng cũng ít nhiều gì biết này hợp lại thuốc liệu xác thực đối với hân thân thể mới có lợi, ở mỗi lần một xui lơ tới đất trên lúc, chỉ cần thoáng nghỉ ngơi một chút, liền có thể lập tức khôi phục trong cơ thể.

Một bát hợp lại thuốc liệu ít nhất cũng có thể chống đỡ thời gian một ngày, chỉ có điều mùi vị đó xác thực quá "Ác" rồi.

"Đừng làm cho lão tử trâu bò lên." Nuốt vào hợp lại thuốc liệu sau, Bàn Tử AQ tinh thần lại một lần nữa phát tác. Đánh không lại, tốt xấu còn có thể ý dâm một phen.

Thế nhưng đang lúc này, Geel đột nhiên xông vào đem Bàn Tử tâm tư hoàn toàn cắt đứt.

"Sau đó huấn luyện hơi hơi thay đổi một hồi. Sáng sớm phải nhiều thêm một loại huấn luyện chương trình học." Geel lạnh giọng hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe Geel , Bàn Tử dường như quai báo báo như thế gật gật đầu. Thế nhưng nhưng trong lòng lần thứ hai đem Geel người thân thăm hỏi toàn bộ.

Chỉ cần là leo lên Thiết Sơn Phong liền để Bàn Tử cơ hồ phí sức tất cả thể lực, hiện tại lại gia nhập thêm một môn chương trình học, còn có để cho người sống hay không?

Hâm hậu thành thật cười, Bàn Tử theo Geel đi ra nhà gỗ nhỏ.

Ở nhà gỗ nhỏ sau có một toà to lớn hình tròn thạch hảm hại, thật sâu ao hảm tiến vào, bên ngoài là thổ nhưỡng, mà bên trong nhưng là một loại màu xanh tảng đá.

Rất xa nhìn tới, vùng này mấy ngàn mét vuông thạch hảm hại tựa như cùng một quảng trường như thế.

Có điều những này đối với Bàn Tử tới nói thật không có cái gì, hân lưu ý chính là những kia ở lại trên tảng đá hố cái hố oa dấu vết. Dấu vết to nhỏ không đều, ngang dọc trong lúc đó tựa như cùng nằm dày đặc mạng nhện như thế.

Thế nhưng chiều sâu, lại làm cho người cảm thấy khó mà tin nổi. Cơ hồ mỗi một đạo dấu vết đều bề sâu chừng vài thước.

Đứng ở nơi này to lớn thạch trong hố, Bàn Tử không lý do cảm thấy một trận lạnh suru suru cảm giác.

Đối diện trên người mặc hắc y Geel một tay nắm một thanh kiếm bản to chính đang hầy còn quơ, làm như ở làm nóng người. Mà thạch hảm hại trên Tiểu Sứ lão nhân đứng chấp tay, trên mặt mang theo một loại nhợt nhạt nụ cười, chỉ có điều này dường như lão hồ ly như thế giả hoạt ảnh mắt lại làm cho trong lòng người không thể nào thoải mái.

"Thân thể của ngươi cường độ hiện tại đã miễn cưỡng hợp cách, thế nhưng độ nhạy vẫn còn không đủ. Vì lẽ đó ngày hôm nay tăng cường chương trình học chính là huấn luyện độ nhạy." Geel đột nhiên đỉnh chỉ trong tay cự kiếm vung vẩy, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Độ nhạy?" Bàn Tử không khỏi xem xét nhìn bốn phía, nếu như nói huấn luyện, nơi này tựa hồ cũng không có cái gì huấn luyện nói đủ.

"Đừng xem, độ nhạy thứ này chỉ có ở trong thực chiến mới có thể được tốt nhất rèn luyện, vì lẽ đó. Đối thủ của ngươi là ta." Geel lạnh lùng hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe Geel , Bàn Tử cái trán rịn ra Ti Ti mồ hôi lạnh. Một Chiến Vương đối phó một cái gì Đấu Khí cũng sẽ không người mới? Đây là huấn luyện?

Qua đến nửa ngày, Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một hướng về Geel nói rằng: "Geel sư phụ, ngươi là không phải nhìn nhầm, ta hiện tại liền Đấu Khí đều không có, ngươi muốn cùng ta thực chiến?"

Geel không hề trả lời Bàn Tử, chỉ là đột nhiên vùng một hồi trong tay cự kiếm. Thủy tinh màu Đẩu Khí từ cự kiếm trên bắn nhanh ra, biến thành một đạo lưỡi dao sắc hung hăng đâm vào Bàn Tử phía sau trên tầng đá.

"Oanh" từng tiếng vang, trên tầng đá để lại một đạo bề sâu chừng vài thước dấu vết.

Đến nửa ngày mới phản ứng được Bàn Tử đang ngơ ngác địa quay đầu nhìn một chút tầng đá sau, sắc mặt hoàn toàn đã biến thành tái nhợt màu.

Lúc này, Bàn Tử minh bạch một vấn đề, Geel cùng Tiểu Sứ lão nhân ở kẻ đáng ghét một hạng trên quả thực là một cấp số.

"Huấn luyện độ nhạy phương pháp tốt nhất chính là thực chiến, nếu có điều kiện, ta sẽ lựa chọn đem ngươi ném tới trên chiến trường. Làm có thể tránh thoát mấy người, thậm chí mấy chục mấy người đồng thời công kích lúc này mới xem như là miễn cưỡng đạt yêu cầu. Bất quá bây giờ tuy rằng chỉ có ta một người, cũng tuyệt đối sẽ không kém hơn trên chiến trường thực chiến. Một Chiến Vương nếu như nguyện ý, đại khái ở một giây đồng hồ bên trong có thể vùng ra 100 kiếm. Ta sẽ đem cái này độ khó đại đại hạ thấp, đại khái chính là một giây đồng hồ ba đến bốn kiếm trình độ. Nếu như ngươi có thể trốn được, như vậy liền coi như là hôm nay huấn luyện hoàn thành." Geel một mình hướng về Bàn Tử nói rằng, không hề chú ý Bàn Tử sắc mặt làm sao biến hóa.

Nghe Geel, Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, sau đó hướng về Geel hỏi: "Nếu như bị : được Đẩu Khí đánh trúng sẽ có hậu quả gì?"

"Ngươi không phải nhìn thấy không?" Geel thiếu kiên nhẫn hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: có bản lĩnh, ngươi giết chết ta.

Tiểu thuyết: *Mạo Bài Đại Tướng Quân*

tác giả: Bàn Đại Tướng Quân

Nhìn một mặt bị phần Bàn Tử, Geel dùng tay phải nhẹ nhàng sờ sờ trong tay cự kiếm lưỡi kiếm. Tối ngày hôm qua, Tiểu Sứ lão nhân đã từng dùng Ma Pháp Trận làm một cẩn thận phân tích, là liên quan với Bàn Tử bây giờ thân thể thể chất phân tích.

Lấy Bàn Tử bây giờ thể chất, né tránh hai đến ba kiếm là tuyệt đối không có vấn đề. Nếu như Bàn Tử lại cơ linh điểm, phản ứng cấp tốc, như vậy mới có thể đồng thời né tránh ba đến bốn kiếm.

Đây đã là cái cực hạn, vì lẽ đó Geel cũng không có quá mức làm khó dễ Bàn Tử. Có điều bất kể là Tiểu Sứ lão nhân vẫn là Geel cũng không cho rằng Bàn Tử có thể đạt đến né tránh bốn kiếm trình độ.

Bốn kiếm đang không có đẩu khí tình huống chỉ có những kia tinh nhuệ chiến sĩ mới có thể làm được. Bọn họ cũng không cho rằng Bàn Tử có thể đạt đến như vậy trình độ.

Một Quý Tộc Tử Đệ, một danh dự vang vọng trong đế đô ngổ ngàng, làm sao có khả năng cùng những kia tinh nhuệ chiến sĩ so với.

Vì lẽ đó Geel ở liền quyết định trước tiên dùng hai kiếm đến tới luyện Bàn Tử, có thể tránh thoát hai kiếm, bèo như vậy từ phản ứng lực cũng đã cũng coi là đỉnh cấp rồi.

Cùng Ma Pháp Sư không giống, kỳ thực chiến sĩ đẳng cấp phân chia rất đơn giản. Cao hơn một cấp chiến sĩ so với thấp hơn một bậc chiến sĩ, có sức mạnh lớn hơn, tốc độ nhanh hơn, phản ứng lực, cùng càng cứng rắn thân thể.

Đây cũng là chiến sĩ đẳng cấp phân chia khởi nguồn.

Nâng cái đơn giản ví dụ, nếu như chiến sĩ thông thường lực lượng là 1, như vậy tinh nhuệ chiến sĩ sức mạnh chính là 2——4 trong lúc đó, đang sử dụng Đẩu Khí sau chiến tử sức mạnh chính là 5, càng cao hơn chiến nam phản ứng lực nhưng là 20, ngoài hẳn ra cũng giống vậy.

Đây là một rất đơn giản đối quy luật, cho nên nói chiến sĩ muốn vĩnh viễn so với Ma Pháp Sư đơn giản nhiều lắm. Chỉ cần từ nơi này đẳng cấp phân chia lên trên có thể có thể thấy.

Mà bây giờ không có đẩu khí Bàn Tử, bởi vì thân thể thể chất hạn chế, hẳn có thể đạt tới trình độ cũng chỉ có thể ở cái kia khu vực bồi hồi.

"Chuẩn bị xong chưa?" Geel hướng về Bàn Tử lạnh lùng hỏi, chỉ thấy thủy tinh màu Đẩu Khí ở đây cứ kiếm trên không ngừng lưu chuyển.

Bàn Tử không hề trả lời, chỉ là đầu đầy là mồ hôi nhìn chòng chọc vào Geel.

Trời mới biết Geel khi hắn lúc nói chuyện, có thể hay không đột nhiên chém ra một kiếm. Ở Bàn Tử trong mắt, Geel đó cũng không phải là một dựa theo lẽ thường ra bài người.

"F**k, nếu có một ngày đề lão tử siêu việt ngươi. Lão tử cũng như thế thao luyện ngươi." Bàn Tử trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng, nhưng trong lòng đang bí ẩn oán thầm nói.

Nhìn Bàn Tử không trả lời, Geel này khốc Nhược Hàn sương màu hơi hơi ung dung một chút. Trên thực tế chính như cùng Bàn Tử suy nghĩ như thế, hắn vốn là muốn cho Bàn Tử một bài học tới.

Khiêu chiến quá vô số cao thủ, cũng bị vô số người đánh lên trôi qua Geel thật sâu rõ ràng một cái đạo lý, vĩnh viễn không nên tin người khác.

Có thể thành thạo kỹ sĩ lễ trong nháy mắt đó, đối phương thì sẽ đánh lên, có thể ở ngươi chào hỏi một khác đó,

Kiếm của đối phương cũng đã gác ở cổ của ngươi trên.

Cho nên muốn phải sống sót, như vậy liền nhất định phải tuân hoàn một quy tắc. Đang xác định đối phương là kẻ thù của ngươi một khác đó, liền đem đối phương giết chết, không cho đối phương lưu lại một tia một hào : ...chút nào cơ hội.

Điểm này, xem ra Bàn Tử làm rất tốt.

Thạch hãm hai phía trên Tiểu Sứu lão nhân cười híp mắt nhìn Bàn Tử, này bốn cột ánh mắt làm như đang chờ xem Bàn Tử xấu mặt.

"Hô." từng tiếng vang, không có bất kỳ dấu hiệu, chỉ thấy hai đạo thủy tinh màu kiếm khí hướng về Bàn Tử bắn nhanh mà đi. Kiếm khí vì là hình bán nguyệt lập loè trong suốt ánh sáng lộng lẫy, một đạo bên trái, công kích về phía Bàn Tử chân trái, mà một đạo khác thì lại lệch phải một ít, hướng về Bàn Tử hạ thể một cái nào đó vị trí xung kích tới.

Đối mặt hai đạo kiếm khí, Bàn Tử sắc mặt tái nhợt. Hắn người lão sư này không phải Chiến Vương sao? Chiến Vương còn dùng hầu tử thấu đào?

"Mịa nó." Bàn Tử trong lòng thầm mắng một tiếng, sắc mặt biến thành màu đen hướng về phải di động, thế nhưng tốc độ kia quá chậm, tuy rằng thành công tránh thoát hai đạo kiếm khí, thế nhưng trong đó có một đạo nhưng miễn cưỡng từng lau chùi thân thể của mập mạp.

"F**k." Nhìn bị : được quần áo cắt ra kiếm thủy tinh khí, Bàn Tử sắc mặt biến thành màu đen mắng.

Có điều câu này cũng không phải nói Geel, mà là đang mắng hắn chính mình.

Đời trước, tuy rằng Bàn Tử phần lớn đều dùng ám chiêu, thế nhưng bị bức ép ra chiến trường số lần cũng tuyệt đối không phải số ít. Cái nào một lần không phải đối mặt hơn mười người vây công mà cứng rắn chống đỡ còn sống?

Sau đó hấp thụ kinh nghiệm Bàn Tử, càng là đặc biệt ngăn trở một vài mười người cung thần doanh đến chuyên môn huấn luyện hắn năng lực né tránh. Nói đơn giản một điểm, chính là vì ở trên chiến trường có thể không bị người khác bắn trúng mà tổ chức đặc huấn.

Cung thần trong doanh trại xạ thủ đều là trăm người chọn một cao thủ, bách phát bách trúng, đối với những kia xạ thủ tới nói có thể nói phải việc nhỏ như con thỏ. Trong đó có một ít người càng là đạt đến liền di động con ruồi đều có thể bắn trúng trình độ.

Cung thần doanh cung tên cũng không có tiền nhận, mặt trên chỉ là bôi lên lên vôi, chỉ cần bắn trúng Bàn Tử, như vậy thì sẽ ở tại trên y phục xuất hiện một điểm trắng.

Vừa mới bắt đầu lúc huấn luyện, Bàn Tử mỗi một lần đều là vô cùng chật vật, không chỉ có trên y phục đầy rẫy vôi điểm, liền ngay cả trên mặt cũng Thanh Nhất khối bạch một khối, cơ hồ mỗi một lần đều là trúng hết. Dù cho không bên trong cũng là bởi vì Bàn Tử không cẩn thận chớ ngấp phải ruồi mà tránh thoát.

Mỗi lần chỉ cần huấn luyện xong, Bàn Tử liền hoạt thoát thoát trở thành một Tiểu Sứu.

Có điều theo huấn luyện số lần càng nhiều, ở Bàn Tử này kiên cường sợ chết tinh thần bên dưới, Bàn Tử dần dần mà lại có thể tránh né những kia mũi tên rồi.

Cuối cùng dĩ nhiên có thể đạt đến đối mặt mấy chục Thần Xạ Thủ toàn bộ tránh thoát. Mà cái này cũng là tại sao Bàn Tử có thể nhiều lần ở trên chiến trường đào mạng nguyên nhân.

Bàn về vũ lực trị : xứng đáng, Bàn Tử hay là chỉ là trung đẳng hơi hơi lệch trên. Thế nhưng bàn về chạy trốn đến, nhưng là không ai bằng.

Nhưng là bây giờ. Bàn Tử kinh nghiệm dĩ nhiên toàn bộ để cầu ăn, chỉ là đơn giản hai kiếm, Bàn Tử cũng chỉ là miễn cưỡng né qua.

Đương nhiên Bàn Tử cũng rõ ràng, này hoàn toàn là bởi vì hiện tại bộ thân thể này cùng kinh nghiệm của kiếp trước hoàn toàn không xứng đôi nguyên nhân. Nói đơn giản một ít, loại kia tốc độ phản ứng vẫn còn, thế nhưng thân thể của mập mập nhưng căn bản không đuổi kịp tốc độ phản ứng, bởi vì thiếu hụt này phần tôi luyện.

"Quá kém" Nhìn tránh thoát hai kiếm Bàn Tử, Geel không lưu tình chút nào lạnh giọng hướng về Bàn Tử nói rằng.

Thạch hăm hai phía trên Tiểu Sứu lão nhân thì lại như cũ là một bộ cười híp mắt xem kịch vui vẻ mặt, thế nhưng trong ánh mắt nhưng nhiều hơn từng tia một cười trên sự đau khổ của người khác.

"." Bàn Tử nín một bụng hỏa không chỗ phát tiết, dĩ nhiên lâm vào sắp điên cuồng mếp sách, lẻ sách. Liên tục mười mấy ngày ăn quả đắng để Bàn Tử khó chịu đến đỉnh điểm.

Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên trở nên màu đỏ tươi lên, sau đó hướng về Geel giơ lên ngón tay giữa: "Có bản lĩnh, ngươi giết chết ta."

Nhìn Bàn Tử dựng thẳng lên ngón tay giữa, Tiểu Sứu lão nhân không khỏi trở mắt ngoác mồm, khiêu khích Geel, đây không phải muốn chết sao?

Cho tới Bàn Tử đối diện Geel lúc này tuy rằng như cũ là gương mặt băng sương dường như đã trải qua tuyết cổ, sắc mặt phát lạnh trình độ, khiến người ta không khỏi liên tưởng đến mãi mãi băng sơn.

Nghe cẩn thận một ít, từng tiếng nhỏ vụn "Chít chít" tiếng vang đột nhiên từ Geel trong miệng truyền ra.

Quyển thứ nhất cũng sắp muốn kết thúc. Phía dưới đem bắt đầu quyển thứ hai, như vậy sẽ không một mọt tê tê, mọi người cũng nhìn thoải mái chút.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: ta thừa nhận ngươi có thể giết chết ta.

Gió nổi lên rồi, này lạnh suu suu phong ở thạch trong hồ tàn phá lên, gió rất lạnh, chỉ cần tiếp xúc được da dẻ, liền khiến người ta từ ở ngoài đến bên trong lạnh đến cốt tủy.

Một bên Geel tay phải cầm kiếm, lạnh lùng nhìn Bàn Tử, một đôi lạnh giá đen thui trong con ngươi khiến người ta trông thấy chỉ có hoàn toàn yên tĩnh.

Yên tĩnh một cách chết chóc.

Lúc này gió lạnh thổi, Bàn Tử dần dần từ đầu não tỏa nhiệt bên trong tỉnh táo lại, cặp kia hai mắt đỏ bừng cũng một chút khôi phục bình thường.

Nhìn Geel, khi hắn đột nhiên nhớ tới vừa nãy bày xuống POSS thời điểm, lớn chừng hạt đậu giọt mồ hôi xoạt xoạt từ trên trán chảy xuống.

Có điều sự tình đã đến bước đi này, Bàn Tử dĩ nhiên không thể lui được nữa, hắn chỉ có thể nhắm mắt xông về phía trước.

Tàn nhẫn quyết tâm Bàn Tử một đôi mắt nhìn chòng chọc vào Geel hai tay, mí mắt chớp cũng không chớp. Lúc này Bàn Tử đòi trước đặc huấn ra tới thành quả.

Căn cứ đối phương động tác, để phán đoán mũi tên phương hướng cùng Lực Đạo kích thước.

Đòi trước Bàn Tử phản ứng nhanh nhất thời điểm, chỉ cần đối phương hơi có động tác, đang không có đáp cung thượng huyền thời gian, Bàn Tử liền có thể làm ra tính chuẩn phán đoán.

Mặt như sương lạnh Geel di chuyển, trong tay cự kiếm đột nhiên bỏ về đằng trước, thủy tinh màu Đẩu Khí biến thành lưỡi dao sắc trút xuống mà ra, tốc độ kia mau dường như chớp, cùng vừa nãy tốc độ rõ ràng tuyệt nhiên không giống.

Rất rõ ràng, dưới con thịnh nộ Geel quyết tâm rồi.

Có điều đang lúc này, Geel tay phải thủ bộ cơ nhục, bắt thật tác động phương hướng dĩ nhiên để Bàn Tử phán đoán rõ ràng Geel chiêu kiếm này phương hướng cùng sức mạnh.

Chiều kiếm đó nhắm thẳng vào tay phải của hấn cánh tay.

"Bên trái." Bàn Tử không chút do dự hướng về bên trái đi động.

Thủy tinh Đầu Khí hội tụ thành lưỡi kiếm cơ hồ là sát Bàn Tử cánh tay phải mà qua , ở "Oanh" từng tiếng vang sau, thủy tinh Đầu Khí oanh kích ở trên đá xanh, thế nhưng lúc này Bàn Tử tay áo trái cũng nứt ra rồi một đạo thật dài lỗ hổng. Mơ hồ có thể nhìn thấy một đạo nhọt nhọt vết máu.

Bàn Tử cánh tay trái dĩ nhiên bị : được thủy tinh Đầu Khí sượt rách da.

"fk!" Kinh ngạc nhìn cánh tay của chính mình một lát sau, Bàn Tử trong cặp mắt sượt mà bốc lên một luồng hỏa diễm, đau, quá TM đau.

Đây là đang bên trong thế giới này, Bàn Tử lần thứ nhất thấy máu, hơn nữa còn là chính mình.

Bàn Tử trong lòng lửa giận vô hình run sinh, thạch hảm hại bên trên Tiểu Sứu lão nhân nhưng là ngăn cản cả người, một đôi mắt nhìn rồi lại con mắt đang không ngừng quét mắt Bàn Tử, ánh mắt kia tựa như cùng đang nhìn một con quái vật.

Dự đoán Ma Pháp Trận, đó là mấy ngàn năm trước mạnh mẽ nhất phép thuật vương triều xuất ra phát hiện Ma Pháp Trận, ma pháp trận này nhưng là được khen là "Thần con mắt." Ma pháp trận này có ...nhất chính xác, kín đáo nhất dự đoán năng lực. Chỉ cần đem sự thực cơ sở diễn biến vào trong đó, như vậy thì sẽ dự đoán ra tương ứng kết quả.

Bàn Tử thể chất hôm qua đã bị : được chính xác diễn biến đến Ma Pháp Trận bên trong.

Mà Geel thực lực cũng chính xác ghi chép đi vào.

Thôi diễn kết quả cuối cùng là, nếu như Geel dùng chiến nam trở lên Đầu Khí trình độ, như vậy liền có thể không tổn sức chút nào chà đạp Bàn Tử. Vì lẽ đó hai người lúc trước định ra kế hoạch huấn luyện chính là Geel dùng chiến tử cấp một Đầu Khí đến tới luyện Bàn Tử.

Mà bây giờ thịnh nộ bên trong Geel cứ việc còn vẫn duy trì này phân bình tĩnh, thế nhưng này Đầu Khí dĩ nhiên rõ ràng tăng lên tới chiến nam cấp một trình độ.

Nhưng là dự đoán bên trong chà đạp cũng không có xuất hiện, hơn nữa chỉ là sượt phá điểm da, vậy thì để Tiểu Sứu lão nhân không thể không kinh ngạc. Phải biết, "Thần con mắt" dự đoán tỷ lệ thành công là trăm phần trăm.

Duy nhất xuất hiện sai lầm một lần, là ở 300 năm trước, trên đại lục một vị Chiến Vương cùng một vị Ma Đạo Sư quyết đấu, căn cứ dự đoán Ma Pháp Trận, cao hơn Ma Đạo Sư một cấp bậc Chiến Vương, hơn nữa còn chiếm gần người ưu thế tình huống, rất dễ dàng liền có thể hành hạ đến chết cái kia Ma Đạo Sư.

Thế nhưng kết quả cuối cùng nhưng là, thấp một cấp độ Ma Đạo Sư đem vị kia Chiến Vương chà đạp không thành hình người.

Đây là một lần duy nhất sai lầm. Cũng trở thành Ngân Nguyệt trên đại lục một điều bí ẩn, mãi đến tận mấy chục năm trước, bí ẩn này đáp án mới bị vạch trần. Nguyên lai vị kia Ma Đạo Sư có như thế vô cùng quý trọng gọi là máu chi di truyền năng lực đặc thù, một hạng có thể mang người ma lực nâng lên mười mấy lần năng lực.

Lúc này, mọi người mới phát hiện cũng không phải thần con mắt không có nhìn thấu tương lai, mà là thần trong ánh mắt cũng không có nhìn thấy những thứ đồ này.

Lần đó là bởi vì máu chi di truyền, như vậy lần này đây?

"Hay là chỉ là tên Béo kia quá may mắn." Tiểu Sứu lão nhân trong lòng âm thầm nghĩ nói.

Tiểu Sứu lão nhân nghĩ như vậy, thế nhưng Geel ý nghĩ sẽ không giống nhau.

Ở đánh ra một chiều kiếm sau, Geel tựa hồ đã quên lúc trước Bàn Tử cái kia POSS. Một đôi tình mạch một loại con mắt, đột nhiên nhiều hơn Ti Ti ánh sáng.

Thốt Mann là một Đại Ma đạo sư, ở phép thuật một hạng trên, hay là ở toàn bộ Ngân Nguyệt Đại lục tìm khắp không ra mấy cái có thể vượt qua người của hấn. Thế nhưng đối với chiến sĩ, cái này sớm nhất xuất hiện nghề nghiệp, là xong mổ hết sức bạc nhược.

Mà Geel, một Chiến Vương, đối với chiến sĩ hiểu rõ trình độ có thể cùng thốt Mann ở trên ma pháp trình độ cùng sánh vai.

Vừa nãy hấn vung ra chiều kiếm đó, đối diện tên béo đáng chết đang đi động thời điểm rõ ràng là chọn dùng ...nhất dùng ít sức, cũng ngắn nhất bước tiến, nói đơn giản một ít, liền đem thân thể có thể sáng tạo ra độ khả thi phát huy đến to lớn nhất. Phản ứng lực, sức mạnh của thân thể, cùng với đối với chiến đấu phân tích hoàn mỹ phối hợp ở cùng nhau.

Trình độ như thế này, phải biết chỉ có đạt đến Chiến Vương cấp độ mới có thể thể ngộ địa đạo, nhưng là bây giờ Bàn Tử nhưng làm được, đây là kỳ tích hay hoặc giả là may mắn?

Nghĩ đến chỗ này, Geel trong hai mắt đột nhiên hết sạch lờ lờ. Sau đó cánh tay của hấn đột nhiên vung lên, cự kiếm kia phát sinh một trận "Ong ong"

tiếng vang, rung động tần suất mau khiến người ta căn bản thấy không rõ lắm.

Sau đó chỉ nghe "Hô" một tiếng, ba đạo thủy tinh Đẩu Khí hướng về Bàn Tử bắn nhanh mà đi.

"Ngực, cánh tay phải. Hảu từ trộm đào. Mạ nó." Bàn Tử ở Geel cánh tay vung lên một khắc đó liền làm ra phản ứng, một bên nhanh chóng di động tới, vừa mắng mắng nhếch nhếch nói.

Hắn sẽ không rõ ràng tại sao Geel không một chút nào như cái cao thủ trong truyền thuyết đây?

"Oanh" từng tiếng nổ vang ở trên tảng đá không ngừng vang, lần này Bàn Tử hoàn mỹ tránh thoát này ba đạo thủy tinh Đẩu Khí ngưng tụ thành lưỡi kiếm.

Có điều ở tránh thoát sau khi, Bàn Tử lại có vẻ hơi uể oải. Nếu như chỉ là phổ thông tránh né, hay là Bàn Tử cũng sẽ không như thế mất công sức. UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng hiện tại nhưng là phân tích, phản ứng, sức mạnh, cùng với ba loại đồ vật hỗn hợp với nhau tránh né. Ngay cả là Bàn Tử cũng có chút không chịu nổi.

Bắp chân của hắn cơ nhục, bắp thịt đã cảm giác được từng trận bần rùn đau đớn, tuy rằng làm ra chính là ...nhất dùng ít sức lực, ngăn nhất di động. Thế nhưng cơ nhục, bắp thịt vào thời khắc ấy bạo phát sức mạnh, đã rất xa vượt qua phổ thông di động.

Bàn Tử đã có chút không chịu nổi, phản ứng lực tuy rằng vẫn còn, thế nhưng thân thể của hắn nhưng hoàn toàn theo không kịp. Nhiều nhất hắn lại tránh né hai lần chính là cực hạn.

Nghĩ đến chỗ này, Bàn Tử đột nhiên từ trong lồng ngực một màn, chỉ thấy một cái khăn tay trắng xuất hiện ở Bàn Tử trên tay. Theo gió đung đưa bên trong, tựa như cùng một mặt Tiểu Bạch cò.

"Không chơi, ta đầu hàng, ta thừa nhận ngươi có thể giết chết ta." Bàn Tử một mặt thành khẩn hướng về Geel nói rằng.

Thạch hăm hại bên trên chấp hai tay sau lưng, giật mình bên trong Tiểu Sứ lão nhân trong miệng đã đã biến thành điều khắc đá, thế nhưng đang nhìn đến Bàn Tử trong tay khăn tay trắng, khuôn mặt một trận cứng ngắc.

Thế nhưng một bên Geel nhưng là thờ ơ không động lòng, trong cặp mắt phóng ra ánh sáng xanh lục dường như nhìn thấy một cái nhỏ con cừu.

Cũng không nói nhiều ngữ, Geel trong tay cự kiếm lần thứ hai huy vũ lên, thủy tinh Đẩu Khí hình thành lưỡi kiếm dường như nặng nhện như thế ở thạch trong hổ ngang dọc .

Bốn kiếm.

Sáu kiếm.

Bàn Tử giống như chỉ chim cánh cụt như thế ngốc nâng lên điệu nhảy clacket, một bên nhảy một bên còn oa oa kêu to: "Không chơi cũng không được, có còn lẽ trời hay không rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hồ Phù vinh quang

Tỉnh Dạ dưới, cao vút trong mây Thiết Sơn Phong dưới chân núi có thêm một béo ị bóng người. Ngày hôm nay Bàn Tử cũng không có lựa chọn leo lên Thiết Sơn Phong, không phải Bàn Tử không nỗ lực, thật sự là bởi vì quá mệt mỏi. Nguyên bản lại tránh né hai lần chính là Bàn Tử cực hạn, kết quả cuối cùng Geel càng là ép buộc Bàn Tử nhiều tránh né năm lần.

Cuối cùng kết quả trực tiếp chính là dẫn đến Bàn Tử bắp thịt toàn thân cứng ngắc, bên trong cơ nhục, bắp thịt bị hao tổn, liền ngay cả hợp lại thuốc liệu cũng mất đi hiệu quả. Hợp lại thuốc liệu là một loại khôi phục thuốc liệu, thế nhưng là cũng không thể trị liệu thương thế, vì lẽ đó Bàn Tử lúc này chỉ có thể vọng : ngắm ngọn núi than thở.

Đột ngột tảng đá đã để lại Bàn Tử vô số dấu móng tay cùng vân chân, mười mấy ngày nay đến, Bàn Tử đã không nhớ rõ chính mình đến tột cùng bò bao nhiêu thước.

Hắn chỉ nhớ rõ hắn có thể leo lên đến địa phương cự ly này ngọn núi đỉnh núi đã không xa rồi.

"Cũng không biết Thiên Linh Hồ mấy ngày nay đi nơi nào." Bàn Tử trong miệng lầm bầm nói, đừng hiểu lầm, Bàn Tử sờ đi sẽ nhắc tới Thiên Linh Hồ, thuần túy là bởi vì Thiên Linh Hồ có thể ngâm hấn dễ dàng từ trên ngọn núi bay xuống, để hấn có thể tiết kiệm không ít khí lực.

"Đáng tiếc bây giờ thân thể cũng không tiếp tục là nguyên lai bộ kia trải qua Thiên Chuy Bách Luyện thân thể." Nặng nề trên người mình sọc lòi, Bàn Tử không khỏi mà lo lắng lo lắng nói.

Nếu như là trước đây bộ kia cứu kinh sa tràng thân thể, ở Geel kiếm khí dưới, Bàn Tử ít nhất cũng có thể kiên trì mấy chục qua lại. Nhưng là bây giờ chỉ cần là mấy lần liền để hấn thở hồng hộc rồi.

Có điều Bàn Tử nhưng cũng lạc quan, hấn cũng biết hiện tại chẳng qua là cái bắt đầu mà thôi, chỉ cần giống như vậy kiên trì, không tốn thời gian dài hấn liền có thể tái hiện ngày xưa ánh sáng.

Ngay ở Bàn Tử cảm thán địa chạm đến thân thể của chính mình lúc, tay phải của hấn đột nhiên chạm được một đồ vật, cứng rắn .

"Hồ Phù? Ta làm sao đưa cái này quên." Bàn Tử kinh ngạc từ trong lồng ngực lấy ra Hồ Phù, gương mặt kinh ngạc về. Hấn rõ ràng nhớ tới ở Thiết Sơn Phong trên, hấn xé nát quần áo một khắc đó cũng không có phát hiện Hồ Phù mới đúng.

Hồ Phù bắt đầu nắm Cự Phù Cự Nhân như cũ là rõ ràng như thế, ở ánh sao chiếu xuống, toàn bộ Hồ Phù đều tỏa ra một loại màu vàng nhạt thoáng tang thương vàng sáng.

"Này Hồ Phù." Bàn Tử đột nhiên nhớ tới Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong một ít liên quan với Thần khí ghi chép. Ở Ngân Nguyệt Đại lục trong truyền thuyết, Ngân Nguyệt Đại lục ở mới vừa hình thành thời điểm là có thần , nghe nói là Quang Minh thần chỉ dẫn quang minh, Âm Dạ thần mang đến màn đêm,

Thủy thần nước dựng dựng sinh mệnh.

Mà những này Thần Minh bọn họ đều có bọn họ sáng tạo thế giới dụng cụ, Quang Minh thần dùng hết minh chi kiếm bỏ ra Thiên Địa, Âm Dạ thần dùng Âm Dạ chi lá chắn che đầy bầu trời đêm, Thủy thần thì lại dùng tính mạng chi ám bên trong chảy xuôi nước suối sáng lập cái thứ nhất sinh vật.

Những khí cụ này liền bị xưng là Thần khí. Mỗi một món Thần khí đều có hết sức kỳ lạ công hiệu.

Đương nhiên đây chỉ là truyền thuyết mà thôi, trên thực tế ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển trên căn bản không có một người gặp những thứ đồ này, thậm chí lên phía trên lan tràn mấy ngàn năm lịch sử, cũng chưa từng có từng xuất hiện.

"Cái này có thể là Thần khí sao?" Bàn Tử do dự nói.

"Căn cứ Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển, bình thường là thông qua huyết dịch đến cùng những kia trang bị ma pháp sản sinh cộng hưởng."

Nhìn Hồ Phù, Bàn Tử trong miệng lầm bầm nói.

Bàn Tử muốn thí nghiệm một hồi, thế nhưng là lại lộ vẻ do dự. Gương mặt nhúc nhích, huyết dịch. Nha, vật kia là muốn vẽ ra vết thương mới có thể có đi.

Nắm bắt Hồ Phù, Bàn Tử vận vẹo nhãn nhó nắm do dự đến nửa ngày.

Rốt cục, Bàn Tử trên mặt lộ ra từng tia một kiên quyết về. Sau đó hấn cẩn thận từng li từng tí một từ bên cạnh tìm tới một cái sắc bén bông gỗ nhỏ hướng về trên ngón tay chọc tới.

Cái kia bông gỗ đích xác rất sắc bén, sắc bén ở đụng tới Bàn Tử ngón tay một khắc đó, liền chọc ra một lỗ kim lớn nhỏ vết thương.

Lúc này Bàn Tử gương mặt bị thương về.

"Dựa vào." Bàn Tử tiện tay hung hăng đem vật cầm trong tay bông gỗ ném ra ngoài, sau đó dùng ngón tay trên vừa tuôn ra này phiền cơ hồ không nhìn thấy đỏ sẫm về hướng về Hồ Phù trên xóa đi.

Huyết dịch ở Hồ Phù trên cọ sát ra một đạo nhàn nhạt màu máu dấu vết, lúc này Bàn Tử càng bị phần , càng là không hề có một chút điểm hiệu quả.

Hấn giọt kia máu, chảy không rồi.

Thế nhưng ngay ở Bàn Tử bị phần gần chết thời điểm, chỉ thấy một tia ánh sáng đỏ khơi dậy từ Hồ Phù trên né qua, sau đó liền trong nháy mắt biến mất rồi.

Tình cảnh này, bị : được Bàn Tử rõ ràng bắt giữ ở trong mắt.

Bàn Tử cặp mắt kia đột nhiên phóng ra một loại xanh mượt màu sắc, mặc dù hấn không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng hấn nhưng có thể khẳng định hấn cách làm đưa đến hiệu quả.

Bàn Tử bắt đầu cẩn thận kiểm tra lại trong tay Hồ Phù, con mắt ở Hồ Phù trên không ngừng quét nhìn. Thế nhưng để Bàn Tử kỳ quái là, ngoại trừ vừa

này này bôi vết máu không ở bên ngoài, hán cũng không có phát hiện bất kỳ khác với lúc đầu dấu vết.

Trở mắt ngoác mồm nhìn này Hồ Phù, Bàn Tử trên mặt lại một lần nữa toát ra bi phần vẻ. Bàn Tử nổi giận, là thật nổi giận. Nếu như không phải khối này Hồ Phù, hán khả năng còn đang bên trong thế giới kia Tiêu Dao khoái hoạt, nếu như không phải khối này Hồ Phù, hán vừa này thì sẽ không muốn chịu đựng bổng gỗ đâm nhói.

Sau đó giương tay một cái, Bàn Tử liền dự định đem Hồ Phù hung hăng tung đi.

Hồ Phù vốn là dựng thẳng, nửa phần sau phân bị: được Bàn Tử một đôi béo ị tay che đầy hơn nửa bộ phận, thế nhưng ở Bàn Tử dương tay một khác đó, hoàn toàn xoay ngược lại. Lúc này một không phải phi thường bắt mắt điểm đỏ xuất hiện tại Bàn Tử trong tầm mắt.

Nắm cái riu Cự Nhân ở Hồ Phù trên là một đoạn sâu sắc ao hăm đi vào hoa văn, ngay ở Cự Nhân dưới chân, chân lóa nơi làm như khởi điểm bình thường nhiều hơn một màu đỏ nhạt điểm đỏ.

". " Bàn Tử sanh mục kết thiết nửa ngày sau, cũng không có đem Hồ Phù thu hồi, trái lại đem Hồ Phù hung hăng đập vào trên mặt đất, còn dùng tận sức lực toàn thân đập hai chân.

"Một giọt máu chỉ là một điểm đỏ, lão tử phải nhiều thiếu huyết dịch mới có thể bỏ khuyết toàn bộ hoa văn?" Bàn Tử trong ánh mắt tràn đầy lửa giận.

Nhân gia một giọt máu chính là chấm dứt, hán nơi này. Muốn lấp kín người khổng lồ kia, tối thiểu cũng phải một thùng huyết dịch mới đủ.

"Tại sao? Tại sao là cái Cự Nhân đây? Lẽ nào thì không thể là người bình thường sao? Không, Ái Nhân tốt nhất. " Bàn Tử lăm bằm lăm bằm nói.

Tĩnh Dạ dưới, Thiết Sơn Phong dưới chân núi, một béo ị bóng người đang dùng bổng gỗ không ngừng thông chính mình, thân ảnh kia động tác đúng là nhanh nhẹn, này bổng gỗ chỉ cần hơi hơi vừa tiếp xúc với chính mình, liền lập tức dùng bị: được giải trừ phương hướng một khối trên bảng hiệu xóa đi. gậy gỗ trong tay càng là có thể so với thích khách trong tay ...nhất linh động dao găm.

.

Trong nhà gỗ nhỏ, Geel cùng thốt Mann phân loại với bàn đá hai bên.

Trên bàn là một nhỏ Ma Pháp Trận, UU đọc sách (www.uukanshu.com) này màu lam nhạt tia sáng ở trên bàn tổ hợp thành một Lục Mang Tinh, có điều nhưng cũng cùng phổ thông Lục Mang Tinh không giống, bởi vì Lục Mang Tinh trung gian lại có một con mắt màu xanh lam đỏ án.

Geel một mặt lãnh đạm nhìn thốt Mann, mà thốt Mann thì lại hai tay chạm đến này màu xanh lam Ma Pháp Trận, đầu hơi vung lên, hai mắt nhắm nghiền, cực kỳ giống thần côn.

Một luồng hào quang màu xanh lam nhạt bao gồm thốt Mann thân thể.

Khoảng chừng qua mười mấy phút thời gian, theo hào quang màu xanh lam nhạt dần dần mà tản đi, thốt Mann chậm rãi mở mắt ra.

"Thôi diễn kết quả." Geel nhàn nhạt hỏi.

"Thất bại, cơ hồ không có bất kỳ thành công độ khả thi." Thốt Mann khề lắc đầu một cái, hướng về Geel nói rằng.

"Người xác định. ?" Geel mầu như cũ là như vậy hồ hững, thế nhưng trong giọng nói nhưng pha từng tia một nghi hoặc.

Nghe Geel, thốt Mann nhọt nhạt địa nở nụ cười: "Người không tin Thần Chi Nhân sao?"

"Không tin." Geel trực tiếp nói. Hôm nay kết quả đã chứng minh Thần Chi Nhân cũng không phải chuẩn xác như vậy.

"Thần Chi Nhân ở Ngân Nguyệt trên đại lục chỉ xuất hiện quá một lần khác biệt, dù cho hơn nữa không cách nào giải thích lần này cũng bất quá lần thứ hai mà thôi, tỷ lệ thành công cũng không hạn đạt đến trăm phần trăm. Người nên tin tưởng xác suất." Thốt Mann cười híp mắt hướng về Geel nói rằng.

"Được rồi." Geel trầm ngâm chốc lát, hướng về thốt Mann nói rằng.

Lúc này Thiết Sơn Phong dưới chân núi chính đang liều mạng chen nhau đối tiền mặt chính mình học nghiệp Bàn Tử lại không lý do run lập cập, thấy lạnh cả người để trong lòng hán một lai do địa lạnh lẽo.

Cầu xin thu gom, cầu xin đề cử.

Chương 25: đứa bé này sẽ trở thành thành kính nhất tín đồ

Bản Từ cuối cùng cũng coi như rõ ràng cái gì là cực hạn huấn luyện, từ khi Geel phát hiện Bản Từ có vô cùng bất khả tư nghị năng lực phản ứng sau khi, liền đối với Bản Từ tiến hành rồi "Không muốn sống" huấn luyện.

Từ vừa bắt đầu ba kiếm bốn kiếm đến cuối cùng tám Kiếm Tề phát, để Bản Từ đem Geel người thân thăm hỏi mười mấy lần.

Ở thăm bị : được chà đạp sau khi, Bản Từ cũng nổi giận. Cẩn nết rằng bạc cùng Geel phân cao thấp.

Tám kiếm? Lão tử nhất định phải di động có thể tránh thoát Cửu Kiếm trình độ. Cửu Kiếm, lão tử nhất định có thể đạt đến thập kiếm.

Bản Từ tựa như cùng một ăn no rừng mỡ kẻ điên, ở thạch trong hầm qua lại nhảy nhót. Mỗi một lần di động đều sẽ nhiễu để trống một phương hướng đến.

Vừa mới bắt đầu Geel còn không rõ Bản Từ đang làm gì, cho rằng Bản Từ chỉ là không có khống chế xong thân thể của chính mình, thế nhưng dần dần, Geel liền phát hiện không được bình thường.

Mỗi một lần đều nhiễu hơn ra một phương vị? Đó là không khống chế xong sao? Đây rõ ràng là ở hướng về hấn khiêu khích.

Mà Bản Từ làm như vậy cuối cùng dẫn đến kết quả chính là Geel ở dưới cơn nóng giận, đột nhiên bùng nổ ra Chiến Vương phản ứng lực. Ở bách Kiếm Tề ra đích tình huống dưới, Bản Từ phản ứng nhanh hơn nữa cũng không cách nào tránh né, trực tiếp thân thể ưỡn lên, ngã xuống thạch trong hầm.

"Gian lận, quay cốp. Đây thuần túy là gian lận, quay cốp." Cứ việc Bản Từ toàn thân đã bị : được Đầu Khí va chạm địa sắp tàn đi giá, thế nhưng hấn vẫn lái nhai hướng về Geel kháng nghị.

"Gian lận, quay cốp?" Geel ở lạnh lùng liếc mắt nhìn Bản Từ sau, trong tay cự kiếm lại là vung một cái, một đạo thủy tinh Đầu Khí nhận hung hăng đụng vào Bản Từ trên người.

Bản Từ nhất thời đã biến thành không có miệng chính là Ma Tước, không tái phát ra một điểm tiếng vang. Hấn lúc này mới nhớ lại, là một người Chiến Vương, Geel căn bản không có làm cao thủ giác ngộ.

"Thần a, hàng một đạo Lôi Phách chết hấn đi." Bản Từ trong lòng bị phần nghĩ đến. Thế nhưng hấn nhưng cũng biết đây chỉ là ý dâm một hồi mà thôi, muốn báo thù cuối cùng còn phải dựa vào chính mình.

.

"Còn có một chút. Lại có thêm một điểm là có thể hoàn thành." Nhìn ngó trên bàn xám xịt hợp lại thuốc liệu, Bản Từ nặn nặn trong lòng Hồ Phù.

Liên tục bảy ngày nỗ lực, để Bản Từ rốt cục đem Hồ Phù hoa văn hoàn thành chỉ thiếu một chút, chỉ cần một ngày, Bản Từ liền có thể hoàn thành.

Đụng vào loại kia thâm hậu mà lại cứng, rắn cảm giác, Bản Từ trong lòng hơi hơi chân thật một chút, sau đó liền hung tợn đánh về phía trên bàn hợp lại thuốc liệu.

Hợp lại thuốc liệu là rất "Ác", thế nhưng đối với hiện tại Bản Từ tới nói cũng không khác hấn với đồ đại bộ.

Đặc biệt là ở Bản Từ nghe được Geel trong lúc vô tình nói hợp lại thuốc liệu, một bát có thể bán được một ngàn kim tệ thời điểm, Bản Từ liền điên rồi.

"Lão tử đánh không lại ngươi, lão tử tối thiểu cũng phải ăn nghèo ngươi." Đây là Bản Từ ngay lúc đó chân thực ý nghĩ.

Làm Bản Từ muốn chén thứ hai, chén thứ ba thời điểm, thốt Mann không chỉ có không một chút nhú mảy,

Trái lại cười híp mắt đáp ứng rồi.

Một ngày kia, Bản Từ tổng cộng ăn tứ bát hợp lại thuốc liệu, ngay ở Bản Từ tự cho là kế hoạch thành công Dương Dương đắc ý thời điểm, thốt Mann nhưng nói cho hấn biết, hợp lại thuốc liệu nếu như ăn nhiều sẽ đến loạn phúc người bệnh.

"Loạn phúc người bệnh là cái gì?"

"Cái gì, người không biết? Chính là trong cơ thể giống cái kích thích tố tăng cường."

Lần đó, Bàn Tử tiếp tục bị : được bi kịch , đầy đủ đích đáng mấy canh giờ nữ nhân. Bước đi một bước uốn một cái eo, ngón tay duỗi một cái nhón lấy hoa.

Từ đó về sau, Bàn Tử sẽ thấy cũng không tin tưởng Geel cùng thốt Mann bất kỳ lời gì.

Có điều huấn luyện còn phải tiếp tục, hợp lại thuốc liệu còn phải tiếp theo ăn, cứ việc Bàn Tử nói rồi thà chết không làm nói, thế nhưng tinh thần của hắn, cùng bụng của hắn nhưng cũng không chống đỡ hắn.

"Quang Minh thần a, đưa tới cho ta một ta có thể chà đạp gia hỏa đi." Bàn Tử vừa ăn hợp lại thuốc liệu, một bên hướng về Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong ghi lại Quang Minh thần cầu nguyện.

Cũng không biết là không phải thật sự Quang Minh thần hiện ra linh.

Cách cửa gỗ, Bàn Tử liền nghe một trận móng ngựa đập ở trên mặt đất tí tí tách tách thanh âm của.

"Xe ngựa?" Bánh xe chuyển động đô đô thanh cùng lúc trước tiếng vó ngựa để Bàn Tử trong nháy mắt liền nhận biết rõ ràng bên ngoài đến rồi một chiếc xe ngựa.

Sau đó Bàn Tử đem trong bát hợp lại thuốc liệu uống một hơi cạn sạch, lấy thở thoát thân tốc độ hướng về ngoài cửa xông ra ngoài.

Một chiếc Kim Hoàng Sắc điêu khắc một con hung tợn Ngọc Thửu xe ngựa ngừng ở cự ly nhà gỗ nhỏ mấy chục mét địa phương, xe ngựa đứng bên cạnh ba người.

Geel, một vô cùng rắn chắc tóc đỏ trắng hán, còn có thốt Mann.

Ngay ở Bàn Tử cẩn thận quan sát thời điểm, lôi kéo xe ngựa bốn con mã đồng thời cất vó hí lên lên, sau đó toa xe cửa phòng từ từ mở ra.

Một người mặc lễ phục màu trắng, chân đạp giày da đen mười hai mười ba tuổi hài tử từ từ địa đạp đặt ở toa xe trước một khoác màu đỏ mềm mại thăm Tiểu Mộc đồn mà xuống.

Tóc vàng hài tử mang trên mặt gương mặt ngạo khí, nếu như không phải mũi hướng phía dưới lớn lên, sợ là đứa bé kia đã sớm đổi thành lỗ mũi hướng lên trên há giận.

Tóc vàng hài tử đi xuống mộc đồn sau khi, đột nhiên phát hiện mình giày da đen trên không biết thời gian nào nhiễm phải nhất phiến phiến tro bụi, trong tầm mắt vọng : ngấm bốn phía sau, ánh mắt tập trung đến Bàn Tử trên người.

"Người tới. Đem ta cù da trâu giày cho ta lau khô ráo." Tóc vàng hài tử thân ở tay phải, hướng về Bàn Tử ngoắc ngoắc ngón tay.

Nhìn tóc vàng hài tử thủ thế, Bàn Tử trong lòng lửa giận vô hình nhất thời bạo tăng, Geel, thốt Mann bất nạt hắn còn chưa tính, này Tiểu đứa trẻ trâu bò cái gì?

Có điều Bàn Tử lửa giận trong lòng cũng không có biểu hiện ở trên mặt, mà là âm thầm giấu ở trong lòng.

Xoay một cái mặt, Bàn Tử trên mặt thay đổi một bộ nịnh nọt nụ cười, sau đó một đường chạy chậm tới tóc vàng hài tử bên cạnh.

"Người là." Bàn Tử một bên hàm hậu cười, một bên tay phải nhưng âm thầm nắm thành quyền đầu.

Lúc này, mũi vênh lên trời tóc vàng hài tử nơi nào thấy được Bàn Tử tay phải, ở hừ lạnh một tiếng sau, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Ta là La Mã Thần Thánh đế quốc."

Chưa kịp tóc vàng kia hài tử nói xong, liền nghe "Ầm" từng tiếng vang, Bàn Tử hữu quyền dĩ nhiên oanh kích ở tóc vàng hài tử trên mặt.

Nhất thời, tóc vàng kia hài tử một con mắt đã biến thành mắt gấu trúc.

Nhìn tình cảnh này, một bên Geel im lặng không lên tiếng, mà thốt Mann như cũ là cười híp mắt , tựa hồ cái gì cũng không quan. Cho tới này tóc đỏ hán tử phụ xe nhưng là lửa giận tăng vọt, nhìn Bàn Tử trong ánh mắt toát ra từng tia một tàn nhẫn ánh sáng. Nếu không Geel cùng thốt Mann ở bên, đã sớm hướng về Bàn Tử xông tới.

"Người dĩ nhiên đánh ta." Tóc vàng đứa nhỏ ở một trận mắt nổ đom đóm sau khi, đột nhiên ngón tay Bàn Tử nói rằng.

"Chính là ta đánh người, như thế nào?" Bàn Tử vừa nói, một bên thừa dịp tóc vàng kia đứa nhỏ còn không có phản ứng lại, lại là một quyền hướng về tóc vàng kia đứa nhỏ mắt trái buồn bực quá khứ.

"Đông" lại là từng tiếng vang, tóc vàng kia đứa nhỏ hoàn toàn đã biến thành mắt gấu trúc.

"Ngớ ngẩn," Bàn Tử hướng về tóc vàng kia đứa nhỏ giờ lên ngón tay giữa.

Tóc đỏ phu xe phần nộ, hoàn toàn phần nộ, lúc thì đỏ mầu ánh sáng ở tại trên người không ngừng lưu chuyển, tia sáng kia tựa như cùng từng bó từng bó kịch liệt thiêu đốt hòa điểm.

Đỏ bừng con mắt, phu xe liền hướng về Bàn Từ đi tới.

Thế nhưng đang lúc này, Geel trong miệng đột nhiên truyền ra hừ lạnh một tiếng thanh, này tiếng hừ lạnh tựa như cùng một chậu nước lạnh đem phu xe hòa điểm hoàn toàn tưới tắt.

Phu xe hô hấp rất nặng, tựa hồ về này tức giận toàn bộ vọt tới trong lỗ mũi, sau một chốc, cặp kia dĩ nhiên trở nên hai mắt đỏ bừng ở một chút khôi phục nguyên trạng.

"Geel Chiến Vương, lẽ nào ngươi liền trở mắt nhìn La Mã Thần Thánh đế quốc hoàng tử bị đánh sao?" Tinh táo lại phu xe cảm phần sục sôi hướng về Geel nói rằng.

"Hắn bị đánh, đó là hẳn quá yếu." Geel lạnh lùng hướng về phu xe nói rằng.

"Quá yếu? Thập hoàng tử nhưng là một cái trung cấp Ma Pháp Sư, nếu như không phải tên Béo kia đánh lên." Phu xe song quyền lại không khỏi nắm chặt lên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nắm "Chít chít" vang lên.

Geel lạnh lùng nhìn phu xe một chút, sau đó liền cũng không còn bất kỳ động tác.

"Trung cấp Ma Pháp Sư?" Nghe phu xe kia, Bàn Từ đột nhiên phản ứng lại. Nhìn dĩ nhiên trở nên hơi đầu óc choáng váng tóc vàng đứa nhỏ, Bàn Từ đang suy nghĩ có phải là trực tiếp giết chết mới sẽ không lưu lại di chứng.

Có điều lúc này, thốt Mann nói chuyện, đang chậm chậm tiêu sái vài bước đi tới Bàn Từ cùng tóc vàng đứa nhỏ trung gian dày, vừa ngẩng đầu hướng về Bàn Từ nói rằng: "Hắn sau này sẽ là đồ đệ của ta rồi."

"Sur đệ?" Nhìn tóc vàng đứa nhỏ, Bàn Từ nhất thời không nói gì. Hẳn làm sao cũng muốn không thông thốt Mann dĩ nhiên sẽ thu như thế một cái lỗ mũi triệu thiên đồ đệ.

Dựa theo đạo lý tới nói, thốt Mann hẳn không phải là người tài giỏi như thế đúng.

"Ta muốn cùng ngươi quyết đấu." Tóc vàng đứa nhỏ ở phản ứng lại sau khi, gương mặt tức giận, đáng đáp kia hận không thể đem Bàn Từ ăn đi.

"Quyết đấu." Bàn Từ lông mày hoàn toàn véo ở cùng nhau, lại là quyết đấu.

"Được rồi. Các ngươi liền tiến hành một hồi quyết đấu. Ngay ở một tháng sau đi." Thốt Mann thoáng trầm tư một chút, sau đó cười híp mắt không có ý tốt nhìn một chút Bàn Từ.

Vừa còn vì là thốt Mann trở mặt ngoác mồm Bàn Từ khi nghe đến một tháng thời hạn sau, nhất thời tà tà nở nụ cười.

"Một tháng, nha, Quang Minh thần, tại đây trong vòng một tháng, đứa bé này sẽ biến thành người thành kính nhất tín đồ."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cấp 0 Ma Pháp Trận

Cái gì là thiên tài, thiên tài chính là muốn rất xa vượt qua cùng người bình thường người. 12 tuổi, trung cấp Ma Pháp Sư, đây chính là một viên óng ánh phép thuật ngôi sao.

Nghĩ đến này ngạo mạn tóc vàng đứa nhỏ, Bàn Từ trong lòng liền đặc biệt khó chịu. 12 tuổi thiên tài, nếu như hiện tại Bàn Từ không đem thu thập ngoan ngoan, như vậy tương lai còn cao đến đâu? Tuy rằng Bàn Từ cũng không sợ hãi, thế nhưng nhất quán tuân theo phải đem uy hiếp bóp chết ở trong nôi Bàn Từ tuyệt đối sẽ không cho mình đào hầm mà không đi lấp bù.

Hít một hơi thật sâu, Bàn Từ quay đầu nhìn ngó bốn phía, ở dưới bóng đêm, hết thấy đều quay về an bình. Ở cảnh giác nhìn chung quanh, xác định không có ai đích tình hướng dưới.

Bàn Tử lấy ra Hổ Phù, Hổ Phù trên hoa văn đã bị : được máu tươi nhuộm đến đỏ sẫm, giữ phù Cự Nhân từ đầu đến chân đều bị màu máu một lần nữa miêu tả một lần, có điều nếu là nhìn cẩn thận một ít, ở Cự Nhân tám kia cường tóc trên một góc, còn thiếu mất một điểm.

Đó chính là cuối cùng một điểm, Bàn Tử một tay cầm cái kia ca tụng nhọn dĩ nhiên đỏ sẫm ướt át bóng gỗ, cẩn thận từng li từng tí một hướng về trên ngón tay của chính mình vạch tới.

Ở lỗ kim sau khi xuất hiện, một giọt máu đỏ tươi bị : được Bàn Tử từ nơi ngón tay ép ra ngoài, nhỏ ở Hổ Phù này thiếu hụt một điểm bên trên.

Trong phút chốc, Hổ Phù trên hoa văn hoàn toàn bị lấp đầy , một luồng yêu dị màu đỏ nhạt vàng sáng bịt kín người không lồ kia thân.

Bàn Tử con mắt nhất thời trừng địa tròn lên, này tập trung tinh thần đáng về làm như liền mây may biến hóa cũng không nguyện buông tha.

Có điều không bao lâu, Bàn Tử miệng liền mở ra, trong nháy mắt cháy hừng hực hỏa diễm ở Bàn Tử trong ánh mắt bay lên.

Màu đỏ nhạt vàng sáng biến mất rồi, Cự Nhân cũng đã biến mất, liền ngay cả khối này Hổ Phù như thế biến mất rồi.

Bàn Tử trong đầu thoáng hiện qua một câu nói: "Chi ăn cỏ, không vắt sữa."

"Lẽ nào chính là vì lừa gạt lão tử huyết dịch làm chất dinh dưỡng?" Bàn Tử nhìn chung quanh, thế nhưng hắn không nhìn thấy bất kỳ gì đó.

Lúc này Bàn Tử nổi trận lôi đình, sượt địa một hồi liền từ trên mặt đất đứng lên. Thế nhưng đang lúc này, này xóp, mềm trên bùn đất đột nhiên đã xảy ra biến hóa kỳ quái.

Hơn mười đạo màu đỏ tia sáng đột nhiên xuất hiện tại trên bùn đất, sau đó dường như mạng nhện như thế tung hoành lên, cũng không lâu lắm, một tinh vi tương tự với Ma Pháp Trận đồ án liền xuất hiện tại trước mặt mập mập.

Nói là tương tự với Ma Pháp Trận, là bởi vì đồ án cùng Ma Pháp Trận như thế đều là do tuyển tạo thành, thế nhưng cùng Ma Pháp Trận so với, cái kia đồ án nhưng phải nhiều phức tạp nhiều lắm.

Mặc dù lúc trước Bàn Tử may mắn ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển trên chỗ đã thấy từ một vạn người bày ra ngôi sao Ma Pháp Trận tiêu chí cùng này đồ án so với, cũng chỉ bất quá là như gặp sư phụ mà thôi.

"Ma Pháp Trận?" Nhìn Ma Pháp Trận, Bàn Tử tròn tròn mắt ni non nói rằng. Nếu như ma pháp trận này để thốt Mann thấy nói,

Nhất định sẽ làm cho vì đó điên cuồng đi.

Màu đỏ Ma Pháp Trận tỏa ra một loại yêu dị mà lại bá đạo ánh sáng, tia sáng kia khiến lòng người bên trong không khỏi dâng lên từng tia một ý sợ hãi, trong lòng không tự chủ được liền run rẩy lên.

Đang nhìn đến ma pháp này trận sau, liền ngay cả Bàn Tử lúc này cũng không khỏi địa tâm bên trong bồn chồn. Mặc dù nói là của hắn huyết dịch bổ khuyết đến Hổ Phù bên trong, mới xuất hiện ma pháp trận này. Nhưng là ma pháp trận này thật sự sẽ không làm thương tổn hắn sao?

Bàn Tử do dự nhìn trước mắt ma pháp trận này, hắn không biết là nên bước vào đi còn chưa phải nên bước vào đi. Ở nhãn nhó nửa ngày sau khi, Bàn Tử rốt cục hung hăng cắn răng một cái, bước ra bước chân bước vào Ma Pháp Trận bên trong.

Một mới tinh không gian xuất hiện tại Bàn Tử trước mắt, tất cả tựa như cùng ngày đó tiến vào cờ chiến thôi diễn trong không gian như thế. Có điều cùng này cờ chiến thôi diễn so sánh với nhau, tất cả những thứ này đều là như vậy kính người. Ở nơi này trong không gian thậm chí có vô số Ma Pháp Trận.

Nghiêm nhiên là một Ma Pháp Trận thế giới.

Một đỏ thắm màu Ma Pháp Trận, một màu vàng nhạt Ma Pháp Trận, còn có một màu xanh nhạt Ma Pháp Trận, ba cái đại hình Ma Pháp Trận xếp thành một chữ hình. Mà rất nhiều đủ loại màu sắc hình dạng Ma Pháp Trận thì lại vòn quanh tại đây ba cái Ma Pháp Trận bên cạnh, dường như cùng đám ba vị Đế Vương như thế.

Lít nha lít nhít tia sáng ở trên không cùng lúc ngang dọc đan dệt thành một tấm lại một tờ mạng nhện, tựa như cùng một tinh vi thế giới như thế.

"Đây là." Bàn Tử không khỏi trở mắt ngoác mồm. Những phép thuật này trận cùng vừa mới cái kia tiến vào không gian Ma Pháp Trận lại không giống nhau, đặc biệt là ba người kia đại Ma Pháp Trận, khiến người ta trông thấy liền cảm giác được một trận hoa cả mắt, căn bản nhận biết không rõ ràng này tia sáng đầu nguồn ở nơi nào, lại ở đâu là đích.

Bàn Tử chính đang sững sờ thời gian, đột nhiên một giọng nói vang lên, không, cùng với nói là một thanh âm, chẳng bằng nói là vô số âm thanh đồng thời vang lên, hội tụ thành một thanh âm. Loại cảm giác đó tựa như cùng dòng suối nhỏ rách rách mà chảy cùng hội tụ thành Giang Hà cuộn cuộn mà chảy không giống.

"Ta từ tôn. Đây là để cho các ngươi cuối cùng của cái, cũng là bên trong đất trời không lồ nhất của cái. Khoản tài phú này cần ngươi dựa vào sức mạnh của chính mình đào móc."

"Của cái?" Bàn Tử con mắt đầu tiên là sáng ngời, sau đó lại trở nên âm đạm. Ma Pháp Trận cũng coi như là của cái sao?

Âm thanh đến lúc này im bật đi, ở Bàn Tử trong đầu không ngừng vang vọng chính là này câu nói sau cùng, khoản tài phú này cần chính người đào móc?

Đào móc? Hắn nên làm gì đào móc?

Bàn Tử nhú mày nhìn những kia to to nhỏ nhỏ Ma Pháp Trận, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sau đó ở thoáng sau khi trầm tư một chút, liền hướng về bên cạnh người gần nhất to bằng bàn tay Ma Pháp Trận chạm đến mà đi.

"Oanh" từng tiếng vang, điện quang vờn quanh trong lúc đó, Bàn Tử một cái tay càng trở nên hoàn toàn đen sì.

Bàn Tử ở lảng nửa ngày sau, khóc không ra nước mắt.

"Đây chính là đào móc hiệu quả?"

"Phong ấn khởi động, sức mạnh không đủ, cấp ba trận pháp, không cách nào mở ra." Một trận "Ong ong" tiếng vang ở Bàn Tử bên tai đột nhiên vang lên.

"Sức mạnh không đủ? Cấp ba trận pháp?" Bàn Tử lông mày chăm chú nhìn lên. Cấp ba trận pháp, chẳng lẽ nói, nơi này Ma Pháp Trận còn có đẳng cấp phân chia?

Bàn Tử con mắt ở ừng ục ừng ục xoay một cái sau, cắn chặt hàm răng, hướng về bên cạnh một cái khác màu xanh lục Ma Pháp Trận chạm đến đi.

"Oanh" lại là canh một tiếng sấm, tia chớp màu vàng óng trong phút chốc liền bắn ra, Bàn Tử mơ hồ đã cảm giác được tay phải của chính mình đã ma túy, không có bất kỳ tri giác.

"Phong ấn khởi động, sức mạnh không đủ, cấp năm trận pháp, không cách nào mở ra."

Nghe cái thanh âm kia, Bàn Tử rốt cục biết rõ ma pháp trận này bên trong tất cả. Này to to nhỏ nhỏ Ma Pháp Trận có cảm chế, cũng không đủ sức mạnh, liền căn bản là không có cách mở ra những kia Ma Pháp Trận.

"Cấp một Ma Pháp Trận nên có thể giải mở đi." Nhìn Tinh La Kỳ Bó mấy trăm cái Ma Pháp Trận, Bàn Tử ở lảng nửa ngày sau, trong miệng từ từ phun ra hai chữ: "Mịa nó."

Mấy trăm cái Ma Pháp Trận, cái nào mới phải cấp một Ma Pháp Trận? Chẳng lẽ muốn cho hắn từng cái thí nghiệm?

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Quân Sát đạo

"Rầm rầm" tiếng sấm thanh ở Ma Pháp Trận trong không gian không ngừng đột nhiên vang, Bàn Tử cắn răng nghiêng lợi liễu mạng hướng về những kia Ma Pháp Trận sờ soạng.

Cấp kia không phải quá to lớn con mắt từ lâu hiện đầy tơ máu, trong đó dấy lên một luồng hùng hực lửa giận.

"Phong ấn khởi động, sức mạnh không đủ, cấp bốn trận pháp, không cách nào mở ra."

"Phong ấn khởi động, sức mạnh không đủ, cấp chín trận pháp, không cách nào mở ra."

"Phong ấn khởi động."

Này hội tụ lên thanh âm của ở trên không bên trong thật lâu cũng không từng tản đi.

"Đến tột cùng cái nào mới phải cấp một ?" Bàn Tử đột nhiên dừng lại, lúc này hai tay của hắn sưng dường như bát tô như thế, biến thành màu đen có thể so với tinh khiết nhất mực than.

Đã thí nghiệm có hơn ba mươi trận pháp, thế nhưng Bàn Tử nhưng không có mở ra bất luận cái nào trận pháp. Thậm chí ngay cả một chút xíu quy luật cũng không có tìm tới.

To nhỏ không đều, màu sắc khác nhau Ma Pháp Trận cũng tựa hồ căn bản cũng không có quy luật. Dựa theo kích thước để phán đoán trận pháp cấp bậc? Trực tiếp dẫn đến kết quả chính là Bàn Tử ở chạm tới một to bằng bàn tay Ma Pháp Trận thời điểm, thân thể dường như bị sét đánh như thế, cả người run rẩy không ngớt. Dựa theo màu sắc càng tà mọn, cùng loại màu sắc Ma Pháp Trận, cấp bậc có khác biệt một trời một vực, có thể là cấp ba cùng cấp tám khác nhau, cũng có thể có thể là đồng nhất cái cấp số .

Bàn Tử căn bản là không có cách tìm tới quy luật.

"Nhân gia đào móc bảo tàng chảy chính là mồ hôi, lão tử đào móc bảo tàng làm sao chảy chính là lệ đây?" Nhìn Ma Pháp Trận, Bàn Tử hai mắt hơi hiện ra óng ánh nước mắt nhỏ, lẩm bầm lẩm bầm nói.

Có điều đào móc hay là muốn tiếp tục, không nói tới điều này, chỉ cần là này phân lòng hiếu kỳ liền đủ khiến Bàn Tử tiếp tục điên cuồng xuống.

Bàn Tử trừng mắt cặp kia Viên Viên con mắt, hướng về Ma Pháp Trận nhìn tới, cuối cùng mục tiêu của hắn đặt ở bên cạnh một màu đỏ sẫm Ma Pháp Trận bên trong.

Mấy chục điều : con tinh vi tia sáng hợp thành một nhỏ khoảng chừng có to bằng cái thớt Ma Pháp Trận, quanh co khúc khuỷu tia sáng làm như một loại thần bí phù hiệu.

Bàn Tử lẩm lẩm liệt liệt hướng về cái kia màu đỏ sẫm Ma Pháp Trận sờ soạng, trước mắt tình huống như thế, dù cho Bàn Tử cẩn thận cũng vô dụng, cho tới cẩn thận càng là lời nói vô căn cứ rồi.

Chỉ có người can đảm bị sét đánh, mới có khả năng đạt đến mục đích.

Bàn Tử tay trái chạm được màu đỏ sẫm Ma Pháp Trận, chỉ thấy nguyên bản vắng lặng bất động Ma Pháp Trận giống như đá hoa ...nhất yêu điểm đá hoa trong nháy mắt tỏa ra mờ ra.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử không khỏi ngạc nhiên, trong đầu của hắn khơi dậy né qua một màn cảnh tượng.

Nhớ tới lúc trước hắn đã từng chạm được quá một màu trắng Ma Pháp Trận, lúc mới bắt đầu này Ma Pháp Trận quanh thân Tường Vân bao phủ, từng luồng từng luồng nhân nhật khí tức thánh khiết không ngừng lưu chuyển. Ngay ở Bàn Tử mừng rỡ phi thường, cho rằng mở ra thời gian, lại đột nhiên điện quang sáng lên, tiếng sấm nổ vang. Bàn Tử nội tâm trực tiếp từ đỉnh núi rơi vào đáy vực.

Bàn Tử ngạc nhiên thời gian, thân thể bản năng cũng sinh ra phản ứng, tay phải đột nhiên về phía sau thu hồi, động tác kia, mau khiến người ta dùng con mắt cơ hồ bắt giữ không tới, có thể so với cao cấp đạo tặc.

Đây là Bàn Tử ở đứng vào Ma Pháp Trận lúc duy nhất thu được thật là tốt nơi.

Có điều bản năng về bản năng, trên thực tế nhưng là mặc kệ Bàn Tử động tác nhanh hơn nữa, cũng không cách nào tránh thoát Lôi Phách .

Phản ứng lại Bàn Tử một mặt bị phần nhìn này Ma Pháp Trận, chờ tay phải lần thứ hai bị sét đánh.

Yêu dị Hồng Quang óng ánh tỏa ra, thế nhưng đang tỏa ra sau khi bắt chợt thay đổi mờ đi, một chút trở thành nhạt, mãi đến tận biến mất.

Yêu dị màu đỏ sẫm trận pháp biến mất rồi, thế nhưng ở cự ly Bàn Tử chỗ không xa nhưng xuất hiện bấp thập toàn thân nhô lên, nửa người dưới ăn mặc quần dài màu đen, nửa người trên lộ ra hói đầu đại hán.

Này hói đầu đại hán tựa như cùng một toà Thiết Tháp giống như vậy, khiến người ta trông thấy liền cảm giác được đại hán kia nếu như Bàn Thạch như thế, tựa hồ không có gì đồ vật có thể đánh đổ đại hán kia.

Lúc này, cái thanh âm kia lại vang lên.

"Phong ấn khởi động, sức mạnh đẳng cấp phù hợp, cấp một trận pháp mở ra."

"Giải khai?" Bàn Tử một trận ngạc nhiên sau khi, ngược lại bình tĩnh lại.

Bàn Tử cẩn thận nhìn đại hán kia, muốn từ đại hán kia trên người nhìn thấy từng tia một bảo tàng dấu vết, thế nhưng hắn nhưng thất vọng rồi.

Đại hán di chuyển, đột nhiên làm ra một cái làm người trở mắt ngoác mồm động tác, hai tay đột nhiên tụ lên, làm như triệu : đòi hiện ra sức mạnh như thế, phát đạt cơ nhục, bấp thập toàn bộ lời cổ lên.

Tiếp đó, càng làm cho người ta trở mắt bắn nhanh, này lộ ra chính mình vóc người đại hán càng là cười hi hi, mang cho Bàn Tử một dị thường hàm hậu đáng yêu nụ cười.

Nhìn này hướng về chính mình cười khúc khích đại hán, Bàn Tử ngẩn ngui tính càng là trong đầu trống rỗng, tỉnh lại nhưng là sắc mặt bầm đen, đầy sau đầu hắc tuyến.

"Mịa nó, Đây chính là bảo tàng?" Bàn Tử không khỏi mà chửi ầm lên lên, hai tay hắn mà túy đổi lấy chính là một hàm hậu đáng yêu đại hán?

Không, cẩn thận nhìn tới, đại hán kia cũng chỉ bất quá là một bóng mờ mà thôi.

Bàn Tử hoàn toàn thất vọng rồi, nhưng là đang lúc này, một luồng khiến người ta nghẹt thở khí tức cũng đang trong không gian tràn ngập lên, luồng khí tức kia Bàn Tử không thể chưa quen thuộc, này rõ ràng là ở trải qua vô số sa trường tình nhuệ binh lính mới có thể có khí tức. Loại khí tức này Bàn Tử cũng có.

Bàn Tử đột nhiên sắc mặt phát lạnh, trong con ngươi lập loè ra một đạo tinh quang, hướng về đại hán kia nhìn tới, đây là một loại bản năng phản ứng.

Lại nhìn đi lúc, chỉ thấy đại hán kia dĩ nhiên nhắm hai mắt lại, vẻ mặt lạnh lùng, dường như tuyên cổ băng sơn giống như vậy, ở tại trên người toát ra một luồng thiết huyết binh lính khí tức.

Mở mắt ra lúc, đại hán kia trong hai mắt gấp quang như điện, trong con ngươi hiện đầy sát khí.

Đón lấy, chỉ thấy đại hán kia đột nhiên một quyền lên trước đánh tới, hai chân chuyển động theo, bước ra quỹ tích khiến người ta khó có thể tưởng tượng. Tiếp theo lại là liên tiếp động tác, động tác mau khiến người ta mắt không kịp nhìn.

Mà ở một khắc đó, Bàn Tử khơi dậy sinh ra một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

"Đây là cái gì?" Bàn Tử trong miệng không ngừng lâm lâm thì thầm, hán có thể cảm giác được động tác kia đối với đại hán tới nói chỉ là một loại rất phổ thông gì đó, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng sinh ra hiệu quả nhưng là kinh người, loại cảm giác đó.

Đúng, tựa như cùng Bàn Tử kiếp trước đang luyện binh thời gian, những binh sĩ kia diễn luyện "Quân Sát đạo" như thế. Thế nhưng cùng Bàn Tử biết đã trải qua hơn trăm năm Thiên Chủy Bách Luyện "Quân Sát đạo" so với, cái trò này động tác không thể nghi ngờ là trong truyền thuyết mới có đồ vật.

Cơ nhục, bắp thịt, sức mạnh, tốc độ, phản ứng lực kết hợp hoàn mỹ, so với Bàn Tử trải qua khổ sở tôi luyện đạt tới trình độ vậy căn bản là một trên trời, một cái dưới đất.

Một bên nhìn, Bàn Tử một bên nhanh chóng đem những kia động tác ghi vào trong đầu.

Cái trò này "Quân Sát đạo" thực sự quá hoàn mỹ, mỗi một cái động tác đều sẽ thân thể có thể đạt tới cực hạn phát huy đi ra. Hoặc là nói, đang đánh ra bộ này "Quân Sát đạo" thời điểm, bản thân chính là đối với mình thân thể một loại rèn luyện.

Đem chính mình cực hạn phát huy được, sau đó từng điểm từng điểm đột phá.

"Đây là TM ai chế tạo ra." Nhìn hưng khởi, Bàn Tử sắc mặt đỏ chót, khuôn mặt hưng phấn.

Ở bất tri bất giác, thân thể của mập mạp cũng bắt đầu luyện tập lên, cứ việc Bàn Tử hai tay đã thay đổi không có bất kỳ tri giác, thế nhưng là vẫn không tự chủ được theo đồng thời luyện tập.

Lấy Bàn Tử thể chất, hiện tại bộ này "Quân Sát đạo" đối với Bàn Tử tới nói, muốn làm ra một bộ đầy đủ căn bản là một cái chuyện không thể nào, Bàn Tử tựa như cùng một buồn cười Tiểu Sứ như thế làm không ra ngô ra khoai, thế nhưng Bàn Tử hay là đang kiên trì.

Một lần, hai lần, đột nhiên thay đổi góc Bàn Tử cái trán dĩ nhiên tràn đầy giọt mồ hôi, thế nhưng này thoải mái đen thui trong con ngươi toát ra vẻ kiên nghị lại làm cho người âm thầm hoài nghi người kia đến tột cùng là không phải Bàn Tử.

Cầu xin thu gom, cầu xin đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: động tác thứ nhất

Quân Sát đạo tổng cộng là từ 12 cái động tác tạo thành, mỗi một cái động tác không chỉ có xem ra không đơn giản, bắt tay vào làm càng khó. Cứ việc Bàn Tử liều mạng bắt chước một buổi tối, thế nhưng là như cũ là không ra ngô ra khoai, thế nhưng duy nhất có thể để xác định chính là, một buổi tối tôi luyện không phải là không có hiệu quả.

Tối thiểu Bàn Tử hiện tại có thể mang động tác thứ nhất làm có bảy phần mười tương tự.

Động tác thứ nhất là đem sức mạnh cùng phản ứng lực hỗn hợp với nhau rèn luyện động tác, mãnh liệt quyền anh ra, nhìn như đơn giản, thế nhưng là đưa cánh tay trên mỗi một khối cơ nhục, bắp thịt đều dùng đến, này vùng ra phương hướng, này vùng ra sức mạnh so với phổ thông trùng quyền lại không giống, loại này khác nhau, chỉ là chỉ cần mắt dùng con mắt xem liền có thể nhìn ra, thế nhưng nếu như miễn cưỡng muốn miêu tả, này ít khả năng. Bàn Từ mô phỏng theo vùng quyền số lần càng nhiều, như vậy cảm thụ liền càng rõ ràng.

Cho tới dưới chân bước tiến được kêu là làm một quỹ đi, trong nháy mắt càng là có thể bước ra bảy, tám bước. Một loại quân Sát đạo bước ra bộ pháp phần lớn là vì để cho chính mình hạ bàn càng thêm vững chắc, càng thêm mạnh mẽ, thế nhưng này động tác thứ nhất bước ra bộ pháp không chỉ là như vậy, bảy, tám lần đi động không chỉ bao gồm để hạ bàn càng thêm vững chắc mạnh mẽ biện pháp, hơn nữa còn hỗn hợp thứ khác, linh xảo, tốc độ vân vân.

Thiết Sơn Phong bên cạnh có một mảnh tiểu Sâm Lâm, trong ngày thường xanh um tươi tốt, yên tĩnh cực kỳ. Từ ngoài rừng nhìn tới tình cờ có thể nhìn thấy mấy con chim nhỏ ở trên cành cây hát, hoặc là một hai con trắng như tuyết thỏ ở trong rừng chạy trốn.

Thế nhưng ngày hôm nay, nơi này yên tĩnh lại bị phá vỡ. Từng con từng con động vật nhỏ thất kinh địa hoặc là bay lên, hoặc là ở trong rừng "thoát thân". Này tình cảnh phẳng phất ở trong rừng cây có một con hung ác ma thú.

Nương theo lấy đông đảo sợ hãi động vật nhỏ nhưng là từng trận "Rầm rầm" tiếng vang, nghe cẩn thận một ít, thanh âm kia bên trong còn pha một mảnh rì rào lá cây hạ xuống tiếng, rõ ràng có người ở không ngừng oanh kích cây cối.

Lâm Mộc trong lúc đó, một béo ị bóng người đang nhanh chóng đi động tới, một cái chớp mắt, dưới chân liền bước ra mấy bước, đâm ra một quyền chính là một trận "Rì rào" tiếng vang.

Nếu như nhìn thật cẩn thận một ít, thân ảnh kia tàn phá đều là một ít lớn chừng miệng chén ấu cây, cho tới những kia cọc đường như Ma Bàn (cối xay) trăm năm cây già, nhưng là nhanh chóng tránh đi.

Thân ảnh kia chính là Bàn Từ.

"Thân thể phản ứng lực, sức mạnh cùng với độ khớp đều đại đại gia tăng rồi, nhưng là ta cuối cùng cảm giác nơi nào thiếu sót một ít." Bàn Từ ở vùng ra một quyền sau đột nhiên dừng lại.

Động tác thứ nhất mặc dù hắn đã học được có bảy phần mười tương tự, thế nhưng Bàn Từ nhưng dù sao cảm giác cùng Hồ Phù trong không gian, cái kia trắng hán làm so với, ít một chút đồ vật.

Cứ việc Bàn Từ làm ra động tác cũng có thể một điểm một tắc tôi luyện thân thể của chính mình, tôi luyện phản ứng của chính mình lực, tôi luyện chính mình độ khớp, thế nhưng so với trắng hán kia làm nhưng kém hơn rất nhiều.

Nói trắng ra một ít, Bàn Từ tôi luyện chính mình làm ra trình độ bất quá là một ... mà ... Đã, thế nhưng động tác giống nhau, trắng hán kia lại có thể đạt đến ngũ hiệu quả.

Liếc mắt, Bàn Từ đặt mông ngồi dưới đất bắt đầu chăm chú suy nghĩ lên. Đầu nói quen tay hay việc, thế nhưng nếu như chỉ là một vị luyện tập mà không đi suy nghĩ, làm như vậy nhiều hơn nữa cũng không hề có tác dụng.

Đến lúc này, Sâm Lâm mới lại khôi phục ngày xưa yên tĩnh, thế nhưng này phân yên tĩnh nhưng mang tới một phần tàn phá khí tức. Những kia sợ hãi động vật nhỏ ở cẩn thận từng li từng tí một nhìn chung quanh.

Bàn Từ trí nhớ rất tốt, điểm này không sai, thế nhưng đó cũng không phải cái gì thiên phú. Mà là Bàn Từ thông qua ký ức một vài thứ một lần lại một lần mà luyện ra tới.

Đã từng Bàn Từ vì nhớ kỹ một quân trận diễn biến, liên tục quan sát một phần quân trận đồ ba ngày ba đêm, không chỉ có buổi tối học treo cổ truy đàm cổ, liền ngay cả ăn uống ngủ nghỉ thời điểm cũng không từng kéo xuống.

Mãi đến tận này phân quân trên trận đồ điểm đen toàn bộ biến thành một mặt khí tức xơ xác, không ngừng di chuyển nhanh chóng binh lính lúc, Bàn Từ mới hoàn toàn từ bỏ.

Mà cuối cùng dẫn đến kết quả, tốt một mặt là này quân trận đồ hoàn toàn bị : được Bàn Từ ghi nhớ, thậm chí trong đó mỗi một cái trận tuyến biến hóa rất nhỏ đều sẽ rõ ràng xuất hiện tại trong đầu, xấu một mặt, chính là Bàn Từ đầu "ong ong" vang lên mười mấy ngày, mặc kệ nhìn ai, cũng giống như muốn lập tức xông lên cùng hắn liều mạng.

Bàn Từ ở một chút nhớ lại trắng hán kia động tác, nắm nắm, cơ nhục, bắp thịt, bước chân, thậm chí ngay cả mấy may về mặt đều không có bỏ qua.

Rốt cục, làm mặt trời bò lên trên bầu trời trung ương nhất, này thoáng mang theo từng tia một nhiệt độ gió nóng ở Bàn Từ trên má thổi trôi qua thời điểm, Bàn Từ đột nhiên đứng lên.

"Là này phân tức sát tâm ý. Quân nói giết là chiến trường quyền thuật, bình thời diễn luyện dù cho ở khắc khổ, cũng chỉ có thể tính được là là khoa chân múa tay, chỉ có ở trên chiến trường kinh nghiệm loại kia sinh tử cảnh khôn khó thời gian, mới có thể chân chính bộc phát ra. Quân nói giết tôi luyện không chỉ là thân thể, càng là tinh thần, chỉ có mấy thứ này hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, đây mới thực sự là quân nói giết." Bàn Từ con mắt toát ra đạo đạo hết sạch.

Trong nháy mắt Bàn Tử mừng như điên lên.

Thế nhưng cũng không lâu lắm, Bàn Tử về mặt liền triệt để mà động lại rồi.

"Sinh tử cảnh khổn khó. Nha, đồ chơi kia." Bàn Tử đô làm bầm nang, vắn vẹo nhăn nhó nắm nói.

Cái gì là sinh tử cảnh khổn khó, sinh tử cảnh khổn khó chính là Sinh và Tử đều ở một đường trong lúc đó. Số may liền có thể sống sót, vận may không tốt thì sẽ triệt để đánh rắm.

Quân nói giết tuy rằng quý giá, thế nhưng đối với Bàn Tử tới nói cái mạng nhỏ của hắn nhưng càng quý giá.

Lúc này, chỉ nghe một thanh âm đột ngột vang lên ở toàn bộ bên trong vùng rừng rậm, này thanh âm lạnh lùng dường như đổ ập xuống mà đến mưa đá, để Bàn Tử hoàn toàn giật mình tỉnh lại.

"Huấn luyện. Xong, ta làm sao đưa cái này quên." Bàn Tử sắc mặt tái nhợt nói. Lấy Geel tính cách, coi như công khai không phạt hắn, lên lút phòng chừng cũng phải cho hắn "mang giày chật".

Đó chính là cường giả tự do.

.....

Làm Bàn Tử nhìn thấy Geel thời điểm, cũng không có xuất hiện trong dự liệu mặt như sương lạnh, trong mắt lộ ra sát khí tình hình. Ngược lại là này dường như băng sơn giống nhau sắc mặt hơi có chút ung dung.

Ở Geel bên cạnh đứng chấp hai tay sau lưng thót Mann cùng cái kia mũi vểnh lên trời tóc vàng hài tử, không, nên xưng hô vì là La Mã Thần Thánh đế quốc Thập hoàng tử, thánh lá chắn, da phúc mới đứng.

Bàn Tử ở cẩn thận từng li từng tí một lướt nhanh một chút Geel cùng thót Mann sau, ánh mắt đặt ở da phúc trên người. Da phúc ngày hôm nay mặc quần áo lại cùng ngày xưa không giống, một thân ma pháp bảo màu xám đen này đơn bạc thân thể chăm chú bao lấy, mà ở Ma Pháp Bảo bên dưới nhưng là một đôi giày nhọn hơi hướng lên trên loan phép thuật giày, ở tại trước ngực còn dừng một màu đồng xanh phép thuật huy chương.

Có điều tất cả những thứ này Bàn Tử cũng không lưu ý, Bàn Tử lưu ý chính là da phúc trong tay cái kia Ma Pháp Trọng, Ma Pháp Trọng thành màu vàng óng, thân trọng trên điêu khắc một hồi cẩn thận tinh vi hoa văn, mà ở ý vào đỉnh nhưng là một viên tản ra vàng sáng xanh lam Lam Bảo Thạch. Lúc ấy lúc hiện có thể nhìn thấy một trận mặt mờ sương mù nhân nhợt ở Lam Bảo Thạch chu vi không ngừng lưu chuyển.

Bàn Tử nhìn con mắt đều đỏ, mặc dù đối với Ma Pháp Trọng Bàn Tử cũng không có cái gì giác ngộ, thế nhưng đối với vàng, Bàn Tử giác ngộ nhưng phải cao hơn bất luận người nào.

Cái kia Ma Pháp Trọng thân trọng rõ ràng là từ vàng làm.

Nói đến, một đường đường đế quốc Công Tước tôn tử cũng không thiếu những thứ đồ này. Thế nhưng ai bảo Bàn Tử có một "Thật" gia gia đây?

Đi Dã Hòa Trấn, không cho binh, không trả thù lao, chỉ cho mấy cái hộ vệ để Bàn Tử chỉ có thể làm lưu manh.

Liền yêu Bàn Tử cân nhắc nên nói như thế nào cái kia Ma Pháp Trọng bắt được tay thời điểm, Geel trong lỗ mũi đột nhiên bang phát sinh hừ lạnh một tiếng thanh.

"Geel sư phụ." Bàn Tử nhanh chóng khôi phục thái độ bình thường, nhìn Geel nhưng là một mặt nịnh nọt nụ cười.

"Bắt đầu hôm nay huấn luyện đi." Geel nhàn nhạt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Àn." Bàn Tử trên mặt mang theo nụ cười, dị thường ma lưu hướng về thạch trong hồ Porsche đi.

Thế nhưng ngay ở Bàn Tử đứng thạch trong hồ sau, Bàn Tử lại đột nhiên nhớ tới một chuyện, dựa theo lẽ thường tới nói, Geel nên so với hắn càng sớm hơn địa đến này thạch hầm hại mới đứng, nhưng là hôm nay.

"Da phúc, người xuống." Geel thanh âm của khơi dậy hợp thành một đạo tiếng sấm đem Bàn Tử nổ tỉnh rồi.

"Da phúc? Cái kia tóc vàng đứa nhỏ? Đùa gì thế? Hắn nhưng là một cái trung cấp Ma Pháp Sư?" Bàn Tử sắc mặt trong nháy mắt đã biến thành tái nhợt màu.

Geel mặc dù đối với Bàn Tử tàn nhẫn, thế nhưng này nhưng là ở bề ngoài, tối thiểu lấy một Chiến Vương trình độ tới nói, công kích cường độ có thể không chế rất tốt, mặc dù nặng, thế nhưng có thể làm cho Bàn Tử đạt đến thương mà không chết trình độ.

Mà tình huống như thế, cũng chính là đối với một người tốt nhất tôi luyện biện pháp, vì lẽ đó Bàn Tử vẫn không làm sao lo lắng quá. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Thế nhưng cái kia da phúc, cái kia Tiểu đưa trẻ, nơi nào có thể không chế cái gì lực công kích nói nặng nhẹ.

Coi như có thể, Bàn Tử phòng chừng này tiểu thí hải kia cũng chắc chắn sẽ không không chế cái gì sức mạnh, này một hồi trận nhất định là đem Bàn Tử vào chỗ chết chính.

"." Bàn Tử một đôi mắt âm trầm nhìn về phía Tiểu đưa trẻ, Bàn Tử đang suy nghĩ ở Tiểu đưa trẻ một hồi trận thời điểm liền đem giết chết.

Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, Hậu Hạ Thủ Tao Ương.

"Đây không phải tỷ thí, chỉ là huấn luyện, vì lẽ đó Hắc Kim, ở đối phương đọc thần chú thời điểm, ngươi không thể ra tay, chỉ có thể tránh né, mặt khác da phúc, ngươi chỉ có thể dùng trung cấp phép thuật băng rít gào." Thốt Mann cười híp mắt hướng về hai người nói rằng.

Bàn Tử nhất thời dường như bị sét đánh như thế, ngây ngốc đứng ở nơi đó.

"Không thể ra tay, chỉ có thể tránh né." Vài chữ ở Bàn Tử trong đầu không ngừng ong ong vang.

Mà một mặt khác da phúc sắc mặt tuy rằng so với Bàn Tử tốt một chút, thế nhưng là cũng là tái nhợt một mảnh.

Băng rít gào, có lý bàn về trên là một trung cấp phép thuật, thế nhưng tiêu hao ma lực nhưng có thể so với phép thuật cấp cao. Hắc chỉ có thể thả một lần, một lần sau khi, hắc liền cũng không còn bất kỳ lực công kích, chính là một bình thường tiểu hải tử.

Da phúc nhìn Bàn Tử ánh mắt đột nhiên lạnh như băng lên.

.

Một click, một thu gom, một đề cử cũng không khó khăn. Thỏa mãn Bàn Tử một nho nhỏ yêu cầu đi, để Bàn Tử cũng có thể bò lên trên sách mới bảng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Chiến Vương cùng Đại Ma đạo sư khiếp sợ

Toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động, Thanh Thạch trên sân, hai người cứ như vậy lẳng lặng đứng. Da phúc là ở làm chuẩn bị, hai mắt nhắm nghiền, làm như ở tích trữ gắng sức lượng, một mặt khác Bàn Tử, một đôi mắt thì tại ung ục ung ục chuyển động, tựa như đang suy nghĩ cái gì cái gì. Thạch hăm hại trên, thốt Mann như cũ là này phó cười híp mắt về mặt, thỉnh thoảng địa sẽ từ cặp mắt kia trông được đến từng tia một giáo hoạt ánh mắt. Geel nhưng là về mặt lạnh lùng, hai người hoàn toàn tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Chỉ thấy Geel miệng khẽ động, đột nhiên hướng về thốt Mann hỏi: "Hắc Kim có thể hay không trốn được da phúc băng rít gào?"

"Cơ hồ không có khả năng, băng rít gào mặc dù là trung cấp phép thuật, thế nhưng ở uy lực trên cũng không kém hơn phép thuật cấp cao. Nếu như phép thuật này thả thành công, như vậy mặc dù là một Nam tước cấp chiến sĩ cũng không cách nào tránh thoát." Thốt Mann cười híp mắt nói.

Geel không nói gì, chỉ là dùng một loại ánh mắt nghi hoặc nhìn thốt Mann.

"Ngươi không cảm thấy để cho bọn họ lẫn nhau huấn luyện đối phương mới là lựa chọn tốt nhất sao? Băng rít gào tổng cộng có ba lần sóng, nếu như một Đại Ma Pháp Sư đến thả, như vậy mỗi một đợt ít nhất đều có thể thả ra mấy trăm khối mưa đá, thế nhưng từ da phúc thả, mỗi một đợt nhiều nhất cũng bất quá mấy chục khối mưa đá. Hơn nữa mấy chục khối mưa đá bắn nhanh ra thời gian khác biệt, chính như cùng trên chiến trường mấy chục chiến sĩ tình nhuệ đồng thời tiến công, đối với hiện tại Hắc Kim tới nói không thể nghi ngờ là tốt nhất huấn luyện. Ở một phương diện khác, băng rít gào tiêu hao ma lực lớn vô cùng, lấy da phúc bây giờ ma lực trình độ, có thể hay không thả ra ngoài đều là vấn đề. Thế nhưng không nghi ngờ chút nào, ma lực lượng lớn tiêu hao đem thúc đẩy da phúc ma lực tăng lên trên diện rộng. Đây là một loại đặc biệt ma lực phương pháp tăng." Thốt Mann từ từ hướng về Geel nói rằng.

Đang nói chuyện đồng thời, thốt Mann con mắt không ngừng nhìn về phía Bàn Tử cùng da phúc, trong con ngươi toát ra ánh mắt là như vậy tầm nhìn.

Đây mới là một Đại Ma đạo sư đích thực chánh: đang năng lực phân tích.

"Lấy Hắc Kim thân thể đến xem, hắc nhiều nhất có thể tránh thoát băng rít gào hai lần sóng công kích. Mà đối với da phúc tới nói, ba lần sóng

công kích, thì sẽ tiêu hao hẳn tất cả ma lực, vì lẽ đó hai người lẫn nhau huấn luyện chính là tốt nhất phương pháp huấn luyện, cũng là nâng lên nhanh nhất phương pháp huấn luyện. Hắc Kim có lẽ sẽ ăn chút khổ, thế nhưng hẳn nhất định phải học được cùng một thả ra phép thuật Ma Pháp Sư đối lập. . . . " Thốt Mann lần thứ hai từ từ nói.

"Vĩ đại bằng tuyết chi thần, đưa ngời sức mạnh ban tặng ta, hóa thành đầy trời hoa tuyết Phiêu Linh ở nơi này thế giới, hóa thành kiên cố nhất mưa đá. . . ." Bởi vì sẽ không bị Bàn Tử đánh gãy, vì lẽ đó da phúc đọc thần chú tốc độ rất chậm

Mà đang ở đồng thời, dưới ánh nắng chói chang, một luồng đông khí lấy da phúc làm trung tâm bắt đầu hướng về chung quanh lan tràn lên, nhìn kỹ lại, đông khí bên trong càng là có một ít óng ánh long lanh gì đó.

Đó là thuần khiết màu trắng hoa tuyết.

Nhìn một Ma Pháp Sư đối với mình bắn ra phép thuật mà không có thể,

Chỉ có thể làm đợi làm thịt cừu con, đó là một loại dày vò.

Đặc biệt là ở đông khí tiếp xúc được Bàn Tử thời điểm, Bàn Tử khơi dậy cảm giác được thân thể của chính mình đều trở nên hơi cứng ngắc lại lên.

Hít một hơi thật sâu, Bàn Tử bắt đầu làm ra đơn giản một chút động tác, đó là kiếp trước Bàn Tử học tập đến quân Sát đạo. Tuy rằng so với Ma Pháp Trận trong không gian học được quân Sát đạo chênh lệch không chỉ một cấp bậc mà thôi. Thế nhưng ở hiện tại làm nóng người nhưng không thể tốt hơn, đồng thời có thể để cho thân thể của mập mạp khôi phục lại trạng thái cao nhất.

Bàn Tử con mắt từ đầu đến cuối không có rời khỏi da phúc, mặc dù hẳn biết hiện tại hẳn ở thế yếu, thế nhưng đối với hẳn mà nói, đây cũng là một lần rất tốt huấn luyện kinh nghiệm, đương nhiên là khi hẳn bắt từ điều kiện tiên quyết.

Tự như cùng thốt Mann nói tới , đối phó một Ma Pháp Sư, không chỉ muốn học ở đối phương thả ra phép thuật trước liền giết chết đối phương, càng muốn học cùng một cái muốn thả ra phép thuật Ma Pháp Sư đối lập.

Da phúc mọi cử động bị : được Bàn Tử rõ ràng bắt giữ ở trong ánh mắt, phép thuật thần chú đọc tần suất, này cổ quái âm điệu, còn có bắn ra phép thuật đã phát sinh bất luận cái nào giai đoạn quá trình, bao quát ma lực ngưng tụ, cùng Ma Pháp Nguyên Tố sinh ra cộng hưởng.

Lúc này Bàn Tử đã không phải là lấy một chiến sĩ thân phận đến đối mặt da phúc, mà là lấy một chỉ huy nhà thân phận đến phân tích tất cả.

Nhìn giữa trường hai người làm tất cả, thạch hảm hai trên Geel trong con ngời đột nhiên toát ra từng tia một về kinh ngạc. Một 12 tuổi hài tử, da phúc có thể ở nơi này tuổi đạt đến trung cấp Ma Pháp Sư trình độ xác thực cũng coi là một thiên tài, thế nhưng càng khiến người ta giật mình là, đứa bé này không chỉ có là đang tu luyện trên ma pháp có thiên phú. Ở trong thực chiến cũng đồng dạng đạt đến một rất cao trình độ.

Này phân bắn ra phép thuật thời điểm trấn định, không kém chút nào với một trải qua rất nhiều trận chiến đấu ma pháp sư cao cấp.

Ở trong cuộc đời, Geel cũng từng khiêu chiến quá vô số Ma Pháp Sư, vì lẽ đó Geel một chút liền có thể nhìn ra được tương lai da phúc thành tựu, hay là tương lai không một chút nào sẽ kém hơn bên cạnh thốt Mann.

Đương nhiên, nếu như nói da phúc để Geel giật mình nói, béo như vậy từ liền để cho Geel chấn kinh rồi.

Ở trong thực chiến này phân bình tĩnh, này phân đối mặt nguy hiểm mà không loạn chút nào tâm thái, đang tìm ra chính mình ưu thế đồng thời thậm chí còn có thể đi kín đáo phân tích đối phương tất cả.

Này căn bản không phải một không có tham gia quá bất kỳ chiến đấu Quý Tộc Tử Đệ có thể làm được, liền ngay cả Geel cũng không cách nào bảo đảm mình có thể so với Bàn Tử làm càng tốt hơn.

Geel đột nhiên nhớ tới sự phụ của chính mình, trước mắt Bàn Tử đang đối mặt thực chiến thời điểm càng cùng mình Sự Phụ có mấy phần tương tự.

"Điều này có thể sao?" Nghĩ tới đây, Geel đột nhiên lắc lắc đầu, dị thường lạnh lùng nói ra.

Một bên thốt Mann cũng cùng Geel như thế, thế nhưng lúc này thốt Mann trong con ngời nhưng toát ra một tia nhàn nhạt mừng rỡ ánh mắt.

"Geel, có thể lần trước Thần Chi Nhân đoán trắc kết quả thật không phải là chuẩn xác như vậy." Thốt Mann hơi trầm ngâm một hồi, hướng về bên cạnh Geel nói rằng,

.....

Mấy chục to to nhỏ nhỏ mưa đá trôi nổi ở da phúc trước người, đại đường như đá cuội như thế, tiểu nhân : nhỏ bé thì lại cùng hạt cát như thế. Có điều những này mưa đá đều có một cộng đồng đặc điểm, đó chính là dị thường sắc bén, khiến người ta không nghĩ ngờ chút nào chỉ cần bị đập đến, như vậy thì sẽ không ngừng chảy máu.

Da phúc nhẹ nhàng vung lên trong tay Ma Pháp Trận, một đôi mắt thì lại kinh thường nhìn chăm chăm Bàn Tử, màu lúc này cũng không tốt như thế nào, hơi hơi trắng bệch, rõ ràng cho thấy ma lực tiêu hao quá lớn sinh ra tác dụng phụ.

"Người nên vì người làm ra tất cả trả giá thật lớn." Da phúc trong miệng thần nhiên nói, như cũ là này phó miệt thị ngữ khí.

Bản Từ lúc này đã sớm mờ hời dầm dĩa, một bộ quân nói giết làm ra đến, này lẽ ra nên để thân thể hấn trở nên cứng ngắt tê đại đồng khí đã hoàn toàn bị : được tiêu trừ.

Bản Từ chưa từng có cảm thấy thân thể đích tình huống sẽ tốt như thế.

"Bộ kia quân nói giết hữu dụng." Nhìn này mấy chục mưa đá, Bản Từ cũng không còn bất kỳ vẻ lo lắng. Ở Hồ Phù Ma Pháp Trận bên trong sở học đến quân nói giết để Bản Từ tràn đầy tự tin.

Liên ngay cả Bản Từ cũng không có nghĩ đến, ở nghỉ ngơi ngắn ngủi sau khi, đang đánh ra một bộ "Quân nói giết" sau khi, thân thể của hấn dĩ nhiên có thể khôi phục lại kiếp trước mười phần trình độ.

"Vậy cũng là là mặt khác một loại đột phá cực hạn phương pháp đi." Bản Từ trong miệng như như thao thao nói rằng.

"Tiểu tử, ta đánh chết ngươi." Sức lực mười phần Bản Từ đột nhiên hướng về da phúc giờ lên ngón tay giữa. Đọc thần chú, bắn ra pháp thuật thời điểm không thể động thủ, như vậy chờ thả xong phép thuật sau khi.

"Băng rít gào." Bản Từ khiêu khích, nghênh đón chính là da phúc công kích mãnh liệt nhất. Chỉ thấy mấy chục mưa đá tiền hậu bất nhất hướng về Bản Từ bắn nhanh mà đi.

Tự như cùng mấy chục đạo mũi tên đồng thời bắn ra, chỉ cần nhìn liền khiến người ta cảm thấy tê cả da đầu.

Đối mặt mấy chục mưa đá, Bản Từ bắt đầu tránh né lên, xê dịch trong lúc đó tự như cùng một con linh động Viên Hầu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) khiến người ta chút nào không cảm giác được này dĩ nhiên là một tên béo có thể làm được.

"Tùng tùng tùng" một trận tiếng vang, bị : được Bản Từ tránh thoát mấy chục mưa đá hết mức đập vào trên tảng đá, ở hung hăng va chạm bên dưới, đều bị chấn động vỡ vụn.

Nhìn Bản Từ bình yên vô sự, da phúc một đôi mắt bên trong ánh lửa lờ lờ. Thế nhưng cũng không lâu lắm, này tức giận liền biến mất rồi. Lại khôi phục lúc trước trấn định đáng về.

"Mưa đá làm kiếm, hoa tuyết vì là nhận, xuyên thấu tất cả đi." Da phúc này thanh âm non nớt lại vang lên.

Băng rít gào đoạn thứ hai thần chú, cũng mang ý nghĩa lần sóng thứ hai công kích.

Thạch hăm hại bên trên.

"Người vừa nãy nhìn thấy không?" Geel ở hơi lắng nửa ngày sau, hướng về thốt Mann trầm giọng nói rằng.

"Thấy được, nếu như không có nhìn thấy vừa nãy tình cảnh đó, người sẽ cho rằng một không có đầu khí người phản ứng lực có thể đạt đến trung cấp chiến sĩ trình độ sao? Chỉ là băng vào thân thể?" Thốt Mann trên mặt vẫn mang theo nụ cười, thế nhưng là đối thành vẻ cười khổ.

Một hỏi một đáp trong lúc đó, ở vào Ngân Nguyệt Đại lục đỉnh điểm hai người, một vị Chiến Vương, một vị Đại Ma đạo sư càng là một lát trầm mặc không nói.

Vừa nãy Bản Từ tránh né, xem ra đơn giản, nhưng là này phân phản ứng lực, cũng không nghi cùng một cái có đầu khí trung cấp chiến sĩ cùng sánh vai.

Không có đầu khí thân thể cũng có thể đạt đến mức độ như vậy?

Ngày hôm nay canh thứ hai dâng. Mặt sau còn có thể càng thoải mái hơn, cầu xin phiếu, cầu xin thu gom.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: nói cho cùng, hấn chỉ là hài tử

Màu xanh lam mưa đá dưới ánh mặt trời là như vậy chói mắt, óng ánh long lanh, rất là mỹ quan. Thế nhưng vào lúc này lại trở thành từng chuỗi giết người

lợi khí.

Làn sóng thứ hai, số lượng so với lúc trước gia tăng rồi hai phần một trong, hơn nữa bắn nhanh ra tốc độ cũng so với vừa nãy càng nhanh hơn, lúc ẩn lúc hiện chỉ có thể nhìn thấy một ít cái bóng mờ mờ.

Bất quá đối với Bàn Tử tới nói, muốn tránh thoát làn sóng thứ hai cũng không phải khó khăn gì chuyện tình.

Ở mưa đá quần bên trong, Bàn Tử không ngừng xuyên qua, tựa như cùng một ở mũi kim khiêu vũ vũ giả, động tác tuy rằng không phải như vậy tao nhã, thế nhưng là cũng làm cho người cảm thấy từng trận ung dung.

Đến cái trình độ này, bất kể là ai cũng có thể nhìn ra được, thốt Mann chỉ định kế hoạch huấn luyện đã ra chỗ sơ suất. Huấn luyện như thế chỉ có thể không ngừng rèn luyện da phúc ma lực, cho tới Bàn Tử?

Dễ dàng làm ra mười mấy động tác có thể rèn luyện cái gì? Mặc dù là đem sức mạnh, tốc độ, phản ứng lực toàn bộ hỗn hợp với nhau động tác, cũng căn bản là không có cách nếu để cho Bàn Tử được tăng lên trên diện rộng.

Bàn Tử đúng là rất đặc ý, đang tránh né trong quá trình, còn đang không ngừng dùng ngôn ngữ khiêu khích da phúc, nói thật dễ nghe một điểm, là ở trả thù da phúc, nói không êm tai, chính là đang giả bộ 13.

Lúc này da phúc còn đang hết sức nhẫn nại lấy, nhưng nhìn cặp kia vẫn vận tia máu hai mắt đỏ bừng, ai cũng biết da phúc đã đến Bạo Tẩu mếp sách, lẽ sách.

Thạch hăm hại trên.

"Đình chỉ đi, huấn luyện như thế không có bất kỳ ý nghĩa gì." Geel hướng về thốt Mann nói rằng.

Thốt Mann gật gật đầu.

"Dừng lại đi. Da phúc, đình chỉ pháp thuật của ngươi công kích." Geel lạnh giọng hướng về thạch trong hồ hai người nói rằng.

Nghe Geel, Bàn Tử nhất thời giống như cái quai báo bảo như thế ngừng lại, có điều vẫn còn không ngừng cột nhà địa hướng về phía da phúc thiêu động lông mày, tay phải thì lại không ngừng hướng về da phúc làm một ít khiến người ta tức giận thủ thế.

Mà da phúc đang giải phóng xong làn sóng thứ hai bằng rít gào sau khi, hô hấp trở nên trở nên dồn dập, hai mắt nhìn chòng chọc vào Bàn Tử, trong tay đem cái kia vàng ròng Ma Pháp Trọng năm "Kéo kẹt kéo kẹt" vang lên.

"Không, ta còn không có bại." Ở Bàn Tử không ngừng khiêu khích dưới, da phúc đột nhiên hướng về Geel cùng thốt Mann cố chấp lắc lắc đầu.

Geel lông mày hơi đám lên, thế nhưng khi hắn đang muốn dưới hăm hại thời gian lại bị thốt Mann ngăn cản.

Chỉ thấy thốt Mann một đôi mắt nhìn con mắt chăm chú nhìn chăm chăm da phúc, ở tại trên người tựa hồ nhìn ra gì đó đồ vật đến.

Đề tiện Bàn Tử thành công, nếu như mới vừa rồi bị ngăn lại, như vậy hắn liền cũng không còn cách nào "Chà đạp" da phúc, cái kia Ma Pháp Trọng cũng đừng muốn cầm vào tay.

Cho tới hiện tại? Hừ hừ.

Bàn Tử cười híp mắt nhìn da phúc, thế nhưng dần dần nét cười của hắn đột nhiên trở nên cứng ngắc lại lên.

Hắn run đến cảm thấy một loại cảm giác nguy hiểm,

Tựa như cùng lần thứ nhất đụng tới thốt Mann, thốt Mann hướng về trong lồng ngực của hắn nhét Chiến Vương khiến thời điểm.

Hơn nữa lần này cùng lần trước rất khác nhau, nguy hiểm cấp số tăng lên mấy lần.

Da phúc thân thể đột nhiên đã xảy ra dị biến, ở tại trên da một ít màu đỏ nhạt hoa văn bắt đầu lan tràn lên, một đám một đám, quanh co khúc khuỷu địa khiến lòng người bên trong cảm thấy bất an.

Này hoa văn dị thường Mỹ Lệ, Mỹ Lệ tựa như cùng khắc vào cổ lão nhất trên bích họa những kia trang sức đường cong, khiến người ta vừa nhìn thấy liền không tự chủ được bị : được hấp dẫn.

Gió nổi lên rồi, lạnh suu suu Lãnh Phong nương theo lấy da dẻ trên thân thể hoa văn lan tràn ở ô ô thổi. Gió rất lạnh, so với Bàn Tử leo lên Thiết Sơn Phong đỉnh núi Hàn Phong cũng không kém chút nào, thậm chí còn vượt qua.

Chung quanh nhiệt độ ở hạ thấp, mờ mờ có thể nhìn thấy từng tầng từng tầng đơn bạc băng sương lấy da phúc làm trung tâm hướng về chung quanh lan tràn.

Mà theo băng sương, hoa tuyết cũng bỗng bành hạ xuống, lít nha lít nhít không kém chút nào với lạnh nhất Đông Nhật.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử hai mắt trừng tròn xoe, trong lòng ám đạo gay go. Hắn làm sao không biết thần bí này mà lại mỹ lệ cảnh tượng chỉ là bão táp đến lúc khúc nhạc dạo mà thôi.

"Mịa nó." Bàn Tử trong miệng lầm bầm nói, da phức lại vẫn có ẩn giấu thực lực? Dĩ nhiên chơi giả làm heo ăn thịt hổ này một bộ xiếc?

.....

"Máu chi di truyền, đó chính là trong truyền thuyết máu chi di truyền. Nguyên lai La Mã Thần Thánh đế quốc hoàng tộc là người kia huyết mạch. . . ." Thốt Mann thân nhiên nói.

Nghe thốt Mann, Geel một lát không nói, chỉ là nhìn da phức trên người những kia cổ quái hoa văn, máu chi di truyền có thể đem ma lực nâng lên mười mấy lần?

Nâng lên mười mấy lần năng lực da dễ hoàn toàn có thể đạt đến Đại Ma Pháp Sư trình độ.

Có điều máu chi di truyền cũng có tác dụng phụ, đó chính là mỗi một lần sử dụng, muốn giải lao thời gian một tháng mới có thể khôi phục ma lực.

Mà ở trong một tháng này, thân thể đích tình huống so với một người bình thường cũng không bằng.

Những này Bàn Tử cũng không biết, thế nhưng hắn bản năng cùng tình huống trước mắt nói cho hắn biết, nếu như tiếp tục nữa, hắn liền có thể có thể tại trên giường vượt qua một đoạn thời gian dài dằng dặc.

"Ta lui ra." Bàn Tử phi thường tự giác hướng về thạch hảm hại bên trên Geel cùng thốt Mann giơ lên tay phải.

Cũng không biết là không phải Bàn Tử thỉnh cầu đưa đến hiệu quả, chỉ nghe Geel trầm giọng nói rằng: "Da phức, đình chỉ pháp thuật của ngươi."

Có điều lúc này thốt Mann thanh âm của nhưng tùy theo vang lên: "Máu chi di truyền một khi khởi động, trừ phi thả ra ngưng tụ phép thuật, bằng không phép thuật chủ nhân thì sẽ gặp phải phản phệ."

Thốt Mann giống như bồn nước lạnh dội đến Bàn Tử trên người, Bàn Tử sắc mặt tái xanh nhìn đối diện liền cái trán cũng xuất hiện màu đỏ nhạt hoa văn da phức.

Đại Ma Pháp Sư thả ra băng rít gào? Phòng chừng hắn sẽ biến thành con nhím

Geel sắc mặt phát lạnh, cơ thể hơi lên trước hơi động. Nhưng là đang lúc này thốt Mann thanh âm của lại vang lên: "Lẽ nào ngươi không muốn xem xem Hắc Kim ở tiền vào cảnh khôn khéo thời điểm, có thể bùng nổ ra bao nhiêu tiềm lực sao?"

Nghe thốt Mann, Geel thân hình dừng lại rồi.

"Hắc Kim, an tâm, an tâm, chỉ cần ngươi còn có một khẩu khí, như vậy pháp thuật của ta thuốc liền có thể cho ngươi khôi phục khỏe mạnh." Thốt Mann cười híp mắt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Còn có một khẩu khí? Vậy nếu như lập tức liền đánh rắm cơ chứ?" Bàn Tử trợn mắt ngoác mồm nhìn thốt Mann.

Hì vọng hai người kia đã không hi vọng, ở sinh tử uy hiếp bên dưới, Bàn Tử đột nhiên sắc mặt phát lạnh, một đôi mắt thả ra đạo đạo tinh quang.

Lúc này Bàn Tử phảng phất thay đổi một người.

Mấy trăm mưa đá lẳng lặng trôi nổi ở giữa không trung, mà ở vào mưa đá trung tâm da phức tựa hồ đã mất đi lý trí, hai mắt màu đỏ tươi nhìn Bàn Tử, đáng sợ kia tựa như cùng một con bị thương Tiểu Ma Thú.

"Vĩ đại băng tuyết chi thần, dùng hai tay của ngươi hủy diệt hết thảy tồn tại đi." Da phức đột nhiên trong miệng lầm bầm thì thầm, chỉ thấy trong tay vàng ròng Ma Pháp Trọng đột nhiên vùng lên, mấy trăm mưa đá mang theo từng tiếng sắc bén mà chói tai tiếng rít hướng về Bàn Tử bắn nhanh mà đi.

Mưa đá tốc độ rất nhanh, mặc dù so với cánh tay Không Vũ mạnh mẽ cung tiễn thủ lòi ra mũi tên nhọn cũng không kém chút nào, mà này phân sức mạnh, càng là trầm trọng vạn cân, tiếng xé gió liền đại biểu tất cả.

Nhìn này hướng về chính mình bắn nhanh mà đến mấy trăm mưa đá, Bàn Tử trong đầu hiện tại chỉ có một thứ, quân nói giết, từ Ma Pháp Trận trong không gian sở học đến quân nói giết.

Nếu như hắn có thể đem động tác thứ nhất phát huy đến mức tận cùng, như vậy hắn nhất định có thể tránh thoát này mấy trăm mưa đá.

Động tác thứ nhất hết thảy bước tiến bị : được Bàn Tử trong nháy mắt toàn bộ nhớ lại lên.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử trong mắt đột nhiên toát ra một luồng sát khí, sau đó đột nhiên bước ra một bước, một quyền lên trước vùng ra, tiếp theo liền ở bắn nhanh tới mấy trăm mưa đá bên trong biến mất hình bóng.

Nhưng nhìn đến cẩn thận một ít, vẫn là lúc ẩn lúc hiện có thể trông thấy Bàn Tử này béo ị bóng người giống như quý mị ở mưa đá bên trong xuyên qua, đồng thời hướng về da phức đi vào.

"Đó là. . . ." Nhìn trước mắt một màn, liền ngay cả nhất quán sắc mặt dường như sương lạnh Geel cũng không khỏi ngây ngẩn cả người, lộ ra gương mặt vẻ kinh hãi.

Cái kia bước tiến, cái kia động tác, hẳn tuy rằng có thể thấy rõ, thế nhưng hẳn căn bản là không có cách chạm đến rõ ràng trong đó quy luật.

Thốt Mann nhàn nhạt nhìn trước mắt tất cả, nhưng là cặp kia gánh vác ở phía sau hai tay nhưng chăm chú nắm tại đồng thời, kỳ tâm bên trong kinh ngạc khó có thể dùng lời diễn tả được.

"Không tốt. . . ." Geel đột nhiên lạnh lùng một tiếng, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) sau đó ở hăm hại đỉnh liền biến mất Geel bóng người.

Bàn Tử đã vọt tới da phức bên người, này thanh thanh thân thể nhưng là tràn đầy sát khí một quyền hướng về cái trán là mờ hồ mất đi thần trí da phức quát tới.

Nhưng là cú đâm này làm thế nào cũng không có vùng xuống đi, ở da phức chớp mũi đột nhiên đình chỉ lại.

Lúc này Geel mới chạy tới hai người bên cạnh.

"Tại sao không có đánh xuống?" Geel lời nói hơi hơi ung dung nói.

"Nói cho cùng, hẳn chỉ là một hải tử mà thôi. . . ." Bàn Tử đột nhiên buông xuống tay phải của chính mình, hướng về Geel hàm hậu cười nói.

Ở thả xuống tay phải của chính mình sau, chỉ nghe "Đồng" từng tiếng vang, Bàn Tử ngã trên mặt đất.

Sau đó lại là "Đồng" một tiếng, mà lực tiêu hao hầu như không còn da phức cũng đặt mộng ngồi xuống trên đất, ở đây song dĩ trải qua khôi phục lý trí trong ánh mắt, tràn đầy mờ mịt. Tuy rằng hẳn không cách nào khống chế máu chi di truyền, thế nhưng cũng không đại biểu suy nghĩ của hẳn đình chỉ hoạt động. Vừa nãy hết thấy đều bị : được hẳn xem ở trong mắt. Hẳn không hiểu tại sao Bàn Tử cú đâm kia đến cuối cùng không có đánh hướng mình. Chẳng lẽ nói thật sự bởi vì chính mình chỉ là hải tử sao?

"Ta tựa hồ thu rồi một thật tốt đệ tử. . . ." Geel đột nhiên nhìn Bàn Tử thản nhiên nói.

Bàn Tử trên y phục đã xuất hiện mấy trăm đạo vết nứt, trong cái khe hở có huyết dịch ồ ồ chảy ra. Thấy rõ một ít, những kia vết thương có sâu có cạn, cạn chỉ là xước phá điểm da, thế nhưng sâu nhưng có mấy centimet.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đường quân giết hiệu quả

Đại Thanh Thần , ánh nắng tươi sáng, hoa thơm chim hót, óng ánh giọt sương giống như cái quai bảo bảo như thế nằm ở thảo nhon trên ngũ say, bên trong vùng rừng rậm tràn đầy một luồng Đại Tự Nhiên khí tức, tình cờ có thể nhìn thấy một hai con đáng yêu động vật nhỏ ở trong rừng cây nhảy tới nhảy lui.

Thế nhưng trong rừng cây đang ngồi ở trên một tảng đá một màu trắng đại bánh chưng lại lớn sát phong cảnh. Nhìn cẩn thận chút, này ở đâu là cái gì bánh chưng, rõ ràng là cả người quần đầy băng Bàn Tử.

"Một, hai, ba. . . ." Bàn Tử ở làm đơn giản một chút động tác, chen chân vào, nâng cánh tay. Nhìn như động tác đơn giản lại bị Bàn Tử làm dường như Khô Lâu cất bước .

"Đau chết ta rồi. Này Lão Hồn Đan không phải nói pháp thuật của hẳn thuốc có hiệu quả sao?" Bàn Tử một bên vận động , vừa mắng mắng nhếch nhếch nói.

Động tác rất đơn giản, nếu như đặt ở bình thường Bàn Tử rất dễ dàng liền có thể làm được. Thế nhưng đặt ở hiện tại, mỗi hoạt động một hồi, Bàn Tử vết thương liền có khả năng băng liệt một chỗ, loại kia may mắn rớt vào trong xương đau đớn là khó có thể tưởng tượng .

Trải qua ngày hôm qua chiến dịch, Bàn Tử cuối cùng là minh bạch một cái đạo lý.

Kiếp trước hắn là một đứa cô nhi, vì lẽ đó hắn vận bất đắc dĩ muốn đi hợp lại, muốn đi vì chính mình hợp lại ra một vinh hoa phú quý đến. Tới thế giới này, hắn vẫn là giống nhau bị kịch, mặc dù là phủ công tước Đại thiếu gia, thế nhưng là cũng không có hưởng phúc mệnh. Trước tiên không nói tương lai muốn đối mặt Dã Hôa Trấn, chỉ cần là bây giờ nếu nói huấn luyện hắn đều chạy không thoát. Tuy rằng Bàn Tử cũng không rõ ràng tại sao Geel cùng thót Mann muốn thu hắn làm đồ đệ, thế nhưng hắn nhưng mơ hồ có thể cảm giác được, ở tương lai nhất định có một trận nguy hiểm đang đợi hắn. Vì lẽ đó hắn nhất định phải hợp lại.

Trong khi huấn luyện chảy mồ hôi, dù sao cũng hơn trên chiến trường chảy máu ắt phải tốt hơn nhiều, so với bị khổ, Bàn Tử càng quan tâm chính là mình mạng nhỏ.

Làm một trận, bởi vì cảm giác được không tiện, Bàn Tử đơn giản đem chính mình trên người băng kéo xuống, thế nhưng ngay ở kéo xuống băng thời điểm, Bàn Tử lại đột nhiên phát hiện, những kia nguyên bản nên băng liệt vết thương dĩ nhiên theo hắn vận động ở một chút khép lại.

"Luyện Kim Thuật? Đây chính là Luyện Kim Thuật hiệu quả?" Bàn Tử tròn mắt há hốc mồm mà nhìn mình vết thương trên người.

Đến lúc này, Bàn Tử mới hiểu được thót Mann nguyên lai cũng không có lừa hắn. Bất quá hắn nhưng có chút không làm rõ được, tại sao thót Mann không trực tiếp nói cho hắn biết này bình phép thuật thuốc là ở vận động đích tình huống dưới mới có thể tự động khép lại miệng vết thương.

"Lão Hồn Đản, luôn nói một đằng, giấu một bộ." Nghĩ tới thót Mann, Bàn Tử sẽ không từ từ chủ nổi trận lôi đình. Nếu như không phải thót Mann, hắn sẽ cùng da phúc chết bám? Được rồi, coi như lấy hai người đối địch đích tình huống nhất định sẽ chết bám lên, tối thiểu cũng phải đề hắn trước tiên có vượt qua da phúc thực lực đi.

Một bên hai mắt phun lửa, Bàn Tử một bên làm quân nói giết. Ngày hôm qua đánh ra quân nói giết cảm giác đã bị : được hắn thật sâu ghi vào trong đầu, vì lẽ đó hiện tại Bàn Tử cơ hồ có thể làm ra hoàn mỹ động tác thứ nhất.

Ra quyền, di động, đem phản ứng lực, sức mạnh, cơ nhục, bắp thịt vận động toàn bộ hoàn mỹ cùng nhau.

Bàn Tử một lần lại một khắp nơi làm động tác thứ nhất, mãi đến tận trên trán tràn đầy giọt mồ hôi mới đình chỉ lại. Đang lúc này, Bàn Tử đột nhiên phát hiện mình trên thân thể những kia một chút khôi phục miệng vết thương dĩ nhiên đã khép lại hơn một nửa.

"Đây là phép thuật thuốc hiệu quả, vẫn là quân nói giết hiệu quả?" Sờ sờ trên người mình vết thương, Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một tư phụ nói.

Nếu như là phép thuật thuốc hiệu quả, vậy tại sao vừa mới bắt đầu sẽ chậm như vậy? Nếu như là quân nói giết hiệu quả, này khó tránh khỏi có chút thật bất khả tư nghị một ít.

Bàn Tử trong đầu đột nhiên xuất hiện một rất ý nghĩ cổ quái, nếu như ở thời điểm đối địch, hắn không ngừng sử dụng quân nói giết, đây chẳng phải là thành đánh không chết Tiểu Cường?

Mặt khác một khi dùng bộ này quân nói giết tổ chức lên một đội quân đội đến.

Bàn Tử không khỏi nhớ tới Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển ghi lại Giáo Đình Kỵ Sĩ Đoàn.

Giáo Đình Kỵ Sĩ Đoàn là Ngân Nguyệt trên đại lục một thần bí tồn tại, thần bí cơ hồ không có ai biết cái kia quân đoàn đích thực thực chiến lực. Thế nhưng ở mấy ngàn năm bên trong, người kỵ sĩ đó đoàn nhưng không có quá một lần bại trận.

Có lịch sử học giả đã từng phân tích nói, mỗi cái kỵ sĩ đều phân phối một theo quân Tế Tự, đây là Giáo Đình Kỵ Sĩ Đoàn mặc dù có thể lưu lại nhiều như vậy hào quang chiến tích căn bản nguyên nhân. Theo quân Tế Tự, nếu như bộ này quân nói giết thật sự có như vậy hiệu quả, đây chẳng phải là nói hắn cũng có thể sáng tạo ra một con có theo quân Tế Tự quân đội đến?

Bàn Tử màu đột nhiên đỏ lên lên, ánh mắt hưng phấn ở đây con mắt bên trong không ngừng lưu chuyển, hai cái tay cũng không đoạn lẫn nhau xoa nắn, này tình cảnh tựa như cùng nhìn thấy một toà Kim Sơn.

Trong hưng phấn Bàn Tử lại bắt đầu bắt đầu luyện tập quân nói giết, lần này nhưng là thứ hai động tác.

Nếu như nói động tác thứ nhất là thiên về với huấn luyện thân thể mức độ hòa hợp, như vậy thứ hai động tác chính là thiên về với huấn luyện sức mạnh của thân thể.

Trong nháy mắt, muốn liên tục đánh ra mười quyền, quyền tốc phải nhanh, đồng thời đang phối hợp thân thể vận động thời gian, còn muốn đem mỗi một khối cơ nhục, bắp thịt toàn bộ dùng tới.

Tương đương với ở một giây bên trong, muốn cho mỗi một khối cơ nhục, bắp thịt vận động mười lần trở lên. Loại kia huấn luyện trình độ quả thực là khó có thể tưởng tượng. Tin tưởng mặc dù một có đầu khí chiến nam ở một giây đồng hồ cũng không đạt tới mười quyền trình độ. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Một điểm một tắc rèn luyện thân thể cường độ, đây cũng là bộ này quân nói giết hiệu quả.

Bàn Tử đang cố gắng rèn luyện thân thể của chính mình, đôi này : chuyện này đối với tương lai Bàn Tử phát triển là khó có thể tưởng tượng. Tại sao nói có mấy người là học tập đầu khi thiên tài? Cũng là bởi vì những người kia thân thể thể chất tốt. Đầu Khí nhưng thật ra là đem một người thân thể thể chất

vô hạn khuếch đại pháp môn. Nếu như sức mạnh của một người là 1, như vậy ở học tập Đấu Khí trở thành một tên chiến tử sau khi, sức mạnh của hắn liền có thể đạt đến ngũ thậm chí sáu. Nếu như sức mạnh của một người là 2, như vậy tương lai hắn có thể đạt tới trình độ chính là thập đến 12.

Thể chất càng mạnh, như vậy ở học tập Đấu Khí sau khi có khả năng bùng nổ ra sức mạnh liền càng mạnh.

Đấu khí đẳng cấp càng cao, như vậy sức mạnh càng mạnh, điểm này không sai, Đấu Khí đẳng cấp nâng lên sẽ làm sức mạnh của một người thành hình học mấy tăng trưởng.

Dựa theo vừa nãy ví dụ tôi nói, lực lượng là 1 người nếu như đạt đến chiến nam cấp bậc, như vậy sức mạnh liền có thể đạt đến 20.

Vì lẽ đó đấu khí đẳng cấp mới bị làm quyết định thắng bại then chốt, thế nhưng nếu như một người cơ sở sức mạnh đạt đến ngũ đây? Dựa theo lý luận tôi nói đây là một chuyện không thể nào, thế nhưng đối với bây giờ Bàn Tử tôi nói, này nhưng là một cái hoàn toàn khả năng chuyện tình.

Quân nói giết, hoàn toàn có thể làm được. Hơn nữa theo không ngừng rèn luyện, thân thể thể chất còn có thể trở nên càng ngày càng mạnh, như vậy tương lai phát ra vung ra Đấu Khí hiệu quả thì sẽ càng ngày càng mạnh.

Theo Bàn Tử luyện tập, trong rừng cây một hồi não loạn, hoàn toàn phá hủy này phân lẽ ra có yên tĩnh, thế nhưng Bàn Tử nhưng không có một điểm làm kẻ cầm đầu giác ngộ, vẫn liều mạng luyện tập người, hắn phải sống sót, hắn muốn tốt hơn sống tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: thủ hộ Ma Pháp Sư

Sắc trời tờ mờ sáng, Bàn Tử mệt mỏi dọc theo cái kia quanh co khúc khuỷu dẫn tới nhà gỗ nhỏ đường nhỏ đi về phía trước.

Đi tới nửa đường, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên chửi ầm lên lên: "Geel, người khốn nạn, không phải chỉ dùng chiến nam cấp thực lực sao? Thậm chí ngay cả chiến bá cấp thực lực đều lấy ra."

Ở Bàn Tử trên y phục có mấy đạo bảy lần thả tám hoành bị : được cắt rời dấu vết, từng đạo từng đạo là rõ ràng như thế, có điều tốt là, Geel không chế lực đạo rất tốt, lúc ẩn lúc hiện xuyên thấu qua quần áo vết nứt có thể nhìn thấy máu ứ đọng, thế nhưng cũng không có chảy máu.

Nhưng là, vậy cũng đau a. Mỗi ngày đều cũng bị người hung hăng đánh một trận, cảm giác kia sẽ dễ chịu sao?

Kỳ thực cũng lạ Bàn Tử, theo luyện tập quân nói giết tăng nhanh, thân thể của hắn thể chất cũng biến thành càng ngày càng mạnh mẽ, tự nhiên Geel không thể này nguyên lai huấn luyện trình độ đối xử hắn.

Tình huống bây giờ là, Bàn Tử chỉ cần phản ứng lực nâng lên một cấp độ, như vậy Geel thì sẽ theo đem huấn luyện trình độ tăng cường một lần.

Thông qua này hơn một tháng đối với Bàn Tử hiểu rõ, Geel cũng dần dần minh bạch một chuyện. Đối phó Bàn Tử, nếu như không xuống ngoan thủ, căn bản bức không ra Bàn Tử đích thực thực lực đến.

"Chiến bá cấp thực lực. Mịa nó." Bàn Tử trong miệng lầm bầm lầm bầm nói.

Chiến bá cấp thực lực, đặt ở Ma Pháp Sư bên trong vậy thì tương đương với một cao cấp Ma Pháp Sư. Ở A Nhĩ Ars đế quốc bên trong, được gọi là phép thuật thiên tài thanh âm cũng bất quá một cao cấp Ma Pháp Sư mà đã xong.

Suy nghĩ thêm ngày đó cờ chiến thôi diễn, toàn bộ Sư Tâm quân đoàn cũng bất quá mấy trăm người Thủ Hộ Giả.

Ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong từng ghi chép, có thể đạt đến bá tước cấp chiến sĩ trình độ liền có thể bị : được thụ phong vì chính mình vị trí quốc gia kỵ sĩ.

Kỵ sĩ phong hào, đó là một loại vinh dự, thậm chí có thể cùng tử tước Quý tộc phong hào cùng sánh vai.

Cứ việc Bàn Tử hiện tại đã là một tên Quý tộc , hơn nữa tương lai còn có thể trở thành Nam tước, nắm giữ chính mình đất phong. Thế nhưng vàng sáng vinh dự thứ này ai lại sẽ ngại ít đây?

"Năm tháng, hiện tại đã qua nửa tháng , tại sao còn không dạy ta Đấu Khí đây?" Bàn Tử vút miệng lầm bầm lầm bầm nói.

Hiện tại hần thể chất còn kém sao? Coi như là những kia tinh nhuệ chiến sĩ cũng không cách nào sánh ngang đi.

Bàn Tử mặt mày ủ rũ đi về phía trước, sắc trời tuy rằng mới vừa tờ mờ sáng, này húc dương chỉ lộ ra một góc, thế nhưng là cũng có thể thấy rõ đồ vật.

Ở cuối con đường nhỏ, một nhỏ gầy bóng người đứng thẳng với nhà gỗ nhỏ trước.

"Da phúc?" Nhìn này trên người mặc lễ phục màu trắng, chân đạp cù da trâu gầy bóng người, Bàn Tử không khỏi ngẩn người.

Bởi vì máu chỉ đi truyền tác dụng phụ, da phúc trong vòng một tháng căn bản là không có cách sử dụng ma lực, vì lẽ đó thốt Mann cho da phúc bổ trí nhiệm vụ huấn luyện liên đề cho nghiên cứu một ít Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận.

Huấn luyện sân bãi là ở một nơi khác, Thiết Sơn Phong dưới chân một rất đơn sơ phòng thí nghiệm phép thuật. Đây chính là Bàn Tử kỳ quái nguyên nhân đây? Da phúc vì sao lại ở đây?

Da phúc một đôi tay nhỏ cầm ở quần trong túi tiền, đang không ngừng dùng cù da trâu gầy đá ven đường tảng đá. Nhìn đáng vẻ, thoáng có vẻ hơi tẻ nhạt.

Thế nhưng ở Bàn Tử trong mắt, này nhưng là một loại cực xúc bất an động tác.

Đi đến gần, Bàn Tử lúc này mới phát hiện da phúc màu hơi có chút đỏ lên, đôi tròng mắt kia bên trong mơ hồ toát ra từng tia một lúng túng tâm ý.

Loại kia mũi vênh lên trời ngạo mạn, nha, dĩ nhiên biến mất rồi.

Nhìn da phúc, Bàn Tử cười hắc hắc lên. Hần dĩ nhiên có chút rõ ràng da phúc vì sao lại chờ hần rồi.

Biết cái gì là báo ân không?

Bàn Tử giao hoạt nộ cười đưa tới da phúc sắc mặt từng trận chợt biến, loại kia lúng túng về mặt cũng đột nhiên biến mất rồi, sau đó hướng về Bàn Tử hơi hơi nổi giận địa nói rằng: "Đừng tưởng rằng ngươi thắng ta, là một người Ma Pháp Sư ở tiền công địch nhân thời điểm, thường thường chỉ dùng để nhiều loại phép thuật phối hợp, tuyệt đối sẽ không dùng chỉ một phép thuật tiến hành công kích."

Nhìn da phúc, Bàn Tử nộ cười càng phát xán lạn rồi.

"Sau đó thì sao.?"

"Sau đó.?" Da phúc này cao âm điệu thanh sắc đột nhiên trong nháy mắt thấp xuống hạ xuống, một tấm miệng nhỏ đang không ngừng ngo ngoáy, sắc mặt lại hơi ửng hồng lên: "Sau đó, cái kia. Cái kia."

"Cái kia cái gì?" Bàn Tử thực sự quá không biết xấu hổ.

"Cám ơn ngươi không có đánh ra này cuối cùng một quyền." Da phúc thanh âm của trong nháy mắt rơi xuống điểm thấp nhất, dường như con muỗi ong ong như thế.

Có điều âm thanh này vẫn bị Bàn Tử rõ ràng bắt được trong lỗ tai.

"Cái kia, Quang Minh thần đã từng nói, chúng ta muốn cảm ơn, muốn chỉ mình nỗ lực báo lại những kia đã từng trợ giúp quá người của chúng ta."

Bàn Tử đột nhiên nghĩa chánh ngôn từ hướng về da phúc nói rằng.

Bàn Tử đây là đang nghiêng mỗ Quang Minh thần trích lời, đương nhiên nếu như này Quang Minh thần thật tồn tại.

"Tận nỗ lực báo lại?" Da phúc hơi ngẩn người, sau đó rất nhanh hiểu rõ ra, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Ngươi yên tâm lần sau ta cũng nhất định sẽ lưu thủ."

"." Nghe da phúc , Bàn Tử một trán hắc tuyến.

"Cái kia ngươi cái kia Ma Pháp Trọng thật sự rất tinh xảo, nên có giá trị không nhỏ đi." Bàn Tử con mắt ửng ục ửng ục xoay một cái, Thuần Thuần hướng dẫn da phúc.

"Ân, ân, đó là một cái trang bị ma pháp, tên là băng tuyết chi thần tán dương, là Ải nhân tộc một đời đại sư Tật Tu chế tạo." Da phúc trong giọng nói mang theo một loại kiêu ngạo ngữ khí.

"Có thể trị : xứng đáng bao nhiêu tiền?" Bàn Tử một đôi mắt run đến thả ra xanh mon mồn ánh sáng.

"Đã từng có người ra 3 vạn kim tệ." Da phúc lần thứ hai kiêu ngạo nói.

Lúc này Bàn Tử đã không nghe lọt , 3 vạn kim tệ để Bàn Tử con mắt hồng hồng dường như thò như thế.

"Quang Minh thần đã từng nói, kim tệ chính là tốt nhất biểu tượng." Bàn Tử lẩm bầm lẩm bầm nói. Lúc này liền nghiêng mỗ cũng không cần , đã bắt đầu chính mình biến tạo.

"." Da phúc lúc này cuối cùng cũng coi như hiểu rõ ra, ở nửa ngày không nói gì sau nói rằng: "Ngươi đây là vơ vét, trần trường vơ vét."

"Vơ vét? Ngươi sai rồi, đây là cướp đoạt."

"Lấy La Mã Thần Thánh đế quốc hoàng tử tôn nghiêm, tuyệt không bị : được bắt luận người nào cưỡng bức."

"Không cho ta ta đánh ngươi."

.

Nhìn trời một bên Nhiễm Nhiễm bay lên Triều Dương, Bàn Tử đột nhiên phát hiện tất cả là tươi đẹp như vậy. Đương nhiên tất cả những thứ này điều kiện tiên quyết là nắm trong tay cái kia băng tuyết chỉ thần tán dương. UU đọc sách (www. uukanshu. com)

Một bên da phúc nhưng cẩn rằng nghiêng lợi nhìn Bàn Tử, về mặt đó hận không thể đem Bàn Tử liền dây đeo cốt nuốt xuống. Da phúc trên người này nguyên bản sạch sành sanh, sạch sẽ một tia nếp nhăn cũng không mang lễ phục màu trắng đã trở nên nhăn nhúm, hơn nữa còn dính đầy tro bụi.

Đồng thời tám kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng Thanh Nhất khối sắc tía một khối.

Trước mắt tên mập mạp chết bầm này thật sự quá không biết xấu hổ, dĩ nhiên đối với một không có bất kỳ ma lực hải tử ra tay. Hơn nữa càng hèn hạ chính là, Bàn Tử tại hạ tay thời điểm còn một cái một Quang Minh thần.

"Quang Minh thần giáo đạo chúng ta đối mặt lạc đường cừu con nên dành cho chỉ dẫn."

"Quang Minh thần đã từng nói, đối xử những kia nghèo khó người, nên dành cho không trả giá trợ giúp."

"Quang Minh thần."

Da phúc trong đầu lúc này ông ông trực hướng.

Hắn từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế chẳng muốn mặt người, một bên trắng trợn cướp đoạt đồ vật, một bên còn dựa vào thần danh nghĩa.

Nhưng là qua hồi lâu, da phúc đột nhiên tức giận biến mất, sau đó nhợt nhạt nở nụ cười hướng về Bàn Tử nói rằng: "Hắc Kim, khi ta thủ hộ kỵ sĩ đi, ta có thể dành cho ngươi vinh dự kỵ sĩ phong hào."

"Thủ hộ kỵ sĩ?" Nghe da phúc , Bàn Tử ừ ừ ừ ừ chuyển động mắt, ở lên tiếng ba cười hi hi sau, hướng về da phúc nói rằng: "Có hay không thủ hộ Ma Pháp Sư thuyết pháp này?"

Thủ hộ Ma Pháp Sư? Nhìn Bàn Tử này dường như sói xám lớn giông nhau nụ cười, da phúc cảm nhận được một loại không rõ ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Thất Nhạc viên

Công Tước trong thư phòng.

Trên người mặc một thân màu lam nhạt trắng tấp quân trang Sur Tâm Công Tước ngồi ở trước bàn, ở lật lên một tờ tập tin, trên bàn có chén trà, bay mùi thơm thoang thoang, thế nhưng độ cao nhưng không có hạ xuống đi một chút xíu.

Lão công tước toàn bộ sự chú ý đều đặt ở trước mắt này điệp trang giấy bên trên, trang giấy rất dày, có chừng ba mươi, bốn mươi tám đáng vẽ.

Mặt trên không chỉ có tranh ảnh, hơn nữa còn có từng hàng số liệu, dữ liệu.

Nhìn cẩn thận một điểm thì sẽ phát hiện, những kia tranh ảnh dĩ nhiên là mấy người ảnh chân dung, nữ có nam có, có điều đại đa số là một ít người trẻ

tuổi.

"Ogier, đẳng cấp: trung cấp chiến sĩ, Đấu Khí cấp độ: bạch ngân Đấu Khí. Đấu Khí chủng loại: hỏa điểm Đấu Khí, đấu khí nhiệt độ cao có thể tồn thương kẻ địch. Hiện học tập với Hồng Nguyệt công quốc Đấu Sĩ học viện, từng một người đánh giết một con ma lang."

"Băng Lam, đẳng cấp: ma pháp sư cao cấp, phép thuật chủng loại: Không Gian Hệ phép thuật. Khan hiếm Không Gian Hệ Ma Pháp Sư ở cùng đẳng cấp bên trong cơ hồ thuộc về vương giả, hiện lệ thuộc vào mảnh hồ đế quốc bên trong Ma Pháp Công Hội."

"Huyền âm, đẳng cấp: trung cấp chiến sĩ. Đấu Khí cấp độ: Thanh Đồng Đấu Khí. Đấu Khí chủng loại: Lâm Phong Đấu Khí. Có thể khiến tốc độ của chính mình tăng cường hai lần. Hiện lệ thuộc vào mệnh mông vương triều thích khách công hội."

"....."

Lão công tước trong tay bút lông ngỗng ở đây chút trong tài liệu quyền quyền điểm điểm, khi thì nhắm mắt trầm tư, khi thì nhìn trần nhà.

Nhìn ra, đối với trước mắt những tài liệu này, lão công tước rất dễ bụng.

"Kêu kệt" từng tiếng vang, một con trắng xám vô lực tay đẩy cửa phòng ra, người tới chính là phủ công tước Quân gia Armand.

Nhìn một chút chén trà trên bàn, Armand trong con người toát ra một loại lo lắng về mặt, sau đó hướng về vẫn không có phát hiện hấn đi vào lão công tước nói rằng: "Công Tước đại nhân, người đã một ngày một đêm không có chợp mắt. Không ăn đồ vật còn có thể miễn cưỡng chống đỡ, thế nhưng liền một cái nước cũng không uống, như vậy sẽ không chịu được nữa."

Armand để lão công tước khơi dậy từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, ở gửi cho Armand một xin lỗi ánh mắt sau, sau đó mỉm cười nói: "Armand, năm năm một lần Thất Nhạc viên cạnh tranh muốn bắt đầu, ta làm sao có khả năng bỏ được tâm đây? Phải đến này có thể quan hồ A Nhĩ Ars tương lai của đế quốc."

"Hiện tại Công Tước đại nhân tài là A Nhĩ Ars đế quốc Đề Trụ, nếu như Công Tước đại nhân ngã xuống, như vậy còn nói gì tương lai đây?" Armand hơi lắc lắc đầu, sau đó đến gần lão công tước.

"Ha ha, Armand, người xem một chút những người trẻ tuổi này tư liệu, nơi này có thể hội tụ tứ nước người tham gia, cũng không biết có hay không cho người thấy hợp mắt nhân vật." Sư Tâm Công Tước đem vật cầm trong tay tư liệu sửa sang lại một hồi, đưa tới Armand trong tay.

Armand ở lác đầu bắt đầu dĩ sau, lật lên tài liệu trong tay.

Trong phòng yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Lão công tước lúc này rất cực cảm thấy khát nước, thế nhưng hấn cũng không có như cùng trâu gặm mẩu đơn như thế, uống trong chén trà đặc chế có thể dễ thần nước chè xanh, mà là lấy tiêu chuẩn Quý tộc lễ tiết ở tế tế thưởng thức chén kia trà.

Một bên Armand nhanh chóng lật lên tài liệu trong tay, nhìn ra, những tư liệu kia căn bản vào không được pháp nhãn. Chỉ là tình cờ nhìn thấy một hai hơi đặc sắc mới có thể tế tế coi trọng vài lần.

Khoảng chừng sau một chốc, Armand ánh mắt rốt cực dừng lại, mà nơi đó là tập tin cuối cùng.

"Bố xa liền, đẳng cấp, chiến sĩ cấp cao, Đấu Khí cấp độ: Hoàng Kim Đấu Khí, Đấu Khí chủng loại: chớp Đấu Khí, có thể đem Lôi Điện phụ gia với vũ khí bên trên, làm cho đối phương tiếp xúc được thì sẽ sản sinh ma túy. Trí lực đẳng cấp cao. Mười tám tuổi lúc, từng ở Huyền Vũ quân đoàn đảm nhiệm thiết huyết tiểu đội Tiểu Đội Trưởng, đang cùng mệnh mông vương triều ác chiến lúc, Tùng Lâm cuộc chiến bên trong từng diệt sạch đối phương một trung đội. Hiện cho phép với Hoàng Gia học viện."

"Một tiểu đội bình thường vì là mười người, mà một trung đội thì lại vì là hai cái tiểu đội, ba mươi người, lấy một địch ba, còn làm cho đối phương diệt sạch, như vậy chiến tích xem như là thật tốt." Armand nhẹ nhàng nói. Thế nhưng giọng nói kia làm sao nghe, làm sao như là ở xem thường.

"Nha? Lấy một địch nhị tướng đối phương diệt sạch, vẫn chỉ là không sai?" Lão công tước đột nhiên cười ha ha lên, có điều giọng nói kia nghe tới càng giống như là ở thi dạy Armand.

"Nếu như ta nhớ không lầm, ở trên lần tam quốc liên quân bị đánh tan sau khi, ký tên trong hiệp nghị, mệnh mông vương triều trú đóng ở A Nhĩ Ars đế quốc biên cảnh chỉ có thể là Hắc Thiết quân đoàn, cái kia quân đoàn. Hừ, cơ hồ có một phần ba số lượng binh lính là do nô lệ tạo thành. Mà Huyền Vũ quân đoàn, đây chính là ở đế quốc bên trong xếp hạng đệ ngũ quân đoàn, lấy Huyền Vũ quân đoàn tính nhuệ chiến sĩ đánh tan những kia nô lệ, tựa hồ cũng không có cái gì đáng giá kiêu ngạo. Có điều, đối với một người trẻ tuổi tới nói đây đã là một cái chuyện rất khó khăn chuyện rồi."

Armand nhẹ nhàng nói, sau đó lập tức bỏ qua này một tờ.

Tiếp theo ánh mắt của hấn lại qua loa quét hai trang, đặt ở trang cuối cùng mặt trên.

Phía trên là một tóc xanh trẻ tuổi người, về mặt lạnh lùng, về mặt đó tựa hồ ai nợ hấn 800 kim tệ như thế. Có điều đôi tròng mắt kia lại làm cho lòng người kinh, chỉ cần là tranh ảnh cũng làm người ta cảm giác được một loại kinh tâm động phách cảm giác.

"Tinh Mục, đẳng cấp, cao đẳng chiến sĩ, Đấu Khí cấp độ: bạch ngân Đấu Khí. Đấu Khí chủng loại: đấu khí Hàn Băng, đánh ra Đấu Khí có thể hóa thành

Hàn Băng, đem đối phương đông lại."

Cuối cùng tờ giấy kia trên cũng không có ghi chép Tinh Mục Quốc vương, thế nhưng ở cuối cùng lại có một hàng chữ, này một hàng chữ đủ để đại biểu tất cả.

"Danh tướng tiềm lực bảng thứ một trăm 97 tên."

"Tiềm lực bảng thứ một trăm 97?" Nhìn vậy được chữ, Armand sắc mặt khê thay đổi, tuy rằng bởi vì phải ẩn nấp thân phận nguyên nhân ở lúc còn trẻ hần cũng không có đã tiến vào tiềm lực bảng. Thế nhưng hần lại biết tiềm lực trên bảng những nhân vật kia lợi hại, tựa như cùng danh tướng bảng như thế, trong này ghi lại tương lai ...nhất khả năng xâm nhập danh tướng bảng 200 người.

Ngân Nguyệt Đại lục vô cùng rộng lớn, ở mảnh này trên đại lục không chỉ có nước cờ trăm cái chủng tộc, chỉ cần thị Nhân Tộc quốc gia to to nhỏ nhỏ liền có mấy chục.

Mấy ngàn vạn nhân khẩu chỉ cần là người trẻ tuổi liền có mấy triệu, như muốn ở tiềm lực trên bảng bắt được một vị trí, có thể biết được có cỡ nào không dễ dàng.

Đồng thời chỉ cần đi vào tiềm lực bảng, như vậy chính là các quốc gia tranh nhau lập long đối tượng.

"Người trẻ tuổi này không đơn giản, nếu như không có ngoại ý muốn, người trẻ tuổi này nhất định sẽ đạt được thắng lợi cuối cùng." Armand thần nhiên nói.

Armand cũng không có đem lại nói quá đầy đủ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) bởi vì hần biết trên chiến trường đích tình huống là Thiên Biến Vạn Hóa, một nhỏ nhỏ sai lầm hoặc là một nhỏ nhỏ vận may liền có thể thay đổi tất cả.

Lão công tước nụ cười nhạt nhòa cười, sau đó rất là tò mò hướng về Armand hỏi: "Nếu như Hắc Kim cũng tham gia, sẽ như thế nào?"

"Hắc Kim?" Armand ngần người, hơi đóng dưới con mắt, sau đó nói rằng: "Không cách nào dự đoán, chỉ bằng Hoàng Gia học viện này một hồi thôi diễn căn bản là không có cách tính toán.

Mặt khác hiện tại chỉ có một nhiều tháng thời gian, ở Thiết Sơn Phong Hắc Kim làm sao cũng không cách nào đạt đến trung cấp chiến sĩ trình độ đi. Để một sơ cấp chiến sĩ đi Thất Nhạc viên, căn bản là đi chịu chết."

"Armand, ngoại trừ mỗi cái để quốc đưa đi Thất Nhạc viên có định tiêu chuẩn, người đừng quên, mỗi một cái chiến công cùng Ma Đạo Sư cũng có một có định tiêu chuẩn. Có thể. . . ." Lão công tước hướng về Armand nói rằng, có điều nói còn chưa dứt lời liền lắc lắc đầu. Ngoại trừ biết lần trước cờ chiến thôi diễn mấy người, ai cũng chỉ biết là Bàn Tử là ngớ ngẩn.

Ở Thất Nhạc viên bên trong, cũng không phải thực lực của tự thân cường liền có thể sống tiếp.

"Ta dự định để Thanh âm cũng tham gia." Lão công tước đột nhiên từ từ hướng về Armand nói rằng.

"Thanh âm? Nàng chỉ là một nữ hài tử. . . ." Armand một chút trầm tư, hướng về lão công tước nói rằng.

"Nữ hài tử cũng có sức mạnh của chính mình, có giác ngộ của chính mình, mấy trăm năm trước, Mộ Tuyết Chiến Vương cũng không phải một cô gái sao?" Lão công tước hướng về Armand nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: TasMann cô đơn

Sáng sớm một đơn bạc mà lại cao ngất bóng dáng ở Thanh Thạch trong hồ không ngừng qua lại di động tới, tốc độ của người nọ rất nhanh, chỉ là một hô hấp trong lúc đó liền di động mấy chục bước, dưới bàn chân bước tiến cũng có vẻ quỷ dị cực kỳ, khiến người ta căn bản thấy không rõ lắm.

"Giết" đột nhiên một tiếng lạnh giọng đột nhiên vang lên, chỉ thấy thạch trong hồ cái kia bóng người hữu quyền đột nhiên vung ra, cú đấm kia làm như xé rách không khí, nguyên bản không có chút nào sắc thái không khí lại như cùng mặt hồ như thế xuất hiện quyền quyền Liên Y.

Chỉ là luyện tập thời điểm, liền có thể xé rách không khí, nếu như ở thực chiến thời điểm, vậy có thể đủ đạt đến ra sao trình độ?

Chiến Vương thực lực căn bản là không có cách dự đoán.

Cái kia bóng người chính là Geel.

Vung ra một quyền sau khi, Geel dừng lại, một đôi lạnh lùng trong con ngươi toát ra một loại vẻ nghi hoặc, sau đó lại nhắm hai mắt lại làm như đang trầm tư cái gì.

Ngay ở Geel suy nghĩ thời gian, đột nhiên một mang theo nụ cười âm thanh đột nhiên vang lên, thạch bờ hồ trên, thốt Mann chấp hai tay sau lưng chậm rãi đi về phía trước hai bước, trên mặt mang theo một loại bốn cột nụ cười.

"Tại sao không đi tìm tiểu tử kia? Ta xem thu được, ngươi căn bản là không có cách lĩnh ngộ cái kia động tác?"

Geel trầm mặc liếc mắt nhìn thốt Mann, sau đó nói rằng: "Người khác không nói sự tình ta luôn luôn không muốn hỏi nhiều."

"Ngươi có thể uy hiếp hắn. Ta nghĩ tiểu tử kia đang đối mặt uy hiếp đích tình huống dưới nên rất sẽ rất dễ dàng nói cho ngươi biết." Thốt Mann tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt chất đầy nụ cười.

Geel lướt nhanh thốt Mann một chút, cũng không nói gì. Sau đó ở hơi đóng dưới con mắt sau chuyển hướng đề tài nói: "động tác này có thể một tác một điểm rèn luyện thân thể, có thể để người ta cơ sở thể chất vô hạn khuếch đại."

Nói những câu nói này thời điểm, Geel trong ánh mắt toát ra một loại vẻ hưng phấn.

"Nếu như không phải như thế nói, làm sao sẽ để một Chiến Vương cũng lên lút bắt đầu luyện tập đây?" Thốt Mann cười ha ha, bốn cột nói.

Geel làm như căn bản không có đem thốt Mann nghe vào trong tai, chỉ là một mình nói: "Động tác này ta chỉ có thể phát huy ra nguyên động tác hai phần mười hiệu quả."

Nhìn Geel, lần này thốt Mann không nói gì. Đạt đến Chiến Vương cấp số này, chỉ cần là thấy động tác thì sẽ bị : được phân giải thành vô số nhỏ bé biến hóa, muốn mô phỏng theo, vậy căn bản là một cái chuyện dễ dàng. Thế nhưng hiện tại Geel nhưng chỉ có thể đạt đến hai phần mười hiệu quả.

Động tác như thế.

Không khí nhất thời trở nên yên lặng, trong khoảng thời gian ngắn Geel cùng thốt Mann đều không có nói chuyện.

Đột nhiên rít lên một tiếng thanh từ phía trên truyền đến, sau đó liền nhìn thấy một điểm trắng từ từ lớn lên. Trắng như tuyết cánh ở trên bầu trời có vẻ là như vậy mạnh mẽ, lâm địa gần rồi, mỗi vỗ một lần đều có thể nghe thấy một tiếng gào thét phong tiếng vang.

Đó là biến mất hồi lâu Thiên Linh Hồ,

Thiên Linh Hồ trong miệng ngậm một màu trắng phong thư, phong thư bên trên có khắc một vô cùng cổ quái phép thuật đồ án.

Thiên Linh Hồ rất hưng phấn, càng là tiếp cận thạch hăm hại, tốc độ liền càng nhanh, biến thành một đạo màu trắng lưu quang đâm đầu thẳng vào Geel trong lồng ngực.

Này lông xù đầu to không ngừng sụt Geel lồng ngực, xem ra cùng Geel thân mật cực điểm

Geel khoe miệng xuất hiện từng tia một không dễ phát giác độ cong, thế nhưng là cũng là thoáng qua liền qua. Đang sờ mò Thiên Linh Hồ đầu sau, Geel đem trong miệng phong thư lấy đi ra.

Mở ra, sau đó là một phong thư, cùng hai tấm màu tím card pháp thuật phiến.

Mà lúc này, thốt Mann càng là không biết vào giờ nào đã xuất hiện ở Geel trước mặt.

". . . ." Nhìn một chút nội dung bức thư, Geel bất đắc dĩ lắc lắc đầu, sau đó liền đưa cho bên cạnh thốt Mann.

Nhìn lướt qua thư tín trên nội dung, TasMann màu đột nhiên biến đổi, sau đó càng là đột nhiên chừi ầm lên lên: "Này hai cái Lão Hồn Đan dĩ nhiên đem Thất Nhục viên mở ra thời gian nói trước hai tháng?"

"Nói chuẩn xác chỉ còn dư lại bốn mươi ba ngày thời gian." Geel ở một bên nhắc nhở lấy TasMann nói.

"Trong vòng bốn mươi ba ngày, Hắc Kim có hay không khả năng đạt đến chiến sĩ cấp cao cấp độ?" TasMann một chút trầm tư, hướng về Geel nói rằng.

"Cơ hồ không có bất kỳ khả năng." Geel lắc lắc đầu.

Nghe Geel , TasMann ở hít một hơi thật sâu sau, đột nhiên bất đắc dĩ nở nụ cười: "Xem ra lần này là ta thua."

"Ta vẫn rất nghi hoặc, tại sao ở lúc sớm nhất, ngươi sẽ chọn Hắc Kim đây?" Geel hướng về TasMann nói rằng.

"Người tin không tin tên Béo kia cùng ta lúc nhỏ rất giống. ?" TasMann cười yếu ớt hướng về Geel nói rằng.

Geel dường như điều khác như thế ngây ngẩn cả người.

"Được rồi, được rồi, tuy rằng ta dự định từ bỏ cái kia cá cược, thế nhưng ta còn là tán thành để Hắc Kim đi Thất Nhạc viên, đối với Hắc Kim tới nói, nơi đó là một loại tôi luyện, càng là một loại cơ hội. Ta sẽ bắt đầu từ hôm nay giáo sư Hắc Kim một ít cơ sở Ma Pháp Trận cùng Luyện Kim Thuật tri thức." TasMann đột nhiên khẽ mỉm cười, chắp hai tay sau lưng đi về phía trước.

Thế nhưng dù là ai đều nhìn ra được, Tas Mann vị này Đại Ma đạo sư, đó cũng không 'Cao to' bóng người có vẻ hơi cô đơn.

.

"Thất Nhạc viên, đó địa phương?" Bàn Từ một mặt cổ quái nhìn chánh: đang lợi dụng thổ nhượng làm Ma Pháp Trận khắc họa luyện tập đa phúc.

"Đó là A Nhĩ Ars đế quốc cùng với những cái khác ba cái quốc gia trong lúc đó bí mật. Có người nói ở Thất Nhạc viên bên trong có rất nhiều ma thú, mỗi một con ma thú đều là cấp cao ma thú." Đa phúc khắc họa rất đề tâm, ngón tay ở xóp, mềm trên bùn đất vẽ ra từng đạo từng đạo thẳng tắp đường cong. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Cấp cao ma thú?" Bàn Từ hai mắt đột nhiên đỏ lên, thế nhưng sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, chỉ là trong phút chốc liền ảm đạm xuống, sau đó âm trầm hướng về đa phúc cười nói: "Cấp cao ma thú? Có phải là mỗi một con ma thú đều có cường đại lực phá hoại?"

"Phải. . . ." Đa phúc khơi dậy cảm giác được Bàn Từ trong giọng nói không đúng, đột nhiên phản ứng lại, vội vã giải thích: "Ở Thất Nhạc viên bên trong, những ma thú kia thân thể, năng lực đều bị mức độ lớn kém hóa, đại khái chỉ có trung cấp chiến sĩ hoặc là chiến sĩ cấp cao trình độ."

Bàn Từ con mắt lần thứ hai đỏ lên. Thiên Linh Hồ máu chi khế ước để hấn canh cánh trong lòng. Có điều sau đó rồi lại chau mày lộ vẻ do dự. Chiến sĩ cấp cao.

Có vẻ như hấn hiện tại chỉ có thể đạt đến trung cấp chiến sĩ trình độ. Bàn Từ đang tính toán nguy hiểm thời điểm, bình thường sẽ tự giác mở rộng đến sử dụng tốt nhất.

"Có người nói, A Nhĩ Ars đế quốc chờ bốn cái quốc gia ở Thất Nhạc viên mở ra thời điểm đều sẽ đem chính mình quốc gia bên trong trẻ tuổi người bên trong tình anh đưa vào trong đó. Một mặt là vì có thể bắt được một ít cấp cao ma thú, ở một phương diện khác cũng là một loại quốc lực tỷ thí.

Tiến vào bên trong tình nhuệ có thể lựa chọn đơn độc, cũng có thể lựa chọn hợp tác, thậm chí có thể tạo thành một tiểu đội. Chờ cuối cùng chỉ còn dư lại năm người thời điểm, Thất Nhạc viên mới có thể một lần nữa mở ra." Đa phúc từ từ hướng về Bàn Từ nói rằng.

"Có người nói mỗi một lần A Nhĩ Ars thủ đô đế quốc sẽ lột da." Đa phúc chuyển đề tài, ý tứ sâu xa về phía Bàn Từ nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: phục vụ quên mình đổi lấy hắc thiết Đấu Khí

Đối với Thất Nhạc viên, Bàn Từ không đỏ mắt là không thể nào. Nếu như hấn cũng có thể nắm giữ một con tương tự với Thiên Linh Hồ ma thú, không, dù cho kém hơn nữa một cấp lần, coi như vền vẹn có thể cùng bầu trời chiến sĩ cùng sánh vai, như vậy là có thể muốn ngược ai ngược ai. Đương nhiên thốt Mann cùng Geel hai cái quái vật không nằm trong số này.

Có điều Bàn Từ tuy rằng đỏ mắt, thế nhưng là cũng không phải kẻ ngu si. Thất Nhạc viên những ma thú kia tuy rằng bị : được kém hóa, thế nhưng là vẫn có tương đương với trung cấp chiến sĩ cùng chiến sĩ cấp cao thực lực.

Chiến sĩ cấp cao. Nha, Bàn Từ nếu như vẫn kiên trì không ngừng tu luyện quân Sát đạo, cũng phải mấy năm, mới có thể đem thân thể cường độ rèn luyện đến trình độ đó.

Người đất có tự biết tên, Bàn Từ rất rõ ràng điểm ấy, cũng chính bởi vì điểm ấy, ở kiếp trước Bàn Từ mới có thể rất an ổn sống sót, từng bước từng bước kéo xuống những kia danh tướng, từng bước từng bước đem Hoắc Thanh bức đến chết giấc.

Tinh thần mạo hiểm, loại kia vĩ đại gì đó vẫn là để cho người khác đi, vẫn là cái mạng nhỏ của chính mình quan trọng.

Nhớ tới da phúc, Bàn Tử khoe môi nhiều hơn một tia tà tà nụ cười. Tuy rằng cái này La Mã Thần Thánh đế quốc hoàng tử rất ngạo mạn, thể nhưng ở trên ma pháp thiên phú nhưng thật sự không gì sánh kịp, đồng thời này phân nỗ lực sức mạnh không chút nào như là một hoàng tử, càng cùng Bàn Tử có chút tương tự.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận chính mình rất dễ tiện. Ở Bàn Tử nếu nói Quang Minh thần Thuần Thuần hướng dẫn bên dưới, đại bổ thêm cả rốt chính sách bên dưới, da phúc đáp ứng tương lai sẽ trở thành Ngân Nguyệt lịch sử đại lục thượng đẳng một thủ hộ Ma Pháp Sư, mà này một kỷ lục ở tương lai nhất định sẽ bị : được ghi chép ở 《 Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển 》 bên trong.

Ngày nào đó, La Mã đế quốc Thập hoàng tử, một phép thuật thiên phú siêu nhiên trung cấp Ma Pháp Sư da phúc hướng về A Nhĩ Ars đế quốc một được gọi là đế đô ngu ngốc Rosaire Hắc Kim tuyên thệ, sẽ một đời thủ hộ Rosaire, Hắc Kim, một vị cao quý chính trực kỳ sĩ.

Ngay ở Bàn Tử chính đang ý dâm thời điểm, một lạnh lùng tiếng ho khan cũng đang Bàn Tử trong tai đột nhiên vang lên, giống như bồn nước lạnh đem Bàn Tử hoàn toàn dội tỉnh rồi.

"Geel sư phụ, có phải là bắt đầu huấn luyện?" Nhìn thấy Geel tầm kia dường như băng sơn giống nhau mặt, Bàn Tử một đường Porsche quá khứ, cười híp mắt hướng về Geel nói rằng.

Bàn Tử kẻ này thực sự quá vô sỉ, trong lòng oán thầm không ngừng, thể nhưng về mặt nhưng dường như thành kính nhất quang minh thần tín đồ đang đối mặt Quang Minh thần.

"Tại đây trong vòng một tháng, thể chất của ngươi tôi luyện không sai, ngày hôm nay ta dạy cho ngươi Đấu Khí." Geel lạnh lùng nhìn Bàn Tử một chút nói rằng.

Nhìn Geel, Bàn Tử trong lòng không khỏi giống trống lên, hần cảm thấy hôm nay Geel cùng trước đây có chút không giống. Tuy rằng vẫn là này phó lạnh lẽo về mặt, thể nhưng có một loại nói không rõ ràng cảm xúc chen lẫn ở trong đó.

"Đây là một loại không tốt dấu hiệu." Bàn Tử trong lòng thầm nói.

"Ở Ngân Nguyệt trên đại lục, Đấu Khí cũng có bất đồng chủng loại,

Dường như Ma Pháp Sư phép thuật, có bám vào hóa điểm hóa điểm Đấu Khí, có có thể xé rách không gian không gian Đấu Khí. Ở Đấu Khí bên trong cũng có đẳng cấp phân chia, tốt nhất đẳng cấp Đấu Khí vì là thủy tinh, thứ yếu hoàng kim, bạch ngân, Thanh Đồng cùng hắc thiết." Geel hướng về Bàn Tử giảng giải, âm thanh vẫn là lạnh lùng như vậy, thể nhưng ở cẩn thận trình độ trên nhưng rõ ràng là một tốt nhất Lão sư.

Nghe Geel , Bàn Tử con mắt nhất thời sáng ngời. Geel dùng là không phải là thủy tinh cấp độ Đấu Khí sao?

"Đồng dạng là hóa điểm Đấu Khí, thể nhưng có thể là hoàng kim cấp độ, cũng có có thể là bạch ngân cấp độ, tỷ như mệnh mông vương triều lan Tường Vi trong gia tộc tu luyện chính là bạch ngân cấp độ hóa điểm Đấu Khí, Từ Viêm Đấu Khí, mà A Nhĩ Ars đế quốc Phượng Hoàng quân đoàn Quân Đoàn Trường tu luyện chính là hoàng kim cấp độ hóa điểm Đấu Khí, Liệt Hỏa Phần Thiên. Nói như vậy, Đấu Khí cấp độ càng cao, như vậy càng dễ dàng trở thành một tên cấp cao chiến sĩ." Geel lần thứ hai hướng về Bàn Tử nói rằng.

Lúc này Bàn Tử còn nơi nào lo lắng rất nhiều, trong mắt xanh mượt ánh sáng không ngừng lập lòe, thủy tinh Đấu Khí, Bàn Tử trong ánh mắt ánh sao lờ lờ.

Có điều Geel căn bản không quản Bàn Tử, chỉ là một mình nói: "Có điều cấp độ phân chia nhưng cũng không phải là tuyệt đối, quan trọng nhất vẫn là dựa vào chính mình lĩnh ngộ, tôi luyện. Có người liền đã từng tu luyện bạch ngân Đấu Khí tu luyện tới Thánh Chiến Sĩ cấp độ."

"Geel sư phụ, chúng ta có thể bắt đầu chưa?" Bàn Tử một bộ quai bảo bảo đáng đáp.

"Ân, ngày hôm nay ngươi xem trước một chút cái này, đem trong này nội dung nhớ kỹ." Geel nói qua từ trong lòng lấy ra một tấm thoáng mang theo tang thương hơi thở dĩ nhiên giấy ố vàng tờ.

Tiếp nhận tờ giấy kia, vẫn là nóng, bị : được một Chiến Vương cất giấu trong người gì đó.

Quang Minh thần, cảm tạ sự vĩ đại của ngươi. Bàn Tử kích động hướng về mặt trên nhìn tới.

Nhưng nhìn thấy vừa mới bắt đầu này một nhóm lời chú giải chữ, Bàn Tử không khỏi trở mắt ngoác mồm: "Đấu Khí cấp độ, hắc thiết Đấu Khí."

Sau đó Bàn Tử đảo mắt nhìn phía Geel, "Geel sư phụ, cái kia ngươi là không phải cảm nhầm." Ở mím mím môi sau, Bàn Tử hướng về thỉnh lĩnh hỏi.

"Không có." Geel trực tiếp hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Thủy tinh Đấu Khí nếu như không được, ta đổi Hoàng Kim Đấu Khí cũng thành, Hoàng Kim Đấu Khí không được, như vậy chúng ta liền dùng bạch ngân. Nếu như không có bạch ngân, tối thiểu ngươi cũng biết ra cái Thanh Đồng giả trang mặt mũi a. Hắc thiết Đấu Khí, đây là Chiến Vương có thể đem ra được gì đó sao?" Bàn Tử cảm giác có loại cảm giác bị lừa gạt, trong lòng không ngừng oán thầm nói.

Nhìn Bàn Tử, Geel lúc này sắc mặt tuy rằng lạnh lẽo, thế nhưng giọng nói kia nhưng trở nên ung dung lên: "Hắc Kim, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hay là người không hiểu, đây là ta Sư Phụ từ một chỗ phê tích bên trong lấy được Đấu Khí. Cơ hồ là dùng tính mạng đổi lấy Đấu Khí khẩu quyết, tuy rằng tu luyện loại đấu khí này thả ra Đấu Khí màu sắc là màu đen , thế nhưng ta chưa từng có hoài nghi."

Nhìn Geel vẻ mặt, Bàn Tử trong lòng không khỏi hơi động, có thể tấm này đúng là cái gì lợi hại trong truyền thuyết Đấu Khí khẩu quyết.

"Sư phụ Sư Phụ, dùng tính mạng đổi lấy khẩu quyết." Bàn Tử trong ánh mắt đột nhiên toát ra một loại ánh mắt kiên định, một đôi nắm đấm cũng chăm chú nắm lại.

"Có điều." Geel hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Tuy nhiên làm sao?" Bàn Tử hỏi.

"Sư phụ lúc trước tổng cộng có ba cái đồ đệ, ta là cuối cùng một, thốt Mann là người thứ nhất, trung gian một nhưng là chậm hỏa. Thốt Mann lựa chọn chính là phép thuật, mà ta cùng chậm hỏa thì lại lựa chọn Đấu Khí. Lúc đó chậm hỏa không thể nghĩ ngờ là ba người chúng ta bên trong ...nhất có thiên phú một, kiên cường tự mãn hẳn muốn trở thành Ngân Nguyệt trên đại lục Tối Cường Giả. Hẳn cho rằng thủy tinh Đấu Khí cũng không đủ để hẳn trở thành Tối Cường Giả, liền hẳn lựa chọn mảnh này từ phê tích bên trong lấy được hắc thiết Đấu Khí, mà ta thì lại lựa chọn thủy tinh Đấu Khí."

"Này kết quả cuối cùng đây?" Bàn Tử trong lòng dấy lên ngọn lửa rừng rực.

"Kết quả cuối cùng chính là, ta trở thành Chiến Vương, mà chậm hỏa tu luyện tới chiến sĩ cấp cao cấp độ liền cũng lại tu luyện không đi lên rồi."

Geel ung dung thả hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Bất quá ta tin tưởng người nhất định có thể, người nhất định có thể hoàn thành sư phụ của ta tâm nguyện." Geel thần nhiên nói.

Nghe Geel , Bàn Tử một đôi nắm đấm kia hắc thiết Đấu Khí khẩu quyết hai tay không khỏi mà bắt đầu khẽ run lên

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: dân cò bạc

Nhìn kỹ một chút trong tay đã giấy ó vàng tờ, Bàn Tử lúc này mới phát hiện có điều không đúng, vậy được lời chú giải chữ rõ ràng cùng trong trang giấy Đấu Khí nội dung chữ viết không giống nhau.

Hơn nữa càng khiến người ta kỳ quái là, ghi lại Đấu Khí nội dung kiểu chữ là một loại rất cổ quái kiểu chữ, có bảy phần mười như Ngân Nguyệt trên đại lục kiểu chữ, mặt khác mấy phần mười nhưng cùng Bàn Tử hiểu biết kiếp trước học được kiểu chữ như thế.

Rất cổ quái một chuyện, đồng thời tờ giấy này hết sức mềm mại, tựa hồ chỉ là nhẹ nhàng xoa một cái thì sẽ vỡ nát, từ này tang thương màu sắc nhìn ra được, tờ giấy này tuổi thọ không ngắn.

"Kì quái." Bàn Tử đem vật cầm trong tay trang giấy không ngừng lặn qua lộn lại, như muốn tìm ra từng tia một manh mối, thế nhưng hẳn nhưng tuổi thọ cũng không có phát hiện.

Duy nhất có chính là trên tờ giấy có vài giọt nhọt nhạt vết máu, màu sắc của huyết dịch đã trở nên biến thành màu đen, xem ra đã trải qua thời gian không ngắn nữa.

"Phục vụ quên mình đổi lấy Đấu Khí." Bàn Tử lẩm bầm lẩm bầm nói.

Ngay ở Bàn Tử nhìn kỹ trong tay tờ giấy kia thời điểm, một bên lẳng lặng đứng yên Geel đột nhiên đã mở miệng.

"Hắc Kim."

Bàn Tử ngay lập tức đưa mắt đưa lên ở Geel trên người, một đôi mắt trợn lên Viên Viên , nếu như hẳn không có nhớ lầm, đây là Geel lần thứ nhất ở ngay trước mặt hẳn gọi hẳn Hắc Kim.

"Nếu như nếu có thể, trong vòng một tháng đạt đến chiến sĩ cấp cao trình độ đi." Geel sắc mặt hơi hơi cứng ngắc nói, xem ra Geel cũng không quá sẽ nói cầu người .

Nghe này làm như thỉnh cầu lời nói, Bàn Tử triệt để dường như điều khắc như thể động lại rồi. Đây là cái kia Lãnh Băng Băng Geel sao?

"Geel sư phụ, người là không phải có chuyện gì muốn ta hỗ trợ? Người chỉ để ý dẫn dò, lên núi đao xuống chảo dầu chỉ là một câu nói chuyện tình.
Như vậy ta có chút không quen." Bàn Tử tròn tròn mắt, cười híp mắt hướng về Hắc Kim nói rằng.

Lúc này Bàn Tử sợ Geel lại đào một cái hố, sau đó chờ hắn nhảy xuống, vì lẽ đó trở nên dị thường tự giác.

"Hắc Kim, nếu như người cùng người khác đánh cược, người yêu thích thua vẫn là thắng?" Geel hướng về Bàn Tử hỏi.

"Đương nhiên yêu thích thắng." Bàn Tử cười hi hi nói rằng. Ai cũng hi vọng ngược người khác, không ai hi vọng chính mình bị tra tấn .

"Nếu như thua đây?" Geel hỏi lần nữa.

"Vậy thì tổng kết kinh nghiệm, gian lận, quay cốp cũng tốt, học trộm kỹ thuật cũng tốt, ngược lại muốn lần sau thắng trở về." Bàn Tử phi thường đơn giản rõ ràng hồi đáp.

Ở kiếp trước, Bàn Tử chính là chỗ này sao trôi qua, từ trình độ nào đó tới nói chiến trường chính là đánh cược, kỹ thuật, vận may thiếu một thứ cũng không được.

Bàn Tử cách làm thường thường là, nếu như nhìn thấy ván này thua, liền nhanh chóng chuồn mất, sau đó tại hạ 1 trận, hoặc là đề cao mình, hoặc là gian lận, quay cốp, hoặc là cho đối phương đào hầm, sau đó nghĩ biện pháp giết chết đối phương.

"Vậy nếu như thua nữa đây?" Geel lần thứ hai hướng về Bàn Tử hỏi.

"Vậy thì chờ chút một lần." Bàn Tử cười híp mắt đáp. Ban đầu ở Hoắc Thanh trước mặt liền bị bại mười lần Bàn Tử đều không có nhụt chí quá.

"Vậy nếu như vẫn thua đây?"

"Đợi thêm lần sau."

"Vậy nếu như lại thua đây?"

"."

Đến thứ ba mươi câu thời điểm, Bàn Tử rốt cục không chống nổi, không phải Bàn Tử không sự chịu đựng, mà là bởi vì Bàn Tử thực sự chưa từng thấy vận may như thế lưng người, thua liền hơn ba mươi lần, 1 trận đều bản bất bình. Vận may này.

Nghe đến đó, trước sau đã liên hệ một Bàn Tử trí tuệ rất nhanh liền hiểu rõ ra.

"Chẳng lẽ nói sư bá hắn." Bàn Tử hai mắt tròn lên Viên Viên .

Geel không nói gì, thế nhưng ngầm thừa nhận thường thường càng có có sức thuyết phục.

"Geel sư phụ, người đang ở đây cùng ta đùa giỡn đi, Tas Mann sư bá, một Đại Ma đạo sư, một con cực kỳ giáo hoạt. Thất bại?" Bàn Tử ngạc nhiên nói.

Thế nhưng lúc này Bàn Tử trên mặt tràn ngập không tin. Nếu như nói là Geel , Bàn Tử còn miễn cưỡng có thể tin tưởng. Bởi vì Geel bản thân lạnh lùng chính là một nhược điểm, chỉ cần nhằm vào cái nhược điểm này đặt bẫy, hoàn toàn có thể thắng liên tiếp. Thế nhưng đối với này tràn ngập biến số thót Mann tới nói,

Nha, Nữ Thần May Mắn coi như vẫn cùng đối phương ở trên giường lăn qua lộn lại, thót Mann đều tuyệt đối sẽ không thua liền hơn ba mươi trận.

"Thật sự." Geel hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nhìn Geel về mặt, Bàn Tử tin.

"Đó là một căn bản không khả năng hoàn thành cá cược." Geel trầm giọng nói rằng.

"Cái gì cá cược?" Bàn Tử nghi ngờ hỏi nói.

"Làm thành một cái căn bản không khả năng hoàn thành sự tình." Geel hơi nhú nhú mày lại nói rằng.

Nghe Geel , Bàn Tử không khỏi trở mắt ngóc mồm. Thế này sao lại là cá cược, cái này căn bản là văn tự game, nếu như hoàn thành, như vậy sẽ không toán căn bản rồi. Nếu như không hoàn thành, vậy thì thua.

Một câu đơn giản , căn bản không có thắng độ khả thi.

"Ông lão kia lúc trước thông minh không kiện toàn sao?" Bàn Tử không khỏi liên tưởng nói. Theo sát lấy chỉ nghe "Kèo kẹt" một tiếng, Bàn Tử cắn răng nghiêng lợi lên.

Nếu như nói ông lão kia thông minh không kiện toàn, tại sao đối xử hần thòi điểm cùng mèo vòn chuột như thế?

"Hết thầy đều là bởi vì ta. Lúc trước ta bị thương rất nặng thế, trùng chỉ có một loại gọi là Quang Minh thần chú phúc, cầu phúc hợp lại thuốc liệu mới có thể trị liệu. Thế nhưng loại kia hợp lại thuốc liệu chỉ có Thất Nhạc viên bên trong hai vị Ma Pháp Sư mới có thuốc phương pháp phối chế. Mà hai vị kia Ma Pháp Sư vừa vắn cùng sư huynh phải Vì ta, sư huynh thậm chí nguyện ý hướng tới hai vị kia Ma Pháp Sư quỳ xuống." Bất tri bất giác, Geel càng là bắt đầu tăng lên.

Nghe Geel, Bàn Tử trong lòng dĩ nhiên đối với thốt Mann có thêm từng tia một kính ý, cái kia thấp bé lão nhân. Đối với đứng thế giới đỉnh điểm người tới nói, sợ là không có gì đồ vật so với mặt mũi càng quý giá đi.

Đương nhiên muốn xếp hạng trừ Bàn Tử, kẻ này căn bản sẽ không có loại này giác ngộ, ở trong mắt hần, mạng nhỏ mới phải người thứ nhất.

"Hai vị kia Ma Pháp Sư cũng không có quá mức làm khó sư huynh, thế nhưng là để sư huynh lập được như vậy cá cược, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng đối với sư huynh tới nói, đây cũng là một cái sống còn khó chịu hơn chết chuyện tình." Geel hướng về Bàn Tử nói rằng.

.

Nghe xong Geel, Bàn Tử không khỏi trở mắt ngoác mồm, thốt Mann là một Đồ Côn, một mười phần Đồ Côn, mà này hai cái Ma Pháp Sư cũng không phải kẻ tốt lành gì, cùng thốt Mann thuần túy là đánh cược hữu trong lúc đó quan hệ.

Có điều này hai cái Ma Pháp Sư nhưng xưa nay không có thắng nổi thốt Mann, thế nhưng từ khi lập xuống vụ cá cược này sau khi, Tas Mann liền cũng không còn thắng nổi rồi.

Đối với một Đồ Côn tới nói, hay là đây cũng là khó chịu nhất chuyện tình rồi. Vậy thì giống như cá nhân đối với một chuyện tràn đầy ngóng trông, thế nhưng mỗi lần đi làm, nhưng dù sao sẽ thất bại, một lần đều không có từng thành công. Loại kia cảm giác như đưa đám một loại nào đó thời điểm thậm chí sống còn khó chịu hơn chết.

"Nếu như ở trên chiến trường ta cũng gặp phải cục diện như thế đây?" Bàn Tử không khỏi trầm nghĩ, tiếp theo Bàn Tử liền hung hăng hướng về mặt đất ỏi ra hai cái nước bọt: "Phi phi, lão tử là trăm trận trăm thắng."

.

Bóng đêm rất yên tĩnh, nhìn trước mắt cái kia màu đỏ sẫm Ma Pháp Trận, Bàn Tử lẳng đến nửa ngày.

Hần đang suy nghĩ ban ngày sự tình, hần khơi dậy hồi tưởng lại những kia hợp lại thuốc liệu, hợp lại thuốc liệu là "Ác", thế nhưng này một bất nhưng là một ngàn kim tệ. Cẩn thận tính ra, Bàn Tử này hơn một tháng cũng ăn đi đếm xem vạn kim tệ rồi. Ma Pháp Sư tuy rằng không để ý tiền, thế nhưng này vạn kim tệ, đây chính là một loại nhỏ hầu nước ba năm tổng thu nhập.

Được rồi, Bàn Tử là một biết cảm ơn người.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 37: động tác thứ 12

Màu xanh nhạt Ma Pháp Trận tỏa ra từng trận ánh sáng dịu dịu, đồng thời mơ hồ có thể nhìn thấy ở đây ánh sáng bên trong có mấy viên màu xanh lục có mềm đang nhanh chóng trưởng thành, từ thảo mầm đến dài hơn một mét trường thảo, xanh um tươi tốt, tràn đầy một loại phần chấn phồn thịnh khí tức.

"Cầm chế mở ra, phép thuật cấp hai trận, sức mạnh đẳng cấp vì là hai."

Bàn Tử dùng cháy đen đã sưng dường như móng giò tựa như dấu tay mò mũi của chính mình, gương mặt uất ức.

Mỗi một lần đều phải bị Lôi Phách, cuộc sống như thế thời gian nào là phần cuối? Hơn nữa lần này so sánh với một lần càng bết bát, lần trước Bàn Tử bị đánh hơn ba mươi liền giải khai, lần này nhưng là bị đánh hơn năm mươi lần, Bàn Tử mới tìm được cái này cấp hai trận pháp. Nữ Thần May Mắn thật

giống cách Bàn Tử càng ngày càng xa.

"Đó." Bàn Tử đột nhiên lông mày chăm chú nhìn lên, lần trước xuất hiện là một tráng hán đang diễn thị quân Sát đạo, lần này.

Ở trước mặt mập mạp dĩ nhiên xuất hiện một bộ bóng mờ bức tranh, bức tranh bên trên quanh co khúc khuỷu chữ như là gà bơi vẽ ra mấy Bàn Tử căn bản không biết đồ án.

"Mĩa nó? Thiên Thư?" Bàn Tử đẩy sau đầu hắc tuyến. Hắn biết không gian này rất thâm ảo, thế nhưng là không cần thâm ảo đến trình độ như thế đi.

Tổng cộng là sáu cái đồ án, cái thứ nhất giống như ngọn lửa đang thiêu đốt hùng hực, ở phía dưới có khắc một nhóm Bàn Tử tựa như nhận thức lại căn bản không biết chữ.

Nói nhận thức là bởi vì những kia kiểu chữ cùng Ngân Nguyệt trên đại lục không giống, hoàn toàn là Bàn Tử tồn tại thế giới kia kiểu chữ, nói không quen biết, là bởi vì những kia chữ so với Bàn Tử biết kiểu chữ muốn đơn giản rất nhiều, nha, đúng là như những kia mấy ngàn năm trước lưu lại dưới mặt khác một loại văn tự.

"Hóa." Bằng vào trực giác, Bàn Tử ngờ ngợ chỉ có thể nhận ra một chữ đến.

Thứ hai đồ án là một đạo quanh co khúc khuỷu góc cạnh rõ ràng chớp, đệ tam bức nhưng là một khối hình sáu cạnh mưa đá. Sáu loại đồ án, nếu như để tâm đến xem, đúng là còn có thể phân biệt ra được là cái gì.

"Những thứ này là món đồ gì?" Nhìn những bức vẽ kia, Bàn Tử lăm bầm lăm bầm nói.

Bóng mờ đã hoàn toàn dừng lại, vì lẽ đó chỉ bằng dựa vào những này đồ án, Bàn Tử căn bản là không có cách nhận biết đây là vật gì.

Có điều Bàn Tử bản năng cảm giác được, những này hẳn là cùng phép thuật có liên quan một loại đồ vật, hơn nữa quan trọng hơn là những này đồ án rất khó vẽ, thoát nhìn là một đạo thẳng tắp thế nhưng một mực ở nơi nào đó lại đột nhiên loan lại đi, thoát nhìn là một đạo đường cong, quanh co khúc khuỷu trong lúc đó rồi lại thật sâu ao hãm tiến vào.

"Hoặc là nên hỏi một chút Tas Mann." Bàn Tử một mặt uất ức nói, những này đồ án, hắn xem không hiểu, căn bản là không có cách mở ra câu đó.

Nhìn ngó còn dư lại Ma Pháp Trận, Bàn Tử hoàn toàn bất đắc dĩ. Ma pháp trận này hắn xem không hiểu, cho nên đối với hắn tới nói không khác nào vô bổ mà thôi. Mà còn dư lại nhất định còn có phép thuật cấp hai trận,

Thế nhưng còn tiếp tục mở ra sao? Không mở ra một Ma Pháp Trận, ngoại trừ ba người kia lớn nhất Ma Pháp Trận, ngoài hắn ra thì sẽ tự mình đối động vị trí.

Như phải mở ra liền còn muốn lại Tông Linh Khai Thủy, tiếp tục bị sét đánh, Bàn Tử không dám khẳng định mình đã sung cùng móng giò giống nhau tay phải lại trải qua mấy chục lần Lôi Phách sau khi, còn có thể bình yên vô sự tồn tại ở nơi đó.

.....

Quân nói giết vẫn có hiệu quả, ra Hồ Phù không gian chính là sáng sớm, Bàn Tử lại một lần nữa tiến vào bên trong vùng rừng rậm bắt đầu rèn luyện nổi lên quân nói giết.

Ở làm mấy cái động tác sau, Bàn Tử đã sung dường như móng giò tựa như tay phải lần bắt đầu tiêu sung lên. Đây cũng là quân nói giết khôi phục hiệu quả. Này khôi phục hiệu quả hoàn toàn là căn cứ đối với quân nói giết thành thực trình độ đến quyết định, luyện tập càng nhiều, như vậy bộ này động tác khôi phục hiệu quả càng tốt.

Bây giờ Bàn Tử đã có thể làm được Đệ Thập Nhất cái động tác, còn có một lần liền có thể hoàn toàn hoàn thành cái trò này quân nói giết.

Mười vị trí đầu một động tác bất kể là rèn luyện sức mạnh, hay hoặc là phản ứng lực, hay hoặc là dẻo dai trình độ. Cơ hồ mỗi cái động tác đều là ở tăng mạnh thân thể cơ sở thể chất, thế nhưng mỗi một lần rèn luyện hiệu quả nhưng đều là một tác một điểm. Mặc dù là ở tiến bộ, thế nhưng Bàn Tử cho rằng tiến cảnh nhưng có chút quá chậm.

Đương nhiên Bàn Tử cũng hết sức rõ ràng, cơ sở thể chất rèn luyện cùng những kia đầu khí tăng trưởng trình độ hoàn toàn không giống, cơ sở rèn luyện tăng cường đến tu luyện Đấu Khí sau đó sẽ hình thành tính thực chất tăng gấp đôi hiệu quả.

Vì lẽ đó mặc dù tốc độ chậm chậm, Bàn Tử mỗi ngày đã ở kiên trì không ngừng rèn luyện.

"Đệ Thập Nhất cái rồi." Đem mới học được Đệ Thập Nhất cái động tác lập lại mấy chục lần, Bàn Tử bắt đầu thử làm Đệ Thập Nhị cái động tác.

Đệ Thập Nhị cái động tác rất đơn giản, dường như Bàn Tử có hiểu biết một loại tập thể hình cường thể quyền thuật như thế, là một thu tay lại thế.

Thế nhưng cái này thu tay lại thế rồi lại cùng phổ thông quyền thuật thu tay lại thế không giống, cái này thu tay lại thế cơ hồ là đem phía trước tất cả động tác nhu hòa ở cùng nhau.

Xem ra hết sức đơn giản, thế nhưng là đem trong thân thể mỗi một khối cơ nhục, bắp thịt, cơ nhục, bắp thịt bên trong ẩn chứa mỗi một điểm sức mạnh,

cùng với phản ứng lực, dẻo dai lực toàn bộ dung hợp ở cùng nhau.

Có thể nói động tác này là 12 cái động tác bên trong cường độ lớn nhất một. Vì vậy động tác chú ý chính là một loại thu lấy, cùng phía trước 11 cái động tác bên ngoài bạo phát trạng thái hoàn toàn không giống. Nếu như miễn cưỡng muốn lấy một loại bên ngoài, bạo phát trạng thái đi làm động tác này, như vậy thì sẽ dẫn đến thân thể hoàn toàn tan vỡ.

Hai thái cực, muốn dung hợp lại cùng nhau, khó tới cực điểm, hơn nữa có chứa rất nhiều nguy hiểm tính, chỉ cần một cái sơ sẩy, béo như vậy tử thì sẽ trở thành tàn tật suốt đời.

"Ta." Nghĩ động tác cuối cùng, Bàn Tử lại bắt đầu nhăn nhó, thời gian quý báu còn đặt tại trước mặt hần, hần thậm chí ngay cả một chân chính trên danh nghĩa bạn gái cũng không có, Bàn Tử không muốn chết.

"Từ bỏ, vẫn là tiếp tục?" Bàn Tử ở trên trời người giao chiến.

Cuối cùng, Bàn Tử làm ra một cái quyết định. Chỉ thấy hần cẩn thận từng li từng tí một bắt đầu làm cái kia thu tay lại thế, động tác rất nhẹ rất chậm, cùng trong không gian đại hần làm ra động tác có khác biệt một trời một vực. Đánh so sánh chính là một đại gia khuê tú cùng một cái các lão gia đồng dạng làm một động tác trong lúc đó khác nhau. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Tay nâng, tay rơi, chân lên, chân rơi, cùng cái kia tráng hần như thế, Bàn Tử điều động trong thân thể mỗi một dạng đồ vật, tựa như cùng tinh vi cơ khí bắt đầu hoạt động lên.

"Người." Đột nhiên một thanh âm vang lên ở Bàn Tử trong tai.

Là da phúc, da phúc không biết thời gian nào dĩ nhiên cự ly Bàn Tử chỉ còn lại không tới năm mươi mét cự ly. Ăn mặc Ma Pháp Bảo da phúc nhìn Bàn Tử, sắc mặt nhăn nhó cực điểm, đã đã biến thành đỏ thẫm màu đỏ. Đáng dáp kia thật sự rất khổ cực.

Mà lúc này khi nghe đến da phúc thanh âm của sau thân thể của mập mạp nhưng hoàn toàn đồng lại , giống như một toà điêu khắc như thế.

"Được rồi, ta thừa nhận ta vừa nãy động tác rất giống đàn bà, thế nhưng người nói người tại sao không cười đi ra đây?" Bàn Tử đột nhiên cười híp mắt hướng về da phúc nói rằng.

"Ha ha." Nguyên bản còn một mặt sâu khổ da phúc cũng nhin không được nữa, khom người xuống, điên cuồng bắt đầu cười lớn, cười đất nước mất đều phát ra.

Thế nhưng nụ cười kia còn không có qua bao lâu, liền nghe "Ầm" một tiếng, sau đó chỉ thấy da phúc một tay che mắt, mơ hồ xuyên thấu qua khe hở có thể nhìn thấy từng mảnh từng mảnh bầm đen.

"Đê tiện. Là người nói để ta cười." Da phúc một mặt tức giận nhìn Bàn Tử.

"Nhưng là ta không cũng không có nói không đánh người." Bàn Tử lắc lắc đầu, một bộ chỉ tiếc mài sắt không nên kim đáng về.

Nhìn không biết xấu hổ Bàn Tử, da phúc không khỏi trở mặt ngoác mồm.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Ma Pháp Quyền Trục đồ án

"Dạy ta Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận? Ta là một tên chiến sĩ a, làm sao có khả năng học được sẽ đồ chơi kia?" Đi ở trên đường nhỏ, Bàn Tử đồ làm bầm nang hướng về bên người mất phải vòng đen thui da phúc hỏi.

"Hừ." Da phúc mũi vênh lên trời hướng về phía Bàn Tử hừ lạnh một tiếng.

Bàn Tử lại cười lên: "Có tin ta hay không đem người một cái khác vành mắt cũng trở thành gấu mèo mắt?" (gấu mèo, Dịch Giới một loại ma thú, cùng gấu mèo, gấu trúc tương tự.)

Nghe lời của mập mạp, da phúc không lên tiếng, đang tức giận nhìn Bàn Tử hai mắt sau, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Từ trên lý thuyết tới nói, một tên chiến sĩ học tập Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận xác thực không hề có tác dụng, bởi vì chiến sĩ căn bản cũng không có ma lực, không cách nào

khởi động Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận. Thế nhưng này cũng không phải tuyệt đối, nếu như nắm giữ số lượng nhất định phép thuật thạch, chiến sĩ cũng có thể sử dụng Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận."

"Phép thuật thạch, đó là vật gì?" Bàn Tử không khỏi tò mò hỏi.

Dường như xem Hai Lúa như thế nhìn Bàn Tử hai mắt, sau đó da phúc từ trong lồng ngực lấy ra một khối to bằng móng tay màu đỏ quặng, này quặng tản ra một luồng nóng rực khí tức.

"Đây là một khối Hỏa Hệ phép thuật thạch." Da phúc tướng độ lửa tảng đá đưa cho Bàn Tử.

"Khối này phép thuật Thạch Năng trị : xứng đáng bao nhiêu tiền? ?" Bàn Tử hai mắt tỏa ánh sáng nhìn phép thuật thạch, hiện tại ở Bàn Tử trong mắt, chỉ cần là vật có giá trị, toàn bộ đều dùng tiền đến làm thước đo.

"Khối này Hỏa Hệ Ma Pháp thạch, mặc dù chỉ là tỳ vết phẩm, thế nhưng cũng đáng 100 kim tệ." Da phúc hướng về Bàn Tử nói rằng.

"100 kim tệ?" Nhìn trong tay phép thuật thạch, Bàn Tử nhất thời có chút trở mắt ngoác mồm. Nhỏ như vậy một khối phép thuật thạch liền trị : xứng đáng 100 kim tệ?

Bàn Tử rõ ràng nhớ tới, ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong ghi lại, ở ba mươi năm trước, một đồng tiền liền có thể mua một ổ bánh tui, một viên ngân tệ liền có thể đổi lấy một thùng rượu ngon, cho tới một mai kim tệ? Này đã đầy đủ một người an toàn địa sinh hoạt một tháng.

"Như vậy một khối phép thuật thạch thậm chí ngay cả một cơ bản nhất Ma Pháp Trận cần thiết ma lực cũng không thể bỏ sung." Da phúc thoáng kiêu ngạo hướng về Bàn Tử nói rằng.

Xem ra, đối với mình thân phận ma pháp sư hết sức kiêu ngạo.

"Vậy này phép thuật thạch có chỗ lợi gì?" Bàn Tử tròn tròn mắt hướng về da phúc hỏi.

"Đối với chiến sĩ sử dụng Ma Pháp Trận cùng Luyện Kim Thuật, phép thuật thạch đích thật là vô bổ, thế nhưng đối với Ma Pháp Sư tôi nói, phép thuật thạch lại hết sức quý giá. Bình thường phép thuật thạch sẽ bị Ma Pháp Sư dùng để mình tu luyện, ở mình tu luyện trong quá trình, phép thuật trong đá ma lực sẽ tự động chuyển nhập ma pháp sư bên trong thân thể, có thể tăng mạnh Ma Pháp Sư ma lực hạn mức tối đa. Ma Pháp Sư ngoại trừ thông qua mình tu luyện đến chính mình ma lực không ngừng lớn mạnh, sử dụng phép thuật thạch cũng là một khác một loại phương pháp." Da phúc hướng về Bàn Tử giải thích, ánh mắt kia như cùng ở tại liếc si như thế.

Những thứ này đều là cơ bản nhất phép thuật lý luận.

Da phúc để Bàn Tử hoàn toàn hiểu rõ ra, nếu như chiến sĩ dùng phép thuật thạch đến chế tác Ma Pháp Trận cùng Luyện Kim Thuật, như vậy hoàn toàn là một lần tiêu hao item. Thế nhưng nếu như bị : được Ma Pháp Sư sử dụng, vậy thì có thể vĩnh cửu tăng cường ma lực hạn mức tối đa. Có thể tăng cường ma lực hạn mức tối đa, đối với bất luận cái nào Ma Pháp Sư tới nói, đồ chơi này cũng sẽ không ngại nhiều.

Sau đó Bàn Tử lại nghĩ tới một cái vấn đề khác.

"Da phúc, người nói nếu như nhờ có đầy đủ phép thuật thạch, như vậy không phải có thể dễ dàng đạt đến Đại Ma đạo sư cảnh giới?" Bàn Tử nói rằng.

"Trên lý thuyết là có thể, thế nhưng trên thực tế thao tác nhưng cơ hồ không có khả năng tính, Ma Pháp Sư muốn thăng cấp không chỉ cần muốn ma lực, đồng dạng cũng cần tương ứng Tinh Thần lực. Tinh Thần lực cùng ma lực so với, tựa như cùng bồn chứa cùng nước quan hệ, nếu như Tinh Thần lực chỉ đạt đến bất trình độ, như vậy vượt qua với cái này bất ma lực liền có khả năng tràn ra tới, gây nên toàn thân tính tan vỡ." Da phúc lần thứ hai hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Tinh Thần lực tăng trưởng chỉ có thể thông qua mình tu luyện con đường này đến tiến hành, nếu như Tinh Thần lực đầy đủ mạnh mẽ, như vậy thì sẽ sản sinh biến hóa về chất. Tỳ như sơ cấp Ma Pháp Sư Tinh Thần lực chính là một bát, mà trung cấp Ma Pháp Sư Tinh Thần lực liền có thể đạt đến thùng trình độ. Đây cũng là giới hạn. Thế nhưng ma lực cũng không nhất định, có thể Tinh Thần lực đạt đến thùng trình độ, ma lực chỉ có thể đạt đến bát trình độ. Phần lớn Ma Pháp Sư đều là như vậy. Cùng ma lực so sánh với nhau, ở mình tu luyện trong quá trình, Tinh Thần lực tăng trưởng nhanh nhiều lắm. Vì lẽ đó phép thuật thạch mới có thể như thế quý giá." Không giống nhau : không chờ Bàn Tử đặt câu hỏi, da phúc lần thứ hai giải thích.

Nghe da phúc , Bàn Tử cuối cùng là hoàn toàn minh bạch.

"Được rồi, đem khối này phép thuật thạch trả lại cho ta đi."

"Phép thuật thạch? Ma pháp gì thạch?"

"Người vừa nãy cầm."

"Lại vu hại ta bắt người phép thuật thạch ta đánh người."

.....

Một đơn sơ luyện kim thất, được rồi, nếu như nơi này thật sự có thể bị : được gọi là luyện kim thất. Ở đây, cũng không có Bàn Tử trong tưởng tượng đủ

loại luyện kim máy móc tồn tại, thậm chí ngay cả đơn giản một chút vật liệu đều không có. Ở đây có chỉ là khắc vào trên vách tường cùng trên mặt đất đủ loại đồ án.

Có khi là Ma Pháp Trận, có khi là một ít thuốc tổng hợp công thức, cho tới còn dư lại mặt khác một ít liên hệ Bàn Tử không khỏi nghi ngờ.

Bởi vì những bức vẽ kia rất quái lạ, dường như là ở Hồ Phù trong không gian, hẳn chỗ đã thấy những bức vẽ kia. Có điều cùng những này đồ án đem so sánh lên, Hồ Phù trong không gian cái kia cấp hai trong trận pháp đồ án càng phức tạp, phức tạp trình độ cơ hồ ở mấy lần bên trên.

Thốt Mann chánh: đang vác lấy tay đứng có khắc cái kia quái lạ đồ án vách tường trước, trong miệng âm thầm thì thầm cái gì.

"Chớp cánh cửa."

Bàn Tử lúc ẩn lúc hiện chỉ nghe rõ ràng mấy chữ này.

"Thốt Mann Lão sư là ta đã thấy ưu tú nhất Ma Pháp Sư, nhìn thấy những kia Ma Pháp Trận, thuốc tổng hợp công thức. sao? Những kia chỉ có một một số ít là ghi chép ở trên sách ma pháp, phần lớn đều là ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua." Da phức hai mắt tỏa ánh sáng nhìn trên vách tường những thứ đó.

Vào lúc này da phức tựa hồ thay đổi một người, ở tại trong mắt mơ hồ có thể nhìn thấy một loại vô cùng cuồng nhiệt ánh mắt. Ánh mắt kia tựa như cùng Bàn Tử bây giờ nhìn thấy vàng như thế.

"Nha. Sách ma pháp, vậy hẳn là là lừa gạt người ngoại ý." Bàn Tử lật một chút khinh thường nói rằng, ở Bàn Tử quan niệm bên trong, có thể bị : được mọi người đều biết gì đó nhất định không phải là cái gì thật đồ vật? Bình thường thật đồ vật đều là để cho chính mình.

Nghe lời của mập mạp, da phức có vẻ hơi tức giận, này tức giận đáng về thậm chí còn vượt qua Bàn Tử đối với hắn đề tiện thời điểm.

"Người biết cái gì? Ta chỗ đã thấy đều là một ít Cổ lão sách ma pháp cùng một ít Ma Pháp Sư bút ký, những kia đều là sách đọc bản, thậm chí là bản thiếu." Da phức hai mắt đỏ lên quơ nắm đấm.

Dáng vẻ đó còn kém cùng Bàn Tử liều mạng.

"Sách đọc bản, bản thiếu?" Bàn Tử không nhìn thẳng da phức, mà là nhìn phía trên vách tường những kia dấu ấn. Nếu quả như thật dường như da phức nói như vậy, như vậy cái này luyện kim thất. Nha, vậy cũng đều là bảo.

Xa nhớ năm đó, Bàn Tử vì được Hoàng thất tàng thư trong kho một quyển binh pháp, thậm chí đồng ý dùng một hồi có thể phong tước công lao đi đổi.

"." Bàn Tử mím mím môi, hẳn đang suy nghĩ có phải là nghĩ biện pháp đem cái này luyện kim thất bên trong gì đó toàn bộ quét ấn xuống đến sau đó lấy ra đi bán.

"Hắc Kim, biết cái gì là Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận sao?" Thốt Mann tựa hồ đã nhận ra Bàn Tử này ánh mắt bất thiện, cười híp mắt hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử không ngốc, từ nụ cười kia bên trong, hẳn rõ ràng cảm thấy một loại cảm giác không an toàn.

"Không biết." Bàn Tử như chặt đinh chém sắt hồi đáp, vậy dứt khoát trình độ khiến người ta trợn mắt ngoác mồm.

Có điều kỳ quái là, Bàn Tử lần này cảm giác lại tựa hồ như xảy ra vấn đề. Thốt Mann càng không có làm khó hắn, cũng không có đào hầm để hắn nhảy xuống.

"Bất kể là Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận cũng là vì có thể làm cho mọi người sinh hoạt càng tốt hơn một chút." Thốt Mann hướng về Bàn Tử nói rằng, sau đó chỉ nghe thốt Mann chuyển đề tài, lần thứ hai nói rằng: "Thế nhưng không may, phần lớn người đều đem Ma Pháp Trận cùng Luyện Kim Thuật dùng ở chiến tranh bên trên. Bất kể là nhân tộc, Tinh linh tộc, hay hoặc là những chủng tộc khác, không có một chủng tộc có thể ngoại lệ."

Nghe thốt Mann, Bàn Tử im lặng không lên tiếng. Hẳn có chút không ai không rõ ràng thốt Mann ý đồ. Mà một bên da phức nhưng là liên tiếp gật đầu, đáng đáp kia tựa như cùng một cuồng nhiệt tín đồ.

"Được rồi, những câu nói này liền nói tới đây, hiện tại ta trước tiên dạy người một ít cơ sở gì đó. Tuy rằng người là chiến sĩ, thế nhưng hiểu rõ Luyện Kim Thuật cùng Ma Pháp Trận đối với người sau đó có không thể nào tưởng tượng được thật là tốt nơi." Thốt Mann hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử nhanh chóng gật gật đầu, tại đây một điểm trên, hẳn cùng với thốt Mann ý kiến nhất trí. Biết người biết ta mới biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng, đang cùng đối phương đánh nhau thời điểm, nếu như đối phương là một Ma Pháp Sư, hiểu như vậy điều này thật có rất nhiều chỗ tốt.

"Luyện Kim Thuật tổng cộng chia làm vì là hai cái bộ phận, bộ phận thứ nhất là thuốc học, cái này người nên ít nhiều gì có chút biết, người ăn những kia hợp lại thuốc liệu liền thuộc về thuốc học một loại, có điều hợp lại thuốc liệu là cao cấp thuốc học. Cho tới bộ phận thứ hai, chính là con rối học thức, một ít Luyện Kim Sư thường thường có thể đem các loại bất đồng vật liệu dung hợp lại cùng nhau, truyền vào ma lực, tổ hợp thành con rối, loại này con rối là một loại cường đại công cụ chiến đấu. Cho tới loại thứ ba chính là Ma Pháp Quyền Trục, Ma Pháp Quyền Trục là một loại nhanh chóng phép thuật thả công cụ. Có điều chế luyện cũng tương đương khó khăn, cấp thấp trang giấy, cấp thấp Tinh mực, đề cấp ma pháp sư chỉ có thể chế ra đề cấp ma pháp quyền sách, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cho tới cao cấp đây, thì cần muốn tương ứng cao cấp đồ vật. Thế nhưng tất cả những thứ này

cũng không tính là khó khăn nhất, khó khăn nhất là Ma Pháp Quyền Trục bên trong khắc hoạ đồ án. Căn cứ thần quy tắc, những bức vẽ kia là cố định. " Thốt Mann nói rằng.

Nghe đến đó, Bàn Tử đột nhiên cắt đứt thốt Mann : "Sur bá, có thể làm một ví dụ sao?"

Nhìn Bàn Tử, thốt Mann gật gật đầu, sau đó đi tới vách tường phía dưới, chỉ vào lúc trước để Bàn Tử cảm giác được nghi hoặc những bức vẽ kia nói rằng.

"Cái này chính là chớp cánh cửa Ma Pháp Quyền Trục mặt trên khắc hoạ đồ án, những này đồ án là cố định, may mắn cũng không thể có sai lệch. Hơn nữa bởi vì thời gian trôi qua, hiện tại những phép thuật này quyền sách đồ án bên trong phần lớn đều biến mất ở lịch sử bên trong. Chỉ để lại tương đương ít ỏi một phần, ở Ma Pháp Công Hội công hội đăng ký sách trên, hiện tại chỉ còn dư lại 81 chủng ma pháp quyền sách chế tác đồ án. Mà hướng ra phía ngoài chảy ra công chúng Ma Pháp Quyền Trục đồ án chỉ có 15 loại." Thốt Mann hướng về Bàn Tử giảng giải.

Nghe thốt Mann , Bàn Tử trong đầu bắt đầu vang lên ong ong lên, một đôi mắt cũng biến thành đỏ chót cực kỳ.

Ma Pháp Quyền Trục khắc hoạ đồ án, lẽ nào Na Lục loại đồ án là ma pháp quyền sách khắc hoạ đồ án?

"Hiện tại mỗi một loại Ma Pháp Quyền Trục đồ án đều vô cùng quý giá, cơ hồ mỗi một loại Ma Pháp Quyền Trục đồ án đều có không gì sánh được giá trị." Thốt Mann hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Bức đồ án kia trị : xứng đáng bao nhiêu tiền?" Bàn Tử cuồng hống khô khốc địa nuốt ngụm nước bọt.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: sau đó không có tiền liền cướp Ma Pháp Sư

Liếc mắt liếc mắt nhìn hai mắt tỏa ánh sáng Bàn Tử, thốt Mann từ từ hướng về Bàn Tử nói rằng: "Căn cứ phép thuật đồ án cấp bậc không giống, Ma Pháp Quyền Trục đồ án giá cả cũng bất đồng. Đại khái Nhất Cấp Ma Pháp quyền sách đồ án giá cả ở 3 vạn kim tệ khoảng chừng : trái phải, cấp hai nhưng là 50 ngàn, cấp ba nhưng là mười vạn. Lên trên nữa, trên căn bản đã không thể dùng kim tệ đến cân nhắc."

Nghe thốt Mann , Bàn Tử hai mắt tròn lên tròn vo, chỉ là mấy cái đơn giản đồ án liền có giá cao như vậy cách.

"Ma Pháp Quyền Trục nhanh chóng thả ở một số thời điểm thường thường có thể trở thành quyết định một trận chiến đấu thắng bại then chốt, không chỉ có Ma Pháp Sư có thể sử dụng, đồng dạng chiến sĩ cũng có thể sử dụng. Ma Pháp Quyền Trục cũng có vô hạn phục chế tính, chỉ cần có chừng đủ vật liệu, như vậy một đồ án liền có thể chế ra vô số tờ Ma Pháp Quyền Trục. Tỷ như một tấm Thiêm Điện Thuật Ma Pháp Quyền Trục, một tấm Nhất Cấp Ma Pháp quyền sách liền có thể bán được mười cái kim tệ giá cả, bảo đi chế tác cùng tài liệu phí dụng, còn có thể tịnh kiếm lời ba cái kim tệ. Như vậy 100 tấm, một ngàn tấm, một vạn tấm đây?" Da phúc hơi có chút khinh thường hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe da phúc , Bàn Tử "Thiện ý" nhìn da phúc hai mắt, lẽ nào đạo lý này hắn không hiểu sao? Còn cần giải thích như vậy rõ ràng sao? Hoá ra thật coi hắn là ngu đại.

Bàn Tử này thiện ý ánh mắt để da phúc đột nhiên nhớ ra cái gì đó, ở tuyệt tuyệt hai tiếng sau, liền nhanh chóng ngậm miệng lại.

"Cái kia thốt Mann sư bá, Ma Pháp Quyền Trục đồ án chẳng lẽ không có thể mô phỏng theo sao? Đơn giản đồ án nên rất dễ dàng lần có thể học được đi." Bàn Tử hàm hậu hướng về thốt Mann nói rằng.

Bàn Tử câu nói này cũng không phải bản tên không đích, Bàn Tử rõ ràng, nắm giữ của cái đầu nguồn, xa xa muốn so với đem của cái một lần bán ra muốn kiếm nhiều.

"Mô phỏng theo? Lẽ nào người chưa từng có nghe nói qua Ma Pháp Quyền Trục đồ án không thể phỏng chế sao? Ta đều hoài nghi người đến tột cùng là không phải một tên Quý Tộc Tử Đệ." Thốt Mann lắc lắc đầu cổ quái nhìn Bàn Tử hai mắt, sau đó nói rằng: "Ồ Ma Pháp Quyền Trục chế tác sau khi thành công, bình thường sẽ thêm vào một tầng đặc thù giấy ma pháp tờ, loại ma pháp này trang giấy có thể che đậy Ma Pháp Quyền Trục đồ án, hơn nữa nếu có người miễn cưỡng muốn dỡ bỏ , chính tờ Ma Pháp Quyền Trục thì sẽ hoàn toàn hủy diệt."

Nói qua thốt Mann không biết từ nơi nào lấy ra một tấm màu lam nhạt Ma Pháp Quyền Trục, triển khai, dùng tay đi lôi kéo trên cao nhất tầng kia màu xanh lam xa lạ, chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, chính tờ Ma Pháp Quyền Trục trong nháy mắt thiêu đốt mờ ra.

"Tự như cùng như vậy."

Nhìn thót Mann động tác, Bàn Tử hai mắt tròn lên tròn xoe.

Này Ma Pháp Quyền Trục chẳng lẽ không đúng tiền sao? Được rồi, Bàn Tử thừa nhận thót Mann có tiền, thế nhưng cũng không có thể như vậy xé chơi đi.

"Ma Pháp Sư, sau đó không có tiền liền cướp Ma Pháp Sư." Bàn Tử trong đầu toát ra một phát tài phương pháp.

"Được rồi, bài học hôm nay trình đại khái chính là như vậy,

Đây là trụ cột nhất, đồng thời cũng là trọng yếu nhất, chỉ có biết những này, người mới có thể ở đối phương làm ra cử động lúc có thể làm ra tương ứng phản ứng." Thót Mann nhẹ nhàng ho khan một tiếng, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng.

Thế nhưng Bàn Tử lúc này nhưng một đôi mắt nhìn chòng chọc vào trên vách tường những kia Ma Pháp Quyền Trục đồ án. Bàn Tử thừa nhận mình muốn đem những bức vẽ kia quất ấn xuống đến, thế nhưng Bàn Tử lúc này càng muốn biết từ Hồ Phù trong không gian lấy được đồ án đến tột cùng là không phải Ma Pháp Quyền Trục đồ án.

"Thót Mann sư bá, cái kia ta từng ở thư phòng của gia gia bên trong từng thấy một đồ án, cùng những kia Ma Pháp Quyền Trục đồ án hết sức tương tự, cái kia người hỗ trợ nhìn, này đồ án là ma pháp quyền sách đồ án sao?" Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một hướng về thót Mann nói rằng.

"Nha? Về ra đến ta xem một chút đi." Thót Mann rất hứng thú nhìn Bàn Tử một chút. Bây giờ Bàn Tử ở thót Mann trong mắt tràn đầy thần bí, có điều trong mắt vẫn là mơ hồ lộ ra từng tia một không tin.

Ma Pháp Quyền Trục đồ án hoặc là từ mấy trăm ngàn năm, thậm chí mấy ngàn năm trước lưu truyền xuống thường thấy nhất, bình thường nhất đồ án. Hoặc là có mấy người ở một ít Cửu Tử Nhất Sinh cấm kỵ nơi phát hiện ra tới.

Từ trong thư phòng lấy được đồ án? Được rồi, vậy hẳn là là một loại hết sức phổ biến Ma Pháp Quyền Trục đồ án đi.

Một bên da phúc lúc này càng là nhếch lên miệng, mũi vênh lên trời. Ma Pháp Quyền Trục đồ án, hẳn từng thấy bao nhiêu sách độc bản tàn quyền, bên trong đều không có ghi chép bao nhiêu, muốn từ một trong thư phòng được một người cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện đồ án, điều này có thể sao?

Cho tới Bàn Tử, đã sớm hùng hục trên đất tìm một khối đá sắc bén tảng đá bắt đầu cẩn thận khắc hoạ lên. Bàn Tử trí nhớ để hẳn chỉ là nhìn mấy lần liền đem bức đồ án kia ghi vào trong đầu.

Thế nhưng khắc hoạ ra trong ký ức gì đó cũng không phải một cái chuyện đơn giản, bức đồ án kia thực sự quá phức tạp, Bàn Tử thường thường là khắc hoạ ra một cái tuyến sau khi, cảm giác được có chút không ra ngô ra khoai, liền muốn một lần nữa khắc hoạ.

Mà như vậy dẫn đến kết quả chính là thót Mann trong con người không tin nhiệm càng nhiều một phần, da phúc thì lại dường như liếc si như thế nhìn Bàn Tử.

Bàn Tử khắc hoạ thủ pháp tuy rằng trúc trắc, thế nhưng ở một lần lại một lần khắc hoạ bên dưới, nhưng cũng trở nên Có da có thịt.

Nhìn Bàn Tử khắc hoạ, lúc này không chỉ là thót Mann trong mắt có thêm một tia khen ngợi, liền ngay cả da phúc nhìn Bàn Tử cũng nhiều từng tia một vẻ kinh ngạc.

Đối với một người mới tới nói, có thể làm được mức độ như vậy, chỉ có thể dùng thiên tài để hình dung.

Đương nhiên, Bàn Tử bản thân chính là một thiên tài.

"Hoàn thành." Bàn Tử xoa xoa mồ hôi trán nhỏ, sau đó hai mắt tràn ngập kỳ dự hướng về thót Mann nhìn lại. Cặp mắt kia bên trong không ngừng lập lòe kim tệ giống nhau ánh sáng lộng lẫy.

Nhìn một chút này vụn vụn nhãn nhỏ nắm đồ án, thót Mann một lát không nói. Mà một bên da phúc nhưng là lắc đầu liên tục.

"Ma Pháp Quyền Trục đồ án tuy rằng mỗi một loại cũng không như thế, thế nhưng cơ bản nhất bút pháp, cơ bản nhất đường nét khắc hoạ vẫn còn có chút tương tự. Thế nhưng người này tâm."

Thót Mann giống như bồn nước lạnh đem Bàn Tử mẩn nảo kim tệ mộng cho tưới tắt.

Có điều Bàn Tử vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Thót Mann sư bá, người xem có thể hay không xin người hỗ trợ chế tác một tấm, chúng ta nhìn hiệu quả?" Bàn Tử ngây thơ đáng yêu hướng về thót Mann nói rằng.

"Không thể nào, đây cũng coi như là phép thuật cơ bản lý luận, cơ bản lý luận thì không cách nào bị : được lật đổ." Da phúc ở bảo vệ người chính mình sùng bái phép thuật.

Thế nhưng lời còn chưa nói hết liền bị Bàn Tử này hung ác đường như Dã Lang một loại ánh mắt chặn lại , giống như chỉ bị hoảng sợ thỏ núp ở một bên.

"Được rồi, liền để người xem một chút Ma Pháp Quyền Trục chế tác quá trình." Thốt Mann chấp hai tay sau lưng cười híp mắt hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nhìn thốt Mann, Bàn Tử đột nhiên phát hiện vị này luôn luôn đào hầm cũng không mang chớp mắt Đại Ma đạo sư ngày hôm nay càng là thay đổi tính tình. Lúc nào dĩ nhiên đối với hắn tốt như vậy.

Thế nhưng ngay ở thốt Mann lúc xoay người, Bàn Tử nhưng rõ ràng cảm thấy từng tia một cô đơn, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đó là tiềm tàng ở trong nội tâm cô đơn.

Bàn Tử không nói gì, cứ như vậy nhìn.

Tờ giấy màu tím bị : được bày ra ở trên mặt đất, màu lam nhạt Tinh chưa ở bút lông ngỗng trên tản ra một loại ánh sáng dịu dịu ngắt. Cùng Bàn Tử so với, ở đồ án khắc hoạ trên, thốt Mann quả thực đã đạt đến hoàn mỹ trình độ. Mỗi một vài tuyến đều là như vậy trôi chảy, hơn nữa uốn lượn trình độ phẳng phát tự nhiên sinh thành như thế, không hề có một chút điểm khô khốc, không hề có một chút điểm trở ngại.

Thốt Mann tựa như cùng một máy tính mật nhất phép thuật máy móc, ở khắc hoạ hoàn mỹ nhất đường nét, không, thậm chí so với phép thuật máy móc càng mạnh hơn.

"Đây chính là tạo tiền cơ khí a." Bàn Tử một đôi mắt đỏ, hồng dường như thỏ như thế.

Một đối với Bàn Tử tới nói hết sức phức tạp đồ án, ở thốt Mann trong tay, chỉ là mấy phút thời gian liền khắc hoạ được rồi.

"Không có khác biệt đi." Thốt Mann cười híp mắt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Không có, không có." Bàn Tử dường như con gà con mổ thóc như thế gật đầu, thốt Mann lão hỗn đản kia, nha, không. Vị này nên bị người tôn kính Ma Đạo Sư khắc hoạ ra cùng Hồ Phù trong không gian đồ án giống như đức.

Đây cũng là công lực.

Một bên da phúc dị thường sùng bái nhìn thốt Mann.

"Đón lấy chính là truyền vào ma lực rồi." Thốt Mann nói rằng, sau đó chỉ thấy màu lam nhạt vàng sáng đột nhiên ở thốt Mann trong tay sáng lên, hướng về màu tím Ma Pháp Quyền Trục bên trong cuộn cuộn không ngừng lưu chuyển tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: màu trắng thánh khiết ánh sáng

Màu lam nhạt tia sáng hỗn hợp ở Ma Pháp Quyền Trục trên này từng đạo từng đạo đường nét bên trong, tao nhã mà vừa thần bí.

Thốt Mann trên mặt vẫn duy trì một loại nhọt nhọt nụ cười, nụ cười kia khiến người ta cảm thấy là ở nhìn một cái món đồ chơi. Đúng, khắc hoạ Bàn Tử cung cấp phép thuật đồ án Ma Pháp Quyền Trục, ở thốt Mann trong mắt chính là một cái món đồ chơi.

Trước tiên không nói phép thuật này đồ án là giả tạo , ngay cả là thật sự, cũng tuyệt đối sẽ không bị : được một đường đường Đại Ma đạo sư nhìn ở trong mắt.

Thốt Mann là một Đại Ma đạo sư, trên thực tế hiện tại liên quan với phép thuật gì đó có thể gây nên hắn hứng thú thật sự không nhiều.

"Xem một chút đi, nếu như là thật sự phép thuật đồ án, như vậy đem ma lực truyền vào quyền sách sau đó thì sẽ gây nên quyền sách cộng hưởng, một loại hiện tượng là xuất hiện màu xanh lam Thủy Nguyên Tố thánh khiết ánh sáng." Da phúc chỉ vào Ma Pháp Quyền Trục hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử lông mày chăm chú nhìn lên, gương mặt thất lạc. Đến bây giờ mặc dù hắn không từ bỏ cũng không được rồi. Đây Ma Pháp Quyền Trục ở truyền vào ma lực sau khi, ngoại trừ quyền sách trên đồ án hiện ra màu xanh lam vàng sáng, tựa hồ cũng không có sản sinh nếu nói cộng hưởng.

"Được rồi, ta thừa nhận ta bị : được Quang Minh thần hãm hại một cái." Bàn Tử một mặt bị phần lăm bắm nói rằng.

Nhưng là đang lúc này, chỉ nghe thốt Mann trong miệng đột nhiên phát sinh một tiếng nhẹ nhàng nghi hoặc thanh, trên mặt nụ cười cũng hơi có chút cứng ngắc.

"Sao có thể có chuyện đó?"

Thốt Mann này thanh nhỏ bé dường như muỗi kiến giống nhau âm thanh bị : được Bàn Tử rõ ràng bắt giữ ở trong tai, Bàn Tử dường như xem lửa thể mỹ nữ như thể hướng về này Ma Pháp Quyền Trục nhìn tới, tốc độ nhanh chóng làm người không khỏi liu lười.

Da phúc một đôi mắt cũng chết từ địa tập trung này Ma Pháp Quyền Trục.

Tiếp theo chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, từ này Ma Pháp Quyền Trục bên trên càng là đột nhiên tuôn ra mấy đóa Bạch Liên, hoa sen một chút tỏa ra, tình cảnh đó mỹ lệ cực kỳ.

Hoa sen là một loại nhu hòa màu trắng, thuần trắng hoàn mỹ, thậm chí có thể so với Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển trên ghi lại thiên sứ lông chim.

"Sao có thể có chuyện đó? Đây dĩ nhiên là màu trắng quang nguyên tố thánh khiết ánh sáng? Không có khả năng, màu trắng thánh khiết ánh sáng chỉ là ở phép thuật vương triều thời điểm từng có truyền thuyết." Nhìn này cột sáng màu trắng, da phúc trong miệng đột nhiên lăm bắm thì thầm lên.

Lúc này lại nhìn thốt Mann, chỉ thấy cặp kia trắng xám thể nhưng là có vẻ rất linh hoạt tay cầm Ma Pháp Quyền Trục hai đầu đã bắt đầu khẽ run lên, ở đây song tâm nhìn trong ánh mắt, toát ra một loại kinh hi mà lại khá là kinh ngạc ánh sáng.

Mà lúc này, Bàn Tử tâm nhưng dường như cự thạch ngàn cân hạ xuống, như vậy chân thật.

"Lão tử liền nói Hồ Phù trong không gian gì đó tuyệt đối không phải là cái gì thứ đơn giản mới đúng." Bàn Tử cười hắc hắc lên, này cười ngay ngợ đáng vẻ khiến người ta không nhìn được muốn đi tới giẫm hai chân.

Sau một chốc sau khi,

Này màu trắng hoa sen mới biến mất rồi. Lúc này lại nhìn phía này Ma Pháp Quyền Trục sẽ phát hiện, Ma Pháp Quyền Trục trên này ngọn lửa đỏ án càng là lưu chuyển từng trận màu đỏ lưu quang.

"Quyền trục này." Nhìn trong tay Ma Pháp Quyền Trục, thốt Mann trong ánh mắt lập loè Ti Ti hết sạch, loại kia một loại ánh mắt hưng phấn.

Sau đó chỉ thấy thốt Mann đột nhiên đưa tay, đem vật cầm trong tay quyền sách hướng về trên vách tường ném tới, "Oanh" từng tiếng vang, quyền sách biến thành một đạo ngọn lửa màu đỏ hung hăng đập vào trên vách tường, cháy hừng hực lên. Ngọn lửa kia đem toàn bộ luyện kim thất đều chiếu : theo giống như ban ngày. Đồng thời từng luồng từng luồng nước nóng ở trong mật thất không ngừng tràn ngập, nóng rực trình độ dường như Liệt Nhật ở cứu vào huyết.

"Phép thuật này đồ án chỉ có trung cấp đồ án mức độ phức tạp, thế nhưng phép thuật này quyền sách dĩ nhiên có thể so với ma pháp sư cao cấp thả ra Đại Hóa Cầu thuật, không, thậm chí so với Đại Hóa Cầu thuật nhiệt độ còn cao hơn, này hoàn toàn lật đổ phép thuật lý luận." Ở vào một màu trắng nhạt lồng ánh sáng bên trong thốt Mann khá là kinh ngạc nói.

Nói được nửa câu, thốt Mann mới cảm giác được không đúng. Bởi vì...này lúc cũng không có người trả lời hắn, thậm chí ngay cả từng tia một nhỏ bé tiếng hít thở cũng nghe không tới.

Luyện kim thất ở ngoài.

"Cái kia Lão Hồn Đan, hắn cái mộng một vênh lên ta liền biết muốn thả cái gì mộng rồi." Bàn Tử hít một hơi thật sâu, sau đó quay về bên cạnh da phúc nói rằng.

Lúc này da phúc nhưng là khuôn mặt đỏ ửng, cặp kia hai mắt đỏ bùng dường như nhìn thấy gì hi đời trần bảo, thế nhưng là bị người cướp đoạt đi rồi như thế, da phúc gương mặt sắc mặt giận dữ về phía Bàn Tử nói rằng: "Người tại sao kéo ta, cái kia Ma Pháp Quyền Trục."

Lúc này da phúc đã bị : được này Ma Pháp Quyền Trục hấp dẫn mất đi lý trí.

Nhìn da phúc, Bàn Tử không nói hai lời liền một quyền hướng về da phúc trên mặt buồn bực quá khứ.

"Đồng" một tiếng, bùng một con mắt da phúc hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

"Lão Hồn Đan điên rồi, người cũng theo đồng thời điên, nếu không ta, người bây giờ đã treo ở bên trong." Bàn Tử lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Lúc đó nhìn thốt Mann dương tay, Bàn Tử trọn cả mắt lên rồi. Cái kia Lão Hồn Đan căn bản không có một tia lo lắng.

May mà hắn phản ứng nhanh, chạy trốn thời điểm liền da phúc đồng thời kéo ra ngoài, bằng không hiện tại hai người đã bị : được chết ngạt ở luyện kim thất bên trong.

Có điều dù là Bàn Tử ngay lập tức làm ra phản ứng, thế nhưng hắn vẫn là sắp bị : được luyện kim thất bên trong này trận hơi nóng phả vào mặt kích thích rịn ra đầu đầy giọt mồ hôi.

Da phúc che mắt, tức giận hướng về Bàn Tử nói rằng: "Màu trắng thánh khiết ánh sáng, mặc dù ở phép thuật mạnh mẽ nhất phép thuật vương triều, đó cũng là tồn tại ở trong truyền thuyết, cái kia Ma Pháp Quyền Trục chính là kỳ tích. Người biết cái gì là kỳ tích, cái gì là truyền thuyết sao?"

Da phúc con mắt hơi có chút ửng hồng.

"Kỳ tích? Truyền thuyết?" Nhìn da phúc, Bàn Tử có loại muốn tiếp tục đánh mấy quyền kích động. Cái gì kỳ tích, truyền thuyết so với mệnh cang quan trọng?

Có điều Bàn Tử cuối cùng buông tha cho, nhìn hai mắt rung rung da phúc, Bàn Tử lại một lần nữa dùng ra đại bồng thêm củ cải chính sách.

"Da phúc, người nghĩ không muốn gặp lại kỳ tích? Tuyên thệ trở thành ta thù hộ Ma Pháp Sư, ta sẽ để người trở thành kỳ tích ."

.....

Hạnh phúc là cái gì? Hạnh phúc chính là con mèo ăn cá, cầu ăn thịt, Bàn Tử mỗi ngày bán quyền sách. Bàn Tử đã có thể tưởng tượng được, này sáu cái đồ án có thể cho hắn mang đến bao nhiêu lời.

Căn cứ thốt Mann nói tới, cái kia lật đồ phép thuật lý luận đồ án nếu như lấy ra đi sẽ gây nên toàn bộ phép thuật giới náo động. Mặc dù coi như chỉ là một trung cấp Ma Pháp Quyền Trục đồ án, thế nhưng là uy lực nhưng có thể so với phép thuật cấp cao. Thường thường có tính lẫn lộn kết quả chính là kỳ tích.

Mà cái này kỳ tích, tin tưởng Ma Pháp Công Hội rất thích với dùng giá cao tới mua bản vẽ .

Vì lẽ đó Bàn Tử quyết định đem cái thứ nhất đồ án Ma Pháp Quyền Trục bán đi, đương nhiên là ở một cái thời gian thích hợp, một thích hợp địa điểm.

Số một, loại ma pháp này quyền sách tuyệt đối không cách nào đối với hắn tạo thành bất kỳ uy hiếp, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) thứ hai, loại ma pháp này quyền sách, Bàn Tử đã đạt được có đủ nhiều lợi nhuận.

Bàn Tử không ngốc, đối với vật như vậy, hắn tự nhiên biết nên làm sao đến xử lý mới có thể khiến chính mình lợi nhuận sử dụng tốt nhất.

Nói đơn giản một điểm đồ chơi này có thể giống như là Bàn Tử ở cái kia thế giới cùng những kia Man Tộc giao dịch binh khí. Man Hoang luyện kim loại kỹ thuật rất lạc hậu, hơn nữa thiếu hụt quặng sắt, cho nên liền cần thông qua giao dịch từ đại bí hướng đến thu được những thứ đồ này. Đại bí hướng vẫn tính là một khá là lý trí vương triều, ở biên cảnh ban bố cấm thiết lệnh. Nghiêm cấm luyện kim loại kỹ thuật cùng quặng sắt lưu thông.

Có điều thường thường có một ít người nhìn những kia lợi nhuận đỏ mắt, Bàn Tử chính là một cái trong đó. Có điều Bàn Tử sẽ chơi, đều là đem ...nhất thấp kém quặng sắt cùng đã đào thải luyện kim loại kỹ thuật nộp cùng đối phương, không chỉ có từ đối phương trong tay thu được đất đỏ lợi nhuận, hơn nữa còn đạt được hết sức tốt danh tiếng.

"Trường Sinh Thiên sẽ ca ngợi doanh trại quân đội đại tướng quân" Đây là lúc đó truyền lưu ở Man Tộc một câu nói. Thế nhưng ở một lần Man Hoang cùng đại bí hướng giao chiến thời điểm, Man Hoang đột nhiên phát hiện mình binh khí trong tay dĩ nhiên toàn bộ đều là thấp kém phẩm, lần đó, Man Tộc cơ hồ toàn quân bị diệt.

Từ đó về sau, trên thảo nguyên Man Tộc đang dạy dỗ hài tử thời điểm đều là nói như vậy: "Thảo nguyên hài tử nên không có gì lo sợ. Thế nhưng, nếu như đụng tới"Bàn Tử" phải chạy trốn càng xa càng tốt, cái tên này so với tham lam nhất Lang Vương còn muốn tham lam, dễ tiện gấp một vạn lần! Chậm hơn một bước cũng có thể bị : được hắn lột mấy lớp da hạ xuống!"

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 41: chiến sĩ cấp cao

Bàn Tử sinh hoạt tựa hồ cố định đi, sáng sớm ở trong rừng cây luyện tập quân Sát đạo, buổi chiều đang hoàn thành tránh né sau khi luyện tập, liền hùng hục đi đến thốt Mann luyện kim thất bên trong tìm kiếm phát tài chi đạo.

Bàn Tử trí nhớ rất tốt, tốt khiến người ta khó có thể tin, cơ hồ chỉ dùng năm ngày, liền đem luyện kim thất bên trong những thuốc kia tề tổng hợp công

thức cùng Ma Pháp Trận đồ án ghi vào trong đầu.

Nhớ là nhớ kỹ, cho tới lĩnh ngộ, nha, này phỏng chừng còn cần một quãng thời gian rất dài. Có điều cơ bản nhất một ít Ma Pháp Trận cùng phép thuật thuốc tinh luyện, Bàn Tử vẫn là học xong, tốc độ nhanh chóng làm người lú lờ.

Liền ngay cả phép thuật thiên phú siêu nhiên đa phúc cũng không khỏi không khâm phục Bàn Tử đích thật là một thiên tài, cho tới thốt Mann lại có điểm hối hận, sớm biết Bàn Tử phép thuật thiên phú như thế ưu tú, khi đó nên để Bàn Tử học tập phép thuật. Mười mấy năm sau, hay là trên đại lục lại sẽ xuất hiện một ờ vào đỉnh điểm Đại Ma đạo sư.

Cho tới tránh né luyện tập Bàn Tử cũng làm rất khá, theo quân nói giết càng ngày càng thuần thực, thân thể khắp mọi mặt năng lực đều đại đại tăng cường, Geel vẫn cứ đem huấn luyện đẳng cấp tăng lên tới chiến sĩ cấp cao tốt cùng trình độ.

Đỉnh cao, cự ly đại địa chiến sĩ chỉ kém một đường.

Hiện tại nhưng là không chút nào khuếch đại, đối mặt một chiến sĩ cấp cao, Bàn Tử đánh thì đánh không thắng, thế nhưng nếu như nói chạy trốn? Coi như là một đại địa chiến sĩ, chỉ cần hơi hơi xuất hiện mây may sai lầm, béo như vậy từ liền có thể ung dung chạy thoát.

Cùng kiếp trước như thế, Bàn Tử vũ lực trị : xứng đáng chỉ có Trung Thượng Đẳng, thế nhưng chạy trốn năng lực, này nhưng là Siêu Phàm Nhập Thánh.

Mỗi lần huấn luyện xong, Geel đều sẽ gửi cho Bàn Tử một không quá ánh mắt lạnh như băng, nhìn ra, đối với Bàn Tử, vị này dường như băng sơn như thể lạnh lùng Chiến Vương, hài lòng đã không thể lại hài lòng.

Chỉ là đáng tiếc chính là Bàn Tử cũng không có đột phá mấy may đạt đến chiến sĩ cấp cao trình độ dấu vết.

.....

Tắm kia dùng tính mạng đổi lấy hắc thiết Đấu Khí, Bàn Tử cũng không có bắt đầu tay luyện tập. Hắn luôn cảm giác suýt chút nữa cái gì, loại cảm giác đó hắn nói không được, thế nhưng tựa như cùng một tảng đá cao cao treo ở trong lòng hắn, nếu như không để xuống, để hắn căn bản là không có cách tu luyện tắm kia hắc thiết Đấu Khí.

"Đến cùng vấn đề xuất hiện ở nơi nào?" Bàn Tử tay phải nâng cằm, ngược đầu nhìn lên bầu trời, về mặt hàm hậu cực điểm, để biết rõ tính cách người không nhìn được muốn đi tới hung hăng giẫm hai chân.

"Mặc kệ. Tiếp tục quân nói giết luyện tập." Trầm tư chốc lát, Bàn Tử cũng không có nghĩ ra cái theo lý thường nhiên đến, sau đó cũng không tiếp tục cân nhắc, tiếp theo bắt đầu rèn luyện nổi lên quân nói giết.

Nắm nắm, bước chân, thân thể mỗi một cái khớp, mỗi một khối cơ nhục, bắp thịt ở cao tốc hoạt động, này nghiêm mật, quy luật trình độ có thể có thể so với tinh nhuệ nhất quân đội điều động.

Theo Bàn Tử động tác, ở tại trên người ngưng tụ một luồng sát khí,

Một luồng tụ mà không tán sát khí, khiến người ta cảm thấy một loại thấu tâm cảm giác mát mẻ.

Lấy Bàn Tử làm trung tâm, mấy trăm mét bên trong dĩ nhiên không có bất kỳ sinh vật, thế nhưng ở phía xa, nhưng có thể nhìn thấy một hai con con thỏ nhỏ ở phía sau cây không ngừng run rẩy, một đôi hai mắt đỏ bùng lộ ra một loại ánh mắt hoảng sợ.

Đây cũng là Hồ Phù trong không gian quân nói giết, nếu có một đội quân, không, thậm chí là chỉ cần mấy trăm người một phương trận nắm giữ quân nói giết, đó chính là đối phương ác mộng. Chỉ cần là loại này sát khí hội tụ liền có thể khiến người ta sợ hãi.

Thuần thực, không chỉ đại diện cho động tác thành thực, càng là trên tinh thần thả. Đạt đến độ cao nhất độ, đang luyện tập quân nói giết thời điểm không cần hết sức đi làm cái gì. Trên người thì sẽ rất tự nhiên toát ra sát khí.

Quân nói giết là quân đội thuật, quân đội là thiết huyết cùng kỷ luật kết hợp hoàn mỹ thể, không có gì đồ vật so với quân nói giết càng kinh khủng.

Một người nếu như thực lực đủ mạnh, có thể thả ra để cho người khác khiếp sợ uy thế, thế nhưng hắn nhưng vĩnh viễn cũng không đạt tới quân đội trình độ.

Trên chiến trường, loại kia khốc liệt chém giết, dòng máu như sông cảnh tượng, loại kia dường như nước biển không ngừng lăn lộn, cuốn lên một tầng một tầng cao lãng uy thế, tuyệt đối không phải một người có thể làm được.

Chỉ có quân đội, chỉ có những kia ở trên chiến trường trải qua ngàn người vạn người chém giết tình cảnh quân đội mới có thể làm được.

Mấy tháng huấn luyện, để Bàn Tử đem mười vị trí đầu một động tác mỗi một cái động tác đều làm được cơ hồ hoàn mỹ trình độ, cùng Hồ Phù trong không gian người hắn từ kia ít phân cao thấp.

Thế nhưng Đệ Thập Nhị cái động tác, Bàn Tử cũng không bàn về làm sao cũng làm không ra. Cái cuối cùng bên trong thu động tác cùng phía trước ở ngoài phát, bạo phát tuyệt nhiên không giống, chỉ cần hơi hơi có một sơ xuất, liền có thể có thể gây nên toàn thân tính tan vỡ. Đường nhiên tại đây trong một tháng, Bàn Tử cũng đã nếm thử đi dùng làm mười vị trí đầu một động tác về quyết tâm tới làm Đệ Thập Nhị cái động tác, thế nhưng kết quả lại là

nằm trên giường ba ngày. Nếu như không phải thốt Mann khỏi phục thuốc, phỏng chừng hắn còn muốn nhiều hơn nữa nằm thêm mấy ngày.

Đối với động tác cuối cùng, Bàn Tử đã không thêm nghĩ nữa. Cái kia khả năng để hắn và thế giới này nói bye bye động tác, làm trái Bàn Tử làm người nguyên tắc thứ nhất.

Đệ Thập Nhị cái động tác, Bàn Tử tự ngày đó xuống giường sau khi liền cũng không còn ném thử qua, nhưng là hôm nay lại tựa hồ như có gì đó không đúng.

Chỉ thấy Bàn Tử ở làm xong Đệ Thập Nhất cái bạo phát động tác sau khi, hai tay rất tự nhiên tìm hình cung vòng, chân phải nhẹ nhàng nâng lên.

Nếu như Bàn Tử tỉnh táo, nhất định sẽ phát hiện đó chính là Đệ Thập Nhị cái động tác thức mờ đầu. Sẽ lấy tốc độ nhanh như tia chớp dừng lại, sau đó hung hăng đánh chính mình mấy lần.

Có điều đáng tiếc chính là Bàn Tử lúc này tựa hồ quý mê tâm hồn giống như vậy, đã hoàn toàn địa sa vào ở đây một bộ quân nói giết chết trùng rồi, này một đôi cũng không lớn trong ánh mắt tất cả đều là màu đỏ.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử chân phải nhẹ nhàng hạ xuống, UU đọc sách (www.uukanshu.com) mà cặp kia tay thì lại chăm chú thu ở trong lồng ngực.

Lúc này Bàn Tử tỉnh rồi, ở một bộ quân nói giết sau khi đánh xong hoàn toàn tỉnh táo lại. Nhìn một chút động tác của chính mình, lảng nửa ngày sau khi Bàn Tử khóc không ra nước mắt.

Đệ Thập Nhị cái động tác, đòi mạng Đệ Thập Nhị cái động tác.

Nhưng là đang lúc này, Bàn Tử chờ đợi mình thân thể tan vỡ thời điểm, hắn đột nhiên phát hiện từng tia một không đúng. Khi hắn chân phải chỗ đặt chân đi nhiên xuất hiện một lít nha lít nhít trái rộng dường như mạng nhện đan dệt ngang dọc cái hố, một vài mét nhiều rộng cái hố.

Này. Rõ ràng là Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong ghi lại chiến sĩ cấp cao mới có lực phá hoại.

Vào lúc này, Bàn Tử lảng một lát sau cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao lúc trước sẽ cảm giác được không được bình thường, là Đệ Thập Nhị cái động tác, là hắn không có làm xong Đệ Thập Nhị cái động tác.

Đệ Thập Nhị cái động tác là quân nói giết động tác cuối cùng, đem cái này động tác hoàn thành, như vậy liền đem lúc trước tích trữ mấy may sức mạnh toàn bộ hoàn toàn hỗn hợp với nhau, triệt để mà bộc phát ra.

Tăng gấp đôi? Nha, không, động tác cuối cùng đã lật ra mười mấy lần, để thân thể của mập mạp trực tiếp đạt đến chiến sĩ cấp cao trình độ.

"Ca ngọی Quang Minh thần." Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên thả ra dường như hồ ly như thế giáo hoạt ánh sáng.

Chiến sĩ cấp cao, nếu như Geel không cẩn thận, lẽ ra có thể phản đánh trở về đi thôi, nếu như thốt Mann không kịp mở khiên phép thuật, vậy có phải hay không.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: tính toán Chiến Vương

Mấy tháng hoàn thành một bộ đầy đủ quân nói giết, liền ngay cả Bàn Tử cũng không khỏi không khâm phục chính mình. Có điều này nhưng cũng là có tiền đề, đó chính là kiếp trước ở trên chiến trường trải qua đẫm máu chém giết chiếm được kinh nghiệm cũng đã sâu sắc trồng vào trong đầu trái qua khổ sở huấn luyện từng chiếm được phản ứng lực vân vân.

Đổi làm người khác, căn bản không khả năng ở mấy tháng bên trong, đem bộ này quân nói giết hoàn thành. Một tháng, có thể hoàn thành một động tác này đã xem như là có thiên phú rồi.

Đương nhiên quan trọng nhất vẫn là nỗ lực, nếu như không phải Bàn Tử đã đem phía trước 11 cái động tác hoàn thành đến cực hạn trình độ, như vậy Đệ Thập Nhị cái động tác liền không thể nước chảy thành sông.

Mà cái này cũng là Bàn Tử lúc trước tại sao nhiều lần không có đạt thành Đệ Thập Nhị cái động tác nguyên nhân.

Hôm nay ánh mặt trời rất tốt, xán lạn bên trong mang theo một loại ôn hòa khí tức, toàn bộ bầu trời tựa như cùng một khối khổng lồ vô cùng Lam Bảo Thạch giống như vậy, không có từng tia một tý vết, một thật tốt khí trời.

Thế nhưng Geel nhưng cảm thấy từng tia một dị dạng, nhìn đối diện hàm hậu cười khúc khích Bàn Tử, hẳn luôn cảm thấy nơi nào có chút không đúng, thế nhưng là cũng không tìm được nguyên nhân.

"Được rồi, bắt đầu đi" Geel nhàn nhạt một tiếng hướng về Bàn Tử nói rằng, sau đó chỉ thấy tay phải nắm cự kiếm nhẹ nhàng vung hai lần, phát sinh một trận "Ong ong" phá không tiếng vang.

"Ân, ân" Bàn Tử đang hoảng gât đầu, tựa như cùng một ngoan ngoãn nhất học sinh.

Tiếp theo chính là "Vù vù" liên tiếp phong tiếng vang, Geel trong tay cự kiếm trong nháy mắt đã biến thành một đạo cái bóng mơ hồ, lúc ẩn lúc hiện có thể nhìn thấy cự kiếm chấn động tần suất là như vậy nhanh, ông ông trực hướng liền ngay cả cự kiếm hình thể đã ở vô hình trung làm lớn ra không ít.

20 nói kiếm thủy tinh nhận từ khác nhau phương vị, giống như đạo đạo gào thét hướng ngang hãy Luru Tinh hướng về Bàn Tử đập tới.

Đòn đánh này chính là chiến sĩ cấp cao phổ thông sức chiến đấu.

Quay mắt về phía này 20 nói kiếm thủy tinh nhận, Bàn Tử nhanh chóng làm ra phản ứng.

Ở học tập quân nói giết chết trước, Bàn Tử là căn cứ Geel động tác tới làm ra phản ứng, cánh tay uốn lượn phương hướng, độ cong vân vân. Mà bây giờ Bàn Tử nhưng là căn cứ cự kiếm chấn động tần suất tới làm ra phản ứng, bây giờ Bàn Tử đã có thể đạt đến, chỉ cần Geel trong tay cự kiếm khẽ chấn động, liền có thể cảm giác được thả ra Đấu Khí lưỡi kiếm phương hướng.

Bàn Tử ở kiếm thủy tinh nhận trong lúc đó khiêu vũ, này béo ị thân thể miễn cưỡng tránh thoát khỏi mỗi một đạo lưỡi kiếm, cơ hồ đều là suýt qua người.

Nhìn chính đang tránh né Bàn Tử, Geel không khỏi đám nổi lên lông mày, suýt qua người, đó là Hắc Kim năm ngày trước làm ra phản ứng. Rõ ràng ở ngày hôm qua thời điểm, Hắc Kim đã có thể tránh né chiến sĩ cấp cao Toàn Lực Nhất Kích mới đúng.

Chiến sĩ cấp cao Toàn Lực Nhất Kích tốc độ muốn so với hiện tại nhanh hơn 50%.

"Chẳng lẽ nói là bởi vì mấy ngày nay quá mệt mỏi,

Vì lẽ đó Hắc Kim tốc độ hạ xuống được rồi hả ?" Geel trong đầu thoáng hiện quá một ý nghĩ.

Geel ý nghĩ cũng không phải bắn tên không đích, nếu như một người tinh thần quá mức mệt mỏi, như vậy liền chỉ có thể có thể phát huy ra bản thân mình một nửa sức mạnh, không, thậm chí một nửa sức mạnh cũng không đạt tới.

Lúc này, Geel lông mày không khỏi ung dung đi. Ở cố gắng thế nào, làm sao khắc khổ, Bàn Tử cũng chung quy chỉ là một người mà thôi.

Mặc dù có thốt Mann hợp lại thuốc liệu có thể vì là Bàn Tử bổ sung trong cơ thể, thế nhưng tinh thần vật này, nhưng là không cách nào bổ sung.

Một bên hướng về, Geel một bên lần thứ hai vung lên rãnh tay bên trong cự kiếm, có điều lần này so sánh với một lần nhưng phải nhẹ nhiều lắm, không chỉ có vẻ số lượng sức mạnh trên có yếu bớt, liền ngay cả trên tốc độ cũng giảm bớt mấy thành.

Làm như một tên Chiến Vương, Geel rất rõ ràng, như thế nào đối phó với bây giờ Bàn Tử mới là tốt nhất. Nếu để cho Bàn Tử hoàn toàn giải lao hạ xuống, béo như vậy từ tinh thần thì sẽ bởi vì thời gian dài gánh nặng lập tức lấy được thả lỏng mà hồng mất, chỉ có một chút một điểm chậm lại mới sẽ không đối với Bàn Tử tạo thành bất kỳ thương tổn.

Lại là mấy đạo kiếm thủy tinh nhận về ra, chia làm mấy phương hướng hướng về Bàn Tử gào thét mà đi.

Lần này, Bàn Tử lần thứ hai tránh thoát, thế nhưng tránh thoát trình độ cùng lần trước vẫn là không khác nhau chút nào. Những kia kiếm thủy tinh nhận cơ hồ là sát thân thể của mập mạp mà qua, thậm chí có một hai nói Đấu Khí lưỡi kiếm lau phá Bàn Tử quần áo.

Nhìn tình cảnh này, Geel càng ngày càng địa khẳng định ý nghĩ của chính mình. Bởi vì vào trước là chủ quan niệm, bởi vì bình thường tư duy đi tới, Geel cũng không có phát hiện một vấn đề.

Đó chính là cái kia vẫn hàm hậu xem ra đàn độn Bàn Tử ở hai lần tránh né bên trong cách hẳn càng là càng ngày càng gần.

Từ lúc trước mấy chục mét, đã tới bây giờ mười mấy thước cự ly.

.....

Bàn Tử không ngốc, hẳn biết đối với Geel, một đường đường Chiến Vương, một cận chiến cơ hồ với sự tồn tại vô địch, bất kể là chính diện tiến công, vẫn là đánh lén, đều chỉ có bị: được bị kịch phần. Cho nên muốn muốn tìm về bãi, chỉ có thể dùng một ít không quá trên nói trò vật.

Cũng tỷ như hiện tại, để Geel làm tưởng hẳn đã tinh thần mệt mỏi đã đạt đến cực hạn, như vậy hẳn mới có thể có như vậy một chút xiu cơ hội.

Chín mét, tám mét, qua lại ở thủy tinh Đầu Khí bên trong Bàn Tử đã bắt đầu rồi tinh mật nhất, phức tạp nhất giải toán. Vào lúc này, hết thảy có thể suy tính đồ vật đều bị hấn tính toán ở trong đó.

Cự ly, mặt đất tron nhãn độ, thực lực của chính mình, trong lòng của đối phương. Bàn Tử vào lúc này cũng không phải một chiến sĩ, mà là một người chỉ huy, một cần phân tích tất cả sau đó làm ra tương ứng phán đoán người chỉ huy.

Đây đã là Geel lần thứ ba vùng kiếm, mỗi một lần đều sẽ yếu bớt, cùng thủy tinh Đầu Khí như thế, đồng thời yếu bớt còn có Geel sự chú ý.

Ba mét. Nhìn cự kiếm chấn động tần suất, Bàn Tử đột nhiên khả khả cười gian lên.

Cho đến lúc này, Geel mới phát hiện không đúng, tên béo đáng chết kia muốn làm gì? Nha, ở tránh thoát thủy tinh Đầu Khí sau khi, hấn dĩ nhiên hướng về chính mình giờ lên nắm đầm.

Đối với một Chiến Vương giờ lên nắm đầm? Còn đang đàn độn cười?

Geel trong ánh mắt đột nhiên toát ra một tia ánh mắt lạnh như băng. Lấy một trung cấp chiến sĩ trình độ, coi như là khoảng cách gần như vậy cũng căn bản không khả năng đối với hấn tạo thành bất kỳ bất lợi, không nói khó nghe một điểm, coi như là một tia góc áo cũng không sờ tới.

Geel thân thể bắt đầu chuyển động, trong tay cự kiếm chấn động tần suất cũng bắt đầu gia tăng lên.

Mà lúc này Bàn Tử nụ cười càng phát xán lạn, cuối cùng một điểm mới là trọng yếu nhất một điểm, đó chính là Geel cũng không biết hấn hiện tại đã có một chiến sĩ cấp cao thân thủ. Hấn chỉ có thể đối mặt phó trung cấp chiến sĩ ánh mắt tới đối xử Bàn Tử.

Lúc này, chính là Bàn Tử cơ hội duy nhất.

Chánh: đang hướng về Geel vùng lên nắm đầm Bàn Tử tốc độ trong nháy mắt đột nhiên có biến hóa long trời lở đất, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) tốc độ kia càng là tăng lên mười mấy lần.

Chỉ là trong chớp mắt liền đập vào đang có động tác Geel mắt phải bên trên.

"Chạm" từng tiếng vang, tiếp theo chính là"Hô" một tiếng.

. Bàn Tử bay ra ngoài, dường như như điều đứt dây hung hăng đập phá Thanh Thạch trên sân.

Thế nhưng lúc này Geel cũng so với Bàn Tử không khá hơn bao nhiêu, mắt phải càng là hơi nổi lên màu xanh. Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng Geel căn bản không có cách nào vận dụng Đầu Khí.

"Ha ha." Từng tiếng cười ha ha tiếng đột nhiên ở Thanh Thạch trong hố bắt đầu vang vọng. Chỉ thấy thân thể đem Thanh Thạch hăm hại đập ra một cái hố động Bàn Tử trên mặt chất đầy nụ cười.

Lúc này Bàn Tử cũng không dễ vượt qua, khi hấn khoe miệng máu tươi chảy ròng, Chiến Vương bản năng phản ứng một đòn để hấn cả người giống như tảo đi giá nhất dạng.

Thế nhưng Bàn Tử nhưng không để ý tới thân thể đau đớn, cười nước mắt đều phát ra.

Một Chiến Vương, một Chiến Vương càng bị hấn đánh lên thành công, hơn nữa còn đã biến thành gấu mèo. Đây chiến tích. Tuyệt đối có thể náo động Ngân Nguyệt Đại lục.

Nhìn đặc ý Bàn Tử, Geel màu hoàn toàn lạnh như băng hạ xuống, này sắc mặt khiến người ta cảm thấy một loại thấu xương lạnh giá.

Nhưng là ở trong chớp mắt, Geel tựa hồ nghĩ tới điều gì, về mặt đột nhiên động lại, trong con ngươi toát ra từng vệt về khó tin.

"Vừa nãy này phân tốc độ, này phân sức mạnh, căn bản không phải một trung cấp chiến sĩ có thể đạt tới. Chẳng lẽ nói."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: điên cuồng Đại Ma đạo sư

Chiến sĩ cấp cao, ở Geel trong đầu nhất thời xuất hiện mấy chữ này.

Nhìn Bàn Tử, Geel ánh mắt thay đổi, trong đó mang theo một loại kinh ngạc và khiếp sợ. Không thể. Không, hiện tại đã khả năng, ở gần gần mấy tháng thời gian, cái tên mập mạp này hoàn thành một cái liền ngay cả Chiến Vương cùng Đại Ma đạo sư cũng bó tay toàn tập chuyện tình.

Hơn nữa chỉ là dựa vào chính mình.

Dựa theo lẽ thường nói, đánh lên Geel, đặc biệt là để một Chiến Vương đã biến thành gấu mèo, béo như vậy từ không thiếu được muốn chịu một trận đấm đá.

Thế nhưng hiện tại nhưng không có, cẩn thận nói đến, cái này cũng là Bàn Tử tính toán trong đó một khâu. Giật mình bên trong Geel tuyệt đối sẽ không hướng về hắn ra tay.

Đây cũng là nhân tính tính toán, là trên chiến trường quyết đấu thời gian tuyệt đối không thiếu được tính toán.

"Đã xảy ra chuyện gì. . . ." Một thanh âm đột nhiên vang lên ở Thanh Thạch hầm hạp trên vang lên, chỉ thấy đứng Thanh Thạch hầm hạp trên thốt Mann sắc mặt biểu lộ ra khá là đến có chút nghiêm nghị.

Nghe được vừa nãy Bàn Tử rơi xuống đất này thanh âm ầm ầm tiếng vang, thốt Mann liền lập tức chạy tới. Đến sau, hắn đang nhìn thấy chính là như vậy một màn.

Bàn Tử thăm hề hề ngồi ở thạch trong hầm, khoe môi còn không đoạn hướng ra phía ngoài chảy ra huyết dịch, mà Geel nhưng là một con mắt vòng hơi hiện ra thanh.

Xuất hiện tại thốt Mann trong đầu cái ý niệm đầu tiên chính là có người tập kích nơi này.

Cho tới Bàn Tử đánh lên Geel? Khả năng sao?

Một trung cấp chiến sĩ có thể đối với một Chiến Vương tạo thành uy hiếp, coi như long trời lở đất cũng là chuyện không thể nào.

Nhìn thốt Mann, Bàn Tử khoe môi lại mang tới một tia không dễ phát giác nụ cười. Sau đó chỉ thấy Bàn Tử đột nhiên từ Thanh Thạch trong hố tránh thoát ra, hai chân đột nhiên nhất gắm hướng về thốt Mann vọt tới.

Bàn Tử lúc này đã triệt để mà bất cứ giá nào. Nếu để cho thốt Mann biết hắn đạt đến chiến sĩ cấp cao chuyện này, đánh lên? Đó chính là tìm đánh.

"Người. . . ." Nhìn hướng về chính mình vọt tới Bàn Tử, thốt Mann đã nhận ra từng tia một không đúng. Thế nhưng cũng chỉ là nhận ra được mà thôi.

Một màu trắng nhạt trứng ngỗng hình lồng ánh sáng bao phủ thốt Mann thân thể, thế nhưng ngoài hắn ra. Sẽ không có

Khiên phép thuật chỉ là một loại bản năng phản ứng.

Nhìn đã hướng về chính mình đuổi ra nắm đấm Bàn Tử, thốt Mann trong ánh mắt toát ra một loại khinh thường ánh mắt. Cùng lúc trước Geel như thế bị : được vào trước là chủ quan niệm nói gạt.

Một trung cấp chiến sĩ căn bản là không có cách đánh vỡ khiên phép thuật.

Tiếp theo thốt Mann tựa như cùng Geel như thế bị : được Bàn Tử bị kịch rồi.

Lần này Bàn Tử đúng là tốt một chút, không có bay ngược ra ngoài, thế nhưng bởi vì bị trọng thương sau đó còn miễn cưỡng dùng sức. Ở để thốt Mann một con mắt cũng trở thành gấu mèo sau đó, Bàn Tử liền đặt mông ngồi xuống trên đất, bắt đầu bắt đầu cười lớn.

Một bên cười to, Bàn Tử còn một bên đô lăm bầm nang đọc từng chữ không rõ nói: "Lão tử báo thù. . . ." Thuần túy là một bộ tiểu nhân đắc chí sắc mặt.

Kẻ này thuần túy là mấy tháng này bị : được chính quá lâu, uất ức quá lâu, vì lẽ đó đang trả thù Geel cùng thốt Mann sau khi, dĩ nhiên hoàn toàn không để ý hậu quả.

Thốt Mann ngăn cản cả người, mà bên kia Geel khoe miệng thì lại mang theo một tia không dễ phát giác nụ cười. Hoàn toàn có một loại cười trên sự đau khổ của người khác mùi vị.

Một người lùn gấu mèo tổng không có hai người lùn gấu mèo đến đúng lúc.

"Người phá khiên phép thuật? Người vừa nãy là không phải pháp thuật của ta lá chắn?" Dường như điều khắc động lại nửa ngày thốt Mann, đột nhiên hai mắt sáng lên hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử lúc này đã đã hoàn toàn chìm đắm ở đây loại sau khi thắng lợi vui sướng bên trong, nơi nào còn nhớ được thốt Mann. Chỉ là ở nơi đó đàn độn cười.

Một chiến sĩ cấp cao ở cùng một ngày bên trong giày xéo một Chiến Vương, một Đại Ma đạo sư, Bàn Tử chưa từng có cảm giác được mình là như thế từng thành công.

Lúc trước đối mặt Hoắc Thanh, cũng bắt quá một bước một vết chân mới suýt chút nữa đem đạp ở dưới chân. Nhưng là bây giờ, hừ hừ.

Nhìn đặc ý Bàn Tử, thốt Mann cũng không có chút nào tức giận, thế nhưng trong ánh mắt loại kia tầm nhìn ánh sáng nhưng càng ngày càng sáng.

Đang nhìn đến Bàn Tử không có phản ứng sau, thốt Mann lại lộ ra loại kia cười híp mắt vẻ mặt.

Tiếp theo chỉ thấy một quả cầu sét bị : được thốt Mann nắm tại rãnh tay bên trong, quả cầu sét hiện kim quang màu, từng trận điện quang ở bên cạnh không ngừng lượn lờ , mơ hồ có thể nghe thấy một trận bùm bùm tiếng vang.

Bàn Tử tỉnh rồi, ở cảm giác được nguy hiểm trong nháy mắt đó, Bàn Tử lập tức tỉnh táo lại.

Nhìn trước mắt quả cầu sét, mồ hôi lạnh từ cái trán xoạt xoạt chảy xuống.

"Người vừa nãy phá pháp thuật của ta là chán?" Thốt Mann tay cầm quả cầu sét, nhẹ nhàng hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử đầu tiên là lắc lắc đầu, sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, dường như con gà con mổ thóc như thế lập tức bắt đầu điềm nổi lên đầu, gật đầu tàn sát khiến người ta không khỏi trở mắt ngoác mồm.

"Chiến sĩ cấp cao." Thốt Mann trong tay quả cầu sét đột nhiên một hồi bị : được bóp nát, tiếp theo nhìn phía bầu trời lúc, vẻ mặt đó rõ ràng có từng tia một như trút được gánh nặng.

.....

Nhìn ở luyện kim thất bên trong không ngừng bận rộn thốt Mann, Bàn Tử luôn cảm thấy có chút không thích ứng. Kể từ khi biết thân thể của mập mạp cường độ đạt đến cao cấp, thốt Mann liền thay đổi không giống với lúc trước, trong cặp mắt kia toát ra giảo hoạt không, tầm nhìn ánh sáng để Bàn Tử đều cảm giác được một loại lạnh xuyên tim hàn ý.

Tiếp theo thốt Mann liền biến mất từng ngày từng ngày, sau khi trở về liền tiến vào luyện kim thất. Triệt triệt để để cái gì cũng không quản, cái gì cũng không hỏi.

Thế nhưng luyện kim thất bên trong nhưng không giải thích được nhiều hơn rất nhiều thứ. Nguyên bản chẳng có cái gì cả luyện kim thất, hiện tại tựa như cùng một kho như thế.

Cổ quái đủ loại trang giấy, tản ra từng luồng từng luồng U Hương mùi vị mực nước, còn có đủ loại vật lý kỳ cổ quái. Văn vận tia máu nhãn cầu, màu vàng khoảng chừng chỉ có to bằng móng tay cánh, còn có trên cánh hoa mọc ra răng nanh khoảng chừng cao hơn một thước thực vật.

Luyện kim thất cơ hồ khiến người ta đặt chân địa phương cũng không có.

Những kia vật lý kỳ cổ quái, Bàn Tử không biết là cái gì, thế nhưng khi hắn nhìn thấy da phức này hồng dường như thỏ con mắt, liền suy tính ra hiện tại luyện kim thất bên trong những thứ đồ này đều có giá trị không nhỏ.

Có thể làm cho một hoàng tử đều đỏ mắt gì đó. Nha, vậy hắn là trị : xứng đáng thật nhiều kim tệ đi.

Ở Bàn Tử trong mắt, bây giờ thốt Mann chính là một triệt triệt để để cuồng nhân, giống như đài phép thuật cơ khí như thế điên cuồng vận chuyển.

Từng cái từng cái quyển sách, một bình bình thuốc từ thốt Mann trong tay dường như dây chuyền sản xuất như thế bị : được sản xuất đi ra, nha không, càng khiến người ta ngạc nhiên là ở luyện kim thất một góc lại vẫn để một vẫn chỉ là mô hình kim loại mụn nhọt. UU đọc sách (www.uukanshu.com) đó là đồ chơi gì, Bàn Tử cũng không biết.

Có điều chỉ cần nhìn này kim loại mụn nhọt, Bàn Tử liền biết đây tuyệt đối là một cái hung khí.

"Nha, Quang Minh thần, vị này nên bị người tôn kính Đại Ma đạo sư muốn làm gì?" Nhìn liền chương trình học cũng không có trên nói thốt Mann, Bàn Tử trong lòng lẩm bẩm nói.

Những thứ đó, không, những kia quyển sách, phép thuật thuốc hiện tại đã có thể đem từng cái chi hơn mười người quân đội biến thành một con vô địch quân đội đi.

"Hắc Kim, người tới đây cho ta, nhớ kỹ cái này, cái này là một loại đơn giản Ma Pháp Trận, có thể ẩn chôn dưới đất, liền ngay cả ma pháp sư cao cấp cũng không phát hiện được. Cái gì, người không hiểu, được rồi, người biết bộ bảy thứ đi."

"Còn có cái này, chai này thuốc xem ai không hợp mắt liền đạp ra đi. Cùng hợp lại thuốc liệu ăn nhiều phản ứng là giống nhau."

"Hắc Kim, nhớ tới nếu như gặp phải đối phương nhiều người thời điểm, liền đem tám này quyển sách ném đi. Người hỏi cái này Trương Hữu cái gì hiệu quả? Tám này quyển sách tên là Hắc Ám thần nước bọt, trị hoãn, nguyên rửa, tổng cộng có chứa tám loại mặt trái hiệu quả."

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận chính mình rất đê tiện, hèn mọn. Thế nhưng ông lão này. Coi như Thất Nhạc viên tổng cộng có mấy chục người, người cũng không cần lấy ra đối phó hơn 100 người gì đó đi.

Các anh em đều quá độc ác, một đường đề cử bảo tấp. Còn có này năm tám thúc càn phiêu, nha, vĩ đại quang minh thần, vậy là ai ném.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: đục khoét nền tảng

Ở A Nhĩ Ars đế quốc để đô bên trong có một toà vóc người khôi ngô, trên mặt mang theo Đạo Ba, tay cầm cự kiếm kỳ sĩ pho tượng, cao chừng mười mấy thước kỳ sĩ thân cạnh bao quanh bốn cái suối phun, nước suối phun ra, mờ hồ có thể nhìn thấy mấy đạo Thái Hồng đem ở kỳ sĩ bên người tòa ra.

Có người nói vị này kỳ sĩ là A Nhĩ Ars đế quốc mấy trăm năm trước thanh minh hưởng dự toàn bộ Đại lục lỗ Phi Tư Nguyên soái. Ở lúc trước, vị này trên mặt có một đạo thật dài Đạo Ba, miệng đầy lời thô tục Nguyên soái đã từng suất lĩnh Phong Bạo quân đoàn đánh vào Thú Vương bộ lạc, tuy rằng thất bại, thế nhưng này đã là cái truyền thuyết, có người nói ở Ngân Nguyệt Đại lục trong lịch sử, cùng Thú Tộc vì là lần quốc gia có mấy chục, bao quát mạnh mẽ nhất phép thuật vương triều.

Thế nhưng là không có một cái quốc gia, một triều đại, có thể đánh vào Thú Vương bộ lạc.

Lỗ Phi Tư Nguyên soái là A Nhĩ Ars đế quốc vinh dự.

Lỗ Phi Tư Nguyên soái pho tượng mỗi một năm đều sẽ được đến từ vương thất chuyên khoản tu sửa, vì lẽ đó cứ việc đã trải qua hơn 100 năm. Toà này không lỗ vô cùng pho tượng vẫn không có tí tạo tang thương dấu vết, hoàn chỉnh như mới.

Pho tượng này có thể nói phải A Nhĩ Ars đế quốc tượng thánh, thế nhưng là cũng không phải bị : được nghiêm ngặt bảo vệ, mà là ở vào Hồng Lâm trên quảng trường, có thể mặc cho người ta tham quan. Thậm chí có thời điểm, một ít hài tử buống binh còn có thể bò lên trên lỗ Phi Tư Nguyên soái mũi chân chơi đùa.

Đây là một vị trong ngày thường hòa ái dễ gần, trên chiến trường nhưng dị thường thiết huyết thống suất, dù cho qua trăm năm, nhưng là A Nhĩ Ars đế quốc dân chúng vẫn thần thiết xưng hô vị này thống suất vì là "Hiện lãnh phụ thân của."

Đối với dân chúng tới nói, vị này lỗ Phi Tư Nguyên soái tựa như đồng nhất vị hiện lãnh phụ thân của như thế.

Ngày hôm nay, điêu khắc bên dưới tụ đầy dân chúng, người kia son nhân hải cảnh tượng tựa như cùng đế quốc ngày Quốc khánh. Thế nhưng trên thực tế, ngày hôm nay cũng không phải ngày Quốc khánh.

Trên đường phố đầy rẫy một luồng hưng phấn bầu không khí, từng cái từng cái đủ mọi màu sắc hoành phi, quảng cáo treo ở Hồng Lâm trên quảng trường, không chỉ là Hồng Lâm quảng trường, liền ngay cả những kia dựa vào Hồng Lâm quảng trường dân cư, những kia mấy tầng nhà nhỏ trên cũng giắt đủ loại quảng cáo.

"Đế quốc trẻ tuổi người, cố lên."

"Hy vọng là thuộc về các người."

"Trương lai của đế quốc nắm giữ ở các người trong tay."

Ở người ta tấp nập dân chúng bên trong, có một loạt đen thui toả sáng màu sắc, đó là từng đôi sáng sủa da trâu gầy, da trâu gầy trên nhưng là màu lam nhạt dường như biển rộng giống nhau màu xanh lam quân phục, chính tề khiến người ta trước mắt nhất thời vì đó sáng ngời.

Ăn mặc những này quân trang chính là một ít chừng hai mươi tuổi trẻ tuổi người, trong đó nữ có nam có, nam vóc người thẳng tắp kiên cường, toát ra một luồng phồn thịnh anh khí, mà nữ tuy rằng chỉ có một hai người, thế nhưng cũng không kém chút nào với những kia nam người trẻ tuổi.

Tổng cộng là tám người, nhìn ra được, tám người này toàn bộ đều là người trẻ tuổi bên trong tinh anh.

Phía trước đội ngũ, đứng hai vị ông lão, một người mặc màu đỏ bạch một bên đại trường bào, đầu đội vương miện, tay cầm quyền trượng vàng óng ông lão, ông lão mọc ra một tấm vô cùng mặt mũi hiền lành, ở nụ cười nhạt nhòa. Nụ cười kia khiến người ta cảm thấy một loại đến từ trong nội tâm ấm áp,

tự như cùng đôi mắt là của mình gia gia.

Đây cũng là A Nhĩ Ars đế quốc Hồng Bảo Thạch bệ hạ.

Cùng Hồng Bảo Thạch bệ hạ bắt đầu là mặt khác một ông lão, đó là một vị trên người mặc màu lam nhạt quân trang, vẻ mặt vô cùng nghiêm cẩn ông lão. Này thẳng tắp dáng người, cao ngất kia thân thể, làm cho ông lão quân tư mặc dù so với những người trẻ tuổi kia càng đoan chính.

Ông lão trước ngực treo đầy huân chương, này đủ mọi màu sắc huân chương dưới ánh mặt trời có vẻ là như vậy địa chói mắt, đó là vinh dự tượng trưng.

A Nhĩ Ars đế quốc Nguyên soái, Sư Tâm Công Tước.

Mỉm cười với nhìn lướt qua người của mình dân, nhìn sắc trời một chút, Hồng Bảo Thạch bệ hạ đột nhiên giương lên trong tay mình quyền trượng vàng ông.

Ngay ở quyền trượng giơ lên một khắc đó, tất cả âm thanh đều đình chỉ lại, tiếng hoan hô, tiếng bàn luận, thậm chí là một ít tiếng huýt gió.

"Những người trẻ tuổi kia, tin tưởng các ngươi nhất định biết các ngươi lần này sắp sửa đi nơi nào. Thất Nhạc viên, một chỗ để A Nhĩ Ars đế quốc lưng đeo si nhục địa phương." Hồng Bảo Thạch bệ hạ hơi cảm thán về phía những người trẻ tuổi kia nói rằng.

"Mấy chục năm qua, chưa từng có một người có thể cạo rửa đi phần này si nhục, mỗi một lần A Nhĩ Ars thủ đô đế quốc sẽ thất bại với Thất Nhạc viên. Chưa từng có một lần ngoại lệ." Hồng Bảo Thạch bệ hạ ngừng hơi dừng một chút, sau đó lần thứ hai nói rằng: "Các ngươi có thể nói cho ta biết tại sao không? Chẳng lẽ nói A Nhĩ Ars đế quốc trẻ tuổi người vĩnh viễn cũng không sánh được người khác?"

Nghe Hồng Bảo Thạch bệ hạ, một đám người trẻ tuổi phần lớn trên đều lộ ra một loại xấu hổ thể nhưng là lại nét mặt hưng phấn. Tiền nhân nếu như nói không có làm được, thể nhưng bọn họ làm được, này ý vị như thế nào?

Mang ý nghĩa vinh dự, mang ý nghĩa ở Hồng Bảo Thạch bệ hạ trong lòng bọn họ đem lưu lại một vị trí, mang ý nghĩa tương lai bọn họ sẽ có một phần tốt đẹp chính là tiền đồ, càng mang ý nghĩa ở dân chúng trong lòng, bọn họ có thể thu được một phần không thấp dân ý.

Mà trên thực tế cũng chính là như vậy, có thể ở Thất Nhạc viên bên trong đạt được thành tích người trẻ tuổi, ở trở lại quốc gia mình sau khi, không chỉ phải nhận được một phần tốt đẹp chính là tiền đồ, càng phải nhận được một ít đặc quyền, một ít Liên Quý tộc cũng không có đặc quyền. Đồng thời cũng sẽ bị quốc gia khác không tiếc bất cứ giá nào tới lôi kéo.

"Mấy chục năm trước A Nhĩ Ars đế quốc ở nguy hiểm nhất thời điểm khổ xanh đi, hơn nữa đánh bại tam quốc liên quân, lần này các ngươi cũng nhất định có thể tái hiện A Nhĩ Ars đế quốc vinh quang của ngày xưa. Nguyên Quang Minh thần phù hộ các ngươi." Hồng Bảo Thạch trong tay bệ hạ quyền trượng lần thứ hai cao cao nhắc lên.

Dân chúng đang hoan hô, này liên miên không dứt tiếng vang vang dội toàn bộ đế đô, một hàng kia đứng thẳng chỉnh tề trẻ tuổi người đột nhiên giương lên tay phải, chào theo tiêu chuẩn quân lễ.

Đây là Hoàng Gia học viện chọn lựa ra tinh anh, là cả Hoàng Gia học viện tinh nhuệ nhất sức mạnh, mà ở trong đó, bắt mắt nhất nhưng là ở vào ngoài cùng bên trái cái kia Tinh long mây lãng con mắt, khuôn mặt tuấn tú, óng ánh dường như ngôi sao giống nhau người trẻ tuổi, bổ xa liên, Ngân Kiếm.

Ở đám người vây xem bên trong, không chỉ có người ở không ngừng huýt sáo, càng có một đám nữ tính hướng về Ngân Kiếm ném trôi qua "Thiện ý" ánh mắt, trong đó có xem ra vô cùng xấu hổ tuổi trẻ Quý tộc tiểu thư, có nóng bỏng buông thả một ít quý phụ nhân.

Bổ xa liên, Ngân Kiếm vào lúc này không thể nghi ngờ là hấp dẫn người ta nhất nhân cầu. Đồng thời hắn cũng là đám người tuổi trẻ này bên trong ưu tú nhất một vị.

Bất quá đối với trước mắt tất cả những thứ này, bổ xa liên, Ngân Kiếm cũng không có biểu hiện ra ngày xưa nhiệt tình, ánh mắt của hắn đặt ở cự ly Sư Tâm Công Tước có chừng nước cờ xa mười mét một chỗ.

Ở nơi đó, có một chiếc điều khiển huyết hùng sư tiêu chí xe ngựa, đó là Công Tước đại nhân ngồi xe. Xe ngựa trước đứng hai người, một là tóc trắng xóa lão quân gia, mà một cái khác nhưng là dường như hoa bách hợp như thế vui tươi nữ hài, thanh âm.

Hôm nay thanh âm cùng ngày xưa phá lệ không giống, ở đây món thuần trắng ma pháp trường bào, cái kia tinh xảo Ma Pháp Trượng làm nổi bật dưới, mặt mỉm cười thanh âm tự như cùng một người cao quý thiên sử.

Ngân Kiếm hai mắt hơi có chút ứng hồng, ở hít một hơi thật sâu sau, hắn run đến làm ra một cái người can đảm cử động.

Đang nhẹ nhàng đi về phía trước hai bước, Ngân Kiếm đột nhiên quỳ một gối xuống ở Hồng Bảo Thạch bệ hạ trước người, tay phải vuốt ve ngực trái nói rằng:

"Vĩ đại bệ hạ, ta hi vọng các ngươi có thể cho phép một ít chuyện, nếu như ta có thể vì là A Nhĩ Ars đế quốc đạt được vinh dự, ta hi vọng phù công tước thanh âm tiểu thư có thể trở thành thể tử của ta."

Ngân Kiếm thanh âm của vào lúc này có vẻ là rõ ràng như thế. Phần phật từng tiếng vang đột nhiên vang lên, biết thanh âm là người nào quân cấp tốc hướng về thanh âm ném đi tới "Thiện ý" ánh mắt.

Hồng Bảo Thạch bệ hạ khẽ cười cười, quay đầu nhìn phía Sur Tâm Công Tước. Thế nhưng lão gia tử Sắc Khước dường như giéng cổ như thế, khiến người ta không nhìn ra chút nào đầu mối.

Ý tứ nói cách khác không có bất kỳ đáp án.

Lúc này, thanh âm Sắc Khước có chút không dễ nhìn, tuy rằng vẫn là trấn định như thế, thế nhưng nụ cười kia nhưng có chút cứng ngắc. Vào lúc này, ở nơi này đường đường chính chính trường hợp dưới, hơn nữa còn là sắp sửa đi Thất Nhạc viên đêm trước, Ngân Kiếm làm ra hành động như vậy.

Nếu quả như thật dường như Ngân Kiếm nói như vậy, hẳn ở Thất Nhạc viên bên trong vì là đế quốc lấy được vinh dự, như vậy mặc kệ bản thân nàng có nguyện ý hay không, mặc kệ Sur Tâm Công Tước có đồng ý hay không, Ngân Kiếm đều sẽ trước tiên đạt được dân ý trên chống đỡ.

"Hắc Kim." Thanh âm trong đầu đột nhiên thoáng hiện qua Bàn Tử ảnh hưởng, nàng đột nhiên phát hiện vào lúc này nàng không ở là cái kia trấn định được khen là có cực kỳ cao thiên phú nữ hài, mà là một cần chiếu cố hài tử.

Ngày này là từ lúc nào bắt đầu xuất hiện đây?

Thanh âm đột nhiên nghiễm nhiên nở nụ cười, dường như thánh khiết hoa bách hợp như thế, là như vậy xán lạn. Cùng những kia trong đế đô lại làm sao trang phục son tực phần so sánh với nhau, thanh âm chính là một vị nữ thần. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Thanh âm đã chiếm được đáp án, một khắc đó là từ Bàn Tử khôi phục ký ức bắt đầu.

"Ngân Kiếm, Quang Minh thần nói, hạnh phúc của mình cần chính mình đi tranh thủ, ta nghĩ nếu như người như cùng ở tại Thất Nhạc viên bên trong vì là đế quốc đạt được vinh dự. Như vậy người sẽ thu được thanh âm tiểu thư ưu ái ." Hồng Bảo Thạch bệ hạ mỉm cười với hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

Sau đó chỉ thấy đột nhiên sắc mặt khẽ động, hướng về một đám tinh anh nói rằng: "Ta, Hồng Bảo Thạch, ở đây cam kết. Nếu như ai có thể thay đế quốc đạt được vinh dự, như vậy thì sẽ bị : được thụ phong"Vinh dự kỵ sĩ."

Nghe Hồng Bảo Thạch , từng tiếng thán phục tiếng vang dồi núi lấp biển tựa như vang lên. Vinh dự kỵ sĩ, A Nhĩ Ars trong đế quốc hồi lâu chưa từng từng xuất hiện vinh dự kỵ sĩ, sớm nhất một lần, chính là Sur Tâm Công Tước đánh bại tam quốc liên quân thời điểm, mới có mấy vị Tướng quân thu được vinh dự kỵ sĩ phong hào.

Một đám người trẻ tuổi con mắt hồng dường như thỏ như thế, A Nhĩ Ars đế quốc vinh dự kỵ sĩ tương đối đáng giá.

.....

"Hắt xì." Nhận lấy Geel giao cho chính mình màu tím card pháp thuật, Bàn Tử không lý do cảm giác được cả người lạnh lẽo, không tự chủ được hắt hơi một cái. Trục giác nhạy cảm Bàn Tử tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng này bản năng phản ứng vẫn để cho hắn cảm giác được không thoải mái.

"Đây chính là tham gia Thất Nhạc viên bằng chứng," Geel nhàn nhạt trước mặt Bàn Tử cùng da phúc nói rằng.

Bàn Tử đang cố gắng trở thành 3K đáng, cầu xin chống đỡ. Cái kia, mọi người tiết Trung thu vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Tuyệt Lang hào

"Vù vù" tiếng gió rít ở bên tai đột nhiên vang, chu vi đã là một mảnh Vân Hải, Bạch Vân lượn lờ, Như Yên như sương, khiến người ta không nhìn thấy bất kỳ gì đó.

Cười ở Thiên Linh Hồ trên lưng Bàn Tử lúc này dương dương tự đắc, khi hắn tay phải trên ngón giữa có một vàng rồng nhẵn, mặt trên có khắc tinh xảo phép thuật đồ án, tản ra một loại nhàn nhạt thần bí khí tức.

Không Gian Giới Chỉ, nói đơn giản một điểm, chính là một di động kho.

Đây là thớt Simantec địa vị là Bàn Tử chế tác , làm hỏi cần gì vật liệu đến chế tác Không Gian Giới Chỉ thời điểm, Bàn Tử ngay lập tức liền lựa chọn vàng

ròng.

Dựa theo Bàn Tử lý giải, chiếc nhẫn này khiến người ta cảm thấy "Chân thật".

Thốt Mann làm ra làm Không Gian Giới Chỉ đại khái chỉ có luyện kim thất một nửa kích thước, dựa theo lại nói, đây đã là cực hạn. Nếu để cho những ma pháp sư khác tới làm, rất có thể liền một nửa kích thước cũng không đạt tới.

Điều này Bàn Tử hoàn toàn tin tưởng, ở Ngân Nguyệt trên đường lớn, còn có ai có thể so với Đại Ma đạo sư luyện kim trình độ càng cao hơn?

Bàn Tử hiện tại có thể nói là hăng hái, rõ ràng một không gian nhẫn quyền sách, phép thuật thuốc, đừng nói những kia tuổi trẻ các quốc gia tinh nhuệ, chính là một đại địa chiến sĩ đứng ra, Bàn Tử cũng dám một mình đấu.

Ở trên không trong nhẫn còn có một phép thuật con rối, đó là một cái hung khí, căn cứ thốt Mann, cái kia phép thuật con rối sức chiến đấu tuy rằng không đạt tới đại địa chiến sĩ trình độ, thế nhưng cũng cách nhau không xa.

Mà da phúc tướng so sánh với Bàn Tử tới nói cũng kém không được bao nhiêu, trên ngón tay cái kia màu lam nhạt khảm nam một khối màu trắng trên châu trong không gian giới chỉ cũng tất cả đều là quyền sách cùng phép thuật thuốc.

Có điều đều là Bàn Tử chọn còn dư lại ngoạn ý.

Lúc trước Bàn Tử là như thế nói cho da phúc, một đứa bé nắm nhiều như vậy "Vũ khí" là rất chuyện nguy hiểm, Quang Minh thần giáo đạo chúng ta phải tận lực chăm sóc hài tử, vì lẽ đó da phúc đã bị bị kịch rồi.

Da phúc cứ việc không hài lòng, thế nhưng hấn nhưng nắm Bàn Tử không có cách, cùng Bàn Tử tương xử mấy tháng, da phúc đã sâu sắc minh bạch quả đảm của người nào lớn người đó chính là lão đại đạo lý.

Hắn chỉ có thể ngoan ngoãn làm Bàn Tử một tiểu tùy tùng.

Thiên Linh Hồ tốc độ rất nhanh, mỗi khi vỗ cánh thì sẽ nhìn thấy này màu trắng bóng dáng ở Vân Hải bên trong đã xẹt qua khoảng cách mấy trăm mét, hơn nữa Thiên Linh Hồ lưng cũng rất thoải mái, này mềm mại dường như gấm vóc tựa như màu trắng da lông khiến người ta cảm thấy một loại ấm áp cảm giác. Vì lẽ đó cứ việc phong rất liệt, Bàn Tử cùng da phúc cũng không có cảm giác được từng tia một lạnh giá, đem thân thể dán thật chặt ở trên trời linh hồ trên lưng.

Đối với hai thằng nhóc này, Thiên Linh Hồ cũng rất yêu thích, dù sao ở Thiết Sơn Phong dưới cùng một cái ông lão, một toà điêu khắc đồng thời sinh sống có chút quá buồn quá đơn điệu chút, vì lẽ đó ở phi hành thời điểm tận lực chiếu cố Bàn Tử cùng da phúc.

Vân Hải càng ngày càng mỏng manh, lúc này Thiên Linh Hồ đã ở giảm xuống.

Xuyên thấu qua này mỏng manh Vân Hải sương mù, Bàn Tử mơ hồ thấy được một hòn đảo.

Một toà thành Lục Mang Tinh trạng hòn đảo bày ra ở trên đại dương, màu xanh lam mặt biển vừa nhìn như tấm, gió êm sóng lặng, ở trên mặt biển, Lục Mang Tinh hòn đảo tản ra nhàn nhạt màu đỏ vàng sáng. Nhìn cẩn thận một ít, càng là có một tầng màu đỏ tia sáng đem hòn đảo hình dáng vẽ ra.

Trên hòn đảo có một toà cao vút trong mây ngọn núi, ngọn núi kia so với Thiết Sơn Phong càng cao hơn, mới vừa khôi ngô, trên nhọn dưới thô. Thiết Sơn Phong cùng ngọn núi này so với, thuần túy chính là một người lùn.

"Đó chính là Thất Nhạc viên rồi hả?" Bàn Tử lẩm bẩm nói, cái kia hòn đảo mang cho hắn một loại thần bí khí tức, thần bí tựa như cùng hắn không thể nào hiểu được phép thuật đồ án như thế.

Đang lúc này, chỉ nghe "Ào ào" một trận tiếng vang, Bàn Tử hướng về âm thanh khởi nguồn nơi nhìn tới. Chỉ thấy một chiếc tuyết bạch sắc có khắc ba ngôi thuyền lớn hướng về Thất Nhạc viên chậm rãi phi đi, to lớn thuyền nhọn phá tan rồi dòng nước, vẽ ra từng đạo từng đạo rõ ràng dấu vết, thân đen màu đại cánh bướm trên thêu một con trắng như tuyết Cô Lang, Cô Lang làm như ở giữa đầu Trường Khiếu, không nói ra được uy phong.

Mũi tàu đứng mấy chục người, cầm đầu là một trên người mặc màu xám tro nhạt quân trang cao to người trung niên, trên người cơ nhục, bắp thịt khôi ngô mà lại mạnh mẽ, này chặt phình dáng vẽ làm như chỉ cần hơi động đập liền có khả năng đem quân trang kia căng nứt.

Lại sau này nhưng là một ít trên người mặc màu trắng quân trang thủy thủ và mấy chục cái người trẻ tuổi, những người trẻ tuổi kia quần áo không giống nhau, thế nhưng chủ yếu nhất vẫn là lấy bốn loại đủ loại màu sắc hình dạng quân trang làm chủ.

Ở đây bốn loại quân trang bên trong, Bàn Tử chỉ nhận ra như thế, đó chính là thuộc về A Nhĩ Ars đế quốc màu lam nhạt quân trang, ở Hoàng Gia học viện bên trong, hắn gặp qua không ít ăn mặc trẻ tuổi học viên.

"Đó là mệnh mông vương triều Tuyết Lang số." Da phúc con mắt đột nhiên sáng ngời nói.

"Mệnh mông vương triều Tuyết Lang số?" Bàn Tử trong miệng đỏ làm bầm nang đọc một lần.

"Mệnh mông vương triều chủ yếu nhất ưu thế chính là ven biển, có một nhánh quy mô không nhỏ đội tàu. Này chỉ hải quân bị: được mệnh mông vương triều mệnh danh là Tuyết Lang quân đoàn. Mà Tuyết Lang số chính là vương triều thuyền nhọn. Chiếc thuyền kia không chỉ có sức phòng ngự kiên cố,

toàn thân từ một loại tính chất đặc biệt vật liệu gỗ làm thành, hơn nữa ở trên thuyền còn có mấy môn mười mấy cấp ma pháp pháo. " Da phúc hướng về Bàn Tử giải thích.

Nghe da phúc , Bàn Tử bắt đầu tỉ mỉ mà quan sát chỉ kia Tuyệt Lang số. Đối với hải chiến, Bàn Tử cũng không quen thuộc, thế nhưng cái này cũng không gây trở ngại, hắn đi đưa hắn mong muốn biết đến ghi chép xuống.

Mà cái này cũng là Bàn Tử một ưu điểm, hắn mặc dù có thể đang cùng Hoắc Thanh trong chiến đấu ở phía sau kỳ quật khỏi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) rất lớn một cái nguyên nhân, chính là Bàn Tử sẽ đem chính mình chỗ đã thấy ghi chép xuống, bất kể là địa hình thế núi, hay hoặc là Giang Hà dòng nước, hay hoặc là đối phương binh khí, sức chiến đấu vân vân.

"Kim Cốc Tướng quân, đó là Tuyệt Lang quân đoàn Phó Đoàn Trưởng Kim Cốc Tướng quân, tuy rằng hắn cũng không có chen lên danh tướng bảng, thế nhưng như cũ là một không thể coi thường tồn tại, có người nói lúc trước chính là hắn suất lĩnh năm chiếc thuyền tiêu diệt mệnh mông vương triều vùng duyên hải lớn nhất Hải Tặc"Khô Lâu chúng." Da phúc thuộc như lòng bàn tay hướng về Bàn Tử nói rằng.

Da phúc kể ra tỉ mỉ để Bàn Tử đối với vị hoàng tử này không khỏi coi trọng hai mắt, xem ra da phúc không chỉ ở trên ma pháp khắc khổ nỗ lực, ở tại hắn phương diện cũng là rơi xuống một lúc .

Tuyệt Lang số từ từ hướng về Thất Nhạc viên chạy đi, nhìn kỹ lại, liền có thể nhìn thấy những người trẻ tuổi kia có một bộ phận bắt đầu có vẻ cục xúc bất an lên, ở trên ván thuyền qua lại tiêu sái . Không, phải nói là hưng phấn.

Ở Thất Nhạc viên bên trong có đại lượng cấp cao ma thú, chỉ cần có thể nắm lấy một con, như vậy cũng không uổng chuyến này rồi.

Đột nhiên, Bàn Tử cặp kia chính đang ùng ục ùng ục chuyển động con mắt đột nhiên ngưng lại, đọng lại ở một trên người cô gái.

Cô bé kia trên người mặc một thân màu trắng nhạt ma pháp trường bào, một đôi cánh tay ngọc dựa ở mạn thuyền bên trên nhẹ nhàng kéo cầm, làm như đang suy nghĩ cái gì?

Gió biển phật quá, chỉ thấy này màu trắng nhạt ma pháp trường bào cùng đầu kia thác nước tựa như tóc đen đồng thời theo gió phấp phới, không nói ra được khẩu nhân tâm huyền.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tinh Mục

"Thanh âm?" Bàn Tử trong miệng nhẹ nhàng nỉ non một tiếng, thanh âm kia làm như cảm thán, vừa tựa như là ở kinh ngạc. Cảm thán chính là Bàn Tử chưa từng có phát hiện qua thanh âm càng là như thế về đẹp, vốn chỉ là một thân mặc mặc hoá trang thanh âm ở đây thân ma pháp bào màu trắng sau, càng thật sự dường như nữ thần như thế, phóng ra một loại thánh khiết ánh sáng. Liền ngay cả này hành màu trắng mịn ngón út nhẹ nhàng ở đây Trương Mỹ Lệ trên khuôn mặt xẹt qua cũng làm cho lòng người nhảy tăng số.

Cho tới kinh ngạc mà.

"Lão già dĩ nhiên đem thanh âm đưa đến nơi này?" Bàn Tử hơi hơi bất mãn lắm bầm lắm bầm nói.

Nghe Bàn Tử nỉ non thanh, chăm chú tựa ở Bàn Tử sau lưng da phúc đột nhiên nở nụ cười, đó là một loại ...nhất hợp lại thân sĩ thân phận tiêu chuẩn nụ cười. Thế nhưng thấy thế nào làm sao cảm giác trong đó có một loại bốn cột mùi vị.

"Cười nữa ta đánh ngươi." Nhảy cảm trực giác Bàn Tử ngay lập tức phong bế da phúc khẩu, này dường như sói xám lớn tựa như ánh mắt để da phúc nhất thời đã biến thành một quái bảo bảo.

Bàn Tử con mắt lần thứ hai ùng ục ùng ục vòng vo, nhìn thanh âm tầm mắt lại về phía sau hơi hơi rút lui cái mấy mét. Nơi đó có một hết sức quen thuộc bóng người.

Ngồi ở một tấm hoa lệ ghế tựa lưng trên Ngân Kiếm tay phải nắm một trong suốt màu ly có chân, cốc nhỏ có chân ở thiên âm chậm chước , cặp kia con mắt màu xanh lam nhạt thỉnh thoảng về phía thanh âm nhìn lại. Trong đó toát ra một loại xanh mơn mơn ánh sáng lộng lẫy.

"Dựa vào." Nhìn Ngân Kiếm, Bàn Tử hai mắt nhất thời hồng dương như thỏ như thế, sau đó trong miệng từ từ phun ra một chữ.

"Tình địch? Chà chà. Nay tình địch phân lượng cũng không nhẹ a, không chỉ có là A Nhĩ Ars đế quốc bên trong ưu tú nhất trẻ tuổi người một trong, hơn nữa còn là hồ ly Tề Tướng tôn tử. Hồ ly Tề Tướng ở A Nhĩ Ars trong đế quốc nắm giữ 50% quan văn hệ thống, quyền bính ngập trời."

Da phúc làm như ở chỉ điểm Bàn Tử, vừa tựa như là ở khuyên Bàn Tử chết sớm một chút tâm.

Âm trầm nhìn da phúc như thế, Bàn Tử trong miệng từ từ phun ra vài chữ: "Lão tử là trong đế đô tên ngu ngốc kia."

"Ngớ ngẩn?" Da phúc hơi hơi ngẩn người, sau đó làm như nghĩ tới điều gì, kinh ngạc nói rằng: "Người chính là trong đế đô tên ngu ngốc kia? ?"

Đối với Bàn Tử đích thực chính bản thân phân, da phúc cảm giác được vô cùng kinh ngạc. Kinh ngạc sau khi nhưng là một trận cảm tức, nếu như mặt nạ này là ngu ngốc nói, như vậy nhiều lần bị : được Bàn Tử tính toán hẳn là cái gì?

"Vậy thì không thành vấn đề." Đang nhìn đến Bàn Tử hướng về chính mình tròn tròn mắt sau, da phúc có vẻ hơi có chút ừ ừ.

Hồ ly Tề Tướng mặc dù đang A Nhĩ Ars trong đế quốc quyền thế ngập trời, thế nhưng có hai người là đặt ở hán mặt trên , một là Hồng Bảo Thạch bề hạ, đó là đế quốc hoàng giả, một cái khác chính là Sư Tâm Công Tước, tuy rằng Sư Tâm Công Tước đã xuất ngũ, ở nhà an hưởng thanh phúc, thế nhưng nắm giữ toàn quốc 50% quân đội sức mạnh.

Đồng thời nhất làm cho người không làm rõ được chính là,

Hồng Bảo Thạch cùng Sư Tâm Công Tước này một quân một thần so với trong lịch sử bất kỳ thời kỳ quân thần đều phải hoà thuận.

Bàn tay quyền to, thanh danh cường thịnh đây là vì là quân người không thích nhất , trong lịch sử tàn sát công thần tuyệt đối không phải số ít, có thể đồng hoạn nạn thế nhưng tuyệt đối không thể cùng chung phúc, này đã trở thành trong lịch sử một quy tắc. Thế nhưng Hồng Bảo Thạch cùng Sư Tâm Công Tước cũng không như thế, không chỉ đồng thời sống quá này con hạo kiếp, hơn nữa ở sau khi cũng còn tốt đường như mặc chung một quần, so với Thân Huỳnh Đế càng thân thiết hơn.

Vì lẽ đó cứ việc hồ ly Tề Tướng tuy rằng quyền thế Thông Thiên, thế nhưng đối với Sư Tâm Công Tước? Hừ hừ.

"Hắc lão đại, có cần hay không ta giúp ngươi giết chết hán, chỉ cần." Da phúc đột nhiên sắc mặt xoay một cái, nịnh nọt hướng về Bàn Tử nói rằng: Cùng Bàn Tử cùng nhau thời gian quá lâu, cái này từ nhỏ có tốt đẹp chính là hoàng gia giáo dưỡng hài tử cũng nhiễm phải một chút tập tục xấu. Mặc dù chỉ là một phần rất nhỏ, thế nhưng phát triển thế lại hết sức mãnh liệt.

"Muốn nước động thần tán dương? Phi. Không có cửa đâu." Bàn Tử trực tiếp phá hỏng da phúc .

Bàn Tử đưa mắt lần thứ hai đặt ở Ngân Kiếm trên người, trong cặp mắt kia toát ra ánh mắt âm sâm sâm , tựa như cùng quý mị như thế.

Tuyệt Lang số ở trong biển rộng vẽ ra một đạo thẳng tắp quỹ tích, này tuyết bạch sắc thân thuyền có vẻ là như vậy hoa lệ, mà lại như vậy chói mắt.

Cuối cùng Tuyệt Lang số ngừng ở Lục Mang Tinh hòn đảo —— Thất Nhạc viên một góc trên, ở nơi đó làm như có một bến tàu.

Bàn Tử cũng không có vội vã chạy đi Thất Nhạc viên, cùng Tuyệt Lang số so sánh với nhau, Thiên Linh Hồ tốc độ rất nhanh, chỉ là trong phút chốc liền có thể đến, thế nhưng vấn đề là quá chói mắt.

Một con có thể cùng Thánh Chiến Sĩ cùng sánh vai ma thú, nặt trên gánh chịu người hai cái người dự thi.

Được rồi, nếu như đổi lại là Bàn Tử, nhất định sẽ trước đem hai người kia giết chết.

Đó chính là ngớ ngẩn, là chìm đầu đàn rồi.

Vì lẽ đó Bàn Tử để Thiên Linh Hồ cự ly Tuyệt Lang số, vẫn vẫn duy trì một không để phát hiện cự ly.

.....

"Những kia tứ nước tinh nhuệ đã đi vào Thất Nhạc viên rồi." Da phúc hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Chúng ta xuống." Bàn Tử vừa nói, một bên nhẹ nhàng vuốt ve dưới Thiên Linh Hồ này dường như găm vóc da lông.

Sau đó chỉ thấy Thiên Linh Hồ gào thét mà xuống, ở trong không khí biến ảo ra từng đạo từng đạo màu trắng bóng dáng.

Lúc này trên bến tàu đã không có lúc trước loại kia bận rộn cảnh tượng , trên thuyền thủy thủ đã lỏng lẻo đi, hoặc là dọn dẹp trên thuyền một vài thứ, hoặc là nằm ở trên ván thuyền phơi nắng, càng có một ít tò mò thủy thủ dọc theo này thật dài thuyền tam bản đi xuống thuyền tò mò đánh giá Thất Nhạc viên mảnh này thần bí thổ địa.

Thế nhưng trên thực tế trên bến tàu nhưng chẳng có cái gì cả. Ngoại trừ chu vi một ít màu xanh lục không gọi ra tên thực vật cùng một mảnh có vẻ vô cùng hoang vu bãi cát liền cũng không còn bất kỳ gì đó rồi.

Đương nhiên, trên bờ cát khiến người chú ý nhất chính là hai cái màu đen cây cột, cây cột trong lúc đó là một hình tròn tương tự với Ma Pháp Trận đồ án phiên đá.

Từng vòng màu tím kiêu diễm ánh sáng ở Ma Pháp Trận trên không ngừng xoay tròn, đó chính là Thất Nhạc viên lối vào.

"Tướng quân, người không phải mười mấy năm trước đã tiến vào Thất Nhạc viên sao? Cho chúng ta nói một chút tình huống bên trong đi." Tò mò đám thủy thủ từ một người đi đầu hướng về đang đứng ở vào miệng : lối vào trước tựa như ở nhớ lại cái gì Kim Cốc Tướng quân ồn ào nói.

"Tốt. Lão tử năm đó nhưng là mệnh mông vương triều một người duy nhất lấy binh mình thân phận tiến vào Thất Nhạc viên "Tình anh", lúc trước còn lấy được người thứ mười hai kết quả học tập." Nhìn thủ hạ những kia ồn ào thú, Kim Cốc Tướng quân lên tiếng ba nờ nự cười, sau đó nước bọt bắt đầu bay vọt lên.

"Đệ Thập Nhị? Tướng quân làm sao có khả năng mới lấy được người thứ mười hai?" Đứng phía trước nhất vốc người gầy gò thủy thủ khó có thể tin về phía Kim Cốc hỏi. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Phi, các ngươi cho rằng Thất Nhạc viên bên trong là cái gì? Ở trong đó cũng đều là cấp cao ma thú, tuy rằng đều bị kém hóa, thể nhưng cũng tuyệt đối không phải chiến sĩ bình thường có thể trải qua. Mặc dù đang thủ vệ giám hộ dưới sẽ không chết, thể nhưng sơ ý một chút thì sẽ cụt tay thiếu chân. Lão tử trên cánh tay còn có một bị : được hỏa đuôi lang cắn trôi qua vết tích đây." Kim Cốc Tướng quân vén lên này bị : được no đến mức chặt bang bang ống tay áo hướng về những kia thủy thủ lộ ra được.

Nhìn này đến bây giờ vẫn có vẻ như vậy rõ ràng răng nanh cắn trôi qua dấu vết, một đám thủy thủ không khỏi rụt đầu một cái.

"Vừa nãy các ngươi nhìn thấy trong tay bọn họ bắt được tám kia màu tím card pháp thuật sao? Tám kia card pháp thuật không chỉ là tiến vào Thất Nhạc viên bằng chứng. Hơn nữa còn sẽ căn cứ chiến tích của bọn họ để biểu hiện điểm cùng xếp hạng, phi, cùng các ngươi nói những thứ này làm gì, Hải Tặc xuất thân các ngươi cũng không hiểu. Nên mỗi cái quốc gia đều có một liên quan với card pháp thuật biểu hiện Ma Pháp Trận đi, cũng không biết lần này Vương Triều Trung có thể ra mấy cái hạt giống tốt. Cái kia Tình Mục xem ra đúng là gần như." Kim Cốc Tướng quân đột nhiên lâm bầm lâu bầu nói.

"Tình Mục là ai?"

"Tình Mục? Chính là vừa mới cái kia xem ra như là trong nhà người chết." Kim Cốc Tướng quân nói qua nói qua đột nhiên phát hiện từng tia một không đúng.

Cái thanh âm kia rõ ràng là một hân chưa từng nghe từng tới thanh âm của.

Quay đầu nhìn tới, chỉ thấy một hàm hậu đáng yêu Bàn Tử mang theo một mười một mười hai tuổi đứa nhỏ tha thiết mong chờ chờ hân đáp án.

Tiêu đề quá khó khăn nghĩ đến, có điều chương tiết vẫn có nội dung. Bàn Tử tập tục xấu lại phát tác, cầu xin thu gom, cầu xin đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: tay chân luống cuống Bàn Tử

"Các ngươi muốn đi vào Thất Nhạc viên? Đùa gì thế. Một xem ra cái gì cũng sẽ không Bàn Tử hơn nữa một đứa bé không phải chịu chết mà." Nhìn Bàn Tử cùng đa phúc, Kim Cốc lông mày véo thành một luồng dây thừng.

Một đám thủy thủ cũng theo ồn ào lên lên, có đối với hai người nắm một loại thái độ hoài nghi, khuôn mặt không tin, có nhưng là một bộ cười trên sự đau khổ của người khác sắc mặt.

"Tiểu tử, mau cút trở về đi thôi, nơi này là những kia "Tình anh" mới có thể tới địa phương. Không phải nghi phép địa phương."

"Muốn chịu chết cũng phải chuyển sang nơi khác a,"

.

Tuy rằng không biết Thất Nhạc viên bên trong có cái gì, thể nhưng căn cứ Kim Cốc miêu tả, những này thủy thủ căn cứ sự tưởng tượng của chính mình, đã xây dựng ra một vô cùng kinh khủng thế giới.

Đó là ngay cả bọn họ những này ở trên biển lặn lộn mấy năm, thậm chí mười mấy năm cũng không dám đụng vào thế giới.

Da phức một mặt tức giận nhìn những kia thủy thủ, đối với đám thủy thủ không tin, vị này kiêu ngạo hoàng tử tự tôn không thể nghi ngờ nhận lấy khiêu chiến.

Cho tới Bàn Tử, cũng không sao, hắn còn ước gì những này thủy thủ đưa hắn nhìn càng thấp hơn một điểm. Nhìn càng thấp, như vậy cũng là chứng minh Thất Nhạc viên bên trong những kia tinh anh sẽ đưa hắn không coi là việc to tát. Giả làm heo ăn thịt hổ xiếc, Bàn Tử là quen tay hay việc.

"Kim Cốc Tướng quân, chỉ mong lúc trở lại còn có thể gặp người lần nữa." Bàn Tử cười hì hì, hướng về Kim Cốc nói rằng.

Sau đó liền lòi đầu mặt tức giận da phức hướng về này Ma Pháp Trận xuyên đi. Chỉ là trong phút chốc, chỉ thấy này kiêu diễm Từ Quang đột nhiên lóe lên, hai người liền biến mất ở Ma Pháp Trận bên trong.

Nhìn hai người xuyên qua Ma Pháp Trận, một đám thủy thủ toàn bộ đều ngây ngẩn cả người, mỗi cái trở mắt ngoác mồm nhìn này Ma Pháp Trận.

"Bọn họ dĩ nhiên thật sự có card pháp thuật? Bọn họ thật sự đi vào?" Một da dẻ đen thui lùi vốc người thoáng khỏi ngô thủy thủ kinh ngạc nói.

Lúc này, Kim Cốc Tướng quân lông mày sức càng chặt.

Một xem ra không độc vô hại Bàn Tử, một cái khác nhưng là hài tử. Hai người kia thật sự có card pháp thuật?

Hay là những kia thủy thủ đối với card pháp thuật không rõ ràng, thế nhưng Kim Cốc đối với card pháp thuật nhưng rất rõ ràng. Vậy chỉ có trung cấp chiến sĩ, Ma Pháp Sư trở lên thực lực nhân tài có tư cách nắm giữ. Hơn nữa còn nhất định phải trải qua tầng tầng sàng sàng để chọn, lúc trước Kim Cốc chính là đánh bại mấy chục người mới đạt được tiến vào Thất Nhạc viên tư cách.

"Mẹ kiếp , lão tử càng sống càng dở về đi tới. Là thế giới này thay đổi quá nhanh, vẫn là lão tử theo không kịp thời đại." Kim Cốc đột nhiên làm bầm lẩm bầm nói.

Bất quá đối với Bàn Tử cùng da phức, Kim Cốc cũng không xem trọng. Quay mắt về phía này mấy chục tinh anh, ai lại sẽ đối với một xem ra tay trôi gà không chặt Bàn Tử cùng một đứa bé nhìn với con mắt khác đây?

.....

Trợn mắt ngoác mồm, có thể trông thấy chính là một đám tuổi trẻ tinh anh trợn mắt ngoác mồm.

Cho tới trợn mắt ngoác mồm rất đúng giống? Nhưng là Bàn Tử cùng da phức.

Bàn Tử cùng da phức như thế cũng không có nghĩ đến, mặc nữa lướt qua Ma Pháp Trận sau khi, chỗ đã thấy dĩ nhiên là lúc trước tiến vào một đám tuổi trẻ tinh anh.

Một nhỏ quảng trường, chính là Ma Pháp Trận lồi ra : mở miệng. Vốn là ở trên quảng trường, những kia tuổi trẻ tinh anh chánh: đang ba ba hai hai trò chuyện cái gì, thế nhưng làm Bàn Tử cùng da phức xuất hiện sau khi, ánh mắt của mọi người liền đều tập trung vào trên người của hai người.

Quá TM yêu nghiệt , một tên béo, một đứa bé, dĩ nhiên cũng có thể đi tới Thất Nhạc viên? Đây là đầu quốc gia thủ lĩnh giết, đem hai người này đưa tới rồi.

"Mahler Kopeck. Ta còn tưởng rằng có thể không để cho người chú ý đây." Cùng những kia tuổi trẻ tinh anh ánh mắt như thế, Bàn Tử cũng biến thành sanh mục kết thiệt lên.

Hắn vốn là cho rằng cuối cùng tiến vào sẽ không gây nên những người này chú ý, nhưng nhìn, ngược lại trở thành mục tiêu công kích.

"Thiếu gia." Một niềm vui bất ngờ thanh âm của đột nhiên vang lên, thanh âm kia dường như Phong Linh bình thường dễ nghe, khiến người ta nghe liền cảm giác được cả người thoải mái.

Chỉ thấy trên người mặc ma pháp bào màu trắng thanh âm bước nhanh hướng về bên này đi tới, một đôi Thu Thủy tựa như trong con người tràn đầy vẻ vui mừng.

Bởi vì Ma Pháp Bào quá dài, vì lẽ đó thanh âm chỉ cần một tăng nhanh tốc độ, liền có thể có thể đạp lên bào đuôi, ở sắp tiếp cận Bàn Tử thời điểm, chỉ thấy thanh âm một lao đảo, càng là lên trước té đi.

Lúc này một mặt xán lạn nụ cười Bàn Tử lập tức đổi sắc mặt, hai tay lên trước duỗi một cái, liền muốn đỡ lấy thanh âm, nhưng là hết thấy đều tới quá nhanh.

Vào lúc này Bàn Tử thân thủ có vẻ là như vậy ngốc, một cái tay ôm ở thanh âm eo nhỏ, cái tay còn lại thì không ý bên trong chạm được thanh âm trước ngực phép thuật huy chương, hơn nữa còn là nặng nề.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận chính mình vẫn là lần thứ nhất tiếp xúc nữ tính cái kia vị trí. Trong phút chốc, này nguyên bản linh hoạt đa dạng vẻ mặt càng là dường như xác ướp cổ như thế cứng ngắc.

"Thiếu gia." Bị : được chạm được không nên đụng vào vị trí, thanh âm cũng không có tức giận, chỉ là trên mặt mang theo đồ ửng, mang theo một loại e lệ về mặt.

Thanh âm mang Hồng Quang để một đám nam tuổi trẻ học viên con mắt đều thẳng ra rồi. Loại kia xấu hổ về, tựa như cùng Hàm Tu Thảo ở cuốn lên một khắc đó tỏa ra mê hoặc.

Sau đó nhưng là vô biên sự phẫn nộ, từng cái từng cái trong mắt mang hỏa, hướng về Bàn Tử trợn mắt nhìn. Ở Tuyết Lang số trên thời gian, những học viên này dĩ nhiên đem cao quý, Mỹ Lệ thanh âm trở thành nữ thần một loại tồn tại. UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) mà bây giờ, vị này nữ thần bị : được một con cóc ghè ôm thật chặt, điều này làm cho bọn họ làm sao có thể tiếp nhận rồi.

Nhìn những kia tuổi trẻ học viên, khiến người ta không khỏi liên tưởng đến một đám gấp mù quảng thỏ.

"Rosaire, Hắc Kim, không nghĩ tới người dĩ nhiên cũng có thể đi tới Thất Nhạc viên." Một sự mỉa mai thanh âm của vào lúc này đột nhiên vang lên.

Trong giọng nói, này Rosaire ba chữ đặc biệt làm tăng thêm ngữ khí.

Nghe cái kia châm chọc âm thanh, từng mảng từng mảng tiếng ồ lên đột nhiên vang lên.

Hắc Kim, khả năng bọn họ không biết. Bọn họ lại biết Rosaire cái họ này, căn cứ liên tưởng, rất lớn một nhóm người dĩ nhiên nghĩ được Bàn Tử thân phận cùng hắc vai trò nhân vật.

"Đề đô ngớ ngẩn."

Đối với mọi người quảng tới ánh mắt phẫn nộ cùng này châm chọc lời nói, Bàn Tử cũng không phải lưu ý, cũng căn bản không nghĩ tới lưu ý. Hi vọng Bàn Tử đi bận tâm cái gì thể diện loại hình gì đó, đó là nằm mơ.

Bàn Tử hiện tại sầu : lo chính là nên làm gì, đối mặt thanh âm, thu tay lại cũng không phải, không thu cũng không phải. Cho tới Bàn Tử phía sau da phúc ở bốn cột nhìn Bàn Tử hai mắt sau, nhìn bốc lên mọi người đối với Bàn Tử khinh thường Ngân Kiếm toát ra một loại đồng tình ánh mắt.

Vẫn còn có người dám chủ động trêu chọc cái này đề tiện Bàn Tử? Đây không phải là muốn chết sao? Lẽ nào hắc không biết Bàn Tử trên người có bao nhiêu Ma Pháp Quyền Trục cùng phép thuật thuốc sao?

Còn có cái kia phép thuật con rồi, này hoàn toàn chính là một cái hung khí.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: đêm trước

Đây là một nhỏ thành trấn, có điều đứng trên quảng trường hướng về bốn phía nhìn tới, Bàn Tử cũng không có phát hiện cái thành trấn này có chút tồn tại người ở dấu vết.

Chỉ là tình cờ có thể nhìn thấy một hai trên người mặc màu đen khôi giáp binh lính ở trên đường phố bồi hồi. Những binh sĩ kia đi ở trên đường phố phát ra " thùng thùng" tiếng vang nặng nề đem toàn bộ thành trấn có vẻ là như vậy tĩnh mịch.

Có điều từ những binh sĩ kia trên người, Bàn Tử nhưng không cảm giác được mây may tức giận. Tựa như cùng hắc trong không gian giới chỉ bày ra những kia phép thuật con rồi như thế, những binh sĩ này âm u đây từ khí tựa như cùng sắt thỉnh thoảng .

Thành trấn bầu trời vẫn là một mảnh màu xanh thẫm, mơ hồ có thể nhìn thấy này màu trắng nhạt Phù Vân ở trên bầu trời nhẹ nhàng chấp chòn thân thể. Mà thành trấn ở ngoài thì lại quý dị đáng sợ, từng mảng từng mảng đỏ sẫm về bồi lên ở trên trời bên trên, tình cờ có thể nhìn thấy mấy đóa Phù Vân, cũng đỏ sẫm như máu, yêu dị dường như ...nhất yêu điểm hoa hồng.

"Rống" từng tiếng vang đột nhiên truyền khắp toàn bộ thành trấn, đó là một loại tương tự với lang tiếng hú, thế nhưng là so với lang tiếng hú càng dữ tợn. Đầu tiên là một tiếng, tiện tay lại là mấy chục thanh, này đất đỏ hưng phấn âm điệu phảng phất có một đàn sói cùng đợi ra vòng vây cừu.

"Hóa đuôi lang, đó là hóa đuôi lang tiếng la." Nghe này liên tiếp kinh khủng tiếng kêu, da phúc sắc mặt xoay một hồi liền đã biến thành tái nhợt về.

"Hóa đuôi lang? Đó là vật gì?" Bàn Tử con mắt ửng ục ửng ục chuyển động lại hướng về da phúc hỏi.

"Hỏa đuôi lang là một loại ma thú cấp bốn, đuôi là một đoàn cháy hùng hực hòa diễm, có thể miệng phun quả cầu lửa, một con hỏa đuôi lang đại khái tương đương với một cấp cao Ma Pháp Sư cùng cấp cao chiến sĩ hỗn hợp thể." Da phúc miễn cưỡng làm ra một bộ trấn định dáng vẻ, thế nhưng hân này thân thể gầy nhỏ cũng đang hơi run rẩy.

"Ta đã từng thấy, khi đó. Ở sâu vực trên cánh đồng hoang, một đám hỏa đuôi lang đã từng đem một đại địa chiến sĩ tươi sống cắn chết. Đây khóc liệt thống khổ kêu gào Thanh Đạo bây giờ còn thật sâu lạc ẩn tại trong đầu của ta." Da phúc hai mắt thất thần nói.

Nhìn da phúc, Bàn Tử tròn tròn mắt, sau đó cũng không quản ba bảy hai mươi một, nắm đấm nhắm ngay da phúc mắt phải, chỉ nghe "Chạm" một tiếng, da phúc vành mắt lại biến thành bầm đen mầu.

"Người tại sao đánh ta?" Da phúc ở hơi ngắn người sau, trong cặp mắt nhất thời toát ra một loại ánh mắt phẫn nộ.

"Đây còn bình thường điểm." Nhìn da phúc thân thể không hề run rẩy, cũng không còn sự sợ hãi ấy ánh mắt, Bàn Tử xấu xa cười cợt.

Nhìn Bàn Tử nụ cười, da phúc làm như nghĩ tới điều gì, cũng không tức giận nữa, ngược lại hướng về Bàn Tử ném đi một loại ánh mắt cảm kích.

Cho tới chăm chú dựa vào Bàn Tử, cự ly Bàn Tử chỉ có gang tấc khoảng cách thanh âm thì lại hơi gật gật đầu. Đối phó hoảng sợ biện pháp tốt nhất thường thường là dời đi sự chú ý, chỉ có điều.

Bàn Tử cách làm có chút quá không hiền hậu. Cú đấm kia dùng là dưới ác như vậy tay sao? Nhìn da phúc mắt phải,

Hắc thanh hắc thanh. Đây hài tử đáng thương.

Ở trên quảng trường đều là tuổi trẻ tinh anh, thế nhưng tinh anh chỉ đại biểu bọn họ so với người bình thường đang tu luyện phép thuật cùng Đấu Khí trên càng có thiên phú một ít.

Mà thiên phú như thế cũng thường thường là xây dựng ở thân phận là Quý tộc cơ sở trên, tốt Đấu Khí khẩu quyết, tốt Lão sư, có thể để cho bọn họ rất dễ dàng vượt qua người bình thường.

Cho tới cái gì phương diện kinh nghiệm ngoạn ý, bọn họ thậm chí còn không có những kia chán nản Dong Bình hiểu rõ nhiều. Bởi vậy, nhìn kỹ lại, tâm mắt thì sẽ cảm thấy từng trận đầu vầng mắt hoa. Không phải tâm mắt vấn đề, mà là những kia tinh anh thân thể đang nhẹ nhàng run rẩy.

Liền ngay cả Ngân Kiếm cái này đã từng suất lĩnh một cái nhỏ đội giết chết một trung đội trên tay thậm chí quá máu đội trưởng cũng thay đổi sắc mặt.

Có điều nhưng cũng không phải là toàn bộ, ở tám năm tám ba tụ tập cùng nhau tinh anh bên trong, vẫn có thể nhìn thấy một ít mặt không biến sắc trẻ tuổi người.

Nhìn ra được, những người trẻ tuổi kia cũng là trải qua một ít chuyện.

Bàn Tử ánh mắt cuối cùng rơi vào một người trẻ tuổi trên người, người trẻ tuổi kia ăn mặc một thân màu xám quần áo bó, quần áo chăm chú quần ở trên người đem này rắn chắc rồi lại không hình thành được phiên toái cơ nhục, bắp thịt hoàn toàn đột hiển đi ra, một con tóc xanh dường như nước biển mềm mại, lạnh lẽo mầu tự như cùng Geel như thế, mà cặp mắt kia, thì lại khiến người ta cảm thấy một loại kinh tâm động phách cảm giác.

Ở đây con mắt bên trong, tựa hồ cất giấu từng cây từng cây băng châm, chỉ cần nhìn tới một chút, thì sẽ bị : được này băng châm mặc thấu.

"Tinh Mục?" Bàn Tử trong đầu trong phút chốc liền né qua mệnh mông vương triều Kim Cốc Tướng quân nói tới cái tên đó. Quét một lần mọi người, đại khái chỉ có người này mới phù hợp Kim Cốc nói tới tiêu chuẩn.

Tinh Mục một người đứng cô đơn ở quảng trường một góc, dựa lưng vào trong quảng trường duy nhất một cây đại thụ, trên cây màu lam nhạt không biết tên là gì trái cây cũng làm cho người cảm thấy từng trận hàn khí.

Mà những kia "Tuổi trẻ tinh anh" làm như đang tránh né Tinh Mục, ở Tinh Mục chu vi khoảng mười mấy thước bên trong, càng là không nhìn thấy một người.

Bàn Tử đang nhìn Tinh Mục, đồng dạng Tinh Mục đã ở xem Bàn Tử, chẳng qua là dùng dư quang của khoe mắt. Đối với cái tên mập mạp này, Tinh Mục trong lòng này dường như giằng co giống nhau tâm thái, không khỏi xuất hiện từng tia một sóng gợn. Hân không hiểu vì sao lại như vậy, thế nhưng hân có thể cảm giác được cái này xem ra không độc vô hại Bàn Tử cũng không phải ở bề ngoài hiển lộ đơn giản như vậy.

Hai đôi con mắt cứ như vậy như có như không rất đúng nhìn, mãi đến tận đứng một đám tinh anh trước mặt hai cái Ma Pháp Sư mở miệng.

Đó là hai cái trên người mặc ma pháp bào màu tím ông lão, một người dáng dấp cao cao gầy gò, dường như sào tre, một cái khác nhưng là thấp ục ịch mập. Hai cái ông lão đều có mái tóc màu trắng bạc, thế nhưng duy nhất không cùng chính là hai người trên mặt về mặt, này sào tre ông lão gương mặt mầu đen, về mặt cứng nhắc khiến người ta nghĩ được xuống mồ Khô Lâu, mà này lão mập nhưng là một mặt cười híp mắt về mặt, trong ánh mắt toát ra "Tâm nhìn" ánh mắt cùng Pease man không kém cạnh.

Bàn Tử nghe rõ âm nói, ma pháp bào màu tím là ma giáo viên hướng dẫn tiêu chí, hai vị này bề ngoài xấu xí ông lão dĩ nhiên là hai cái Ma Đạo Sư?

"Vĩ đại trẻ tuổi mọi người, các người có cường tráng thân thể, thông minh trí tuệ, còn có người khác không cách nào thốt cùng thân thủ. Các người muốn rất xa vượt qua người bình thường, mà bây giờ đối với các người tới nói, khiếm khuyết chính là một cơ hội. Một có thể để cho các người lộ ra các người thiên phú cơ hội. Thất Nhạc viên cửa lớn chính là bởi vậy hướng về các người mở , từ Thất Nhạc viên đi ra những người trẻ tuổi kia hiện tại đã đạt đến bọn họ nhân sinh đỉnh điểm, tỷ như mệnh môn vương triều Kim Cốc Tướng quân, lại tỷ như Hồng Nguyệt đế quốc" Lão mập một bộ trình trọng việc đáng đáp.

Thế nhưng Bàn Tử thấy thế nào, thế nào cảm giác này lão mập là ở đây dao động người, này lấp loé ở tại trong mắt điểm điểm hết sạch đang không ngừng mà nhúc nhích, tần suất mau khiến người ta khó có thể tin.

Hơn nữa về mặt đó cũng không đúng mạnh mẽ, hần đột nhiên nhớ tới lúc đó đụng tới thốt Mann tình cảnh đó.

Cũng không phải chỉ có Bàn Tử một người đã nhận ra ông lão là ở đây dao động người, tối thiểu thanh âm tám kia tú kiếm trên cũng toát ra một loại tựa như cười mà không phải cười về mặt.

Có điều phần lớn trẻ tuổi tinh anh lúc này đã bị : được lão mập dao động đầu óc choáng váng, này từng cái từng cái ví dụ sống sờ sờ để cho bọn họ trong lòng tràn đầy nhảy lên hỏa điểm, tin tưởng bọn họ đã biết có thể ở Thất Nhạc viên bộc lộ tài năng có thể vì bọn họ mang đến bao nhiêu lợi ích.

"Ồ thần ánh sáng chiếu rọi xuống, những ma thú kia chẳng qua là một đám ngoan ngoãn sùng vật, vì lẽ đó các người căn bản không dùng kiêng kỵ cái gì. Buông tay ra đi làm đi, đi tranh thủ nên thuộc về các người vinh dự." Lão mập lại lừa dối lần nữa nói.

Những kia tuổi trẻ tinh anh trải qua lão mập vừa nói như thế, lúc trước sự sợ hãi ấy cảm giác nơi nào còn có nửa phần, dĩ nhiên không còn sót lại chút gì. Này từng tiếng kinh khủng tiếng gào vào lúc này cũng đã đã biến thành từng con từng con sùng vật đang cầu xin sùng : cung chịu thanh âm của, từng cái từng cái làm nóng người, nhìn đáng về là dự định hung hăng làm một phiêu.

Nhìn những kia hưng phấn người trẻ tuổi, lão mập đối với mình nói chuyện làm như hết sức thoả mãn, trên mặt chất đầy "Hiền lành" nụ cười.

Mà lúc này, gầy ông lão thì lại đứng dậy, lạnh lùng hướng về một đám người trẻ tuổi nói rằng: "Các người trong tay card pháp thuật không chỉ là tiến vào Thất Nhạc viên bằng chứng, càng là các người đến tốt cùng có thể đạt được bao lớn thành tựu bằng chứng. Tất cả card pháp thuật sẽ trực tiếp xuất hiện tại tứ quốc gia thủ lĩnh trong tay Ma Pháp Trận trên. Mặt trên không chỉ có ghi lại các người chỗ ở quốc gia, càng ghi lại các người đem thu được điểm cùng xếp hạng. Nếu như ở Thất Nhạc viên bên trong thất bại, thì sẽ trực tiếp bị : được đá ra khỏi cục, card pháp thuật thì sẽ ở Ma Pháp Trận trên hoàn toàn lờ mờ đi. Đồng thời thông qua card pháp thuật, các người cũng có thể hiểu rõ đến người khác đạt được điểm."

Ở nhìn lướt qua mọi người sau khi, gầy ông lão nói tiếp: "Hiện tại mời tướng : mời đem các người chỗ ở quốc gia tăng thêm vào card pháp thuật trên. Thành tích của các người không chỉ đại diện cho các người, thay thế biểu quốc gia của các người."

Nghe gầy lòi của lão đầu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cũng chẳng có bao nhiêu người trả giá hành động thực tế, bởi vì phần lớn người ở đi tới nơi này trước đây cũng đã hoàn thành hành động này.

Cho tới Bàn Tử cùng da phúc.

"Thiếu gia, chỉ cần đem một giọt máu nhỏ vào card pháp thuật bên trong, sau đó trong lòng đọc thầm đế quốc tên mới có thể." Thanh âm hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động lại, sau đó nhìn phía da phúc.

"Cái này. Phụ hoàng ra lệnh cho ta là để ta gia nhập Hồng Nguyệt đế quốc. Để ta trợ giúp Hồng Nguyệt đế quốc thu được điểm." Da phúc do dự hết sức xin lỗi hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Được rồi, vậy người liền gia nhập Hồng Nguyệt đế quốc đi." Bàn Tử một mặt nụ cười xán lạn.

Rõ ràng Bàn Tử đã đáp ứng rồi, thế nhưng da phúc nhưng dù sao cảm giác nơi nào có viết không đúng. Hần biết Bàn Tử cười càng hài lòng, như vậy liền càng nguy hiểm.

"Thanh âm, người nói dối xử một trên tay có tràn đầy một nhãn Ma Pháp Quyền Trục cùng thuốc kẻ địch nên làm gì? Có phải là trước cạn đi tốt hơn một ít." Bàn Tử thấp giọng lầm bầm nói rằng.

Nghe lời của mập mập, thanh âm kinh ngạc không ngấm mồm vào được, kinh ngạc nhìn phía da phúc.

Mà lúc này da phúc cái trán nhưng là mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Ta đột nhiên cảm thấy vẫn là A Nhĩ Ars đế quốc tốt hơn một ít." Da phúc đột nhiên mỉm cười ngọt ngào hướng về Bàn Tử nói rằng.

Da phúc biết, nếu như mình cố chấp gia nhập Hồng Nguyệt đế quốc, như vậy phỏng chừng hần chỉ cần vừa đi ra khỏi thành trấn, thì sẽ bị : được Bàn Tử phi thường lưu loát địa giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: đếm ngược thứ 1 vị

Cây cối trát lẫn lảng giềng địa vòn quanh ở thành trấn chu vi, rất xa nhìn tới, ở đây chút cây cối bên trong đường như ngọn đèn nhỏ lung tựa như con mắt ở bên trong lúc sáng lúc tối lập loè, bên ngoài là một mảnh Tùng Lâm, này hắc áp áp bầu không khí ép lòng người khẩu thẳng tắp không thờ nổi.

Cao hơn một mét bụi cây quần đầu đầu cũng có, từ này trong rừng rậm mờ hồ bay ra từng luồng từng luồng mùi hôi khí tức, hẳn là một ít mục nát xác chết phát ra tỏa ra mùi vị.

Nhìn này Tùng Lâm, Bàn Tử trọn cả mắt lên rồi. Đây chính là lão mập trong miệng nói tới có thể thu được lợi ích "Thiên đường". Sợ là đi vào thì sẽ rơi vào địa ngục đi.

"Hắc Kim Đại thiếu gia, hi vọng ở trong rừng rậm có thể nhìn thấy người." Nhìn hai mắt đăm đăm Bàn Tử, Ngân Kiếm mỉm cười nói, có điều này phân thông dong trần định nhưng rõ ràng cho thấy trang, giả bộ cho thanh âm nhìn.

Ngân Kiếm màu rõ ràng cùng ngày xưa không giống nhau, thiếu hụt một phần màu máu, nhiều hơn một phần trắng xám.

Sau đó Ngân Kiếm liền cùng Tử ca trên người mặc màu lam nhạt quân trang trẻ tuổi người đi vào trong rừng rậm. Nhìn đáng vẻ, mấy người này chuẩn bị đến cũng dị thường đầy đủ, ngoại trừ vũ khí, bao lớn bao nhỏ căng phồng dẫn theo không ít đồ vật.

"Phi." Nhìn Ngân Kiếm đi xa bóng lưng, Bàn Tử hung hăng nhỏ bãi nước bọt, sau đó cặp mắt kia giống như quỷ mị nhìn Ngân Kiếm.

"Thời gian nào giết chết hắn? Có muốn hay không tận diệt rồi hả ?" Da phúc ngay lập tức liền xem thấu Bàn Tử ý nghĩ, trực tiếp hướng về Bàn Tử mỉm cười nói.

Nhìn da phúc, Bàn Tử hơi tròn tròn mắt. Tên tiểu hồn đản này cũng không phải kẻ tốt lành gì, rõ ràng là muốn hao tổn A Nhĩ Ars để quốc thực lực.

Đối với A Nhĩ Ars để quốc, Bàn Tử cũng không có cảm giác gì. Thế nhưng so với cái khác ba cái quốc gia đến, A Nhĩ Ars để quốc nói thế nào cũng có lão gia tử ở.

"Giết chết một con cấp bốn ma thú, có thể thu được vô cùng, một con cấp năm có thể thu được bốn mươi mấy phân, một con cấp sáu có thể thu được 80 điểm, cấp bảy. Có chút nguy hiểm, vẫn là trực tiếp chạy đi. Có người nói ở Thất Nhạc viên bên trong có chừng vài con ma thú cấp bảy đều có đại địa chiến sĩ cấp bậc thực lực." Bàn Tử trong miệng lẩm bầm lẩm bầm nói, sau đó con mắt của hắn ục ục chuyển động.

"Để một người lùi cuộc thi có hai trăm điểm, cái này đến khá là có lời một ít." Bàn Tử hai mắt tỏa ánh sáng quay đầu nhìn một chút quảng trường.

Này hai cái Lão Hồn Đản nhưng là nói, nếu như có thể bắt được đệ nhất, liền có thể thu được một con ấu sinh Độc Giác Thú. Đây chính là cùng Thiên Linh Hồ như thế cấp bậc tồn tại a.

"Lúc này, phần lớn tinh anh đã lần lượt tiêu sái vào trong rừng rậm, bọn họ cũng cùng Ngân Kiếm cái kia tiểu đội như thế công lấy đủ loại gói hàng.

Không Gian Giới Chi thứ này không phải mỗi người đều có thể có, vì lẽ đó tại đây một điểm trên, Bàn Tử đứng là chiếm không ít tiện nghi. Hướng chỉ cùng những người kia so ra,

Bàn Tử càng rõ ràng từng lăm pháp tắc.

"Chúng ta đi." Bàn Tử nói rằng, thế nhưng đang lúc này khóe mắt của hắn dư quang đột nhiên nhìn thấy một bóng người, cái kia bóng người chính là Tinh Mục.

Chỉ thấy Tinh Mục ở lạnh lùng liếc mắt nhìn Bàn Tử sau, lướt người đi liền biến mất ở tại chỗ, sau đó liền nghe trong rừng rậm một trận xoạt xoạt bỏ qua Thảo Diệp tiếng vang.

"Thích khách? Này dĩ nhiên là một cái gai khách." Thanh âm một đôi trắng lưỡi liềm tựa như lông mày đột nhiên chăm chú nhú lại.

"Ồ trong rừng rậm, thích khách không thể nghi ngờ là nhân vật nguy hiểm nhất, không có ai so với bọn họ càng hiểu ẩn nấp, hơn nữa càng bết bát chính là ở Tùng Lâm trong hoàn cảnh như vậy. Xem ra Kim Cốc nói không sai, này đích thật là một nhân vật nguy hiểm." Da phúc thoáng lo lắng nói.

"Thích khách, ta phi." Bàn Tử hừ hừ hai tiếng, ẩn nấp, coi như ẩn nấp thì thế nào? Lẽ nào hắn không thể đem vùng rừng tùng này dùng Ma Pháp Quyền Trục cho san bằng sao? Hắn trong không gian giới chỉ nhưng là có ba mươi tám miêu tả Hồ Phù trong không gian đồ án Ma Pháp Quyền Trục.

Uy lực kia.

"Mau nhìn, đã có người tiêu diệt hết một con cấp bốn ma thú." Da phúc đột nhiên lấy ra trong tay màu tím card pháp thuật, chỉ thấy mặt trên rõ ràng xuất hiện một hàng chữ, xếp hạng thứ nhất. Bỏ xa liền Ngân Kiếm, điểm bốn phần mười."

"Vừa nãy này Lão Hổ Đản có phải là đã nói, đang giết chết đối phương thời điểm, không chỉ có sẽ thu được 200 điểm, hơn nữa đạt được điểm một nửa cũng sẽ bị kẻ địch cướp đoạt?" Bàn Tử đột nhiên hướng về da phúc hỏi.

Từ Bàn Tử này hàm hậu đáng yêu trong nụ cười, da phúc nhưng cảm thấy từng trận cảm giác mát mẻ.

Sau đó Bàn Tử liền dương tay xoay bước hướng về Tùng Lâm đi đến.

.....

Một toà to lớn đá hoa cương, đá cẩm thạch trong phòng, một tấm thật dài bàn bị xếp đặt ở ở chính giữa vị trí. Trên bàn bày ra một tầng thật dài màu trắng nhạt hoa vụn bố, tao nhã mà lại mỹ quan.

Bàn hai bên là mười mấy tấm ghế tựa lưng, ghế tựa là cách cổ , xa hoa, đồng thời cũng có vẻ rất đặc biệt.

Nơi này là một phòng ăn.

Nói chuẩn xác đây là Hoàng thất phòng ăn, đại đa số thời điểm đều bị Hồng Bảo Thạch dùng để bắt chuyện một ít khá là thân cận quan chức, vừa ăn vừa nói chuyện, đây là Hồng Bảo Thạch bệ hạ một ham mê.

Bất quá hôm nay cũng không như thế, chỉ là ngắn gọn liên hoan sau, những kia bộ đồ ăn liền bị lột xuống, đổi lại một tấm mới tinh tường điều : con hoa vụn bố.

Bàn hai bên, này mười mấy tấm ghế tựa lưng ngồi chính là A Nhĩ Ars đế quốc cao tầng. Gần nhất Hồng Bảo Thạch bệ hạ bên tay trái là Sư Tâm Công Tước, mà bên tay phải nhưng là một người mặc rộng rãi áo choàng hơi hơi lưng còng ông lão. Ông lão kia cầm đây , một đôi mắt nhỏ nhỏ, rất xa nhìn tới, cơ hồ sẽ cho rằng đó là một con mở rộng hầy con chuột.

Đó chính là A Nhĩ Ars đế quốc hồ ly Tề Tướng, bỏ xa liền, Kim nhét.

Xuống chút nữa, thì lại lần lượt là A Nhĩ Ars đế quốc một đám trọng yếu đại thần.

Ánh mắt của mọi người đều tụ lại ở này nhỏ Ma Pháp Trận trên, Ma Pháp Trận trên tổng cộng có mấy chục tấm tấm thẻ màu tím, trôi nổi ở giữa không trung sắp xếp chỉnh tề.

Mặt trên hiện lên mỗi người tên cùng thuộc quốc gia.

"Rosaire, Hắc Kim." Nhẹ nhàng thì thầm danh tự này, Hồng Bảo Thạch bệ hạ trên mặt hiện lãnh nụ cười thoáng có vẻ hơi cứng nhắc.

Cho tới những đại thần kia càng là từng cái từng cái trở mắt ngoác mồm, Hắc Kim không phải trong đế đô thanh minh hiển hách nhất mà ngớ ngẩn sao? Làm sao có khả năng đi đến Thất Nhạc viên bên trong?

"Công Tước đại nhân, người có thể giải thích một chút, đây tốt cùng là xảy ra chuyện gì sao?" Kim nhét con mắt chuyển động, hướng về đối diện trên người mặc màu lam nhạt quân trang, ngồi thẳng tắp lão công tước nói rằng.

Lão công tước vừa bắt đầu nhìn thấy Hắc Kim tên thời điểm cũng ngây ngẩn cả người, thế nhưng ở Kim nhét vấn đề thời điểm liền khôi phục bình thường: "Tề Tướng đại nhân, lẽ nào người không biết A Nhĩ Ars đế quốc tổng cộng chỉ có chín cái tiêu chuẩn sao? Nếu như lại tính cả một chớp mắt Thánh Chiến Sĩ, còn có phúc lộ nhét Ma Đạo Sư trong tay tiêu chuẩn, cũng bất quá mười một người mà thôi. Này mười một người không phải đều rõ ràng biểu hiện ở đây sao?"

Từng chữ từng câu, lão công tước nói rất đúng như vậy rõ ràng, không chút nào cho Kim nhét bất kỳ tìm có cơ hội.

Có điều Kim nhét cũng không phải thấp yêu tính du lịch đăng, đang mỉm cười lại sau, hướng về lão công tước nói rằng: "Công Tước đại nhân, dựa theo nói như người vậy, ta ngược lại thật ra nhớ tới trong đế đô Geel Chiến Vương. Còn có danh ngạch liền chỉ có vị này Chiến Vương rồi."

Kim nhét để tất cả đại thần đều hô hấp trở nên ngưng trọng lên, Geel Chiến Vương, bọn họ đang ngồi mỗi một vị đều cơ hồ khẩn cầu quá vị kia duy nhất Chiến Vương có thể thu gia tộc của bọn họ bên trong con cháu làm đồ đệ. Thế nhưng là không có một người thành công, thế nhưng hiện tại.

Geel Chiến Vương dĩ nhiên thu rồi một kẻ ngu ngốc làm đồ đệ?

Nói không đồ nát đó là không thể nào, dù sao đó là một vị đường đường Chiến Vương. Liền ngay cả Hồng Bảo Thạch bệ hạ vẻ mặt cũng biến thành càng thêm cứng nhắc lại.

Có điều cùng những đại thần kia so với, chúng ta Hồng Bảo Thạch bệ hạ này cứng nhắc khuôn mặt trên thì lại mang theo từng tia một đồ ửng.

Chỉ là một câu nói liền gây xích mích trái tim tất cả mọi người tư, hơn nữa còn vừa đúng, hồ ly Tề Tướng.

"Đây chẳng qua là mấy tháng trước chuyện đã xảy ra, là Geel Chiến Vương đưa ra yêu cầu. Đối với này ta cũng không phải hết sức hiểu rõ." Công Tước đại nhân cười nhạt nói rằng.

Cho tới đám kia đại thần, ánh mắt lại đỏ hơn. Bọn họ khẩn cầu còn khẩn cầu không đến, bên kia dĩ nhiên là Geel Chiến Vương đưa ra yêu cầu? Này độ tương phản cũng không tránh khỏi có chút lớn quá rồi đó.

Đương nhiên lão công tước cũng không có nói ra là Geel ép ở dưới Bàn Tử, nếu như câu nói này nói ra, sợ là đám kia đại thần đều sẽ biến thành thỏ.

Cho tới trước mắt này quân đại thần đỏ mắt? Lão công tước căn bản sẽ không để ở trong lòng, đúng là hơi quay đầu bốn cột nhìn một chút Hồng Bảo Thạch Đại Đế.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế ở không dễ phát giác tình huống ngược một cái lão công tước sau, mỉm cười nói: "Để chúng ta đi nhìn đế quốc trẻ tuổi các tỉnh anh có thể vì chúng ta mang đến niềm vui bất ngờ ra sao đi."

"400 phân. Bỏ xa liền Ngân Kiếm dĩ nhiên đã đạt đến 400 phân ra? Hẳn là làm sao làm được?" Đột nhiên một tóc bạc thừa thốt ông lão đột nhiên nói rằng.

"400 phân, hiện tại có điều mới trải qua mười mấy phút mà thôi, sản giết ma thú con số dĩ nhiên tăng gấp mười lần?" Ngồi ở phần cuối một người mặc lễ phục màu đen người trung niên đang nhìn xem bày ra ở góc tường trên bàn đồng hồ cát sau giật mình nói. UU đọc sách (www. uukanshu. com)

"Đệ Nhất Danh." Nhìn card pháp thuật trên ghi chép, Kim nhét tấm kia con chuột trên mặt đã chất đầy nụ cười. Xem ra chiến trước, hẳn dùng giá cao mua này vài tờ phép thuật cấp cao quyền sách —— cung thần tản ra vào lúc này đã đưa đến hiệu quả.

"Công Tước đại nhân, xem ra người vị thiếu gia kia là ở từ từ tích trữ gắng sức lượng a. Ta rất hiểu kì, một chỉ trải qua ba tháng huấn luyện người có thể đạt đến ra sao trình độ? Trung cấp chiến sĩ? Hay hoặc là sơ cấp chiến sĩ, nghĩ đến Geel Chiến Vương nhất định sẽ không để cho hắn đi chịu chết đi." Kim nhét mỉm cười với Hưởng lão Công Tước nói rằng.

Một đám đại thần trên mặt đều mang tới từng tia một nụ cười trào phúng, tuy rằng bị vướng bởi Công Tước từ cũng không rõ ràng, thế nhưng là chân chân chính chính tồn tại.

Ba tháng, coi như là một thiên tài ở Geel Chiến Vương như vậy thật Lão sư dạy dỗ dưới nhiều nhất cũng chỉ có điều có thể đạt đến trung cấp chiến sĩ trình độ, chớ nói chỉ là một kẻ ngu ngốc rồi.

Lão công tước không nói gì, chỉ là mỉm cười nhìn những kia card pháp thuật.

Lúc này, Bàn Tử xếp hạng đếm ngược người thứ nhất.

.....

"Da phúc, người động tác nhanh một chút, lúc trước này Lão Hồn Đan nói ma pháp trận này chỉ cần bố trí đi ra coi như là một đại địa chiến sĩ cũng không cách nào từ trong chạy trốn ra ngoài. Người xem một chút thanh âm. Được rồi, coi như người chỉ là một trung cấp Ma Pháp Sư, thế nhưng người mạnh khỏe ngay cũng là đàn ông không

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: thụ thần Giác Tỉnh

Một màu đỏ sẫm Ma Pháp Trận ở trên phiến đá thật sâu điêu khắc, này thật sâu dấu vết có chừng ngón út dài ngắn. Đường nét bảy lần thả tám hoành tự như cùng một lít nha lít nhít mạng nhện.

Một hết sức phức tạp Ma Pháp Trận, chỉ cần nhìn đường nét mức độ phức tạp liền biết ma pháp trận này có hiệu quả như thế nào.

"Choáng váng, lậu máu, ăn mòn, thô thú. Ta nhớ tới thốt Mann nói cho ta biết ma pháp trận này tổng cộng có năm loại phép thuật hiệu quả a, nhưng là tại sao tính ra toán đi, sẽ thiếu một loại?" Bàn Tử lăm bầm lăm bầm nói.

"Hắc Âm thần cạm bẫy là một loại phép thuật cấp ba trận, tổng cộng có năm loại hiệu quả, trừ người ra mới vừa nói này tứ dạng, còn có một loại là thác nước." Nhìn khá là có chút đau đầu Bàn Tử, thanh âm hướng về Bàn Tử giải thích.

"Đúng rồi, chính là thác nước. Một hồi xem ai không hợp mắt liền đem hắc đánh ngất xỉu, tiện tay bỏ lại đi, tuy rằng này hai cái Lão Hồn Đan nói có thủ vệ ở, tuyệt đối sẽ không chết, thế nhưng đem đối phương cho chính tàn đây là có thể đi." Bàn Tử ngây thơ nhìn một chút da dẻ.

Da phúc dường như con gà con mổ thóc tựa như gật gật đầu, Bàn Tử tên khốn kiếp này vẫn đứng là sẽ nghĩ. Xem ai không hợp mắt? Phòng chừng chính là cái kia Ngân Kiếm có loại đãi ngộ này.

Một phép thuật cấp ba trận tối thiểu cũng phải Đại Ma Pháp Sư thực lực mới có thể bố trí đi ra, thế nhưng bắt đầu dĩ thốt Mann cho Bàn Tử mấy khối phép thuật thạch, này phép thuật thạch cũng đều là thốt Mann thu gom tinh phẩm, vì lẽ đó ở da phúc hòa thanh âm dưới sự giúp đỡ, Bàn Tử mới có thể hoàn thành cái này "Hắc Âm thần cạm bẫy".

Thế nhưng dù vậy, có da phúc hòa thanh âm hai cái phép thuật thiên tài, hơn nữa Bàn Tử trong đoạn thời gian này cũng đem Ma Pháp Trận khắc họa đường nét học được hết sức vững chắc, ma pháp trận này vẫn hao phí không ít thời gian.

Nhìn một chút card pháp thuật trên xếp hạng thứ nhất Ngân Kiếm, Bàn Tử đột nhiên khinh thường hừ lạnh một tiếng. Hiện tại Ngân Kiếm điểm đã đạt đến hơn 800.

Ở đi xuống nhưng là một Hồng Nguyệt đế quốc chiến sĩ, Bàn Tử lúc ẩn lúc hiện có ấn tượng, cái kia thân thể khôi ngô, thần kinh đại điều trảng hán, hán vẫn là nhớ tới.

"Để cho các người ngó nhìn, điểm là thế nào xoạt đi lên." Bàn Tử vừa nói một bên từ bên cạnh tìm tới một đồng thực vật, đem khắc vào thật vất vả khi tìm thấy trên phiến đá Ma Pháp Trận cho ấn dấu đi.

Đang đào hầm trên, Bàn Tử quả thực chính là một thiên tài, đi ngang qua Bàn Tử một phen bố trí sau, liền ngay cả thanh âm cùng da phúc cũng không tìm được này Ma Pháp Trận dấu vết rồi.

Tuy rằng cẩn thận quan sát, vẫn có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo đường nét, thế nhưng những kia đường nét liền phẳng phất là dã thú sắc bén móng vuốt vẽ thương đi.

"." Nhìn Ma Pháp Trận, da phúc cái trán rịn ra Ti Ti mồ hôi lạnh. Cái tên mập mạp này, quả thực chính là cái yêu nghiệt. Ngay trang cạm bẫy, đó là thích khách một hạng cơ bản năng lực. Thế nhưng sợ là những kia nghiên cứu qua mấy năm cạm bẫy thích khách đều không có Bàn Tử làm được rồi.

Đối với mình làm ra ngay trang, Bàn Tử rất hài lòng. Còn nhớ hán khi còn bé, vì no bụng, ở trên núi đánh dã thú thời điểm, hán yêu nhất làm ra sự tình chính là đào cạm bẫy. Vừa bắt đầu những dã thú kia còn thường thường sẽ nhìn thấu, nhưng đã đến cuối cùng ở tổng kết vô số lần kinh nghiệm sau khi, coi như là giao hoạt nhất hồ ly cũng sẽ công khai bước vào đi.

"Da phúc. Người tới." Bàn Tử hướng về da phúc giờ giờ tay phải.

"Làm gì?" Da phúc bản năng cảm giác được Bàn Tử tìm hán khẳng định không có chuyện tốt lành gì.

"Người biết bình thường cạm bẫy đều là cần mồi nhử mới có thể thành công đi." Bàn Tử cười ngây ngô hướng về da phúc nói rằng.

"Àn. Há?" Da phúc đầu nhỏ đung đưa mau dường như trống lắc.

"Kỳ thực rất đơn giản, người vừa nãy nghe được những kia hỏa đuôi tiếng tru của lang đi, người men theo hỏa đuôi tiếng tru của lang, tìm tới bọn họ, cùng bọn họ chào hỏi." Bàn Tử một mình nói, căn bản không quan da phúc phản ứng.

"Không đi, đánh chết ta cũng không đi." Da phúc lần này có vẻ rất cố chấp, hỏa đuôi lang, hán nhưng là từng thấy những kia hỏa đuôi lang đem một đại địa chiến sĩ cắn máu tươi chảy ròng thảm trạng, vậy căn bản chính là một đám liền xương cũng phải cắn một cái gia hỏa.

Nhìn da phúc, Bàn Tử cười cợt phát xán lạn : "Da phúc, người nghĩ không muốn làm Ma Pháp Trận cái thứ nhất vật thí nghiệm? Lại nói, ta còn chưa từng có từng thấy loại này cạm bẫy Ma Pháp Trận phát động thời điểm là dạng gì đích tình cảnh."

Nhìn Bàn Tử này nụ cười xán lạn, da phúc thân thể ở hơi run rẩy, hán càng ngày càng cảm giác được mập mạp này so với ác ma càng kinh khủng.

"Được, ta đi." Nhìn cuốn cuốn ống tay áo Bàn Tử, da phúc liền vội vàng nói.

"Àn, Quang Minh thần sẽ chúc phúc, cầu phúc của." Bàn Tử dị thường đáng vốc tiều tụy nói rằng.

Nhìn da phúc này cẩn thận từng li từng tí một hướng về đường về sờ soạng bóng người, thanh âm lác lác đầu, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Ta biết người nghĩ tiêu trừ da phúc mồi lửa hỏa đuôi lang hoảng sợ, thế nhưng nếu như xảy ra chuyện làm sao bây giờ?"

"Xảy ra chuyện?" Bàn Tử giống lên con mắt nhìn thanh âm, này kinh ngạc đáng về tựa như cùng nhìn thấy chuyện khó tin nhất.

Bản Từ nhưng là vô cùng rõ ràng, ở da phúc trong nhãn giả bộ Ma Pháp Quyền Trục, có mấy chục tấm khiên phép thuật, chính là hấn một tấm một tấm hướng về trên thân thể ném, cũng đầy đủ chống được phép thuật cạm bẫy bên cạnh rồi.

.....

"Tổng cộng là 31 chỉ, xem ra Thất Nhạc viên cũng không có trong tưởng tượng buồn bức nguy hiểm." Nhìn chu vi xác chết, Ngân Kiếm hơi cười cợt.

Người theo đuổi Ngân Kiếm những kia Hoàng Gia học viện tinh nhuệ học viên đang giải phẫu những ma thú kia xác chết, những học viên kia cũng không có trong tưởng tượng hưng phấn như vậy, ngược lại dường như con rối như thế, như cùng ở tại làm bản chức công tác như thế.

Rất không bình thường, đi tới Thất Nhạc viên, như vậy tất cả mọi người nghĩ nỗ lực quét mới thành tích của chính mình, tuyệt đối sẽ không như ở bề ngoài như vậy bình tĩnh.

Lúc này, một tóc vàng, vóc người thoảng khôi ngô trẻ tuổi học viên đột nhiên nhắc theo một cái đốm hoa Song Đầu Xà đi tới, con kia đốm hoa Song Đầu Xà cũng chưa chết, chỉ là hoàn toàn bị đánh ngất xỉu rồi.

"Ngân Kiếm thiếu gia, ta hi vọng ngươi đáp ứng sự tình của chúng ta có thể làm được." Tuổi trẻ học viên đến gần Ngân Kiếm đem vật cầm trong tay Song Đầu Xà đưa tới Ngân Kiếm bên người.

Tiếp theo chỉ nghe "Xì xì" một tiếng, Ngân Kiếm trong tay cái kia trường kiếm màu bạc đã quán xuyên Song Đầu Xà thân thể.

"Phong đình, ngươi phải tin tưởng ta. Chỉ cần lần này ta có thể bắt được số một, như vậy ta thì sẽ hoàn thành ta đối với các ngươi cam kết." Ngân Kiếm rút ra trường kiếm trong tay, sau đó mỉm cười với hướng về Giai Mộc Tư nói rằng.

Đó là tiêu chuẩn Quý tộc nụ cười.

Giai Mộc Tư, không nói gì, chỉ là bắt đầu lẳng lẳng giải phẫu lên trong tay Song Đầu Xà, có điều ở tại trên mặt nhưng hơi có thể nhìn thấy từng tia một tức giận.

Nhìn ngó trong tay card pháp thuật, Ngân Kiếm nhợt nhạt cười cợt, ở đây mặt trên hấn điểm lại thêm bốn mươi. Có hồ ly Tề Tướng vì hấn chuẩn bị Ma Pháp Quyền Trục, còn có những học viên này giúp hấn, ai có thể tranh chấp quá hấn?

Nhìn vẫn xếp hạng cuối cùng Bản Từ, Ngân Kiếm nụ cười trên mặt càng phát xán lạn : "Một kẻ ngu ngốc đã nghĩ cùng ta tranh? Nằm mơ đi. Thanh âm là của ta."

Thế nhưng đang lúc này, đột nhiên từng trận ma thú gầm rú thanh âm của đột nhiên vang lên, đó là năm mươi, sáu mươi con ma thú mới có thể hội tụ mà thành âm thanh.

Tràn đầy trời đất vang dội toàn bộ Tùng Lâm, khiến lòng người bên trong không khỏi run rẩy lên.

Chạy trốn thanh, mấy chục con ma thú hội hợp mà thành chạy trốn thanh chấn động đến mức toàn bộ Tùng Lâm cũng bắt đầu lắc lư lên, cứ việc cẩn thận nghe, những âm thanh này chỉ là hơi hơi điểm xuống mặt đất, liên nhanh chóng chạy vọt về phía trước chạy đi, thế nhưng vẫn ở chỗ cũ thật sâu rung động lòng người.

"Hóa đuôi lang? Đó là hóa đuôi lang tiếng gào? Làm sao có khả năng? Chẳng lẽ có người ngớ ngẩn đến đi gây xích mích những này hóa đuôi lang?" Ngân Kiếm hơi nhứ nhứ mày lại. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Hóa đuôi lang chỉ là cấp bốn ma thú, thế nhưng thường thường là ở chung , chỉ cần gây xích mích một con, như vậy thì sẽ toàn thể điều động. Ở trên cánh đồng hoang, mặc dù là những kia đứng đầu Dong Bình đụng phải thành đàn hỏa đuôi lang cũng sẽ trước tiên tránh né, thế nhưng bây giờ lại có người đi gây xích mích hỏa đuôi lang?

.....

"Tên béo đáng chết, ta và ngươi không đội trời chung." Da phúc một bên liều mạng hướng về chính mình đâm vào Ma Pháp Quyền Trục, một bên xuyên qua cao cao bụi cỏ, chạy về phía trước. Một bên chạy còn một bên chú ý âm lên, nơi nào có nửa phần hoàng tộc đáng đáp. Quả thực chính là một tiểu.

Hấn vốn chỉ muốn thông qua phép thuật đem tàn bộ ở bốn phía hỏa đuôi bày sói mép sách, lẻ sách vài con dụ dỗ đi ra mới có thể, thế nhưng ai biết ngay ở hấn đập ra phép thuật sau khi, lại là một cái quyền trục hướng về những kia hỏa đuôi lang đập tới. Cái kia quyền sách có một hết sức tốt nghe tên, gọi là "Thụ thần Giác Tỉnh."

Phép thuật này quyền sách là một phụ trợ Ma Pháp Quyền Trục, hiệu quả liền để cho gây nên bên mình chiến ý, rơi vào một loại đất đỏ cảm xúc bên trong.

Ma Pháp Quyền Trục hiệu quả rất cường hấn, là một quần thể hiệu quả Ma Pháp Quyền Trục.

Thụ thần Giác Tỉnh là một trung cấp quyền sách, là một loại vô cùng quý trọng Ma Pháp Quyền Trục, đại khái cũng chỉ có thốt Mann mới có thể làm đi

ra. Da phúc đã từng cùng Bàn Tử tranh đoạt quá, thế nhưng là bất hạnh bị : được bi kịch rồi. Nhưng là hấn làm sao cũng không nghĩ ra, Bàn Tử dĩ nhiên sẽ theo đuôi ở chính mình sau khi, đem cái này quyền sách dùng ở nơi này.

"Cứu mạng a."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: chim đầu đàn

Hoàng thất trong phòng ăn rất yên tĩnh, an tĩnh chỉ có thể nghe được một ít nhỏ bé tiếng hít thở. Có điều cũng không lâu lắm, này tiếng hít thở đột nhiên trở nên nồng đậm

"Hon 1,300 phân, đã hơn 1,300 phân ra. Tể Tướng đại nhân Ngân Kiếm thiếu gia lại có thể làm được mức độ như vậy?" Một đã rơi mắt rằng, tóc thưa thớt ông lão hàm hàm hồ hồ nói.

Đó là tài chính đại thần, Kim mạn bá tước.

Nghe lão bá tước , một đám đại thần đều lộ ra một loại vẻ mặt kinh ngạc. 1300 phân, nếu như chỉ cần là ma thú cấp bốn , cũng là mang ý nghĩa đã tàn phá hơn ba mươi con ma thú cấp bốn rồi.

Mà bây giờ có điều qua mấy canh giờ mà thôi, mặc dù nói những ma thú kia là trải qua kém hóa , thế nhưng tin tưởng mặc dù là những kia thường thường cùng ma thú giao thiệp với hàng đầu Dong Bình cũng không thể có thể so sánh Ngân Kiếm làm tốt hơn rồi.

Nghe này tiếng ca ngợi, Kim nhét tâm kia con chuột mặt đã cười nở hoa, vì để cho Ngân Kiếm có thể có được các vị đại thần tán thành, được Hồng Bảo Thạch bệ hạ tán thành, hấn lần này nhưng là rơi xuống đại vốn liếng .

Mười mấy vạn kim tệ đập phá đi vào, hơn nữa một ít thủ đoạn hèn hạ, nếu như Ngân Kiếm lấy thêm không tới đệ nhất đó mới khuếch đại.

A Nhĩ Ars đế quốc quân đội thế lực vẫn là lão công tước cầm giữ, vì lẽ đó Kim nhét đã sớm đối với lần này bất mãn. Mặc dù hấn một mực lôi kéo một ít tướng lĩnh, thế nhưng cùng lão công tước so sánh với nhau, thế lực của song phương còn cách biệt cực xa.

Có điều Kim nhét nhưng cũng rất có kiên trì, hấn biết ở trong thời gian ngắn trong lúc đó tuyệt đối không thể vượt qua lão công tước. Vì lẽ đó liền đem kế hoạch đặt ở đời kế tiếp.

Chỉ cần Ngân Kiếm có thể ở Thất Nhạc viên bên trong đạt được ưu dị kết quả học tập, như vậy hấn liền có thể công khai đem Ngân Kiếm nhét vào trong quân đội. Một ưu tú trẻ tuổi người, hơn nữa quan văn hệ thống chống đỡ, muốn bò đến một vị trí rất cao vị trí cũng không khó khăn.

Trải qua mười năm, thậm chí hai mươi năm sau khi, chờ thế hệ trước tướng lĩnh toàn bộ xuất ngũ, như vậy cũng thời gian chính là Ngân Kiếm thiên hạ. Ở A Nhĩ Ars trong đế quốc có thể cùng Ngân Kiếm bối cảnh cùng sánh vai liền chỉ có lão công tước một phương, đáng tiếc chính là bên kia chỉ là một ngó nghiêng mà thôi.

"Công Tước đại nhân, xem ra Hắc Kim thiếu gia vận may cũng không tệ lắm, tôi thiếu bây giờ còn không có bị : được đá ra đi." Kim nhét hai tay nhẹ nhàng đặt ở trên ghế giữ trên tay, lộ ra một bộ vô cùng nhàn nhã tư thái.

Lão công tước cũng không nói chuyện, này thẳng tắp trên người chưa từng có uốn lượn quá, chỉ là mỉm cười nhìn những kia màu tím card pháp thuật.

Đang lúc này, Hồng Bảo Thạch bệ hạ này mỉm cười vẻ mặt hơi hơi cứng ngắc lại dưới, sau đó nói rằng: "Ai biết cái này thánh lá chắn, da phúc là ai?"

Nghe Hồng Bảo Thạch , một đám nhìn kỹ lấy lão công tước cùng hồ ly Tể Tướng đối lập đại thần lúc này mới đem sự chú ý đặt ở card pháp thuật trên.

Nhìn này card pháp thuật, một đám đại thần vẻ mặt hoàn toàn động lại ,

Từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm, mà hồ ly Tể Tướng ở hơi gần người một lát sau, trên mặt toát ra một loại tức giận vẻ mặt.

.....

Hỏa đuôi lang một con lại một chỉ tiến vào "Ám Hắc thần phạm bầy" bên trong, từ khi con thứ nhất hỏa đuôi lang xúc động này Ma Pháp Trận sau, Ma

Pháp Trận liền nhanh chóng đem chu vi đã biến thành một lưu sa hãm hại, mặt sau hỏa đuôi lang đang thức tỉnh đích tình hướng dưới, sợ không ngừng đang tránh né, nhưng là lưu sa hãm hại cũng không chuyển mà đem một con lại một chỉ hỏa đuôi lang lôi lại đi.

"Thác nước, đây chính là thác nước hiệu quả." Nhìn hướng vào phía trong sụp đổ, chu vi biến thành lưu sa "Ám Hắc thần cạm bẫy", liền ngay cả Bàn Tử cũng không khỏi trở mắt ngoác mồm, quá khoa trương.

Phạm vi này dĩ nhiên bao phủ chu vi sắp tới năm mươi mét, may mà Bàn Tử phản ứng nhanh, đem da dê hòa thanh âm một tay một ôm vào trên cây, nếu không thì, mấy người này sợ là cũng đã sớm rơi vào đi tới.

Da dê màu rất khó nhìn, trắng xám không nhìn thấy một chút màu máu, nhìn Bàn Tử cũng là gương mặt phần nộ. Mà thanh âm nhưng là khó có thể tin nhìn Bàn Tử.

Bàn Tử vừa nảy triển lộ ra thân thủ sợ là đủ để cùng một cái trung cấp chiến sĩ cùng sánh vai, hơn nữa còn là ở không cần bất kỳ đầu khí điều kiện tiên quyết.

"Da phúc, Quang Minh thần sẽ ca ngợi của, của điểm dĩ nhiên đang không ngừng quét mới." Bàn Tử đột nhiên nhìn một chút trong tay card pháp thuật, hàm hậu mỉm cười lên.

Da phúc ngẩn người, lập tức nhìn phía trong tay card pháp thuật. Ở phía trên, hắc điểm một đường bão táp, hiện tại đã đạt đến 1600 phân.

Nhìn điểm bão táp, da phúc dường như điêu khắc như thế hoàn toàn động lại, ở tỉnh táo sau, hắc cũng không có bất kỳ vẻ mừng rỡ như điên, mà là mồ hôi lạnh trên trán xoạt xoạt hướng phía dưới chảy ròng.

"Chim đầu đàn. Chim đầu đàn." Da phúc dường như điên tựa như trong miệng lẩm bẩm thì thầm. Trong nháy mắt hắc liền nghĩ tới Bàn Tử nói cho hắc biết liên quan với kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét điển cố.

Hắc hiện tại chính là con kia chim đầu đàn.

"Hai ngàn tứ." Đến lúc cuối cùng một con hỏa đuôi lang bị đẩy vào Ma Pháp Trận bên trong, da phúc điểm như ngừng lại hai ngàn tứ trên.

Mà lúc này, Ngân Kiếm điểm có điều 1000 ba mà thôi, Độ Nhị Danh có điều 800 mà thôi.

Nhìn này treo cao điểm, da phúc trong lòng đã đem Bàn Tử người thân thăm hỏi toàn bộ. Phòng chừng hội này tất cả mọi người đem mục tiêu đặt ở trên người hắc đi.

Nếu như hội này ai có thể giết chết hắc, như vậy thì sẽ công khai bước vào bảng xếp hạng đệ nhất.

Đây chính là một chiếc sừng thú con non a.

Đối với Độc Giác Thú không đỏ mắt, đó là không thể nào. Thế nhưng da phúc thật sâu rõ ràng, oan ức nhất định là hắc đến lưng, chim đầu đàn cũng nhất định là hắc đến làm, thế nhưng lợi ích, vậy khẳng định là Bàn Tử.

Da phúc hiện tại muốn ở Bàn Tử tám kia hàm hậu đáng yêu trên mặt hung hăng giẫm hai chân.

"Da phúc, chúc mừng ngươi." Thanh âm nhàn nhạt hướng về da phúc cười nói. Thánh khiết thanh âm tuy rằng thông minh, thế nhưng làm sao biết trong đó vấn đề, đề tiện cùng xấu xa.

"Da phúc, chúng ta tiến hành phía dưới một hạng, phòng chừng hiện tại có không ít người sẽ tìm tới cửa." Bàn Tử mỉm cười với hướng về da phúc nói rằng, nụ cười kia có vẻ chân thành cực kỳ.

Vừa nhìn Bàn Tử vẻ mặt, da phúc liền biết mình khẳng định lại cũng bị bi kịch rồi.

.....

"Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì thế này." Ngân Kiếm chân phải hung hăng dẫm nát một bộ móng vừa săn giết thi thể của ma thú trên. Cung thần tản ra, mỗi một chương đều giá trị 3000 kim tệ, hắc tổng cộng dùng bốn tấm, nói cách khác vì những này điểm, hắc đã đập phá hơn một vạn kim tệ.

Hơn nữa những này tinh nhuệ trợ giúp, hắc nên vững vàng bắt được đệ nhất mới đúng. Nhưng là bây giờ, không tới mười mấy phút thời gian, liền có người hoàn toàn thay đổi điểm.

Cứ việc nói hắc đã làm được rất ưu tú, đã có đầy đủ thẻ đánh bạc vì tương lai làm chuẩn bị. Thế nhưng con kia Độc Giác Thú lại làm cho hắc không bỏ xuống được.

Độc Giác Thú, Thánh Chiến Sĩ cấp bậc ma thú. Nếu như có thể lấy được nó, như vậy ở tương lai chính là một vô địch sức chiến đấu, phải biết toàn bộ Ngân Nguyệt Đại lục cũng bất quá mấy Chiến Vương mà thôi, Chiến Vương bên dưới, ai còn có thể cùng Thánh Chiến Sĩ cùng sánh vai?

Hướng chi, này con Độc Giác Thú vẫn là con non, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cấp cao ma thú đều có tôn nghiêm của mình, thờ phụng chính là Cường Giả Vi Tôn, trừ phi có thể đánh bại bọn họ, nếu không thì liền cơ hồ không có khả năng thu phục những kia cấp cao ma thú, thế nhưng con non

cũng không như thế. Chỉ cần từ nhỏ nuôi nấng, như vậy liền có thể thu được đầy đủ trung thành.

Bằng không Hoàng Gia học viện bên trong sủng vật hệ cũng sẽ không chỉ có vền vẹn mấy người mà đã xong, thu phục một con cấp cao ma thú, này muốn khó hơn nhiều lắm.

"Các người giết cho ta, ta muốn đem điểm hòa nhau đến." Ngân Kiếm đột nhiên hai mắt hơi ửng hồng hướng về phía sau mấy học viên nói rằng.

Thế nhưng những học viên kia nhưng lựa chọn trầm mặc, bọn họ đã rất mệt mỏi. Mấy canh giờ không gián đoạn giết chóc ma thú, để cho bọn họ thân thể đã đạt đến cực hạn. Càng sâu người, còn có mấy cái học viên đã phụ thương, lại tiếp tục , nhất định vô lực tiếp tục chống đỡ.

Thất Nhạc viên bên trong sẽ không chết, thế nhưng cũng không đại biểu bọn họ sẽ không tàn tật.

"Điều lắng cái gì? Lễ nào các người muốn để ta đổi ý sao?" Gấp mù quáng Ngân Kiếm giống như chỉ chó điên như thế gầm thét lên.

"Ngân Kiếm thiếu gia, người nên rõ ràng, hiện tại mọi người đã đến cực hạn, nếu như tiếp tục nữa , như vậy chỉ có thể hoàn toàn ngược lại." Người trẻ tuổi tóc vàng hít một hơi thật sâu, hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

"Ta mặc kệ, nếu như không lấy được đệ nhất , như vậy các người liền không thể dừng lại. Phong đình, lễ nào người không muốn nhìn thấy em gái của người sao?" Ngân Kiếm đột nhiên thay đổi ngày xưa cao quý ngữ khí, hướng về thiếu niên tóc vàng âm trầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: ai là cừu con?

Nhìn Ngân Kiếm, tên là phong đình thiếu niên tóc vàng nắm chắc quả đấm của chính mình, trên mặt tất cả đều là tức giận, nhưng là qua hồi lâu, quyền kia đầu chậm rãi nổi lông, ngón tay bắt đầu thả ra, đó là một loại thật sâu cảm giác vô lực.

"Ngân Kiếm thiếu gia, ta không hy vọng đến lúc đó em gái của ta sẽ phải chịu một chút xú thương tổn, nếu không thì, coi như rơi vào địa ngục, ta cũng phải kéo người chôn cùng." Phong đình lạnh lùng hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

Sau đó phong đình từ trên mặt đất cầm lấy một thanh trường kiếm hướng về Tùng Lâm nơi sâu xa đi đến.

"Hừ. Chỉ là một bình dân mà thôi, coi như lại có thêm thiên phú có có thể thế nào? Còn không phải muốn ở quyền thế dưới ngoan ngoãn hạ thấp này cao ngạo đầu lâu?" Nhìn phong đình đi xa bóng người, Ngân Kiếm hừ lạnh một tiếng.

Sau đó hắn nhìn phía ngoài hắn ra mấy vị học viên nói: "Chỉ cần ta có thể bắt được số một, như vậy gia tộc của các người liền có thể được đã từng đồng ý trôi qua đồ vật, tin tưởng các người lại địa vị trong gia tộc cũng nhất định sẽ nước lên thì thuyền lên."

Mấy vị kia học viên đã chết lặng, Ngân Kiếm vào lúc này Liên Hưng phấn tề hiệu quả cũng không đạt tới. Địa vị cùng thân thể so với, đến tột cùng cái nào quan trọng nhất?

Hay là địa vị, thế nhưng ở nơi này dựa vào thực lực mới có thể tiến lên trong thế giới, nếu như tàn tật, như vậy liền đại diện cho bọn họ sắp sa sút.

Nhìn sĩ khí cũng không cao những học viên kia, Ngân Kiếm cau mày nhìn một chút trong tay mình card pháp thuật. Thánh lá chắn, da phúc. A Nhĩ Ars để quốc hết thấy dự thi thành viên hẳn đều biết, cũng không có sự tồn tại của người này. Bất quá hắn nhưng cũng không ngu ngốc, ở trong chớp mắt liền muốn đến cùng Bàn Tử cùng nhau hải từ kia.

"Chỉ cần có thể giết chết hải từ kia ta liền có thể vững vàng người thứ nhất. Con kia Độc Giác Thú con non cũng là của ta rồi." Ngân Kiếm trong lòng thầm nói.

Có mang đồng dạng tâm tư không chỉ Ngân Kiếm một, cơ hồ tất cả mọi người chú ý đến da phúc danh tự này. Có điều may mắn là, phần lớn người đều không biết da phúc là ai, bởi vì da phúc là đột ngột tồn tại, ở tiền vào Thất Nhạc viên trước, mỗi cái quốc gia đều không có da phúc tư liệu.

"Da phúc, giết chết một người là 200 phân, này có thể so với giết chết những ma thú kia có lời nhiều lắm." Bàn Tử đếm trên đầu ngón tay tính toán như thế nào mới có thể thu được lấy lợi ích lớn nhất.

Thế nhưng một bên ngồi chung một chỗ trên tảng đá da phúc nhưng là trống miệng nhỏ, đẩy sau đầu hắc tuyến, sớm biết bị : được Bàn Tử như vậy sai

khiến, đánh chết hấn cũng không vào A Nhĩ Ars để quốc.

Bàn Tử ở tính toán một chút sau, đột nhiên nhìn phía trong tay card pháp thuật, tầm mắt của hấn tập trung vào một cái tên mặt trên.

"Tính Mục, điểm linh."

Nhìn mặt trên biểu hiện số liệu, dữ liệu, Bàn Tử lông mày chăm chú nhìn lên. Vị này thích khách dĩ nhiên cũng là linh phân, thật là quý dị.

"Là ở lo lắng cái kia thích khách sao?" Thanh âm hướng về Bàn Tử hỏi.

"Thanh âm, người nói cái này thích khách có thể hay không cũng muốn đi làm thịt người khác?" Bàn Tử quay đầu hướng về thanh âm hỏi,

Có điều tuy là nghi vấn ngữ khí, thế nhưng trong cặp mắt kia nhưng toát ra chính là một loại khẳng định ánh mắt.

Đối với đề tiện, xấu xa, Bàn Tử thực sự quá rõ ràng rồi. Cùng với đi cùng những ma thú kia liều mạng, chẳng bằng đi làm thịt những kia cao điểm người, như vậy nguy hiểm càng nhỏ hơn, càng có lợi một ít.

Nhìn Bàn Tử, thanh âm hơi cười cợt. Đây rõ ràng là một loại khẳng định nụ cười.

"Được rồi, Quang Minh thần sẽ ca ngợi cái này thích khách. " Bàn Tử đột nhiên nở nụ cười, nụ cười kia rất tà ác.

Bàn Tử cùng da phúc, thanh âm bắt đầu rồi một lần đối với ma thú đại càn quét. Đương nhiên điểm đầu là da phúc , cho tới những ma thú kia ma hạch cùng da lông chờ chút vật liệu toàn bộ đều là Bàn Tử .

Bàn Tử vô liêm sỉ đến liền những ma thú kia một chiếc răng cũng chưa từng có, dùng lời của mập mạp tới nói, chính là một chiếc răng trải qua xử lý cũng có thể cho rằng trang sức phẩm, biết cái gì là cấp cao ma thú không? Chính là mỗi một nơi đều có giá rất cao trị : xứng đáng ma thú.

Mà da phúc điểm tự nhiên là một đường tăng vọt, Ma Pháp Quyền Trục, Ma Pháp Trận, Bàn Tử chơi trò gian ở xóa bỏ những ma thú kia. Ở Bàn Tử trong tay, những ma thú kia thông minh quả thực thấp làm người giận sôi.

Da phúc khóc không ra nước mắt nhìn trong tay mình card pháp thuật trên điểm điên cuồng tăng trưởng, mỗi tăng cường một phần, hấn liền có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Chỉ là hai giờ liền lại tăng lên hai ngàn điểm.

"Hắc lão đại, có thể hay không giúp ta chia sẻ điểm tích phân?" Da phúc cẩn thận từng li từng tí một hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Phi. Lão tử một phần điểm cũng không cần. Liền này 200 đề phân, đó chính là lão tử giá trị bản thân." Bàn Tử hung hăng nhổ bãi nước bọt hướng về da phúc nói rằng.

Nhìn Bàn Tử, da phúc một lát không nói gì, sau đó hấn đưa mắt đưa lên ở thanh âm trên người. Có điều chỉ là bị : được Bàn Tử hung tợn trừng một chút, liền lập tức dời đi tầm mắt.

"Mẹ kiếp. Ai ngờ giết chết ta, ta rồi cùng ai liều mạng." Gấp mù quáng da phúc nắm tay bên trong nhẫn phép thuật, lẩm bẩm lẩm bẩm nói.

.....

Card pháp thuật trên đã có mấy người tên hoàn toàn đã biến thành màu đen, vậy thì đại diện cho những người kia đã mất đi ở Thất Nhạc viên bên trong cạnh tranh tư cách.

Mà mấy người điểm thì lại tăng gấp đôi ở tăng trưởng, không cần phải nói, vậy khẳng định là dựa vào săn giết người khác tới thu được điểm.

Bàn Tử rất phiền muộn, tuy rằng ma thú săn giết không ít, thế nhưng hiện nay vẫn không có đụng tới một người. Xem ra tất cả mọi người đem bọn họ này đội xem thành rất nhỏ yếu một đội.

Trên thực tế cũng chính là như vậy, ai cũng sẽ không đem một từ Bàn Tử, đứa nhỏ, nữ nhân tạo thành đội ngũ xem là một chuyện, ở không biết thánh lá chắn, da phúc người này đến tột cùng là ai đích tình huống dưới, Bàn Tử này một đội không thể nghi ngờ là an toàn nhất.

Tuy rằng để một người lùi cuộc thi có thể được 200 điểm, thế nhưng thường thường ánh mắt của người đều sẽ đem mục tiêu tuyến đặt ở những cường giả kia trên người.

Nếu như không diệt trừ những cường giả kia, coi như giết chết người yếu đạt được điểm cũng sẽ bị người khác cướp giật . Những người còn lại rất rõ ràng đạo lý này, mà những kia ngu ngốc tên sợ là sớm đã bị bôi đen rồi.

"Trời sắp tối rồi, đến đêm tối, tất cả nên dừng lại." Nhìn này quý dị màu đỏ bầu trời dần dần ảm đạm xuống, Bàn Tử nói nhỏ nói.

Trời tối đối với săn giết ma thú tới nói là một cái rất bất lợi chuyện tình, thậm chí còn có thể nói phải nguy hiểm. Bởi vì một ít ma thú thường thường có nhìn ban đêm con mắt, mà đối với nhân loại tới nói, thì lại căn bản sẽ không có như vậy ưu thế. Hay là một ít Ma Pháp Sư có thể thả ra Chiêu Minh phép

thuật, thế nhưng cũng tuyệt đối sẽ không thả ra ngoài.

Tại như vậy dưới điều kiện, thả ra Quang Hệ Ma Pháp, liền có thể cùng ngó ngán tìm tới ngang bằng rồi. Không chỉ có sẽ kinh động ma thú, sợ là những kia người nằm vùng cũng sẽ thẳng đến mà đi.

Nhìn một chút hơi hơi một mỗi thanh âm, Bàn Tử gương mặt nhức nhối. Đối với một cô gái tới nói, tại như vậy dưới điều kiện có thể tiếp tục kiên trì đã là món chuyện rất khó khăn chuyện, chứ nói chi là, còn muốn đối mặt lúc nào cũng có thể nhô ra nguy hiểm.

Có điều thanh âm lại có vẻ rất kiên cường, cùng nhau đi tới, trên mặt trước sau mang theo một loại nụ cười nhàn nhạt. Tựa hồ chỉ cần đi theo Bàn Tử bên người, hết thấy nguy hiểm liền cũng không đáng kể.

"Muốn tìm cái nghỉ ngơi địa phương." Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động.

Ngay ở Bàn Tử suy tính thời điểm, chỉ nghe một trận "Ào ào" thanh âm của ở trong bụi cỏ liên tục không ngừng hướng về, từng tiếng hùng hậu tiếng bước chân vội vã rục rịch. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Chỉ là một biết, liền nghe "Rào" một tiếng kích thích Thảo Diệp thanh âm của, chỉ thấy bên cạnh từ lúc cao mấy mét bụi cây đột nhiên bị : được đẩy ra, một bóng người cao to hiện lộ ra.

Đó là một người mặc màu xám quân trang hán tử, thân thể cao to dường như Thiết Thập giống như vậy, cơ nhục, bắp thịt tàn nhẫn mà hướng ra phía ngoài lõi cốt, mỗi một tác đều có vẻ rất có sức mạnh.

Ở tại trong tay phải nắm một cây búa to, cái rìu rất nặng nề, thế nhưng ở đây hán tử trong tay nhưng nhẹ như không có vật gì.

Ở trước mắt trùngngây mòm nhìn một chút Bàn Tử ba người chỉ chốc lát sau, hán tử kia đột nhiên bắt đầu cười lớn: "Không nghĩ tới ở đây dĩ nhiên cũng có thể tóm lại tiểu cừu con, mặc dù nhanh muốn nghỉ ngơi, thế nhưng cũng vượt qua không có."

"Tiểu cừu con?" Bàn Tử xem quái vật nhìn hán tử kia? Hán tử kia hẩn nhận thức, này rõ ràng là trên bảng xếp hạng hiện tại xếp hạng thứ ba cái kia Hồng Nguyệt đế quốc đại hán.

"Vĩ đại quang minh thân, đây rõ ràng là một con dê to béo." Bàn Tử hai mắt tỏa ánh sáng nhìn hán tử kia, sau đó nhưng là nhìn về phía da phúc.

Mà lúc này da phúc nhưng là đầy sau đầu hắc tuyến, điểm. Đã nhiều, hán cũng không tiếp tục muốn. Bây giờ lại đến rồi một trung đội tên đệ tam đại hán.

"Mịa nó. Người nói người không có việc gì tới nơi này làm gì? Không biết tên béo đáng chết kia chánh: đang phát sậu va không gặp người sao?" Da phúc vỗ vỗ bụi đất trên người, từ từ đứng lên, sau đó phi thường thân sĩ hướng về trên ngón tay của chính mình Không Gian Giới Chỉ sờ lên.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Pháp Sư Thập

Cung lâu dài là đại hán kia tên, một rất cổ quái tên, thế nhưng thực lực cũng không thấp. Dựa theo thanh âm lời giải thích, cái này cung lâu dài nên đã đạt đến chiến sĩ cấp cao tột cùng trình độ, hơn nữa tu luyện bạch ngân Đẩu Khí bên trong hiệu quả đặc biệt "Tăng cường sức mạnh" cũng làm cho lòng người kinh.

Thêm vào chuỗi này dày nặng đạt mấy trăm cân cái rìu, cung lâu dài đủ để cùng một cao cấp Cuồng Chiến Sĩ cùng sánh vai.

Cuồng Chiến Sĩ, đây chính là Ngân Nguyệt trong đại lục dị thường ít ỏi một đám người, năng lực đặc thù tuy rằng không sánh được da phúc máu chi di truyền, thế nhưng cũng cách biệt không xa.

"Phi. Ta cho ngươi khiêu khích tên Béo kia, ta cho ngươi khiêu khích tên Béo kia." Nhìn card pháp thuật trên xoay xoay hướng lên trên tầng trường điểm, da phúc hưng hăng ở cung lâu dài này đã chói sáng trên thân thể đập hai chân.

Chiến sĩ cấp cao? Phi. Bị : được mấy chục tám "Trung cấp chớp" Ma Pháp Quyền Trục đâm vào, chính là mạnh hơn cũng phải biến thành than cốc.

"Hắc lão đại, phía dưới chúng ta đi giết chết ai?" Hơi hơi đỏ mắt da phúc hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bây giờ da phúc đã bị : được Bàn Tử kích thích điên rồi, càng bị : được này điểm kích thích điên rồi. Nhìn ngất ngất ngây ngây đáng vẻ, làm như mặc kệ đối mặt ai cũng dám lên đi quyết đấu.

Hướng về da phúc lật ra một cái liếc mắt, Bàn Tử lại là một quyền đập tới. Kết quả da phúc thanh tỉnh, thế nhưng một vành mắt lại thay đổi đen thui đen thui .

"Ta tuyên bố tạm dừng, bây giờ tìm địa phương giải lao." Bàn Tử liếc mắt nhìn sắc mặt có chút tái nhợt thanh âm nói rằng.

.....

Bóng đêm rất yên tĩnh, tất cả tựa hồ cũng lâm vào yên lặng như tờ bên trong. Thế nhưng này yêu dị màu đen đỏ bầu trời lại có vẻ hết sức quý dị. Trong rừng rậm tuy rằng rất yên tĩnh, thế nhưng tĩnh cờ vẫn có thể nghe thấy một ít "Xoạt xoạt" chạy trốn tiếng, càng có thời điểm, một hai tiếng thăm hề hề tiếng kêu cứu mạng cũng sẽ đột nhiên vang lên.

Nhân loại đến thời gian nghỉ ngơi, thế nhưng những ma thú kia nhưng sẽ không. Đối với những ma thú kia tới nói, hiện tại mới phải đi săn thời gian tốt nhất.

Đại khái nhìn lướt qua chu vi này mười mấy ẩn giấu đi Ma Pháp Trận, Bàn Tử rất chân thật, chân thật tựa như cùng hiện tại ngủ ở trăm vạn đại quân bảo vệ bên trong, không, thậm chí so với. . .kia càng chân thật.

Này mười mấy Ma Pháp Trận tuy rằng bị : được Âm Hắc thần cạm bẫy thua kém rất nhiều, thế nhưng ở một cái cái tổ hợp lên, có thể đạt tới hiệu quả, Bàn Tử tin tưởng coi như là một đại địa chiến sĩ cũng sẽ triệt để mà bị : được vui lập ở trong đó, còn không mang thử độc .

Mà này mười mấy đơn giản Ma Pháp Trận, thì lại để thanh âm cùng da phúc trở mắt ngoác mồm, bọn họ trải qua chính quy card pháp thuật chưa từng có một lễ giáo sư quá bọn họ Ma Pháp Trận còn có thể như vậy tổ hợp.

Ma Pháp Trận bình thường cấp số càng cao, như vậy có thể phát huy ra hiệu quả liền càng mạnh. Vì lẽ đó thường thường Ma Pháp Sư đều là theo đuổi càng cao cấp Ma Pháp Trận. Thế nhưng Bàn Tử cũng không như thế, mười mấy đơn giản trận pháp ở Bàn Tử trong tay một tổ hợp,

Một tờ thêm phát ra vung ra uy lực cường khiến người ta khó có thể tin.

"Mập mập này tuyệt đối là yêu nghiệt." Đây là da phúc nhìn thấy Bàn Tử thiết kế ra Ma Pháp Trận tổ hợp đồ lúc phản ứng đầu tiên, sau đó nhưng là một bộ về mặt khóc không ra nước mắt.

Bàn Tử càng dễ tiện, càng hèn mọn, càng cường đại, như vậy cũng là mang ý nghĩa hấn những ngày kế tiếp càng nguy hiểm, càng không dễ chịu.

Bàn Tử bày xuống Ma Pháp Trận địa phương là một mảnh tương đối rảnh rồi khoáng cũng khá là bí mật địa phương, bí mật là bởi vì không dễ dàng bị phát hiện, mà trống trải nhưng là bởi vì có thể tốt hơn chứa đựng Ma Pháp Trận.

Ở Bàn Tử bố trí xuống, nhìn như chẳng có cái gì cả đất trống đã đã biến thành một thùng sắt, một tù không thể gãy thùng sắt. Nếu có ma thú hoặc là có người muốn đánh lên nơi này, như vậy nhất định sẽ bị : được va cái vỡ đầu chảy máu, hơn nữa càng đen đui là, coi như không ngừng chảy máu cũng va không phá.

Buổi tối rất lạnh, ở Thất Nhạc viên bên trong cũng là như thế. Có điều Bàn Tử sớm cũng chuẩn bị không ít đồ vật, trên tay hấn trong nháy không chỉ có thốt Mầm dạy cho hấn Ma Pháp Quyền Trực các loại, còn có một chút ở cạnh hải một trong thành trấn mua vài bạt lều bạt vắn vắn.

Vì lẽ đó ngược lại cũng không cần lo lắng, gió đêm sẽ nguội thân thể.

Nhìn yên tĩnh ngủ da phúc hòa thanh âm, Bàn Tử từ trong lồng ngực lấy ra một tấm tàn giấy, đó là Geel dạy cho hấn hắc thiết Đấu Khí.

"Tại sao ta cuối cùng cảm thấy phần này phục vụ quên mình đôi lấy hắc thiết Đấu Khí có vấn đề?" Nhìn trong tay tàn giấy, Bàn Tử nói nhỏ nói.

Quân nói giết, đã để Bàn Tử tiến vào một bình cảnh trạng thái, mặc kệ ở làm sao luyện tập, có thể đưa đến hiệu quả cũng không thể có thể lại sản sinh biến hóa long trời lở đất , cũng làm như tron vật tế không hề có một tiếng động hiệu quả. Một điểm một tác địa tăng mạnh Bàn Tử thể chất, thế nhưng muốn đột phá, căn bản chính là chuyện không thể nào.

Vì lẽ đó Bàn Tử chỉ có thể đem mục tiêu chuyển đến Ngân Nguyệt Đại lục thịnh hành Đấu Khí bên trên. Đối với phần này Geel nói tới dùng tính mạng đổi lấy Đấu Khí, Bàn Tử vẫn là rất quý trọng . Bởi vì hấn biết, Geel tuyệt đối sẽ không hấn hại hấn.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận ở một số đặc thù thời điểm ngoại trừ.

Vuốt ve trong tay dùng tính mạng đổi lấy Đấu Khí, Bàn Tử bắt đầu nghĩ thâm sâu : lo, hấn không biết đến tột cùng cũng không nên bắt đầu luyện tập. Nếu như nói thật sự dường như Geel nói như vậy dừng lại với chiến sĩ cấp cao, vậy liền thật sự bị kích.

Gió mát lạnh buốt thổi lên, đưa thân vào lều bạt ở ngoài Bàn Tử không khỏi run lập cập, sau đó nhẹ nhàng đem tấm kia tàn giấy để vào trong lòng.

Ở Bàn Tử trong tầm mắt xuất hiện hai đôi màu đỏ tươi con mắt, đó là một con Orthrus, đen nhánh da lông ở trong tối hồng sắc trời dưới phản xạ ra một loại quý dị ánh sáng long lấp, này chiếm cứ nửa cái đầu miệng đang không ngừng liêu linh khỏi trắng, từng luồng từng luồng ngọn lửa từ trong không

ngừng tuôn ra.

Orthrus đang không ngừng đập đất diện, sắc bén móng vuốt dường như lưỡi dao sắc như thép trên đất vẽ ra từng đạo từng đạo ngón tay dài ngắn vết xước, màu đỏ tươi trong ánh mắt tràn đầy khát máu, vẻ tham lam.

Ở Orthrus trong mắt, Bàn Tử chính là một khối thịt mỡ.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận mình là một khối thịt mỡ, thế nhưng ngươi cần dưới sao?

Bàn Tử ở cảnh giác nhìn chung quanh, xác định không có ai sau, càng là trong nháy mắt biến thành một con thoăn thoắt Viên Hầu, đông tránh tây tránh trốn ra Ma Pháp Trận, bước chân kia giống như quỷ mỵ thành thạo đi, không có để lại từng tia một dấu vết, này lực bộc phát, nhìn Orthrus con mắt đều bỏ ra.

Quân nói giết, cẩn thận nhìn tới thì sẽ phát hiện, Bàn Tử mỗi một cái động tác đều cùng quân nói giết tương xứng hợp, này hai mắt đỏ bùng tàn ra một luồng ác liệt sát khí, hàn như nước, lạnh như sương. Khiến người ta không khỏi trở mất ngoác mồm.

Một ngày không xuất thủ Bàn Tử rốt cục ra tay rồi, thế nhưng đối với Bàn Tử tới nói, đây là một loại rèn luyện. Tự như cùng ở quân lữ bên trong mỗi ngày đều muốn tiến hành thao luyện như thế.

Ở trong quân đội, nếu như hồi lâu bất động, như vậy thì sẽ mới lạ, Bàn Tử rất rõ ràng đạo lý này.

Cảm thụ lấy Bàn Tử sát khí trên người, nhìn Bàn Tử nắm đấm hướng về đầu của mình đập tới, Orthrus một đôi mắt đỏ tươi con mắt đột nhiên biến đổi, toát ra một loại vẻ hoảng sợ, sau đó chỉ nghe "A ô" một tiếng, Orthrus dĩ nhiên quay đầu bỏ chạy.

"Mịa nó." Nhìn chạy trốn Orthrus, Bàn Tử không khỏi trở mất ngoác mồm, ma thú này, ma thú này cũng TM có trí tuệ?

Có điều Bàn Tử cũng không có dừng lại, mà là nhanh hơn tốc độ, nắm đấm chiếu Orthrus đầu lâu oanh kích tới.

Chỉ là một quyền, liền đem Orthrus cho ném hôn mê.

Cú đấm này Bàn Tử chỉ dùng năm phần mười sức mạnh, không phải Bàn Tử không chịu xuống tay ác độc, mà là bởi vì Bàn Tử quyết định muốn bảo vệ chính mình 200 điểm.

"Da phức, ngươi ngó nhìn lão tử nhiều khổ cực, nửa đêm còn vì ngươi tăng cường điểm." Bàn Tử nhìn một chút lều bạt, gương mặt bi thương vẻ.

.....

Thất Nhạc viên loại nhỏ trong thành trấn có một toà cao cao Bạch Tháp, Bạch Tháp hoàn toàn là từ một loại đặc thù tảng đá xây lên, có vẻ xa hoa, hơn nữa có chứa một loại đặc biệt thần bí khí tức.

Nói chuẩn xác, đây là một toà Pháp Sư Tháp. Ở tứ nước tinh nhuệ tiến vào Thất Nhạc viên sau khi, toà này Pháp Sư Tháp trên liền xuất hiện một ít làm người chấn động gì đó.

Bốn cái màu sắc khác nhau Ma Pháp Trận trôi nổi ở Pháp Sư Tháp bốn phía, này cổ quái đồ án tự như cùng từng viên một khổng lồ vô cùng nhân cầu như thế, đúng là cùng Thần Chi Nhân có chút tương tự, thế nhưng là lại không giống, bởi vì theo Ma Pháp Trận bên trong đồ án đường nét biến hóa, này nhân cầu càng là đang không ngừng di động tới, tự như cùng sống như thế.

"Xem ra khóa này trẻ tuổi người có mấy vô cùng thật tốt. Cái kia Hồng Nguyệt đế quốc ma pháp sư này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) dĩ nhiên là vô cùng ít ỏi Không Gian Hệ Ma Pháp Sư."

Lão mập mỉm cười hướng về bên cạnh gầy ông lão nói rằng. Ở trước mặt của bọn họ, có mấy chục nhỏ huyền không Ma Pháp Trận, những kia Ma Pháp Trận bên trong càng là hiện ra từng hình ảnh trong rừng rậm cảnh tượng.

Chân thực, hoàn toàn là trong rừng rậm đích tình huống đích thực thực biểu diễn.

"Mặc dù là Không Gian Ma Pháp sư, thế nhưng tâm thái rất kém cỏi, không gian chong chóng phép thuật ngâm xương thời gian là ngũ giây, đầy đủ trước ở con kia tam nhân hùng phía trước phát động. Thế nhưng đối mặt nhào tới tam nhân hùng, hần nhưng hoảng loạn, liền phép thuật ngâm xương cũng quên. Nếu như không phải của hần đồng bạn cái kia cung tiễn thủ chống đỡ, hần đã sớm bị : được biến mất. " Gầy ông lão lạnh mặt nói.

"Không muốn như vậy xoi mói. Hần chỉ có 19 tuổi mà thôi?" Lão mập hơi cười nói, sau đó chỉ chớp mắt nhìn về phía mặt khác một bức tranh: "Nana cái Tinh Mục đây?"

"Không sai, ở không sử dụng bất kỳ phụ trợ điều kiện đích tình huống dưới ở một cái giờ bên trong liền một người một mình kích hội tám con ma thú cấp bốn một con cấp năm ma thú, thực lực như vậy là Thất Nhạc viên bên trong chưa từng có xuất hiện qua." Gầy ông lão lạnh lùng nói.

Nghe gầy lời của lão đầu, lão mập hài lòng gật gật đầu. Đây là hần lần đầu tiên nghe được gầy ông lão khích lệ người.

Thế nhưng đang lúc này, làm lão mập con mắt đảo qua một bức rất không bắt mắt hình ảnh lúc, nụ cười kia đột nhiên đọng lại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 54: mập mập này chính là tên khốn kiếp

Đó là một chỗ vô cùng bí mật địa phương, bí mật những kia hỗn độn bụi cây quần đem chu vi vững vàng che lại, có điều nhìn cẩn thận một điểm thì sẽ phát hiện, nơi đó cũng là một chỗ vô cùng trống trải địa vực, ở bụi cây quần bên trong chỉ có thưa thớt trồng vắng mấy cây cây nhỏ lẻ loi đứng thẳng ở trong đó.

Lão mập tầm mắt cố định hình ảnh khắp nơi này phó vô cùng tầm thường hình ảnh bên trên, cặp kia đen kịt con ngươi khi theo trên tầm hình đích tình cảnh di động tới, con ngươi di động tần suất không khỏi khiến người ta sản sinh một loại hoa cả mắt cảm giác.

Quá nhanh, thực sự quá nhanh.

Phát hiện lão mập dị dạng, gầy ông lão cũng cau mày, đưa mắt đi: dò dẫm đến này bức hoạ trên mặt, chỉ là trong phút chốc, hấn này về mặt cứng ngắt cũng động lại rồi.

Bởi vì bụi cây quần duyên cớ, vì lẽ đó nếu không nhìn kỹ căn bản không phát hiện được cái gì. Thế nhưng nếu như cẩn thận nhìn tới thì sẽ phát hiện, ở bụi cây trong đám ẩn giấu đi một vài thứ.

"Này sắc bén hấn là Orthrus móng vuốt, chỉ có Orthrus móng vuốt mới có thể sắc bén dường như ba nhọn xoa như thế, này Kim Hoàng Sắc không ngừng lập lòe tia lửa hấn là Thiểm Điện Điều da lông, còn có cái kia. Đó? Này dĩ nhiên là ma thú cấp sáu Hồng Châu con trần đầu, không đúng vậy, Hồng Châu con trần tốc độ di động rất nhanh? Làm sao sẽ chậm rì rì? Chờ chút, Hồng Châu con trần thời gian nào đổi thành dùng đầu bò sát rồi hả?" Gầy ông lão lông mày súc chăm chú.

Trong hình ẩn giấu gì đó thực sự quá làm người chấn kinh rồi, chỉ cần là gầy ông lão phát hiện ma thú cấp bốn liền có năm, sáu con, cấp năm ma thú một con, mà con kia Hồng Châu con trần càng là ma thú cấp sáu.

Ngay sau đó, gầy ông lão lông mày đột nhiên một ung dung, tầm kia lạnh lẽo mặt hơi hơi cứng ngắt, dường như là một loại dờ khóc dờ cười về mặt.

Chỉ thấy một đáo dác Bàn Từ ở cảnh giác nhìn chung quanh sau, gánh này Hồng Châu con trần thân rắn từ trong bụi cỏ dương dương tự đắc tiêu sái đi ra.

Này Hồng Châu con trần không biết là chết rồi vẫn là hôn mê, tựa như cùng một con như chó chết từ khí bạch lại: nhò và kéo trên đất.

"Cái tên mập mập này." Lão mập lúc này rốt cục đã mở miệng, có điều trên mặt nhưng cũng là một bộ dờ khóc dờ cười về.

Gầy ông lão không hề trả lời lão mập, mà là hướng về đỉnh trong tháp ương một tấm màu đen trên bàn nhìn tới, ở phía trên cũng có một Ma Pháp Trận, mặt trên tấm thẻ màu tím hình chiếu có vẽ là rõ ràng như thế.

"Khoảng thời gian này không có điểm mức độ lớn tăng trưởng tình hình." Gầy ông lão trong miệng thần nhiên nói, một đôi mắt toát ra một loại khiến người ta không dò rõ ánh mắt.

"Chỉ cần là chỗ đã thấy ma thú liền có nhiều như vậy, như vậy không nhìn thấy đây?" Lão mập đột nhiên nói nhỏ nói.

"Tên Béo kia rất dễ tiện." Nghe lão mập, gầy ông lão trong miệng từ từ phun ra vài chữ, cũng không biết là đang khích lệ hay là đang trào phúng.

.....

Nếu như Bàn Từ biết Pháp Sư Tháp có thể giám sát toàn bộ Thất Nhạc viên Ma Pháp Trận, hấn nhất định sẽ không đem thực lực toàn bộ bày ra. Đối với Bàn Từ tới nói, đó chính là lá bài tẩy, xóc lên lá bài tẩy của mình để cho người khác xem, đừng nói vậy có nhiều choáng váng.

Đương nhiên nếu như hấn nghe được gầy ông lão câu nói sau cùng nhất định sẽ cao hứng mặt mày hớn hở, dễ tiện, đối với Bàn Từ tới nói, đó chẳng khác nào lớn nhất ca ngợi.

Nhìn đầy đất bị đập nát ma thú, Bàn Từ dần dần cười. Những ma thú này cũng đều là vàng rực rỡ kim tệ. Cấp cao ma thú ma hạch cùng thân thể cũng đều có thể bán được không ít giá tiền.

Phải biết ở bên ngoài muốn tàn sát những ma thú này, cũng không có đơn giản như vậy. Đừng nói một người, chính là một con tinh anh Dong Binh tiểu đội, muốn tàn sát một con cấp bốn ma thú cũng là một cái chuyện vô cùng khó khăn chuyện.

Nhìn vẫn hiện ra màu đỏ sậm bầu trời, Bàn Tử cũng hơi có chút phiền muộn. Những này sủa đầu sủa não ma thú tựa hồ cũng thay đổi thông minh lên, từ khi hắn đánh ngã xiu con kia trên đầu khám nạm một viên Hồng Châu tử con trăn, liền cũng không còn một con ma thú xuất hiện.

Có điều Bàn Tử đột nhiên lại cười xấu xa lên, bởi vì ngay ở hắn phiền muộn thời điểm, đột nhiên lại là một tiếng hét thảm tiếng vang lên, không cần phải nói, khẳng định lại là cái nào kẻ xui xẻo bị : được ma thú giết chết.

.....

Sáng sớm, bầu trời lại khôi phục thành này bởi yêu dị màu đỏ, tựa như cùng giá thấp nhất sơn phần đang không ngừng bởi trét lấy bầu trời. Có điều Thất Nhạc viên bên trong không khí ở sáng sớm cũng biến thành rực rỡ hẳn lên, loại kia mùi hôi khí tức cũng theo sáng sớm gió nhẹ mà sạch sành sinh hết sạch.

Trong lúc lơ đãng sẽ phát hiện một ít trên lá cây, một ít cổ quái thực vật trên lại vẫn mọc ra vài giọt óng ánh nước sương, ở trên trời làm nổi bật dưới, tản ra một loại màu đỏ nhạt ánh sáng nhạt, cực kỳ xinh đẹp.

Da phúc cảm giác này vừa cảm giác ngủ rất chân thật, cũng rất thoải mái, hắn chưa từng có cảm giác được lại vẫn có thể ngủ được như thế an ổn, mặc dù là ở nguy hiểm như vậy trong hoàn cảnh.

Ở trong hoàng thất, sinh ra liền cần lo lắng đề phòng, không, hoặc là nói khi sinh ra một khắc đó, hắn số mệnh liền bị xác định.

Không chỉ có muốn từng ngày từng ngày nhiều lần học tập những kia rườm rà hoàng gia lễ nghi, tiêu chuẩn thân sĩ lễ tiết, khiến người ta đau đầu đủ loại thư mục, còn có này khiến người ta cần phải đi nỗ lực thí nghiệm mấy trăm khắp cả thậm chí mấy ngàn khắp cả phép thuật. Không ngừng tăng cường kế hoạch của chính mình. Càng cần phải tham dự đến Hoàng thất câu tâm đầu giác bên trong.

Hay là ngươi chỉ là muốn bình an sống hết đời, thế nhưng những người khác nhưng tuyệt đối sẽ không cho ngươi an ổn , được rồi, ngươi không muốn trở thành Hoàng đế? Vậy ngươi tốt xấu muốn ở lão tử xông pha chiến đấu thời điểm làm một người bia đỡ đạn đi, hai ngươi không giúp đỡ? Cũng được, UU đọc sách (www. uukanshu. com) thế nhưng như thế nào cũng phải để Bản hoàng tử ở bên cạnh ngươi xếp vào hai người mới yên tâm đi.

Đây chính là sinh ở Hoàng thất bị ai, mặc dù coi như hơn người một bậc, thế nhưng ở trong âm thầm nhưng ẩn giấu đi vô số đề tiện, xấu xa.

Da phúc đã có chút mất hứng những ngày đó, vì lẽ đó những ngày qua cứ việc mỗi ngày bị : được Bàn Tử bắt nạt, thế nhưng hắn nhưng cảm giác trong lòng rất an toàn, chân thật mặc dù là ở Thất Nhạc viên loại nguy hiểm này trong hoàn cảnh.

"Hay là hắn so với...kia những người này càng giống như một ca ca đi." Một số thời khắc nhìn thấy Bàn Tử bóng người, da phúc trong lòng thỉnh thoảng sẽ sản sinh ý niệm như vậy.

Bàn Tử cú đâm kia đã thật sâu lạc ấn tại da phúc trong đầu, ở thương tích khắp người đích tình huống dưới, cú đâm kia dĩ nhiên dừng lại?

Có thể, người mập mạp kia là người tốt.

Thật sâu hút một hơi không khí, da phúc mỉm cười với mở mắt ra, nụ cười kia rất ngọt ngào, tựa như cùng một hồn nhiên hài tử như thế.

Thế nhưng ngay ở da phúc nhìn thấy hết thấy trước mắt lúc, này nụ cười vui vẻ đột nhiên động lại , qua hồi lâu, mới từ từ phun ra hai chữ: "Mịa nó."

Những kia trong bụi cỏ là cái gì? Ma thú? Tổng cộng hơn hai mươi con ma thú? Hơn nữa còn đều là choáng váng

Da phúc dùng cái mộng nghĩ cũng biết chuyện gì thế này.

"Hơn hai mươi con ma thú, còn có cấp sáu tồn tại, đó là bao nhiêu điểm?" Nhìn chính đang ngủ say Bàn Tử, da phúc khóc không ra nước mắt, trong lòng đã đem Bàn Tử người thân thăm hỏi vô số lần.

"Người tốt? Phi. Mập mạp này chính là tên khốn kiếp."

Thu gom, phiếu phiếu. Thúc càng phiếu cái này cũng không cần , vị nào đại đại lại ném thúc càng phiếu, Bàn Tử liền tìm khối đậu phụ đâm chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: hãn lang

Nhìn này hơn hai mươi con ma thú, mới vừa từ trong giấc mộng tỉnh lại mặt mỉm cười thanh âm ở xoa xoa cặp kia bảo thạch tựa như con mắt sau, giết mình không ngậm miệng được. Hơn hai mươi con ma thú, trong đó có mười chín con cấp bốn, hai con cấp năm, ngoài ra còn có một con cấp sáu, tuy rằng trải qua kém hóa, thế nhưng chính là một đại địa chiến sĩ sợ cũng không chịu nổi.

Đầu Khí là có hạn, tựa như cùng ma lực như thế, càng hao tổn càng ít, căn bản cũng không có khả năng duy trì thời gian lâu như vậy. Trừ phi.

"Trừ phi có người đơn thuần dựa vào thân thể đạt đến chiến sĩ cấp cao trình độ." Trải qua một phen tính toán, thanh âm trong đầu nhanh chóng thoáng hiện qua một ý nghĩ.

Thế nhưng sau đó thanh âm vừa khẽ nở nụ cười, chỉ là bằng vào thân thể khả năng sao?

Không rõ vì sao thanh âm đã từng hoài nghi Bàn Tử, thế nhưng cái kia ý nghĩ chỉ là một cái thoáng mà qua. Nhìn, Bàn Tử ngủ say đáng vẽ, khóe miệng còn giữ vài giọt óng ánh chất lỏng, người kia súc vô hại đáng đập có thể giết chết nhiều ma thú như vậy?

Thanh âm nhìn phía tỉnh lại da phúc, da phúc vừa muốn mở miệng cáo Bàn Tử hắc trạng nhưng là muốn nói lại thôi, hãn đột nhiên phát hiện, này rõ ràng nên ngủ say Bàn Tử làm sao mở mắt ra? Trong ánh mắt còn toát ra một loại xanh mượt ánh huỳnh quang.

"Là ta làm, là ta dùng đặc thù Ma Pháp Quyền Trục đem những ma thú này ném ngắt." Ở Bàn Tử này sỏi xám lớn tựa như dưới ánh mắt, da phúc, một người cao quý hoàng tộc, một đem tín dụng nhìn so với sinh mệnh là quan trọng hơn hoàng tử lần thứ nhất nói dối rồi.

Sau đó da phúc thừa dịp Bàn Tử không chú ý, ở hung hăng trợn mắt nhìn Bàn Tử một chút sau, đằng hoàng hướng về những ma thú kia đi đến, một lại một cái phép thuật tàn nhẫn mà hướng về những ma thú kia trên thân thể ném tới.

"Hôn mê đi, nên. Để cho các người không có chuyện gì đi tiêu chọc tên Béo kia." Da phúc một bên nói nhỏ nói, một bên dùng tàn nhẫn nhất phép thuật ở giày xéo những ma thú kia.

Có điều da phúc không có phát hiện là, trong khoảng thời gian này, hãn ma lực càng là ở bất tri bất giác nhanh chóng tăng trưởng, nguyên bản một Băng Châm Thuật ở ở tình huống bình thường chỉ có thể thả ra mười mấy cây băng châm, thế nhưng hiện tại nhưng có thể thả ra hơn hai mươi rễ : cái.

.....

Tỉnh lại sau giấc ngủ, Bàn Tử phát hiện da phúc đã đem những ma thú kia hoàn toàn giải quyết hết, chỉ là. Hết thấy thi thể của ma thú đều vô cùng thê thảm, cũng tỷ như này Thiêm Điện Điều da lông, nguyên bản lấp loè ánh sáng vàng kim lộng lẫy trông rất đẹp mắt, tuyệt đối có thể thu được quý phụ nhân yêu thích. Nhưng là bây giờ, ánh sáng vàng kim lộng lẫy đúng là vẫn còn, nhưng là đã hoàn toàn đã biến thành lưới đánh cá.

"Mahler Kopeck. Như vậy ma thú còn có thể bán lấy tiền sao?" Bàn Tử trở mắt ngoác mồm nhìn những ma thú kia xác chết, sau đó sắc mặt tái nhợt nhìn về phía da phúc.

Da phúc nhưng là Diễm Diễm nở nụ cười, giống như hải tử ngoan như thế chạy tới thanh âm bên người, Diễm Diễm một tiếng một tỷ tỷ.

Da phúc vốn là đáng yêu,

Này mái tóc màu vàng óng phối hợp này trắng nõn tuấn tú khuôn mặt tựa như cùng một con rối như thế, lại phối hợp này thân lễ phục màu trắng, quả thực là một ưu tú nhất Tiểu Chính Thái.

Đối với da phúc, không có nữ nhân có thể chống lại, liền ngay cả thanh âm cũng là như thế. Chỉ thấy thanh âm mỉm cười với lời kéo da phúc tay nhỏ, gương mặt từ ái.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử trợn mắt ngoác mồm.

Tên tiểu hồn dân này dĩ nhiên cũng học xong? Còn có trò giỏi hơn thầy thắng lam xu thế?

"Mịa nó." Bàn Tử rất muốn hướng về phía da phúc dựng thẳng lên một ngón giữa đến, thế nhưng chung quy mạnh mẽ địa nhịn được. Không một lời cò họng hướng đi những kia vô cùng thê thảm ma thú xác chết.

Ở Bàn Tử trong mắt hết thấy đều là có giá trị, chính là không giá trị cũng phải biến thành có giá trị.

Lưới đánh cá như thế nào ? Cái này gọi là thời thượng. Hồng Châu từ vỡ tan? Lẽ nào người không biết cái gì là không trọn vẹn mỹ?

Card pháp thuật người trên mấy càng ngày càng ít, thời gian một ngày đã ít đi có chừng một phần tư. Đào thải ra khỏi đi đại đa số là một ít kẻ xui xẻo, mà những người còn lại tuy rằng không thể nói toàn bộ là tinh anh, thế nhưng vẫn có thể duy trì được, đó chính là một loại bản lĩnh. Hiện tại xếp hạng thứ

nhất chính là da phức, điểm thiếu một chút, liền đạt đến 8000. Vàng vằng chiếm cứ đầu bảng. Mà đệ nhị vẫn là Ngân Kiếm, Ngân Kiếm điểm đạt đến hơn ba ngàn. Xuống chút nữa điểm cũng có chút bình quân rồi.

Đối với điểm khá cao Bàn Tử không một chút hứng thú, Bàn Tử ánh mắt vẫn tập trung ở phía sau cùng. Nơi đó có ba người điểm là số không, Bàn Tử, thanh âm cùng Tinh Mục.

"Vị này đề tiện thích khách đến tốt cùng muốn làm gì đây?" Bàn Tử trong miệng nói nhỏ nói. Dựa theo đạo lý tới nói, Tinh Mục nên động thủ mới đúng nhưng là bây giờ lại vẫn không hề có một chút phản ứng.

Vậy thì có chút không bình thường, là phi thường không bình thường.

"Có muốn hay không đi trước đưa cái này Tinh Mục giết chết?" Bàn Tử trong đầu nhanh chóng thoáng hiện qua một ý nghĩ. Bàn Tử rõ ràng, cái này Tinh Mục là uy hiếp lớn nhất.

Bàn Tử bình thường yêu thích đem uy hiếp bóp chết ở trong nội, mà không phải chờ đối phương tìm đến cửa.

Thế nhưng rất nhanh Bàn Tử liền buông tha cho, nếu như chỉ có một mình hắn, như vậy hắn hiện tại liền dám một đường Đồ Thần diệt Phật, trực tiếp giết hướng về Tinh Mục. Thế nhưng thanh âm cùng da phức? Cũng không phải hai người thực lực không đủ, mà là bởi vì Bàn Tử không yên lòng, ở Thất Nhạc viên bên trong, bất kỳ đích tình huống đều có khả năng phát sinh, Bàn Tử không hy vọng xuất hiện Nữ Thần May Mắn đứng sai đội đích tình huống.

"Lách tách." Ngay ở Bàn Tử trầm tư thời điểm, trong tay hắn card pháp thuật đột nhiên vang lên một trận lách tách tiếng vang. Ở card pháp thuật trên, những người kia tên phía dưới đột nhiên xuất hiện một như ẩn như hiện Lục Mang Tinh bản đồ, bản đồ bên trên mờ mờ có thể nhìn thấy mấy điểm sáng màu trắng đang không ngừng nhúc nhích.

"Đây là cái gì?" Bàn Tử nghi hoặc nhìn trong tay sản sinh đột biến card pháp thuật.

"Đây mới là Thất Nhạc viên chân chính mê hoặc tứ nước tinh anh tham gia trọng yếu nguyên nhân. Lục Mang Tinh là Thất Nhạc viên bản đồ, mà những kia điểm sáng màu trắng nhưng là trúng ma thú, cũng không biết lần này sẽ thả ra cái gì?" Thanh âm từ từ hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Trúng ma thú?" Bàn Tử một đôi mắt nhất thời toát ra một loại đỏ bừng ánh sáng lộng lẫy. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Đang lúc này, card pháp thuật trên đột nhiên xuất hiện một con ma thú đồ án, đó là một loại hình thể khá là to lớn Dã Lang, tựa như cùng con nghé con như thế, thân thể có vẻ dị thường dũng mãnh.

"Hãn lang?" Nhìn card pháp thuật, da phức đột nhiên thất sắc nói, mà vẫn trấn định thanh âm, lúc này cũng lộ ra một loại khó có thể tin về mặt.

"Hãn lang là cái gì?" Bàn Tử hai mắt sáng lên vội vàng hướng hai người hỏi.

"Ồ ma thú bên trong, có một loại gọi là hãn lang ma thú, chủng ma này thú mặc dù chỉ là một loại ma thú cấp bốn, thế nhưng là có rất cao sinh sôi nảy nở tính. Đại khái năm năm thì sẽ sinh một lần trứng. Hơn nữa mỗi một lần đều có thể sản xuất mười viên trở lên." Thanh âm hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Năm năm? Mười mười viên?" Bàn Tử hơi hơi thất vọng.

Nhìn Bàn Tử, da phức lộ ra một loại ánh mắt khinh bỉ, sau đó nói rằng: "Ma thú tuổi thọ bình thường đều rất dài, mà điều này cũng làm cho để cho bọn họ sản sinh đời sau chu kỳ tính cũng biến thành rất dài. Một loại ma thú đều là hai mươi năm mới sinh dục một lần, hãn lang đã xem như là rất ngắn rồi. Nếu như có thể được một đôi công mẫu hãn lang, như vậy ở trong hai mươi năm một bên có thể xây dựng lên một con hãn Lang Kỳ Binh đội, ít nhất cũng có thể đạt đến mấy trăm người quy mô."

"Phải biết, ma thú kỳ binh thường thường là bình thường kỳ binh sức chiến đấu mấy lần thậm chí gấp mười lần. Trước đây chưa từng có một lần từng xuất hiện hãn lang trứng mới đúng." Da phức lẩm bầm lẩm bầm nói, gương mặt bất mãn về, La Mã Thần Thánh đế quốc cũng không thuộc về bốn cái quốc gia bên trong. Nếu như bốn cái quốc gia lớn mạnh, như vậy đối với La Mã Thần Thánh đế quốc tới nói cũng không phải chuyện tốt lành gì.

"Hãn lang." Bàn Tử trên mặt mang theo Hồng Quang nói, cặp mắt kia đã đã biến thành đỏ mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: đều điên rồi

Hoàng thất trong nhà ăn nhiều hơn một chút trên người mặc màu đỏ nhạt người hầu gái già bộ người hầu gái, đang bận bịu dọn dẹp toàn bộ phòng ăn, cứ việc nơi này cũng không có cái gì đại biến động, thậm chí ngay cả từng tia một tro bụi cũng không có, thế nhưng các nàng vẫn cần phải đi quét tước, hơn nữa không cho phép một tia sơ sẩy.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế nên tính là một cũng không xa xỉ Đế Vương, vì lẽ đó trong phòng ăn cũng không có trong tường tượng tráng lệ, đúng là cùng một giống như Quý tộc nhà phòng ăn như thế, duy nhất có khác biệt chính là nơi này đặc biệt lớn, vì lẽ đó mỗi lần quét tước thời điểm cần thiết nhân thủ cũng đặc biệt nói.

Thập diện bảy màu đèn treo dưới bàn ăn đổi lại một tầng màu trắng khăn trải bàn, này trắng như tuyết màu sắc cùng trên bàn Ma Pháp Trận màu sắc bổ sung lẫn nhau.

Đem Ma Pháp Trận tôn lên dị thường dễ thấy, chỉ thấy một người mặc màu đỏ người hầu gái già bộ tóc vàng người hầu gái hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Ma Pháp Trận, trên mặt lộ ra gương mặt vẻ vui mừng.

Nữ kia bọc cùng những khác người hầu gái không giống, ở tại hần người hầu gái trên người có thể cảm giác được một loại vô cùng cẩn thận một chút thái độ, chỉ cần là từ trong công việc liền có thể nhìn ra, các nàng thậm chí sẽ không đi vọng : ngắm trên bàn Ma Pháp Trận, chỉ là chuyên tâm với mình trong tay ưu khuyết điểm. Thế nhưng cái kia người hầu gái nhưng có chút lớn mặt rồi.

Đương nhiên quan trọng hơn là, cái kia người hầu gái trên người toát ra loại kia vô cùng tự nhiên, vô cùng khí chất cao quý để cho ở người hầu gái quần bên trong có vẻ hơi hạc đứng trong bầy gà.

"Công chúa, đi nhanh đi, một hồi bệ hạ cùng những đại thần kia liền muốn đến rồi." Một chính đang lau chùi đồng hồ cát người hầu gái, ở cảnh giác nhìn chung quanh sau, đi nhanh vài bước đi tới cái kia tóc vàng người hầu gái bên người hơi hơi căng thẳng nhẹ giọng nói rằng.

"Mau nhìn, tiểu tử, Ngân Kiếm dĩ nhiên xếp tới thứ hai, đã 3000 điểm rồi." Tóc vàng người hầu gái lúc này tựa hồ cái gì cũng không có , trực tiếp lôi kéo nữ kia bọc nói rằng.

"Công chúa điện hạ, nhỏ giọng một chút, ta nhưng là lén lút mang người tới, nếu để cho người khác phát hiện nói, ta nhất định sẽ bị : được trừng phạt" Bị : được đòi làm thiệp từ người hầu gái sợ hãi nhìn chung quanh.

"Ngân Kiếm, phụ hoàng đã từng nói muốn cho hần khi ta vương tử, xem ra cũng không phải rất kém cỏi." Tóc vàng người hầu gái một đôi mắt toát ra từng trận mừng rỡ ánh sáng.

Thu dọn công tác đã tiếp cận kết thúc, lúc này những kia người hầu gái đã tất cả đi ra ngoài.

"Được rồi, được rồi, công chúa điện hạ, ta thừa nhận Ngân Kiếm thiếu gia thật sự rất tuyệt. Đi nhanh đi, không đi nữa liền đến không kịp." Nhìn những kia người hầu gái, tiểu tử lôi kéo tóc vàng kia người hầu gái liền đi ra ngoài.

Lúc này môn đã mở ra , mơ hồ có thể nghe thấy từng trận từ từ tiếng bước chân từ truyền ra ngoài đến.

Làm tiểu tử lôi kéo tóc vàng kia người hầu gái xuyên qua hành lang thời điểm, vừa vặn đụng phải đi ở trước nhất Hồng Bảo Thạch Đại Đế cùng một đám đại thần. Cũng may tại hành lễ lúc cần cúi đầu, vì lẽ đó một đám đại thần cũng không có phát hiện.

Có điều Hồng Bảo Thạch Đại Đế ở ở đằng thoáng nhìn sau,

Mỉm cười Sắc Khước có vẻ hơi cứng ngắc.

.....

Đang "hot" bảo thạch Đại Đế cùng một đám đại thần tiến vào phòng ăn sau khi, còn chưa kịp ngồi xuống, nhìn card pháp thuật trên lộ ra đi ra không ngừng lóe lên ma thú, cả đám toàn bộ đều ngây ngẩn cả người.

"Hần lang? Này dĩ nhiên là hần lang, chết tiệt." Một miệng mũi hơi khoan, mặt chữ quốc trên người mặc một thân quân trang người trung niên đột nhiên hời hợt nói.

Hồng Bảo Thạch bệ hạ hơi cười cợt, thế nhưng hai tay nhưng vững vàng nắm chặt ghế tựa chỗ tựa lưng trên cao nhất một tầng cọc gỗ, bởi vì hơi hơi dùng sức, này cọc gỗ dĩ nhiên phát sinh một trận nhỏ bé kêu kệt tiếng vang.

"Sớm biết lần này ma thú là hần lang, liền nên." Đây là một chúng đại thần trong đầu đồng thời né qua ý nghĩ.

Tuy rằng những kia tuổi trẻ tinh nhuệ là đỉnh cấp người, thế nhưng là cũng chỉ là trên danh nghĩa , ở mỗi cái quốc gia, Hoàng thất, Quý tộc trong gia tộc đều hoặc nhiều hoặc ít đều có một nhóm tinh anh. Đơn giản tính ra chính là ẩn giấu thực lực.

Những người này cũng đồng dạng tuổi trẻ, nhân số rất ít, thế nhưng bọn họ chịu đựng đến huấn luyện trình độ tàn khốc xác thực những kia Hoàng Gia học viện đi ra tinh anh mấy lần, thậm chí mười mấy lần. Bởi hời với thời khắc sống còn, đi khắp ở mặt đất ngục mếp sách, lẻ sách, cơ hồ mỗi cái gia tộc

đều có như vậy một đám người.

Con số cũng không nhiều, thế nhưng đây mới thực sự là tình thế.

Nhìn hân lang, lão công tước trong mắt cũng toát ra một loại dị dạng ánh sáng lộng lẫy, mà bên kia hồ ly Tề Tướng trong con người từ lâu là hết sạch lờ lờ.

Từ Thất Nhạc viên bên trong sân bắn ma thú, thu được trứng ma thú bình thường đều sẽ quy về cá nhân, quyền xử trí đã ở cá nhân trong tay. Nói đơn giản một điểm, người có thể lựa chọn nộp cùng quốc gia, cũng có thể lựa chọn không giao. Nếu như nộp liền có thể thu được một bút phong phú ban thưởng, nếu như không giao, như vậy liền thường thường sẽ rơi vào trong gia tộc.

Nếu như một gia tộc nhờ có một con hân lang tạo thành đội kỵ binh, này đem ở để quốc quyền lợi tranh cướp bên trong thêm cái trước rất nặng kiếp số.

Nếu như bị : được quốc gia khác được, như vậy tương lai ở trên chiến trường đối với mình tới nói chính là dị thường ác mộng.

"Khởi động đặc thù Ma Pháp Trận, xin mời Thất Nhạc viên hai vị kia Ma Đạo Sư nói cho những kia tuổi trẻ tinh anh chúng, nếu như bọn họ ai có thể thu được công mẫu hai loại hân lang trứng, như vậy sẽ bị : được trực tiếp ban tặng thể tập tử tước tước vị." Hồng Bảo Thạch Đại Đế đột nhiên nói rằng,

Sau đó liền nghe trong hành lang một con gió giống nhau âm thanh đột nhiên vang lên, trong phút chốc liền biến mất rồi.

.....

"Tổng cộng là bảy cái trứng ma thú." Bàn Tử tay trái cầm card pháp thuật, tay phải thì lại nắm một cái sắc bén cảnh khô ở xóp, mềm trên bàn đồ khắc hoạ từng cái từng cái thẳng tắp.

Nhìn Bàn Tử, thanh âm cùng da phức có vẻ hơi mờ mịt, trứng ma thú đã xuất hiện, sợ là những kia tinh anh đã sớm phát rò tiến đến đi, nhưng là Bàn Tử lại vẫn ở đây tính toán cái gì.

Bọn họ thấy rất rõ ràng, Bàn Tử tổng cộng vẽ ra bảy cái điểm, này bảy cái hơi lớn khái chính là bảy cái trứng ma thú vị trí, nhưng là những kia thẳng tắp là cái gì, bảy lần thả tám hoành trong lúc đó có chút khiến người ta không tìm được manh mối.

Sau một chốc, Bàn Tử rốt cục ném ra cảnh khô trong tay, nhìn này phó không ra hình dạng gì bản đồ, hai mắt phóng ra từng đạo từng đạo tinh quang.

"Đây chính là ngắn nhất, hợp lý nhất khoảng cách."

Ngắn nhất? Hợp lý nhất? Thanh âm cùng da phức có vẻ hơi nghi hoặc, ngắn nhất bọn họ có thể lý giải, thế nhưng này hợp lý nhất giải thích thế nào?

"Nha. Dựa theo sủng vật trứng tuyên bố thời gian, những kia tinh anh nên ngay lập tức chạy đi, thế nhưng bọn họ nhất định sẽ gặp phải cản trở, tính cả ở trong rừng rậm gặp phải nguy hiểm, người khác đánh lên, còn có muốn cướp đoạt trứng ma thú thời gian cùng bằng tổng sắp trên bọn họ điểm thực lực. Đoán đại khái một hồi, như vậy đường bộ đối với chúng ta tới nói là ở giữa nhất đoạn, cũng là hợp lý nhất. " Bàn Tử nói nhỏ như là đang trả lời hai người nghi hoặc, hoặc như là đang lầm bầm lầu bầu.

Nghe lời của mập mạp, thanh âm cùng da phức không khỏi trở mắt ngoác mồm. Tính toán? Tên mập mạp chết bầm này dĩ nhiên tính kế nhiều đồ vật như vậy. Hôn nữa cơ hồ tất cả đột đều có đường dọc liên kết, hẳn lẽ nào muốn thu nạp tất cả trứng ma thú? Muốn cùng mọi người là địch?

Hung hăng dùng chân đem thổ nhượng trên bàn đồ cho ma sát đi, Bàn Tử thoả mãn đến cười cợt. Thanh âm cùng da phức nghĩ không sai, hẳn chính là muốn tất cả sủng vật trứng.

Đùa giỡn? Nếu như mình nhờ có, nếu như người khác còn có, vậy còn gọi ưu thế sao?

"Đi trước nơi này." Nhìn cách mình vị trí chỗ ở gần nhất một điểm, Bàn Tử một đôi mắt bên trong hết sạch lờ lờ.

Bàn Tử ba người làm hết sức tăng nhanh tốc độ của chính mình, từ Bàn Tử mở đường, lúc này vì trứng ma thú, Bàn Tử cũng không cố trên cái gì điểm rồi. Một bình có một bình khôi phục thể lực thuốc cũng bị Bàn Tử hết mức lấy ra, nhân phép thuật bên trong quyển sách liễu mạng hướng ra phía ngoài đâm vào, .

Loại cảm giác đó chính là điên cuồng, Bàn Tử điểm đã ở hung hăng tăng vọt, đơn thể Ma Pháp Quyền Trục, quần thể Ma Pháp Quyền Trục, phụ trợ Ma Pháp Quyền Trục, nguyên rủa Ma Pháp Quyền Trục. Này Quang Hoa óng ánh tựa như cùng một lại một cái Yên Hoa trên mặt đất sáng lên.

Dọc đường, chỉ cần là hơi hơi chiếu : theo quá diện ma thú đều bị tàn sát, thậm chí ngay cả dọc theo đường những cây đó mọc cũng đều bị Bàn Tử thả ra phép thuật con rối phá hủy.

Nếu như đứng Tùng Lâm phía trên xem, thì sẽ này hào quang óng ánh, cùng Tùng Lâm khe hở tạo thành một cái thẳng tắp thẳng tắp.

Bàn Tử ở tận lực địa rút ngắn thời gian, dọc theo đường đi thanh âm nhìn là trở mắt ngoác mồm. Những kia Ma Pháp Quyền Trục đặt ở bên ngoài sợ là sẽ phải bị cướp phá đầu, thế nhưng ở Bàn Tử trong tay hãy cùng một cái món đồ chơi như thế.

Cho tới da phức thì lại vẫn thờ phỉ phò nhìn Bàn Tử, tuy rằng đồ vật nhiều, thế nhưng cũng không có thể như thế dùng đi.

Bàn Tử tuy rằng rất keo kiệt, thế nhưng ở cân nhắc lợi ích thời điểm hần nhưng mỗi khi có thể tính toán ra như vậy mới phải lợi ích sử dụng tốt nhất, có lẽ hiện tại những này hần lang trứng giá trị không bằng hần đập ra đi Ma Pháp Quyền Trục, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng làm một con cấp cao đội kỵ binh xuất hiện thời điểm, như vậy có thể lấy được liền xa xa muốn vượt qua những phép thuật này quyền sách. Cấp cao ma thú không tốt bắt được, coi như bắt được cũng ít khả năng điều động. Vì lẽ đó một con hần Lang Kỵ Binh đội, đó chính là một con cường đại vũ trang, nếu như lại phối hợp cấp cao chiến sĩ.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận mình muốn bắt nạt người khác.

Ngay ở Bàn Tử ý dâm thời điểm, đột nhiên một trận tiếng kim loại âm truyền khắp toàn bộ Tùng Lâm, không ngay gần cái Thất Nhạc viên. Đó là thông qua Ma Pháp Trận mở rộng mà thả ra âm thanh.

"A Nhĩ Ars đế quốc Hồng Bảo Thạch Đại Đế chiếu lệnh, nếu như có người có thể thu được công mẫu hần lang trứng, như vậy liền có thể thu được thế tập Nam tước tước vị."

"Hồng Nguyệt đế quốc, phỗ lỗ nhét tam thế chiếu lệnh, nếu có người có thể thu được công mẫu hần lang trứng, không chỉ có thể thu được Nam tước tước vị, còn có thể thu được 50 ngàn kim tệ thưởng."

"Mệnh mông vương triều,"

Nghe này như kim loại thanh âm của, toàn bộ Tùng Lâm đều sôi trào lên, chỉ thấy đủ mọi màu sắc ánh sáng ở trong rừng rậm mỗi cái địa phương thốt nhiên sáng lên, có phép thuật, có Đấu Khí, ma thú tiếng hô liên tiếp vang lên.

"Mịa nó, những lão khốn kiếp kia chẳng lẽ không biết sẽ đem những người này kích thích điên rồi sao. Quá Hồng Bảo Thạch cũng không tránh khỏi có chút quá hẹp hòi chút." Bàn Tử mắt đỏ nói nhỏ nói.

Một chương không kéo, đề cử liền trưởng không đi lên rồi. Bàn Tử cũng không muốn nuôi thành tập tục xấu tới. Cầu xin phiếu đề cử, cầu xin thu gom.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thủ Hộ Giả

Thế tập Nam tước, cái gì là thế tập Nam tước? Thế tập Nam tước chính là có thể đời đời kiếp kiếp kế thừa tước vị, chỉ cần A Nhĩ Ars đế quốc không xong đời, như vậy tước vị này liền có thể vĩnh viễn để cho hậu thế từ tôn.

Phải biết Bàn Tử tương lai lẽ thành nhân thời điểm, cũng bất quá chỉ có thể bắt được một Nam tước tước vị mà thôi. Hơn nữa đây là ở có cùng Hồng Bảo Thạch Đại Đế tốt mặc chung một quần lão công tước điều kiện tiên quyết, nếu như đổi làm những gia tộc khác? Không lập xuống điểm công lao? Muốn bắt được tước vị căn bản không khả năng?

Cho tới thế tập hai chữ này, đối với một đám tinh anh tới nói, chuyện này quả là chính là thêm dầu vào lửa, hơn nữa này dầu vẫn là một thùng một thùng lên phía trên đội.

A Nhĩ Ars đế quốc là một mới phát quốc gia, vì vẫn duy trì quốc gia này phồn thịnh tiến thủ lực, vì lẽ đó Hồng Bảo Thạch Đại Đế đối với tước vị không chế hết sức nghiêm ngặt, lần này nếu có thể lấy ra một thế tập Nam tước tước vị, liền có thể nhìn ra này hần lang trứng ma thú giá trị.

Đối với tước vị, Bàn Tử cũng không làm sao để bụng, kiếp trước đã sắp cũng bị Phong Vương Bàn Tử đối với cái này căn bản sẽ không có một điểm cảm giác.

Có thể xác định chính là, nếu như Bàn Tử lấy được trứng ma thú, như vậy tám chín phần mười sẽ không giao ra, chính là bị : được cường bức giao ra, Bàn Tử cũng nhất định chỉ cho người công , không cho mẹ người.

Một đường tiến lên, cơ hồ thông suốt, ở Bàn Tử Ma Pháp Quyền Trục thêm vào phép thuật con rối thúc đẩy dưới, hết thấy có can đảm xuất hiện ma thú đều nằm ở trên đất, Bàn Tử mặc dù đối với những ma thú kia xác chết đỏ mắt, thế nhưng là càng quan tâm này tám viên trứng ma thú.

Dùng lời của mập mạp nói, đó chính là chỉ cần có thực lực, lão từ cái gì không thể cướp.

Da phúc hòa thanh âm chăm chú đi theo ở Bàn Tử mặt sau, Ma Pháp Sư thân thể bình thường đều rất gầy yếu, bởi vì bọn họ đem phần lớn thời giờ đều đặt ở mình tướng trên, cơ hồ không có thời gian đi rèn luyện thân thể. Thế nhưng ở đại lượng khôi phục thuốc bổ sung dưới, hai người căn bản không dùng lo lắng vấn đề này.

Vì lẽ đó so với tốc độ? Đùa giỡn, ai có thể cùng Bàn Tử này một đội người cùng sánh vai?

Có điều ở trên đường cũng đã xảy ra một khúc nhạc dạo ngắn, một Tứ Nhân Tổ thành tiểu đội cùng Bàn Tử ba người chạm vào nhau, thuần túy chính là ngẫu nhiên gặp. Sau đó bốn người kia ý vào nhiều người, đồng thời ý vào tiểu đội mình bên trong có hai cái cấp cao chiến sĩ, liền hướng về Bàn Tử ba người giết tới.

Nhìn này giết tới bốn người, Bàn Tử đứng là một điểm cũng không tức giận, trái lại rất lý giải. Cướp giật điểm, giảm thiểu tranh cướp trứng ma thú đối thủ, này không gì đáng trách.

Nhưng là như thế nào người cũng phải chọn xong đối tượng không phải?

Kết quả cuối cùng chính là vì tranh thủ thời gian Bàn Tử ở ngắn ngắn mười mấy giây bên trong liền đem bốn người hoàn toàn biến mất. Bàn Tử thủ đoạn rất đơn giản, Ma Pháp Quyền Trục thêm phép thuật con rối, mấy người kia thậm chí ngay cả gần người thời gian cũng không có.

Có điều hèn hạ nhất ...nhất không thể để cho người khoan dung chính là, Bàn Tử đem này con tiểu đội săn bắt gì đó toàn bộ lay đi,

Thậm chí ngay cả một cái trong đó nữ cung tiễn thủ cũng không có buông tha.

Bàn Tử kỳ thực rất sẽ tính toán, này con tiểu đội đạt được ma thú vật liệu đều là sẵn có, hơn nữa thu dọn chỉnh tề, vì lẽ đó coi như làm lỗ cũng làm lỗ không được nhiều thời gian dài.

Cho tới thanh âm cùng da phúc nhìn cướp đoạt Bàn Tử nhưng là trở mắt ngoác mồm, vì không có thời gian, Bàn Tử "Cướp đoạt" tốc độ quá là nhanh kinh người, vũ khí, nhân. Này thành thực trình độ coi như là cấp cao đạo tặc cũng chỉ có thẹn thùng phần. Ở "Cướp đoạt" một nữ cung tiễn thủ thời điểm, Bàn Tử thậm chí ngay cả thân thể đều không có đụng vào, liền đem trên cổ mang theo một sợi dây chuyền cho lay đi. Lúc trước tuy rằng Bàn Tử cũng cướp đoạt quá cung lâu dài, thế nhưng xa xa không có biểu hiện ra bây giờ trình độ.

"Mập mạp này chính là cái yêu nghiệt." Da phúc trong đầu lại một lần nữa thoáng hiện qua ý nghĩ như thế. Càng cùng Bàn Tử tiếp xúc, hẳn lại càng không làm rõ được Bàn Tử.

Phép thuật thiên phú, Ma Pháp Trận cam bẫy bố trí, Ma Pháp Trận tổ hợp. Đạo tặc loại kia thành thực cần đi qua vô số lần tôi luyện động tác. . . . Mập mạp này đến tột cùng biết bao nhiêu đồ vật?

.

Phía trước là một mảnh khá là trống trải đất trống, thưa thớt trống vắng mọc ra một ít cỏ dại, ở trên không địa ao hãm nơi, có một cũng không sâu hang động, chỉ là nhìn tới, liền có thể nhìn rõ ràng trong đó tất cả. Màu đỏ nhạt vàng sáng bên trong, có một viên đan xác trên che kín lít nha lít nhít lấm tấm trứng ma thú.

Trứng ma thú chỉ có trẻ con thân thể kích cỡ tương đương.

"Này dĩ nhiên là một con mẫu hãn lang trứng." Nhìn này vững vàng rơi vào đồng cỏ khô bên trong trứng ma thú, thanh âm đột nhiên kinh ngạc nói.

Lúc này Bàn Tử cũng không tùy vào địa trở mắt ngoác mồm, đùa giỡn, cũng chỉ là liếc mắt nhìn, liền có thể phân biệt ra được hãn lang trứng công mẫu? Này không khỏi cũng có chút quá giật đi.

Nhìn kinh ngạc Bàn Tử, thanh âm nụ cười nhạt nhòa cười, sau đó nói rằng: "Ma Pháp Sư lại làm học trò thời điểm, muốn học trụ cột nhất chương trình học chính là đối với ma thú hiểu rõ. Bởi vì Luyện Kim Thuật có rất Đại Nhất bộ phận vật liệu đến từ chính ma thú dòng máu, xương, thậm chí phân vân vân. Vì lẽ đó ở Ngân Nguyệt trên đại lục, đối với ma thú hiểu rõ quen thuộc nhất không phải những lính đánh thuê kia, mà là Ma Pháp Sư. Hãn lang ghi chép ở ma thú ghi chép thứ một trăm 28 trang, ở phía trên có rất tỉ mỉ miêu tả. Mẫu hãn lang trên vỏ trứng lấm tấm là màu đỏ, mà công nhưng là màu xanh lục. "

Nghe thanh âm, Bàn Tử cuối cùng là đối với này cơ sở tính học thức có hiểu một chút. Bất quá hẳn không hiểu là vì cái gì thanh âm đối mặt con kia mẫu trứng ma thú sẽ như thế kinh ngạc.

"Hãn lang sinh hạ trứng bên trong 90% đều là công trứng ma thú, chỉ có 10% là cái trứng ma thú, nói cách khác, nếu như một lần sinh hạ mười viên trứng ma thú, rất lớn tỷ lệ, chỉ có một con mẫu trứng ma thú. Cái này cũng là tại sao hãn lang vô cùng quý giá, rồi lại ít ỏi nguyên nhân. Tuy rằng khả năng sinh hạ mười con, thế nhưng cũng không phải mỗi một lần mười con cũng có thể thành công ấp. Nếu như vừa vặn là cái con kia ấp thất bại."

Da phúc không có tiếp tục nói hết, thế nhưng Bàn Tử lại nghe minh bạch ý tứ trong đó.

Đó chính là trước mắt này con mẫu trứng ma thú rất trọng yếu.

Đang nghe xong lời của hai người sau, Bàn Tử ngay đầu tiên liền hướng về này trứng ma thú vọt tới, tốc độ kia mau làm người lú lỏi, tựa như cùng một nhánh Mãn Cung thượng huyền bắn nhanh ra mũi tên nhọn.

Nhìn Bàn Tử, thanh âm hoàn toàn ngưng ngắt cả người, đây là Bàn Tử lần thứ nhất ở thanh âm trước mặt triển lộ thực lực của chính mình. Đây phân tốc độ cùng lực bộc phát.

Thanh âm có thể xác định mặc dù là một cấp cao thích khách cũng không nhất định so với Bàn Tử làm càng tốt hơn.

Lúc này, thanh âm khá là có chút tức giận đậm chân, nàng không hiểu Bàn Tử tại sao lúc trước muốn ở trước mặt nàng giấu dốt.

Nhìn thanh âm, da phức tằm kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra từng tia một cười trên sự đau khổ của người khác nụ cười, có điều nụ cười kia cũng không có duy trì bao lâu, bởi vì rất nhanh thanh âm liền bình tĩnh lại, như cũ là loại kia kiên định tin tưởng Bàn Tử ánh mắt.

Bàn Tử nếu như biết thanh âm ý nghĩ, nhất định sẽ hô to oan uổng, ở thanh âm trước mặt giấu dốt hán xưa nay sẽ không nghĩ tới. Dưới cái nhìn của hán, nha. Thanh âm thậm chí so với gia tử đều có thể tin hơn một ít.

Chỉ có điều cái kia ẩn giấu thực lực, đây đã là Bàn Tử một cái thói quen, quen thuộc thứ này, đều là sẽ ở lơ đãng trong lúc đó biểu lộ ra, không phải nói muốn thay đổi là có thể đổi.

Thường thường thuận buồm xuôi gió Bàn Tử lần này nhưng đập lấy thiết bản, ngay ở Bàn Tử sắp xông vào hang động một sát na kia, chỉ thấy một thanh một thanh dài nhỏ Ngân Bạch Sắc trường kiếm đột nhiên tự trên đánh xuống, tốc độ nhanh địa khiến người ta chỉ có thể nhìn thấy từng tia một cái bóng mờ mờ.

Nếu như đối làm những người khác, bởi vì quán tính, khả năng vào lúc này, đã đập lấy trường kiếm trên, thế nhưng Bàn Tử nhưng nganh sanh sanh đích đem chính mình thân thể đình chỉ lại.

Đó là lực bộc phát, sức mạnh, cùng với thân thể không chế hoàn mỹ kết hợp với nhau biểu hiện.

"Ồ." Một nhẹ nhàng nghi hoặc thanh đột nhiên vang lên.

Có điều sẽ ở đó âm thanh vang lên đồng thời, Bàn Tử đã giống như rẽ : cái bay ngược trở về mũi tên nhọn mạnh mẽ rút lui trở lại, nhìn da phức hòa thanh âm trọn mắt ngoác mồm, nguyên lai chạy trốn, cũng có thể làm được trình độ như thế này.

Một người mặc màu phấn hồng khôi giáp chiến sĩ xuất hiện tại Bàn Tử, thanh âm, da phức trước mắt, nhìn áo giáp bao vây yếu diệu uyển chuyển đường cong, này rõ ràng là một nữ quân nhân.

Bởi vì có mũ bảo hiểm, vì lẽ đó căn bản thấy không rõ lắm nữ kia chiến sĩ đáng đáp, thế nhưng thông qua áo giáp chăm chú gói hàng bóng người đến xem, tên này nữ quân nhân tướng mạo nên cũng không kém.

Tối thiểu, tạm thời là như vậy.

Bay ngược trở về Bàn Tử đây sau đầu hắc tuyến, vừa nảy nẩy một hồi thực sự quá nguy hiểm, nếu như không phải đối với quân nói giết đã nắm giữ đến một loại Lô Hòa Thuận Thanh trình độ, sợ là hán đã sớm bị : được bôi đen , càng sâu người, đã biến thành một nhân sĩ tàn tật rồi.

"Rất tốt, vừa nảy một kích kia, coi như là một đại địa chiến sĩ cũng không nhất định có thể tránh thoát được." Nữ quân nhân thanh âm của từ đầu nón trụ bên trong truyền ra.

Tuy rằng trải qua dày nặng mũ bảo hiểm, thế nhưng vẫn có thể nghe ra thanh âm kia hết sức dễ nghe. Có điều chính là mang theo một loại dị thường lạnh lẽo thanh sắc.

Tựa như cùng một đóa Băng Liên, xem ra tuy rằng óng ánh long lanh, Mỹ Lệ cực kỳ, thế nhưng đụng vào đi tới, thì sẽ lạnh đến cốt tủy, cả người run lên.

Đối với nữ nhân, Bàn Tử rất có cảm giác, loại cảm giác đó tuyệt đối so với kim tệ càng có có sức mê hoặc. Thế nhưng đối với gặp nguy hiểm nữ nhân, Bàn Tử tuyệt đối sẽ kính sợ tránh xa, mất mạng, vậy thì thật sự cái gì cũng bị mất.

"Thù Hộ Giả." Bàn Tử trong đầu thoáng hiện qua một từ ngữ. Lúc trước ở xử lý xong cung lâu dài sau, Bàn Tử là tro mắt nhìn một đường như đồ hộp giống nhau chiến sĩ đem cung lâu dài kéo đi. Mà này chiến sĩ áo giáp trên rõ ràng vẫn có khắc một đặc thù ký hiệu.

Này tựa hồ là chỉ thuộc về Thất Nhạc viên ký hiệu, yếu dị mặt trắng tắn ra màu đỏ vàng sáng, Mỹ Lệ rồi lại quý dị, chính như cùng Thất Nhạc viên bầu trời như thế.

Mà trước mắt cái này nữ quân nhân trước ngực này cứng rắn áo giáp trên rõ ràng cũng có đồng dạng ký hiệu.

Cứ việc Bàn Tử đã nghĩ đến chắc chắn sẽ không dễ dàng như thế liền lấy được trứng ma thú, thế nhưng hán vẫn thung lũng Thất Nhạc viên bên trong phức tạp, vì này nữ quân nhân vừa nảy chiều kiếm đó ở không sử dụng đầu khí tình huống đã đủ để cùng một cái trung cấp chiến sĩ cùng sánh vai rồi.

Vừa đúng công kích, thời gian, đúng mực đều không có mảy may sai lệch. Bàn Tử không phải không thừa nhận, cái này nữ quân nhân nói rất đúng chính xác, vừa nảy chiều kiếm đó coi như là một đại địa chiến sĩ đụng vào, cũng tuyệt đối không cách nào mảy may nấn thoát khỏi.

"Muốn bắt được trứng ma thú, như vậy liền nhất định phải chống đỡ được ta ba lần công kích." Nữ quân nhân tay trái nhẹ nhàng kẻ sát ở trên eo,

tay phải thì lại vung vẩy trong tay thon dài Ngân Kiếm

Này thái độ rõ ràng mang theo một loại miệt thị.

Có điều nữ quân nhân nhưng cũng có miệt thị Bàn Tử ba người tư bản, theo tay phải vung lên, trong tay Ngân Kiếm "Ông ơng" vang lên, chấn động tàn sát mau khiến người ta không khỏi lú lờ. Quan trọng hơn là, từng luồng từng luồng Kim Hoàng Sắc vàng sáng bao phủ toàn bộ thân kiếm

"Hoàng Kim Đầu Khí, chỉ kém với thủy tinh đầu khí tồn tại." Bàn Tử một đôi mắt ửng ục ửng ục quét nhìn nữ kia chiến sĩ, lại nhanh chóng tính toán sức chiến đấu.

Căn cứ nữ quân nhân trong tay Ngân Kiếm tàn sát, Bàn Tử thu được một rất bất hạnh kết quả. Cái này nữ quân nhân ít nhất cũng đạt tới đại địa chiến sĩ trình độ.

Hơn nữa còn là tốt cùng loại kia.

"Mahler Kopeck." Bàn Tử một đôi mắt đều tái rồi, ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển bên trong ghi lại một ít đôi câu vài lời bên trong có thể thấy được, một đại địa chiến sĩ tối thiểu có thể đơn độc đối phó năm cái cấp cao chiến sĩ, cho tới tốt cùng?

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận có thể đối phó càng nhiều.

Nếu quả như thật chỉ là chỉ cân bằng vào thực lực, bây giờ Bàn Tử căn bản không đủ nhìn, lại tính cả thanh âm, da phức, cũng nhiều lắm nhiều chống đỡ một quãng thời gian.

Cho tới ngăn trở đối phương ba lần công kích? Cái này đối với Bàn Tử tới nói, nếu như ở thương tích khắp người đích tình huống dưới nên còn có thể làm được. Thế nhưng Bàn Tử căn bản sẽ không nguyện ý cùng đối phương sứt đầu mẻ trán, ngược đãi chơi vui sao?

Nhìn nữ kia chiến sĩ, Bàn Tử ánh mắt đột nhiên trở nên âm trầm. Sau đó chỉ thấy hắc đột nhiên hướng về trong tay Ma Pháp Quyền Trục sờ soạng.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, một cao chừng hai mét kim loại người xuất hiện ở trên đất trống, đó là một người mặc trọng giáp kỵ sĩ, trong tay cầm một thanh màu vàng Cự Phũ, xuyên thấu qua khôi giáp khe hở mơ hồ có thể nhìn thấy một đôi đờ bưng chỗ trống con mắt. Cùng chân chính kỵ sĩ không giống, vị này kỵ sĩ khiến người ta chỉ cảm thấy hai chữ, đó chính là máu tanh. Tựa như cùng một máy cỗ máy giết chóc giống nhau tồn tại.

Lại nhìn kỹ Bàn Tử, chỉ thấy Bàn Tử trong tay đã có thêm mấy tấm Ma Pháp Quyền Trục, mỗi tờ Ma Pháp Quyền Trục trên đó án cũng không tương đồng, thế nhưng mỗi một tờ Ma Pháp Quyền Trục đều có vẻ là như vậy thần bí.

Đối với Bàn Tử tới nói, bày đặt ưu thế không lợi dụng, đó chính là kẻ ngu si, vì lẽ đó Bàn Tử trực tiếp đem lúc trước hấn lựa chọn ra uy lực lớn nhất vài tờ quyền sách lấy ra, đương nhiên bên trong cũng bao quát tám kia dùng cho quân thể công kích có tám loại mặt trái phép thuật hiệu quả Âm Hắc thần nguyên rủa.

Xem điệu bộ này, Bàn Tử là hoàn toàn bất cứ giá nào.

"Mập mập chết bầm này dự định giết chết người bảo vệ kia sao? Đây chính là Thủ Hộ Giả, Thất Nhạc viên thủ vệ." Da phức hai mắt đen thui nhìn Bàn Tử.

Nhìn dường như nhà giàu mới nổi giống nhau Bàn Tử, nữ quân nhân trầm mặc một lát, đột nhiên lạnh lùng nói: "Ta thừa nhận, trong tay ngươi có để ta sợ hãi gì đó, bộ kia phép thuật con rồi cũng là nhân vật mạnh mẽ, thế nhưng nơi này là Thất Nhạc viên, ở Thất Nhạc viên bên trong người nhất định phải tuân thủ quy tắc. Ở Thất Nhạc viên bên trong tổng cộng có mấy chục hộ vệ, ngươi có thể đối phó mấy cái?"

"Mấy chục hộ vệ?" Bàn Tử lông mày hơi trên chọn một hồi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có điều cũng không phải sợ hãi, mà là âm thầm đem cái này con số ghi vào trong lòng.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử hàm hậu cười nói: "Tối thiểu ta biết hiện tại ta xong rồi đi ngươi không thành vấn đề."

Bàn Tử tính toán rất rõ ràng, Thất Nhạc viên hộ vệ là tuyệt đối sẽ không đẩy hấn vào chỗ chết, nhiều lắm chính là đánh địa tàn nhẫn một điểm. Vì lẽ đó nếu kết quả đều là ngược đãi, vậy cũng không bằng kéo mấy cái chịu tội thay.

"." Nghe lời của mập mập, nữ quân nhân một lát không nói, thế nhưng cũng không lâu lắm, chỉ thấy trong tay dài nhỏ Ngân Kiếm lần thứ hai "Ông ơng" réo vang lên, lần này chấn động tàn sát so sánh với một lần càng nhanh hơn.

"Vi đại tự nhiên chi thần a, ta nguyện cùng ngươi cùng hô hấp, cùng." Từng trận phép thuật tiếng ngâm nga đột nhiên vang lên, thanh âm kia có vẻ là như vậy kiên định.

Là thanh âm thanh âm của, chỉ thấy thanh âm giờ cao một cái màu xanh lục Ma Pháp Trượng, Ma Pháp Trượng trên màu xanh nhạt bảo thạch tỏa ra một loại ngả xuống sông ánh sáng xanh lục.

Từng cây từng cây dây leo đột nhiên bỗng dừng địa trên đất lan tràn phát sinh, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Nghe này kiên định dường như gió nhẹ thổi qua thanh âm của, Bàn Tử thừa nhận chính mình cảm nhận được một loại cảm giác thật ảm áp.

Từ Thượng Nhất Thế đến bây giờ, đây là Bàn Từ lần thứ nhất cảm giác được như thế ấm áp, không chút do dự chống đỡ.

Từ thanh âm thanh âm của bên trong, Bàn Từ rõ ràng cảm thấy một loại coi như mình rơi vào địa ngục, cũng đồng ý đồng thời dọa dưới kiên định.

Bàn Từ lên lút xoa xoa chính mình thoáng ửng hồng vành mắt, sau đó hai mắt đỏ chót địa nhìn phía vị kia nữ Thủ Hộ Giả.

Ngày hôm qua thiếu càng một chương, mập mập nói khiếm, sẽ không hủy đi, ngày hôm nay đưa lên một đại chương 4K, xin mọi người tiếp tục ủng hộ. Cầu xin phiếu, cầu xin thu gom

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Adam, Eve

Gió nhẹ thanh ở nước nở, gió nhẹ xẹt qua, thổi lên thanh âm tóc đen, một tia một tia tựa như cùng mềm mại nhất Liễu Chi, cùng này dây leo ở tương xứng, lúc này thanh âm tựa như cùng một vị cao quý tinh linh.

Một bên da phúc nhìn một chút thanh âm, lại xem xét nhìn Bàn Từ, ở hơi đóng dưới con mắt sau, cặp kia thoáng còn mang theo ấu trĩ tia sáng trong ánh mắt đồng dạng toát ra một loại vẻ kiên định.

"Đây là vì thanh âm tỷ tỷ, tuyệt đối không phải là vì tên béo đáng chết kia." Da phúc trong miệng lẩm bầm lẩm bầm, một đôi tay nhỏ thì lại cao cao giờ lên pháp trượng.

"Băng sương hóa thành mũi tên nhọn, Bạch Tuyết biến thành đầm lầy." Da phúc nhẹ nhàng ngâm xướng.

Nhìn ba người, nữ kia chiến sĩ trong tay Ngân Kiếm chấn động tần suất càng ngày càng địa nhanh hơn, lúc này, không chỉ là cái kia màu bạc trắng trường kiếm, liền ngay cả thân thể của nàng cũng bao trùm lên một tầng màu vàng kim nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy.

Chiến.

Cứ việc nữ quân nhân biết quay mắt về phía đường như kho vũ khí giống nhau Bàn Từ nhất định sẽ thất bại, thế nhưng làm như Thất Nhạc viên Thủ Hộ Giả tuyệt đối sẽ không bị : được người khác uy hiếp, đồng dạng tự ái của nàng cũng không cho phép nàng từ bỏ.

Nữ quân nhân cặp kia hoá hồng đường như Hồng Bảo Thạch giống nhau con mắt nhìn chòng chọc vào Bàn Từ, bên trong mang theo một sự coi thường, ần giấu đi một loại phần nộ.

Bàn Từ đầu óc đã nhanh chóng vận chuyển, cặp mắt kia đang không ngừng quét mắt nữ quân nhân. Ma Pháp Quyền Trục tuy rằng có uy lực mạnh mẽ, thế nhưng cũng phải trong điều kiện đặc biệt mới có thể phát động, cứ việc phép thuật con rối tựa như cùng cỡ mấy giết chóc như thế cường hãn, thế nhưng là cũng cần Bàn Từ điều khiển mới có thể đem uy lực phát huy đến to lớn nhất.

Bàn Từ ở phân tích nữ quân nhân khả năng xuất thủ phương hướng, di động phương hướng vân vân.

Bị : được Bàn Từ cặp kia cũng không lớn con mắt nhìn chăm chăm, nữ quân nhân đột nhiên cảm giác mình như là lâm vào một vùng bùn bên trong, tuy rằng thực lực của hắn so với Bàn Từ mạnh hơn gấp mười lần, thế nhưng loại cảm giác đó vẫn như cũ tồn tại.

Đây là nữ quân nhân lần thứ nhất có cái cảm giác này, trước đây nàng cũng đã gặp qua thực lực cường hãn đối thủ, thế nhưng loại cảm giác đó tựa như cùng từng toà từng toà núi lớn như thế, tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng người còn có thể ngưỡng mộ, có thể nhìn rõ ràng tất cả. Nhưng là đối mặt Bàn Từ cũng không như thế, quay mắt về phía Bàn Từ thời điểm, tựa như cùng đối mặt là một đầm lầy, trong ao đầm tràn đầy nguy hiểm, chỉ cần sơ ý một chút, liền có thể có thể bị hoàn toàn vùi lấp đi.

"Eve, thu tay lại đi, để cho bọn họ lấy đi trướng ma thú." Một thanh âm đột nhiên vang lên, sau đó chỉ thấy một người mặc màu đen khôi giáp Thủ Hộ Giả đột nhiên xuất hiện tại mấy người trước mặt.

Đó là một hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi thanh âm của, âm thanh rất vững vàng, mang cho người ta cảm giác tựa như cùng tinh mật nhất cơ khí, sẽ không ra một tia sai lầm.

"Adam, hội này vi phạm Thất Nhạc viên quy tắc." Được gọi là Eve nữ Thủ Hộ Giả nói rằng.

"Đây là hai vị Ma Đạo Sư mệnh lệnh,

Buông tha đi." Adam thân nhiên nói.

"Eve" trầm mặc một hồi lâu sau, trong tay Ngân Kiếm đột nhiên nhẹ nhàng thả xuống, thế nhưng chỉ là trong phút chốc, rồi lại cao cao nhấc lên, anh tư tấp sảng mũi kiếm nhắm thẳng vào Bàn Tử.

Nhìn Eve, Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng, đây coi là cái gì? Uy hiếp? Hay hoặc là chờ mong lần sau gặp lại.

"Ta nhớ kỹ người." Eve hướng về Bàn Tử lạnh giọng nói rằng.

Nghe Eve , Bàn Tử đột nhiên rung mình một cái. Bị : được nguy hiểm nữ nhân nhớ kỹ, cái cảm giác này thật không dễ chịu.

Đem trứng ma thú thu nhập Liễu Không trong nháy, Bàn Tử đột nhiên phát hiện trong tay hắn cầm card pháp thuật, tên của hắn bên cạnh nhiều hơn một màu phấn hồng điểm sáng.

"Đây là cái gì?" Nhìn card pháp thuật, Bàn Tử kinh ngạc nói.

"Xem dáng dấp như vậy hắn là card pháp thuật sẽ tự động ghi chép đạt được trứng ma thú." Thanh âm thoáng trầm tư một chút nói rằng.

"Tự động ghi chép?" Bàn Tử hơi ngần người, sau đó đầy sau đầu hắc tuyến, đùa gì thế, không chỉ có ghi chép số lượng, hơn nữa còn ghi chép trứng ma thú công mẫu tính dừng.

Đám kia tinh anh.

"Da phúc, người tới. Ta Không Gian Giới Chỉ không đủ dùng , để ta trước tiên đem trứng ma thú ký gửi ở chỗ của người." Bàn Tử một đôi mắt không có ý tốt theo dõi da phúc.

Có điều da phúc nhưng đã sớm tên mập mập chết bầm này muốn làm gì, đã sớm trốn được thanh âm phía sau.

.....

Trong phòng ăn rất yên tĩnh, không nghe thấy từng tia một tiếng vang, ngoại trừ lão công tước, mọi người trên mặt đều mang theo một loại thoáng vẻ mặt cứng ngắc, mà hồ ly Tể Tướng một đôi bạch tể thể nhưng là có vẻ nhăn nhúm tay giả dờn gất gao chộp vào ghế tựa giữ trên tay, trong cặp mắt kia toát ra ánh mắt phức tạp cực điểm.

Mờ mịt, phần nộ, kinh ngạc. Nhiều hơn nhưng là một loại ác độc.

Tên ngu ngốc kia, tên béo đáng chết kia điểm dĩ nhiên một đường tăng vọt, tuy rằng vẫn không có trở thành số một, thế nhưng đã gất gao đem Ngân Kiếm đề lại.

Đương nhiên quan trọng hơn là, tên béo đáng chết kia điểm trường thực sự quá nhanh, mau khiến người ta khó có thể tin, thật giống như thành tốp thành tốp ma thú xếp thành đội để Bàn Tử ở đồ tể.

"Gian lận, quay cóc, nhất định là gian lận, quay cóc, nếu không thì tuyệt đối không thể nào làm được mức độ như vậy." Hồ ly Tể Tướng hí mắt lại nhìn chòng chọc vào "Hắc Kim" hai chữ này.

"Cái kia. Xem ra lão công tước còn bảo lưu lại một vài thứ." Tóc thưa thớt, hàm răng bóc ra tài chính đại thần mơ hồ không rõ phá vỡ trong phòng ăn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đưa mắt đưa lên ở lão công tước trên người, thế nhưng lão công tước chỉ là nhàn nhạt mỉm cười với, cùng lúc trước không khác nhau chút nào.

Chỉ có điều nương tựa lão công tước Hồng Bảo Thạch lúc này lại phát hiện vị này lão công tước cùng bình thường có một ít không giống nhau. UU đọc sách (www.uukanshu.com) cập kia giả nua thế nhưng là vô cùng mạnh mẽ hai tay dĩ nhiên đang run rẩy nhẹ nhẹ .

Một Đại Nguyên Soái, một cửu kinh sa tràng lão tướng, quay mắt về phía mấy chục vạn đại quân xé giết mí mắt cũng sẽ không chớp một hồi, đối mặt Cửu Tử Nhất Sinh cảnh khôn khó vẫn trấn định tự nhiên, nhưng là bây giờ.

Hồng Bảo Thạch đột nhiên nở nụ cười, hắn có thể cảm giác được vị lão hữu này trong lòng này phân kích động, này phân kích động căn bản là không có cách dùng ngôn ngữ biểu đạt. Nếu như không phải quay mắt về phía một đám đại thần, sợ là vị lão hữu này đã sớm kích động lệ nóng doanh trong đi.

Chỉ có một tôn tử, hơn nữa người cháu này hay là ngu ngốc. Vì bảo tồn bảo đảm cháu của mình trong tương lai an toàn, ở lúc đó thậm chí đem này phân sự thù hận ngành sanh sanh đích cho nhìn xuống. Làm như một đế quốc Nguyên soái, một đẹp yên tam quốc liên quân đế quốc Nguyên soái, thật sự rất khổ.

"Lần này hài tử kia trở về, đế quốc sẽ xuất hiện một lần chấn động không nhỏ." Hồng Bảo Thạch Đại Đế đột nhiên toát ra một loại bất đắc dĩ ánh

mất.

Biệt khuất mấy năm cừu hận trong nháy mắt đột nhiên bạo phát sẽ biến thành hình dáng gì, cũng không ai biết. Thế nhưng duy nhất có thể để xác định chính là, A Nhĩ Ars đế quốc nhất định sẽ xuất hiện một lần không nhỏ rung chuyển.

Từ trong lòng tới nói, Hồng Bảo Thạch Đại Đế cũng không hy vọng xuất hiện tình huống như vậy, thế nhưng hấn nhưng sẽ không đi ngăn cản lão công tước. Chính như cùng, ngày đó ở trong khốn cảnh hai người trẻ tuổi lần thứ nhất gặp mặt thời gian lập xuống lời thề.

"Thế giới này không có ngẫu nhiên, chỉ có tất nhiên. Chúng ta gặp gỡ cũng là tất nhiên. Bất luận phía trước là Thiên đường hay hoặc là địa ngục, chúng ta đều sẽ đồng thời lên trước."

Bản Từ không muốn thúc càng, cái kia. Có thể hay không đổi thành khen thưởng, nhìn Bản Từ con mắt đều đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: công bằng kiểm tra

"Công Tước đại nhân, chúng ta trung thành kỵ sĩ tinh thần giáo dục chúng ta muốn chính trực, bất luận vào lúc nào đều phải tuân theo công bằng công chính nguyên tắc." Hồ ly Tể Tướng đầu ngón tay nhẹ nhàng xao kích trừ ghế tựa cánh tay giữ, nhìn lão công tước trong cặp mắt lộ ra một loại mù mịt ánh sáng.

Hồ ly Tể Tướng có vẻ hơi thoáng đột ngột một chút, thế nhưng bất kể là Hồng Bảo Thạch Đại Đế vẫn là một đám đại thần đều nghe được trong đó ẩn giấu ý tứ của.

Đó chính là, Bản Từ đạt được điểm tuyệt đối là thông qua không đứng đắn thủ đoạn có được.

Mà câu nói này cũng đưa tới một ít đại thần cộng hưởng, Hắc Kim là một ngó ngẩn, đây là trong để đo mọi người đều biết chuyện tình. Nhưng là ở gần gần trong vòng mấy tháng, liền đạt được Thất Nhạc viên tham gia tư cách, hơn nữa ở Thất Nhạc viên bên trong một đường tăng vọt, không chỉ có không có lập tức bị giết chết, hơn nữa còn vững vàng ngồi vững vàng trên bảng xếp hạng thứ hai vị trí, thậm chí điểm còn không đoạn ở quét mới.

Đây là bọn hấn không thể tiếp nhận, đối với những này tản ra tang thương mùi hôi thối Quý tộc tới nói, bọn họ tuyệt đối không chịu nổi những gia tộc khác con cháu so với bọn họ con em của gia tộc ưu tú. Bởi vì ở tương lai, những này con cháu liền đại biểu gia tộc của bọn họ.

Vinh dự kỵ sĩ phong hào thực sự quá chói mắt, chói mắt đủ khiến một người trẻ tuổi tương lai tiền đồ một đường bằng phẳng. Hơn nữa có Sư Tâm Công Tước lớn như vậy một bối cảnh, như vậy có thể tương tượng tương lai Bản Từ tiền đồ sẽ là làm sao quang minh.

"Công Tước đại nhân, có thể hay không cho chúng ta một cái giải thích? Bằng không đôi này : chuyện này đối với những kia vì đế quốc tranh cướp vinh dự trẻ tuổi người, đối với những kia ngóng trông lấy chờ mong dân chúng tới nói, cái này cũng không công bằng." Lại là tài chính đại thần, nguyên bản này mơ hồ không rõ đáng đáp vào lúc này càng là đã biến thành một bộ khôn khéo vô cùng đáng đáp, cặp kia đôi mắt già nua vẫn đục bên trong rõ ràng mang theo từng tia một bốn cột ánh mắt.

"Ta nghĩ được khen là A Nhĩ Ars lịch Đế quốc trong lịch sử"...nhất chính trực Công Tước" Công Tước đại nhân nhất định sẽ cho chúng ta một hài lòng trả lời chắc chắn."

"Nhất định là như vậy."

Một câu nói nói lão công tước đầy hướng về phía một hết sức khó xử địa vị, thật giống như một con lão sư tử bị một đám Nga Lang uy hiếp.

Đây chính là A Nhĩ Ars đế quốc quan văn hệ thống, cũng là hiện tại ở đế quốc bên trong giữ lấy tương đương số lượng quyền lên tiếng quan văn hệ thống.

Lão công tước như cũ là một mặt nụ cười nhàn nhạt, chỉ là nhẹ nhàng hướng về mọi người nói ra một câu: "Chân tướng của chuyện dùng giấy là không che giấu được. Tin tưởng thời gian hội kiến chứng tất cả, một con xen lẫn trong Thiên Lý Mã bên trong người thợ, mặc kệ như thế nào, đều sẽ bị người vạch trần."

"Công Tước đại nhân là như thế chính trực, ta nghĩ ở tương lai tất yếu cho vị này tuổi trẻ thiếu gia một hồi công bằng kiểm tra." Hồ ly Tể Tướng mỉm cười nói.

Nụ cười kia rất nham hiểm, lại dẫn một loại đặc ý, thật giống như lão công tước đã nhảy vào bẫy rập của hắn như thế.

Cho tới ngoài hắn ra một ít thiên hướng hồ ly Tề Tướng đại thần thì lại lộ ra một loại hài lòng ánh mắt,

Đây chính là bọn họ mong muốn lấy được kết quả, ở trong mắt bọn họ, tên ngu ngốc kia Bàn Tử nếu như không dựa vào gian lận, quay cốp, không dựa vào một ít bí ỏ thủ đoạn, như vậy hoàn toàn không thể đạt được bây giờ kết quả học tập.

Thế nhưng đang lúc này, một dây nặng thanh âm của lại đột nhiên vang lên, âm thanh này không khác nào hung hăng đập bọn họ một bạt tai.

"Cái kia màu phấn hồng điểm sáng, màu phấn hồng trứng ma thú, này dĩ nhiên là một mẫu hân lang trứng" Lúc trước trên người mặc quân trang cảm miệng hơi rộng trung niên tướng lĩnh kinh ngạc nói.

.....

Hoàng thất trong phòng ăn đã phát sinh tất cả Bàn Tử cũng không biết, nếu như Bàn Tử biết, nhất định sẽ đem những kia mục nát tản ra mùi hôi thối Quý tộc đại thần từng cái xếp vào hân danh sách đen.

Từ trên bản chất tới nói, Bàn Tử là một cô cừu oán tất báo người, liền ngay cả Geel cùng thốt Mann hắn đều muốn tìm về bãi, chớ nói chi là những quý tộc kia đại thần.

Đương nhiên, Bàn Tử cũng không phải mắng phu, có lẽ hiện tại hắn vẫn không có đủ thực lực đối phó những quý tộc kia đại thần, thế nhưng hắn lại có đầy đủ thời gian đi các loại.

Quân tử báo thù mười năm không muộn, nhỏ như vậy người đâu? Tiểu nhân càng có thể chờ đợi, đối phó một đề tiện, nham hiểm tiểu nhân, xa xa muốn so với đối phó một đường đường chính chính quân tử muốn khó khăn nhiều lắm.

Bởi vì tiểu nhân sẽ không lúc không khác nhớ kỹ người, chỉ cần có cơ hội, thì sẽ hung hăng đập lên hai chân.

Rất bất hạnh , Bàn Tử chính là chỗ này sao một người.

Bàn Tử mặt mày ủ rũ nhìn card pháp thuật, ở card pháp thuật trên đã có bốn cái ma lang trứng, một mẫu ma lang trứng, ba cái công .

Bàn Tử thống khổ là, theo ma lang trứng càng ngày càng nhiều, hắn bị người đọc thăm số lần cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Hơn nữa quan trọng hơn là, hiện tại chỉ có Bàn Tử này một đội người đạt được ma lang trứng. Những người khác tên mặt sau, vẫn là card pháp thuật màu tím.

"Thanh âm, người nói nếu như ta lấy được toàn bộ ma lang trứng sẽ khiến cho hậu quả gì" Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một hỏi, mặc dù hắn đã nghĩ được kết quả, thế nhưng hắn vẫn là hi vọng người khác nói cho hắn biết, hắn Hội An nhiên không việc gì.

Diễn hình a Q tinh thần.

"Người sẽ bị mọi người truy sát, bao quát A Nhĩ Ars đế quốc những kia tinh anh, bọn họ nhất định sẽ liên thủ lại, người sẽ chết không toàn thây." Da phúc cười đều rồi nói.

Chỉ có điều da phúc còn chưa nói hết, liền bị Bàn Tử một bạo lật cho ngưng hẳn rồi.

"Phi Tiểu Hồn Đan, lão tử chết rồi, người cũng theo đồng thời xong đời, đừng quên, người bây giờ cùng lão tử như thế đáng giá." Bàn Tử hung tợn hướng về da phúc nói rằng.

Da phúc nước mắt lưng tròng địa xoa xoa sau gáy của chính mình thì, sau đó nhìn một chút card pháp thuật, Bàn Tử điểm tụy rằng cách hắn chỉ còn dư lại sắp tới 100 điểm, thế nhưng là chết sống dâng lên không đi lên rồi.

"Tên béo đáng chết" Da phúc một mặt phiền muộn nhìn card pháp thuật. Mập mạp này chính là cái yêu nghiệt, hiện tại tiêu diệt ven đường ma thú đích tình huống là, da phúc điểm dâng lên một điểm, Bàn Tử điểm mới có thể tiếp tục dâng lên.

Người nói cứ như vậy tốc độ sẽ cực kì giảm bớt? Nha, tuyệt đối sẽ không. Bàn Tử thường thường là ngay cả mang theo da phúc cùng những ma thú kia đồng thời công kích, chỉ cần da phúc bên người có ma thú, béo như vậy tử thì sẽ không chút lưu tình đập ra Ma Pháp Quyền Trục.

Dẫn đến kết quả chính là da phúc liều mạng giết chết đến tử chính bên cạnh mấy trăm mét bên trong ma thú. Hắn tuyệt đối tin tưởng, nếu như hắn không ra tay , Bàn Tử sẽ không chút lưu tình giết chết hắn.

"Những kia tinh anh đều là ngớ ngẩn, mười phần ngớ ngẩn, thời gian dài như vậy thậm chí ngay cả một trứng ma thú cũng không lấy được." Da phúc lăm bằm lăm bằm nói.

Trên thực tế cũng không phải bởi vì những kia tinh anh ngớ ngẩn, mà là bởi vì Bàn Tử này một đội quá cường hãn, Ma Pháp Quyền Trục, khôi phục thuốc còn có phép thuật con rối chồng chất lên, tàn sát ma thú trên căn bản dễ như ăn bánh.

Mà quay mắt về phía mê muội lang trúng Thủ Hộ Giả, Bàn Tử càng là trực tiếp lấy ra ngươi muốn thử thách ta, ta liền muốn làm thịt ngươi tư thể, làm cho những người bảo vệ kia dồn dập ở Ma Đạo Sư mệnh lệnh ra rút đi.

Cho tới những kia tình anh, coi như trong khoảng thời gian này chạy tới trúng ma thú bên cạnh, sợ là cũng còn đang cân nhắc làm sao đối phó những người bảo vệ kia đi.

"Chờ chút, tại sao lại nhiều hơn một?" Bàn Tử đột nhiên phát hiện trong tay card pháp thuật trên nhiều hơn một điểm sáng màu xanh lục, cái kia quang điểm cũng không khi ẩn tên mặt sau.

"Tinh Mục." Bàn Tử nhìn vô cùng rõ ràng, cái tên đó chính là Tinh Mục.

Này vừa nhìn để Bàn Tử lông mày hơi đám lên, căn cứ phán đoán của hắn, lấy Tinh Mục tính cách nhất định sẽ không cùng người khác hợp tác.

Một người đối mặt ven đường ma thú, Thủ Hộ Giả cách trở, có thể trong thời gian ngắn như vậy bắt được trúng ma thú.

"Rất mạnh." Bàn Tử trong đầu nhất thời đối với Tinh Mục có phán đoán. Đương nhiên là quan trọng hơn phán đoán căn cứ là Tinh Mục điểm vẫn chưa từng thay đổi.

Nói cách khác, Tinh Mục đang đối mặt những ma thú kia lúc cũng không có giết chết một con. Mà là tránh thoát đi, hoặc là toàn bộ đánh ngất xỉu. Bất kể là cái nào kết quả cũng không phải Bàn Tử tình nguyện thấy.

Nếu như là tránh thoát đi, như vậy liền nói rõ Tinh Mục ẩn nấp năng lực rất mạnh, mạnh đến cơ hồ có thể thông hành không trở ngại, bình yên vô sự trình độ.

Nếu như là toàn bộ đánh ngất xỉu, như vậy liền càng vướng víu, phải biết đánh ngất, thường thường so với giết chết càng khó khăn, loại kia đối với không chế lực đạo trình độ, nhất định phải hết sức chính xác mới được, tựa như cùng Bàn Tử.

"Một khó đối phó đối thủ." Bàn Tử nói nhỏ nói.

Ngay ở Bàn Tử âm thầm cô, đang suy nghĩ cái gì như thế nào mới có thể làm cho Tinh Mục đem viên này trúng ma thú nhỏ ra thời điểm, card pháp thuật trên lại là một điểm sáng màu xanh lục sáng lên.

Nhìn này điểm sáng màu xanh lục trước tên, Bàn Tử ánh mắt trở nên xanh mượt , tựa như cùng trên thảo nguyên đối bụng nhanh chóng lang.

Bỏ xa liền, Ngân Kiếm.

.....

"Chết tiệt, này tên béo đáng chết là thế nào bắt được nhiều như vậy trúng ma thú." Nhìn trong tay card pháp thuật, Ngân Kiếm khuôn mặt vẫn vẻo nói.

Ở sau người hắn, phong đình trầm mặc đứng ở nơi đó, tay phải cánh tay đã sớm trở nên máu thịt be bét, đang nhẹ nhàng run rẩy. Ở ở dòng máu từ trên bả vai không ngừng lưu lại, này lồi cổ lên màu xanh kinh mạch nhiều hơn loang lổ máu điểm.

Trên mặt đất dưới, chỉ thấy một thanh khoảng chừng có lớn bằng cánh tay đơn độc tay kiếm cắt thành từng đoạn từng đoạn mảnh vỡ.

Chỉ là nhận Thủ Hộ Giả một búa, liền để phong đình đã biến thành kết quả như thế.

Có điều phong đình thực lực vẫn tính là thật tốt, đồng dạng tiếp thu Thủ Hộ Giả công kích mặt khác hai cái học viên đã vô lực ngã quấp ở trên mặt đất, một bị : được Thủ Hộ Giả công kích truyền lại tới lực phản chấn trực tiếp chấn động ngất đi, một cái khác thì bị một lưỡi búa chặt đứt một cái tay gân mạch.

Chỉ có phong đình một người ngạnh sanh sanh đích tiếp nhận Thủ Hộ Giả công kích, đạt được Thủ Hộ Giả thừa nhận, nếu không thì, căn bản là không có cách bắt được viên này ma lang trúng.

"Đi cái kẻ tiếp địa điểm, mặc kệ như thế nào, nhất định phải nhiều cướp được vài con ma lang trúng." Ngân Kiếm lúc này đã gấp mù quáng. UU đọc sách (www.uukanshu.com) này nguyên bản dường như ngôi sao như thế óng ánh khuôn mặt vào lúc này trở nên dữ tợn cực kỳ, tựa như cùng ác quỷ của địa ngục .

"Ngân Kiếm thiếu gia, nếu như không trị liệu lời của bọn họ, hai tay của bọn họ sẽ phế bỏ." Phong đình miễn cưỡng dùng tay trái đối với tay phải băng bó một phen, hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

"Nếu như chậm trễ nữa đi xuống, cũng chỉ có thể đủ bắt được này một con trúng ma thú rồi." Ngân Kiếm lạnh lẽo nói.

Nhìn Ngân Kiếm, phong đình một đôi mắt trở nên đỏ chót cực kỳ, hô hấp cũng biến thành ngưng trọng lên: "Ngân Kiếm thiếu gia, đó là đồng bạn, đó là chúng ta đồng bạn, bỏ xuống cùng lớp đây tuyệt đối là kỳ sĩ tinh thần không cho phép ."

Phong đình thanh âm của pha thêm một loại vẻ giận dữ.

"Chất thải, bọn họ đều là chất thải. Đội ngũ của chúng ta bên trong không cần chất thải." Ngân Kiếm đồng tử, con người đột nhiên khuếch tán, hung tợn hướng về phong đình nói rằng.

"Chất thải? Vì trợ giúp người bắt được trứng ma thú, bọn họ đã liều mạng, nhưng là người dĩ nhiên nói bọn họ là chất thải?" Phong đình rống giận hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

Ánh mắt âm thầm nhìn phong đình một chút, Ngân Kiếm lần thứ hai nói rằng: "Phong đình, người nhớ kỹ, nếu như muốn muối muối người bình yên vô sự, cũng không cần dùng loại kia ngữ khí nói chuyện cùng ta."

Nghe Ngân Kiếm, phong đình thân thể cứng ngắc lại hạ xuống, trên mặt vẻ mặt cũng hoàn toàn động lại, gương mặt lơ mờ.

"Được rồi, chúng ta đi, một hồi sẽ có Thủ Hộ Giả đưa bọn họ đuổi về trấn nhỏ." Ngân Kiếm lạnh giọng hướng về phong đình cùng mặt khác một vị học viên nói rằng.

Vị kia học viên tay cầm một cái Ma Pháp Trọng, mắt không có biểu tình gì chết lặng nhìn ngã trên mặt đất hai người đồng bạn một chút, liền theo Ngân Kiếm đi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: phép thuật cạm bẫy

Pháp Sư Tháp tầng cao nhất.

Lão mập cùng gầy ông lão hai đôi con mắt đồng thời ngưng tụ ở một bức tranh bên trên, trong hình, Bàn Tử chính đại phát thần uy, trong tay Ma Pháp Quyền Trục không ngừng hướng ra phía ngoài ném tới, mà bộ kia cổ máy giết chóc đã ở thu cất từng con từng con ma thú sinh mệnh. Cùng Bàn Tử đồng thời phát rồ nhưng là một mười một mười hai tuổi hài đồng, đứa bé kia dường như hấp cổ Shirl thuốc (một loại khiến người ta hưng phấn phép thuật thuốc) như thế, một đôi mắt hồng thông thông.

Có điều ánh mắt của hai người cũng không có đặt ở Bàn Tử cùng đứa bé kia trên người, mà là nhìn chòng chọc vào Bàn Tử cùng da phức phía sau thanh âm.

"Không chỉ có là song hệ Ma Pháp Sư, hơn nữa còn là Tự Nhiên Hệ Ma Pháp Sư, như vậy Ma Pháp Sư bao lâu chưa từng xuất hiện rồi hả ?" Lão mập mỉm cười với nhẹ nhàng rừ rừ nói.

"Hơn một trăm năm, ta nhớ tới, Đức Lỗ Y tự nhiên chi thần có chính là sức mạnh của tự nhiên cùng băng tuyết lực lượng, thường thường này hai loại phép thuật xuất hiện tại đồng nhất thân trên mặc dĩ cầu vị, người này sẽ có thể trở thành Đức Lỗ Y Đại Ngón Nhân." Gầy ông lão lạnh lùng nói.

"Chỉ là có thể mà thôi, ở Ngân Nguyệt Đại lục trong lịch sử, Đức Lỗ Y sẽ xuất hiện Thánh nữ thời điểm, thì sẽ đồng thời xuất hiện mười cái người dự bị." Lão mập mỉm cười nói.

"Như vậy tại sao người sẽ chọn để Thủ Hộ Giả lui lại?" Gầy ông lão hỏi.

"Mười cái người dự bị trải rộng mấy chục quốc gia, hơn nữa còn bao gồm Tinh linh tộc, Thú Nhân tộc vân vân. Phát hiện một người dự bị cũng không dễ dàng. Phải biết, Đức Lỗ Y bộ tộc, trong đó mỗi người đều là Ma Pháp Sư. Nguồn sức mạnh kia quá mạnh mẽ." Lão mập thần nhiên nói.

"Nếu như ai có thể được nguồn sức mạnh này." Gầy ông lão nói một nửa, cũng lộ ra một loại lo lắng lo lắng về mặt.

Ma Pháp Sư quý giá có thể tưởng tượng được, ở nhân loại quá độ thường thường là mấy ngàn người bên trong mới có thể xuất hiện một Ma Pháp Sư, bây giờ A Nhĩ Ars đế quốc tính cả Ma Pháp Công Hội bên trong Ma Pháp Sư cũng bắt quá mấy ngàn người mà thôi, hơn nữa còn lệ thuộc vào mỗi cái thế lực.

Thế nhưng Đức Lỗ Y bộ tộc mỗi một cái tộc nhân khi sinh ra thời điểm đều có cực kỳ cao phép thuật thiên phú, điểm ấy cùng Tinh linh tộc đúng là tương tự, nhưng là so với Tinh linh tộc đến, Đức Lỗ Y càng là trời sinh chiến sĩ, ở Biến Hình Thuật năng lực dưới, Đức Lỗ Y biến thành thành các loại thực lực mạnh mẽ động vật cơ hồ có thể quét ngang tất cả.

"Nếu như nhờ có 100 tên Đức Lỗ Y chiến sĩ, như vậy ta liền có thể tiêu diệt một nhỏ hầu nước, nếu như nắm giữ 1000 tên Đức Lỗ Y chiến sĩ, như vậy ta liền có can đảm cùng mười vạn quân đội quyết một trận tử chiến." Đây là Ngân Nguyệt trên đại lục một đã từng thấy Đức Lỗ Y tộc nhân Đế Vương cảm khái nói như vậy.

Thế nhưng cũng bởi vì...này câu nói, để Đức Lỗ Y bộ tộc thanh danh vang dội.

"Ta hi vọng sức mạnh như vậy có thể xuất hiện tại quốc gia của con người bên trong, nếu như bị : được Thú Nhân lấy được nói, như vậy đối với con người mà nói chính là một hồi tai nạn.

"lão mập đột nhiên lẩm bẩm nói.

"Hay là chúng ta nên lưu nàng lại." Gầy ông lão đột nhiên lạnh lùng nói.

Nhưng là lão mập tựa hồ cũng không có nghe thấy gầy lòi của lão đầu, cặp mắt kia gắt gao chăm chú vào trên tấm hình, chỉ thấy Bàn Tử đang giết chết một con ma thú sau đột nhiên ngừng lại, đảo mắt nhìn bốn phía.

"Tên Béo kia."

.....

Cảnh giác nhìn chung quanh bụi cây quần cây kia mọc, Bàn Tử cũng không có phát hiện từng tia một dị dạng. Thế nhưng hẳn luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Loại cảm giác đó tựa như cùng bị : được một con sói ác theo dõi như thế.

"Còn thiếu một chút, chúng ta liền có thể đến cái kia trũng ma thú vị trí, lấy đi này một, như vậy liền chỉ còn dư lại cái cuối cùng rồi." Da phúc hơi hơi hưng phấn hướng về Bàn Tử nói rằng.

Hưng phấn về hưng phấn, nhưng nhìn cặp kia bảo thạch tựa như trong ánh mắt luôn có một tia cười trên sự đau khổ của người khác mùi vị. Dáng dấp kia tựa như cùng sắp nhìn thấy Bàn Tử nằm ngay đơ như thế.

Bàn Tử hướng về phía da phúc tròn tròn mắt, toát ra một loại hưng ác về mặt, sau đó nhưng là cẩn thận từng li từng tí một nhìn bốn phía.

"Chúng ta trở lại, từ một con đường khác đi vòng qua." Bàn Tử ở cảnh giác nhìn chung quanh sau, hướng về thanh âm cùng da phúc nói rằng.

"Tại sao?" Da phúc gương mặt không vui, hiện tại chỉ thiếu một chút liền muốn đến trũng ma thú vị trí, nếu như từ một con đường khác đi vòng qua, như vậy cũng mất đi cầu vị muốn làm lại bắt đầu.

Hơn nữa căn cứ card pháp thuật trên bản đồ đến xem, con đường kia rất xa, xa cơ hồ là con đường này hơn một nửa.

"Người tin không tin ta đánh người." Bàn Tử không có ý tốt nhìn da phúc.

Da phúc bĩu môi, tức giận đá văng bên chân tảng đá, đang tức giận bên dưới, da phúc khí lực tựa hồ cũng tăng trưởng không ít, này tảng đá" vèo" một hồi bay về phía trước đi ra ngoài, sau đó chỉ nghe"Oanh" một tiếng, một trận hào quang màu xanh lam nhạt đột nhiên sáng lên, phía trước mười mấy thước Tùng Lâm bật kín một lớp sương khói mỏng manh, mịt mờ sương mù ở bốn phía không ngừng khuếch tán, phàm là gặp phải màu lam nhạt sương mù toàn bộ biến thành xinh đẹp nhất tượng băng, Thảo Diệp, cánh hoa, liền ngay cả trong không khí bụi trần cũng trở thành nhỏ nhỏ băng tiết hướng phía dưới không ngừng rơi.

Nhìn tình cảnh này, da phúc con mắt đều trắng ra, này rõ ràng là phép thuật cấm bẫy.

Mà lúc này Bàn Tử nhưng là gương mặt đen thui, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) nếu như không phải của hắn trực giác, sợ là hiện tại đã sớm biến thành tượng băng đi.

"Là băng tuyết chi thần cảm thán, một phép thuật cấp ba trận, chỉ cần xúc động như vậy thì sẽ phát động, có điều tại sao không cảm giác được từng tia một phép thuật khí tức đây?" Thanh âm hơi khề cau mày nhìn trước mắt những kia băng sương nói.

Trước mắt Tùng Lâm đã biến thành một màn vô cùng mỹ lệ cảnh tượng, tựa như cùng tiến vào một băng tuyết thế giới, thế nhưng này lạnh buốt đông khí lại làm cho người không rét mà run.

"Tinh Mộc, nhất định là Tinh Mộc, chỉ cần cao cấp thích khách mới có thể nắm giữ năng lực như vậy." Da phúc cắn răng nghiêng lợi giận dữ nói rằng.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó hướng về thanh âm nói: "Có biện pháp nào hay không đem cái này Ma Pháp Trận tiêu trừ hết."

"Bình thường tiêu trừ Ma Pháp Trận biện pháp tốt nhất, chính là lợi dụng Ma Pháp Nguyên Tố tương khắc. Thế nhưng cái này phép thuật cấp ba trận nhất định phải có Đại Ma Pháp Sư Ma Pháp Lực mới có thể loại bỏ." Thanh âm không chút nghỉ ngơi hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Ma Pháp Nguyên Tổ tương khác." Bàn Tử âm thầm lẩm bẩm dưới, lập tức sờ về phía rãnh tay chỉ trên nhẫn phép thuật.

Mấy Ma Pháp Quyền Trục bị : được Bàn Tử lấy ra, nhìn cẩn thận một điểm, những kia Ma Pháp Quyền Trục trên điều khắc phép thuật đồ án rõ ràng là đến từ Hồ Phù trong không gian .

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó hung hăng đem vật cầm trong tay Ma Pháp Quyền Trục hướng về phía trước Tùng Lâm đập tới, quyền sách ném đến địa phương, từng bó từng bó hỏa diễm hung hăng bốc lên, sau đó xì xì tiếng vang không ngừng liên tục vang lên, bạch khí hùng hực , băng sương đang nhanh chóng tan rã .

"Mập mập chết bầm này điên rồi sao? Chẳng lẽ còn muốn tiếp tục đi này không biết còn có bao nhiêu cạm bẫy đường?" Da phúc kinh ngạc nhìn Bàn Tử.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Ma Cung Thủ

Dựa theo người bình thường bình thường suy tính, một cấp cao thích khách nếu như muốn đối phó một đội người, như vậy chắc chắn sẽ không đơn giản chỉ bày xuống một phép thuật cạm bẫy.

Phép thuật cạm bẫy thứ này thường thường là hoàn toàn liên kết , chỉ có một cái phép thuật cạm bẫy hoàn toàn tổ hợp lên mới có thể phát huy ra lớn nhất hiệu quả.

Tự nhiên cùng đang nghĩ ngợi lúc, Bàn Tử bày ra Ma Pháp Trận pháp như thế.

Thế nhưng đó là người bình thường suy tính, Bàn Tử toán người bình thường sao? Tuyệt đối không tính. Cho tới này Tinh Mục, phỏng chừng cũng không có thể bị : được xếp vào người bình thường

Như những này yêu nghiệt, bình thường đều có người thường khó có thể lý giải được tư duy.

"Nếu như ta là Tinh Mục tuyệt đối sẽ không cho rằng mấy cái đơn giản phép thuật cạm bẫy liền có thể giết chết đối phương, vì lẽ đó mục đích to lớn nhất chính là kéo dài thời gian, lấy sớm một chút bắt được trư ma thú." Bàn Tử dùng một loại rất đơn giản suy tính biện pháp, đổi vị trí suy nghĩ.

Dùng không phải người bình thường Logic đến cân nhắc không phải người bình thường Logic, đây mới là biện pháp giải quyết tốt nhất.

Nghe xong Bàn Tử sau khi giải thích, da phúc đưa ra một vấn đề, nếu như Tinh Mục là người bình thường làm sao bây giờ?

Bàn Tử trả lời rất đơn giản, vậy chỉ dùng phép thuật con rối đem con đường phía trước san bằng.

Bàn Tử đang trả lời da phúc thời điểm, mang trên mặt một loại Dương Dương nụ cười đắc ý, để da phúc không chỉ có hoài nghi tên mập mập chết bầm này căn bản vừa bắt đầu chính là chỗ này sao nghĩ tới, cho tới này cái gì suy luận, đều là đùa người .

Phép thuật con rối mỗi bước ra một bước đều sẽ phát sinh một trận "Đông" tiếng vang, sau đó liền có thể nhìn thấy một dấu chân thật sâu. Cứ việc thổ địa cũng không có trong tưởng tượng như vậy cứng rắn, thế nhưng có thể lưu lại sâu như vậy dấu vết, có thể tưởng tượng ra phép thuật con rối đến tột cùng có ra sao thực lực.

Đi theo phép thuật con rối mặt sau, Bàn Tử cảnh giác nhìn bốn phía, Bàn Tử luôn luôn sẽ không đi đánh giá thấp đối thủ, hẳn thường thường là đem thực lực của đối thủ tưởng tượng đến sử dụng tốt nhất. Như vậy mới có thể đem nguy hiểm hạ thấp nhỏ nhất.

Đây là một ưu điểm.

Lên đường bình an vô sự, có điều khiến người ta khó hiểu chính là dọc theo đường dĩ nhiên không có đụng tới một con ma thú, tựa hồ tất cả ma thú đều mai danh ẩn tích rồi.

"Tám chín phần mười là bị Tinh Mục giết chết rồi." Bàn Tử nói nhỏ phân tích nói, sự thực tựa hồ cũng đang dường như Bàn Tử tưởng tượng ra như vậy.

Đi rồi không bao lâu, bọn họ đột nhiên ở một chỗ tầm thường cây cối bên trong phát hiện một con màu vàng vòng tai, vòng tai chỉ có to bằng móng tay, hiện những vì sao hình.

"Có chút khó giải quyết." Bàn Tử đông nhìn tây nhìn quét một vòng hoàn cảnh chung quanh, sau đó lăm bằm lăm bằm nói.

"Phiền phức? Tại sao phiền phức?" Da phúc trừng mắt cặp mắt kia tò mò hỏi.

"Cái này vòng tai, nếu như ta không có nhớ lầm, hẳn là lúc trước ở trên quảng trường chỗ đã thấy Hồng Nguyệt đế quốc tên ma pháp sư kia mang vòng tai." Bàn Tử ánh chừng một chút trong tay vòng tai nói rằng.

"Ma Pháp Sư?" Da phúc hơi sững sờ, đang trầm tư một hồi sau, dùng một loại giật mình ánh mắt nhìn Bàn Tử, khi hẳn trong ký ức quả thật có một người như vậy.

Đó là một nữ tính Ma Pháp Sư, nếu như không phải là bởi vì này Ma Pháp Sư nắm Ma Pháp Trọng trên khám nam bảo thạch là một loại vô cùng ít ỏi Không Gian Hệ phép thuật thạch, hay là hẳn căn bản không nhớ ra được.

Nhưng là cái tên mập mạp này, dĩ nhiên nhớ kỹ?

Mà đây bắt quá là cái bắt đầu mà thôi.

"Cái kia nữ Ma Pháp Sư không phải đơn độc, bọn họ cái kia đội ngũ tổng cộng có một chiến sĩ dũng mãnh, còn có một cung tiễn thủ."

Thực lực nên cũng không kém." Bàn Tử ngữ khí trì hoãn nói.

"Yêu nghiệt. Sáng Thế thần dĩ nhiên cho phép như vậy một yêu nghiệt tồn tại trên đời này." Da phúc một đôi mắt hơi hơi ửng hồng.

Có thể nhớ kỹ một người cũng không khó khăn, thế nhưng nhớ kỹ một đám người này phỏng chừng chỉ có yêu nghiệt có thể làm được.

Nghe lời của mập mạp, thanh âm đúng là có vẻ rất bình tĩnh, một đôi bảo thạch tựa như trong con ngươi lộ ra một loại đăm chiêu ánh mắt. Bàn Tử trí nhớ ràng là biết đến, nàng suy tính là Bàn Tử vì sao lại nói những câu nói này.

"Thiếu gia, ngươi là không phải muốn nói Tinh Mục một người tàn phá một cái nhỏ đội, hơn nữa còn không có để lại bất kỳ dấu vết?" Thanh âm hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe thanh âm, da phúc đang nhìn xem bốn phía sau, tầm kia khuôn mặt nhỏ xoay một hồi liền trở nên trắng xám cực kỳ. Xác thực dường như thanh âm nói như vậy, ở xung quanh mấy chục mét trong phạm vi xác thực không có bất kỳ chiến đấu trời qua dấu vết, nói cách khác, cái kia Tinh Mục đang công kích lúc, chỉ tiêu đội kia căn bản sẽ không có phản ứng lại.

Làm người hoảng sợ ần nấp năng lực, làm người hoảng sợ tốc độ.

"Hắc lão đại, ngươi xem chúng ta là không phải cũng không cần viên này trứng ma thú rồi hả ? Ngược lại chúng ta cũng đã lấy được nhiều như vậy."

Da phúc cẩn thận từng li từng tí một hướng về Bàn Tử nói rằng.

Dáng dấp kia cực kỳ giống ở Geel cùng thốt Mann trước mặt một mực cung kính Bàn Tử.

"Không muốn? Phi. Ai biết viên này là đực vẫn là mẫu , nếu như là mẫu , vậy hẳn liền tập hợp thành một đôi." Bàn Tử tiếp tục ở quét mắt bốn phía.

"Hắc lão đại, ngươi không phải cũng lo lắng sao?" Da phúc kinh ngạc nhìn Bàn Tử, để hẳn không hiểu chính là quay mắt về phía nguy hiểm luôn luôn là cái thứ nhất chạy Bàn Tử tại sao lúc này như thế giàu có tinh thần mạo hiểm rồi.

"Lo lắng? Quý Tài lo lắng đây." Bàn Tử trực tiếp nói.

"Vậy tại sao?" Da phúc một mặt mờ mịt đáng vẽ.

"Da phúc, vòng tai này nhưng là mười phần mười vàng ròng, ngươi giúp ta tìm xem, nhìn ở phụ cận có thể hay không tìm tới mặt khác một con, ta thật tập hợp thành một đôi." Bàn Tử đảo mắt nhìn bốn phía.

.....

Cách tầng tầng lớp lớp bụi cây, Bàn Tử một chút liền nhìn thấy cái kia màu đen đơn độc mờ bóng người.

Cao ngất kia thân thể, dường như Cô Lang giống nhau bóng dáng, ngoại trừ vừa mới bắt đầu thấy Tinh Mục còn có thể là ai?

Cùng Tinh Mục đối lập chính là một người mặc giáp da Thủ Hộ Giả, giáp da nửa thân trần nửa lộ che đầy thân thể, ở đây song xem ra vô cùng mạnh mẽ trong tay trái, nâng lên một cây cung.

Cung rất đơn sơ, tựa như cùng mấy cây rách nát cành khô xây dựng ở cùng nhau, thế nhưng là tỏa ra một luồng khí tức thần bí, luồng khí tức kia để Bàn Tử cảm giác rất quen thuộc, tựa như cùng ngày đó thanh âm thả ra Tự Nhiên Hệ phép thuật lúc mang theo làm cho người ta cảm giác.

Đương nhiên hấp dẫn nhất Bàn Tử sự chú ý chính là tên kia cung tiễn thủ trong tay chỉ có cung, không có tiễn.

"Đùa gì thế? Không khí có thể bắn chết người sao?" Bàn Tử hơi có chút bầu không khí nói, một bộ chỉ tiếc mài sắt không nên kim đáng về, hấn ước gì hiện tại cái kia cung tiễn thủ thuận lợi đem Tinh Mục cho tuốt đi.

"Đó là một vị Ma Cung Thủ." Thanh âm nhẹ giọng hướng về Bàn Tử nói rằng, bởi vì cự ly dựa vào là rất gần, vì lẽ đó đang khi nói chuyện, thanh âm miệng cơ hồ kề sát ở Bàn Tử trên lỗ tai.

Này thoáng ướt át mềm mại cảm giác, còn có này hương thơm khí tức, để Bàn Tử cả người đều Tô Tô tê tê .

"Trần định, trần định." Bàn Tử một lần lại một khắp cả thời miên chính mình, không phải Bàn Tử không cảm giác, mà là hiện tại căn bản TM cũng không phải là muốn loại chuyện kia thời điểm.

Thế nhưng chuyện như vậy có thể trần định hạ xuống sao? Bàn Tử một đôi mắt hiện đầy tơ máu, hô hấp trở nên dày đặc lên, rõ ràng hormone phân bố quá nhiều.

"Ma Cung Thủ là một loại rất ít ỏi nghề nghiệp, bọn họ dùng phép thuật cấu tạo ra mũi tên nhọn hình dáng, sau đó thông qua dây cung bắn ra, trải qua phép thuật cấu tạo, tiễn uy lực rất lớn, không chỉ có có đủ loại thuộc tính ma pháp, hơn nữa lực xuyên thấu cũng rất mạnh, ở mấy chục năm trước, đã từng có một Chiến Vương cấp Ma Cung Thủ một người giết chết 5000 quân đội." Thanh âm cho rằng Bàn Tử còn không rõ, vì lẽ đó tiếp tục suy nghĩ Bàn Tử giải thích.

Thế nhưng ai biết nhưng là thêm dầu vào lửa, Bàn Tử cặp mắt kia hồng cùng thò như thế.

Nhìn Bàn Tử, một bên da phúc không khỏi âm thầm khâm phục, nhìn thấy Bàn Tử đáng về hấn làm sao không biết Bàn Tử đang suy nghĩ gì.

Thế nhưng để hấn bội phục nguyên nhân cũng ở nơi đây, vì bí mật, Bàn Tử càng là ngành sanh sanh đích đem loại cảm giác đó cho nhện xuống.

Tuy rằng hô hấp dày đặc, tuy rằng hai mắt đỏ lên, thế nhưng kẻ này nhưng giống như toà những thần kia như như thế vẫn không nhúc nhích. Dục vọng là ma quỷ, thế nhưng có thể đem ma quỷ áp chế người nhưng cũng không nhiều.

"Vèo" từng tiếng vang, từ chuỗi này xem ra rách rưới mọc cung trên bắn ra một đạo màu vàng mũi tên nhọn. Mũi tên nhọn hoàn toàn là từ chớp nguyên tố tạo thành , ở tiếng xé gió bên trong bùm bùm tiếng vang càng lúc càng lớn.

Đồng thời, tốc độ kia liền thật sự giống như là một tia chớp, mau khiến người ta căn bản bắt giữ không tới mấy may quỹ tích. Chỉ là trước mắt kim quang lóe lên, mũi tên nhọn cũng đã đụng phải Tinh Mục ngực.

Mau liền cao cấp thích khách cũng không kịp né tránh, đây cũng là Ma Cung Thủ thực lực.

Ăn mòn Bàn Tử thần kinh loại kia dục hỏa đốt người cảm giác vào lúc này theo sự chú ý dời đi cuối cùng là yếu đi xuống, sau đó Bàn Tử một đôi mắt trợn tròn lên, cười trên sự đau khổ của người khác ánh mắt ở trong đó dường như tia lửa như thế lóe lên, lúc ẩn lúc hiện vẫn có thể nghe thấy Bàn Tử nói thầm thanh.

"Giết chết hấn, giết chết hấn."

Chỉ là cũng không lâu lắm, Bàn Tử liền gương mặt bầm đen, làm mũi tên nhọn va vào Tinh Mục trong nháy mắt đó, Tinh Mục thân thể dĩ nhiên biến thành từng đạo từng đạo huyền ảnh, phảng phất biến mất không còn tăm hơi giống như vậy, hướng về phải không ngừng tăng số di động tới.

Mũi tên nhọn bắn trúng không khí, mà Tinh Mục thì lại bình yên vô sự.

Bàn Tử nhìn rất cẩn thận, ngay ở mũi tên nhọn sắp đâm thủng Tinh Mục trước ngực thời điểm, Tinh Mục trên người đột nhiên bịt kín một tầng màu bạc nhạt ánh sáng lộng lẫy.

Ở hào quang màu bạc bao phủ xuống, Tinh Mục thân thể hoàn toàn hoạt động lên. Cơ nhục, bắp thịt co rút lại ở lấy một loại khó có thể tưởng tượng trình độ tiến hành, tốc độ, lực bộc phát đã ở trong nháy mắt nhanh hơn mấy lần.

Nếu như Bàn Tử không phân tích sai nói, loại kia Đấu Khí rõ ràng là một loại không chế thân thể cơ nhục, bắp thịt Đấu Khí, tựa như cùng quân nói giết như thế.

Có điều cùng quân nói giết so sánh với nhau, loại kia Đấu Khí chỉ có thể đạt đến phụ gia hiệu quả, quân nói giết là hoàn toàn rèn luyện, may may, để thân thể có thể đạt đến như vậy trình độ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng Tinh Mục chỉ có vận dụng bạch ngân Đấu Khí mới có thể đạt đến như vậy trình độ.

Hai người so với, quân nói giết không thể nghi ngờ càng hơn một bậc.

Bàn Tử con mắt bắt đầu ừng ực ừng ực vòng vo, khi hấn trong đầu đã xuất hiện một loại mô phỏng cảnh đánh nhau. Hấn và Tinh Mục.

Cuối cùng thu được kết quả là, song phương hiện tại nếu như đối đầu, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối là cân sức ngang tài. Thế nhưng nếu như hao tổn nữa, Tinh Mục nhưng không có đầy đủ Đấu Khí có thể chống đỡ.

Thu được rồi kết quả Bàn Tử lộ ra một loại biểu lộ như trút được gánh nặng, Bàn Tử coi là rất rõ ràng, đối xử Tinh Mục, một tốc độ cùng lực bộc phát đều vô cùng khuếch đại người, Ma Pháp Quyền Trục cùng luyện kim con rồi có thể đưa đến hiệu quả tuyệt đối là nhỏ bé không đáng kể. Vì lẽ đó chỉ có thể dựa vào thực chiến.

Nếu như không đối phó được Tinh Mục, béo như vậy từ thì sẽ lôi kéo thanh âm cùng da phúc quay đầu bước đi, thế nhưng hiện tại.

"Hừ hừ."

Mũi tên thứ hai, mũi tên thứ ba, Ma Cung Thủ ba mũi tên, Tinh Mục mỗi một lần đều né qua. Thế nhưng ở cuối cùng một mũi tên thời điểm, vẫn là ít nhiều gì bị thất thế.

Một cái chớp mắt tua cánh tay phải của hắn mà qua, này cấp tốc lẩn trốn dòng điện tựa hồ để Tinh Mục cánh tay phải trở nên chết lặng, sự linh hoạt đại đại yếu bớt.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử một đôi mắt tròn tròn lên, toát ra một loại nham hiểm ánh mắt. Nếu như nói lúc trước hắn có thể giết chết Tinh Mục nắm là 0.8, như vậy bây giờ lập tức tiêu thăng đến trăm phần trăm.

Nhìn một chút Bàn Tử, lại nhìn một chút này cao ngạo bóng người, da phúc không khỏi thở dài, xem ra lại có người muốn ngã vào cái này để tiện Bàn Tử trong tay.

Đề cử, thu gom. Bàn Tử thừa nhận phía trước hai chương không kéo là Bàn Tử lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Cuồng Chiến Sĩ huyết thống

"Cướp đoạt, đem người trong tay hai viên hãn lang trứng giao ra đây, bằng không thì làm đi người." Bàn Tử giống như tên sơn tặc như thế từ cây cối bên trong băng đi ra.

Vừa bắt được hãn lang trứng Tinh Mục dường như liếc si như thế nhìn Bàn Tử.

Kỳ thực ở Tinh Mục trong lòng đối với Bàn Tử cho điểm cũng không thấp, hơn nữa Tinh Mục cũng chưa từng có đánh giá thấp quá bất luận người nào. Sở dĩ cho rằng Bàn Tử là ngớ ngẩn, là bởi vì Bàn Tử đột ngột xuất hiện cùng này buồn cười cử động.

"Người tránh thoát cái kia Ma Pháp Trận?" Tinh Mục lạnh lùng hướng về Bàn Tử nói rằng. Làm như thoáng cảm thấy có chút kinh ngạc.

Nghe Tinh Mục, Bàn Tử sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt. Nghĩ tới cái kia phép thuật cấm bẫy, trong lòng hắn liền tràn đầy lửa giận, nếu như lúc trước không cẩn thận đắm thẳng đầu vào, vậy bây giờ hắn đã biến thành một toà hoa lệ tượng băng.

Từ Bàn Tử trên mặt, Tinh Mục thu được đáp án, đáp án này, hắn còn tương đối hài lòng. Dù sao vì nghiên cứu phép thuật cấm bẫy, hắn đã từng từng làm vô số lần thí nghiệm, thậm chí đến cuối cùng, liền ngay cả hắn cũng chia không phân rõ được sở đến tội cùng hắn mai phục phép thuật cấm bẫy ở nơi nào.

Tinh Mục vẫn là một bộ lạnh lẽo đáng sợ, thế nhưng cặp mắt kia bên trong bắt chợt hết sạch lờ lờ. Sau đó chỉ thấy trên thân thể đầu khí màu bạc đột nhiên sáng lên, thân thể chợt bắt đầu theo không khí bóp méo lên.

Chạy trốn.

Tinh Mục cũng phát hiện hiện tại cùng Bàn Tử đối đầu, đối với hắn cũng không phải một cái rất có chuyện lợi.

Cái kia Ma Cung Thủ cuối cùng một mũi tên bên trong ẩn chứa Ma Pháp Nguyên Tố mặc dù chỉ là lau ở cánh tay phải của hắn, thế nhưng cánh tay phải của hắn đến lúc này đều không thể nhúc nhích, loại kia cảm giác mê mê liền ngay cả Đầu Khí cũng không cách nào loại bỏ.

Vì lẽ đó Tinh Mục phải đi, hắn tuyệt đối sẽ không cho Bàn Tử lưu lại một tí tạo cơ hội.

"Người không chạy thoát được đâu." Nhìn Tinh Mục, Bàn Tử âm trầm nở nụ cười.

Mà Tinh Mục cấp kia ánh mắt lạnh như băng bên trong thì lại lộ ra một loại khinh thường ánh mắt, hay là cái tên mập mạp này vẫn không có tìm hiểu được cấp cao thích khách hàm nghĩa.

Thích khách, Nhất Kích Tắt Sát, nếu như thất bại, như vậy liền cần nhanh chóng bỏ chạy. Thích khách bỏ chạy năng lực thậm chí so với hấn lực công kích càng lợi hại.

Dù sao ai cũng sẽ không mỗi lần đều sẽ chính mình rơi vào tử địa bên trong.

"Động thủ." Bàn Tử đột nhiên hừ lạnh một tiếng, tiếp theo liền nhìn thấy da phúc từ trong rừng rậm chạy ra, ở trong tay của hắn có một tấm Ma Pháp Quyền Trục.

Nhìn Ma Pháp Quyền Trục, Tinh Mục trong mắt xem thường càng thêm nồng đậm. Một loại Ma Pháp Quyền Trục chỉ có ở đập trúng đối phương một khắc đó mới có thể sản sinh hiệu quả, đối với có siêu tuyệt tốc độ thích khách tới nói, Ma Pháp Quyền Trục có thể đưa đến hiệu quả nhỏ bé không đáng kể.

Có điều chỉ là trong nháy mắt, Tinh Mục trong mắt loại kia xem thường liền đã biến thành giật mình. Bởi vì da phúc đập ra tấm kia Ma Pháp Quyền Trục, cũng không phải hướng về hắn, mà là hướng về Bàn Tử.

"Oanh" từng tiếng vang,

Một màu đen đặc quang trập bao phủ chu vi mấy trăm mét phạm vi.

"Đây là." Tinh Mục run đến phát hiện trong nháy mắt, tốc độ của hắn dĩ nhiên lần chậm lại, hơn nữa hấn thể lực đã ở không ngừng giảm xuống .

"Ám Hắc thần nước bọt." Đứng quang trong trập Bàn Tử đông nhìn tây vọng : ngấm nhìn tấm này trong truyền thuyết Ma Pháp Trận hiệu quả, đây là hấn lần thứ nhất bị : được Ma Pháp Quyền Trục đập trúng.

Tri hoãn, nguyên rủa, hàng lực. Tổng cộng tám loại phép thuật hiệu quả, toàn bộ là suy yếu hình phép thuật hiệu quả, từng tầng từng tầng chồng chất lên, để Tinh Mục này nguyên bản đã sắp tiêu biến mất thân thể trong nháy mắt trở nên rõ ràng lên.

Vào đúng lúc này, Tinh Mục cuối cùng đã rõ ràng rồi trước mắt tên mập mạp chết bầm này đánh là cái gì chủ ý, suy yếu, song phương đồng thời suy yếu. Như vậy Tinh Mục ưu thế trong nháy mắt thì sẽ biến thành linh.

Nhìn Bàn Tử, Tinh Mục trong ánh mắt sáng lấp lóa, hắn đột nhiên rõ ràng tại sao lúc trước sẽ cảm giác được cái tên mập mạp này có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn rồi.

Không phải người bình thường, cái tên mập mạp này rõ ràng cũng là cái quần thể này bên trong một thành viên, hơn nữa còn tuyệt đối có thể ở mặt trước có tên tuổi.

Tính toán song phương ưu thế, sau đó lấy ra sách lược, lại sau đó vì thắng lợi đem chính mình cùng tính một lượt kể đi vào. Tinh Mục đột nhiên phát hiện, cái này xem ra người hiền lành Bàn Tử rất mạnh, mạnh đến cho dù ở cái kia chỗ đặc thù cũng tuyệt đối có thể giữ lấy một vị trí.

Cái kia chỗ đặc thù. Nghĩ tới đây, Tinh Mục trong tay trúng ma thú đột nhiên biến mất rồi, tiếp theo khi hắn trong tay trái xuất hiện một thanh sáng lấp lóa dao găm, dao găm nhọn nhọn trên tán ra Lam U U ánh sáng lộng lẫy, làm như bôi trét lấy một vài thứ.

Nhìn Tinh Mục chúi thủ trong tay, Bàn Tử con mắt cũng biến thành xanh mượt . Nếu như hắn là Tinh Mục, nhất định sẽ không chút do dự ở trên chúi thủ bôi lên trên có thể bôi lên tất cả đồ vật.

Đương nhiên lựa chọn tốt nhất, chính là vạch một cái rách da da, liền có thể trí mạng loại kia.

"Đê tiện vô liêm sỉ." Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói, thế nhưng vừa nãy Bàn Tử nhưng một bên sờ về phía rãnh tay bên trong Không Gian Giới Chỉ. Chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, Lục Mang Tinh bên trong, phép thuật con rối lên trước hung hăng đập một bước.

Bàn Tử thừa nhận mình nguyên lai là muốn nắm Tinh Mục luyện tay nghề một chút .

Có vài thứ chỉ có tự mình đi lĩnh hội mới có thể khắc sâu đi tìm hiểu. Cũng tỷ như thích khách nghề nghiệp này, chỉ có tự mình cùng đối phương tiếp xúc, như vậy mới có thể bắt lấy đối phương ưu điểm và khuyết điểm.

Thế nhưng hiện tại đã không phải là luyện tập lúc sau, hắn cảm thấy uy hiếp. Chuôi này dao găm, để Bàn Tử mạng nhỏ cảm nhận được một loại rất bất an cảm giác. Vì lẽ đó Bàn Tử chỉ có vô sỉ.

Ở tám loại phép thuật hiệu quả bên dưới, Bàn Tử cùng Tinh Mục thể năng, tốc độ cũng đã đến điểm thấp nhất, thế nhưng phép thuật con rối nhưng sẽ không chịu đến tí tạo ảnh hưởng.

Đây cũng là ưu thế.

"Tên béo đáng chết kia dĩ nhiên nói đến người khác đê tiện?" Mơ hồ nghe được Bàn Tử nói thầm thanh, da phúc gương mặt xem thường, vốn là Tinh

Mục liền bị thương, ở Ma Pháp Quyền Trục hiệu quả dưới, đã chiếm cứ hạ phong. Bây giờ người ta chẳng qua là rất thỏa đáng lấy ra vũ khí đến, Bàn Từ liền nói đối phương dễ tiện? Chẳng lẽ đối phương muốn yên lặng cho người chà đạp mới đúng?

Da phức ý nghĩ, Bàn Từ cũng không biết, có điều Bàn Từ chính là chỗ này sao nghĩ tới.

"Giao ra hai viên hãn lang trứng. Người đã cùng đường mặt lộ rồi." Bàn Từ đại nghĩa lắm nhiên, nghĩa chánh ngôn từ hướng về Tinh Mục nói rằng. Đáng đáp kia cực kỳ giống giữ gìn hòa bình thế giới anh hùng.

Lúc này da phức nhưng là trọn mắt ngoác mồm, nguyên lai kẻ cướp cũng có thể như thế lập phong.

Nhìn Bàn Từ, nhìn phép thuật con rồi, Tinh Mục trong con người hàn quang dường như mấy ngàn mấy vạn cây băng châm, tản ra một loại khiến người ta lạnh đến cốt tủy hàn ý.

"Ta nguyên bản cũng không có định dùng, là người buộc ta. " Tinh Mục đột nhiên lạnh lùng nói.

Nghe Tinh Mục , Bàn Từ cảm thấy một loại cảm giác rất quen thuộc. Cái cảm giác này như thể cùng lúc đó da phức sử dụng nơi máu chi kẻ hạn như vậy tương tự tới?

"Giết chết hãn." Bàn Từ bản năng hướng về phép thuật con rồi nói rằng.

Chỉ thấy phép thuật con rồi hướng về Tinh Mục phát khởi xung phong, ầm ầm ầm tiếng vang bên trong, chuỗi này màu vàng Cự Phủ cao cao vung lên, hướng về Tinh Mục bổ tới.

Phép thuật con rồi tạo thành chấn động hiệu quả thực sự quá lớn, bụi đất mù mịt che mắt tất cả, khiến người ta tầm mắt trở nên bắt đầu mơ hồ.

.....

"Mấy tên khốn kiếp này vẫn là người sao? Dĩ nhiên dễ dàng như thế lấy được trứng ma thú, đặc biệt là người mập mạp kia, dĩ nhiên lập tức lấy được bốn viên, trong đó còn có một viên là cái trứng ma thú." Một tóc đen trẻ tuổi người hùng hùng hồ hồ nói, khi hãn trên tay phải có một màu lửa đỏ vết tích.

Nhìn cẩn thận một điểm, này rõ ràng là thương Lam Đế nước nô lệ mới có thể bị : được ấn xuống vết tích.

Ở mỗi cái quốc gia đều có nước cò con mắt khá là không lồ nô lệ, những đây tớ này đại đa số là thông qua chiến tranh cướp đoạt mà có được, bình thường đều là quốc gia khác bình dân.

Chiến tranh thất bại, như vậy những kia thất bại tù binh thì sẽ bị bắt lấy được, một ít có tiền Quý tộc có thể thông qua kim tệ chuộc đồ gia tộc mình con cháu, thế nhưng những kia bình dân, sẽ không có đãi ngộ tốt như vậy rồi. Cứ việc chiến bại quốc gia cũng sẽ lấy ra một ít kim tệ đến cùng thắng lợi quốc gia đàm luận tù binh chuộc đồ. Thế nhưng thường thường là một phương chào giá trên trời, một phương ngay tại chỗ trả tiền lại, đàm luận cái mười cái tám tháng cũng sẽ không có kết quả gì.

Ở Ngân Nguyệt trên đại lục, không bao giờ thiếu chính là nhân khẩu. Vì lẽ đó thường thường đều là không có kết quả sự tình.

Có thể lấy thân phận đây tớ tiến vào Thất Nhạc viên, cái này tóc đen trẻ tuổi người nhất định cũng có đủ mạnh thực lực.

Đương nhiên cùng những yêu nghiệt kia so với, mạnh hơn cũng thay đổi yếu đi.

"Đừng ở này niệm niệm căn nhân , cuối cùng một viên trứng ma thú đã bị : được mệnh mang thường ngày Tinh Mục vừa bắt được, nếu như chúng ta bây giờ chạy đi, vẫn tới kịp." Nghe này tóc đen người trẻ tuổi thanh âm của, một mặt không hề cảm xúc, vóc người đại hán khỏi ngờ nói rằng.

"Lão đại, người nói chúng ta có thể đối phó Tinh Mục sao? Có người nói Tinh Mục nhưng là từ cái kia chỗ đặc thù ra tới." Đại hán bên cạnh một lớn lên vô cùng đáng yêu nữ hài nói rằng, cô bé kia vóc người cũng không cao, thế nhưng trời sinh tựa hồ liền mang theo một loại hoạt bát ngây thơ khí tức, khiến người ta cảm thấy tựa như cùng một khối ra hoàn mỹ ngọc bích .

"Tinh Mục chỉ có một người, chúng ta lại có bốn người, hơn nữa Ngã Tháp vẫn là Tinh linh tộc Ma Cung Thủ, chiến thuật hợp lý đích tình huống dưới, có 0.8 tỷ lệ có thể đánh bại hãn." Đại hán nghiêm túc cẩn thận phân tích nói.

"Lão đại, sắp đến, phía trước chính là vừa nảy trứng ma thú xuất hiện địa điểm rồi." Ở tóc đen người trẻ tuổi bên cạnh một lỗ tai thật dài khuôn mặt tuần tú dường như nữ nhân một loại người trẻ tuổi mỉm cười nói.

Mặc dù là mỉm cười với, thế nhưng giọng nói kia lại hết sức bình tĩnh, mà bình tĩnh thường thường là cung tiễn thủ cần thiết có yếu tố đầu tiên.

Thế nhưng đang lúc này chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, một tiếng dường như hạn lỗi giống như thanh âm của đột nhiên vang lên, sau đó toàn bộ diện cũng bắt đầu hơi rung động lên.

"Đó là phép thuật con rồi. Dựa vào, thậm chí có người có phép thuật con rồi, còn nghĩ phép thuật con rồi dẫn tới nơi này?" Tóc đen người trẻ tuổi sắc mặt xoạt một hồi liền thay đổi, khiếp sợ, lửa giận, các loại phức tạp tâm tình chen lẫn cùng nhau.

"Nhất định là Tinh Mục cùng người khác đi đầu tranh đấu lên. Chúng ta lập tức chạy tới." Đại hán mặt lộ vẻ vẻ nghiêm túc.

.....

Xuyên thấu qua bụi cây nhìn phía xa, đại hán này một đội người hoàn toàn ngây ngẩn cả người, từng cái từng cái giống như điêu khắc như thế.

Xa xa, một hai mắt đỏ lên trên người mặc quần áo bó màu đen trẻ tuổi người trên tay phải dao găm giá ở một kỵ sĩ phép thuật con rối Cự Phủ.

Sáng lấp lóa , hai người giằng co không xong.

Mà ở cự ly hai người chỗ không xa, thì lại đứng một xem ra dáo dác Bàn Tử.

Màu đen quang trập bao phủ chu vi mấy trăm mét địa phương, ở màu đen quang trong trập mờ hồ có thể nhìn thấy từng trập lượn lờ khói đen đang áp ủ, UU đọc sách (www. uukanshu. com) mang cho người ta một loại rất không tưởng cảm giác.

"Ám Hắc thần nước bọt, phép thuật con rối. Dựa vào, đây đều là món đồ gì? Ma túy, đây tuyệt đối là gian lận, quay cóc. Chi cần là hai thứ này liền có thể tàn sát đi một trung đội rồi." Tóc đen người trẻ tuổi ở sau khi tỉnh lại, đột nhiên cắn răng nghiêng lợi nói rằng.

"Không nghĩ tới Tinh Mục dĩ nhiên là một Cuồng Chiến Sĩ." Tinh linh tộc trẻ tuổi người đang cẩn thận quan sát nửa ngày sau, đột nhiên sắc mặt lờ mờ nói.

Nghe Tinh linh tộc lời của người tuổi trẻ, mấy người đồng thời đưa mắt đưa lên ở Tinh Mục trên người. Lúc này bọn họ mới phát hiện, ở Tinh Mục cái trán xuất hiện một vô cùng cổ quái màu đỏ nhạt ký hiệu.

Này ký hiệu cuồng dã bất kham, quái lạ trong lúc đó mang cho người ta một loại vô cùng dã man mùi vị, từng đạo từng đạo đường nét tựa như cùng thoát : cõi cương ngửa hoang không tìm được từng tia một tiến lên quỹ tích.

"Cuồng Chiến Sĩ phối hợp cấp cao ám sát năng lực." Đại hán một đôi nắm đấm đột nhiên thật chặt nắm lại, thế nhưng sau đó nhưng khá là thất lạc buông xuống.

Tinh Mục rất mạnh, mạnh đến một loại để cho bọn họ chỉ có thể ngưỡng mộ trình độ.

"Tên béo đáng chết kia xong đời, Cuồng Chiến Sĩ huyết thống là người bình thường khó có thể tưởng tượng , này phân huyết thống đủ để đeo sao Mục năng lực tăng cao đến tiếp cận đại địa chiến sĩ trình độ. Phép thuật con rối tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng tốc độ quá chậm, Tinh Mục hoàn toàn có thể vòng qua phép thuật con rối giết chết người mập mạp kia." Tóc đen người trẻ tuổi đột nhiên nhún vai một cái.

"Lão đại, chúng ta có cơ hội không?" Tinh linh tộc người trẻ tuổi hướng về đại hán hỏi.

Hôm nay đã sắp tới 7000 chữ, đại khái buổi tối còn có thể bạo phát một chương. (chỉ là đại khái mà thôi, cuối cùng giải thích quyền về Bàn Tử hết thầy)

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Bàn Tử tính toán

"Có, Cuồng Chiến Sĩ huyết thống có thể thời gian duy trì có điều 20' mà thôi, qua này 20', như vậy Tinh Mục thì sẽ trở nên hết sức yếu ớt. Đó chính là chúng ta cơ hội." Đại hán vẫn mặt không hề cảm xúc, thế nhưng cặp kia đường như chuông đồng tựa như trong ánh mắt nhưng hết sạch lờ lờ.

"Nana người mập mạp đây?" Một bên tướng mạo vô cùng đáng yêu nữ hài hướng về đại hán hỏi.

"Tiểu Mễ nặc, ngươi cho rằng tên béo đáng chết kia có thể chống đỡ 20' sao?" Tóc đen người trẻ tuổi khinh thường nói, phép thuật con rối cùng Ám Hắc thần nước bọt đã để cho đối với đề tiện Bàn Tử tràn đầy căm ghét, hận không thể Bàn Tử hiện tại liền bị giết chết.

Đương nhiên không phải không thừa nhận chính là, loại này căm ghét cảm xúc ở mức độ rất lớn đều bắt nguồn từ một loại sợ hãi trong lòng, phép thuật con rối thêm vào phép thuật con rối, quá mạnh mẽ. Bọn họ không phải Tinh Mục, bọn họ không cùng Bàn Tử đối kháng tư bản.

.....

Pháp Sư Thập hai tên Ma Đạo Sư con mắt đã gắt gao khóa lại một bộ hình ảnh.

"Cuồng Chiến Sĩ huyết thống. Xem ra khóa này Thất Nhạc viên người tham gia mang cho chúng ta quá nhiều ngạc nhiên, Không Gian Ma Pháp sư, Đức Lỗ Y Thánh nữ người dự bị, vẫn còn có Cuồng Chiến Sĩ huyết thống." Lão mập nụ cười vào lúc này có vẻ rất cứng ngắc, ở trong đó hỗn hợp từng tia một giắt mình về.

"Người mập mập kia xong." Gầy ông lão xem xét một chút hình ảnh sau, lạnh lùng nói.

Không chỉ là Pháp Sư Thập, ở A Nhĩ Ars đế quốc Hoàng thất trong nhà ăn, cũng có người đang bàn luận Tinh Mục.

"Cái này đạt được hai viên trứng ma thú Tinh Mục là ai? Ai có thể nói cho ta biết?" Hồng Bảo Thạch Đại Đế mỉm cười với nhìn lướt qua mọi người nói.

Mặc dù là mỉm cười, nhưng nhìn thu được, Hồng Bảo Thạch Đại Đế vẻ mặt có vẻ hơi không tự nhiên.

Bất kể là Ngân Kiếm hay hoặc là Bàn Tử lấy được trứng ma thú, đôi kia với A Nhĩ Ars thủ đô đế quốc sẽ không tạo thành bất kỳ uy hiếp. Thế nhưng Tinh Mục cũng không như thế, mệnh mang vương triều cùng A Nhĩ Ars đế quốc có 30% thổ địa đều là đụng vào nhau, so với mặt khác hai quốc gia tới nói, cùng A Nhĩ Ars đế quốc trong lúc đó xung đột lợi ích càng to lớn hơn.

Vì lẽ đó Hồng Bảo Thạch Đại Đế tự nhiên không hy vọng mệnh mang vương triều thu được tí tẹo lợi ích, chớ nói chi là vẫn là hai viên trứng ma thú rồi.

"Tinh Mục, ta nhớ tới ở mệnh mộng vương triều, có một nơi đặc thù, ở chỗ đó, mọi người tên đều là lấy Tinh mới đầu." Miệng mũi hơi rộng trung niên Tướng quân trầm ngâm chốc lát, đột nhiên nói rằng.

"Chỗ đặc thù?" Nghe trung niên lời của tướng quân, một đám đại thần thoáng có vẻ hơi mờ mịt. Thế nhưng có mấy người sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế, lão công tước còn có hồ ly Tể Tướng.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế trong mắt đột nhiên lộ ra một loại ánh mắt phần hận, lão công tước nhưng là lông mày hơi đám lên, cho tới hồ ly Tể Tướng sắc mặt trạch trở nên hơi trắng xám.

Ở cái kia chiến loạn niên đại,

Ở A Nhĩ Ars đế quốc bị : được tam quốc liên quân buộc rơi vào nguy cơ suy tụt chút nữa diệt quốc niên đại đó, mệnh mộng vương triều đã từng có như vậy một con đặc thù bộ đội. Bọn họ tinh thông âm sát, có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu bay xuống phép thuật cạm bẫy, ở trên chiến trường, chỉ cần bị : được bọn họ nhìn chăm chăm như vậy nghehnhn đón chính là không dừng tận hắc ám.

Làm người hoảng sợ bộ đội, bọn họ thậm chí đã không nhớ rõ lúc trước có bao nhiêu sĩ quan chết tại đây chỉ bộ đội trong tay, liền ngay cả lão công tước năm đó cũng thiếu chút nữa chết ở này con bộ đội đầu lĩnh trong tay.

Cái kia đầu lĩnh tên chính là lấy Tinh mới đầu, con kia người của bộ đội mấy cũng không nhiều, thế nhưng ở bên trong chiến trường xác thực từ thần đại danh từ.

Thăng đến về sau, bọn họ mới biết này con bộ đội thủ lĩnh là từ một nơi đặc thù đi ra. Cái kia chỗ đặc thù.

Hồ ly Tể Tướng ánh mắt trong nháy mắt liền trở nên lo lắng lo lắng lên, ánh mắt kia ở Ngân Kiếm cùng Tinh Mục tên trên không ngừng bồi hồi.

"Chết tiệt. Xem tư liệu thời điểm ta làm sao đưa cái này quên mất, nếu như lúc trước nhớ tới cái này, thì không nên để Ngân Kiếm đi Thất Nhạc viên."

Lão công tước tay phải ngón tay ở cánh tay giữ trên nhẹ nhàng xao kích trí, "Thùng thùng" tiếng vang đại biểu đang trầm tư.

Rất rõ ràng, bất kể là hồ ly Tể Tướng hay hoặc giả là lão công tước đều bỏ quên vấn đề này.

Trầm mặc, trong nháy mắt to lớn phòng ăn trở nên trở nên yên lặng. Bất kể là Ngân Kiếm hay hoặc là Bàn Tử còn có cái kia không biết da phức, bọn họ thuộc về tạm thời đều là A Nhĩ Ars đế quốc, hiện tại A Nhĩ Ars đế quốc điểm đã vững vàng chiếm cứ người thứ nhất.

Nhưng là có Tinh Mục, biến số này thực sự quá lớn, ai cũng không cách nào bảo đảm ở thời khắc cuối cùng sẽ phát sinh ra sao chuyện tình. Có thể. . . .
. . . A Nhĩ Ars đế quốc sẽ toàn quân bị diệt.

.....

Nhìn Tinh Mục, Bàn Tử một đôi mắt trở nên xanh mượt, Tinh Mục rất mạnh, cường đã vượt ra khỏi sự tưởng tượng của hắn, tuy rằng Bàn Tử cũng không biết Tinh Mục hiện tại bắn ra chính là Cuồng Chiến Sĩ huyết thống, thế nhưng loại kia mạnh mẽ nhưng là không thể nghi ngờ.

Ở tám loại mặt trái hiệu quả bên dưới vẫn có thể cùng phép thuật con rối chống đỡ, cứ việc hiện tại ở một chút rơi xuống hạ phong, thế nhưng ở trong thời gian ngắn bên trong phép thuật con rối đối với Tinh Mục tuyệt đối không tạo thành được uy hiếp. Hơn nữa quan trọng hơn là Tinh Mục tốc độ muốn so với phép thuật con rối mau nhiều, hay là chỉ là một giây sau, Tinh Mục thì sẽ trực tiếp tìm tới Bàn Tử.

Đôi mắt nguy hiểm, Bàn Tử nhất quán cách làm là bứt ra liền đi, chờ mình thực lực nâng lên tới lại tìm về bãi. Thế nhưng hiện tại Bàn Tử nhưng do dự.

Hãn lang trúng, Bàn Tử không nở. Huống chi, viên này hãn lang trúng vẫn là mẫu Đúng, là một viên mẫu hãn lang trúng. Thất Nhạc viên bên trong có chừng hai viên mẫu hãn lang trúng một trong.

Nếu để cho Tinh Mục lấy được hãn lang trúng, như vậy ở tương lai đối với Bàn Tử chính là một uy hiếp. Tuy rằng Bàn Tử cũng không sợ hãi tương lai đối đầu Tinh Mục, thế nhưng Bàn Tử yêu thích đem ẩn tại nguy hiểm bóp chết ở trong lòng.

Ma Pháp Quyền Trục đã không được hiệu quả, Bàn Tử có thể khẳng định ở Ma Pháp Quyền Trục hạ xuống một khắc đó, Tinh Mục thì sẽ hoàn toàn biến mất, sau đó đột ngột xuất hiện tại trước mặt hắn. Sau đó hắn đem gặp phải chính là Tinh Mục dường như mưa giông gió bão trả đũa.

Vào lúc này, thời gian có vẻ rất quý giá, chỉ là một giây thời gian liền có thể có thể thay đổi chiến cuộc. Vì lẽ đó Bàn Tử chắc chắn sẽ không cho Tinh Mục bất kỳ có thể đánh lên thời gian.

"Mahler Kopeck." Nhìn Tinh Mục, Bàn Tử đột nhiên hung hăng nhổ bãi nước bọt, một đôi mắt trở nên đỏ chót lên.

Bàn Tử cuống lên.

Thế nhưng vào lúc này, Bàn Tử cũng không có mất đi lý trí, hiện tại một người duy nhất để Bàn Tử không có lập tức chạy trốn chống đỡ điểm, đó chính là năng lực đặc thù thời hạn.

Tự như cùng da phúc máu chỉ kẻ hạn như thế, Bàn Tử tin tưởng Tinh Mục năng lực đặc thù có thể thời gian duy trì sẽ không quá dài, nếu như hắn cần rằng chống đỡ xuống, như vậy Tinh Mục một khi rơi vào suy yếu kỳ, Bàn Tử là có thể chà đạp Tinh Mục.

Bàn Tử hai chân đột nhiên nhất giẫm, ở phía sau kinh lực dưới, cơ nhục, bắp thịt, sức mạnh, tốc độ, lực bộc phát toàn bộ hỗn hợp ở cùng nhau, Bàn Tử giống như viên đạn pháo như thế hướng về Tinh Mục vọt tới.

Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, nếu để cho Tinh Mục lấy lại sức được, UU đọc sách (www.uukanshu.com) béo như vậy từ thì sẽ rơi xuống hạ phong.

.

"Tinh Mục chịu thua trong tay. Lại có thể cắt ra Cự Phủ?" Đứng xa xa nhìn Ma Pháp Trận, tóc đen người trẻ tuổi kinh ngạc nói.

Ở giữa eo bên trong, phép thuật con rối hoàng kim Cự Phủ lại bị chuỗi này hiện ra lam quang dao găm cắt ra một vết thương, hơn nữa chiếc kia từ còn đang một chút dài hơn.

Nhìn chuỗi này hiện ra lam quang dao găm, đại hán thoáng trầm tư một chút, sau đó nói rằng: "Chuỗi này dao găm nên đạt đến nhất tinh trang bị ma pháp tiêu chuẩn."

"Nhất tinh trang bị ma pháp?" Tóc đen người trẻ tuổi hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chuỗi này hiện ra lam quang dao găm, nếu nói Tinh cấp trang bị ma pháp là muốn vượt xa khỏi với phổ thông trang bị ma pháp gì đó.

Như vậy trang bị ma pháp thường thường là phổ thông trang bị ma pháp giá cả mấy lần, theo Tinh cấp tăng lên trên giá cả cũng sẽ không ngừng tăng cường.

Có điều có Tinh cấp trang bị ma pháp rất ít ở trên thị trường lưu thông, chỉ cần bốc lên một cái, như vậy chính là mọi người tranh mua rất đúng giống.

Phải biết, coi như là những kia tinh nhuệ Dong Bình Đoàn trong đội cũng không nhất định sẽ có một kiện mang Tinh trang bị ma pháp.

"Một hồi giết chết Tinh Mục, này trang bị ma pháp chính là ta rồi." Tóc đen trẻ tuổi người đột nhiên nói rằng, thế nhưng cũng không lâu lắm, về mặt của hắn nhưng động lại rồi.

"Người mập mạp kia dĩ nhiên hướng về Tinh Mục vọt tới? Muốn chết sao?"

Không chỉ là tóc đen người trẻ tuổi, tuổi trẻ Tinh linh tộc Ma Cung Thủ, còn có đáng yêu nữ hài, đại hán toàn bộ hóa đá. Cùng một cấp cao có Cuồng Chiến Sĩ huyết thống thích khách gần người đánh nhau chết sống? Không phải muốn chết là cái gì?

Phiếu phiếu. Thu gom. Cao trào không phiếu không có thiên lý.

Chương 64: đây là người sao?

Nắm đấm là Bàn Tử bây giờ cơ bản nhất vũ khí, có điều tuyệt đối đừng xem thường Bàn Tử nắm đấm, phát ra ra quyền kinh là đem trong bắp thịt mỗi một tia mỗi một hào : ...chút nào sức mạnh toàn bộ hỗn hợp với nhau sức mạnh. Hơn nữa siêu nhân lực bộc phát cùng tốc độ để Bàn Tử nắm đấm mặc dù so với Cự Phủ sức mạnh đều không kém chút nào.

Đây cũng là quân nói giết hiệu quả, một bộ quân nói giết ở tôi luyện thân thể phương diện cơ hồ đã đạt đến tột cùng trình độ. Bất kỳ trình độ huấn luyện, bất kỳ hình thức huấn luyện đều không thể cùng quân nói giết cùng sánh vai. Tuy rằng Bàn Tử không có cách nào xác định Hồ Phủ đến tột cùng là từ đâu tới đây , thế nhưng hẳn hừng có thể xác định cái trò này quân nói giết nhất định là từ này chiến trường thâm xé giết bên trong suy nghĩ ra được .

Bàn Tử nắm đấm đưa tới Tinh Mục cảnh giác, trong nháy mắt, cặp kia che kín băng châm trong ánh mắt toát ra một loại ánh mắt khiếp sợ.

Rất hiển nhiên, bây giờ Tinh Mục tuy rằng hai mắt đỏ chót, thế nhưng vẫn còn một loại tỉnh táo trong trạng thái. Bàn Tử này trùng như Thái Sơn một quyền dễ hấn cảm thấy khó có thể tin, có điều nhiều hơn nhưng là uy hiếp.

Tàn ra màu xanh lam u quang dao găm chỉ là trong phút chốc liền kéo ra màu vàng Cự Phủ bên dưới, sau đó chỉ thấy Tinh Mục biến mất ở tại chỗ, biến thành một đạo nhân nhật bóng người tránh khỏi phép thuật con rôi.

Tiếp theo chính là "Oanh" từng tiếng vang, phép thuật con rôi Cự Phủ bởi quán tính nguyên nhân, hung hăng nện xuống đất. Càng là ngành sanh sanh đích đem mặt đất đập ra một đạo bề sâu chừng vài thước vết sâu đến.

Đồng thời cùng Bàn Tử phép thuật con rôi đối chiến, đối với Tinh Mục tới nói, đây tuyệt đối là một loại chuyện ngu xuẩn, vì lẽ đó Tinh Mục vào lúc này bùng nổ ra một cấp cao thích khách nên có năng lực.

Tốc độ, cứ việc có Âm Hắc thần nứt bọt tám loại mặt trái hiệu quả đang trì hoãn, thế nhưng Tinh Mục tốc độ vẫn không có giảm bớt hạ xuống, ở tại trên trán màu đỏ nhật ký hiệu có vẽ càng phát cuồng ngạo, dã man, ở chung quanh lan tràn. Mà Tinh Mục cũng ở tại chỗ bên trong biến ảo ra lần lượt từng bóng người.

Như gió giống như vậy, không, so với phong càng linh động, càng phiêu dật, nếu là nhìn cẩn thận một ít thì sẽ phát hiện, Tinh Mục những kia bóng người mơ hồ mũi chân làm như căn bản cũng không có chạm được mặt đất.

Đó là bởi vì cực kỳ di động với tốc độ cao mà sinh ra Ảo giác.

"Ma túy, quái vật, tuyệt đối là quái vật." Nhìn Tinh Mục, trốn ở trong rừng rậm tóc đen người trẻ tuổi ở trở mắt ngoác mồm nửa ngày sau đột nhiên hung hăng mắng.

Tinh Mục mang theo cho bọn họ chấn động thực sự quá lớn, Âm Hắc thần nứt bọt bên trong có trì hoãn như thế phép thuật hiệu quả, loại ma pháp này hiệu quả bình thường sẽ đem người tốc độ hạ thấp 20% đến 30. Nhưng là bây giờ Tinh Mục vẫn có thể vẫn duy trì vượt qua bình thường cấp cao thích khách tốc độ, này đại diện cho cái gì?

Đại diện cho Tinh Mục nếu như ở bình thường tốc độ xuống, khả năng bọn họ căn bản không phản ứng kịp liền bị giết chết.

Cả đám trầm mặc không nói, ý nghĩ của bọn họ cùng tóc đen người trẻ tuổi như thế,

Sợ là cũng chỉ có dùng quái vật cái từ ngữ này để hình dung Tinh Mục rồi.

Nhưng là nếu như nói Tinh Mục là quái vật , béo như vậy từ là cái gì?

Bàn Tử lúc này rất bình tĩnh, bình tĩnh cả người đều yên tĩnh đứng ở nơi đó, cú đấm kia bị : được Tinh Mục tránh thoát đi sau khi, Bàn Tử liền không hề tiến công, mà là giống như chỉ sói ác như thế nhìn chòng chọc vào tiến hành cực kỳ di động với tốc độ cao Tinh Mục.

Lúc này Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển cái liên tục, đầu óc đang nhanh chóng hoạt động , hẳn đang tính toán Tinh Mục di động quỹ tích, còn có khả năng xuất thủ thời gian.

Tinh Mục không ra tay thì thôi, vừa ra tay, chỉ cần hơi hơi có tí tạo động tác, Bàn Tử liền có thể dự đoán được Tinh Mục công kích quỹ tích.

Đây chính là cùng Geel, một ở vào Ngân Nguyệt Đại lục đỉnh điểm Chiến Vương mấy tháng qua huấn luyện thành quả.

Có điều khiến người ta kinh ngạc chính là Tinh Mục vẫn không có ra tay, chỉ là ở Bàn Tử chu vi biến ảo ra từng đạo từng đạo bóng người.

"Lão đại? Bọn họ đang làm gì? Tại sao không động thủ đây?" Tiểu Mễ nặc cặp kia đáng yêu trong ánh mắt tràn đầy ánh mắt nghi hoặc.

Mà lúc này đại hán cũng tựa hồ có hơi không làm rõ được, chỉ là mặt không thay đổi trả lời người Tiểu Mễ nặc nói: "Đại khái Tinh Mục đang đùa bỡn người mập mạp kia."

Một xem ra rất lý do hợp lý, thế nhưng là lại tồn tại rất nhiều không hợp lý chỗ. Ở Ma Pháp Quyền Trục hiệu quả bên dưới, thể lực là sẽ không ngừng giảm xuống, Tinh Mục tuyệt đối sẽ không ở Cuồng Chiến Sĩ huyết thống làm hao mòn thời điểm ngây ngốc vào lúc này đùa bỡn Bàn Tử. Hơn nữa quan trọng hơn là, làm như một cái gai khách, chú ý chính là Nhất Kích Tắt Sát, kéo dài thời gian, này thuần túy là muốn chết.

Bọn họ không có nhìn thấy, bởi vì cự ly quá xa, một ít phi thường nhỏ bé gì đó bọn họ căn bản không nhìn thấy. Cũng tỷ như Tinh Mục giọt mồ hôi trên trán.

Này hơi hiện ra ánh sáng lộng lẫy giọt mồ hôi tuy rằng không nhiều, thế nhưng có vẻ là rõ ràng như thế.

Nếu như nếu có thể, Tinh Mục tình nguyện hiện tại liền đem trước mắt tên mập mạp chết bầm này giết chết. Nhưng là trên thực tế nhưng là, trước mặt tên mập mạp chết bầm này tựa như cùng một con cá người cầm dây dầm con nhím như thế, chỉ cần hán có cái động tác, như vậy nghênh đón thì sẽ phải không biết từ đâu tới đây gai nhọn.

Tinh Mục trong lòng rất rõ ràng, Cuồng Chiến Sĩ huyết thống chỉ cần mở ra động, như vậy thực lực của hán thì sẽ có trình độ nhất định nâng lên, hiện tại hán năng lực so với trước mặt Bàn Tử chỉ cao chứ không thấp hơn.

Thế nhưng cao trình độ chỉ là cực kỳ có hạn mà thôi, làm không cẩn thận, đánh tới mấy tiếng đều là vô cùng có khả năng, hơn nữa còn là hai bên tổn hại kết quả.

Chỉ là hán có thể chống đỡ hai giờ sao?

20' đó chính là cực hạn, sau hai mươi phút, hán chính là đợi làm thịt cừu con, tùy tùy tiện tiện một chiến sĩ cũng có thể dễ dàng tiêu diệt hán.

Nhưng là hán vừa không có tí tẹo biện pháp, lợi dụng bây giờ thời gian chạy trốn? Tuyệt đối không thể, trước mặt tên mập mạp chết bầm này tuyệt đối sẽ không cho hán cơ hội. Chỉ cần hán làm ra chạy trốn cử động, tên mập mạp chết bầm này thì sẽ lập tức nhào lên, sau đó hung tợn cắn một cái.

Tuy rằng Tinh Mục rất không muốn cùng Bàn Tử bỏ đi hao tổn chiến, thế nhưng hán hợp lại không nổi thời gian.

Chỉ thấy Tinh Mục trong mắt đột nhiên hàn quang lóe lên, chính đang di động với tốc độ cao bóng người khơi dậy biến thành một đạo Lưu Tinh hướng về Bàn Tử hung hăng bắn nhanh quá khứ.

Lưu Tinh đầu nhọn tán ra hào quang màu u lam, chính là chuỗi này cấp 1* phép thuật dao găm.

Ở Tinh Mục mắt lộ ra hàn quang một khắc đó, Bàn Tử cũng di chuyển, lúc này Bàn Tử đã đem quân nói giết phát huy đến cực hạn, một đôi mắt toát ra chính là một loại lạnh lẽo sát khí, mà thân thể đã ở trong nháy mắt giống như đài tinh vi phép thuật máy móc như thế bắt đầu cao tốc hoạt động lên.

Hợp lại va, hiện ra đang lúc mọi người trong mắt là một màn cực kỳ chấn động hợp lại va cảnh tượng. Cao tốc di động đối với cao tốc di động, hung hăng va chạm đối với hung hăng va chạm, này hai cái dần dần bóng người mờ hồ dĩ nhiên đạt đến không phải người trình độ.

Nhìn tình cảnh này, trốn ở trong rừng rậm thương lam vương triều tiểu đội hoàn toàn động lại, này từng đôi mắt nhìn chòng chọc vào bị: được mặt trái hiệu quả kéo dài dĩ nhiên dần dần mờ hồ Bàn Tử cùng Tinh Mục.

Bọn họ đã không kịp kinh ngạc, sự chú ý đã toàn bộ bị: được này hai bóng người hấp dẫn lấy rồi. Loại khí thế này, loại rung động này chỉ có nhân vật đứng đầu trên người đã phát sinh rất đúng quyết, dĩ nhiên sẽ xuất hiện tại hai cái còn không đạt tới đại địa chiến sĩ trình độ chiến sĩ trên người.

Chấn động, có liên chỉ có chấn động.

"Yêu nghiệt. Nếu như nói Tinh Mục là quái vật, này tên béo đáng chết chính là cái yêu nghiệt." Tóc đen người trẻ tuổi vô ý thức trong miệng lầm bầm nói.

Nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện tóc đen người trẻ tuổi thân thể ở hơi run rẩy, đó là một loại hưng phấn biểu hiện, thế nhưng ở trong đó lại mờ hồ ngấm lấy một loại sợ hãi.

Hiện ra màu xanh lam u quang dao găm vào lúc này đã lóe lên chỉ có thể nhìn thấy một chút màu xanh lam bóng dáng, mà đến từ với Tinh Mục trên người màu bạc nhạt Đẩu Khí ánh sáng cũng theo di động với tốc độ cao mà điểm điểm tán đi, khá là bất mắt đúng là Bàn Tử này một đôi hồng thông thông con mắt.

Sát khí, ở trong đó thật giống cất giấu một đang tiến hành khốc liệt chém giết chiến trường, ở trong đó áp ù sát khí tựa hồ đã tụ tập thành từng mảng từng mảng cuộn cuộn không ngừng bốc lên Hồng Vân.

"Thiếu gia?" Ở trong rừng rậm nhìn hai người chém giết thanh âm đột nhiên trong miệng lầm bầm nói, cặp kia Mỹ Lệ như là trăng tròn trong con người mang theo một loại dị thường mừng rỡ ánh mắt.

Vào đúng lúc này, thanh âm tựa hồ lại thấy được mấy năm trước vì bảo vệ hán mà cùng người khác ẩu đả Bàn Tử, tuy rằng khi đó Bàn Tử là bị chà đạp, thế nhưng khi đó, Bàn Tử biểu lộ cứng cỏi cùng hiện tại không khác nhau chút nào. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Tên béo đáng chết, chỉ mong người bị giết chết." Bị : được thanh âm nắm tay nhỏ da phúc đột nhiên nói nhỏ nói, đây là lần thứ nhất nhìn thấy Bàn Tử đạt đến cấp cao chiến sĩ sau thực lực toàn bộ bạo phát tình hình.

Cùng khi đó so với, bây giờ Bàn Tử quá mạnh mẽ, cường đề da phúc trong lòng rất khó chịu. Da phúc dĩ nhiên có thể nghĩ đến chỉ cần theo cái tên mập mạp này, sau này sinh hoạt có cỡ nào thê thảm

.....

Người trẻ tuổi thường thường chỉ là đem sự chú ý đặt ở cảnh tượng trước mắt trên, bọn họ ngay lập tức phát hiện vĩnh viễn là ở bề ngoài gì đó. Chỉ có những lão gia hỏa kia mới có thể đi nhìn kỹ một ít người khác lơ là gì đó.

Pháp Sư Tháp đỉnh.

Lão mập trên mặt mỉm cười đã hoàn toàn động lại , mà gầy ông lão nhưng là một lát không nói, hần vẫn rõ ràng nhớ tới vừa nãy nói tới câu kia, "Tên Béo kia xong đời"

Hình thức nghịch chuyển, để cho hai người hoàn toàn không phản ứng kịp.

Lúc trước, bọn họ đã chú ý tới Bàn Tử rất mạnh, một người có thể giải quyết đi nhiều như vậy ma thú, tuyệt đối không phải cái gì người hiền lành, thế nhưng bọn họ nhưng không có nghĩ đến Bàn Tử lại có thể mạnh đến trình độ như thế này.

Qua một lát, lão mập mới cười khở hướng về gầy ông lão nói rằng: "Tên béo đáng chết kia chỉ là chỉ bằng vào thân thể đã đạt đến cấp cao chiến sĩ trình độ, không, thậm chí so với bình thường cấp cao chiến sĩ còn cường hãn hơn."

Gầy ông lão tựa hồ cũng không có nghe thấy lão mập , chỉ là sắc mặt khá là cứng ngắc nói: "Đây là người sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: lựa chọn.

Không sử dụng Đấu Khí liền có thể cùng một nắm giữ Cuồng Chiến Sĩ huyết thống cấp cao thích khách hợp lại cái lực lượng ngang nhau, này xác thực không phải người , thậm chí liền ngay cả Thú Tộc bên trong mạnh mẽ nhất bạch kim Hồ tộc tộc nhân cũng không làm được.

Thế nhưng Bàn Tử nhưng có thể, bộ kia quân nói giết đề Bàn Tử đã đem trong thân thể bao hàm tiềm lực một chút khai quật ra, hơn nữa còn là vĩnh viễn không có điểm dừng .

Thân thể là một kho báu, người bình thường có thể đào móc ra trăm phần chi mấy, vậy liền đã tương đương lợi hại. Nếu có người có thể đem thân thể tiềm lực toàn bộ khai quật ra, như vậy cũng không phải là người, mà là yêu nghiệt.

Kích va, một lần lại một lần kích va để này phiền bị : được Ám Hắc thần nước bọt bao phủ khu vực trở nên khắp nơi tàn tạ, hoàn toàn thay đổi. Ở đây khô quắt trên đất, tất cả đều là lổm lổm cái hố, bảy lần thả tám hoành vết nứt ở hố bên trong không ngừng lan tràn, khiến người ta nhìn thấy trong lòng liền bay lên một loại nhìn thấy mà giạt mình cảm giác.

Một lần lại một lần lực lượng bắn ra, để đại địa cũng bắt đầu trở nên không trọn vẹn lên, cơ hồ mỗi hạ xuống một cước liền có thể nghe được "" oanh" một tiếng vang thật lớn.

Tinh Mục cùng thân thể của mập mạp ở di động với tốc độ cao bên trong đã trở nên mơ hồ không rõ, chuỗi này hiện ra lam quang dao găm ở trong không khí không ngừng thay đổi phương hướng cùng xu thế, điểm, đâm, tước, giá. Đối với dao găm vận dụng, Tinh Mục đã đạt đến một loại xuất thần nhập hóa hoàn cảnh. Chỉ cần là nhìn này bồi lưu quang, liền khiến người ta cảm thấy một luồng lạnh lẽo âm trầm khí tức.

Lạnh tận xương tủy, tựa hồ chỉ cần mình đối mặt này sợi hàn quang, trong nháy mắt thì sẽ không hề cảm giác đau bị : được xóa bỏ đi.

Mà Bàn Tử làm cũng đồng dạng xuất sắc, không, thậm chí so với Tinh Mục còn có qua, Bất luận này sợi hàn quang làm sao thay đổi phương hướng, Bàn Tử đều có thể sẽ sớm làm ra cử động, khiến người ta cảm thấy quý dị là, một số thời khắc, Bàn Tử tránh né phương hướng dĩ nhiên là hướng về phía dao găm đi , rõ ràng đã sắp muốn đụng phải, thế nhưng đến cuối cùng nhưng bình yên vô sự.

Này tựa hồ Bàn Tử đã sớm biết Tinh Mục dao găm biến hóa, vô luận như thế nào thay đổi, đều chạy không thoát Bàn Tử một đôi mắt. Hôn nữa tránh né bên trong Bàn Tử còn có thể thỉnh thoảng đánh lên Tinh Mục hai lần, không ra tay thì thôi, vừa ra tay tất cả đều là một ít khá là nham hiểm vị trí.

Chỉ cần bị đánh trúng một lần, như vậy liền có khả năng hoàn toàn bại liệt đi.

Có điều tổng thể tới nói, vẫn là Bàn Tử thoảng chiếm hạ phong. Mặc dù không có bị : được Tinh Mục dao găm về bên trong, thế nhưng đã đã trúng Tinh Mục ba quyền, hai chân. Tinh Mục tốt một chút, chỉ trúng rồi Bàn Tử một cước, nhưng là được chấn thương so với Bàn Tử muốn trúng, Bàn Tử một cước kia là Liễu Âm Cước.

Nước mắt từ Tinh Mục cặp kia giấu đầy băng châm trong ánh mắt một giọt một giọt rỉ ra, có điều trong mắt đỏ chót về không chút nào không có giảm bớt. Hôn nữa sức chiến đấu cũng không có tí tẹo mất giá rất nhiều dấu hiệu, xem ra, Cuồng Chiến Sĩ huyết thống để Tinh Mục chỉ đau, cũng không ảnh hưởng đến thân thể động tác.

"Quái vật. . . ." Nhìn bị : được một cước trên chọc ở lại âm Tinh Mục,

Bàn Tử bắt mất hết sức nói. Sau đó cặp mắt kia lại bắt đầu ục ục vòng vo.

.....

"Dựa vào, tên Béó kia không chết từ té được. . . ." Tóc đen người trẻ tuổi hai mắt đăm đăm nói, một cước kia hẳn đúng là nhìn cái rõ rõ ràng ràng. Hẳn chưa từng thấy người dùng như vậy thấp hèn đấu pháp.

"Nói như vậy Cuồng Chiến Sĩ huyết thống sẽ làm sử dụng người mất đi lý trí, chỉ là máy móc ở làm một ít bản năng giết chóc động tác, thế nhưng cái kia Tinh Mục nên có biện pháp gì duy trì lý trí tỉnh táo, vì lẽ đó chỉ cảm thấy đau đớn, thế nhưng cũng không có chậm lại thân thể động tác. . . ." Tinh linh tộc trẻ tuổi người trầm mặc chốc lát, đột nhiên nói rằng.

"Tinh Mục nếu như không có Cuồng Chiến Sĩ huyết thống đây?" Tiểu Mễ nặc đột nhiên tròn to hai mắt, hướng về mấy người hỏi.

Mọi người nhất thời không nói gì, nhìn Bàn Tử ánh mắt từng cái từng cái toát ra một loại hết sức xem thường biểu hiện.

Nếu như không có Cuồng Chiến Sĩ huyết thống, Tinh Mục đã thua, không có ai có thể mang Đầu Khí bao trùm đến cái kia vị trí. Một cước kia coi như là Chiến Vương bị : được đá trúng sợ là cũng phải phản ứng nửa ngày mới có thể lấy lại sức được.

.....

Năm phần, vô cùng.

Theo thời gian trôi qua, với trước mắt cái tên mập mạp này, Tinh Mục đã hận tới cực điểm, rõ ràng có cao như vậy thực lực, nhưng một mực dường như đầu đường tên côn đồ cắc kè như thế dùng một ít hèn mọn thủ đoạn, một cước kia, thật sự rất đau, nếu như không phải thân thể đã bị : được Cuồng Chiến Sĩ huyết thống chi phối, hẳn đã sớm ngã xuống.

Có điều Tinh Mục không phải không thừa nhận, trước mắt cái tên mập mạp này không thể nghi ngờ là hẳn đã thấy khó dây dưa nhất đối thủ. Ở cái kia chỗ đặc thù, tuy rằng còn có rất nhiều mạnh mẽ hơn hẳn người, thế nhưng Tinh Mục nhưng có thể không sợ hãi chút nào trực tiếp đối mặt, thế nhưng đối mặt Bàn Tử, hẳn nhưng không được không khắp nơi cẩn thận.

Con nhím thêm rắn độc hỗn hợp thể. Tinh Mục có loại muốn chửi má nó cử động.

Có điều từ Bàn Tử cặp kia pha thêm sát khí trong ánh mắt, Tinh Mục lại thấy được một vài thứ, một ít để hẳn không thể không nhìn thẳng vào gì đó.

Loại kia sát khí là hẳn không có , tin tưởng bất luận cái nào thích khách cũng không thể có loại kia cường hãn sát khí. Một cái gai khách ở Nhất Kích Tất Sát thời điểm loại kia lạnh lẽo sát khí tựa như cùng âm trầm Lãnh Phong xẹt qua, trong nháy mắt, vô tri vô giác bên trong hẳn có thể giết chết đối phương.

Thế nhưng trước mắt cái tên mập mạp này, tỏa ra sát khí là loại kia quang minh chính đại. Chiến trường, đúng, chính là vô số lần đối mặt trên chiến trường chém giết mặt ngoài ra hưng phấn. Tựa như cùng khô nóng dung nham, đang không ngừng sôi trào, chỉ là bắn lên một giọt thì sẽ động cọt hủ dả.

"Không thể chờ đi xuống. . . ." Theo thời gian trôi qua, Tinh Mục cặp kia hai mắt đỏ bừng bên trong màu đỏ đã bắt đầu dần dần mờ đi lên.

Đối với Tinh Mục tới nói, đó cũng không phải chuyện tốt lành gì. Cuồng Chiến Sĩ huyết thống đã đến một mức độ, một khi biến mất, Tinh Mục có thể muốn lấy được chính mình đem gặp phải là cái gì, này chính là trước mắt tên mập mạp chết bầm này vô tình chà đạp.

Liêu Âm Thối, vừa nghĩ tới vừa nảy một cước kia, Tinh Mục liền sinh ra một loại phát tởm cảm giác.

Trong phút chốc, chỉ thấy Tinh Mục một đôi mắt bên trong toát ra ánh mắt lại trở nên sắc bén lên, sắc bén tựa như cùng chùy thủ trong tay.

"Muốn liều mạng?" Nhìn Tinh Mục ánh mắt, Bàn Tử trong lòng không lý do rung mình một cái. Từ trong lòng nói, Bàn Tử phải không nguyện ý cùng Tinh Mục liều mạng, hẳn cũng tình nguyện giống như vậy một chút tiêu hao xuống. Chỉ là Tinh Mục cũng không cho hẳn cơ hội.

Bàn Tử không ngốc, trong nháy mắt, trong đầu của hắn tế bào toàn bộ điều động lên, mỗi một cái thần kinh đều tiến vào cao cấp tình trạng giới bị.

Theo Bàn Tử cảnh giác, thân thể của mập mạp cũng cao tốc vận chuyển, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lúc này Bàn Tử đã vận dụng toàn lực, đại não chỉ huy thân thể, không một điểm thể lực, không một điểm sức mạnh đều ở điên cuồng hoạt động, chân chân chính chính tiến vào loại kia chỉ huy nhà trong trạng thái.

Nhưng là đang lúc này, đã xảy ra một cái làm người chuyện khó mà tin nổi.

Tinh Mục ở hung hăng đâm ra chủy thủ trong tay đem Bàn Tử bức lui sau khi, thân thể đột nhiên tăng số, màu bạc lưu quang phương hướng là ngược lại, này rõ ràng là lui về phía sau.

Chỉ thấy một viên thủy tinh màu loè bảy màu vàng sáng nhẵn thì lại hướng về một hướng khác vút ra ngoài.

Ở tung nhân thời điểm, Tinh Mục khoe môi đột nhiên hơi giương lên, khoe môi nụ cười nhàn nhạt lộ ra một loại cao thâm khó dò ý tứ.

"Dựa vào." Nhìn Tinh Mục khoe môi nụ cười, Bàn Tử trong nháy mắt liền phản ứng lại, Tinh Mục đây là muốn trốn.

Bỏ qua tới tay trứng ma thú, bảo lưu thực lực, cũng không phải mỗi người đều có thể làm được, thế nhưng bây giờ đối với Tinh Mục tới nói cũng không nghi là lựa chọn tốt nhất.

Thời khắc này, Bàn Tử nhất định phải làm ra quyết định, là muốn nhân, vẫn là đeo sao Mục biến mất.

Tinh Mục tính được là rất chính xác, Bàn Tử cũng biết Tinh Mục ý đồ, hắn căn bản cũng không có cơ hội trước đem Tinh Mục biến mất, sau đó sẽ đi cướp đoạt nhân.

Lén lút, ít nhất cũng có bảy, tám thoải mái con mắt đang ngó chừng cuộc chiến đấu này.

Chỉ cần có một thư giãn, như vậy nhân thì sẽ bị cướp đi.

"Giết chết hắn, vẫn là cướp đoạt nhân?" Lựa chọn ý nghĩ ở Bàn Tử trong đầu không ngừng biến đổi.

Lúc này" vèo" một tiếng mũi tên nhọn phá không tiếng vang đột nhiên vang lên, một cái trong suốt làm như từ không khí vết xước tạo thành tương đối mảnh khảnh mũi tên nhọn hướng về trong không khí nhân thẳng tắp xuyên qua mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Bàn Tử Nhu Tình

Bàn Tử trong đầu ý nghĩ trong nháy mắt biến đổi mười mấy kém hơn nhiều, này ở trên chiến trường ma luyện ra nhanh chóng năng lực phân tích, nhanh chóng năng lực phán đoán để Bàn Tử đầu óc hoạt động tốc độ muốn so với những người khác nhanh hơn mấy lần.

Có điều đó cũng không phải chuyện tốt đẹp gì, tối thiểu Bàn Tử hiện tại cũng có chút thống khổ. Không Gian Giới Chỉ, ở trong đó bày đặt một đôi hân lang trứng, là đặt tại trước mắt lợi ích. Mà trước mắt Tinh Mục, nếu như hiện tại không lựa chọn giết chết, như vậy chờ khôi phục như cũ, muốn giết chết nhất định khó càng thêm khó.

Thất Nhạc viên hiện tại còn dư lại dưới tinh anh tuy rằng so với vừa mới bắt đầu thiếu rất nhiều, thế nhưng vẫn không phải một con số nhỏ. Phải chờ tới mở ra, nhất định còn muốn mấy ngày thời gian.

Tại đây mấy ngày thời gian trong, biến số quá lớn, Tinh Mục sẽ trở thành Bàn Tử một uy hiếp lớn nhất.

Trước mắt lợi ích cùng lâu dài lợi ích, người bình thường thường thường không phân biệt được, Bàn Tử tự nhiên biết trong đó lợi và hại. Thế nhưng vẫn đề là, đôi kia hân lang trứng sức mê hoặc thực sự quá lớn, nếu như bị : được người khác bắt được, đây cũng là mang ý nghĩa Bàn Tử phí đi khí lực lớn như vậy, vẫn không có người khác một lần bỏ ngựa bắt ve tới nhẹ chút.

Bàn Tử hai mắt hơi hơi ửng hồng, trong nháy mắt, cặp mắt kia trung lưu lộ ra một tia hung tợn ánh mắt, làm như đã làm ra quyết định.

Chỉ thấy Bàn Tử hai chân thốt nhiên phát lực, cũng không quản không gian kia nhẵn, thân thể trực tiếp hóa thành một viên đạn pháo hướng về Tinh Mục

đuổi tới.

"....." Nhìn Bàn Tử, Tinh Mục khước môi này tia nụ cười hoàn toàn cứng ngắc lại hạ xuống, hần như thế cũng không có nghĩ đến trước mắt tên mập mạp chết bầm này dĩ nhiên sẽ chọn giết chết hần.

Đây chính là một đôi hần lang trứng, một đôi tương lai khả năng sản sinh một con hần Lang Kỳ Bình đội hần lang trứng. Tại như vậy lợi ích bên dưới, liền ngay cả Tinh Mục cũng khẳng định chính mình sẽ đi lựa chọn đôi kia hần lang trứng. Nhưng là cái tên mập mạp này.

Lựa chọn thoái nhượng Tinh Mục không thể nghi ngờ chiếm thế yếu, bất kể là tốc độ, vẫn là lực bộc phát, cũng không sánh nổi Bàn Tử, vì lẽ đó Bàn Tử cùng Tinh Mục Chi cự ly càng ngày càng gần.

Thế nhưng lúc này, chỉ kia Phong Hệ tên ma pháp Tiễn Đầu đã quán xuyên nhãn, đồng thời chỉ thấy hai bóng người đột nhiên từ trong rừng rậm nhảy ra, một con đường như thoăn thoắt Tiểu Báo, một con đường như hung mãnh sư tử, đồng thời hướng về này nhãn nhào tới. Hai người làm như dốc hết toàn lực.

"Tên ngu ngốc kia Bàn Tử. Hần lang trứng là của chúng ta rồi. Ha ha" này dường như Tiểu Báo giống nhau tóc đen người trẻ tuổi một bên cấp tốc chạy trốn, một bên tuân ra liên tiếp tiếng cuồng tiếu.

Mà một cái khác mặt không hề cảm xúc đại hần một đôi chuông đồng tựa như con mắt thì lại toát ra một loại mừng như điên ánh mắt.

Đạp phá thiết hải vô mịch xử, chiếm được toàn bộ không ủng thời gian, đối với này con tiểu đội tới nói, đây cũng là tốt nhất miêu tả, chỉ cần hần lang trứng có thể tới tay, bọn họ tuyệt đối có đầy đủ thời gian thoát đi nơi này.

Tinh Mục cùng Bàn Tử ở một đuổi theo trốn một chút bên dưới đã cách mảnh đất trống này càng ngày càng xa,

Nhìn hai mắt ửng hồng Bàn Tử, Tinh Mục căn bản liền không ai không rõ ràng tên mập mạp chết bầm này ý nghĩ. Bàn Tử rất mạnh, mạnh đến ngay cả mình cũng cảm thấy vô cùng vương tay chân trình độ.

Nếu như Bàn Tử lấy được hần lang trứng, như vậy căn bản không có người khả năng lại từ Bàn Tử trong tay cướp đoạt. Một đề tiện, hèn mọn, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp người, hơn nữa này cường đại thân thủ, Tinh Mục dám khẳng định ngay cả là chính mình khôi phục được toàn thịnh trạng thái muốn từ Bàn Tử trong tay cướp đoạt ma lang trứng cũng rất mệt khó.

Vì lẽ đó Tinh Mục không hiểu, tại sao Bàn Tử sẽ chọn đến giết chết hần.

Trước mắt lợi ích không phải càng chân thật một ít sao?

Bàn Tử quyết định đã vượt ra khỏi Tinh Mục dự liệu, đồng thời Tinh Mục từ Bàn Tử cặp kia ửng hồng hung tợn trong ánh mắt cảm nhận được từng tia một cảm giác mát mẻ.

Tinh Mục một đôi mắt đột nhiên phóng ra điểm điểm tinh quang.

Bàn Tử bất chấp, Tinh Mục cũng tương tự nảy sinh ác độc. Tốc độ trong nháy mắt tăng lên rất nhiều, xem Tinh Mục về phía sau lui nhanh tư thái, đã hoàn toàn bỏ phòng ngự, chuỗi này hiện ra lam quang dao găm ở tại trong tay đã vô lực buông xuống, nhìn đáng về mỗi một tia mỗi một hào : ...chút nào khí lực đều dùng ở lui nhanh lên, nhìn đáng về là quyết tâm muốn kéo dài thời gian, không cho Bàn Tử có thời gian đi lấy hần lang trứng.

"Hần lang trứng, hần lang trứng." Bàn Tử trong miệng đồ lăm bầm nang ghi nhớ vài chữ, cặp mắt kia càng phát đỏ chói , ở trong đó tựa hồ đám nổi lên một luồng cháy hừng hực hòa điểm.

Bàn Tử lòng đang nhỏ máu, thế nhưng hần nhưng trước hết giải quyết đi Tinh Mục.

Một đuổi một chạy, bất kể là Tinh Mục hay hoặc là Bàn Tử, hai người không có một là kẻ tầm thường. Có điều có thể dự kiến chính là ở mấy phút sau khi, Tinh Mục Cuồng Chiến Sĩ huyết thống một khi biến mất, nghênh đón nhất định là cực kỳ tàn ác ngược đãi.

.....

Ầm ầm tiếng vang ở một chỗ trên đất trống không ngừng vang, này dường như tất phong sậu vũ giống như tiếng vang thậm chí để một ít ma thú cũng rất xa tránh được.

Bàn Tử rất tức giận, tức giận toàn thân huyết dịch đều tựa hồ nấu chảy Giang Nhất dạng lúc nào cũng có thể bộc phát ra, từng quyền từng quyền hướng về Tinh Mục thân thể ném tới, hơn nữa chỉ làm mất mặt.

Tinh Mục kẻ này cũng quá đáng ghét rồi. Diễn hình Tồn Nhân Bất Lợi Kỳ, tốt xấu ngươi để ta lấy được Không Gian Giới Chỉ ta cũng có thể cho ngươi dễ dàng trở lại Thất Nhạc viên quảng trường đúng hay không?

Nhưng là ngươi nhất định phải liều cho cá chết lưới rách. Lần này ngốc há!

Nhìn sừng mặt sừng mũi, đã bị : được đánh đến giống như đầu heo Tinh Mục, Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó lại là một cái Liêu Âm Thối.

Bàn Tử kẻ này rất dễ tiện, trả thù tâm lý hết sức cường hãn, chỉ cần chọc tới hãn, kẻ này tuyệt đối có thể ghi lại nguoi mười năm hai mươi năm

Ở Bàn Tử ngược đãi dưới, Tinh Mục cũng vẫn không có hoàn toàn bất tỉnh đi, cũng không phải Bàn Tử ra tay quá nhẹ, mà là Bàn Tử bắt bí quá đúng.

Mỗi một quyền sức mạnh đều không chế hết sức tốt, mỗi lần đều là sắp đau đến cực điểm muốn ngất đi một khắc đó liền tỉnh chỉ lại.

Ngay cả là ở cái kia chỗ đặc thù, từ nhỏ chịu đựng loại kia tàn khốc huấn luyện, Tinh Mục cũng không có cảm giác như vậy khó chịu quá. Thế nhưng đối với Tinh Mục tới nói, đó cũng không phải chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là đến từ cho hãn trong lòng nghi hoặc.

"Tại sao vừa nãy không lựa chọn Không Gian Giới Chỉ?" Đã đã biến thành đầu heo hai mắt rung rung Tinh Mục mơ hồ không rõ hướng về Bàn Tử hỏi.

Đối với Tinh Mục tới nói, đây là một đề hãn rất mệt hoặc vấn đề.

Nhìn Tinh Mục, Bàn Tử một lát không nói gì, ở hơi đóng dưới con mắt sau, cặp kia cũng không lớn trong ánh mắt toát ra từng tia một nhu hòa ánh mắt.

Nếu như chỉ có một mình hãn, hãn nhất định sẽ lựa chọn Không Gian Giới Chỉ, bởi vì hãn không có gì lo sợ, mặc dù sẽ cùng Tinh Mục hợp lại lần trước, Bàn Tử cũng có thể khẳng định thắng chính là mình.

Nhưng là ở Bàn Tử bên người còn có thanh âm cùng da phức, một có siêu cường ẩn nấp năng lực cùng tốc độ cực cao thích khách quá nguy hiểm.

Bàn Tử có thể bảo đảm chính mình, thế nhưng là không thể cùng lúc chú ý thanh âm cùng da phức.

Đây cũng là Bàn Tử lý do.

Một cô đơn người vĩnh viễn cũng không thể có thể rõ ràng người ở bên cạnh quý giá, tỷ như Tinh Mục. Mà một cô đơn hơn hai mươi năm người ở một lần nữa thu được một ít vĩnh viễn cũng không từng từng thu được gì đó lúc, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sẽ càng phát đi quý trọng.

"Tinh cảm dịu dàng của ta nguoi vĩnh viễn không hiểu." Bàn Tử đổ cho Tinh Mục một vô cùng nhu hòa thế nhưng là khiến người ta dễ dàng lên cả người nổi da gà mị nhãn, sau đó đeo sao Mục chủ thủ trong tay thuận lợi tuốt đi.

"Chỉ mong sau đó cũng không gặp lại rồi." Nhìn một người mặc nửa người giáp Thủ Hộ Giáp hướng về bên này tới rồi, Bàn Tử hướng về phía Tinh Mục nói thầm một tiếng sau đó liền nhanh chóng rời đi.

"Tên béo đáng chết." Nhìn Bàn Tử nơi xa bóng người, Tinh Mục cặp kia lạnh giá như băng con mắt lộ ra một loại đề đảm chiêu ánh mắt.

.....

Hoàng thất phòng ăn lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, trong đó này phân nghiêm nghị thật giống như có một khối khối đá tảng trôi nổi ở phòng ăn bên trên, lúc nào cũng có thể đề xuống.

Đã đã lâu, trong khoảng thời gian này, không có một vị đại thần phát sinh chút nào tiếng vang, có thể nghe thấy liền chỉ có cao thấp chấp trùng, tiết tấu rất loạn tiếng hít thở cùng bên cạnh đồng hồ cát bên trong hạt cát hạ xuống tiếng vang.

Ánh mắt của mọi người đều tập trung ở card pháp thuật bên trên, Tinh Mục.

A Nhĩ Ars đế quốc có lẽ sẽ lại một lần nữa thất bại, thế nhưng đó cũng không phải chủ yếu, mấu chốt nhất chính là, nếu để cho cái này Tinh Mục trưởng thành, như vậy ở tương lai trên chiến trường có thể hay không lại xuất hiện một con ám sát bộ đội?

Nghe xong hồ ly Tể Tướng rất đúng với mấy chục năm trước cái kia đặc thù bộ đội giải thích, cơ hồ tất cả đại thần đều cảm thấy từng tia một thấu xương cảm giác mát mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: cường hãn tổ hợp

Mau nhìn, Tinh Mục tên lại bị biến mất rồi." Một đại thần ở lăng nửa ngày sau, đột nhiên vui mừng nói rằng.

Tất cả mọi người thấy được, có điều phần lớn người nhưng không có lập tức toát ra bất kỳ có thể diễn tả bọn họ tâm ý về mặt, bọn họ ở card pháp thuật trên bắt đầu tìm tòi tỉ mỉ lên.

Bọn họ đang tìm cái kia giết chết Tinh Mục người.

Nếu như nói Tinh Mục đúng là từ chỗ đó ra tới, như vậy có thể giết chết Tinh Mục người đến tột cùng là ai, lại có mạnh như vậy thực lực?

Người kia nên so với Tinh Mục càng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Có điều đáng tiếc chính là, tất cả mọi người không có phát hiện đến tột cùng cái kia giết chết Tinh Mục chính là ai. Card pháp thuật trên, không có một cái tên mặt sau thêm nữa thêm mới trứng ma thú.

"Chẳng lẽ là gặp lợi hại ma thú?" Hồ ly Tề Tương ở trầm ngâm nửa ngày sau khi, đột nhiên thấp giọng rù rì nói. Trong giọng nói có một loại nghi hoặc, thế nhưng nhiều hơn nhưng lại như là thích gánh nặng.

.....

"Này như thế khả năng? Chết tiệt. Dĩ nhiên là một cường đại hai hệ cấp cao Ma Pháp Sư, còn có hải tử kia, xem ra bình thường, dĩ nhiên cùng này tên béo đáng chết như thế dễ tiện." Tóc đen người trẻ tuổi cắn răng nghiêng lợi nói rằng.

Trong tay hán loan đao đã bị : được quanh co khúc khuỷu dây leo che phủ dường như bánh chưng giống như vậy, mà nửa người dưới của hắn đã sớm chôn vào lưu sa bên trong.

Lưu sa thuật, một rất đơn giản Ma Pháp Quyền Trục, thế nhưng ở tóc đen người trẻ tuổi do bất cẩn, nhưng dễ dàng để cho trúng rồi .

Bên cạnh đại hán hơi hơi thật là tốt điểm, chỉ là bị : được không ngừng lan tràn uốn lượn màu xanh lục dây leo dây dưa kéo lại bước chân. Thế nhưng dây leo nhưng dường như cỡ đại như thế mặc cho trong tay rộng tay kiểm làm sao chém vào cũng không cách nào hoàn toàn diệt trừ.

Dây leo tựa hồ có rất mạnh tái sinh năng lực.

Ánh mắt của hai người bên trong tất cả đều là vẻ áo não, vốn tưởng rằng Không Gian Giới Chi có thể dễ dàng tới tay, thế nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên bỗng dưng đụng tới hai cái thực lực mạnh mẽ Ma Pháp Sư đến.

Rất mạnh mẽ, bọn họ không phải không thừa nhận cách bọn họ có mấy chục mét khoảng cách hai tên Ma Pháp Sư rất mạnh mẽ, cô gái kia, cái kia trên người mặc một thân ma pháp bào màu trắng nữ hài, sắc mặt trắng định tự như cùng giếng cổ như thế, phép thuật phát động thời gian chính xác khiến người ta khó có thể tin, hơn nữa phép thuật phối hợp cũng làm cho người khiếp sợ.

Ngoại trừ phép thuật thả đẳng cấp chỉ là cấp cao Ma Pháp Sư trình độ, ngoài hắn ra như là tâm thái loại hình gì đó dĩ nhiên là một Đại Ma Pháp Sư rồi.

Mà một cái khác hải tử, một xem ra vẻn vẹn có cấp trung Ma Pháp Sư thực lực hải tử khó đối phó hơn. Tên kia nữ Ma Pháp Sư cũng còn tốt, chỉ là bằng vào phép thuật đến đường đường chính chính tiến hành công kích. Thế nhưng hải tử kia cùng này tên béo đáng chết giống nhau như đúc, tận chọn một ít nham hiểm Ma Pháp Quyền Trục đập phá đi ra.

Uy lực cũng không phải làm sao lớn, thế nhưng là khiến người ta cảm thấy vô cùng vương tay chân.

Hơn nữa còn thỉnh thoảng đánh lạnh thả ra mấy cái Băng Tiễn thuật, tiến công cũng toàn bộ là một ít đủ khiến người trí : đòn tàn vị trí.

Hai tên chiến sĩ bị : được hai cái Ma Pháp Sư kéo dài ngủ ở bước chân, này bản lĩnh một cái khó có thể tư nghị chuyện tình. Thế nhưng vào lúc này lại trở thành hiện thực.

Quan trọng hơn là, cái kia Tiểu Hồn Đản dĩ nhiên không ngừng đâm vào Ma Pháp Hộ Thuần quyền sách. Màu vàng nhạt trứng thiên nga hình lồng ánh sáng dĩ nhiên triệt triệt để để bao phủ hai người, một tầng lại một tầng , tựa như cùng Ô Quy này cứng, rắn vô tì vi như thế, khiến người ta cảm thấy bó tay toàn tập.

Bị gió hệ tên ma pháp xuyên qua Không Gian Giới Chi đang bay trở về đi lấy thời điểm bị : được dây leo nganh sanh sanh đích kéo xuống, hiện tại ở vào một tương đối vị trí giữa.

Ở nơi đó, đã ở sản sinh một hồi kịch đấu, một cái lại một rẽ : cái tên ma pháp gào thét hướng về dây leo kích va mà đi, muốn mang đi Không Gian Giới Chi. Thế nhưng dây leo vô hạn tái sinh năng lực nhưng vững vàng đem Không Gian Giới Chi đóng ở cái kia vị trí.

Bất kể là ai cũng không chiếm được lợi lộc gì.

Nhìn tình cảnh này, tóc đen người trẻ tuổi cùng đại hán đồng thời lòng như lửa đốt, bọn họ nghĩ tới rồi tên béo đáng chết kia, nếu như tên béo đáng chết kia trở lại, ngênh tiếp bọn họ chính là cái gì? Bọn họ dùng cái móng cũng có thể muốn lấy được.

"Tiểu Mễ nặc, pháp thuật của ngươi vẫn không có chuẩn bị kỹ càng sao? Không nữa nhanh lên một chút , sẽ không có biện pháp bắt được hán lang trứng." Tóc đen người trẻ tuổi một bên nhìn trong tay dây leo, một bên hướng về trong đội ngũ người cuối cùng nói rằng.

Hai tên chiến sĩ đã hoàn toàn bị : được ràng buộc rảnh tay chân, trong đội ngũ Ma Cung Thủ đã ở đối với Không Gian Giới Chỉ tiến hành kịch liệt nhất tranh cướp, bây giờ còn có dư lực liền chỉ có trong đội ngũ duy nhất ma pháp sư.

Trốn ở trong rừng rậm Tiểu Mễ nặc hai tay nắm thật chặt Ma Pháp Trọng, trừng mắt cặp kia đại đại đáng yêu con mắt đang thấp giọng ngâm xướng, âm thanh thoảng có vẻ hơi run run rẩy rẩy .

Rất cổ quái âm tiết, rườm rà âm tiết liền chuỗi lên khiến người ta cảm thấy như cùng ở tại vịnh ngâm thánh thơ như thế, thế nhưng cùng này âm tiết ngược lại nhưng là bao phủ ở tại trên người màu đen, ở Tiểu Mễ nặc trước người có một yêu màu đỏ Lục Mang Tinh Ma Pháp Trận.

Theo Tiểu Mễ nặc ngâm xướng, một cái đầu lâu từ từ từ Lục Mang Tinh Ma Pháp Trận bên trong bay lên, đó là một mạng màu đen mũ bảo hiểm kỵ sĩ đầu. Mơ hồ có thể nhìn thấy cặp kia vô cùng yêu dị thế nhưng là lại chỗ trống vô cùng con mắt phóng ra Tí Tí quý dị Hồng Quang.

Kỵ sĩ bay lên cao tốc độ rất chậm, tựa hồ phép thuật này cần thiết chuẩn bị thời gian quá dài, lớn lên khiến người ta khó có thể tưởng tượng.

Nghe tóc đen lờ của người tuổi trẻ, da phức bản năng cảm nhận được một loại nguy hiểm, thời gian quá lâu, đến tột cùng là ma pháp gì dĩ nhiên cần chuẩn bị thời gian lâu như vậy?

"Ra tay trước thì chiếm được lợi thế." Da phức đột nhiên nhớ tới Bàn Tử một câu nói, chỉ thấy đột nhiên lấy ra bốn, năm tám Ma Pháp Quyền Trục, hướng về nơi xa Tùng Lâm đập tới.

"Rầm rầm" tiếng vang đang không ngừng mà vang, này phiến Tùng Lâm đã đã biến thành một cái biển lửa, vù vù phong thanh đem hỏa diễm thiêu đốt thanh đầy lên đỉnh cao nhất, từng luồng từng luồng khói đen không ngừng hướng lên trên bốc lên .

Thế nhưng đang lúc này, chỉ nghe từng tiếng âm vô cùng khô khốc chiến mã hí lên thanh âm của đột nhiên vang lên, khiến lòng người bên trong run đến bay lên một loại không rõ ý tứ.

Đang thiêu đốt hùng hực trong ngọn lửa, một thót gầy gò con mắt dữ tợn chiến mã bóng dáng đang không ngừng bào móng, chiến mã bên trên nhưng là một kỵ sĩ.

Một toàn thân bị : được áo giáp màu đen gói hàng kỵ sĩ.

"Mahler Kopeck. Dĩ nhiên là Từ Linh kỵ sĩ? Đây không phải Đại Ma Pháp Sư mới có thể cho gọi ra tới sao? Chẳng lẽ có người đạt đến Đại Ma Pháp Sư trình độ?" Nhìn này lửa mạnh bên trong bóng người, da phức hai mắt biến thành màu đen nói.

"Giao ra Không Gian Giới Chỉ, chúng ta liền tha các ngươi rồi đi." Đại hán mặt không hề cảm xúc hướng về da phức hòa thanh âm nói rằng, thế nhưng giọng nói kia bên trong rõ ràng mang theo một loại cường bức ý tứ. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Đại hán phân tích rất rõ ràng, nếu như hấn dám biến mất thanh âm cùng da phức, như vậy ở phía sau nghênh tiếp chính là Bàn Tử Vô Cùng Vô Tận lửa giận. Vì lẽ đó lựa chọn tốt nhất, chính là lấy đi hấn lang trứng, lặng yên không tiếng động rời khỏi, sau đó nghỉ biện pháp trở lại thành trấn trên quảng trường, cho dù là chính mình xóa bỏ mình cũng được, chỉ cần có một người có thể an toàn trở lại quảng trường, như vậy chuyện này liền đáng giá.

Một đôi hấn lang trứng, có thể đổi lấy chính là vô cùng lợi ích.

Vì lẽ đó từ trong lòng bản năng tới nói, đại hán bây giờ còn không muốn cùng Bàn Tử ác nộ. Này tên béo đáng chết thủ đoạn thật là làm cho người ta sợ hãi rồi.

"Da phức, ngươi đi đi, ta muốn thử xem, thiếu gia nhất định không hy vọng hấn lang trứng rơi vào trong tay người khác." Thanh âm thấp giọng rù rì nói.

"Thanh âm tỷ, nếu như ta đi rồi, phòng chừng này tên béo đáng chết sau đó nhất định sẽ trả thù ta." Nghe thanh âm, lại nhìn ngó này Từ Linh kỵ sĩ sau khi, da phức đầu tiên là hơi sững sờ, ở nói nhỏ một tiếng sau đột nhiên hung hăng nhổ bãi nước bọt, hai mắt đỏ bừng nhìn đại hán nói rằng: "Phi, không phải là cái Đại Ma Pháp Sư sao, Đại Ma Pháp Sư thì ngon sao?"

Đang nói chuyện đồng thời, da phức trên người đột nhiên lan tràn ra từng đạo từng đạo cổ quái hoa văn, hoa văn rất thần bí, thần bí tựa như cùng khắc vào Cô lão trên bích họa những bức vẽ kia.

"Cái kia Tiểu Hồn Đan muốn làm gì? Này đông khí. Đại Ma Pháp Sư? Mịa nó, này TM đến tột cùng là một ra sao đội ngũ?" Tóc đen người trẻ tuổi sắc mặt tái xanh nói.

Chương 68: đề tiện trở về

Hàn khí càng ngày càng mạnh mẽ , theo da phúc ngâm xương, về này lạnh lẽo hàn khí để chu vi đều hiện ra một loại mờ sương mù mỏng lung trạng thái.

Thế nhưng xuyên thấu qua những kia óng ánh long lanh sương mù tất cả rồi lại nhìn rõ rõ ràng ràng, da phúc một đôi mắt đã dần dần mà mất đi có thể đại biểu bất kỳ lý trí ánh sáng lộng lẫy. Một loại máy móc động tác, tựa như cùng hết thấy đều là ở vô ý thức trạng thái tiến hành.

"Băng chi lao tù, đó là Đại Ma Pháp Sư mới có thể thả ra băng chi lao tù." Tiểu Mễ nặc hí tiếng la đột nhiên xuyên phá hỏa điểm, có vẻ là rõ ràng như thế, nhưng là vừa là như vậy suy yếu, tựa hồ khí lực toàn thân đã bị : được lấy sạch như thế.

"Dựa vào, một thực lực mạnh mẽ hơn nữa đề tiện hèn mọn Bàn Tử, một có quái lạ huyết thống có thể bùng nổ ra Đại Ma Pháp Sư thực lực hải tử, còn có một. Vân vân." Tóc đen người trẻ tuổi này nguyên bản trở nên tái nhợt màu trong nháy mắt cứng ngắc lại lên.

Hạ hạ tay vì là cường cũng không phải chỉ có da phúc mới biết, ở da phúc bạo phát máu chi kế hạn sau, một ngọn gió hệ mũi tên nhọn cũng đã cắt ra không khí hướng về da phúc bắn nhanh mà đi.

Nhưng là đang lúc này, da phúc thân thể phía trước nhanh chóng dâng lên một đạo bình phong, một đạo hoa lệ tường băng, tuy là óng ánh long lanh thế nhưng là khiến người ta cảm thấy rất thâm hậu, thâm hậu không có gì đồ vật có thể phá hủy.

"Cheng" từng tiếng vang, Phong Hệ tên ma pháp đụng vào tường băng bên trên, chỉ để lại một to bằng móng tay hoa râm dấu vết.

"Song hệ Ma Pháp Sư, đây cũng là song hệ Ma Pháp Sư thực lực." Mắt thấy thanh âm lại là một ngắn gọn thần chú ngâm xương mà ra, tóc đen người trẻ tuổi sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hắn đối diện, đây tốt cùng là một con như thế nào đội ngũ a.

Cái kia trên người mặc ma pháp bào màu trắng dường như nữ thần giống nhau nữ hài, còn có cái kia có thể bùng nổ ra Đại Ma Pháp Sư thực lực Tiểu Hồn Đan, sợ là người nào đặt ở những khác trong tiểu đội đều là ước ao tồn tại đi. Cho tới tên béo đáng chết kia.

Đối với người như thế, lựa chọn tốt nhất chính là kỳ vọng hắn có thể trở thành đồng bạn của chính mình, đem đối phương vào chỗ chết chính.

Từ Linh kỵ sĩ dưới khó chiến mã móng đã bị : được tuyệt động tựa như Hàn Băng đông lại , đông vững vàng , hơn nữa này băng tuyết còn đang không ngừng lan tràn lên phía trên .

Chiến mã tức giận ngửa đầu phát sinh từng tiếng tiếng hí, nỗ lực muốn tránh thoát chính mình móng, thế nhưng vô luận như thế nào gãy dựa, đều không thể rút ra. Trên chiến mã Hắc Kỵ Sĩ hai mắt hiện ra thăm thẳm Hồng Quang, cúi người xuống dùng thanh cự kiếm kia đập chém Hàn Băng, "Đang cheng" trong tiếng khơi dậy từng mảnh từng mảnh băng tiết.

Thế nhưng như cũ là vô dụng công mà thôi.

Giằng co, cục diện lại biến thành một loại kiên trì trạng thái, ai cũng không chiếm được lợi ích, thế nhưng song phương đều dốc hết sức đang liều mạng . Thanh âm cái trán rịn ra lách tách đổ mồ hôi, tám kia trắng nõn tú kiểm vào lúc này càng phát tái nhợt, sử dụng băng chi lao tù da phúc diện vào giấy thép vàng.

Thế nhưng này ngâm xương thần chú thanh âm của không chút nào không có đình chỉ dấu hiệu.

Một mặt khác, tóc đen người trẻ tuổi cùng đại hán trên người Đẩu Khí toàn lực triển khai, dùng tay bên trong vũ khí không ngừng chém vào đường như xà như thế linh hoạt dây leo, cho tới trong biển lửa Ma Cung Thủ cùng Tiểu Mễ nặc liền không biết thế nào rồi. Tuy rằng từng đạo từng đạo Phong Hệ tên ma pháp còn đang không ngừng hướng ra phía ngoài bắn nhanh , thế nhưng so với lúc trước bất kể là sức mạnh, vẫn là tốc độ đều giảm bớt hạ xuống.

.....

Một đường lao nhanh mà quay về Bàn Tử nhìn trước mắt tình cảnh này, hoàn toàn ngây ngẩn cả người, cho đến lúc này, Bàn Tử mới phát hiện chính mình bỏ quên một chuyện, nguyên lai hắn vẫn lo lắng thanh âm cùng da phúc rất mạnh.

Đúng, rất mạnh, đồng thời đôi mắt hai tên chiến sĩ, một tên Ma Cung Thủ còn có một có thể cho gọi ra để Bàn Tử cũng cảm thấy trong lòng run run một cái sinh vật Ma Pháp Sư, dĩ nhiên duy trì một thế hoà.

"Tĩnh Mịch, người thua rồi." Bàn Tử viên mắt thoáng một ửng hồng, sau đó đột nhiên nở nụ cười, sau đó chỉ thấy Bàn Tử trong ánh mắt đột nhiên toát ra một tia ánh mắt giáo hoạt, dưới chân đột nhiên phát lực, hướng về một mặt khác đã đã biến thành biển lửa cây cối bên trong vọt tới.

"A." một tiếng hét thảm thanh đột nhiên vang lên ở toàn bộ cây cối bên trong.

Làm tiếng kêu thảm thiết vang lên một khắc đó, tóc đen người trẻ tuổi cùng đại hán đồng thời đổi sắc mặt, trong tay vung vẩy vũ khí cũng thuận theo cứng ngắc một cái.

Thanh âm kia là quang lợi, cái kia tuổi trẻ Tinh Linh tộc Ma Cung Thủ.

Tiếp theo này bị vây ở băng chi lao tù bên trong Tử Linh kỵ sĩ bóng người đột nhiên tối sầm lại, trong nháy mắt dường như Liên Y bình thường một chút khuếch tán biến mất rồi.

"Thả xuống vũ khí của các ngươi, các ngươi đã bị bao vây." Bàn Tử từ trong biển lửa từ từ tiêu sái ra, ở Bàn Tử cánh tay trái bên trong mang theo cái kia Ma Cung Thủ, đầu trăm thấp buông xuống, chỉ là cặp kia đầy lỗ tai khá là bắt mắt một ít, đã hoàn toàn choáng váng quá khứ.

Tiểu Mễ nặc thì lại hơi hơi khá một chút, Bàn Tử cho rất cao đài ngạo, bé gái ngồi ở Bàn Tử trên đầu vai, thế nhưng là có vẻ suy yếu cực kỳ, cặp kia đáng yêu con mắt vào lúc này toát ra một loại đường như bị sợ hãi thô giống nhau sợ hãi ánh mắt.

"Đề tiện." Nhìn hàm hậu nở nụ cười Bàn Tử, tóc đen người trẻ tuổi con kia không nắm đấm hung hăng nắm lên.

"Chúng ta thua." Đại hán đem vật cầm trong tay cự kiếm nghiêng cầm ở trên đất, thở dài một tiếng nói rằng. Hắn rõ ràng, chỉ cần Bàn Tử trở về, như vậy coi như là đao thật sủng thật làm, bọn họ cũng không có bất kỳ từng tia một khả năng thắng chỗ trống. Cho tới tên béo đáng chết kia chỉ có điều làm đơn giản nhất kết thúc chiến đấu phương thức mà thôi.

"Thiếu gia." Nhìn trở về Bàn Tử, thanh âm một đôi dường như Thu Thủy tựa như trong con ngươi toát ra một loại mừng rỡ ánh sáng, thế nhưng sau đó chỉ thấy thân thể đột nhiên một lão đảo, thật vất vả mới đứng vững rồi.

Uể oải, bây giờ thanh âm so với bất cứ lúc nào đều phải uể oải.

Mà bên kia da phức máu chi kế hạn cũng không có giải trừ, con mắt vẫn là đỏ như vậy, ngờ ngợ còn có thể nghe được một trận mơ mơ hồ hồ nói thầm thanh: "Lão tử liều mạng, giết chết ngươi."

Giọng nói kia cơ hồ cùng gấp mù quảng Bàn Tử giống nhau như đúc.

Bàn Tử rất muốn hiện tại liền vọt tới thanh âm bên người, đỡ lấy vị này đã trở nên hết sức yếu ớt nữ hài, thế nhưng thân ở hoàn cảnh cũng không cho phép.

Bàn Tử không ngốc, này hai tên chiến sĩ tuy rằng đã buông vũ khí xuống, thế nhưng cũng không đại biểu bọn họ đã hoàn toàn không có năng lực chống cự.

"Ngươi. Đi đem hắn trói lại." Bàn Tử từ Tinh linh tộc người trẻ tuổi trên eo đem cái kia dường như thất lung như thể mềm mại lại vô cùng cứng cỏi thực vật ngành sanh sanh đích rút ra, cười híp mắt nhìn cái kia tóc đen người trẻ tuổi nói. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Nhìn Bàn Tử, tóc đen người trẻ tuổi hận không thể muốn qua hung hăng đạp Bàn Tử hai chân.

"Ta lấy chiến sĩ vinh dự tuyên thệ, chúng ta tuyệt đối sẽ không làm tiếp bất kỳ phản kháng." Đại hán hai mắt phun lửa về phía Bàn Tử nói rằng.

"Chiến sĩ vinh dự? Phi. Ngươi là Chiến Vương sao? Chiến Vương cũng không coi trọng chữ tín, còn chiến sĩ vinh dự?" Một câu nói nhất thời để Bàn Tử liên tưởng tới Geel vị kia cao thủ.

"Một phút thời gian." Bàn Tử nhân nhặt hướng về hai người nói rằng, sau đó thì lại lên lên lút lút nhìn về phía trong lòng quang lợi.

"Viêm cữu, đến đây đi." Nhìn Bàn Tử, đại hán một lát không nói gì, chỉ được bắt đắc dĩ hướng về tóc đen người trẻ tuổi nói rằng.

Tóc đen người trẻ tuổi gương mặt phẫn nộ, khuôn mặt cơ nhục, bắp thịt đã hoàn toàn bóp méo lên, sau đó hận hận nhặt lên Bàn Tử cái kia cái kia mềm mại thực vật, hướng về đại hán đi đến.

"Ngươi chẳng lẽ là sẽ không trói người sao? Cái kia dây thừng từ cái kia hoàn đi xuyên qua, đối với chính là cái kia, sau đó tết một hồi, phía dưới từ cánh tay truyện quá khứ." Bàn Tử vô liêm sỉ đang dạy tóc đen người trẻ tuổi.

Rắn chắc, tuyệt đối rắn chắc cực kỳ, nhìn địa tóc đen người trẻ tuổi đầy sau đầu hắc tuyến, phức tạp trói pháp để tóc đen người trẻ tuổi tự tay thao tác đều có vẻ như vậy khó khăn.

"Mập mập này chính là tên khốn kiếp." Tóc đen người trẻ tuổi trong lòng đã đem Bàn Tử người thân thăm hỏi vô số lần.

Rắn chắc, làm tóc đen người trẻ tuổi dựa theo Bàn Tử lý luận thao tác một lần sau lúc này mới phát hiện đại hán đã hoàn toàn bị vây chết, nhìn như chỉ có đơn giản một cái dây thừng, thế nhưng là để đại hán không thể động dây chút nào. Này cuộn mình lên thân thể tựa như cùng cầu hình vòm giống như vậy, nếu như nhẹ nhàng một nhóm, cũng vẫn có thể dao động mấy lần.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Quang Minh kỵ sĩ đoàn thí luyện

Đối xử kẻ địch, Bàn Tử xưa nay sẽ không có nương tay quá, nhìn đã đã biến thành bánh chưng tóc đen người trẻ tuổi, Tinh linh tộc Ma Cung Thủ cùng biến thành cầu hình vòm đại hán, Bàn Tử hài lòng gật gật đầu.

Tóc đen người trẻ tuổi cùng tinh linh cung tiễn thủ đều là Bàn Tử tự mình động thủ, dù là ai cũng không có nghĩ đến cặp kia béo ị tay dĩ nhiên có thể linh hoạt đến một loại vô cùng quý dị trình độ. Này từ cây cối bên trong chọn lựa một đoạn dài chừng mười mấy thước hơi hơi mềm mại thể nhưng tính chất lại hết sức cứng, rắn cành khô dĩ nhiên có thể bị Bàn Tử chơi ra nhiều loại trò gian đến.

Một đầu ngón tay cũng dừng nghỉ nhúc nhích, đây cũng là tóc đen người trẻ tuổi đích thực thực tình cảnh, cũng không biết Bàn Tử là thế nào chơi, tựa hồ đem những kia khớp hoàn toàn nối liền với nhau, chỉ cần nhẹ nhàng động đẩy, thì sẽ gây nên toàn thân ma túy. Loại kia ma túy cảm giác thậm chí so với đau còn khó chịu hơn.

Nhìn mình tác phẩm, Bàn Tử hài lòng gật gật đầu, bắt quá đối với đã dưới tàng cây co lại thành một đoàn Tiểu Mễ nặc, Bàn Tử nhưng có chút buồn rầu.

"Tên béo đáng chết, ngươi nếu như dám động Tiểu Mễ nặc, lão tử rồi cùng ngươi liều mạng." Tóc đen người trẻ tuổi hai mắt đỏ bừng nhìn đột nhiên giống như con đại hôi lang như thế âm trầm hướng về phía Tiểu Mễ nặc cười Bàn Tử.

Đã biến thành cầu hình vòm đại hán lúc này mặc dù không có nói chuyện, thế nhưng sắc mặt tái xanh, đầy mặt lửa giận, cặp mắt kia Trung Sung khiến trách sấp bạo phát dung nham.

Thất Nhạc viên tuy rằng không cho phép giết chóc, thế nhưng cũng không cấm chế những kia đề tiện bỉ ổi chuyện tình, tỷ như.

"Thiếu gia." Nhìn một chút Tiểu Mễ nặc, thanh âm nhẹ giọng nói rằng.

Mà lúc này Bàn Tử này phó sói xám lớn về mặt đột nhiên biến đổi, hướng về sợ hãi khóe mắt đã chảy ra giọt lệ Tiểu Mễ nặc làm một dị thường hàm hậu đáng yêu mặt quỷ.

"Ta có hư như vậy sao?" Nhìn triệt để hoá đá Tiểu Mễ nặc, Bàn Tử dùng ngón giữa tay phải sờ sờ mũi của chính mình, một bộ dị thường đáng vẻ vô tội.

"Tên béo đáng chết, hội này lại đang giả bộ làm người tốt rồi." Phần lưng chăm chú dựa vào một cây đại thụ da phức tạp giọng lầm bầm lầm bầm nói, hần đột nhiên nhớ tới lúc đó Bàn Tử đập ra cú đấm kia.

Mà ở lúc này, lúc trước còn có chút lo lắng thanh âm ở hơi nở nụ cười, lông mày ở trong chớp mắt đã biến thành trắng lười liêm.

"." Cẩn thận từng li từng tí một nhìn Bàn Tử một chút, Tiểu Mễ nặc trong ánh mắt đột nhiên toát ra từng tia một mờ mịt biểu hiện. Lúc trước cái tên mập mạp này đề tiện nàng hoàn toàn từng thấy, đối với Ma Cung Thủ quang lợi cú đấm kia, đã đã biến thành Âm Ảnh thật sâu lạc ấn tại Tiểu Mễ nặc trong đầu.

Nhưng là bây giờ, Bàn Tử dĩ nhiên buông tha nàng?

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận mình là một người tốt, kiên quyết bất hòa giả trẻ bệnh tàn động thủ, đương nhiên là ở một loại nào đó điều kiện bên dưới, chỉ cần vượt qua cái kia đường cảnh giới, ngay cả là yếu điệu công chúa, Bàn Tử cũng dám ném đá giấu tay.

Đang thủ hộ người đến lâm trước, Bàn Tử rất ma lưu đem này một tiểu đội trên người vật đáng tiền toàn bộ tuốt đi,

Dùng Bàn Tử lời giải thích chính là, đánh bạc, chỉ cần người thua rồi, như vậy liền nhất định phải lưu lại tương ứng tiền đặt cược.

Ngoại trừ Tiểu Mễ nặc lấy được Bàn Tử ưu đãi, những người khác triệt để mà bị : được Bàn Tử cướp sạch hết sạch, vũ khí, trang bị, còn có trên người gói hàng, có thể lấy đi gì đó Bàn Tử một cái cũng không có lưu lại.

.

Hoàng thất trong phòng ăn có vẻ rất yên tĩnh, an tĩnh hơi dọa người. Những đại thần kia chúng từng cái từng cái tròn tròn cặp mắt nhìn một tấm card pháp thuật, từng cái từng cái về mặt cứng ngắc dường như mẫu thi .

Cho tới hồ ly Tể Tướng thì lại sắc mặt phát lạnh, con kia trắng nõn già nua tay phải móng tay đã thật sâu lâm vào chất gỗ giữ cánh tay bên trong.

Tổng cộng là bảy viên hân lang trắng, thế nhưng có sáu viên rơi vào rồi cùng một người trong tay, hơn nữa còn có hai viên là màu phấn hồng mẫu hân lang trắng.

"Sao có thể có chuyện đó? Tên ngu ngốc kia làm sao có khả năng làm được trình độ như thế này?"

Mơ hồ có thể nghe được một tiếng nói nhỏ mơ hồ không rõ thanh âm của đột nhiên vang lên, giữa nua tài chính đại thần một đôi trắng bạch lông mày chăm chú đám ở cùng nhau.

Này không chỉ là tài chính đại thần nói thầm, càng là hết thảy đại thần tiếng lòng.

Một kẻ ngu ngốc, ở Thất Nhạc viên bên trong đã lấy được sáu viên ma lang trắng, hơn nữa vừa này có hai viên rõ ràng còn đang Tinh Mục trong tay, nếu như không phải tận mắt đến card pháp thuật trên biểu hiện, tin tưởng bất cứ người nào cũng sẽ không tin tưởng.

Thế nhưng bây giờ lại trở thành sự thực.

Chẳng lẽ nói tên ngu ngốc kia vẫn luôn đang giả ngu?

"Không thể, tuyệt đối không thể, thảng hoặc vào một năm trước tùy tùng người mập mạp kia mấy tháng, căn bản không có phát hiện có bất kỳ chỗ sơ suất." Hồ ly Tề Tướng trong lòng lầm bầm nói, cặp kia giả hoạt dường như hồ ly giống nhau con mắt toát ra một loại nghi hoặc màu sắc.

"Nhất định là có người trợ giúp tên ngu ngốc kia gian lận, quay cốp rồi. Nếu không Tinh Mục hân lang trắng làm sao có khả năng đến trong tay hân." Hồ ly Tề Tướng đang trầm tư chỉ chốc lát sau, ánh mắt đột nhiên trở nên sáng sủa lên.

Đây là giải thích hợp lý nhất.

Thảng hoặc là hồ ly Tề Tướng vị trí gia tộc thực lực ...nhất"Tinh nhuệ" trẻ tuổi người, ở trong đế đô mỗi cái gia tộc ẩn giấu thực lực bên trong là mạnh nhất át chủ bài một trong.

Một người như vậy tùy tùng Bàn Tử mấy tháng, nếu như Bàn Tử thật sự có cái gì mờ ám nói, nhất định sẽ phát hiện. Thế nhưng trên thực tế nhưng không có, như vậy chỉ có một giải thích hợp lý, vậy chính là có người trợ giúp Bàn Tử ở gian lận, quay cốp.

Hồ ly Tề Tướng ánh mắt đột nhiên đưa lên ở lão công tước trên người, hẳn biết ở lão công tước trong tay đồng dạng có như vậy một nhóm tinh nhuệ.

"Hừ, người thọt cho dù có lại thiện chạy người trợ giúp cũng chạy bộ bao xa, người mù cho dù có thị lực người tốt đến đâu dẫn đường cũng thủy chung là cái người mù. Trở lại đế đô, UU đọc sách (www. uukanshu. com) chính là này ngớ ngẩn trở thành trò cười một ngày." Nhìn vẫn một mặt nụ cười nhàn nhạt lão công tước, hồ ly Tề Tướng ánh mắt đột nhiên trở nên dễ dàng hơn.

Thế nhưng đang lúc này, một tiếng bước chân vội vã đột nhiên từ ngoài cửa vang lên, làm cửa lớn mở ra thời điểm, chỉ thấy một người mặc áo giáp màu đỏ, eo vượt bội kiếm, mái tóc màu đỏ rực đâm vào bên hông trung niên Tướng quân đi vào.

Nhìn thị vệ kia, một đám đại thần Giai toát ra một loại ngưng trọng vẻ mặt. Ha Lion, A Nhĩ Ars đế quốc Hoàng thất Thị Vệ Trưởng.

Vào lúc này tiến vào phòng ăn, như vậy nhất định có cái gì không tầm thường chuyện tình phát sinh.

"Bệ hạ, Jess thế Hồng Y Chủ Giáo đến rồi." Ha Lion hướng về Hồng Bảo Thạch Đại Đế được rồi một tiêu chuẩn nhất ký sĩ lễ tiết sau vội vã mà nói rằng.

"Jess thế Hồng Y Chủ Giáo?" Nghe ha Lion , Hồng Bảo Thạch Đại Đế hơi nhíu nhíu mày lại, hẳn tựa hồ đã nghĩ tới điều gì.

"Jess thế Hồng Y Chủ Giáo nói, nếu có người có thể bắt được một đôi hân lang trắng cũng dâng hiến cho Giáo Đình, như vậy liền có thể được một tham gia Quang Minh ký sĩ đoàn thí luyện thí luyện tiêu chuẩn." Ha Lion tính cách có chút nôn nóng, chưa kịp Hồng Bảo Thạch đại địa nói chuyện, liền phong phong hòa hòa nói rằng, cặp kia làm như ẩn giấu đi hỏa diễm trong ánh mắt mơ hồ toát ra từng tia một ánh mắt hâm mộ.

"Cái gì? Quang Minh ký sĩ đoàn ký sĩ thí luyện tiêu chuẩn?" Ha Lion vẫn chưa nói hết, một đại thần liền đột nhiên thất thanh nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Mê hoặc lớn

Không chỉ là một đại thần, làm cái kia đại thần thất thanh sau khi, mấy đại thần đột nhiên đứng lên, trên mặt này thần sắc kinh hãi quả thực là tốt đỉnh .

Quang Minh kỵ sĩ đoàn, đây chính là Giáo Đình mạnh nhất quân đoàn một trong, ở trong đó tuy rằng chỉ duy trì 100 người, một trăm Quang Minh kỵ sĩ, thế nhưng không có chỗ nào mà không phải là tinh nhuệ, có người nói muốn trúng cử Quang Minh kỵ sĩ đoàn, như vậy ít nhất cũng phải đạt đến Đại Địa Vũ Sĩ cấp độ.

Ngân Nguyệt Đại lục tổng cộng có mấy chục quốc gia, trong đó có một phần ba đều thờ phụng Quang Minh thần, tại đây chút quốc gia bên trong, liền ngay cả Quốc vương lên ngôi nghi thức cũng phải từ Giáo Hoàng đến tiến hành.

Nói đơn giản một ít, Giáo Hoàng quyền lợi thậm chí ngự trị ở những quốc gia này Quốc vương bên trên.

Mà A Nhĩ Ars đế quốc chính là chỗ này một phần ba thờ phụng Quang Minh thần quốc gia bên trong một thành viên, mười mấy quốc gia, mấy chục triệu nhân khẩu, chỉ có 100 người có thể xếp vào Quang Minh kỵ sĩ đoàn, có thể tưởng tượng muốn đi vào trong đó có bao nhiêu khó khăn. Đương nhiên quan trọng hơn là, chỉ cần đi vào Quang Minh kỵ sĩ đoàn, như vậy liền nhờ có một loạt đặc quyền. Tỷ như bị : được Thẩm Phán quyền, có thể Thẩm Phán Quang Minh kỵ sĩ liền chỉ có Giáo Hoàng, lại tỷ như vinh dự quyền, bọn họ trải qua địa phương, liền ngay cả một ít phổ thông Quý tộc cũng chỉ có hành lễ phần.

Vì lẽ đó chỉ cần có thể tiến vào Quang Minh kỵ sĩ đoàn, này không khác bước lên một cái quang minh đại lộ,

Có điều đồng dạng, muốn đi vào Quang Minh kỵ sĩ đoàn vậy cơ hồ là một cái chuyện vô cùng khó khăn chuyện. 100 người, con số này chưa từng có biến động quá, nói cách khác Quang Minh kỵ sĩ đoàn cũng chỉ có 100 người. Chỉ có Quang Minh kỵ sĩ chết đi, như vậy mới có thay thế bổ sung ứng cử viên.

Vì lẽ đó chỉ làm thành, mỗi một lần chỉ cần có Quang Minh kỵ sĩ chết đi, thì sẽ có mấy ngàn người đến đến tranh cướp một tiêu chuẩn, vì lẽ đó liền ngay cả trúng cử tư cách cũng có vẻ hết sức quý giá.

Bình thường trong một trăm người chỉ có một người mới có thể thu được trúng cử tư cách, liền ngay cả những kia hàng năm cho Giáo Đình giao nộp nhất định tỉ lệ tài chính thu nhập quốc gia nhỏ Quốc vương hoàng tử cũng không chiếm được trúng cử tư cách.

A Nhĩ Ars đế quốc mặc dù có trúng cử tiêu chuẩn, thế nhưng nơi nào đổi phiên trên một loại đại thần, ở mười năm bên trong cũng chỉ có Hồng Bảo Thạch Đại Đế một tôn từ lấy được trúng cử tư cách.

Từ đây liền có thể biết cái nào đại thần vì sao lại như thế kinh hãi, nếu như nói bọn hắn bây giờ trong tay có hãn lang trúng, sợ là đã sớm đưa trước đi tới.

Nhìn một đám đại thần, Hồng Bảo Thạch Đại Đế trên mặt tuy rằng vẫn là này phó trấn định nụ cười, thế nhưng đôi kia lông mày nhưng thoáng địa đám ở cùng nhau.

Nhìn ra được, đối với cục diện như thế, Hồng Bảo Thạch Đại Đế cũng không cao hứng, trên thực tế cũng không có một Đế Vương sẽ thoả mãn chính mình thân tử làm ra hành động như vậy đến.

Có điều Hồng Bảo Thạch Đại Đế nhưng rõ ràng tàn nhẫn, đối với Giáo Đình, đó là một ngự trị ở hoàng quyền bên trên quái vật khổng lồ. Trong lòng người leo lên với Đại Thế Lực bản năng thì không cách nào trách cứ .

Đang lúc này,

Chỉ nghe trên hành lang lại là một trận ngổn ngang tiếng bước chân vang lên, đi vào cửa lớn như cũ là một người mặc áo giáp màu đỏ thị vệ, thế nhưng lần này tới người nhưng là một con tóc xanh, mang trên mặt một loại trấn định mà lại thông dong vẻ mặt.

Hoàng thất thị vệ phó trưởng, Long húc.

Ở hướng về Hồng Bảo Thạch Đại Đế được rồi một tiêu chuẩn thân sĩ lễ tiết sau, Long húc mới thân nhiên nói: "Bệ hạ, A Nhĩ Ars đế quốc phép thuật phân hội Phó Hội Trưởng đến rồi. Đưa ra yêu cầu nói, nếu có người có thể đem một đôi hãn lang trúng tặng cùng Ma Pháp Công Hội , như vậy liền có thể thu được một tổng công hội tinh anh Ma Pháp Sư trại huấn luyện sàng gần để chọn huấn luyện tiêu chuẩn."

"Cái gì."

Lần này liền ngay cả hồ ly Tể Tướng cũng không nhận được , sắc mặt hoàn toàn sột sắng lên.

Cùng Giáo Đình so với, tuy rằng Ma Pháp Công Hội không có lớn như vậy quyền lợi, thế nhưng ở sức ảnh hưởng trên nhưng phải so với Giáo Đình mạnh hơn nhiều gấp mấy lần. Hơn nữa Ma Pháp Công Hội cũng có không kém chút nào với Giáo Đình thực lực.

Tổng công đoàn Ma Pháp Sư trại huấn luyện, chỉ cần có thể đi vào, như vậy trở ra thời điểm, ít nhất cũng sẽ nắm giữ Ma Đạo Sĩ trình độ, hơn nữa nếu như biểu hiện ưu tú còn có thể thu được một ít vô cùng vật quý giá. Tỷ như cao cấp Ma Pháp Trận, một cao cấp Ma Pháp Trận, nếu như sử dụng thoả đáng, như vậy ở trên chiến trường uy lực tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng .

"Hò." Hồng Bảo Thạch Đại Đế hít một hơi thật sâu, một lại một cái mê hoặc đều là đủ khiến người phát điên mê hoặc.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đưa mắt tập trung vào card pháp thuật Rosaire, Hắc Kim tên trên, này từng đôi mắt hiện ra tham lam ánh sáng lộng lẫy khiến người ta nghĩ được hoang dã bên trong Dã Lang.

.....

"Còn sót lại một viên." Nhìn một chút card pháp thuật, Bàn Tử lén lén lút lút nói nhỏ nói, chỉ cần lấy thêm đến viên này hân lang trứng, như vậy tất cả hân lang trứng liền đều tới tay.

Bàn Tử rất lòng tham, cả cùng hùng chương không thể đều chiếm được, đôi kia người khác mà nói là cảnh thị danh ngôn, đối với Bàn Tử tới nói, con kia có điều một câu nói mà thôi.

Kỳ thực Bàn Tử hiện tại lựa chọn tốt nhất chính là chính mình giết chết chính mình, sau đó chờ Thủ Hộ Giả đến đưa hân đưa vào thành trấn trong quảng trường.

Đối với ở vào phong đạo lăng trên miệng Bàn Tử đây không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, thế nhưng Bàn Tử cũng không làm. Một mặt là bởi vì Bàn Tử đối với mình thực lực rất tự tin, ở một phương diện khác nhưng là bởi vì Bàn Tử đối với Ngân Kiếm canh cánh trong lòng.

Dùng Bàn Tử lời giải thích, đó chính là mặc kệ ai lấy được hân lang trứng đều được, chính là Ngân Kiếm không được. Đương nhiên, coi như thay đổi những người khác, Bàn Tử như thường sẽ cướp.

Thứ tốt, chỉ cần mình nắm giữ liền vậy là đủ rồi, để cho người khác cũng đồng dạng nắm giữ, đó chính là uy hiếp.

"Tên béo đáng chết, chúng ta phía dưới làm sao bây giờ?" Da phúc nhìn một chút chính mình vẫn nằm ở đầu bảng điểm, sắc mặt không thể nào đẹp đẻ. Sử dụng máu chỉ kế hạn để hân bây giờ trở nên dị thường suy yếu. Sợ là tùy tiện tiện một người cũng có thể tiêu diệt hân.

"Tiểu Hồn Đan, ta quyết định làm thịt ngươi." Bàn Tử con mắt đột nhiên ục ục chuyển động, sau đó hướng về da phúc nói rằng,

"Giết chết ta?" Da phúc hoàn toàn ngây ngẩn cả người, thế nhưng sau đó nhưng lập tức bình thường trở lại, tầm kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngược lại toát ra một loại vô cùng cảm kích vẻ mặt.

"Thanh âm, ngươi cũng cùng da phúc đồng thời trở lại, sau đó phải gặp phải chính là vô tận truy sát." Xem xét nhìn card pháp thuật trên còn dư lại dưới sắp tới hai mươi người ở một cái giờ bên trong không có tăng trưởng một điểm điểm Bàn Tử không lý do ràng buộc mình một cái.

.....

Đây là một phiến trống trải đất trống, đất trống chu vi cây cối đã bị : được đập lên không ra hình thù gì, có vũ khí chém vào dấu vết, cũng có phép thuật hủy diệt mạnh mẽ, ở đi về đất trống con đường trên trải rộng vô cùng ngồn ngộn vết chân.

Lại hướng về trên đất trống nhìn lại, chỉ thấy nơi đó đứng thẳng sắp tới hai mươi người trẻ tuổi, có cầm vũ khí, trên người mặc áo giáp chiến sĩ, cũng có trên người mặc Ma Pháp Bảo Ma Pháp Sư, thậm chí còn có công lấy cung tên Ma Cung Thủ, còn có thân không một vật thể nhưng là khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh khủng thích khách.

Tĩnh anh, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đến trình độ này có thể lưu lại không thể nghi ngờ là trong tĩnh anh tĩnh anh.

Những tĩnh anh này đứng rất tản mạn, tản mạn ba ba hai hai chia làm từng mảnh từng mảnh, thế nhưng là lại tập trung ở một chỗ. Xem ra tạm thời là quan hệ hợp tác, thế nhưng đối với hai bên lại là hết sức cảnh giác.

Tứ nước còn dư lại xuống tĩnh anh không thể nghi ngờ đã toàn bộ tụ tập ở chỗ này rồi. Tại đây tứ nước tĩnh anh bên trong, có ba người có vẻ khá là bất mắt.

Này một thân thân lam nhạt như biển quân trang có vẻ là như vậy chói mắt.

"Ngân Kiếm thiếu gia, ta không biết ngươi tại sao phải làm như vậy, tại sao phải liên hợp mặt khác ba cái quốc gia người, mặc kệ cái nào Hắc Kim làm sao đến ngó ngán, đều là A Nhĩ Ars trong đế quốc một thành viên." Tay cầm trường kiếm phong đình tức giận hướng về Ngân Kiếm gào thét nói.

Lạnh lùng liếc mắt nhìn phong đình, Ngân Kiếm từ từ nói: "Phong đình, lẽ nào ngươi quên ta lúc trước cùng ngươi đã nói cái gì sao? Không muốn dùng loại này ngữ khí nói chuyện cùng ta. Bằng không em gái của ngươi."

Ngân Kiếm uy hiếp lần này tựa hồ cũng không có đưa đến hiệu quả, chỉ thấy phong đình đột nhiên đem vật cầm trong tay trường kiếm cắm ở lòng đất, một mặt nghiêm nghị nói rằng: "Ngân Kiếm thiếu gia, ngươi cũng đừng quên ta là một tên kỵ sĩ, là một gã thuộc về A Nhĩ Ars đế quốc kỵ sĩ."

"Phong đình, ngươi nên tin tưởng ta, cuối cùng giải quyết đi tên ngu ngốc kia nhất định là ta. Vì lẽ đó cái này cũng không trái với ngươi đối với A Nhĩ Ars đế quốc trung thành." Nhìn kiên định phong đình, Ngân Kiếm đột nhiên sắc mặt vừa chậm, khẽ mỉm cười hướng về phong đình nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: cấp 4 Ma Pháp Trận

Ngân Kiếm màu chuyển biến nhanh chóng làm người trở mắt ngoác mồm, thế nhưng hấn lửa đối cũng không có như cùng đi ngày như thế đưa đến hiệu quả. Phong đình gương mặt đỏ ở căng thẳng một lát sau, đột nhiên bạo phát.

"Ngân Kiếm, ta kỳ sĩ vinh dự không cho phép ta liên hợp mặt khác ba cái quốc gia người đối phó đồng bào của mình, vì lẽ đó ta không làm"
." Phong đình màu trong nháy mắt trở nên đỏ chót lên, ở đây con mắt bên trong ẩn giấu đi một luồng lửa giận ngập trời.

Nhìn phong đình, Ngân Kiếm trên mặt này nhọt nhạt nụ cười trong nháy mắt động lại hạ xuống, một đôi mắt đột nhiên trở nên âm trầm, giữa hai lông mày tất cả đều là mù mịt về.

"Nếu như ngươi dám đối với ta muối muối ra tay, như vậy cho dù rơi vào địa ngục, ta cũng sẽ kéo ngươi đồng thời chôn cùng." Phong đình dĩ thường lạnh lẽo hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

Sau đó chỉ thấy phong đình dùng sức mà rút lên nghiêng cắm trên mặt đất trường kiếm, hướng về cây cối đi ra ngoài.

Phong đình sự phần nộ cơ hồ tất cả mọi người xem ở trong mắt, ngay ở phong đình rời đi một khắc đó, một mặt mỉm cười vốc người thoáng có vẻ hơi mập mạp trẻ tuổi người đi tới Ngân Kiếm bên cạnh, hướng về Ngân Kiếm nhẹ giọng nói rằng: "Ngân Kiếm thiếu gia, có cần hay không ta giúp ngươi đem hấn giải quyết đi, hấn có lẽ sẽ hướng đi tên ngu ngốc kia báo tin."

Nhìn mệnh mông vương triều vị này Tam hoàng tử, Ngân Kiếm nhẹ nhàng lắc đầu sau nói rằng: "Tam điện hạ, hiện tại có hơn hai mươi con mắt đang ngó chừng nơi này, nếu như ta khoanh tay đứng nhìn, truyền tới trong đế quốc sẽ đối với ta rất bất lợi."

Nhìn Ngân Kiếm, mệnh mông vương triều Tam hoàng tử trong ánh mắt toát ra một vết không dễ phát giác ý cười.

.

"Tên béo đáng chết, ta muốn nguyên rủa ngươi." Da phúc tức giận nhìn Bàn Tử.

Mập mạp này căn bản cũng không phải là kẻ tốt lành gì, nói muốn đưa hấn đi, thế nhưng cú đâm kia lại một quyền đánh đến nhưng chặt chẽ vững vàng, một nhu nhược Ma Pháp Sư làm sao có thể chống lại Bàn Tử chà đạp.

Chỉ là chốc lát thời gian, da phúc liền hoàn toàn ngã xuống, toàn thân đều là máu ứ đọng dấu vết, nhẹ nhàng hơi động, cả người tựa như cùng tản đi giá nhất dạng.

Nhìn da phúc, Bàn Tử chỉ là một mặt cười xấu xa, con mắt của hấn Dao Dao nhìn phía xa xa, chỉ thấy một người mặc màu phấn hồng áo giáp bóng người chạy băng băng ở trong rừng rậm.

Mà một bên thanh âm nhưng là mím chặt môi, một đôi dường như bảo thạch tựa như con mắt nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn Bàn Tử, sau một chốc, thanh âm đột nhiên khẽ mờ hàm răng, hướng về Bàn Tử nói rằng: "Thiếu gia, để ta lưu lại đi, ta nhất định sẽ không trở thành gánh nặng của ngươi."

"Phiền toái?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, lắc đầu, chỉ là dĩ thường nhu hòa hướng về thanh âm nói rằng: "Một hồi Thủ Hộ Giả vừa đến, ngươi rồi cùng da phúc cùng đi."

"." Thanh âm không nói gì, đang suy tư chỉ chốc lát sau, quay về Bàn Tử đột nhiên nở nụ cười xinh đẹp nói: "Thiếu gia, ta hiểu."

Thủ Hộ Giả tới rất nhanh,

Không bao lâu liền tới đến ba người vị trí. Hơn nữa quan trọng hơn là, người bảo vệ này là người quen, chính là lúc trước bị : được Bàn Tử uy hiếp Eve.

Nhìn một chút da phúc cùng tự nguyện lùi cuộc thi thanh âm, Eve kinh ngạc nhìn về phía Bàn Tử, xuyên thấu qua mũ bảo hiểm khe hở có thể nhìn thấy cặp kia Hồng Bảo Thạch tựa như trong ánh mắt ẩn giấu nghi hoặc.

Thế nhưng Bàn Tử lại không cho Eve cái gì tốt sắc mặt, đối với cái này nguy hiểm nữ nhân, Bàn Tử cũng không có hảo cảm gì.

"Lẽ nào ta lại trở nên đẹp trai rồi hả ? Vì lẽ đó cho ngươi như thế mê luyến?" Bàn Tử xem xét nhìn bốn phía, ánh mắt kia tựa hồ đang tìm kiếm gương.

Eve trường kiếm trong tay không tự chủ được chỉ về Bàn Tử, một đôi mắt lộ ra muốn giết người ánh mắt.

"Thất Nhạc viên quy tắc trò chơi không cho phép người bây giờ động thủ với ta." Đệ tiện Bàn Tử trong nháy mắt trở nên tuân thủ quy tắc lên.

Nghe lời của mập mạp, Eve trường kiếm trong tay nhẹ nhàng thống xuống, sau đó chỉ nghe một trận nhẹ nhàng tiếng cười từ đầu nón trụ bên trong truyền ra.

"Nếu có một người điểm lấy được số một, hơn nữa còn đạt được sáu viên hãn lang trùng, người nói người này sẽ như thế nào đây?"

Nghe Eve , Bàn Tử sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

"Tên béo đáng chết, chúc người nhiều may mắn, người nên đã thấy card pháp thuật trên những người khác điểm có rất thời gian dài không có tăng trưởng qua đi, ta nghĩ người nên đoán được ." Eve một bên dùng tay phải đem da phúc tóm lấy, một bên hướng về Bàn Tử nói rằng.

Lúc này Bàn Tử sắc mặt trong nháy mắt nhưng chuyển biến lại đây, lại biến thành lúc trước vẻ vô hại hiền lành, thậm chí còn mang theo từng tia một ý cười.

Nhìn Bàn Tử mỉm cười, Eve đột nhiên hừ lạnh một tiếng, Bàn Tử loại kia hấp hối không sợ về mặt làm cho nàng cảm giác rất không thoải mái.

"Hơn hai mươi người, hơn nữa còn có đủ loại nghề nghiệp, ngay cả là Adam cũng sẽ không như vậy dễ dàng thoát thân, liền người." Eve trong lòng âm thầm hừ lạnh một tiếng, sau đó liền dẫn da phúc hòa thành âm hưởng về xa xa mà đi.

Nhìn mấy người đi xa bóng lưng, Bàn Tử đột nhiên trong miệng nhẹ nhàng rừ rừ nói: "Phiền toái?"

Ngay sau đó Bàn Tử đột nhiên nở nụ cười, thanh âm cùng da phúc cũng không phải phiền toái, chỉ là hắn không muốn để cho hai người đối mặt nguy hiểm tình cảnh mà thôi.

"Hơn hai mươi người? Phi, năm đó truy sát lão tử hơn một trăm người ở trong rừng rậm như thường để lão tử cho diệt sạch sành sanh, liền các người?" Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, hung hăng hướng về trên đất nhỏ bãi nước bọt.

Nếu như là khá là trống trải bình nguyên, béo như vậy từ tuyệt đối sẽ không nói nếu như vậy, đã sớm lòng bàn chân mặt du nhân cơ hội lên. Thế nhưng nơi này nhưng là Tùng Lâm, ở trong rừng rậm, Bàn Tử chính là vương giả.

.....

Pháp Sư Tháp bên trong, lão mập cùng gầy ông lão ánh mắt dừng lại ở một bộ hình ảnh bên trên, trong hình, sắp tới hai mươi người ở trên không trên đất không ngừng bận rộn.

Bốn cái Ma Pháp Sư ở trên không trên đất khắc hoạ từng đạo từng đạo đường nét, đường nét rất quái lạ, đồng thời cũng rất phức tạp, này bảy lần tám hoành đường nét xem ra hết sức ngồn ngộn, thế nhưng từng cái từng cái, từng đạo từng đạo lại tựa hồ như ẩn chứa một loại rất thần bí khí tức.

Cung thủ phân bố ở mỗi cái trên cây to, ẩn nấp rất tốt, đáp cung thượng huyền, cung tên trong tay hoặc là tên ma pháp không có mây may thư giãn. Chiến sĩ thì lại cảnh giác nhìn bốn phía, trong tay vững vàng nắm chắc vũ khí. Mà ở chu vi mỗi cái trên lối đi, mơ hồ vẫn có thể nhìn thấy một ít không tự nhiên bày xuống cạm bẫy dấu vết.

Ngoại trừ những này bận rộn , ẩn nấp người, có hai người đang đứng ở Ma Pháp Trận bên cạnh trò chuyện với nhau, một người mặc màu trắng quân trang, màu trắng nhạt quân trang trên không nhiễm một hạt bụi, không có từng tia một bản thủ dấu vết, cũng không biết ở vào tình thế như vậy, người kia là như thế nào duy trì quần áo thanh khiết . Mà một cái khác thì lại trên người mặc màu lam nhạt quân trang. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Hai người trẻ tuổi đều có được hết sức anh tuấn, một khuôn mặt óng ánh dường như ngôi sao giống như vậy, một cái khác thì lại dường như trên mặt hồ lấp lóe mặt nước ánh sáng lộng lẫy, mang theo một loại khiến người ta khó có thể tưởng tượng sức mê hoặc.

"Phép thuật cấp bốn trận, không nghĩ tới cái kia Tam hoàng tử lại vẫn nắm giữ một phép thuật cấp bốn trận." Lão mập khẽ mỉm cười nói, sau đó nhưng là quay đầu nhìn về phía mặt khác một bộ hình ảnh.

Chỉ thấy Bàn Tử dường như thoăn thoắt Viên Hầu ở trong rừng rậm không ngừng xuyên qua, đang điên cuồng giết chóc mê muội thú, nhìn những ma thú kia ánh mắt tựa như cùng nhìn thấy vàng rực rỡ kim tệ.

"Nếu như lâm vào cái này phép thuật cấp bốn trận, như vậy coi như tên Béo kia có mấy cái mệnh cũng không đủ điền." Gầy ông lão lạnh lùng nói.

"Nhưng là vấn đề là tên Béo kia sẽ đi sao?" Lão mập đột nhiên cười nói, ý cười bên trong ẩn chứa ý tứ của tự nhiên không cần phải nói.

"Biết." Gầy ông lão đột nhiên từ từ phun ra một chữ.

Trong rừng rậm.

"Ngân Kiếm người xác định tên ngu ngốc kia sẽ đến không? Ta nhưng là tin tưởng người mới lấy ra ma pháp trận này, ma pháp trận này nhưng là ta dùng hai cái nhất tinh trang bị ma pháp đổi lấy." Mệnh mong vương triều Tam điện hạ hướng về Ngân Kiếm nói rằng.

"Biết, hần nhất định sẽ muốn bắt được viên này cuối cùng hần lang trứng Vì này hai viên hần lang trứng, hần tình nguyện cùng đất vương triều mạnh nhất Tinh Mục sứt đầu mẻ trán, như vậy hần cũng tất nhiên sẽ muốn bắt được cuối cùng này một viên hần lang trứng." Ngần Kiếm tự tin nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: quỷ dị hắc thiết Đấu Khí

Ngần Kiếm tay phải vẫn chăm chú siết trong tay card pháp thuật, mặc dù hần không biết tại sao Bàn Tử có thể bắt được sáu viên hần lang trứng, có thể giết chết Tam hoàng tử trong miệng cái kia vô cùng cường hần Tinh Mục, thế nhưng sự thông minh của hần nhưng nói cho hần biết hiện tại cái kia nếu nói ngớ ngẩn rất nguy hiểm. Hay là ở tại bên người có cái gì ẩn giấu cao thủ, hay là ở tại trong tay bắt bí cái gì thứ mạnh mẽ, nói chung cũng không phải hần bây giờ có thể dễ dàng giết chết .

Đồng dạng mỗi người ý nghĩ đều là giống nhau , điểm có thể đạt đến một người khác khó có thể sánh bằng trình độ, còn có thể Thủ Hộ Giả trong tay đồng thời bắt được sáu viên hần lang trứng, như vậy người này trình độ nguy hiểm có thể tưởng tượng được.

Bởi vì lợi ích bọn họ kết hợp ở cùng nhau, nhưng là vừa làm sao không phải là bởi vì đối với không biết sợ hãi để cho bọn họ ngưng tụ ở cùng nhau.

Hần lang trứng, bọn họ muốn bắt được, thế nhưng bọn họ nhưng rõ ràng chỉ là bằng vào chính mình hoặc là chính mình tiểu đội căn bản là không có cách đạt thành mục đích.

Hơn hai mươi người ở mệnh mệnh vương triều Tam hoàng tử dẫn dắt đi, đã đem lợi ích chia cắt xong xuôi, một bộ rất hữu hiệu khích lệ chế độ, chỉ cần ai có thể giết chết người mập mạp kia, liền có thể được một đôi hần lang trứng, cho tới còn dư lại, đến lúc đó liền xem cá nhân bản sự.

Trong khoảng thời gian ngắn Bàn Tử thành một khối cứng rắn bánh bao.

Ngần Kiếm hần lang trứng bị xếp đặt ở Ma Pháp Trận trung ương, một vô cùng dễ thấy vị trí, thế nhưng viên này hần lang trứng cự ly Ma Pháp Trận khu vực biên giới lại có cách xa mấy chục mét, mặc dù là một cấp cao thích khách cũng không thể phóng qua đoạn này cự ly, vì lẽ đó nếu như Bàn Tử muốn có được viên này hần lang trứng liền nhất định sẽ rơi vào trong bẫy rập.

Ở Ma Pháp Trận bố trí kỹ càng sau, hơn hai mươi người, chỉ để lại năm, sáu người tiến hành phòng thủ, những người khác toàn bộ rời đi Ma Pháp Trận, bọn họ hợp thành một con không lồ đội ngũ bắt đầu suru tâm nổi lên Bàn Tử.

.....

Tàn sát một con lại một chỉ ma thú, Bàn Tử thoải mái không còn biết trời đâu đất đâu. Ma thú đối với Bàn Tử tới nói, không chỉ mang ý nghĩa kim tệ, càng mang ý nghĩa một loại tôi luyện.

Ở bên ngoài cấp cao ma thú là một loại nhân vật hết sức nguy hiểm, nếu như Bàn Tử đi khiêu chiến , như vậy chính là cấp cao ma thú hành hạ đến chết hần, mà không phải hần chà đạp những ma thú kia rồi. Vì lẽ đó ở đây, Bàn Tử ở tích lũy kinh nghiệm, cứ việc bị : được kém hóa, thế nhưng những kia cấp cao ma thú bản năng vẫn còn, vì lẽ đó mỗi săn giết một loại ma thú, Bàn Tử liền tương đương với lấy được một loại mới ma thú tư liệu, những tài liệu này thậm chí so với. . .kia chút ma thú bản thân càng giá trị tiền.

Đồng thời thông qua săn giết những ma thú kia, Bàn Tử đã ở một lần lại một lần rèn luyện quân nói giết, bây giờ Bàn Tử làm ra quân nói giết đã có thể cùng Hồ Phù trong không gian đại hán kia cùng sánh vai rồi.

Khủng bố, dị thường khủng bố, hiện tại Bàn Tử đang đánh ra quân nói giết thả ra sát khí thời điểm, thậm chí sẽ làm một ít ma thú không rét mà run, sợ hãi mà chạy.

Bất quá đối với này,

Bàn Tử nhưng cũng không thoả mãn, bởi vì hần đã đạt đến một bình cảnh, quân nói giết có thể nâng lên thể chất của hần, thế nhưng là không cách nào nâng lên thực lực của hần.

Này may may tăng trưởng, trong thời gian ngắn căn bản không nhìn thấy bất cứ hiệu quả nào, mà điều này cũng làm cho mang ý nghĩa nếu như Bàn Tử không còn mới đồ vật, như vậy hần thì sẽ rất xa rời vào người khác mặt sau.

Đắm ra một quyền, Bàn Tử đem một con có thể miệng phun tính ăn mòn chất lỏng Âm Hắc báo hung hăng đánh ngất xỉu quá khứ.

"Này con Âm Hắc báo đại khái có thể bán rất cao giá tiền đi." Nhìn đã triệt để choáng váng đi qua Âm Hắc báo, Bàn Tử hết sức hài lòng gật gật đầu.

Ở Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển trên, hẳn nhớ tới Âm Hắc báo đã từng xuất hiện, có người nói Âm Hắc báo phun ra tính ăn mòn chất lỏng là một loại luyện kim thuốc chủ yếu tổng hợp vật liệu.

Có điều Âm Hắc báo lại hết sức khó bắt giữ, tốc độ không chỉ có rất nhanh, hơn nữa chỉ cần bị : được phụt lên ra tính ăn mòn chất lỏng phun ngu ở miệng vết thương thì sẽ bị : được một chút ăn mòn, một chút khuếch tán, mãi đến tận thân thể hoàn toàn hóa thành một than dòng máu.

Vì lẽ đó một con sống Âm Hắc báo giá tiền rất cao.

Nhìn Âm Hắc báo, Bàn Tử có chút phát sầu, nếu như giải phẫu, như vậy này con Âm Hắc báo có thể bắt được giá cả sẽ rất xa thấp hơn sống sót giá cả, thậm chí còn không như đột xuất ăn mòn dịch, vì lẽ đó Bàn Tử đang suy nghĩ như thế nào có thể đem này con Âm Hắc báo lợi ích sử dụng tốt nhất.

Bàn Tử con mắt ở ừng ực ừng ực chuyển động mấy lần sau, đột nhiên âm trầm nở nụ cười.

.....

Sắc trời dần dần tối sầm, lại là Thất Nhạc viên này quý dị đêm tối, đồ sộ phong làm nền trời bao phủ toàn bộ Thất Nhạc viên, từng tiếng ma thú tiếng gầm gừ ở Thất Nhạc viên bên trong đột nhiên vang.

Một nơi đột sáng lên một chỗ lửa trại, này sáng trưng ánh sáng chiếu sáng chu vi mấy thước địa phương, lửa trại bên trong cảnh khô liệt Sài thanh âm của ở bùm bùm vang.

Lửa trại trước, Bàn Tử chính đang tỉ mỉ nhìn một tấm Cổ lão tản ra tang thương hơi thở trang giấy, này chính là tấm kia phục vụ quên mình đòi lấy hắc thiết Đầu Khí.

"Ma túy, này Đầu Khí đủ cổ quái." Nghiêng đầu nhìn hồi lâu Bàn Tử đột nhiên nói nhỏ nói, sau đó đem vật cầm trong tay tờ giấy kia thiếp thân dấu đi.

Tiếp theo Bàn Tử nhìn lửa trại dĩ nhiên xuất thân lên.

"Một loại Đầu Khí là thông qua trong cơ thể kinh mạch vận chuyển đến để Đầu Khí không ngừng sinh sôi lớn mạnh, sau đó trở thành Đầu Khí hạch, thế nhưng phần này hắc thiết Đầu Khí nhưng là đem ở trong người lưu chuyển lớn mạnh Đầu Khí, từng điểm từng điểm hòa tan vào trong thân thể. Thật quý dị phương pháp tu luyện." Bàn Tử trong miệng nói nhỏ nói, cặp mắt kia trung lưu lộ ra một loại dị thường do dự ánh mắt.

Thân thể của con người có mấy trăm điều : con kinh mạch, kinh mạch đan xen trong lúc đó, tựa như cùng từng cái từng cái liên hệ con đường, mà Đầu Khí thông qua những này con đường vận chuyển số lần tăng nhanh, thì sẽ một chút lớn mạnh, từ lượng biến đến biến chất, đây cũng là chính thống đầu khí phương pháp tu luyện.

Thế nhưng phần này hắc thiết Đầu Khí cũng không như thế, phần này hắc thiết Đầu Khí là đem Đầu Khí ở vận chuyển trong quá trình tăng trưởng bộ phận từng điểm từng điểm hòa tan vào trong thân thể, không ngừng tăng mạnh thân thể thể chất, kinh mạch, xương, ngũ tạng lục phủ vân vân.

Nói đơn giản một điểm, này hắc thiết Đầu Khí cũng cùng quân nói giết có chút tương tự. Hoàn toàn là một loại rèn luyện thân thể phương pháp. Căn cứ hắc thiết Đầu Khí cuối cùng lời chú giải, nếu có người có thể đem hắc thiết Đầu Khí hoàn toàn tu luyện hoàn thành, như vậy liền có khả năng để thân thể đạt đến Thần khí trình độ.

"Thần khí." Bàn Tử cuối cùng cũng coi như có chút rõ ràng tại sao Geel Sur huynh chậm hỏa sẽ muốn tu luyện bộ này hắc thiết chọc giận, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cái này căn bản là gian lận, quay cốp.

Ở Ngân Nguyệt lịch sử đại lục trên tuy rằng Thần khí chỉ là truyền thuyết, thế nhưng mỗi một cái truyền thuyết đều ghi lại Thần khí là vĩnh tồn không hủy .

"Chẳng lẽ nói thật sự có thể đạt đến Thần khí trình độ?" Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên nổi lên Hồng Quang. To lớn mê hoặc để hẳn kích động muốn đi thử xem

"Gào." Ngay ở Bàn Tử hai mắt hiện ra quang thời điểm, một cuồng bạo âm thanh lại đột nhiên vang lên, giống như bồn nước lạnh từ Bàn Tử đỉnh đầu trực tiếp dội đến dưới chân, đem này phần tốt đẹp hứng thủ bao phủ hết sạch.

Bàn Tử lông mày dường như dây thừng như thế nín lên, tiếp theo đột nhiên đứng lên, hướng về phía sau một cây đại thụ đi đến.

Ở trên cây thành linh cột một đen thui bóng dáng, cẩn thận nhìn tới, này trắng toát răng nanh, cặp mắt kia tỏa ra sự phần nộ Hồng Quang, còn có này hắc thê thê da lông, chính là Bàn Tử ban ngày đánh ngất con kia Âm Hắc báo.

Có điều lúc này Âm Hắc báo lại bị từng đoạn từng đoạn cành khô trói gô lên, gút gao quấn ở trên cây, liền ngay cả viên này báo đầu cũng không có bị : được Bàn Tử buông tha, một vòng một vòng bị : được cành khô quấn ở trên cây, hiện tại hắc ám túi năng động liền chỉ có cái miệng đó ba rồi.

"Cho lão tử nhỏ nước miếng, nếu không thì, lão tử đánh chết ngươi." Đi tới Âm Hắc báo phía trước, Bàn Tử đầu tiên là hung hăng gõ cái bạo lật, sau đó lấy ra một mỏ miệng hơi lớn chiếc lọ nhét mạnh vào Âm Hắc báo trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: đồng mệnh tương liên

Đã là đêm khuya, có điều bầu trời này quỷ dị sắc trời vẫn cùng đêm mới thời gian không khác nhau chút nào, chỉ là ở mảnh này ẩn nấp hòn đảo bên trong ít một chút ma thú rít gào, nhiều hơn một chút yên tĩnh.

Ngồi ở lửa trại trước, Bàn Tử hài lòng xem xét nhìn trước mắt mấy cái chiếc lọ, ở trong đó đầy đủ màu đen ừng ực ừng ực đang không ngừng hiện ra bọt biển chất lỏng.

Chiếc lọ là thớt Mann chứa đựng phép thuật thuốc trải qua đặc thù xử lý chiếc lọ, vì lẽ đó căn bản không cần lo lắng những này chiếc lọ sẽ bị ăn mòn.

Mặt mày hơn hờ quơ quơ mấy cái chiếc lọ, Bàn Tử quay đầu liếc mắt một cái quán vào trên cây đã miệng sùi bọt mép Âm Hắc báo, một bộ hài lòng đáng về.

Đem mấy cái chiếc lọ thu nhập trong không gian giới chỉ, Bàn Tử chậm rãi đứng lên, bắt đầu làm quân nói giết động tác. Cứ việc Bàn Tử rất mạnh, thế nhưng một người tàn sát nhiều như vậy ma thú, cũng ít không được bị mẻ va chạm chạm, ít nhiều gì được bị thương. Vì lẽ đó, muốn nói Bàn Tử hiện tại mạnh nhất dựa vào vẫn là bộ này quân nói giết.

Một động tác, hai cái động tác, Bàn Tử trên thân thể những kia nhọt nhọt vết thương ở một chút khôi phục, vết màu đỏ vết máu ở một chút rút đi.

Có điều ngay ở Bàn Tử làm được thứ sáu động tác thời điểm, đột nhiên ngừng lại, một tiếng bước chân ở Bàn Tử bên tai đột nhiên vang lên.

Tiếng bước chân kia rất chậm, chậm tựa như cùng không có bất kỳ địch ý, thế nhưng là cũng rất nặng nề, trầm trọng khiến người ta nghĩ đến không chịu nổi gánh nặng.

Không bao lâu, một người mặc màu lam nhạt quân trang bóng người đột nhiên đẩy ra rồi bụi cỏ, nhìn thấy Bàn Tử, người kia cũng không có chút nào kinh ngạc, tựa hồ đã sớm dự liệu được Bàn Tử nhất định ở đây.

Bàn Tử nhớ tới người này, này mọc ra một mái tóc vàng óng trẻ tuổi người rõ ràng là lúc trước cùng Ngân Kiếm một đạo trẻ tuổi người.

Lúc này, Bàn Tử trong lòng không khỏi kinh ngạc lên, bởi vì hắn có thể xác định ở phụ cận mấy trăm mét bên trong chỉ có một người này.

"Hắc Kim, ta là phong đình. Ta muốn cùng ngươi quyết đấu." Nhìn Bàn Tử, phong đình đột nhiên lung lay ra tay bên trong trường kiếm.

"Quyết đấu?" Nhìn phong đình, Bàn Tử không khỏi tròn tròn mắt, trong miệng nói nhỏ nói: "Lão tử thừa nhận mình là ngớ ngẩn, thế nhưng ngươi cũng không có thể thật sự coi ta ngạo đại đi."

Phong đình tình hình cũng không tốt, này thân màu lam nhạt quân trang đã trở nên rách vỡ tan nát, thậm chí có mấy chỗ bị : được vẽ cắt dường như Liễu Như . Ở đây chút vết nứt nơi, mơ hồ có thể trông thấy ở ở dòng máu từ trong không ngừng chảy ra, này rõ ràng cho thấy bị : được ma thú bắt thương dấu vết lưu lại.

Phong đình thân thể đang run rẩy nhẹ , đặc biệt là cánh tay phải, nguyên bản tựa hồ liền được quá thương, sau đó bị : được đơn giản xử lý một hồi. Thế nhưng hiện tại liền ngay cả này màu trắng băng cũng biến thành đỏ sẫm đỏ sẫm .

"Vết thương băng liệt." Nhìn ánh mắt hơi hơi lơ mơ phong đình, Bàn Tử không khỏi hoài nghi đến tột cùng ai mới là chân chính ngớ ngẩn. Hiện tại trước mắt cái này uể oải không thể tả,

Hơn nữa toàn thân hiện đầy vết thương trẻ tuổi người, sợ là liền ba phần mười sức chiến đấu cũng không có đi.

"Lấy kỳ sĩ danh nghĩa tuyên thệ, ta muốn cùng ngươi đường đường chính chính quyết đấu." Phong đình lại một lần nữa hướng về Bàn Tử nói rằng, thế nhưng thanh âm kia nhưng càng ngày càng nhỏ.

Sau đó chỉ nghe "Đồng" một tiếng, phong đình thân thể đột nhiên một lao đảo, nặng nề té xuống đất.

Quá mệt mỏi, phong đình tựa hồ cũng không còn chống đỡ sức mạnh của chính mình.

". Đây coi như là chịu chết sao?" Bàn Tử trở mặt ngoác mồm nhìn ngã xuống phong đình.

.....

Lửa trại bùng bùng đang vang lên , thế nhưng ánh lửa nhưng có chút lơ mờ, sau đó Bàn Tử từ trong tay nhặt lên mấy cây cành khô lần thứ hai đầu nhập vào lửa trại bên trong.

Có mùi chất dinh dưỡng gia nhập, lửa kia quang lại một điểm điểm dồi dào lên.

Bất tỉnh đi phong đình bị : được Bàn Tử quán vào trên cây, này từng cái từng cái cành cây đem gát gao cuốn lấy, đối xử kẻ địch, Bàn Tử luôn luôn không hảo tâm như vậy.

Có điều Bàn Tử cũng coi như là phát huy đầy đủ Chủ Nghĩa Nhân Đạo tinh thần, dùng cành khô lại quán quanh phong đình thời điểm, toàn bộ tránh được những kia băng liệt vết thương.

Bàn Tử cũng không xem như là người tốt lành gì, nếu như không phải hiếu kỳ, cái này sủa đầu sủa não, mở miệng ngậm miệng kỵ sĩ tinh thần người trẻ tuổi muốn làm gì, sợ là đã sớm để người trẻ tuổi này thương càng thêm thương, đem đuổi về thành trấn quảng trường rồi.

Đột nhiên một trận nhẹ giọng nỉ non tiếng đột nhiên vang lên, nghe thế cái âm thanh, Bàn Tử nhanh chóng dựng lên lỗ tai. Đó là phong đình nói mớ.

"Elaine, khối này bánh mì là ta mới từ bên ngoài ăn xin trở về, ngươi nhanh lên một chút ăn đi. Ta đã ăn rồi, vừa mới cái kia Dong Bình đại thúc cho hai khối."

.....

"Gia gia, ngươi thật sự muốn thu lưu chúng ta sao? Elaine, ngươi nghe thấy được sao?"

.....

"Ta nhất định sẽ trở thành một tên chính trực kỵ sĩ . Bắn vào ta sinh mệnh tuyên thệ."

.....

Phong đình sắc mặt khi theo câu nói kia lại một câu bất đồng nỉ non tiếng đang không ngừng biến đổi, khi thì toát ra một loại nụ cười ám áp, khi thì lại dẫn một loại đồng đặc chính nghĩa cùng đối với tương lai hưng phấn.

Bàn Tử một mực nín thở ngưng thần lắng nghe, thông qua câu nói kia câu nói, đối với phong đình thân thể, Bàn Tử đã có cái đại khái hiểu rõ.

Thế nhưng đang lúc này, này ám áp thanh âm của đột ngột đã biến thành gào thét, dường như tiếng sấm như thế đột nhiên vang lên.

"Giấy thép vàng Tể Tướng, ngươi quá hèn hạ, mau thả em gái của ta. ?"

Này dường như tiếng sấm đột nhiên vang lên âm thanh để Bàn Tử tim đập nhanh hơn, suýt chút nữa không từ trên mặt đất đột nhiên nhảy lên.

Trợn tròn mắt, Bàn Tử một bên xoa lỗ tai một bên nhìn cái này cảm tình dị thường phong phú người trẻ tuổi.

Bàn Tử tựa hồ có hơi rõ ràng chuyện đã xảy ra , thế nhưng đang suy nghĩ một hồi sau, tựa hồ lại phát hiện có gì đó không đúng, tiếp theo chính là một trán hắc tuyến.

"Bị người ta giờ trò lấy ta làm nơi trú ẩn?"

.....

Màu đỏ bầu trời tuy rằng vẫn là như vậy yêu dị, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng là sáng vọt lên, đã là sáng sớm rồi.

"Gào" một tiếng phần nộ mà lại khàn giọng tiếng gào vào buổi sớm hôm nay có vẻ là như thế không giống, Âm Hắc báo này đặc biệt mà lại giàu có cá tính thanh âm của dẫn tới vùng này ma thú nào loạn.

Chỉ thấy trong rừng rậm đột nhiên vang lên một trận đồng loạt chuyển động loạn lên thanh âm của, còn có mấy con có thể bay lượn ma thú sợ hãi hướng về giữa bầu trời bay đi.

Âm Hắc báo là một loại ma thú cấp sáu, ở mảnh này khu vực trong chính là vương giả. Để những ma thú kia hải hùng khiếp vía chính là vị vương giả này hôm nay là như thế rồi.

"Chết Tiểu Báo, lại rống, lão tử đánh chết ngươi." Trong ngủ mê Bàn Tử lật ra hạ thân thể, lăm bầm lăm bầm nói.

"Hắc Kim, thả ta ra, ta muốn cùng ngươi quyết đấu." Đột nhiên lại là một âm thanh ở Bàn Tử trong lỗ tai đột nhiên vang lên.

Lần này, Bàn Tử là hoàn toàn ngủ không được, ở dụi dụi con mắt sau, Bàn Tử phiền muộn nhìn Âm Hắc báo gió êm dịu đình.

Có điều khiến người ta cảm thấy thú vị chính là, phong đình đang rống lên ra này thanh sau, dĩ nhiên không nói chuyện, chỉ là sững sờ nhìn con kia bên mép còn dính nhuộm chất lỏng màu trắng Âm Hắc báo, cặp mắt kia trung lưu lộ ra một loại ánh mắt khiếp sợ.

Đồng dạng, con kia Âm Hắc báo đã ở nhìn phong đình, cặp mắt kia trung lưu lộ ra một loại vẻ bi thương, có một loại đồng mệnh tương liên cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: phong đình

"Hắc Kim, ta muốn cùng ngươi quyết đấu." Phong đình không ngừng giấy giữa, thế nhưng theo giấy dựa, này cảnh khô nhưng càng ngày càng gấp.

"Ngươi đột xuất còn muốn cùng ta quyết đấu?" Bàn Tử một bên lật từ phong đình trên người tìm ra này đã trở nên nhăn nhúm mấy tấm giấy, một bên như như thao thao nói rằng.

Trên tờ giấy ghi lại là tư liệu, toàn bộ đều là tư liệu, tham gia Thất Nhạc viên quyết đấu mỗi người tư liệu đều có, hơn nữa ở trang giấy góc trên bên phải còn viết tuyệt mật hai chữ.

Nhìn ra được, phần tài liệu này người bình thường tuyệt đối không lấy được, dựa theo Bàn Tử tư duy phần tài liệu này hẳn là vị kia nắm đại quyền hồ ly Tề Tướng cho Ngân Kiếm, sau đó Ngân Kiếm lại phải phân phát mấy người bên cạnh.

Tư liệu rất toàn bộ, toàn bộ cơ hồ cái gì cũng có, cấp bậc thực lực, đã từng chiến tích. Chờ chút, đầy đủ mọi thứ.

Bàn Tử rất qua loa lật qua lật lại, sau đó ánh mắt đặt ở trong đó một tờ mặt trên.

"Phong đình, đẳng cấp: cấp cao chiến sĩ, Đấu Khí cấp độ, Thanh Đồng Đấu Khí, Đấu Khí hiệu quả, Quang Minh Hệ những khác Đấu Khí, có thể tăng cường lúc chiến đấu lực công kích."

"." Nhìn phía trước giới thiệu, Bàn Tử nói nhỏ nói.

Nhưng nhìn đến mặt sau thời điểm hẳn một đôi mắt nhưng ừng ực ực chuyển động.

"Ở Hoàng Gia học viện sát hạch bên trong, mỗi một lần thứ tự đều vì là thứ hai. Ở tranh thủ Huyền Vũ quân đoàn dự bị đội tư cách lúc, đánh bại mấy người, thế nhưng thua ở bố xa liên, Ngân Kiếm trong tay."

Tỉ mỉ nhìn một chút câu nói này, Bàn Tử đột nhiên lên trước lật đi, ở nơi đó ghi lại Ngân Kiếm tư liệu.

Ngân Kiếm trên đỉnh đầu mang theo một lại một cái vàng sáng, mỗi một cái vàng sáng đều óng ánh loá mắt, mỗi một lần đều là số một, đặc biệt là lần kia lấy một nhánh tiểu đội tiêu diệt mệnh mang vương triều hai cái tiểu đội chiến tích càng làm cho hắn đạt đến đỉnh cao.

"Gió này đình đều là xếp hạng Ngân Kiếm mặt sau." Bàn Tử bản năng cảm giác được trong này có vấn đề.

"Phong đình, tại sao ngươi mỗi lần đều ở Ngân Kiếm mặt sau? Dựa theo lẽ thường tới nói, nếu như thực lực kém không phải nhiều lắm, nên xuất hiện chập trùng đường cong mới đúng." Bàn Tử cười híp mắt hướng về phong đình nói rằng.

"Hừ." Phong đình hướng về phía Bàn Tử hừ lạnh một tiếng, sau đó liền trầm mặc không nói.

"Ta nhớ tới kỳ sĩ thủ tục đệ tam trang thứ một trăm 60 điều : con viết, làm như một tên chính trực kỳ sĩ, muốn thành thực, thành thực sẽ như quang minh như thế rọi sáng con đường của ngươi đồ." Bàn Tử thoáng trầm tư một chút, hướng về phong đình nói rằng.

Nghe lời của mập mạp, phong đình ngây ngẩn cả người, đôi mắt kia trung lưu lộ ra một loại ánh mắt khiếp sợ. Bàn Tử nói không sai, hơn nữa một chữ đều không có sai.

Phong đình từ nhỏ là quen thuộc kỳ sĩ thủ tục, tuy rằng kỳ sĩ thủ tục đã bị : được hán lung thuộc lâu, thế nhưng muốn làm đến dường như Bàn Từ như thế hạ bút thành văn trình độ, vẫn còn có chút khoảng cách.

Chỉ có những kia tuổi già kỳ sĩ,

Hay là mới có thể đạt đến trình độ như thế này.

Nhìn Bàn Từ nửa ngày, phong đình đang trầm mặc một lát sau, hướng về Bàn Từ nói rằng: "Là hồ ly Tề Tướng giúp đỡ ta thượng hoàng gia học sân."

Bàn Từ trong nháy mắt sẽ hiểu tất cả.

"Đây Elaine là ai?" Bàn Từ sau đó tiếp tục hỏi.

"Elaine?" Phong đình ngó ngán.

"Người nói cho ta biết. Trên căn bản nên biết ta đều biết rồi. Chỉ là một chút chi tiết nhỏ ta còn không biết rõ." Bàn Từ thần nhiên nói rằng.

Phong đình trên mặt toát ra một loại vẻ áo não, sau đó ở hơi thở dài sau, tiếp tục nói: "Elaine là của ta muội muội, chúng ta là bị : được một tên xuất ngũ lão kỳ sĩ thu dưỡng"

Nghe phong đình, Bàn Từ dần dần minh bạch phong đình thân thế. Phong đình cùng Elaine là một đôi cô nhi, bị : được một tên lão kỳ sĩ thu dưỡng. Có điều không may ở ba năm trước, tên kia lão kỳ sĩ qua đời, mà lúc này hồ ly Tề Tướng thì lại đứng lúc xuất hiện, không chỉ có giúp đỡ phong đình thượng hoàng gia học sân, hơn nữa còn đem Elaine nhận được Tề Tướng Phủ bên trong.

Đối với hồ ly Tề Tướng, phong đình vẫn ôm một loại cảm kích rồi lại cảm ghét hết sức phức tạp trong lòng, cảm kích là hồ ly Tề Tướng giúp đỡ hán và Elaine, cảm ghét nhưng là hồ ly Tề Tướng thủ đoạn. Ở trong học viện, Ngân Kiếm một mực dùng Elaine cưỡng bức phong đình, không chỉ có để phong đình cố ý thua bởi hán, hơn nữa còn để cho làm một ít tệ tiệp chuyện xấu xa. Cứ việc mỗi một lần phong đình đều tận lực giảm thiểu đối với đối phương tạo thành thương tổn, thế nhưng mỗi một chuyện nhưng chân chân chính chính tồn tại.

"Thật hèn hạ." Bàn Từ lớn tiếng nói, một đôi nắm đấm siết thật chặt, thế nhưng hán tựa hồ quên lúc trước dùng hết lực cùng Tiểu Ngải mét uy hiếp tóc đen người trẻ tuổi cùng đại hán chuyện tình.

"Hắc Kim, cùng ta quyết đấu đi. Ta không muốn lại tiếp tục dơ bẩn đi xuống, chỉ cần người đánh bại ta, như vậy em gái của ta thì sẽ không bị : được nguy hiểm." Phong đình đột nhiên hướng về Bàn Từ nói rằng, lời nói kia bên trong thoáng mang theo một ít cảm kích ý tứ, bởi vì hán đột nhiên phát hiện vết thương trên người hán khẩu dĩ nhiên đã bị : được xử lý qua rồi. Tự không cần phải nói, nhất định là trước mắt cái tên mập mạp này làm.

"Quyết đấu?" Nhìn phong đình, Bàn Từ hơi hơi đau đầu, dần dần taxi.

Nhưng là từ phong đình trên người, Bàn Từ lại lúc ẩn lúc hiện cảm giác một ít mùi vị quen thuộc, nhìn này xấp tài liệu, hán vỗ mạnh một cái cái trán, hai mắt sáng lên nói: "Đây không phải là nhà hán lão gia tử trẻ tuổi hãy sao? Nhân tài, tuyệt đối là nhân tài."

Đương nhiên, là trên chiến trường bìa đỡ đạn loại kia loại hình.

"Ta lấy kỳ sĩ danh dự hướng về người tuyên thệ, ta sẽ cùng người tiến hành một hồi công bằng quyết đấu, bất quá ta có một yêu cầu." Bàn Từ nghĩa chính ngôn từ nói rằng.

"Yêu cầu gì?" Phong đình kinh ngạc nhìn Bàn Từ.

"Nếu như người thua rồi, như vậy liền muốn trở thành ta thủ hộ kỳ sĩ." Bàn Từ cười híp mắt hướng về phong đình nói rằng. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Phong đình nhíu mày, quyết đấu tăng thêm yêu cầu không có gì không đúng, nhưng là nếu như hán đã đáp ứng Bàn Từ yêu cầu, nếu như thua, như vậy Elaine làm sao bây giờ? Phải biết hồ ly Tề Tướng nhưng là đem lão công tước coi là cái đinh trong mắt.

"Phong đình, ta lấy kỳ sĩ danh dự cam đoan với người, em gái của người Elaine tuyệt đối sẽ không chịu đến tí tẹo thương tổn." Bàn Từ tiếp tục cố gắng đảo lấy góc tưởng.

"." Đang nhìn xem Bàn Từ sau, phong đình rốt cục gật gật đầu.

Mà Bàn Từ thì lại mặt mày hớn hờ lên.

.

Trong rừng rậm đột nhiên bắn ra một tiếng oanh tiếng vang, chỉ thấy phép thuật con rối đột ngột xuất hiện tại Bàn Từ gió êm dịu đình vị trí, sau đó hướng về phong đình vọt tới.

"Gian lận, quay cóc, người đây là đang gian lận, quay cóc." Bị : được phép thuật con rối trực tiếp làm ngã xuống phong đình tức giận nói rằng.

"Gian lận, quay cóp? Nếu như một Ma Pháp Sư sử dụng phép thuật con rối có tính hay không là gian lận, quay cóp?" Bàn Tử sờ sờ mũi, hướng về phong đình nói rằng,

"Đó là đương nhiên không tính, nhưng là người là một tên kỵ sĩ, một tên chiến sĩ." Phong đình nổi giận đùng đùng hướng về Bàn Tử nói rằng,

"Ta có nói quá ta là chiến sĩ sao? Người xem ta như không giống ma pháp sư?" Bàn Tử tiện tay hướng về bên cạnh sau đó ném ra một tiện nghi Ma Pháp Quyền Trục.

"Dựa vào." Nhìn Bàn Tử, tức giận phong đình trong miệng từ từ phun ra một chữ.

"Người thua rồi." Nhìn phong đình, Bàn Tử mặt mày hớn hờ. Thế nhưng cặp mắt kia bên trong nhưng toát ra từng tia một ánh mắt giao hoạt.

Muốn chân chính trở thành ta thủ hộ kỵ sĩ, trước tiên thử đi làm một đê tiện người đi. Bàn Tử cũng không quản phong đình nghĩ như thế nào, trong lòng nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: lôi chi mặt hồ

Tương đối vụ phong đình tới nói, Âm Hắc báo sẽ không có số may như vậy, đang bị Bàn Tử ép khô giọt cuối cùng giá trị sau khi, Âm Hắc báo liền bị Bàn Tử giết chết.

Nhìn chính đang giải phẫu Âm Hắc báo Bàn Tử, phong đình tròn tròn cặp mắt.

Giải phẫu ma thú xác chết cũng cần rất cao kỹ xảo, có cao kỹ xảo người có thể trong thời gian rất ngắn đem giải phẫu trên thân thể vật có giá trị từng cái phân giải hạ xuống, hơn nữa làm hết sức duy trì hoàn thành độ. Mà kỹ xảo thấp người thì lại sẽ đem thi thể của ma thú làm cho liềng xiềng.

Giống nhau một con ma thú, giải phẫu kỹ xảo thuần thực người có thể bảo đảm da lông có 7-80% hoàn chỉnh độ, mà kỹ xảo thấp người thì lại chỉ có thể bảo đảm 4-5% thậm chí càng thấp hơn.

Cho tới cái tên mập mạp này.

"Đây thật sự là trong đó đồ trong khi nghe đồn tên ngu ngốc kia sao?" Nhìn Bàn Tử trong tay lắc lư khối này dường như găm vóc như thế Óng ả, bóng mượt Âm Hắc báo da lông, phong đình trong miệng lầm bầm nói.

Khối này da lông tối thiểu cũng có 0.95 hoàn thành độ.

Nhìn Bàn Tử vẫn ở chỗ cũ hãy còn phần đầu, phong đình không tự chủ được nuốt ngụm nước bọt, chuỗi này màu lam nhạt dao găm ở Bàn Tử trong tay tựa như cùng sống giống như vậy, bất kể là điểm, tước, khiêu. Mỗi một cái động tác đều có vẻ là như vậy linh động. Ngay cả là một cấp cao thích khách sợ cũng chỉ có thể làm được loại trình độ này đi, không, thậm chí còn không sánh được Bàn Tử, bởi vì Bàn Tử tốc độ rất nhanh, ở lại người trong ánh mắt nhìn sang là một vệt màu lam nhạt bóng dáng.

"Nếu như vừa nãy hấn dùng chuỗi này dao găm cùng ta quyết đấu?" Phong đình lông mày chăm chú chen chúc lên, trên mặt toát ra một loại vẻ nghiêm túc.

Thích khách cùng chiến sĩ đi là hai thái cực, thích khách chú ý chính là Nhất Kích Tắt Sát cùng này tựa như tia chớp tốc độ, mà chiến sĩ mặc dù có đủ loại phân chia, thế nhưng nói tóm lại, vẫn là lấy đúng quy đúng củ làm tiêu chuẩn, phòng ngự, công kích, mỗi một dạng đều đi được là đường đường chính chính con đường.

Vì lẽ đó muốn nói chiến sĩ cường vẫn là thích khách mạnh, này căn bản không cách nào khá là. Miễn cưỡng muốn lôi ra đến phân cái cao hạ, vậy sẽ phải xem từng người kỹ xảo vận dụng, đầu khí thuộc tính chờ chút, phong đình duy nhất có thể để xác định chính là, nếu như vừa nãy Bàn Tử lựa chọn cùng hấn đường đường chính chính quyết đấu, như vậy vền vẹn cần trong nháy mắt, Bàn Tử liền có thể rất dễ dàng xoá bỏ hấn.

Chỉ cần từ giải phẫu Âm Hắc báo xác chết này dao găm biến hóa có thể thấy được rồi.

Nhìn Bàn Tử, phong đình trong cặp mắt toát ra một loại mờ mịt ánh mắt, hấn không hiểu tại sao Bàn Tử có thực lực mạnh như vậy vẫn không lựa chọn

cùng hần đường đường chính chính chiến đấu.

"Phong đình, người nói mệnh mông vương triều cái kia Tam hoàng tử có một phép thuật cấp bốn trận?" Hải lòng đem Âm Hắc báo mỗi cái linh kiện bỏ vào trong không gian giới chỉ, Bàn Tử hướng về phong đình hỏi.

"Đúng, đó là Tam hoàng tử cùng Ngân Kiếm lưu lại dưới cuối cùng bảo đảm.

Lôi chi mặt hồ là một phép thuật cấp bốn trận, chỉ cần xúc động Ma Pháp Trận, như vậy Ma Pháp Trận bên trong khu vực thì sẽ biến thành một mảnh Lôi Trì, bước vào trong đó thì sẽ hoàn toàn bị : được điện thành than cốc." Phong đình gật đầu hướng về Hắc Kim nói rằng.

"Cái kia Ma Pháp Trận có chừng bao lớn?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động sau kể tục hỏi.

"Có chừng ba mươi, bốn mươi mét cự ly, liền ngay cả một cấp cao thích khách cũng không cách nào từ Ma Pháp Trận mếp sách, lẽ sách một hồi đến vị trí trung ương, mà hần lang đứng chính vị Vu Lôi chi mặt hồ trung ương, duy nhất một nơi chỗ an toàn." Phong đình lần thứ hai hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Dựa vào." Bàn Tử thoáng tính toán dưới, sau đó trong miệng từ từ phun ra một chữ. Vừa nãy khi hần trong đầu đã đem tất cả mọi thứ tính toán một lần.

Tính toán kết quả là, nếu như quân nói giết triệt để mà bạo phát, như vậy hần chỉ có thể phóng qua hơn hai mươi mét cự ly, ba mươi, bốn mươi mét đó chỉ là một nửa mà thôi.

"Đây là một âm mưu." Bàn Tử nói nhỏ nói.

Trên thực tế đây là một Dương Mưu, chỉ cần Bàn Tử muốn bắt được viên này hần lang đứng như vậy nhất định phải phóng qua Ma Pháp Trận. Một đường đường chính chính Dương Mưu, mặc kệ Bàn Tử có biết hay không, chỉ cần Bàn Tử đối với viên này hần lang đứng nói lên ý nghĩ, như vậy hần liền tất nhiên vào bẫy.

Bàn Tử biết muốn loại bỏ Ma Pháp Trận, như vậy biện pháp tốt nhất chính là ở Ma Pháp Trận thành hình trước, đem bày xuống Ma Pháp Trận Ma Pháp Sư hoàn toàn giải quyết đi, nhưng là bây giờ.

Chậm

"Mặt khác những người còn lại cũng toàn bộ liên hiệp lên, phòng chừng hiện tại con kia đội ngũ chính đang chung quanh suu tâm người." Phong đình nhìn ngó cây cối xa xa sau đó nói rằng.

"Sưu tâm ta? Phi. Lão tử không đi tìm bọn họ phiền phức là tốt rồi, bọn họ dĩ nhiên muốn giết chết ta? Thật sự coi ta là thành tượng đất rồi hả ?" Bàn Tử nói nhỏ nói.

"Tượng đất?" Bàn Tử cuối cùng nói để phong đình có chút mê man.

"Muốn bóp thế nào thì bóp." Bàn Tử hướng về phía phong đình tròn tròn mắt, thứ đơn giản như vậy cũng không biết.

"Hiện tại lựa chọn tốt nhất là người lui ra. Đây chính là một con tử tử nước tinh nhuệ tạo thành đội ngũ. Ở trong đó có lực phá hoại cực cường Ma Pháp Sư, còn có công phòng một thể chiến sĩ, còn có có thể bắn ra tên bắn lên cung tên tay cùng không cần mũi tên cũng có thể trong số mệnh Ma Cung Thủ. Đây là một chi cường đại đội ngũ, chỉ cần phối hợp thoả đáng, mặc dù giết chết một đại địa chiến sĩ cũng không thành vấn đề." Phong đình thoáng suy tư một chút, hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe phong đình , Bàn Tử không khỏi run lập cập, hần cũng biết phong đình nói cho hần biết không thể nghi ngờ là hiện tại lựa chọn tốt nhất, thế nhưng hần lại không thể lui.

Ngân Kiếm trong tay viên này hần lang đứng hần muốn bắt đến, mặt khác thót Mầm cùng hai vị Ma Đạo Sư chuyển đánh cuộc cũng là Thất Nhạc viên lần thứ hai mở ra sau đó mới có thể tiến hành .

Vì lẽ đó hần không thể lui.

"Tinh nhuệ." Bàn Tử trong miệng âm thầm nói thầm một tiếng, sau đó lật lên này vài tờ trở nên nhăn nhúm tư liệu. Biết người biết ta mới trăm trận trăm thắng.

Đây là sách lược.

Nhìn hồi lâu, ở đem những tư liệu kia toàn bộ nhớ kỹ sau, Bàn Tử ngửa đầu hít một hơi thật sâu.

"Có biện pháp rồi hả ?" Nhìn Bàn Tử, phong đình tò mò nói rằng. Vào lúc này, phong đình đã với trước mắt truyền thuyết này bên trong ngó ngàng đầy lòng hiếu kỳ, nói không chắc tên ngu ngốc này thật sự có thể sáng tạo kỳ tích.

"Biện pháp? Phi. Người cảm thấy vật kia sẽ có sao? Một người va vào một con mười mấy người đội ngũ, đó chính là chịu chết." Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói.

Nhìn Bàn Tử, phong đình âm thầm gật gật đầu. Nếu quả như thật Bàn Tử có thể làm được nói, đó chính là chân chân chính chính yêu nghiệt rồi.

"Có điều, nếu như một đối một giải quyết bọn họ sẽ không có tí tạo vấn đề." Bàn Tử đột nhiên âm trầm nở nụ cười.

"Một đối một?" Phong đình lẳng nhử ngày sau, kinh ngạc nói: " bọn họ chắc chắn sẽ không cho ngươi cơ hội. UU đọc sách (www.uukanshu.com)"

"Quang Minh thần nói, cơ hội là chính mình sáng tạo." Bàn Tử nghiêm mặt nói.

Không lẽ Bàn Tử suu tầm đội ở trong rừng rậm chậm rãi di động tới, bởi vì nhân số quá nhiều, mặt khác muốn giải quyết ven đường ma thú, vì lẽ đó đội ngũ tiến lên tốc độ rất chậm.

Có điều tuy rằng chậm, thế nhưng đơn thuần ở sức phòng ngự tới nói nhưng rất mạnh mẽ, bình thường đều là thích khách thông qua ẩn nấp năng lực đi đầu lên trước, đang xác định phía trước không có gì cạm bẫy loại hình gì đó sau, mặt sau đội ngũ mới có thể đuổi tới.

Mấy cái trên người mặc cứng nhắc giáp chiến sĩ đi đầu đội ngũ, ở sau này nhưng là cung tiễn thủ cùng Ma Cung Thủ, cuối cùng mới phải Ma Pháp Sư, có điều ở Ma Pháp Sư mặt sau cũng tương tự có hai cái chiến sĩ.

Hoàn mỹ tổ hợp, hoàn mỹ đội hình, bất kể là từ phía trước tiến công vẫn là từ phía sau tiến công, đều nhất định sẽ gặp phải như lời đình đã kích.

Chiến sĩ công kích, tinh chuẩn lực xuyên thấu cực cường mỗi tên cùng tên ma pháp còn có Ma Pháp Sư phép thuật ngâm xương, hơn nữa này ẩn nấp ở đội ngũ chu vi thích khách, chỉ cần đụng vào chính là vỡ đầu chảy máu.

Bởi vì không rõ ràng Bàn Tử đến tốt cùng có nhiều năng lực, vì lẽ đó đám người chuyển này mới có thể cẩn thận như vậy. Có điều những người này nhưng cũng không vội vã.

Dọc theo đường đối với ma thú giết chóc để cho bọn họ đạt được một bút bút không nhỏ thu nhập. Đây bút thu nhập là bọn họ lần trước một người hoặc là tiểu đội săn giết ma thú lúc thu hoạch đáp số lần.

Cho đến lúc này, bọn họ mới phát hiện nguyên lai lẫn nhau phối hợp sẽ làm bọn họ thu được lợi ích càng to lớn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: người chính là phiên toái

Bàn Tử đối với này con thực lực cường hãn tiểu đội tới nói, tuy rằng vẫn còn vị trí thiết yếu, thế nhưng sức hấp dẫn không thể nghi ngờ giảm bớt rất nhiều. Chỉ cần Thất Nhạc viên không một lần nữa mở ra, như vậy bọn họ liền có thời gian dài đi tàn sát ma thú.

"Tinh linh hồ, này dĩ nhiên là một con cấp bảy tinh linh hồ?" Đội ngũ trước một chiến sĩ sững sờ nhìn xa xa nửa ngày, đột nhiên mừng như điên nói rằng.

Cách bọn họ mấy trăm mét nơi có một con hình thể cùng thỏ cách biệt không hai ma thú, đó là một con hồ ly, một con khoác bảy màu da lông hồ ly, rất xa nhìn tới tựa như cùng co rúc ở cùng nhau Thái Hồng như thế, xem ra rất là đáng yêu, cặp kia nho nhỏ trong ánh mắt toát ra một loại khiến người ta yêu thương ánh mắt.

Tinh linh hồ, ma thú cấp bảy, đặt ở bên ngoài, Khả Khả là tương đương với Ma Đạo Sư giống nhau tồn tại, trước tiên không nói những khác, liền này bảy màu gấm vóc tựa như da lông liền có thể đổi lấy giá trên trời. Không, là có giá cả không thị. Người bình thường nơi nào có thể bắt lấy một con tinh linh hồ đây?

Đổi làm bình thường, đám người kia đụng tới ma thú cấp bảy sợ là chỉ có thể vòng quanh đi, ngay cả là thực lực lớn đại bị : được suy yếu, vậy cũng cũng không phải bọn họ có thể xóa bỏ đi .

Thế nhưng hiện tại, không lẽ đội ngũ để cho bọn họ có can đảm đối mặt bất kỳ ma thú, đương nhiên cũng bao quát này con tinh linh hồ.

Diễn rồi, trong nháy mắt, mọi người con mắt đều hơi nổi lên xanh mơn mơn ánh sáng lộng lẫy, tựa như cùng một đám ở trên thảo nguyên đối bụng mấy ngày Dã Lang đột nhiên va vào một con dê con như thế.

Đình ở phía trước nhất mấy cái chiến sĩ ngay đầu tiên hướng về tinh linh Hồ Xung quá khứ, đủ loại màu sắc hình dạng Đẩu Khí đang tỏa ra bất đồng màu

sắc, hoa lệ cực kỳ, bọn họ phát rõ tựa như quơ vũ khí trong tay, hoàn toàn một bộ ăn nhiều hormone đáng về.

Có điều các chiến sĩ cũng không phải cái thứ nhất tiếp xúc được tinh linh hồ , ở tại bọn hắn lên đường (chuyển động thân thể) thời điểm, cung tiễn thủ cùng Ma Cung Thủ dồn dập đáp cung thượng huyền, bám vào đầu khí mũi tên nhọn cùng từ Ma Pháp Nguyên Tổ tạo thành tên ma pháp mang theo từng tiếng phá không tiếng rít hướng về tinh linh hồ bắn nhanh mà đi.

Từng con từng con tinh chuẩn cực kỳ, bên trên mang vào Đầu Khí cùng Ma Pháp Nguyên Tổ cũng làm cho người chỉ có kinh ngạc phần. Chóp, đông khí, hóa điểm, nổi bật nhất chính là một nhánh vàng rực rỡ mũi tên nhọn.

Này mũi tên nhọn mang theo rất mạnh lực xuyên thấu, trên không trung xẹt qua thời gian càng là mơ hồ có thể nhìn thấy rõ ràng phá không dấu vết.

Các ma pháp sư ở ngâm xương thân chủ, từng cái từng cái mang theo tiết tấu mang theo quái lạ phát âm vịnh hát âm phù bị : được nhẹ nhàng phun ra, hoa mỹ phép thuật ở trong không khí không ngừng bày ra , hóa thành đủ loại phương thức công kích hướng về tinh linh Hồ Xung đánh tới.

Ám Hắc nguyên rủa, một con màu đen khổng lồ từ bóng mờ tạo thành bàn tay đột ngột xuất hiện tinh linh hồ dưới chân, mặc dù không có bất kỳ lực công kích, thế nhưng rõ ràng có thể cảm giác được tinh linh hồ động tác lần chậm rất nhiều, liền ngay cả cặp kia nho nhỏ mí mắt ở chớp động thời điểm nếu so với bình thường chậm hơn mấy lần.

Rít gào quả cầu lửa, từ chùm sáng tạo thành dây khóa. Những phép thuật này khiến người ta đang thần phục sau khi, trong lòng lại không khỏi bay lên một loại run rẩy cảm giác.

Nếu như là một người đối mặt như vậy phép thuật sẽ là ra sao bị kịch?

Cảm giác được nguy hiểm tinh linh hồ cả người trong nháy mắt đột nhiên cảnh giác, này thân thể tựa như cùng con mèo chân kinh lúc như thế từng đến cao cao , cặp mắt kia cũng phóng ra lấp ta lấp tấp hào quang bảy màu.

Chỉ nghe "Chạm" từng tiếng vang, tất cả phép thuật cảm cố trong nháy mắt đều bị sụp đổ rồi, đó là tinh linh hồ năng lực đặc thù, phép thuật miễn dịch.

Sau đó tinh linh hồ tầm kia cái miệng nho nhỏ ba bên trong đột nhiên phát sinh một tiếng tức giận tiếng hô, sau đó uốn một cái thân trốn ra mũi tên nhọn cùng tên ma pháp bốn con móng vuốt nhỏ đột nhiên hơi dùng sức liền dự định hướng về xa xa gấp lùi mà đi.

Tinh linh hồ cảm thấy nguy hiểm, tiếp tục nữa, nó biết chờ đợi hẳn chính là ra sao kết cục.

Nhưng là này một đội người làm sao chịu buông tha hắn, ma thú cấp bảy không tốt săn giết, càng khó chính là ở trùng hợp như thế bên dưới gặp phải.

Hai bóng người đột nhiên từ trong rừng rậm gấp lùi mà ra biến thành từng đạo từng đạo cái bóng mơ hồ hướng về tinh linh hồ gấp nhào mà đi, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo ở đây hai bóng người trong tay không ngừng lập lòe.

Đó là hai tên thích khách.

Đột nhiên không kịp chuẩn bị tinh linh hồ tuy rằng bằng vào di động với tốc độ cao tránh thoát hai tên thích khách chùy thủ trong tay, thế nhưng là cũng bởi vậy bị : được chặn lại đi.

Nhắm phía trước vài tên chiến sĩ đem tinh linh hồ hoàn toàn vây lại đến mức gắt gao, từng cái từng cái nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm tinh linh hồ, không cho tí tẹo chạy trốn cơ hội.

Đáp cung thượng huyền, phép thuật ngâm xương, còn có thích khách chùy thủ trong tay, chiến sĩ vũ khí trong tay. Như thế như thế vào lúc này có vẻ là như vậy dữ tợn.

Mà trong tiểu đội mỗi người trên mặt đều toát ra một loại vẻ mừng rỡ như điên, này từng đôi mắt bên trong mang theo một loại tham lam mà lại dữ tợn ánh mắt.

.....

"Đê tiện, thật TM đê tiện, dĩ nhiên đối với một con đáng yêu Tiểu hồ ly ra tay." Trốn ở trên cây Bàn Tử hung hăng nhô bãi nước bọt, gắt gao siết chặt nắm đấm, một bộ cảm phần sục sôi đáng đáp.

Nhìn Bàn Tử đáng đáp, phong đình lộ ra một bộ cổ quái vẻ mặt, cứ việc này ma thú rất đáng yêu, thế nhưng cũng dù sao cũng là ma thú, nếu như bên ngoài, khả năng chính là tinh linh hồ hành hạ đến chết những người kia , cho nên đối với Bàn Tử cử động hẳn có chút mờ mịt.

Thế nhưng không bao lâu, phong đình đích xác vẻ mặt liền động lại , chỉ nghe Bàn Tử nói nhỏ nói: "Lão tử làm sao sẽ không có từng đụng phải ma thú cấp bảy đây? Con kia tinh linh hồ hẳn là ta mới đúng."

"Dựa vào." Nhìn Bàn Tử, phong đình trong lòng âm thầm nói ra một chữ.

"Phong đình, người sau nhiệm vụ chính là ẩn nấp chính mình, nếu như bị phát hiện , như vậy lập tức liền chạy trốn, tin tưởng cái này đối với người mà nói cũng không khó khăn, tận lực giữ một khoảng cách chi kia đội ngũ cự ly trăm mét." Bàn Tử lại cẩn thận xem xét một chút chi kia chính đang chà đạp tinh linh hồ đội ngũ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sau đó nói thầm nói rằng.

Nghe lời của mập mạp, phong đình không khỏi ngẩn người, sau một chốc mới lên tiếng: "Lẽ nào ngươi muốn một người đối phó chi tiểu đội kia?"

Phong đình vốn cho là chính mình sẽ bị xem là trợ thủ, nhưng là bây giờ.

Nghe phong đình, Bàn Tử tròn tròn mắt, cặp mắt kia tỏ rõ lại nói thêm một câu, ngươi nếu như miễn cưỡng muốn trên, đó chính là phiền toái.

Chờ phong đình sau khi rời đi, Bàn Tử một đôi mắt nhìn chòng chọc vào chi kia chánh: đang thu hoạch tinh linh hồ đội ngũ.

Rất mạnh, đích xác rất mạnh, một con ma thú cấp bảy rất mạnh mẽ, cường đại đến để Bàn Tử cũng dự định vòng quanh đi trình độ. Thế nhưng hiện tại cũng đang một đội người dưới sự phối hợp, dễ dàng giải quyết rơi mất, Bàn Tử đã có thể nghĩ đến nếu như chính mình ngành sanh sanh đích đụng vào tiêu diệt, sợ là so với. . .kia chi đáng thương tinh linh hồ còn thể thảm hơn.

Hào hán không chịu nổi quyền nhiều, luôn luôn yêu thích quàn ầu người khác Bàn Tử so với bất luận người nào đều hiểu đạo lý này, vì lẽ đó hán nhất định phải chờ cơ hội.

"Phong đình, xem ngươi ngộ tính, có thể học được bao nhiêu. . . ." Bàn Tử đột nhiên quay đầu liếc mắt một cái phong đình đi xa phương hướng một mặt nghiêm nghị nói rằng, về mặt đó tựa như cùng một vị dự định đối với đồ đệ ân cần giáo dục Lão sư.

"Lão tử cũng không tin các ngươi không gây phản không đi tiêu. . . ." Trong nháy mắt, Bàn Tử biến mất ở trên cây, so với. . .nhất sẽ ăn nấp thân thể thích khách biến mất càng sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: đem đề tiện tiến hành tới cùng

Một vị vóc người Hòa Bao, trên người mặc màu đen áo da, tóc dài xõa vai nữ hài chính đang nhẹ nhàng vuốt ve vừa giải phẫu xuống tinh linh hồ bảy màu da lông. Xem tuổi tác cũng không lớn, đại khái cũng chính là mười tám mười chín tuổi đáng vẽ, thể nhưng này vóc người cao gầy, cùng ao đột hữu trí thân thể nhưng đủ để được gọi là nữ lang.

Đây là một vị Ma Pháp Sư, xem trên tay mang hai cái thủ hoàn liền có thể phân biệt ra được. Thủ hoàn là màu tím, quanh thân khắc đầy lít nha lít nhít cổ quái phép thuật bùa chú, một trận mịt mờ hào quang màu tím ở phía trên không ngừng lập lòe.

"Tinh linh hồ da lông cùng ma hạch trước tiên đặt ở ta chỗ này, chờ sau khi đi ra ngoài dựa theo giá cả trưng đương thành kim tệ chia đều cho trong đội mỗi người." Nữ hài đem ma hạch cùng da lông thu nhập trên tay trong không gian giới chỉ, sau đó vung một cái này tóc đen thui hướng về người vây xem nói rằng.

Trong đội ngũ người không có một có dị nghị, vì vậy nữ hài là mệnh mang vương triều Tam hoàng tử "Nhân tình" hòa liên. Vì lẽ đó ở trong đội ngũ có đầy đủ quyền lên tiếng.

Mặt khác sợ cũng chỉ có Tam hoàng tử mới có thể cầm được ra đủ để cùng tinh linh hồ vật liệu đối lập kim tệ đến.

Chạm đến trong tay Không Gian Giới Chỉ, hòa liên lộ ra một bộ hài lòng vẻ mặt. Nàng có thể khẳng định Tam hoàng tử nhất định sẽ đem này bảy màu da lông đưa cho nàng.

Ma thú cấp bảy da lông, mặc dù là những vương công quý tộc kia cũng không lấy được đi.

Hòa liên rất vui vẻ, hài lòng cặp mắt kia đều đã biến thành trắng lười lười, thậm chí đã quên bọn họ này một nhánh đội ngũ nhiệm vụ chủ yếu.

Thế nhưng đang lúc này, hòa liên đột nhiên phát hiện ở bên cạnh một lưng hùm vai gấu chiến sĩ đột nhiên bưng kín bụng của mình, một bộ quần bách đáng dấp, đồng thời còn có thể nghe thấy từng tiếng "Phốc phốc" tiếng vang vang lên, một luồng bí mật mang theo bánh mì vị mùi hôi ở trong không khí tràn ngập.

Hòa liên tốt đẹp tâm tình trong nháy mắt không còn sót lại chút gì, cau mày nhìn hán tử kia hai mắt sau nói rằng "Kiệt Nhĩ thấp, ngươi thứ không có tiền đồ."

Ôm bụng Kiệt Nhĩ thấp gương mặt quần bách, nhìn ngó bốn phía lần đi rất xa đoàn người, hướng về hòa liên nói rằng: "Đại tiểu thư, người kia có ba gấp,

điều này cũng tại không được ta."

Sau đó không giống nhau : không chờ hòa liên nói chuyện, Kiệt Nhĩ tháp liền bước ra bước chân cấp tốc hướng về cây cối bên trong đi đến.

"Phi, thật buồn nôn." Nhìn Kiệt Nhĩ tháp đi xa bóng lưng, hòa liên hừ lạnh một tiếng nói rằng.

.....

"Xú Bà Nương, nếu như không phải dựa vào sắc đẹp trở thành Tam điện hạ nhân tình, lão tử đã sớm đùa chơi chết ngươi." Ngồi xôm ở cây cối bên trong Kiệt Nhĩ tháp hùng hùng hổ hổ nói.

Cứ việc chu vi cây cối rất cao, thế nhưng vẫn có thể nhìn thấy Kiệt Nhĩ tháp đó cũng không thấp nửa người trên. Từng luồng từng luồng mùi hôi ở chung quanh tràn ngập.

"Thật là thoải mái." Ở bích một tiếng tiếng vang sau, Kiệt Nhĩ tháp trên mặt lộ ra một bộ dị thường hưởng thụ vẻ mặt, hưởng thụ bên trong Kiệt Nhĩ tháp tựa hồ muốn hưởng thụ ánh mặt trời ấm áp,

Đầu thoáng ngửa ra lên.

Nhưng là đang lúc này, xuyên thấu qua mí mắt khe hở, hần nhưng thấy được một bóng người màu đen. Bởi vì là khuất sáng, vì lẽ đó hần căn bản là không có cách nhìn rõ ràng thân ảnh kia khuôn mặt.

Chỉ là này âm trầm tiếng cười để trong lòng hần bay lên một loại sơn cả tóc gáy cảm giác.

Kiệt Nhĩ tháp bản năng muốn đi lấy vũ khí, thế nhưng lúc này hần mới nhớ tới, bởi vì đi vội vàng, hần căn bản cũng không có mang vũ khí.

Sau đó một tiếng"A" tiếng kêu thảm thiết truyền khắp toàn bộ cây cối.

.....

"Đê tiện." Chỉ là qua loa nhìn lướt qua ngã trên mặt đất, thậm chí ngay cả quần đều không nhắc tới lên Kiệt Nhĩ tháp, hòa liên cắn răng nghiêng lợi nói rằng.

Không cần phải nói, đây nhất định là bọn họ tiểu đội này kẻ địch, tên ngu ngốc kia làm ra. Nếu như là ma thú , sợ là Kiệt Nhĩ tháp hiện tại đã sớm biến thành tàn phế.

Bất quá đối phương ra tay cũng đủ tàn nhẫn , trực tiếp đem Kiệt Nhĩ tháp đánh tới khoe môi thấm máu, miệng sùi bọt mép, xem đáng đáp như vậy lại ngắn hạn bên trong Kiệt Nhĩ tháp căn bản lại không thể có thể có bất kỳ năng lực tác chiến rồi.

Mặc dù chỉ là hôn mê bất tỉnh, còn không đạt tới xúc động Thủ Hộ Giả trình độ, thế nhưng hòa liên lại hết sức rõ ràng, đây chính là đối phương giao hoạt chỗ.

Một phiên toái tuyệt đối sẽ suy yếu bọn họ đội ngũ này sức chiến đấu.

Hòa liên trong đầu đột nhiên hiện ra người mập mạp kia bóng người, vào lúc này, cặp mắt kia trung lưu lộ ra một loại tức giận ánh sáng.

"Giỏi tính toán, thế nhưng lão nương chắc chắn sẽ không bị lừa." Hòa liên đột nhiên thân nhiên nói, sau đó hướng về bên cạnh đội viên nói rằng: "Giết chết Kiệt Nhĩ tháp, để Thủ Hộ Giả đưa hần trở về thành trấn quang trường"

"Đu tàn nhẫn." Ở phía xa quan sát một chiến sĩ ở tầng thêm Kiệt Nhĩ tháp thương thế, Bàn Tử cười híp mắt nói. Xem ra, cái kia ngực đại nữ hài ngược lại cũng không phải gốc nghiệt chủng người.

Sau đó Bàn Tử hướng về chu vi một quan sát, tựa hồ phát hiện cái gì làm người mừng rỡ chuyện tình, cặp mắt kia thả ra từng trận ánh sáng xanh lục.

Bàn Tử đột nhiên biến thành một con mạnh mẽ Viên Hầu qua lại ở trong rừng cây.

Ăn lần thứ nhất thiết thời, nếu như lại có thêm lần thứ hai, như vậy chính là ngu đại. Một đám tuổi trẻ tinh nhuệ tự nhiên rõ ràng đạo lý này, cho nên khi bọn họ xuất hiện quá một vấn đề lúc, chung quy phải kéo bè kéo cánh cùng đi.

Một chiến sĩ, người đến trong bóng tối xứng một cái gai khách cùng một cung tiễn thủ, một Ma Pháp Sư, bên cạnh người tốt xấu phải có hai cái chiến sĩ.

Đây tuyệt đối là Ngân Nguyệt trên đại lục xưa nay chưa từng có tiên phong.

Liền ngay cả gây phân đi tiểu cũng phải tổ đội tiến hành, này một tiểu đội người đã hoàn toàn, triệt triệt để để hạn thấu Bàn Tử.

Nhóm người này trong lòng đều kìm nén một luồng tà hỏa, chỉ cần Bàn Tử vừa xuất hiện, như vậy thì sẽ hợp nhau tấn công, để cho không chết từ tế được.

Ẩn nấp ở phía xa phong đình dĩ nhiên đem hết thầy đều thu ở trong mắt, từ mới bắt đầu Bàn Tử đánh lên Kiệt Nhĩ tháp, đến như vậy một nhánh tiểu đội tổ đội gây phân, đã để phong đình kinh ngạc một lát nói không ra lời.

Đối với Bàn Tử, phong đình miêu tả chỉ có hai chữ "Đê tiện.", đây là lần thứ nhất nhìn thấy như thế Nhất Hào người dùng loại thủ đoạn này.

Thế nhưng phong đình cặp mắt kia bên trong rồi lại mơ hồ toát ra từng tia một nghi hoặc, thủ đoạn giống nhau, lần thứ hai liền không có hiệu lực rồi.

Những người kia đã có phòng bị, Bàn Tử lại có thể làm gì chứ?

Phong đình đầu óc thực sự không tưởng tượng ra được Bàn Tử còn có cái gì đối sách có thể đối phó một đám người, có điều sau đó hắn mới phát hiện hắn sai rồi hơn nữa sai rất thái quá.

Người mập mạp kia chính là một yêu nghiệt.

.....

"Đau bụng." Một cái gai khách đột nhiên vội vội vàng vàng từ ẩn nấp trong bụi cỏ băng đi ra, hướng về đồng đội vẫy tay.

Nhưng là đang lúc này hắn mới phát hiện, hắn đồng đội cũng toàn bộ dùng hai tay bưng kín cái bụng, từng cái từng cái sắc mặt quần bách, này biểu đạt ý tứ của hình như là: "Huynh đệ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) xin lỗi, không có biện pháp giúp người."

Không chỉ là một người, cũng không chỉ là một tiểu đội, cơ hồ tất cả mọi người ở đồng nhất cái đoạn thời gian toàn bộ lộ ra một mặt vẻ mặt thống khổ.

Nhìn những này liền gây phân cũng không cách nào giải quyết đồng đội, hỏa liên lúc này mới phát hiện không đúng, trong đầu của nàng thoáng vừa phân tích liền đi tìm vấn đề vị trí.

Bọn họ uống là cùng dạng nước, đều là ở quán xuyên cây cối cái kia dòng sông bên trong lấy nước.

". Đê lão nương bắt được người." Hỏa liên hung hãn nói, nhưng là chưa kịp nàng lời nói xong, liền nghe "Phốc" một tiếng.

Tầm kia mặt xinh đẹp trong nháy mắt đã biến thành tương màu đỏ, một trận đau đớn kịch liệt cảm giác ở bụng nàng không ngừng sôi trào.

"Tất cả nam qua bên kia, nữ cùng ta đi." Hỏa liên bắt đắc dĩ, chỉ có thể làm ra quyết định như vậy. Mọi người tụ tập cùng nhau, hay là có thể đánh vỡ tên béo đáng chết kia âm mưu.

Một đội người chia làm hai nhóm tiến vào bụi cây bên trong.

Thế nhưng cũng không lâu lắm, liền nghe "Rầm rầm" tiếng vang đột nhiên vang lên, chỉ thấy cây cối đột nhiên đã biến thành một cái biển lửa, nồng đậm trong khói đen từng tiếng sợ hãi hoảng loạn thanh ở chung quanh lan tràn.

Rối loạn, hoàn toàn rối loạn, từ cây cối bên trong liên tiếp chạy ra từng cái từng cái đội viên, từng cái từng cái vô cùng chật vật, hắc khí ở trên mặt mơ hồ hiện lên, những kia chiến sĩ thậm chí ngay cả quần cũng không kịp mặc trên liền Đầu Khí vụn lên, chăm chú nắm lấy vũ khí, mà những kia Ma Pháp Sư thì lại trong miệng nói nhỏ không biết ghi nhớ cái gì, cho tới Ma Cung Thủ cùng cung tiễn thủ, cung tên đã không biết ném tới nơi nào? Những kia thích khách đúng là tốt một chút, bọn họ chạy nhanh nhất, thế nhưng bọn họ trên tay này đen thùi lù gì đó là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: cái kia đê tiện Bàn Tử lại đã làm gì?

Chu vi đã biến thành một cái biển lửa, này thiêu đốt cảnh khô tắt tắt ba ba tiếng vang nổi liền một mảnh. Lúc này một đám vô cùng chật vật đội viên hơi hơi thanh tỉnh chút, trong hốt hoảng bắt đầu kéo quần lên, thu dọn quần áo, mấy người thì lại đem này đen thùi lù tay tiện tay đang khô quắt trên lá cây chán .

Ở tại bọn hắn trên hoặc nhiều hoặc ít đều mang tới một chút như than giống nhau màu đen, đó là hun khói , này từng đôi mắt thoáng lập loè óng ánh long lanh ánh sáng lộng lẫy, hai đạo nước mắt theo khóe mắt thẳng tắp cất xuống, xem ra thời gian cũng không có bao lâu.

Có điều tại đây những người này trong ánh mắt toát ra nhiều hơn là một loại lửa giận, này cuộn cuộn lửa giận làm như so với cây cối bên trong hỏa diễm càng đến dồi dào.

Làm một người đang thoải mái lúc, đột nhiên một tiếng tiếng sấm ở bên tai vang lên, này tim đập tăng nhanh tư vị tuyệt đối khiến người ta cảm thấy kích thích cực điểm, hơn nữa mặt sau bốc cháy lên hỏa diễm, đột nhiên lại như bị : được đặt ở trên lò nướng Hỏa Kê.

Một đám người trong lòng lúc này đã hận không thể đem Bàn Tử lột da hủy đi cốt.

Hỏa liên sờ sờ chính mình này tản ra mùi thúi khét nói tóc dài, một đôi mắt trở nên màu đỏ tươi màu đỏ tươi , này nguyên bản dường như thác nước tựa như tóc đã bị : được cứu vào huyết một nửa, dĩ nhiên thành hơi cuộn phát, còn tản ra một luồng tiêu thúi mùi vị.

"Tên béo đáng chết, ta muốn ngươi không chết từ tế được." Hỏa liên một bên hung hãn nói một bên suy nghĩ đối sách, nhưng khi nàng quét mắt qua một cái mọi người thời điểm nàng mới đột nhiên phát hiện một chuyện.

Trong đội ngũ ít đi hai người, một cung tiễn thủ cùng một Ma Pháp Sư.

Lại quét qua card pháp thuật trên, hai người kia tên đã đã biến thành màu đen.

Hỏa liên lúc này đã không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ mà hình dung được nguyên rửa tên béo đáng chết kia , chỉ là cặp kia dường như bảo thạch tựa như trong con người lưu chuyển Ti Ti tản nhả ánh sáng.

"Lục soát cho ta, mặc kệ như thế nào nhất định phải đem tên béo đáng chết kia lục soát cho ta đi ra, ta muốn hắn không chết từ tế được." Hỏa liên Lãnh Băng Băng nói. Ngữ mang hàn ý, mang theo một luồng lửa giận ngập trời.

Hỏa thể càng lúc càng lớn, ở cuộn cuộn khói đặc bên dưới, phong đình rất tự giác về phía sau không ngừng lui bước , tận lực tách ra khu vực này.

"Người mập mập kia." Phong đình cái trán đột nhiên rịn ra lách tách mồ hôi lạnh, nếu như hắn hiện tại ở cái kia trong đội ngũ, sợ là.

Phong đình không lý do run run một hồi, gây phân đều kéo không yên ổn, thể này sao lại là người làm ra sự tình.

Phong đình trong tâm mắt đã mất đi Bàn Tử bóng người, tình cảnh hỗn loạn để hắn căn bản cũng không còn cách nào chú ý Bàn Tử. Thế nhưng ngay ở lui về phía sau trong quá trình, ở cách hắn mấy chục mét trong rừng rậm, hắn lại một lần nữa thấy được Bàn Tử bóng người.

Bàn Tử lui về phía sau nhưng tốc độ thực sự quá nhanh, mau khiến người ta khó có thể tưởng tượng, có điều phong đình càng để ý chính là bây giờ Bàn Tử đang làm gì.

Chỉ thấy Bàn Tử cười híp mắt cầm một khối sắc bén tảng đá trên đất vẽ ra cái gì.

"Ma Pháp Trận? Tên Béo kia lại vẫn làm cho dùng Ma Pháp Trận?" Phong đình đầu óc lại một lần nữa mạch ngắn,

Tuy rằng hắn thấy không rõ lắm trên mặt đất đường nét, thế nhưng động tác kia cùng Ma Pháp Sư khắc họa Ma Pháp Trận lúc không khác nhau chút nào.

Ở phong đình sau khi tỉnh lại, Bàn Tử cũng đã đứng lên, đem vật cầm trong tay tảng đá ném tới một bên, đang nhìn xem bốn phía sau, hải lòng cười cợt.

"Một, hai cái, Mười cái. Đây mười cái Ma Pháp Trận mới có thể giết chết mấy người đi." Bàn Tử nói nhỏ nói.

Sau đó chỉ thấy kẻ này đột nhiên điên rồi, thật giống có ý muốn bại lộ vị trí của chính mình, đột nhiên hô to lên: "Ta ở đây, ta ở đây."

Tiếp theo Bàn Tử uốn một cái thân liền biến mất rồi.

Bàn Tử cử động để phong đình không khỏi trở mắt ngoác mồm. Nhưng là sau đó hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt một trận lạnh lẽo. Hắn đã nghe được cách nơi này mấy trăm mét ở ngoài này từng trận dường như trâu rừng phát rồ tiếng bước chân.

Ở dưới con thịnh nộ người thường thường phải không lý trí, nói đơn giản một điểm chính là kích động là ma quỷ. Một khâu sáo một khâu, này tên béo đáng chết đem người tính nhược điểm tính toán vô cùng nhuần nhuyễn.

"Không tốt." Phong đình đột nhiên vỗ trán một cái, tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng hướng xa xa đi vội vã, nếu như bị : được đám người kia đụng tới, trời mới biết sẽ phát sinh ra sao chuyện tình.

.....

Thành trấn trên quảng trường, có vẻ rất yên tĩnh, mặc dù nhiều hơn hai mươi người, thế nhưng là không hề có một chút loạn tào tào cảm giác, trên thực tế phần lớn người đã đã biến thành tàn tật nhân sĩ. Từng cái từng cái đi ngang qua Thủ Hộ Giả trị liệu sau, nằm trên đất hoặc là dựa vào đại thụ đang nghỉ ngơi.

Thế nhưng cũng có số người thanh tỉnh, ánh mắt của bọn họ vẫn thật chặt nhìn chăm chăm trong tay card pháp thuật.

"Cũng không biết thiếu gia thế nào rồi." Nhìn một chút trong tay card pháp thuật, thanh âm giữa hai lông mày toát ra từng tia một vẻ lo âu.

Không phải thanh âm không tin Bàn Tử, mà là bởi vì thực lực của đối phương mạnh mẽ quá đáng. Hơn hai mươi người, cơ hồ một nửa tinh anh đối phó một người.

Đổi lại là ai cũng khiêng không được.

"Chỉ mong tên béo đáng chết kia bị người ta tóm lấy, sau đó treo lên đánh." Da phúc xoa xoa trên thân thể máu ứ đọng dấu vết giận dữ nói rằng, Bàn Tử ra tay quá độc ác, cho tới bây giờ thân thể của hắn chỉ cần nhẹ nhàng đụng vào thì sẽ có một trận xót ruột đau đớn.

Xa xa, Tinh Mục chánh: đang suy yếu dựa ở trên một cây đại thụ, Cuồng Chiến Sĩ huyết thống di chứng vào lúc này hoàn toàn hiển lộ ra, uể oải, hết sức uể oải.

Mỗi một đề Tinh Mục chỉ có thể dựa vào đại thụ mới có thể duy trì đứng thẳng, mà cặp kia tựa hồ cất giấu chăm trong ánh mắt vẫn toát ra một loại mờ mịt sắc thái.

"Tại sao?" Một câu câu nhẹ nhàng ni non thanh từ Tinh Mục trong miệng không ngừng bốc lên.

Thế nhưng cũng không lâu lắm, Tinh Mục cặp mắt kia đột nhiên nhìn phía liền nắm đều vô cùng khó khăn card pháp thuật, trong miệng lạnh lẽo địa nói rằng: "Hi vọng người không để cho ta thất vọng."

"Trương lai đụng tới tên béo đáng chết kia, ta nhất định phải giết chết hắn." Một người tên là rầm rĩ thanh âm của đột nhiên vang lên, chỉ thấy một tóc đen người trẻ tuổi một bên hoạt động gân cốt một bên mặt lộ vẻ vẻ thông khổ.

Từng đạo từng đạo rõ ràng với vết ở tóc đen người trẻ tuổi trên người một vòng một vòng hiển lộ, thậm chí thoáng lăm vào quần áo bên trong. Xem ra, bây giờ tóc đen người trẻ tuổi tựa như cùng mặc vào (đâm qua) đồ tù phạm nhân.

Mà một bên đại hán thì lại buồn không lên tiếng ngồi ở trong quảng trường suối phun mép sách, lẻ sách trên, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) nâng card pháp thuật không biết đang suy nghĩ gì.

Ma Cung Thủ quang lợi bây giờ còn không tỉnh, tiểu Ái mét thì lại không ngừng dùng một cái khăn mặt lau sạch lấy quang lợi cái trán cái túi xách kia.

Lại là Bàn Tử kiệt tác.

Một thanh âm đột ngột đột nhiên ở trên quảng trường vang lên, chỉ thấy một người mặc màu lam nhạt quân trang chịu trọng thương A Nhĩ Ars đế quốc trẻ tuổi hi vọng của mọi người mê muội pháp thể đột nhiên kinh ngạc nói: "Tên ngu ngốc kia dĩ nhiên giết chết hai người?"

Một câu nói, để tất cả mọi người nhìn phía trong tay card pháp thuật. Card pháp thuật trên có hai người tên trở nên âm trầm xuống, đồng thời xếp ở vị trí thứ nhất Bàn Tử điểm thì lại lần thứ hai tăng lên.

Nhìn card pháp thuật, trên mặt của mọi người toát ra vẻ mặt không giống nhau, bất kể là thanh âm, da phúc, hay hoặc là Tinh Mục.

Bọn họ vốn là đặt ở card pháp thuật trên con mắt nhìn chăm chú càng chặt.

Lúc này, chỉ nghe một trận dày nặng tiếng bước chân đột nhiên vang lên, phương hướng nhưng là thành trấn quảng trường.

Mọi người không khỏi hướng về xa xa nhìn tới, một người mặc trùng nón trụ Thủ Hộ Giả một tay mang theo một người hướng về thành trấn quảng trường đi tới.

Hai người kia đã hoàn toàn vững quyết quá khứ, nhưng là từ này buông xuống đầu càng là mơ hồ có thể nhìn thấy một hai khẩu khói đen từ trong bốc lên.

"Khói đen, mịa nó. Cái kia đề tiện Bàn Tử lại đã làm gì?" Nhìn này hai cái kẻ xui xẻo, tóc đen người trẻ tuổi ở lảng nửa ngày sau khi, đột nhiên ni non nói rằng,

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: tạm thời đình chiến

Tất cả mọi người đem sự chú ý đặt ở choáng váng hai người trên người, bọn họ muốn biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Để cho bọn họ như thế vô cùng chật vật.

Không chỉ có quần áo trở nên rách rưới rưới, phát cuốn địa phương tất cả đều là cứu vào huyết dấu vết, hơn nữa trên mặt hắc một mảnh bạch một mảnh, tựa như cùng tham gia một lần thiêu đốt tiệc đứng như thế.

Đáng tiếc chính là, hai người hôn mê quá nghiêm trọng, tựa hồ đang trong thời gian ngắn trong lúc đó căn bản tỉnh táo không tới.

Nhìn lướt qua mọi người, da phức lớn cười toe toét hướng về hai người đi đến, cặp mắt kia ở lật qua lật lại sau, chỉ thấy một Ma Pháp Quyền Trục xuất hiện tại da phức trong tay, sau đó liền nhìn thấy da phức tướng Ma Pháp Quyền Trục hướng về hai người đập ra ngoài.

Dáng dấp kia đúng là rất có vài phần Bàn Tử phong độ.

"Rầm" từng tiếng vang, Ma Pháp Quyền Trục ở tiếp xúc được hai người trong nháy mắt, đã biến thành mưa rào tầm tã, từng luồng từng luồng hàn khí hiện đầy toàn bộ trong không gian.

Mưa băng thuật, một vô cùng đề cấp ma pháp quyền sách, thế nhưng vào lúc này lại tựa hồ như rất có hiệu quả, chỉ thấy hai người kia đang đánh cái run cầm cập sau đó, ngất ngất ngây ngây tỉnh lại.

Hai người kia cũng rất đáng thương, mới từ hỏa hoạn bên trong trốn ra được, rồi lại rơi vào Hàn Băng Địa Ngục bên trong, hai người tỉnh là tỉnh rồi, thế nhưng sắc mặt kia nhưng trở nên trắng xám cực kỳ, cả người đang đánh lạnh run.

"Nếu không máu chi kế hạn di chứng. Hừ hừ." Da phức trong ánh mắt toát ra một loại giảo hoạt ánh sáng.

"Xảy ra chuyện gì?" Tóc đen người trẻ tuổi tỉnh khí táo bạo nhất, trực tiếp kéo lại cái kia chiến sĩ cổ áo nói rằng.

"Gây phân. Hóa. Đề tiện" chiến sĩ run lập cập, mơ hồ không rõ nói.

Tuy rằng mơ hồ không rõ, thế nhưng chỉ là một câu nói liền làm cho tất cả mọi người đại khái có thể nghĩ rõ ràng đã phát sinh hết thảy.

Thanh âm thoáng lác đầu ním cười không nói, da phức trực tiếp trợn tròn mắt, lộ ra một bộ lễ ra biểu tình như vậy. Cho tới những người khác, có đã sớm bắt đầu cười lớn, có nhưng là lộ ra một bộ dờ khóc dờ cười về mặt.

" người mập mập kia." Tỉnh Mục khỏe miệng hơi giờ lên lên, trong tròng mắt toát ra một loại bất đắc dĩ ánh mắt, nếu như không phải tính cách lạnh giá như băng như băng, sợ là đã sớm cười ra tiếng rồi.

Đang lúc này, một non nốt thế nhưng là vô cùng đáng yêu thanh âm của đột nhiên đột ngột phá vỡ giữa trường thoáng trở nên hơi sinh động bầu không khí.

"Lại có ba người tên trở thành nhạ rồi."

Nhìn tất cả mọi người tìm đến phía ánh mắt của chính mình, tiểu Ái mét có vẻ hơi quần bách, cục xúc bất an nắm bắt trong tay card pháp thuật.

Đồng nhất cái động tác, mọi người đồng thời nhìn phía trong tay mình card pháp thuật, bọn họ đưa mắt vững vàng khóa quán rồi Bàn Tử tên.

"600, 900." Bàn Tử điểm đang không ngừng nhúc nhích, hơn nữa còn vô cùng có tần suất.

Ba lần, tổng cộng là ba lần,

Này điểm nhảy lên vừa vặn là bị biến mất ba người một nửa thêm vào 200 điểm

"Tên béo đáng chết kia." Tóc đen người trẻ tuổi một bên trong miệng lẩm bẩm nói, một bên đưa mắt đưa lên ở xa xa.

Chỉ thấy một đạo màu xanh nhạt bóng dáng đang hướng về trong quảng trường chạy nhanh đến, tốc độ kia mau dường như chớp, khiến người ta sản sinh một loại hoa cả mắt cảm giác, hẳn là một cái gai khách.

Trong quảng trường chỉ cảm thấy một trận Thanh Phong xẹt qua, sau đó chính là "Tùng tùng tùng" ba cái tiếng vang. Chỉ thấy ba người nặng nề té xuống đất.

Một Ma Pháp Sư, một cái gai khách, một chiến sĩ. Nghề nghiệp đúng là rất đầy đủ hết, so với trước hai người tới nói, ba người này cũng không khá hơn chút nào.

Tên chiến sĩ kia chân phải đã trở nên máu thịt be bét, bỗng dưng xuất hiện mấy đường như bị : được rằng nanh nhọn mẽ đâm thủng vết thương, mà tên ma pháp sư kia thì lại một mặt sợ hãi, phảng phất nhìn thấy trong địa ngục ác quỷ giống như vậy, cho tới cái kia thích khách, đúng là ...nhất chân thật một, bất quá hẳn hai tay đã bị : được hoàn toàn tổn thương do giá rét, mơ hồ có thể nhìn thấy từng mảnh từng mảnh óng ánh long lanh sương phiến ở phía trên

ngưng tụ.

"Ma Pháp Trận. Huyết nhục bấy thú, hoảng sợ ngực, còn có sương giá ngưng tụ, nhưng là sương giá ngưng tụ làm sao sẽ xuất hiện tại trên tay? Chẳng lẽ nói người mập mạp kia đem Ma Pháp Trận khắc vào trên cây?" Nhìn vết thương của ba người, một Ma Pháp Sư đột nhiên lăm bầm thì thầm.

Nghe Ma Pháp Sư nói mới tiếng, cả đám trên mặt toát ra chỉ có vẻ khiếp sợ. Người mập mạp kia rõ ràng là người chiến sĩ, hẳn lại vẫn biết ma pháp trận? Hơn nữa dĩ nhiên sẽ không chỉ một?

Đương nhiên càng khiến người ta giật mình là, người mập mạp kia đối với Ma Pháp Trận vận dụng, Ma Pháp Trận bình thường chỉ có khắc vào trên đất mới có thể phát huy ra bản năng uy lực, thế nhưng Bàn Tử dĩ nhiên khắc vào trên cây, hơn nữa còn thành công? Hẳn là làm sao làm được?

"Mập mạp này chính là yêu nghiệt, một mùi phân yêu nghiệt. . . ." Tóc đen người trẻ tuổi đột nhiên giận dữ nói rằng.

Thế nhưng đang lúc này, tiểu Ái thước âm thanh lại vang lên, thanh âm kia thoáng có vẻ hơi rụt rè : "Lại có tên của một người trở thành nhạ rồi."

Tất cả mọi người trở nên chết lặng, bọn họ chỉ là đưa mắt đưa lên ở thành trấn ở ngoài, bây giờ đối với bọn họ tới nói càng quan tâm chính là lại là cái nào kẻ xui xẻo nhận lấy ra sao bị thảm đải ngộ.

.....

"Còn sót lại 11 cái. . . ." Bàn Tử ngồi chồm hồm trên mặt đất đếm đếm trên đất cục đá, nói nhỏ nói. Dáng dấp kia lén lút cực điểm, tựa như cùng chính đang chia của đạo tặc.

Tiếp theo Bàn Tử dùng tay đem trên mặt đất cục đá hoàn toàn đầy loạn, sau đó nhìn phía bầu trời, yêu dị màu đỏ chính đang một chút trở thành nhạ, lại là một màu đỏ sẫm ban đêm.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, trong tâm mắt nhìn nơi xa đám kia con mắt trợn lên so với sói ác còn tàn nhẫn một đội người sau, quay đầu hướng về xa xa chạy đi.

Bàn Tử không ngốc, đêm khuya mặc dù nói là tốt nhất đánh lén thời gian, thế nhưng ở ban ngày này lật cừ động dưới, những kia tình anh nhất định sẽ canh phòng nghiêm ngặt từ thủ.

Không chắc ở nơi đó bố trí xuống bao nhiêu các loại đồ vật đựng vào hẳn đi, vì lẽ đó Bàn Tử quyết định tạm thời đình chiến.

Dĩ nhiên đối với Bàn Tử tới nói là tạm thời đình chiến, đối với đám kia tình nhuệ, phòng chừng lại là một đêm không ngủ.

Gió vừa thổi, lửa trại ở vù vù vang vọng, này viêm Miêu hướng về chung quanh không ngừng nhón nháo .

Ngồi ở bên đồng lửa một bên phong đình một lát không nói gì, nhìn Bàn Tử ngó ra phải không biết nên nói cái gì.

"Ngày hôm nay ngươi học được bao nhiêu?" Trầm mặc một lát Bàn Tử đột nhiên hướng về phong đình nói rằng.

". Làm một tên kỵ sĩ, nên lựa chọn đường đường chính chính chiến đấu, mà không phải. . . ."Phong đình hơi suy nghĩ một chút, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Đường đường chính chính chiến đấu?" Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng, hẳn không nghĩ tới phong đình dĩ nhiên như vậy ngoan cố không thay đổi. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Bia đỡ đạn, tương lai tuyệt đối là trên chiến trường tốt nhất bia đỡ đạn. . . ." Bàn Tử trong miệng nói nhỏ nói, thế nhưng trên thực tế hẳn cũng không hy vọng phong đình trở thành một bia đỡ đạn.

Hắn hi vọng hẳn thủ hộ kỵ sĩ đối với hắn có kỵ sĩ cố hữu loại kia cao thượng đích thực thành, thế nhưng đối với người khác, nhưng phải có đường như hồ ly giống nhau giao hoạt.

Nếu như kiếp trước hẳn này bên cạnh những người kia mỗi lần đều động bất động muốn chết, đàn độn xông lên trước, béo như vậy từ đã sớm biến thành một người cô đơn rồi.

Mà trên thực tế, ở Bàn Tử ân cần giáo dục dưới, kiếp trước bên cạnh hắn có số lượng không ít bị : được"Cảm hóa" người, những người kia là Bàn Tử quân đội hòn đá tảng.

"Xem ra phải đi con đường này còn rất dài. . . ." Nhìn ngủ thiếp đi phong đình, Bàn Tử vô cùng buồn bực nói.

Sau đó Bàn Tử hít một hơi thật sâu, trong đầu bắt đầu nhớ lại này phân dùng tính mạng đổi lấy hắc thiết Đầu Khí bên trong nội dung.

Bàn Tử so với ai khác đều hiểu một cái đạo lý, muốn bắt nạt người, như vậy liền cần so với đối phương thực lực mạnh mẽ. Coi như là giả làm heo ăn thịt hổ, người cũng phải có thể nuốt dưới con cộp mới được, nếu không thì, cũng sẽ bị đối phương nuốt lấy.

Yên lặng nhắm mắt lại sau, thân thể của mập mạp trên đột nhiên bật kín một tầng đen thui lùi ánh sáng, tia sáng kia rất yếu ớt, thế nhưng là có vẻ rất chân thật, chân thật tựa như cùng kiên cố nhất thiết phiến như thế.

Hắc thiết Đấu Khí, Bàn Tử rốt cục quyết định muốn tu luyện phần này truyền thuyết có thể đạt đến Thần khí trình độ hắc thiết chọc giận.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: tín ngưỡng

Đấu khí chủ yếu hiệu quả là tăng gấp đôi mở rộng cơ năng của thân thể, tỷ như nguyên bản thân thể thể chất ở trong một giây đập ra một quyền, như vậy sơ cấp chiến sĩ đang tu luyện Đấu Khí sau khi, liền có thể ở một giây đồng hồ đập ra hai quyền, cấp trung chiến sĩ liền có thể đập ra ngũ quyền, dựa vào này loại suy, đẳng cấp càng cao, như vậy Đấu Khí có thể hình thành tăng gấp đôi hiệu quả liền càng lớn.

Đây là Đấu Khí trụ cột nhất tác dụng, đồng thời bất đồng Đấu Khí còn có thể bám vào hiệu quả khác nhau, tỷ như có thể bám vào thiêu đốt hiệu quả hỏa diễm Đấu Khí, loại này được gọi là nguyên tố Đấu Khí, còn có trọng điểm gia tăng ở một phương diện khác năng lực đặc thù kỹ xảo Đấu Khí, rõ ràng nhất chính là Tinh Mục thể hiện ra bạch ngân Đấu Khí.

Đó là hoàn toàn tăng nhanh tốc độ Đấu Khí, có thể để cho Tinh Mục tốc độ cùng lực bộc phát hoàn toàn nâng lên, đạt đến một vượt qua bình thường cấp cao chiến sĩ trình độ.

Đấu Khí cấp độ rất trọng yếu, bởi vì đó là tương lai có thể quyết định người thành tựu cuối cùng căn bản, phổ thông hắc thiết Đấu Khí nhiều lắm đạt đến đại địa chiến sĩ trình độ chính là một cuối, bạch ngân Đấu Khí thì lại có thể đạt đến bầu trời chiến sĩ trình độ.

Cho nên mới phải có lúc trước Geel nói tới bằng vào bạch ngân Đấu Khí đạt đến Thánh Chiến Sĩ trình độ xem như là một khác loại. Đương nhiên trên đời không có gì tuyệt đối sự tình, thế nhưng bình thường nhất quy luật nhưng thường thường vào giờ nào đều áp dụng.

Dựa theo hắc thiết Đấu Khí mặt trên sơ cấp chiến sĩ phương pháp tu luyện, Bàn Tử bắt đầu vận chuyển đứng lên thể bên trong về này khí. Vừa mới bắt đầu thời điểm, Bàn Tử căn bản là không cảm giác được tức giận tồn tại, thế nhưng theo một lần lại một khắp cả dựa theo hắc thiết Đấu Khí bên trong ghi lại trình tự vận hành, hắc rốt cục cảm giác được bụng dưới xuất hiện một viên vô cùng hơi yếu thế nhưng là vô cùng bá đạo hạt giống.

Đúng, chính là bá đạo, viên này nho nhỏ có thể bị người nhận ra được Đấu Khí hạt giống, mang cho người ta chính là một loại vô cùng bá đạo cảm giác.

Chỉ là xuất hiện một khắc đó, viên này Đấu Khí hạt giống liền an nại không được cô quạnh, tựa hồ muốn tránh thoát lao tù như thế, ở Bàn Tử trong bụng bắt đầu kịch liệt bắt đầu run rẩy, rung động tần suất làm người trở mất ngốc mồm.

Trong nháy mắt, Bàn Tử tựa hồ cảm giác được viên này Đấu Khí hạt giống muốn lao ra thân thể của hắn, khuếch tán ở toàn bộ bên trong đất trời. Loại kia bá đạo tựa như cùng quần lâm thiên hạ vương giả, không, so với vương giả càng hiểu thắng lớn, này không nhìn tất cả, không nhìn Thiên Địa thái độ làm cho trong lòng người không khỏi run lên.

"Đây tốt cùng là ra sao Đấu Khí?" Cảm thụ lấy viên này Đấu Khí hạt giống, Bàn Tử đột nhiên thất thần nói. Quá mạnh mẽ, cường đại khiến lòng người bên trong không khỏi sản sinh một loại không tự chủ được run rẩy cảm giác.

Bàn Tử rất rõ ràng nhớ tới, Geel đã từng nói với hắn, Đấu Khí hạt giống ở một trình độ nào đó béo phệ đại biểu đấu khí thuộc tính cùng hiệu quả.

Tỷ như hỏa diễm Đấu Khí, này sở sinh lên Đấu Khí hạt giống thì sẽ khiến người ta cảm thấy một loại cảm giác thật ấm áp, mặc dù ở mùa đông cũng sẽ cảm giác toàn thân đều ấm áp. Lại tỷ như đấu khí Hàn Băng, loại kia lạnh lẽo khí tức,

Tựa như cùng Khê Thủy rách chảy xuôi ở trong người. Mà kỹ xảo loại Đấu Khí, mặc dù không có nguyên tố loại Đấu Khí rõ ràng như vậy, thế nhưng là cũng có thể cảm giác được rõ rệt, thêm phòng ngự sẽ có một loại vô cùng thâm hậu cảm giác, tăng lực lượng, tựa như cùng một tảng đá lớn như thế khiến người ta toàn thân đầy rẫy sức mạnh.

Nhưng là bá đạo này tựa hồ đang không nhìn toàn bộ Thiên Địa Đấu Khí hạt giống đến tốt cùng là cái gì?

Bàn Tử trong ánh mắt toát ra từng tia một hồ nghi ánh mắt, thế nhưng không bao lâu, ánh mắt kia lại đổi thành kinh ngạc, bởi vì về này thô bạo đột nhiên biến mất rồi.

Trong nháy mắt đột nhiên đã biến thành giềng cổ, không hề có một chút điểm Liên Y bốc ra.

"Này đến tột cùng xảy ra chuyện gì?" Bàn Tử lúc này tựa như cùng trượng hai hòa thượng một chút cũng không tìm được manh mối, đầu tiên là bá đạo, sau đó là đường như giếng cổ.

Này Đẩu Khí khó tránh khỏi có chút thật là quỷ dị một ít.

Bàn Tử có chút buồn rầu, thế nhưng vào lúc này hần nhưng dùng không được đến rồi, Đẩu Khí hạt giống một khi hình thành, như vậy muốn thay đổi, liền cần một ít đặc thù vô cùng vật quý giá mới có thể tiêu diệt. Nếu không thì, cả đời này cũng chỉ có thể tu luyện một loại Đẩu Khí.

Cái này cũng là tại sao cao cấp Đẩu Khí khẩu quyết sẽ như vậy quý giá nguyên nhân, một khi tu luyện cấp thấp Đẩu Khí, như vậy muốn tu luyện ngoài hần ra, như vậy liền nhất định phải huỷ bỏ tu luyện mấy năm, thậm chí vài chục năm Đẩu Khí lại tu luyện từ đầu mới có thể.

Vì lẽ đó một môn cao cấp Đẩu Khí khẩu quyết quý giá trình độ là không cách nào dùng ngôn ngữ để miêu tả, so với những kia phép thuật cấp cao trận loại hình gì đó, giá trị càng đắt giá.

Bàn Tử bắt đầu cẩn thận từng li từng tí một khổng chế nổi lên ở trong cơ thể hần ngưng tụ ra viên này Đẩu Khí hạt giống ở trong thân thể bắt đầu vận hành lên.

Một lần hai lần, làm Bàn Tử vận hành mười mấy vòng sau, viên này Đẩu Khí hạt giống càng là, đã bắt đầu sinh ra mềm non cành mầm.

.....

Bầu trời lại biến thành loại kia yêu dị màu đỏ, vào lúc này hết thấy đều có vẻ rất yên tĩnh, Thần Hi thường thường là yên tĩnh nhất cũng là nhất làm cho người cảm giác được mơ hồ thời gian, ở nơi này thời gian trong, hết thấy phòng ngự đều là bạc nhược.

Lửa trại đã cháy hết, chỉ còn dư lại một chỗ màu đen cành khô.

"Ta không chịu nổi, ta muốn đi ngủ." Một tay cầm rộng tay cự kiếm, vóc người hơi hơi mập mập chiến sĩ đột nhiên màu đỏ tươi mất quất.

Cặp kia tương đối lớn trong ánh mắt đã hiện đầy tơ máu, tơ máu tựa như cùng lít nha lít nhít mạng nhện như thế toát ra một loại dị thường cảm giác uể oải.

Ở tên này chiến sĩ trong tay, này rộng tay cự kiếm đã không giống bình thường như vậy mạnh mẽ, vô lực tựa hồ chỉ cần một con gió liền có thể quất cũng.

"Không thể ngủ, lẽ nào ngươi muốn bị : được xóa bỏ rồi chứ?" Hòa liên sắc mặt tiêu tụy, hai mắt đỏ lên hướng về cái nào chiến sĩ quất. Nàng biết mọi người hiện tại cũng đã là cung giường hết đã, nhưng là có thể thế nào?

Thần Hi khoảng thời gian này là người chứng nhất là mơ hồ thời gian, đối với bọn hần tới nói chính là nguy hiểm nhất thời gian, nếu như người mập mập kia vào lúc này làm đánh lén, như vậy nhất định sẽ chịu đến tổn thất thật lớn.

Nhìn lướt qua dị thường uể oải đã trở nên tê dại mọi người, hòa liên trong lòng đột nhiên dâng lên một loại tê lương cảm giác. Đối phương chỉ là một người, chỉ là thời gian một ngày liền đem chính mình bên này cả nhánh đội ngũ khiến cho liễng xiềng.

Hòa liên rằng bạc hung hăng cắn chặt môi, càng là đều cắn ra Ti Ti vết máu. Phẫn nộ, cừ hận, tựa như cùng rắn độc như thế ở hòa liên trong lòng không ngừng uốn lượn leo lên.

"Tên béo đáng chết, ta muốn ngươi không chết từ tế được." Hòa liên trong lòng đang gầm thét.

.....

"Hắt xì." Trong ngủ mê Bàn Tử đột nhiên cả người run lập cập, có điều Bàn Tử tựa hồ đã quen bị người nguyên rửa, ở trở mình sau, mặt kia trên càng là lộ ra một loại muốn khiến người ta đi tới mạnh mẽ giẫm hai chân nụ cười.

Ở Bàn Tử bên cạnh cách đó không xa, một người trẻ tuổi đã đang ở nơi đó vung lên trường kiếm trong tay, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đầu khí màu đồng xanh ở tại trên người không ngừng tỏa ra, này mang cho người ta đường đường chính chính cảm giác tựa như cùng ngủ say ở phế tích bên trong di tích cổ xưa như thế.

"183, 184." Phong đình một bên vẫy vẫy trường kiếm, trong miệng một bên thì thầm. Cặp mắt kia trung lưu lộ ra một loại không chút do dự kiên định.

Cùng Bàn Tử như thế, phong đình cũng có tín ngưỡng của chính mình, tên kia lão kỵ sĩ, gia gia của hần ở lâm chung trước nguyện vọng lớn nhất chính là hi vọng hần có thể trở thành một tên chính nghĩa quang vinh kỵ sĩ, vì gia gia của hần tâm nguyện, phong đình một mực nỗ lực, hần không có thiên phú, tên kia liền dùng gấp trăm lần nỗ lực đi bù đắp, không có người khác hậu đãi điều kiện, liền dùng loại kia không chậm trễ chút nào kiên định đi kiên trì.

Tuy rằng hần hiện tại thậm chí ngay cả một kỵ sĩ phong hào đều không có, thế nhưng phong đình vẫn tin chắc chỉ cần mình nỗ lực đi, tên kia liền có một ngày sẽ đạt tới gia gia kỳ dự độ cao, mà cái này cũng là muội muội Elaine tâm nguyện.

Con số đến 200 ngưng hần, phong đình ngừng lại, xoa xoa cái trán chảy ra mồ hôi, sau đó nhìn phía chính đang ngủ say Bàn Tử.

Bàn Tử tin ngưỡng thủy chung là Bàn Tử tin ngưỡng, mà hấn phải đi đường nhưng là hấn phải đi con đường, ngay cả là tương giao cùng nhau, cũng không chút nào sẽ lẩn.

Đó là một kỵ sĩ đích đáng năm cam kết.

Lúc này đang ngủ say Bàn Tử đột nhiên lại trở mình, lưng qua phong đình ánh mắt, mơ hồ càng là có thể nhìn thấy Bàn Tử lông mày hoàn toàn véo ở cùng nhau, đây sau đầu hắc tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: tham tài

Theo thời gian trôi qua, thành trấn trên quảng trường người bệnh càng ngày càng nhiều, những này trở về người bệnh có thể nói là thể thảm cực điểm, có bị đông cứng thương, có bị đánh gãy xù, còn có trên trán nổi lên mấy túi, bị : được chấn thương thủ đoạn thiên kỳ bách quái, càng có một cái gai khách ở sau khi trở về gương mặt đỏ thẫm màu đỏ, đồng thời bụng cái mông của chính mình, tội liên đới cũng không dám ngồi.

"Ca ca, thương thể của ngươi nơi nào rồi hả ?" Tiểu Ái mét tò mò nhìn thích khách kia nói rằng,

Mà thích khách kia nhưng là một lát không nói gì, mãi đến tận tóc đen người trẻ tuổi một cái kéo dài tiểu Ái mét, mới một mặt hắc khí nói rằng: "Tên béo đáng chết kia khẳng định chọc vào hấn chỗ đó."

"Chỗ đó, chỗ nào a?" Tiểu Ái mét tròn tròn cặp kia tò mò con mắt, trong đó tất cả đều là vẻ nghi hoặc.

Lúc này, mọi người vây xem bên trong mới có một phản phản ứng lại, này từng cái từng cái trên mặt toát ra tất cả đều là dở khóc dở cười vẻ mặt.

Ở tại bọn hấn trong đầu xuất hiện một hình ảnh, một cái gai khách chánh: đang ẩn nấp ở một cái vô cùng bí mật bên trong góc cảnh giác nhìn phía trước, lúc này một lén lút lút Bàn Tử âm trầm cười trong tay cầm một cái bóng gỗ nửa ngồi nửa quỳ ở đây thích khách mặt sau cẩn thận từng li từng tí một thọt về phía trước.

Này tên béo đáng chết quá TM giật.

Chấm dứt ở đây, đã trở về bảy người, nói cách khác con kia tiểu đội cho đến bây giờ chỉ còn lại có năm người. Hơn nữa nhìn xa xa người bảo vệ kia đang hướng về bên này chạy tới bóng người, tựa hồ lại có hai người bị : được kéo đến.

.

Ma Pháp Trận tản ra màu u lam ánh sáng lộng lẫy, này từng đạo từng đạo thẳng tắp hay hoặc là uốn lượn đường nét có vẻ êm dịu mà có no đủ, cổ quái hoa văn trong lúc đó có một viên vô tì vi là màu xanh lục lấm tấm trứng ma thú.

Trứng ma thú phía dưới nhô lên không chống đỡ đồng đất nhỏ, đem trứng ma thú vững vàng bảo vệ quanh .

Lôi chi mặt hồ, một cấp bốn Ma Pháp Trận. Phải biết cái kia Âm Hắc thần nứt bọt cũng bất quá là phép thuật cấp ba trận mà thôi. Cấp bốn Ma Pháp Trận, chỉ cần có người chạm được, như vậy thì sẽ trong nháy mắt bị : được điện thành than cốc.

"Khôn nạn." Ngân Kiếm đang nhìn trong tay card pháp thuật một chút sau, sau đó đột nhiên đem card pháp thuật ném mạnh ở trên mặt đất, tiếp theo hung hăng đạp hai chân.

Gương mặt phần nộ, này phần nộ dường như miệng núi lửa phun ra dung nham như thế lúc nào cũng có thể tổn thương bất luận người nào.

"Ngân Kiếm thiếu gia, kết quả như thế ta nghĩ ngươi cùng ta nên đã sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt, bằng không cũng sẽ không xảy ra hiện cái này phép thuật cấp bốn trận." Trên người mặc màu trắng nhạt quân trang mệnh mông vương triều Tam hoàng tử đột nhiên lạnh nhạt nói, tuy rằng cặp mắt kia bên trong cũng toát ra từng tia một sự phần nộ, nhưng nhìn, vẫn là làm cho người ta một loại trấn định thông dong cảm giác.

"Đây chính là hơn hai mươi người đội ngũ a. Nghĩ đến? Ai có thể nghĩ đến? Ngay cả là một đại địa chiến sĩ cũng không cách nào đồng thời đối mặt chỉ tiểu đội kia." Ngân Kiếm một bên tức giận nói rằng,

Một bên vừa tàn nhẫn đập hai chân card pháp thuật, xem ra đã là giận đến cực hạn, mặc dù đối với mình bây giờ đồng đội vị hoàng tử này cũng không có chút nào tôn kính.

Hơi nhú nhú mày lại, Tam hoàng tử đột nhiên nụ cười nhạt nhòa lên: "Ngân Kiếm thiếu gia, không cần lo lắng như vậy, hiện tại chỉ là bắt đầu mà thôi, chỉ cần hấn đi tới nơi này, như vậy chính là tử cục. Hấn thua chắc rồi."

"Tử cục? Nếu như cái nào tên béo đáng chết không đến? Hiện tại hấn đã nhờ có một chiếc sừng thú con non cùng sáu viên hấn lang trứng, căn bản không cần thiết đi tới nơi này." Ngân Kiếm hai mắt đỏ lên nói, tuy rằng mất đi lý trí, thế nhưng này di truyền với hồ ly Tể Tướng bản năng năng lực phân tích vẫn còn ở đó.

"Ta nghĩ quên người một chuyện." Tam hoàng tử đột nhiên nhẹ nhàng đi rồi hai bước, đôi kia lau bóng lưng da trâu giấy dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi.

"Cái gì?" Ngân Kiếm cau mày nói rằng.

"Thất Nhạc viên muốn còn lại cuối cùng năm người mới có thể mở ra, mà nơi này không nhiều không ít vừa vặn năm người." Tam hoàng tử hướng về bốn phía nhìn ngó, lộ ra một tia nhợt nhạt nụ cười.

Phong nhẹ nhàng thổi lên, thổi đến mức chu vi cây cối vang lên một mảnh "Rì rào" tiếng.

Lắng nghe phong thanh âm của, đây là Bàn Tử lần thứ nhất cảm giác được tâm tình là như thế tốt, cái kia thích khách bị : được bạo cú sau khi về mặt thực sự quá trâu rồi.

"Quang Minh thần nói cho chúng ta muốn đường đường chính chính cùng đối phương quyết đấu." Bàn Tử một mặt nghiêm nghị hướng về bên cạnh phong đình nói rằng.

Thế nhưng lúc này phong đình nhưng khuôn mặt khinh bỉ về, đối phương đã còn lại ba người , hơn nữa mỗi người đều còn lại không tới hai phần mười sức chiến đấu, mập mập này lại muốn đường đường chính chính quyết đấu?

Tơ mắt nhìn Bàn Tử từ cây cối phục hưng cao thái liệt địa xông về hòa liên ba người, phong đình sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi.

Àm một tiếng tiếng vang sau, chỉ thấy một phép thuật con rối từ Lục Mang Tinh bên trong từ từ đi ra, mà tên béo đáng chết kia thì lại trong tay ngắt thư giãn Ma Pháp Quyền Trục.

"Đường đường chính chính quyết đấu? Đây chính là này tên béo đáng chết nếu nói đường đường chính chính quyết đấu?" Phong đình đột nhiên hướng về Bàn Tử gơ lên ngón tay giữa.

Chiến đấu cơ hồ là ở mấy phút bên trong liền kết thúc, một ma pháp mạnh mẽ con rối hơn nữa một đồng Ma Pháp Quyền Trục, đừng nói ba người đã kiệt sức, ngay cả là trạng thái toàn thịnh, cũng không thể có thể thắng quá Bàn Tử , hòa liên nghĩ tư bên trong địa tiếng gầm gừ cũng không có để Bàn Tử sản sinh từng tia một thương hại, ngược lại là để Bàn Tử ngay đầu tiên liền đem cái viên này bày đặt tinh linh da cáo mao Không Gian Giới Chỉ cũng lay đi.

Ở Bàn Tử trong mắt, UU đọc sách (www.uukanshu.com) này vóc người nóng bỏng hòa liên cùng nam nhân cơ hồ không khác nhau gì cả.

Nhìn theo hòa liên ba người bị : được Thủ Hộ Giả mang đi, Bàn Tử sờ sờ trong tay này bảy màu tinh linh hồ da lông, da lông rất bóng loáng. Óng ả, bóng mượt tựa như cùng bằng phẳng mặt kính như thế, đồng thời mang cho người ta một loại rất đặc biệt cảm giác, tựa hồ đang trong đó tụ tập một loại rất khổng lồ Ma Pháp Nguyên Tố.

"Đây chính là tinh linh hồ da lông?" Bàn Tử đột nhiên nói nhỏ nói, cặp mắt kia toát ra một tia kinh ngạc ánh sáng. Nếu như chỉ là đem loại này da lông đơn thuần đích đáng thành một loại trang sức phẩm , này rõ ràng cho thấy lãng phí.

"Người dự định làm sao đối phó cái kia phép thuật cấp bốn trận?" Nhìn đang trầm tư Bàn Tử, phong đình đột nhiên thân nhiên nói.

"Đối phó? Tại sao phải đối phó?" Bàn Tử con mắt đột nhiên ừng ục ừng ục xoay một cái.

"Lẽ nào người không muốn viên này hấn lang trứng sao?" Phong đình kinh ngạc nói.

"Muốn a, đương nhiên muốn. Bất quá ta lại không vội vã, hơn nữa ở đây có bút lớn bút lớn kim tệ có thể kiếm lời ta tại sao phải đi tìm bọn họ?" Bàn Tử hướng về phía phong đình tròn tròn mắt.

"." Nhìn Bàn Tử, phong đình một lát không nói gì. Một đường đường chính chính Công Tước nhà tôn tử dĩ nhiên sẽ đối với tiền tài như thế lưu ý?

Dựa theo phong đình Logic, rất rõ ràng không tương tượng nổi Bàn Tử vì sao lại như thế tham tài.

Phong đình Logic không sai, nhưng là hấn tuyệt đối không nghĩ tới lão công tước dĩ nhiên dự định để Bàn Tử một người một ngựa địa đi quản lý một thành trấn. Đây mới là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Đấu Khí hiệu quả

Không cùng cấp tầng người quan tâm gì đó không giống nhau, tỷ như một bình dân, như vậy hẳn suy nghĩ tự nhiên là làm sao có thể âm no, có thể có lợi nhuận tiền đi mua một ít hàng xa xỉ, mà một thương nhân, như vậy hẳn suy nghĩ chính là làm sao có thể làm cho chính mình kim tệ lật lên lần lần lộn, đối với một quan chức tới nói, muốn nhưng là càng to lớn hơn quyền lợi, đối với một tên đầy tớ tới nói, hẳn muốn thì càng đơn giản, như vậy chính là tự do.

Đối với Bàn Tử tới nói, hiện tại hẳn thiếu nhất chính là tiền, Dã Hòa Trán, đây chính là một việc không ai quản lý khu vực, ở trong đó tụ tập đại lượng lưu manh cùng.

Bắt Nhập Lưu Dong Bình, đầu đá lung tung kẻ cướp, căn cứ suy tính thậm chí còn sẽ xuất hiện dã man Thú Nhân, ở nơi như thế này, nếu như không có một nhánh đội ngũ, chỉ là chỉ bằng vào Bàn Tử một người, là vô luận như thế nào cũng không thể có thể làm cho nơi đó yên tĩnh xuống.

Thậm chí sợ ý một chút, Bàn Tử mình bị giết chết cũng khó nói.

Muốn tổ chức một nhánh đội ngũ, như vậy liền nhất định phải tiền, tuy rằng bây giờ nhìn lại Bàn Tử đã kiếm lời một số lớn thu nhập, thế nhưng nếu quả như thật vui đầu vào trong quân đội, vậy căn bản chính là như muối bỏ biển, nhân gia chỉ dùng để quốc gia tài chính, thành thị tài chính đến nuôi sống quân đội, không lẽ kia con số trên trời, muốn bằng vào sức một người để hoàn thành, vậy căn bản không hiện thực.

Vì lẽ đó bây giờ Bàn Tử rất tham, tham lam tự như cùng ...nhất keo kiệt thương nhân. Người chỉ cần dám ở trước mặt mập mạp thả một túi kim tệ, Bàn Tử liền tuyệt đối cảm tưởng tận trăm phương ngàn kế đem người âm đi, sau đó hợp pháp hóa đem này túi kim tệ thu nhập túi quần của mình bên trong.

Người, thường thường là bị bức ra tới, chỉ có ở ...nhất khôn quần thời điểm mới có thể bùng nổ ra lớn nhất tiềm lực, mà Bàn Tử tiềm lực nhưng là Vô Cùng Vô Tận.

Bàn Tử lại bắt đầu điên cuồng tàn sát nổi lên ma thú, từng con từng con ma thú tức giận ngã xuống Bàn Tử ngoan thú bên dưới, bọn họ không cam lòng, nếu như ở Thất Nhạc viên ở ngoài, như vậy bọn họ có thể rất dễ dàng giết chết cái tên mập mạp này, thế nhưng nơi này nhưng là Thất Nhạc viên. Bọn họ chỉ có thể tiếp thu bị : được tàn sát vận mệnh.

Phong đình cũng gia nhập Bàn Tử tàn sát trong đội ngũ, có điều cùng Bàn Tử so với, phong đình mỗi lần giết một con ma thú, trên người liền muốn tăng thêm mấy chỗ vết thương, cùng Bàn Tử tên yêu nghiệt này so với, căn bản là người của hai thế giới. Có điều Bàn Tử cũng không có toát ra ngày xưa loại kia cười trên sự đau khổ của người khác vẻ mặt, ngược lại là ở một bên âm thầm chỉ điểm phong đình, chiêu kiếm này nên làm sao đâm ra mới có thể một đòn mất mạng, dưới chân nên làm sao di động mới có thể nhanh chóng tránh thoát khỏi ma thú tập kích.

Theo Bàn Tử chỉ điểm, phong đình trên người miệng vết thương càng ngày càng ít, trường kiếm trong tay bùng nổ ra uy lực nhưng càng lúc càng lớn, những kia ở Hoàng Gia học viện bên trong sở học đến hoa lệ kiếm pháp vào lúc này đã biến thành chiêu thức đơn giản.

Đối với Bàn Tử, phong đình là càng ngày càng nhìn không thấu, Bàn Tử mang theo cho hắn kinh ngạc thực sự nhiều lắm, trước tiên không nói những khác, chỉ cần là Bàn Tử nói tới những kia liên quan với kỹ xảo vận dụng thậm chí so với trong học viện một ít cửu kinh sa tràng thiết huyết huấn luyện viên càng thuần thực.

Dần dần, phong đình có chút rõ ràng tại sao cái tên mập mạp này ở Thất Nhạc viên bên trong biểu hiện có thể vượt xa mọi người, không, thậm chí vượt qua mỗi một giới tinh anh.

Lại đến buổi tối, phong đình ở nhớ lại một hồi ban ngày Bàn Tử chỉ điểm hắn kỹ xảo sau khi, liền mờ mịt ngủ thiếp đi, ở phong đình trên mặt tràn ngập uể oải, quá mệt mỏi, hẳn chưa từng có cảm giác được sẽ giống như bây giờ mệt. Ngay cả là trước kia liều mạng huấn luyện cũng không có như vậy uể oải.

Nhìn phong đình ngã xuống, Bàn Tử tán dương gật gật đầu, đối với phong đình, Bàn Tử vẫn là phi thường hài lòng. Tuy rằng người trẻ tuổi này xem ra đối với kỹ sĩ chấp nhất ngoan cố đến đỉnh điểm, thế nhưng là cũng bởi vì này phản chấp nhất để hắn đánh bạc tính mạng đi rèn luyện chính mình.

Bàn Tử dạy thụ cho phong đình những kia kỹ xảo, đều là một đao một súng từ trên chiến trường hợp lại trở về kỹ xảo, xem ra hết sức đơn giản, thế nhưng muốn làm được, so với . . .kia chút hoa lệ phức tạp kiếm pháp nhưng phải khó hơn mấy lần.

Mỗi một cái đơn giản động tác đều cần toàn thân tâm hoàn toàn tập trung vào đi vào, đó mới có thể miễn cưỡng hợp lệ, muốn thuần thực, vậy liền nhất định phải kinh nghiệm trên chiến trường đao cùng hỏa rèn luyện.

Nhớ lúc đầu, vì tôi luyện những kỹ xảo này, Bàn Tử cũng không thiếu đàn độn vọt tới bên trong chiến trường, đương nhiên, Bàn Tử mỗi một lần vọt vào đều nhất định sẽ trước tiên xác định phía sau mình theo một nhóm lớn người.

"Một chút tiến bộ đi." Bàn Tử thầm nói.

Có thể tưởng tượng chính là, nếu như phong đình thật sự đem những kỹ xảo này học được, theo kỹ xảo càng phát thuần thực, như vậy mặc dù quay mắt về phía không sử dụng Cuồng Chiến Sĩ huyết thống Tinh Mục cũng có thể đứng ở thế bất bại.

Đối với Bàn Tử tới nói, đây chính là hấn tương lai đội ngũ một khối hòn đá tảng.

Bóng đêm một chút lần dày đặc, lúc này Bàn Tử lại một lần nữa dự định bắt đầu tu luyện này phân hắc thiết Đấu Khí, trải qua hai mươi mấy ngày kiên trì không ngừng cố gắng, này Đấu Khí đã bắt đầu tăng nhanh khuếch tán đến Bàn Tử thân thể trong bắp thịt, ở Bàn Tử vận lên đấu khí thời điểm, mơ hồ có thể nhìn thấy này Đấu Khí hạt tròn giống như là thủy triều hướng về Bàn Tử trong da ngấm vào đi.

Đấu Khí, tại đây trong vòng mười mấy ngày tàn sát ma thú thời điểm, Bàn Tử một lần cũng không hề dùng quá, hấn chỉ là bằng vào bản năng của thân thể ở tàn sát mê muội thú. Cũng không phải Bàn Tử dự định che giấu phong đình cái gì, mà là hấn ở tận lực thông qua quân nói giết vận dụng mà tăng cường thể chế.

"Cấp trung chiến sĩ bộ phận đã hoàn thành, không biết đến cấp cao chiến sĩ sẽ xuất hiện hay không biến hóa mới?" Bàn Tử đột nhiên kỳ dục liếc mắt một cái trên người những kia trôi nổi màu đen hạt tròn.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử đột nhiên nhắm mắt lại, sau đó thân thể trong nháy mắt liền biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa đã đạt tới năm mươi mét có hơn.

Đang di động trong quá trình Bàn Tử tựa như cùng một trận gió nhẹ như thế, này béo ị thân thể không có chứa bất kỳ trọng lượng, không, thậm chí là Cụ Phong, nếu như ở nơi này tốc độ xuống công kích, béo như vậy tử có thể phá hủy tất cả chặn lại khi hấn phía trước kẻ địch.

Đấu Khí hiệu quả tương tự với Phong Hệ Đấu Khí hiệu quả, rồi lại thiên hướng với kỹ xảo Đấu Khí bên trong, tăng số đấu khí hiệu quả, rất cổ quái Đấu Khí.

Đương nhiên quan trọng hơn là Bàn Tử phát hiện theo Đấu Khí từng điểm từng điểm tăng cường, này Đấu Khí hiệu quả dĩ nhiên lại có biến hóa mới. Lại là một loại mới Đấu Khí hiệu quả.

.

"Cái kia chết tiết Bàn Tử." Đứng Ma Pháp Trận bên cạnh, UU đọc sách (www.uukanshu.com) luôn luôn trấn định tự nhiên Tam hoàng tử trên mặt toát ra một loại thiếu kiên nhẫn câu kinh về mặt, dĩ nhiên hoàn toàn phá hủy trên người truyền lại đường như Bạch Vân giống nhau màu trắng quân trang mang đến phiêu dật.

Đã mười mấy ngày, này tên béo đáng chết dĩ nhiên căn bản không có đến Ma Pháp Trận, xem card pháp thuật trên điểm không ngừng tăng cường chỉ là thoáng vừa nghĩ liền biết tên Béo kia đang làm gì rồi.

"Một đường đường Công Tước tôn tử muốn như vậy vật liệu làm gì? Lễ nào người mập mạp kia là ăn mày sao?" Tam hoàng tử gương mặt không cam lòng.

"Tam điện hạ, xem ra chúng ta tính sai, có phải là muốn thả khí." Lúc này Ngân Kiếm ngược lại tỉnh táo lại, hướng về Tam hoàng tử lạnh nhạt nói.

"Không, tên béo đáng chết kia nhất định sẽ đến. Chúng ta tiếp tục chờ xuống." Tam hoàng tử trực tiếp hướng về Ngân Kiếm nói rằng, Tam hoàng tử trên mặt lại xuất hiện loại kia nhọt nhọt nụ cười, nhưng là ở tại trong ánh mắt nhưng mang theo từng tia một không cho phản đối ánh mắt.

Thuộc về Tam hoàng tử kiêu ngạo, thuộc về Tam hoàng tử tôn nghiêm để hấn nhất định phải kiên trì quyết định của chính mình, đặc biệt là người ở bên ngoài trước mặt, mặc dù quyết định này là sai lầm.

Nhìn một chút Tam hoàng tử, Ngân Kiếm trầm mặc chốc lát, sau đó ngồi xuống cự ly Ma Pháp Trận không xa trên một tảng đá.

Tam hoàng tử mang theo Không Gian Giới Chỉ, vì lẽ đó này một đội người căn bản không dùng lo lắng đồ ăn vấn đề, nhưng là thật sự muốn vẫn như thế tiếp tục nữa sao?

"Đề tiện Bàn Tử." Ngân Kiếm đột nhiên siết chặt trong tay card pháp thuật.

Chương 83: một lần nữa mở ra

Có người vui mừng có người sầu : lo, cứ việc Bàn Tử ở Thất Nhạc viên bên trong quá nhanh cần ăn, vì tương lai tích góp tư bản. Thế nhưng Pháp Sư Thập đỉnh hai cái ông lão nhưng ngồi không yên.

Thất Nhạc viên bên trong cấp cao ma thú con số tuy rằng khổng lồ, thế nhưng này nhưng là mấy trăm năm lịch sử lắng đọng kết quả, mỗi năm mở ra một lần không chỉ có là vì có thể tìm ra ưu tú trẻ tuổi người, càng là vì để tránh cho Thất Nhạc viên bên trong ma thú số lượng tăng vọt, từ đầu tới cuối duy trì một có hạn con số bên trong.

Thế nhưng hiện tại.

"Tên béo đáng chết kia tổng cộng săn giết bao nhiêu con ma thú rồi hả ?" Nhìn trong hình chính đại phát thần uy Bàn Tử, lão mập nụ cười trên mặt thoáng có chút động lại.

"Hiện tại tổng cộng là hơn hai vạn điểm, đại khái tru diệt có hơn 300 con ma thú." Một đường như Phong Linh để nghe giống như tiếng vang đột nhiên vang lên.

Chỉ thấy chủ nhân của thanh âm kia trên người mặc một thân màu phấn hồng áo giáp, trong tay nâng mũ bảo hiểm, lĩnh giáp bên trên là một tấm ảnh tư tập sáng dung mạo. Khuôn mặt không chỉ có Mỹ Lệ cực kỳ, hơn nữa còn mang theo một luồng anh khí, tựa như cùng một thanh trái qua đánh bóng tinh tế màu bạc óng trường kiếm.

Eve, nếu như Bàn Tử đứng ở chỗ này, nhất định sẽ ngay đầu tiên chảy ra ngum nước, sau đó. Tất nhiên ở sau khi tỉnh lại, rất xa rời đi nơi này, nguy hiểm nữ nhân, hơn nữa này đẹp để khuôn mặt, Bàn Tử vẫn là kính sợ tránh xa.

"Hơn 300 con ma thú?" Nghe con số này, gầy ông lão lông mày chăm chú đám lên. Phải biết trước đây mỗi một giới tinh anh tàn sát ma thú gộp lại cũng bất quá con số này , nhưng là tên béo đáng chết kia.

"Nếu như ở để hần giống như vậy tiếp tục giết, phỏng chừng lại quá mấy tháng, Thất Nhạc viên thì sẽ trở thành một khối tử địa." Lão mập cười khổ nói.

"Không thể còn như vậy kéo dài thêm , Eve, nói cho Adam, chuẩn bị mở ra Thất Nhạc viên." Gầy ông lão đột nhiên hướng về Eve nghiêm nghị nói rằng.

"Mở ra Thất Nhạc viên?" Eve hơi ngần ngại, ở Thất Nhạc viên một ít trên điện tịch ghi chép, từ khi có Thất Nhạc viên sau khi, cho tới bây giờ không có nói trước mở ra trôi qua tiền lệ, mà hết thấy này đều là bắt nguồn từ tên béo đáng chết kia?

Eve nâng mũ bảo hiểm cái tay kia đột nhiên chăm chú cảm một hồi mũ bảo hiểm, rất rõ ràng, đối với Bàn Tử, Eve cũng không có hảo cảm gì.

Hiện tại quyết định này không thể nghi ngờ là đối với Bàn Tử có lợi nhất , Bàn Tử không cần tiếp tục phải mạo hiểm đi đối phó cái kia phép thuật cấp bốn trận.

Trầm mặc chốc lát, Eve một tay lên trước sau đó thu về, eo hơi lên trước uốn lượn, hướng về gầy ông lão được rồi cái vô cùng cổ quái lễ tiết nói:
"Neptune Ma Đạo Sư, vâng theo của chỉ dẫn.

.

Nguyên bản an tĩnh thành trấn trên quảng trường đột nhiên vang lên một trận"Ông ơng" tiếng vang, thanh âm kia rất có cảm giác tiết tấu, đồng thời nương theo lấy này"Ông ơng" tiếng vang chính là mọi người trong tay màu tím card pháp thuật trên màu sắc bắt đầu lấp loé lên.

"Thất Nhạc viên lại muốn một lần nữa mở ra? Nhưng là nào còn có bảy người." Tóc đen người trẻ tuổi một trận ngạc nhiên sau khi,

Đột nhiên phát hiện card pháp thuật trên tất cả đồ vật đều đang bắt đầu trở nên bắt đầu mơ hồ, ở một chút tiêu tan .

Đồng thời ầm ầm ầm tiếng vang đột nhiên ở Thất Nhạc viên bên trong vang lên, khổng lồ kia mang theo"Chít chít" tiếng vang tựa như cùng vô số bánh răng cưa ở tầng số chuyển động bùng nổ ra tiếng vang.

Sau đó chỉ thấy Thất Nhạc viên bầu trời, này yêu dị màu đỏ bắt đầu một chút trở thành nhạt, phẳng phất có cái gì đồ vật đang không ngừng thanh tẩy bầu trời, vàng rực rỡ sáng rõ dường như mưa móc như thế dội tiến vào vùng đất này, yêu dị màu đỏ bắt đầu bịt kín một tầng nhân nhạt màu xanh lam, dường như mực thảo giống nhau màu xanh lục bắt đầu bao phủ toàn bộ bầu trời.

Mỹ lệ, đây là một phó ở nơi nào cũng không nhìn thấy cảnh sắc, đồ sộ, lấy bầu trời vì là màn sân khấu, mặc dù là ưu tú nhất họa sĩ cũng miêu tả không ra.

"Xoạt" một tiếng, phong đình đột nhiên trổ ra một con lớn hùng nhiệt ô, uốn một cái thân đem vật cầm trong tay trường kiếm đâm trúng lớn hùng buông

tìm bên trong.

Lúc này phong đình đã uể oải không thể tả, thổ địa hùng là một loại ma thú cấp sáu, tuy rằng trải qua kém hóa sau chỉ có cấp cao chiến sĩ thực lực, thế nhưng sức mạnh khổng lồ một khi bị ôm lấy, liền có thể có thể tan xương nát thịt.

Đặt ở trước đây, gặp phải thổ địa hùng, phong đình đã sớm rất xa trốn ra, thế nhưng hiện tại, tuy rằng trên thân thể của hắn lại tăng thêm mấy sâu sắc tận xương vết cào, thế nhưng hắn nhưng thành công giết chết đối phương.

Tất cả những thứ này đều là bởi vì Bàn Tử.

Nhìn Bàn Tử một mặt mờ mịt nhìn trong tay card pháp thuật, phong đình nói rằng: "Xem ra là đã xảy ra biến cố gì, đó là Thất Nhạc viên một lần nữa mở ra tiêu chí, chỉ cần Thất Nhạc viên tiến vào mở ra giai đoạn, như vậy card pháp thuật liền cũng mất đi hiệu quả."

"Cái gì?" Bàn Tử âm thanh dB trong nháy mắt đề cao mấy độ cao.

"Làm sao?" Nhìn về mặt kinh ngạc Bàn Tử, phong đình nghi ngờ hỏi. Dưới cái nhìn của hắn, Bàn Tử tuy rằng rất mạnh, thế nhưng căn bản là không có cách loại bỏ lõi chi mặt hồ, hiện tại không thể nghi ngờ là kết quả tốt nhất.

Cũng không dùng mạo hiểm, vẫn có thể vững vàng bảo vệ trong tay lợi ích.

"Này hai cái Tử Lão Đầu, dựa vào." Tĩnh lại Bàn Tử trong miệng đột nhiên từ từ phun ra một chữ, sau đó chỉ thấy Bàn Tử đột nhiên quay người lại, dưới chân đột nhiên mạnh mẽ nhất gầm, liền biến mất ở tại chỗ.

"Hắn lại vẫn cố chấp muốn đi lấy hãn lang trứng?" Phong đình trong đầu không khỏi một trận mạch ngắn, Bàn Tử xoay người cái hướng kia chính là Tam hoàng tử cùng Ngân Kiếm vị trí.

Nhưng là ngay ở phong đình sau khi tĩnh lại, hắn đột nhiên phát hiện một vấn đề.

"Này nhảy một cái dĩ nhiên đạt đến bốn mươi mét? Sao có thể có chuyện đó? Đó Đẩu Khí, lại có thể đem tốc độ tăng lên tới trình độ như thế này?"

.....

Nhìn dường như bị : được xanh biếc mực nhuộm trôi qua bầu trời, Tam hoàng tử hung hăng siết chặt quả đấm của chính mình, cặp mắt kia toát ra một loại vẻ dữ tợn.

"Tại sao? Tại sao Thất Nhạc viên sẽ một lần nữa mở ra? Chẳng lẽ không đúng chỉ còn dư lại năm người mới có thể một lần nữa mở ra sao?"

Rít gào, cơ hồ đã hoàn toàn trừ này phân thông dong cùng trấn định, chỉ còn dư lại nghĩ tư bên trong địa rít gào.

Nhìn Tam hoàng tử, Ngân Kiếm chỉ là từ từ từ ngời khối này bất quy tắc trên tảng đá đứng lên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đang chụp ảnh phủ bụi trên người sau, thân nhiên nói: "Thừa nhận thất bại đi, cái kia đề tiện vô liêm sỉ Bàn Tử lần này thắng."

Nhìn Ngân Kiếm, Tam hoàng tử một đôi mắt trở nên hồng thông thong, dường như gấp mù quáng thỏ, sau đó chỉ nghe gầm thét lên nói rằng: "Người lẽ nào cam tâm sao? Đây chính là sáu viên hãn lang trứng. Hiện tại bất kể là Giáo Đình vẫn là Ma Pháp Công Hội đều mở ra kén xù điều kiện. Chỉ cần có thể bắt được Na Lục viên hãn lang trứng, liền có thể thu được tiến vào Giáo Đình quang minh Kỳ Sĩ Đoàn dự tuyển tiêu chuẩn, đây chính là Quang Minh kỳ sĩ, nếu như ta trở thành một tên Quang Minh kỳ sĩ, như vậy tương lai mệnh mong vương triều Vương Tọa."

Nghe Tam hoàng tử, Ngân Kiếm hoàn toàn động lại, vào lúc này hắn đã không rảnh đi phân tích Tam hoàng tử là như thế nào lấy được tin tức.

Trong đầu của hắn chỉ có Quang Minh kỳ sĩ bốn chữ này.

Chỉ cần hắn trở thành một tên Quang Minh kỳ sĩ, như vậy ở tương lai A Nhĩ Ars đế quốc trở thành một quân đoàn lãnh tụ, đó cũng không phải là việc khó gì đi.

Ngân Kiếm đột nhiên nở nụ cười, đột nhiên phát rõ tựa như địa cười ha ha lên, thế nhưng không bao lâu liền bình tĩnh lại: "Tam điện hạ, chúng ta thua, điểm ấy mặc kệ như thế nào người đều phải thừa nhận. Có điều."

"Tuy nhiên làm sao?" Trải qua một phen nghĩ tư bên trong địa sau, lòng dạ thâm hậu Tam hoàng tử cũng hơi thanh tĩnh lại.

"Người không cảm thấy người mập mập kia rất chướng mắt sao? Tương lai cùng ta đồng thời diệt trừ người mập mập kia." Ngân Kiếm một đôi mắt đột nhiên nổi lên một trận dữ tợn mà lại nham hiểm ánh sáng.

Chương 84: nhỏ nhỏ trừng phạt

Nghe Ngân Kiếm, Tam hoàng tử một lát trầm mặc không nói, lấy một loại im tiếng ánh mắt nhìn Ngân Kiếm, hắn đang các loại, đang đợi Ngân Kiếm sắp sửa đồng ý cho hắn lợi ích.

"Nếu như giúp ta diệt trừ người mập mạp kia, như vậy ta có thể cho ngươi một ít đối với ngươi có lợi gì đó." Ngân Kiếm khẽ mỉm cười, hướng về Tam hoàng tử nói rằng.

"Có lợi?" Tam hoàng tử nghi hoặc nói, có thể đánh động đồ vật của hắn thật sự không nhiều, có điều Ngân Kiếm này phó chắc chắn đáng về tựa hồ bất được trong lòng hắn.

"Mệnh mạng vương triều nương tựa A Nhĩ Ars đế quốc Huyền Vũ quân đoàn." Ngân Kiếm nhẹ giọng nói ra một câu ý tứ sâu xa lời nói.

Lúc này Tam hoàng tử ánh mắt lại thả lên quang đến, trong nháy mắt hắn liền minh bạch Ngân Kiếm muốn cho hắn chính là cái gì. Đó là có thể giúp hắn thượng vị gì đó.

"Thành giao." Tam hoàng tử gật gật đầu cười yếu ớt nói rằng, lúc trước không nhanh trong nháy mắt trở nên tan thành mây khói.

Nhưng là đang lúc này "Đông" từng tiếng vang đột nhiên vang lên, chỉ thấy cự ly Ma Pháp Trận có mấy chục mét trên một cây đại thụ đột nhiên rơi xuống một vật đen như mực.

Đó là một người mặc màu đen giáp da cung tiễn thủ.

"Roman." Nhìn này cung tiễn thủ, Tam hoàng tử cùng Ngân Kiếm sắc mặt đồng thời kinh biến. Roman không chỉ có là một tinh chuẩn cung tiễn thủ càng là một cấp cao thích khách, ẩn nấp năng lực tự nhiên là một tay hảo thủ, nhưng là bây giờ dĩ nhiên đang không có một điểm tiếng động đích tình hưởng dưới được giải quyết rơi mất, như vậy người đến.

"Đi ra đi." Nhìn này tươi tốt cây cối, Tam hoàng tử lạnh lẽo nói, trong nháy mắt liền khôi phục này phó trấn định thông dong đáng đáp.

Chỉ là cặp kia con mắt màu vàng bên trong nhưng toát ra một tia không dễ phát giác giao hoạt vẻ.

Đáng tiếc chính là, cũng không có người để ý đến hắn.

Khoảng chừng cách có vài phút thời gian, lại là "A" một tiếng hét thảm thanh, chỉ thấy một người mặc trên người mặc quái lạ Ma Pháp Bào Ma Pháp Sư ở cự ly Ma Pháp Trận mấy chục mét địa phương đột nhiên xuất hiện, sau đó thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Ma Pháp Sư ngã xuống để Tam hoàng tử sắc mặt trong nháy mắt đã biến thành tái nhợt, đồng thời trong cặp mắt kia ẩn giấu từng tia một vẻ khiếp sợ.

Nếu như một cấp cao thích khách còn có tích có thể theo, như vậy Không Gian Hệ Ma Pháp Sư chính là không hề kể hồ, bởi vì hắn có thể sáng tạo ra một cách ly không gian, đem chính mình thân thể ẩn nấp ở trong đó.

Một tinh thông ẩn nấp thích khách cùng một cái không gian Ma Pháp Sư đều bị giết chết, như vậy cái kia chiến sĩ thì càng không cần nói.

"Đánh cướp, đem các ngươi trên người hết thảy vật đáng tiền đều giao ra đây." Đột nhiên một dã man thanh âm của đột nhiên vang lên, sau đó chỉ thấy Bàn Tử từ không gian kia Ma Pháp Sư ẩn nấp địa phương cười híp mắt tiêu sái đi ra.

"." Nhìn Bàn Tử, Ngân Kiếm bản năng đem nghiêng cằm trên mặt đất trường kiếm nhắc lên, hai tay gắt gao nắm lấy, mà Tam hoàng tử nhưng hơi nở nụ cười.

"Ta còn tưởng rằng ngươi không đến đây."

"Không đến? Tại sao không đến? Thứ tốt đều là ta. Các ngươi như thế cũng đừng muốn lấy đi, bao quát các ngươi chiếm được vật liệu."

Bàn Tử vô cùng bá đạo hướng về hai người nói rằng.

Nghe lời của mập mạp, Tam hoàng tử đột nhiên ngăn ra, sau đó nở nụ cười: "Nghĩ đến ngươi cũng nhận được ma pháp trận này tin tức đi. Ngươi chắc chắn xông vào sao?"

Tam hoàng tử vừa cười, một bên từ từ hướng về Ma Pháp Trận bên trong đi đến.

Bùm bùm tiếng vang đột nhiên vang lên, Ma Pháp Trận bên trong càng là thật sự tạo thành lời chi mặt hồ, cực điện bao quanh, giống như từng cái từng

cái óng ánh Kim xà như thể không ngừng bơi lội , Kim xà đan dệt, bùng nổ ra một loại có thể hủy diệt hết thảy uy lực, liền ngay cả mặt đất cũng dần dần hiện ra một mảnh cháy đen về.

Chỉ cần bước vào đi, vậy liền sẽ hoàn toàn biến thành than cốc, nhưng là làm người kỳ quái là đi vào Ma Pháp Trận bên trong Tam hoàng tử nhưng bình yên vô sự.

Ở tay phải trên ngón tay có một chiếc nhẫn màu vàng óng, phóng ra từng trận chói mắt kim quang, hấn trải qua hết thảy địa phương bên trên nhảy Lôi Điện càng là toàn bộ bị : được hấp thu đi rồi.

Có điều ở Tam hoàng tử đi qua sau khi, nơi đó rồi lại xuất hiện Lôi Điện, tầng tầng lớp lớp, vĩnh viễn không bao giờ tiêu tuyệt.

"Mặc kệ ngươi có cái gì thủ đoạn, ngươi đều không lấy được viên này hấn lang trướng , cho tới những tài liệu kia, hừ." Đi vào trung ương Tam hoàng tử khoe khoang tựa như hướng về Bàn Tử nói rằng.

Thế nhưng lúc này Ngân Kiếm lại phát hiện đối diện Bàn Tử có gì đó không đúng, cặp kia không lớn con mắt càng là nhìn chòng chọc vào Tam hoàng tử trên ngón tay nhẫn, dường như đối bụng cuống lên Dã Lang, hơn nữa Bàn Tử bên mép này óng ánh long lanh chính là món đồ gì?

Ngân Kiếm lông mày chăm chú nhìn lên.

"Ma túy. Lại có thể hấp thu Lôi Điện, thứ tốt a." Bàn Tử đột nhiên dùng tay áo hung hăng lau lau khoe miệng, sau đó hưng phấn nói.

Hiện tại cùng chiếc nhẫn kia so sánh với nhau, Thần Mã Đô Thị Phù Vân, chỉ cần có thể bắt được chiếc nhẫn kia, Bàn Tử lại tiến vào Hồ Phù mở ra trận pháp liền không cần nhiều lần bị sét đánh.

Tam hoàng tử càng là khoe khoang, Bàn Tử con mắt liền càng xanh biếc.

Lúc này, Tam hoàng tử cũng phát hiện có gì đó không đúng, thế nhưng hết thảy thường thức đều nói cho hấn biết người mập mập kia tuyệt đối không thể xuyên qua lõi chi mặt hồ , chỉ cần bước vào đến, ngay cả là một nắm giữ hệ sét đầu khí cấp cao chiến sĩ cũng chịu đựng không được uy lực kia rất lớn Lôi Điện.

Có điều trong nháy mắt, Tam hoàng tử sắc mặt liền trở nên khó coi cực kỳ.

Bàn Tử di chuyển, tốc độ kia mau khiến người ta khó có thể tin, thật giống một trận màu đen xoáy xẹt qua mặt hồ, thậm chí ngay cả từng vòng Liên Y cũng không tới kịp chấn động tới liền đạt tới giữa hồ.

"Sao có thể có chuyện đó?" Nhìn gần trong gang tấc một mặt cười dâm dăng Bàn Tử, Tam hoàng tử đầu óc trống rỗng. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Cho tới một bên Ngân Kiếm thì lại hoàn toàn hoá đá.

Bốn mươi mét cự ly, đây chính là bốn mươi mét cự ly, liền ngay cả một đại địa chiến sĩ cũng không cách nào ở nhảy một cái trong lúc đó phá tan khoảng cách này đi.

"Ngươi muốn làm gì?" Nhìn cười gian Bàn Tử, mạch ngón Tam hoàng tử đột nhiên đã không có sức lực.

.....

Bàn Tử trên ngón tay lại thêm một người chiếc nhẫn màu vàng óng, cùng Không Gian Giới Chỉ so sánh với nhau, hiển nhiên thứ hai nhẫn càng được Bàn Tử quan ái.

Bàn Tử thỉnh thoảng sẽ nói ra nước bọt ở đây nhẫn trên, sau đó dùng ống tay áo hung hăng hướng lên trên lau mấy lần, tựa hồ sợ này nhẫn nhiễm phải một tia tro bụi.

Nhìn Bàn Tử cử động, phong đình hoàn toàn hết chỗ nói rồi, một mười phần yêu khoe khoang nhà giàu mới nổi? Hấn thực sự không hiểu phù công tước vậy hấn là vô cùng tốt đẹp chính là lễ nghi quý tộc giáo dục hệ thống làm sao sẽ bồi dưỡng được một nhân tài như vậy đến.

"Ngân Kiếm thế nào rồi?" Phong đình đột nhiên hướng về Bàn Tử hỏi, cặp mắt kia trung lưu lộ ra từng tia một vẻ do dự, mặc kệ như thế nào, ngay cả là uy hiếp, hồ ly Tề Vương cũng coi như là giúp đỡ quá hấn, vì lẽ đó nội tâm hấn nơi sâu xa bản năng không hy vọng Ngân Kiếm quá mức lung tung.

Xem xét nhìn phong đình, Bàn Tử lông mày hơi nhíu nhíu, hấn rõ ràng đây chính là này cổ hủ kỳ sĩ tinh thần lại tác quái. Có điều Bàn Tử sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên mặt mày hớn hớn, cặp mắt kia toát ra một tia ánh mắt giảo hoạt.

"Phong đình, ngươi yên tâm, chỉ là cho hấn một điểm nhỏ tiểu nhân : nhỏ bé trừng phạt mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: không sợ chết Bàn Tử

"Này tên béo đáng chết quá tới." Nhìn nằm trên đất Ngân Kiếm, da phúc không khỏi cười trên sự đau khổ của người khác nói.

Bây giờ Ngân Kiếm nơi nào còn có lúc trước phong độ phiên phiên, tiêu sái vạn phần, dĩ nhiên thành một bộ xác ướp cổ, ngoại trừ lỗ mũi còn có thể thở dốc, thân thể những bộ vị khác càng là mây may cũng không có thể nhúc nhích. Theo một vị quang hệ Ma Pháp Sư nói, Ngân Kiếm toàn thân bộ xương đã vỡ vụn 90%, mặc dù là Quang Minh thần chúc phúc, cầu phúc chỉ sợ cũng không thể ra sức.

Quang Minh thần chúc phúc, cầu phúc, đó là cấm chú, là chỉ có Đại Ma đạo sư mới có thể thả ra cấm chú, tục truyền ở Ngân Nguyệt trên đại lục, có thể thả ra Quang Minh thần chúc phúc, cầu phúc chỉ có một người, đó chính là an tọa với Giáo Đình bên trong cái kia thiên sứ trên ghế Giáo Hoàng bản thân.

Cả đám đều ở chiêm ngưỡng Ngân Kiếm bị thảm tình hình, có điều nhiều hơn nhưng là đang khiếp sợ, bọn họ kinh ngạc là xương cốt toàn thân vỡ vụn 90%, vậy hẳn là đã là cái người chết, nhưng là bây giờ Ngân Kiếm vẫn còn sống sót, hơn nữa cặp mắt kia vẫn có thể chuyển động.

"Tên béo đáng chết kia còn có cái gì sẽ không?" Nhìn Ngân Kiếm, tóc đen người trẻ tuổi đột nhiên giật dử nói rằng, đề tiện vô liêm sỉ thấp hèn thủ đoạn, Bàn Tử tựa hồ không gì không biết, hơn nữa mỗi một dạng tựa hồ cũng đạt đến cực hạn.

Đem một người xương cốt toàn thân vỡ vụn 90%, vẫn còn có thể làm cho đối phương sống sót, vậy căn bản chính là một cái chuyện không thể nào, thế nhưng tên béo đáng chết kia nhưng làm được.

Không phải không thừa nhận, cái này cũng là một loại thiên phú.

"Da phúc, tại sao thiếu gia vẫn chưa trở lại?" Thanh âm liếc mắt nhìn Ngân Kiếm, hướng về da phúc nói rằng.

Da phúc thoáng suy nghĩ một chút, sau đó vỗ mạnh một cái cái trán lớn tiếng nói: "Ta nhớ ra rồi, giáo viên của ta còn căn dặn hẳn một chuyện."

Thanh âm tò mò nhìn da phúc, là chuyện gì để Bàn Tử dĩ nhiên không có ở ngay lập tức chạy về thành trấn?

Da phúc thanh âm của đã kinh động trong quảng trường tất cả mọi người, chỉ cần là liên quan với người mập mạp kia, như vậy mặc dù nhỏ nữa thanh âm của đều sẽ bị : được mỗi người rõ ràng bắt lấy.

Da phúc không nói gì, chỉ là nhìn ngó thành trấn ở ngoài, toà kia thẳng vào Vân Tiêu, chu vi sương mù lượn lờ ngọn núi.

"Ngọn núi kia. ?" Nhìn ngọn núi kia, thanh âm sừng sốt một lát sau, lộ ra một bộ lo lắng lo lắng về mặt.

Nguy nga lớn ngọn núi, chọc vào Vân Tiêu, dường như một vị Cự Nhân như thế sừng sững Vu Thiên địa trong lúc đó, nếu như đồng nhất về : cái xanh thiên cây cột, đem Thất Nhạc viên cùng này cao cao tại thượng bầu trời chấm chụ liền ở cùng nhau. Phiêu Miêu mây mù chỉ là tô điểm, chỉ là chỉ cần nhìn liền khiến lòng người bên trong bay lên một loại cao cao không thể với tới cảm giác.

Lớn ngọn núi bên trên, quái thạch đá lồm chồm, Lục Ấm liên miên, cẩn thận nhìn tới, những kia Lục Ấm càng là sinh hết sức kỳ quái, ở trong đó pha thêm đủ mọi màu sắc gì đó.

Có thật dài dường như dây thừng, chằng giống nhau dây leo, dây leo bên trên tất cả đều là xước măng rêu, đám nhon đỏ tươi, làm như bị : được máu tươi nhuộm quá giống như vậy,

Có hoa Lôi dường như đầu lâu kích cỡ tương đương quái : trách hoa, nhìn cẩn thận một điểm, này Hoa Lôi mép sách, lẻ sách càng là có mấy chục viên sắc bén dường như dao găm giống nhau răng nanh, mở ra đóng lại có thể nghe thấy "Kèn kẹt" tiếng vang, dường như kim loại va chạm Mỗi loại thực vật càng là cực kỳ kỳ quái, khiến người ta trông thấy liền không khỏi toàn thân phát lạnh, run rẩy không thôi.

"Dựa vào. Này Lão Hồn Đản tại sao không có nói cho ta biết những thứ này. Sớm biết." Nhìn cách mình không tới mười mét địa phương nghiêng xuyên cây kia chạc cây dường như hai thanh cự kiếm như thế không ngừng vung vẩy cổ thụ, Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói.

"Thất: mất Nhạc Phong, đây chính là trong truyền thuyết thất: mất Nhạc Phong." Nhìn này một đám cỏ quái thực vật, phong đình ở lãng nửa ngày sau, đột nhiên nhẹ giọng rừ rừ nói.

"Thất: mất Nhạc Phong? Còn trong truyền thuyết?" Bàn Tử không khỏi cả người run lập cập, bình thường đồ vật trong truyền thuyết không phải uy lực to lớn chính là vô cùng khủng bố.

Mà này thất: mất Nhạc Phong rõ ràng cho thấy thuộc về loại sau.

"Ta một vị Lão sư ở biết ta muốn tham gia Thất Nhạc viên tranh cướp sau nói cho ta biết, bắt luận vào lúc nào, đều phải rời xa ngọn núi này. Dù cho Thất Nhạc viên một lần nữa mở ra, bị : được tốt lắm quan tâm hấp dẫn." Phong đình một mặt nghiêm nghị hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Sau đó thì sao?" Bàn Tử sắc mặt có chút tái nhợt.

"Nếu như Thất Nhạc viên là bị thần nguyên rửa địa phương, như vậy thất: mất Nhạc Phong chính là nguyên rửa đầu nguồn, Lão sư là nói như vậy, đã từng có người nỗ lực leo lên thất: mất Nhạc Phong, muốn nhìn một chút ở trên cao nhất đến tột cùng có cái gì, thế nhưng." Phong đình màu đột nhiên trở nên khó coi.

"Thế nhưng cái gì?" Bàn Tử trên mặt tái nhợt về càng phát nồng đậm.

"Thế nhưng bị : được bỏ xuống tới nhưng là một đồng xương đầu, hán chỉ leo lên đến một nửa phương tiện bị : được một cây Thực Nhân Hoa cắn nuốt hết. Đúng rồi, lão sư ta nói bị : được bỏ xuống tới là hai cái xương đùi, một cái xương cánh tay." Phong đình rất cẩn thận hướng về Bàn Tử giải thích đi.

Theo gió đình miêu tả, ở Bàn Tử trong đầu thỉnh thoảng xuất hiện bốn chữ, chết không toàn thân, hơn nữa liên tiếp JJ đều không có.

"Mahler Kopeck." Bàn Tử cắn chặt hàm răng nói rằng, Bàn Tử không phải anh hùng, hán chỉ là một sợ chết Tiểu Nhân Vật mà thôi, hán lớn nhất tâm nguyện chính là có thể vĩnh viễn hạnh phúc sống tiếp.

"Người xác định người thật sự muốn leo lên?" Phong đình đột nhiên hướng về Bàn Tử nói rằng.

"." Nhìn phong đình, Bàn Tử đầy sau đầu hắc tuyến.

"Bò, phi, đó là chịu chết." Bàn Tử nhẹ giọng nói nhỏ nói.

Nhưng là sau đó không bao lâu, Bàn Tử đột nhiên giọng cao lồng ngực, tựa như cùng một cây ngạo nghễ đứng thẳng cổ tùng như thế, bộ mặt nghiêm nghị nói: "Ta đã từng đã đáp ứng người khác một chuyện, chính là leo lên toà này thất: mất Nhạc Phong. Kỵ sĩ thủ tục thứ hai trăm lẻ sáu điều : con nói nói như vậy, kỵ sĩ lời hứa tựa như cùng Nhật Nguyệt vận chuyển, vĩnh viễn sẽ không thay đổi."

Nhìn Bàn Tử, phong đình cặp mắt kia đột nhiên toát ra một loại khiếp sợ ánh sáng, hán không nghĩ tới Bàn Tử dĩ nhiên cũng sẽ toát ra như vậy chính trực một mặt, vì một cam kết dĩ nhiên cam nguyện bỏ qua tính mạng của chính mình.

"Hắc Kim thiếu gia, nếu như người thật sự có thể bình an trở về, như vậy ta sẽ cân nhắc làm của thủ hộ kỵ sĩ. " Phong đình dưới chân này rách nát da trâu giày đột nhiên đập đầu ở cùng nhau, phát sinh "Đồng" một tiếng tiếng vang nặng nề.

Phong đình hướng về Bàn Tử chào theo kiểu nhà binh, một tiêu chuẩn A Nhĩ Ars đế quốc nghi lễ quân đội.

Nhìn phong đình đi xa bóng lưng, Bàn Tử gương mặt chính khí thật lâu không có tiêu tan quá. Mãi đến tận triệt để không nhìn thấy phong đình , Bàn Tử sắc mặt trong nháy mắt liền tàu điện ngầm thanh cực kỳ.

"Nếu như ta không đi bị : được thốt Mann biết rồi sẽ như thế nào?"

Chính nghĩa? Tín dụng? Đôi kia Bàn Tử tới nói đều là Phù Vân. Bàn Tử sở dĩ sẽ thay đổi thái độ, hoàn toàn là bởi vì thốt Mann. Nếu như nói hán chưa hoàn thành đối với thốt Mann cam kết, nắm cái mộng muốn đều sẽ biết hán đem đối mặt là dạng gì kết quả.

Một Đại Ma đạo sư, đủ để đưa hán hủy diệt mười lần tám lần cũng không mang thờ dốt , hướng chỉ thốt Mann cùng Geel như thế, căn bản không có làm cao thủ giác ngộ, nếu như hán bỏ toà này thất: mất Nhạc Phong liền vận người trở ra Nha. Phong chừng đến lúc đó liền một cái xương đều không để lại.

Ở còn lại một đồng xương đầu cùng một cái xương cũng không có trong lúc đó lựa chọn, Bàn Tử rất rõ ràng lựa chọn người sau.

"Phi. Lão tử cũng không tin chính mình không bò lên nổi, không phải so với Thiết Sơn Phong cao chút sao?" Bàn Tử hung tợn nhìn về phía những kia cổ quái kỳ lạ thực vật.

Từ trình độ nào đó tới nói, những kia thực vật cũng là ma thú, chẳng qua là thực vật hệ ma thú, so với động vật hệ ma thú càng lợi hại, thế nhưng cũng so với động vật hệ ma thú càng giá trị tiền.

.

Pháp Sư Tháp đình.

"Người mập mập kia dĩ nhiên không sợ chết, thật sự dự định leo lên toà kia thất: mất Nhạc Phong rồi." Lão mập kinh ngạc nói, nụ cười trên mặt vào lúc này đã động lại rồi.

Quá kinh ngạc, tin tưởng không có ai so với hán cùng gây ông lão càng hiểu rõ thất: mất Nhạc Phong , đó là Thất Nhạc viên nguyên rửa khởi nguyên, mấy trăm năm qua, chưa từng có một người có thể leo đến điểm cao nhất.

Theo truyền lưu dưới Cổ lão thư tịch ghi chép, ở ngọn núi đỉnh, ẩn giấu đi một bí mật, một liên quan với Thất Nhạc viên bí mật.

"Này tên béo đáng chết muốn đưa chết sẽ theo hấn được rồi. Ngược lại hấn cũng không thể nào trở thành một tên Thủ Hộ Giả ." Liếc mắt một cái trong hình Bàn Từ, gầy ông lão lạnh lẽo nói.

"Thất: mất Nhạc Phong, thốt Mann, người lại thua rồi." Nghe gầy lời của lão đầu, lão mập nụ cười tiếp tục kéo dài.

.....

"Mở ra. Thất Nhạc viên lại một lần nữa mở ra." Phòng nhỏ mộc bên trong, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) nhìn này quý dị màu đen Ma Pháp Trận, thốt Mann đột nhiên thần nhiên nói.

"Hắc Kim có bao nhiêu tỷ lệ thành công?" Một bên Geel hướng về thốt Mann hỏi, giọng nói kia vẫn như vậy lạnh lẽo.

"Vẫn cùng trước đây như thế, cơ hồ không có bất kỳ tỷ lệ thành công." Thốt Mann thoáng trầm tư một chút nói.

"." Geel trầm mặc không nói, có điều cặp mắt kia bên trong đột nhiên toát ra từng tia một ánh náy. Hay là vì lúc trước động viên Bàn Từ này lời nói.

"Người tin tưởng trực giác sao?" Nhìn Geel, thốt Mann đột nhiên nở nụ cười, cặp mắt kia trung lưu lộ ra từng tia một ánh mắt giao hoạt.

"Trực giác?" Geel lắc đầu, đối với những kia cổ quái kỳ lạ Ma Pháp Sư tới nói, hay là trực giác là rất quan trọng đồ vật, thế nhưng đối với một tên chiến sĩ tới nói, lớn nhất dựa vào vẫn là thực lực.

Thốt Mann đột nhiên bằng rơi xuống tấm kia để chân của hấn đều chạm không tới mặt đất ghề đá, từ từ hướng về ngoài cửa đi đến, đi tới này phiến khép hờ cửa gỗ bên cạnh, thốt Mann đột nhiên nghiêng đầu qua, hướng về Geel nói: "Trực giác của ta nói cho ta biết, Hắc Kim nhất định sẽ thành công. Đó là thuộc về một Đại Ma đạo sư trực giác."

"Sau đó thì sao?" Geel có chút không rõ thốt Mann cử động.

"Nhiều như vậy điểm còn có hấn lang trứng đầy đủ để cho người đồ mắt , tin tưởng hiện tại mấy cái quốc gia người đã theo dõi Hắc Kim, vì lẽ đó." Thốt Mann mỉm cười nói.

"Minh bạch!" Không cần quá nhiều ngôn ngữ, Geel chậm rãi đứng lên, cầm lấy chuỗi này đặt ở trên đài đá rộng tay kiểm.

Ở Ma Pháp Trận Hồng Quang bên dưới, chuỗi này rộng tay kiểm lập loè ra một loại màu đỏ nhạt hào quang, lúc sáng lúc tối trong lúc đó, làm như hưng phấn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: gió nổi mây vần

Thất Nhạc viên bên trong không ngừng vang lên "Rầm rầm" tiếng nổ lớn, chỉ thấy toà kia cao vút trong mây trên ngọn núi tỏa ra đủ loại màu sắc ánh sáng lộng lẫy, đó là nổ tung, các loại phép thuật tỏa ra hiệu quả, đồng thời còn phi thường có tiết tấu, có tần suất . Đại khái mỗi 30 giây liền sẽ xuất hiện một lần.

Nhìn thất: mất Nhạc Phong, thành trấn trên quảng trường ngoại trừ số ít mấy người, còn lại toàn bộ hóa đá, từ tiếng thứ nhất vang lên cho đến bây giờ, thanh âm kia liền không có đình chỉ quá.

"Tên béo đáng chết kia đến tột cùng chuẩn bị bao nhiêu Ma Pháp Quyền Trục?" Tóc đen người trẻ tuổi một trán hắc tuyến, cặp mắt kia bên trong bốc cháy lên một trận ngọn lửa hùng hực.

Quá hèn hạ, vào lúc này tóc đen người trẻ tuổi cuối cùng đã rõ ràng rồi tên béo đáng chết kia tại sao có thể tàn sát ma thú hơn 300 con rồi. Chỉ cần có số lượng nhất định Ma Pháp Quyền Trục, như vậy coi như là một người bình thường cũng có thể tàn sát không ít ma thú, huống chi Bàn Từ thực lực cũng không kém.

Thành trần trên quảng trường lại khôi phục lúc mới đầu đáng dấp kia, hơn bốn mươi người tụ tập ở hoàn toàn trống trải trên quảng trường, tuy rằng vẫn có vẻ thừa thớt trống vắng, thế nhưng là gia tăng rồi không ít người khí.

Hơn nữa vào lúc này, thành trần trong quảng trường không chỉ là những người trẻ tuổi tinh anh, càng có mười mấy trên người mặc đủ loại màu sắc hình dạng áo giáp, tay cầm nhiều loại vũ khí Thủ Hộ Giả.

Tất cả mọi người đưa mắt đặt ở thất: mất Nhạc Phong trên.

"Tên béo đáng chết kia dĩ nhiên leo lên thất: mất Nhạc Phong, lẽ nào hẳn muốn chịu chết sao?" Thân mang một thân màu đỏ rực áo giáp Eve vung một cái mái tóc màu đỏ, hướng về bên cạnh Adam nói rằng.

Adam không hề trả lời, chỉ là cặp mắt kia nhưng vẫn không có rời khỏi thất: mất Nhạc Phong, ở trong đó toát ra một loại khiến người ta không ai không rõ ràng ánh mắt.

Thất: mất Nhạc Phong, đó là Thủ Hộ Giả cũng không có thể leo tồn tại, đây là Thất Nhạc viên quy định. Có điều tuy rằng chưa từng có một người leo lên khuyết điểm Nhạc Phong, thế nhưng mỗi một cái Thủ Hộ Giả đều hết sức rõ ràng, thất: mất Nhạc Phong cũng không phải bọn họ có thể leo lên thành công.

Nguyên rủa nguyên điểm, đó là một chi cần nhớ tới liền trong lòng cảm giác được hoảng sợ địa phương. Có thể làm cho cấp cao ma thú kém hóa nguyên rủa, đó dạng nguyên rủa?

.....

Hàn Phong lạnh lẽo, này lạnh suu suu Lãnh Phong hóa thành ...nhất bước bình tĩnh linh ở trong không khí du đãng, hô một cái chính là bạch khí bốc lên, hút một ngụm, chỉ cảm thấy trong lỗ mũi tất cả đều là đồng khí.

Bất quá đối với Bàn Tử tới nói những này cũng không phải vấn đề, vấn đề lớn nhất là.

"Mahler Kopeck, buổi cây này quái : trách hoa đại khái chỉ có thể trị : xứng đáng mấy chục kim tệ đi." Bàn Tử một tay cầm lấy trên vách núi lòi ra Nham Thạch, một tay nắm bắt một Ma Pháp Quyền Trục làm bầm bầm bầm nói.

Khi hẳn phía trên, cách hẳn cái trần không tới mười mét cự ly mọc ra một đóa dài chừng ba mét, bề rộng chừng 1 mét màu đỏ rực đóa hoa, đóa hoa thành tám cánh hoa, chia làm bốn đôi điệp hợp lại cùng nhau, ở đóa hoa bên trong nhưng là một tấm không lồ vô cùng cái vỏ, cái vỏ lên trước một trào,

Liền phun ra một luồng hương thơm khí tức, khiến người ta sung sướng mê mê, thư thái không ngớt.

Kiếp trước từ nhỏ liền sinh sống ở hoàn cảnh ác liệt bên trong Bàn Tử thật sâu rõ ràng, có vài thứ càng là Mỹ Lệ, càng là cao quý, như vậy liền càng nguy hiểm, tựa như cùng trước mắt đóa hoa này như thế.

Này mùi thơm tuy rằng hết sức say lòng người, thế nhưng nghĩ hơn nhiều, nhưng là sẽ phải nhân mạng.

Bàn Tử sờ dĩ hồi lâu không có ném ra Ma Pháp Quyền Trục, hoàn toàn là bởi vì hẳn ở tính toán đóa hoa kia giá trị, một cây lại một cây quái lạ thực vật bị : được Bàn Tử tàn phá đi, vẫn còn không có cách nào thu thập, loại tâm tình này có thể tưởng tượng được.

Bàn Tử vì để cho chính mình chẳng phải phiền muộn, vì lẽ đó làm hết sức ở đem những thực vật này giá trị đề thấp, như vậy trong lòng hẳn có thể thoải mái chút.

"Oanh" một tiếng, này tản ra phương hướng hơi thở đóa hoa ở ngọn lửa hùng hực bên trong không ngừng thiêu đốt, nhìn này óng ánh ánh lửa, Bàn Tử trong miệng nói nhỏ nói: "Lão tử coi như xem yên hỏa rồi."

Một chỗ lại một nơi nguy hiểm bị : được Bàn Tử dùng Ma Pháp Quyền Trục tiêu diệt , những kia thực vật rất nguy hiểm, nguy hiểm để Bàn Tử thậm chí ở một số thời điểm cũng cảm thấy vương tay chân, đặc biệt là bò đến đại khái 100 mét cao này mấy chục cây quanh co khúc khuỷu mang đâm dây leo, này nhằm phía Bàn Tử tốc độ nhanh địa làm người trở mắt ngoác mồm, nếu như không phải Bàn Tử phản ứng nhanh, sợ là hiện tại đã biến thành một bộ da bọc xương thi thể.

Có điều này dây leo cũng không có gì hay kết quả, chọc tới Bàn Tử kết cục chính là bị : được hoàn toàn biến mất, liền ngay cả nhỏ tí tẹo bột phấn đều không có lưu lại.

Ngửa đầu nhìn ngó này vẫn không gặp đỉnh đỉnh núi, Bàn Tử hai mắt hơi có chút ửng hồng, đột nhiên tức giận nói: "Bất cứ giá nào."

Cũng không biết một câu nói này là ở cùng ngọn núi phân cao thấp hay là đang cùng mình phân cao thấp.

.....

Trong không khí nổi lên một con lửa giận, một luồng viêm Miêu không lớn thế nhưng nhiệt độ nhưng cực cao lửa giận.

Hai tay móng tay đã sâu sắc rơi vào ghế tựa giữ cánh tay bên trong hồ ly Tể Tướng sắc mặt âm trầm nhìn lão công tước, mà lão công tước nhưng là một bộ thần nhiên nơi chỉ thái độ, không sợ hãi không thích.

Đặt ở bàn ăn trung ương nhất Ma Pháp Trận đã mất đi hiệu quả, tất cả card pháp thuật phiến tuy rằng đều biến mất, thế nhưng hết thảy quá trình đều bị người ở chỗ này bắt được trong mắt.

Hoàng Gia học viện bên trong ưu tú nhất thiên tài, hồ ly Tế Tướng tôn tử là bị lão công tước tôn tử tên ngu ngốc kia giết chết. Nhảy lên điểm vào thời khắc ấy ngưng hẳn, mà điều này cũng làm cho mang ý nghĩa trận này Thất Nhạc viên đánh cờ là lão công tước thắng.

Đương nhiên, đó cũng không phải tổng thể, thế nhưng có mấy người nhưng một mực sẽ đem tất cả quá trình xem là tổng thể, mặc dù bọn hắn chỉ là người đứng xem.

"Bệ hạ, ta có chút không thoải mái, cho nên muốn hiện tại liền trở lại trong phủ giải lao." Hồ ly Tế Tướng một đôi mắt ánh mắt lấp lánh, sắc mặt đột nhiên ung dung đi, hướng về Hồng Bảo Thạch Đại Đế nói rằng.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế thoáng sau khi trầm tư một chút, gật gật đầu.

"Lại một cái rồi đi." Nhìn hồ ly Tế Tướng rồi đi bóng lưng, lão công tước đột nhiên cười nhạt lấy nói rằng.

To lớn một phòng ăn, vào lúc này cũng chỉ còn sót lại hai người, một là Hồng Bảo Thạch Đại Đế, một cái khác chính là lão công tước rồi.

Khi chiếm được Giáo Đình cùng hiệp hội phép thuật tin tức sau, những đại thần kia không có một có thể ở an ổn ngồi xuống, mỗi một người đều tìm đủ loại lý do rồi đi phòng ăn.

Những kia lý do có thể nói phải cổ quái kỳ lạ, khiến người ta chỉ có thể nhìn mà than thở.

"Người chẳng lẽ không sốt ruột sao?" Hồng Bảo Thạch Đại Đế mỉm cười với Hướng lão Công Tước hỏi, nụ cười kia bên trong rõ ràng mang theo một loại bồn chồn tâm ý.

"Sốt ruột? Tại sao sốt ruột? Thất Nhạc viên hai vị kia Ma Đạo Sư sẽ đứng ra. Bệ hạ của ta, người nên biết Thất Nhạc viên thực lực." Lão công tước bình tĩnh về phía Hồng Bảo Thạch đại địa nói rằng.

"Ta nhớ tới Thất Nhạc viên sức mạnh chỉ bảo đảm ở Thất Nhạc viên trong phạm vi an toàn đi." Hồng Bảo Thạch Đại Đế từ từ đem một đôi tay đặt ở trên bàn ăn, cặp kia gờ nua trên tay hiện đầy vết thương dấu vết lưu lại.

"Nếu là Geel Chiến Vương đem Hắc Kim đưa tới, như vậy đương nhiên sẽ không ném Hắc Kim mặc kệ." Lão công tước cười khê, tựa hồ tất cả mọi thứ đều ở nằm trong kế hoạch.

"Mặt khác, bệ hạ của ta, người thật sự sẽ trở mắt nhìn một người tuổi còn trẻ anh hùng chết trẻ sao?" Lão công tước chuyển đề tài nói.

". Nhiều năm như vậy, không nghĩ tới người vẫn cùng năm đó như thế xem ra vô cùng gần gũi, thế nhưng là giống như con hồ ly như thế giáo hoạt." Nghe lão công tước, Hồng Bảo Thạch Đại Đế thân thể đột nhiên về phía sau khuynh đảo, vững vàng dựa vào ghế Từ Thượng, trên mặt toát ra một loại nụ cười nhẹ nhõm.

"Anh hùng, Đúng vậy a, A Nhĩ Ars đế quốc đến tốt cùng bao lâu chưa từng xuất hiện anh hùng? Cần mới mẻ dòng máu đến kích thích đế quốc vận hành, bây giờ A Nhĩ Ars đế quốc cần một anh hùng. . . ." Hồng Bảo Thạch Đại Đế mỉm cười với rừ rừ nói.

.

Mười mấy ngày thời gian, nói trường cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, thế nhưng không thể nghi ngờ là để một cái quốc gia, mấy người phải ra chính mình tình nguyện bộ đội tuyệt đối không có bất kỳ vấn đề gì.

Mà mệnh mang vương triều liền chiếm ưu thế lớn nhất.

Tuyết Lang số vẫn lẳng lặng bỏ neo ở Thất Nhạc viên bên cảng, thế nhưng trên thuyền thủy thủ nhưng trở nên bận rộn, này mấy môn Ma Pháp Bào không chỉ có lau bóng lưng, hơn nữa toàn bộ nhắm ngay Thất Nhạc viên cửa ra cái kia Ma Pháp Trận.

Hết thảy theo Tuyết Lang tiêu chí than đen màu đại cánh bướm đều dương lên, bị gió thổi đến phình.

"Người là không phải nhìn nhầm? Đúng là cái tên mập mạp này một người lấy được sáu viên hãn lang trứng?" Nhìn trong tay trên bức họa cái kia đáng yêu hàm hậu Bàn Tử, Kim Cốc Tướng quân một mặt hồ nghi hướng về người trước mắt nói rằng.

"Không có sai, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đây là bệ hạ tự tay cho ta, hẳn là Vương Triều Trung cái kia bộ ngành bên trong ghi lại tư liệu." Trên người mặc màu trắng quân trang, khoác trắng như tuyết áo choàng người trung niên hướng về Kim Cốc nói rằng.

Người trung niên kia dung mạo rất văn nhã, mái tóc dài màu xanh lam, trong cặp mắt toát ra chính là một loại ánh sáng diu diu, lại phối hợp này một thân trang phục màu trắng, tựa như cùng một ôn văn nhã Tế Tự.

"Lão đại, người chắc chắn chứ?" Kim Cốc Tướng quân lại một lần nữa hướng về người trung niên xác định nói.

"Ân. Đại khái là như vậy đi." Người trung niên khẽ mỉm cười, lộ ra một cái hàm răng trắng nõn, mang cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác.

"Tên béo đáng chết kia lại có thể giết chết một con hơn hai mươi người tiểu đội? Còn nghĩ Tam hoàng tử đánh thành trọng thương?" Kim Cốc Tướng quân lăm bằm lăm bầu kinh ngạc nói.

Lúc này, một người tuổi còn trẻ thủy thủ đột nhiên chạy tới, hướng về Kim Cốc Tướng quân nói rằng: "Tướng quân, hết thấy đều chuẩn bị xong, hiện tại cần tiến công sao?"

"Tiến công? Dựa vào, người ngốc hử, tiến công Thất Nhạc viên đó là muốn chết, chuẩn bị kỹ càng, chờ Hugo Tướng quân mệnh lệnh." Kim Cốc Tướng quân sắc mặt biến thành màu đen khiển trách.

"Hugo. Tướng quân. ?" Tuổi trẻ thủy thủ trong miệng yên lặng niệm danh tự này một lần, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì, cặp kia nhìn phía người trung niên trong ánh mắt toát ra một loại khiếp sợ mà lại sùng bái ánh mắt.

Hugo, vị kia thần bí Tuyết Lang quân đoàn Quân Đoàn Trưởng? Tuổi trẻ thủy thủ đây là lần thứ nhất nhìn thấy vị này trong truyền thuyết Quân Đoàn Trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: chúng thần nguyên rửa

Mặt biển rất bình tĩnh, chỉ là tình cờ gió biển thổi quá, sẽ vén lên từng tầng từng tầng Liên Y, cùng Lam Thiên tương xứng tựa như cùng hai mặt không lồ vô cùng gương, một mặt là Hạo Nhiên rộng lớn ngày, tình cờ có một từng mảnh từng mảnh Phù Vân xẹt qua, một mặt là nhìn không thấy bờ biển rộng, tầng tầng lớp lớp hải vân tựa như cùng cá trên người vậy, đây là một phiên an tĩnh Thiên Địa.

Có điều làm người kỳ quái là ở Tuyết Lang số Phuong Viên mấy ngàn mét trong phạm vi càng là không nhìn thấy một con cá lướt ra khỏi mặt biển, phải biết ngay ở ngày hôm qua thời điểm, trên thuyền thủy thủ còn đã từng kinh ngạc phát hiện một nhánh toàn thân dài chừng 1 mét có vàng rực rỡ vậy cá ngữ california quần.

"Lão đại, người là không phải đem cái kia cũng mang đến?" Kim Cốc xem xét nhìn Tuyết Lang số chu vi, đột nhiên đưa mắt đặt ở hải lý.

Đáng tiếc chính là một mảnh gió êm sóng lặng, thế nhưng Kim Cốc cặp kia chuông đồng tựa như con mắt vẫn không chịu từ bỏ, làm như phải đem đáy biển nhìn thấu.

"Ân." Người trung niên hơi cười cợt, trên mặt toát ra một loại dị thường hiền hoà vẻ mặt bình thản, tựa hồ mặc kệ món đồ gì cũng đánh động không được người trung niên tâm, hết thấy đều nhẹ như mây gió.

". Dựa vào. Lần này là lớn đến mức nào tình cảnh?" Kim Cốc trong lòng thầm nói, cái kia nhưng là lão đại Adrian tuyệt không dễ dàng vận dụng đồ vật a.

"Bàn Tử, người tự cầu phúc đi." Kim Cốc đột nhiên nhìn phía Ma Pháp Trận trên xuất hiện kiêu diễm hào quang màu tím, đó là Thất Nhạc viên sắp mở ra tiêu chí.

.....

"Bao nhiêu thước?" Sở mắt mắt nhìn một chút phía dưới, Bàn Tử không khỏi rút đầu một cái, ở nơi này độ cao nếu như té xuống, phỏng chừng hẳn sẽ trực tiếp biến thành một đồng khối thịt.

Tiếp theo Bàn Tử lại ngửa đầu nhìn phía mặt trên, vẫn là cao như vậy, toà này thất: thất Nhạc Phong thật giống mặc kệ hẳn làm sao leo lên đều không có phần cuối.

Bàn Tử đã không nhớ rõ hẳn xoa bỏ đi bao nhiêu cổ quái kỳ lạ thực vật, chỉ là theo hẳn leo lên độ cao càng cao, hẳn trong không gian giới chỉ Ma Pháp Quyền Trục cùng Mana Recovery Potion lại càng ít, đồng thời Bàn Tử lòng đang nhỏ máu, đây là một bút từ đầu đến đuôi mua bán lỗ vốn.

Lúc trước bắt kẻ là đập ra Ma Pháp Quyền Trục hay hoặc là uống xong khôi phục thuốc cũng có thể gián tiếp thu hồi thành phẩm, thế nhưng hiện tại. Đây một đồng chông kim tệ đập ra đến liền chỉ có thể nhìn thấy từng mảng từng mảng óng ánh yên hòa.

Có điều dễ Bàn Tử cảm giác được may mắn là, theo hán tăng lên trên, những kia cổ quái kỳ lạ thực vật đã càng ngày càng ít, hán hoàn toàn có thể giảm thiểu một ít không cần thiết tồn thất.

Thế nhưng không may mắn chính là, càng ngày càng lạnh , bò càng cao, như vậy nhiệt độ liền càng thấp, Bàn Tử tận lực ở cạnh nhanh chóng leo lên đến giảm bớt lạnh giá.

Bàn Tử chân đạp ở một khối đột xuất Nham Thạch trên đá, thế nhưng đang lúc này đột nhiên"Đồ" một tiếng, Nham Thạch ở trong chớp mắt đổ nát , biến thành một trận đá vụn cuộn cuộn hướng phía dưới rơi đi.

Mà Bàn Tử thì lại tay mất lạnh lẽo bắt được góc trên bên phải một viên nghiêng xuyên cây nhỏ,

Cả người treo ở giữa không trung.

"Dựa vào." Bàn Tử cái trán kinh ra một con mồ hôi lạnh, ở xung quanh tìm kiếm một phen sau, tay trái bắt được phía trên một tảng đá, sau đó đi thường ma lưu đạp lên mặt khác một khối nham thạch.

Lúc này Bàn Tử mới xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, sờ sờ nhịp tim đập của chính mình, trong miệng đồ lẩm bầm nang nói xem ra trọng lượng quá to lớn cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

Cảnh tượng như vậy đã không biết xuất hiện bao nhiêu lần, có điều cũng may mỗi lần đều cũng có kinh không hiểm, Bàn Tử thần kinh cũng rất lớn điều : con, tuy rằng mỗi lần đều là lòng vẫn còn sợ hãi, thế nhưng tốt xấu còn có thể chịu nổi.

"Đó?" Bàn Tử trong lúc vô tình nhìn phía phía trên, đang lúc này con mắt của hán phát hiện một cái cảnh tượng kỳ quái.

Ở phía trên, này cùng thiên tướng liền chỗ đỉnh núi, càng là xuất hiện một cổ quái Ma Pháp Trận, Ma Pháp Trận thành hình tròn, tản ra màu đỏ nhạt vàng sáng, trong đó đường nét phức tạp trình độ khiến người ta trở mắt ngơ ngác mờ mịt. Ma Pháp Trận đem đỉnh núi chăm chú bao bọc lấy, tựa như cùng cho một con che trời cánh tay trông lên một màu đỏ thù hoàn.

Lúc này một luồng hùng hực thiêu đốt cảm giác đột nhiên ăn mòn Bàn Tử ngực, đột nhiên không kịp chuẩn bị Bàn Tử suýt chút nữa không một con trông xuống ngọn núi đi.

"Dựa vào." Một tay vững vàng bắt được phun ra góc cạnh rõ ràng tảng đá, Bàn Tử xạm mặt lại về phía trong lòng nhìn tới, cặp kia không lớn con mắt đột nhiên trợn tròn lên.

Khi hán trong lòng, Hồ Phù dĩ nhiên đột ngột xuất hiện, này vàng rực rỡ màu sắc chính đang không ngừng lập loè, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh.

"Cái kia Ma Pháp Trận?" Bàn Tử đây là lần thứ nhất phát hiện Hồ Phù không trải qua hán triệu hoán liền tự mình xuất hiện.

.....

"Hon một ngàn mét, này tên béo đáng chết dĩ nhiên leo lên đến hơn một ngàn mét." Tóc đen người trẻ tuổi một đôi mắt trợn lên Viên Viên , này rầm rầm tiếng vang cùng ánh lửa dừng lại ở hơn một ngàn mét vị trí, vì lẽ đó mặc dù bọn hán lúc này không nhìn thấy Bàn Tử. Thế nhưng là có thể rõ ràng phán đoán Bàn Tử đến tột cùng đến cái nào vị trí.

Mà này hơn một ngàn mét, vẫn là nửa giờ trước , cho tới hiện tại.

"Tên Béo kia rất mạnh." Mặt không hề cảm xúc đại hán đi tới tóc đen người trẻ tuổi bên cạnh thân nhiên nói.

Là rất mạnh, dù cho có thể lực khôi phục thuốc, có Ma Pháp Quyền Trục mở đường, sợ là phổ thông cấp cao chiến sĩ căn bản không khả năng leo lên đến loại kia độ cao.

Phản ngọn núi không chỉ có là một việc tốn sức, càng phải đề ý kỹ xảo. Kỹ xảo thuần thực, thân thể linh hoạt, so với người bình thường leo lên một ngọn núi cao sử dụng thời gian sẽ thiếu rất ít.

Mà người mập mạp kia, cho đến bây giờ chỉ có điều dùng thời gian hai tiếng mà thôi, mà này không chỉ có mang ý nghĩa Bàn Tử có phi thường phong phú phản ngọn núi kỹ xảo, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) hơn nữa này phân độ linh hoạt cùng thân thể cũng là cực kỳ không phù hợp .

"Đại khái người mập mạp kia đã tiến vào này Phiêu Miểu mây mù giữa đi." Tinh linh tộc Ma Cung Thủ quang lợi liếc mắt một cái thất: mất Nhạc Phong thoáng trầm tư một chút nói rằng.

"Quang lợi ca ca, thật không có người có thể bò lên trên ngọn núi kia sao?" Tiểu Ái mét nhiên tò mò hướng về quang lợi hỏi.

"." Quang lợi một lát không nói, nếu quả như thật là, cái kia đã biến mất ở trong mây mù Bàn Tử tính là gì?

Những người bảo vệ ánh mắt từ khi đặt ở phía trên ngọn núi sau liền từ đến không hề rời đi quá, so với những này tình nguyện chúng tôi nói, đối với toà kia bị : được nguyên rủa ngọn núi, bọn họ mồ mả càng nhiều.

Theo Cổ lão điển tịch ghi chép, đang đến gần đỉnh núi địa phương có một Ma Pháp Trận, cái kia Ma Pháp Trận là một có thể cắn nuốt mất hết thầy Ma Pháp Trận.

Ngay cả là uy lực mạnh mẽ phép thuật, cũng sẽ bị hoàn toàn cắn nuốt mất.

Cái kia Ma Pháp Trận được gọi là chúng thần nguyên rủa, đó mới là tại sao không ai có thể leo lên đi đích thực chánh: đang nguyên nhân.

Chúng thần nguyên rủa, này đến tột cùng là một ra sao Ma Pháp Trận, trên điển tịch cũng không có ghi chép, thể nhưng có thể tưởng tượng chính là cái kia Ma Pháp Trận nhất định có thể sánh ngang cầm chủ.

"Tên béo đáng chết kia." Eve nhẹ nhàng đem trên trán này sợi hồng như lửa tóc vuốt đến một bên, một đôi con mắt màu đỏ chăm chú nhìn chăm chăm thốt: mắt Nhạc Phong.

Đang lúc này, chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang thật lớn từ thốt: mắt Nhạc Phong bên kia truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: trứng ma thú

Ma pháp gì trận có thể được gọi là chúng thần nguyên rủa?

Ầm ầm nổ vang ở thốt: mắt Nhạc Phong trên đột nhiên vang lên, thanh âm kia như cùng đi tự tuyên cổ Cự Nhân hò hét, làm cho cả Thất Nhạc viên cũng bắt đầu run rẩy lên, nếu như cùng thể giới vẫn là mới bắt đầu thời gian Chư Thần Sang Thế thời gian rít gào, tuyên truyền giác ngộ.

Hết thầy đều đang lay động, rì rào bụi tiết từ trên thành trấn những kia đã lâu không trải qua người ở dân cư bên trong không ngừng hạ xuống, theo gió chung quanh tung bay, liền ngay cả thành trấn quảng trường cũng chịu ảnh hưởng, dường như bỗng đứng ở thành trấn trên quảng trường quất nổi lên một trận bão cát.

Xa xa, càng là kinh người.

Từng tiếng sợ hãi tiếng kêu gào từ thành trấn ở ngoài cây cối bên trong không ngừng truyền ra, này tiếng gầm gừ có lớn có nhỏ, đại như là lớn hùng gào thét, sư tử, tiểu nhân: nhỏ bé nhưng là thấp giọng gào thét, nhẹ giọng nghẹn ngào. Bất kể là thanh âm gì đều mang theo một loại mãnh liệt cảm giác sợ hãi, là một loại đến từ nội tâm nơi sâu xa nhất hoảng sợ.

Thất Nhạc viên bên trong chưa từng có cảnh tượng, bầu trời phương xa bên trong bóng đen trùng trùng điệp điệp, mấy chục con có thể phi hành ma thú kinh thố bất an hướng về bầu trời phóng đi, làm như muốn chạy trốn thoát: cõi Thất Nhạc viên toà này lao tù, này từng đôi cực xúc bất an con mắt hiện ra một loại điên cuồng đồ ửng. Cây cối bên trong, từng trận bay nhanh thanh âm của biến thành cao thấp đập trùng thủy triều tiếng, xuyên thấu qua khe hở, mơ hồ có thể nhìn thấy to to nhỏ nhỏ ma thú ở cây cối bên trong dường như con ruồi mất đầu loạn đụng phải.

Pháp Sư Tháp đỉnh, lão mập nụ cười trên mặt triệt để động lại, này mập mập thân thể đang hướng về một bên khuynh: nghiêng đi.

Cho tới gầy ông lão cũng không khá hơn chút nào, một chén nước trà vừa muốn uống xong, nhưng là nương theo lấy này rung động dữ dội, trong ly nước liên quan lá trà dội ở trên mặt.

Nước không bông, thể nhưng lá trà nhưng bay lá tả đôn dập, toàn bộ khuynh tả tại gầy ông lão tấm kia gầy gò trên mặt.

"Xảy ra chuyện gì?" Gầy ông lão sắc mặt tái nhợt địa nắm bắt cốc, này lơ mờ tối tầm trong đôi mắt ánh lửa thoáng hiện.

Lúc này suýt chút nữa va vào tấm kia cứng rắn bàn góc cạnh lão mập ánh mắt đình trệ ở một bộ trên tấm hình, chỉ thấy nằm ở này màu đỏ Ma Pháp Trận phía dưới Bàn Tử dụng cả tay chân, dị thường ma lưu xuyên qua cái kia màu đỏ Ma Pháp Trận.

"Hắn dĩ nhiên đi vào? Chúng thần nguyên rủa? Hắn dĩ nhiên đi xuyên qua rồi hả?" Lão mập trở mắt ngoác mồm nhìn hình ảnh, cặp kia không lớn con mắt suýt chút nữa không lờ ra viền mắt.

.....

"Ma pháp này trận đến tột cùng cùng Hồ Phù có liên hệ gì?" Bàn Tử lòng vẫn còn sợ hãi nhìn đã xuyên qua Ma Pháp Trận, trong miệng nói nhỏ nói.

Vừa nãy hấn chỉ có điều dùng Hồ Phù nhẹ nhàng chọc vào một hồi này Ma Pháp Trận, nhưng là ai có thể nghĩ đến càng là đưa tới toàn bộ Thất Nhạc viên chấn động.

Bàn Tử phản ứng đúng là rất nhanh, bởi vì lúc trước bao nhiêu có chút chuẩn bị tâm lý, ở nổ vang một khắc đó, nhanh chóng đem Hồ Phù đút vào trong lòng, thân thể gắt gao dính sát thất: mất Nhạc Phong,

Hai tay vững vàng nắm lấy một khối cứng, rắn lõi thạch, thế nhưng người không biết tự ít đi không được một trận kinh tâm động phách.

"Cũng còn tốt không có chuyện gì." Nhìn Ma Pháp Trận trên cái kia bị : được Hồ Phù chọc ra tới từ nhỏ biến thành lớn chỗ hồng, Bàn Tử không tự chủ được dùng tay phải sờ mò lồng ngực của mình.

Tìm đập bình thường.

Nhìn trong lòng Hồ Phù, Bàn Tử không khỏi lộ ra một bộ đắm chiêu biểu hiện, Hồ Phù bên trong không chỉ có có độc lập không gian, hơn nữa còn có thể chọc thủng Ma Pháp Trận. Ngày Hồ Phù đến tới cùng lai lịch ra sao?

Bàn Tử bản năng hi vọng đem hết thầy đều nắm trong lòng bàn tay, thế nhưng trên thực tế, đối mặt Hồ Phù, hấn tự như cùng ngược đầu nhìn lên đám mây con kiến, cái gì cũng không nhìn thấy.

Vàng rực rỡ ánh sáng lộng lẫy vẫn ở chỗ cũ lập loè, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh, Bàn Tử ngẩng đầu nhìn phía phía trên, lúc này hấn đột nhiên phát hiện cách hấn có mấy trăm mét cự ly chỗ đỉnh núi một chỗ ao hãm đi vào ngọn núi thành nơi đó có một đen thùi cửa động.

"Cái kia cửa động cùng Hồ Phù. ?" Bàn Tử con mắt đột nhiên trở nên sáng như tuyết sáng như tuyết .

Tiếp theo Bàn Tử cũng không quản ba bảy hai mươi mốt, tiếp tục dụng cả tay chân, hướng về này cửa động bò tới.

.....

Nhìn về mặt đột nhiên trở nên trở nên nghiêm túc Adrian, Kim Cốc muốn mở miệng, thế nhưng chung quy nhịn được. Đây là hấn lần thứ ba nhìn thấy Adrian từ loại kia nghe tiếng vẫn nhạt về mặt trở nên nghiêm túc cực kỳ.

Lần đầu tiên là Adrian ở khi còn trẻ đã từng cùng hiện tại ở Ngân Nguyệt Đại lục danh tướng bảng xếp hạng thứ chín mươi bảy vị người trẻ tuổi kia tiếp xúc thời điểm.

Mà lần thứ hai, nhưng là Adrian ở Đức Nhĩ man quần đảo phụ cận đụng với cái kia đồ vật thời điểm.

Đây là lần thứ ba.

Có điều Kim Cốc nhưng cũng rõ ràng, này ảm ảm nổ vang lại có thể truyền tới Thất Nhạc viên ở ngoài, ở trong đó nhất định xảy ra chuyện gì không đơn giản sự tình.

"Mịa nó, đó." Chánh: đang âm thầm trầm tư Kim Cốc đột nhiên bị : được một trận "Vù vù" tiếng vang đánh thức, vù vù thanh âm của từ đằng xa mà đến, cấp tốc mà lại mạnh mẽ, tự như cùng một trận nhỏ Cự Phong quét lên như thế.

Ngẩng đầu nhìn phía nơi xa Kim Cốc đột nhiên phát hiện ở phía xa bầu trời mấy chục bóng đen đang hướng về bên này nhanh chóng di động tới, nhìn cẩn thận một ít.

Kim Cốc con mắt đột nhiên trợn lên dường như chuông đồng như thế.

Này dĩ nhiên là mấy chục phi công, trên người mặc màu đỏ đơn bạc giáp da kỵ sĩ dưới khổ cười một loại rất cổ quái ma thú, này ma thú thân thể tựa như xà, đầu thô đuôi tể, có chừng dài bốn, năm mét, một thân đen kịt như mực vẩy dưới ánh mặt trời tản ra một loại màu đen vàng sáng.

Một đôi dài chừng bảy, tám mét, bề rộng chừng ba, bốn mét cánh trên hiện đầy màu đen linh vũ, lông chim sắc bén như dao, cái kia đuôi càng là kinh người, phần sau xoạc chân chia làm bảy cái nhuệ khẩu, mỗi một cái nhuệ khẩu cũng như cùng dao găm như thế.

"Cánh chim xà đội kỵ binh, xem ra Hồng Nguyệt đế quốc vì Na Lục viên hấn lang tướng cũng dưới vốn liếng." Nhìn này đen thùi bóng người, Adrian trên mặt nghiêm túc đột nhiên vừa chậm, đổi thành một loại nụ cười nhàn nhạt, lại biến thành một bộ nhẹ như mây gió ung dung về mặt.

"Cánh chim xà đội kỵ binh? Đó chính là trong truyền thuyết Hồng Nguyệt đế quốc át chủ bài?" Nhìn chính đang hướng về bên này di chuyển nhanh chóng mấy chục bóng đen, Kim Cốc trong lòng lại là một trận kinh hãi.

Nhanh, thật sự rất nhanh, ở hí hí tiếng gào bên trong, chỉ là trong nháy mắt, vũ ung xà đội kỵ binh cũng đã vô ích trì gần nghìn thước cự ly.

.....

Bên trong rất đen, đây là Bàn Tử đối với bên trong động cảm giác đầu tiên, ở trong đó có làm như chỉ có vô biên hắc ám, cái gì cũng làm cho người bất giữ không tới.

Đứng cửa động bên cạnh, Bàn Tử nhìn như thế bên trong động, sau đó cẩn thận từng li từng tí một hướng về phía dưới nhìn tới, hết thấy tất cả đều đã biến thành điểm đen, ở nơi này vị trí có thể triệt triệt để để quan sát toàn bộ đảo.

"Đến tột cùng có nên đi vào hay không đây?" Nhìn trong lòng cấp tốc lấp lóe đã đạt đến mức cực hạn dường như loại nhỏ mặt trời Hồ Phù, Bàn Tử không khỏi lộ vẻ do dự.

Trời mới biết bên trong có cái gì, vạn nhất lại giống như kiếp trước như thế tới một lần đột nhiên tới tai bay vạ gió, béo như vậy từ liền thật sự khóc không ra nước mắt.

Đối với thót Mann cam kết hẳn đã hoàn thành, đại khái cái kia gầy lùn ông lão đang đối mặt hai tên khốn kiếp kia thời điểm có thể ưỡn ngực sau đó phi thường kiêu ngạo nói một câu, lão tử thắng.

Mà bây giờ chống đỡ lấy Bàn Tử còn không dự định rời đi chính là cái này thần bí hang động. Được gọi là nguyên rủa nguyên điểm thất: mất Nhạc Phong trên hang động, trong đó đến tột cùng ẩn giấu đi cái gì?

Bàn Tử lại bắt đầu củ kết liễu, bước vào đi? Đến tột cùng là Thiên đường, hay hoặc là địa ngục?

"Đáng chết treo hướng trên, bắt từ vạn vạn năm." Đi ngang qua một phen Thiên nhân giao chiến sau khi, Bàn Tử một đôi mắt lại bắt đầu ửng hồng rồi.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử tay nâng Hồ Phù, cẩn thận từng li từng tí một hướng về bên trong động sờ soạng.

Hồ Phù ánh sáng chiếu sáng toàn bộ hang động, vừa bước vào trong hang động Bàn Tử trong nháy mắt liền ngây ngẩn cả người.

Hang động trong vách tu sửa rất bằng phẳng, bằng phẳng tựa như cùng một mặt diện Ông ả, bóng mượt gương, tuy rằng trải qua sự ăn mòn của tháng năm, mặt trên xuất hiện đạo đạo cực kỳ nhỏ bé vết nứt, hiện đầy tro bụi, thế nhưng vẫn có thể có thể thấy rõ ràng.

Bách họa, tranh vẽ trên tường, phảng phất là từ Cổ lão thời đại liền bắt đầu bách họa, tranh vẽ trên tường, vẫn lên trước kéo dài mà đi, làm như nhìn không tới đích.

"Phía trên này khắc." Đem Hồ Phù cao cao tụ lên, Bàn Tử liếc mắt hướng về bên trái bách họa, tranh vẽ trên tường nhìn tới, lúc này cặp kia linh động mang theo ánh mắt giao hoạt con người hoàn toàn động lại rồi.

Này trên bách họa diện khắc dĩ nhiên là.

Mọc ra trắng nõn cánh chim thiên sứ, đầu trường sừng tay cầm cương xoa ma quỷ, còn có Bàn Tử quen thuộc một vài thứ, loại kia cảm giác quen thuộc đến từ Thượng Nhất Thế, ở đệ tam bức bách họa, tranh vẽ trên tường bên trong miêu tả một con rồng, một cái toàn thân mọc ra vàng rực rỡ vậy Ngũ Trảo Kim Long.

Mang theo một phần khiếp sợ tâm tình, Bàn Tử hướng về tiếp tục hướng về bên trong đi đến, ven đường trên đang nhìn thấy càng đều là một ít hần biết đồ vật.

Ngân Nguyệt Đại lục lịch sử phát triển trên ghi lại thiên sứ, ác ma, tinh linh., còn có Bàn Tử biết đến từ chính Thượng Nhất Thế ký ức những kia Viên Cổ trong thần thoại mới xuất hiện kỳ thú.

Hình dáng như trâu, không sừng, thân hình to lớn, đen kịt màu độc chân quỷ. Thân hình như dê, hình dạng đại thể tương tự Kỳ Lân, toàn thân mọc ra dày đặc ngăm đen bộ lông, hai mắt sáng sủa có thần, trên trán thông thường có một con Độc Giác Giải Trĩ.

Một bộ lại một phó bách họa, tranh vẽ trên tường trông rất sống động, này nòng đậm sắc điệu, viên kia trơn đầu bút lông, làm như Thần Lai Chi Bút.

"Này TM là ai vẽ ra tới?" Bàn Tử nhìn kinh hồn bạt vía, vẽ bên trong ghi lại đồ vật quá chân thật thực, chân thật để Bàn Tử cơ hồ người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, cho rằng những thứ đồ này đều là sống sờ sờ tồn tại.

Thần bí, quỷ dị, Bàn Tử trong đầu xuất hiện một lại một cái dấu chấm hỏi. Tại sao thế giới này cùng thế giới kia đồ vật trong truyền thuyết sẽ đan xen vào nhau xuất hiện tại cái này trong hang động, tại sao Hồ Phù có thể phá tan cái kia Ma Pháp Trận.

Bàn Tử giờ cao Hồ Phù một đường hướng về chạy ra đi đến, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cũng không biết đi rồi bao xa, lúc này một trận màu phấn hồng vàng sáng đột nhiên xuất hiện, màu vàng cùng màu phấn hồng cùng chức, toát ra một loại dị dạng màu sắc.

Xa xa lại là một Ma Pháp Trận, một màu phấn hồng Ma Pháp Trận, từng đạo từng đạo đường nét đang không ngừng lập loè, hợp thành một nhò lại hết sức phức tạp đồ án, so với bên ngoài cái kia đại ma trận pháp tới nói không kém chút nào.

Có điều Bàn Tử cũng không có cẩn thận đến xem này Ma Pháp Trận, ánh mắt của hắn toàn bộ tập trung vào Ma Pháp Trận bên trong cái kia hình sao sáu cánh ngọc đài bên trên.

Ngọc đài tu sửa rất bằng phẳng, tựa như cùng một khối trời sinh Bảo Ngọc giống như vậy, mà ở ngọc đài bên trên càng là có một viên.

"Trứng ma thú?" Bàn Tử hô hấp trong nháy mắt trở nên trở nên dồn dập, xuất hiện tại thất: mắt Nhạc Phong trên trứng ma thú, vậy sẽ là cái gì ma thú?

Sau đó thời gian đổi mới cố định, mỗi ngày mười hai giờ trưa thả ra một chương, chín giờ tối thả ra một chương. Mỗi chương cũng sẽ không ít hơn 3000 chữ, đây là cơ sở Cập Nhật, nếu như Bàn Tử trạng thái đến rồi, sẽ thêm chương. Cập Nhật không có quy luật, mọi người cũng sẽ đau đầu, vì lẽ đó Bàn Tử khi ác từ thiện.

Mặt khác đề cử bằng hữu một quyển sách.

Ở ngẫu nhiên Đình Toàn phát hiện mẫu thân để cho hắc khối này máu đỏ tăng đã dĩ nhiên sẽ hấp thụ hắc chảy ra huyết dịch, hơn nữa còn sẽ lên cấp, tăng đá kia có lai lịch gì, tại sao lại ở mẫu thân trên tay, hết thấy tất cả lại biểu thị cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: giường ngọc nuôi trứng

Giường ngọc nuôi trứng, đối với cái kia trứng ma thú tới nói, ngọc đài chính là giường. Bàn Tử trong lòng không khỏi chà chà ngợi khen nói, đến tột cùng là cái gì ma thú, dĩ nhiên cần giường ngọc đến nuôi?

Nhẹ nhàng Hồng Quang đem này giường ngọc ánh thành một mảnh sắc mặt ửng đỏ, ở tại trên liền ngay cả cái kia trứng ma thú cũng tản ra màu phấn hồng vàng sáng.

Bàn Tử cặp kia tản ra thăm thẳm ánh sáng xanh lục con mắt cực kỳ giống nhìn chăm chăm dê con Nga Lang, thế nhưng hắc cũng không ngốc, cái kia Ma Pháp Trận, cái kia mức độ phức tạp đủ để cùng thất: mắt Nhạc Phong trên Ma Pháp Trận cùng sánh vai Ma Pháp Trận, nếu như đụng vào có thể hay không vỡ đầu chảy máu?

Bàn Tử dáo dác nhìn một chút chung quanh, sau đó thuận lợi từ trên mặt đất nhấc lên một khối quyền đầu đầu tiểu nhân: nhỏ bé đá vụn hướng về Ma Pháp Trận đập tới.

"Oanh" từng tiếng vang, chỉ thấy cục đá vụn kia ở tiến vào ma trận pháp sau, một đoàn đoàn nhu hòa thánh khiết ánh sáng đột nhiên bao phủ toàn bộ Ma Pháp Trận, sau đó cục đá vụn kia.

Ở Ma Pháp Trận bên trong một chút phân giải, càng là biến thành bột mịn.

"Dựa vào." Bàn Tử tròn tròn cặp mắt, đó Ma Pháp Trận?

Bàn Tử muốn rút lui, thế nhưng đối với này trên đài ngọc trứng ma thú rồi lại hết sức không cam lòng.

Đột nhiên Bàn Tử một đôi mắt nổi lên Hồng Quang, sau đó chỉ thấy Bàn Tử cẩn thận từng li từng tí một giờ Hồ Phù hướng về Ma Pháp Trận đi tới.

Hồ Phù nếu có thể mở ra cái kia Ma Pháp Trận, như vậy cái này đây?

Bàn Tử kẻ này vô liêm sỉ vô cùng, ở đi tới Ma Pháp Trận trước, hèn mọn đem Hồ Phù nâng ở phía trước, mà hai tay của chính mình thì lại không vượt qua Ma Pháp Trận ngoại vi đường nét nhỏ tí tẹo.

Đang lúc này, kỳ tích đã xảy ra, ở Hồ Phù kim quang chiếu rọi xuống, Ma Pháp Trận xảy ra biến hóa, ở Bàn Tử giờ lên Hồ Phù một khắc đó, Ma Pháp Trận những kia cô quái đường nét, càng là dường như giọt nước như thể hướng về bốn phía nhộn nhạo ra, phân chia thành hai nửa, nhường ra một cái thẳng tắp đường cái.

Ngoài dự đoán mọi người thuận lợi.

Chỉ là trong nháy mắt, Bàn Tử liền đi tới giường ngọc bên cạnh, nhìn viên này trứng ma thú, Bàn Tử mặt mày hớn hở.

Bàn Tử ngay lập tức hai tay ôm lấy viên này trứng ma thú, đem viên này trứng ma thú thu nhập đến trong không gian giới chỉ, ở Ngân Nguyệt Đại lục phát triển trên ghi chép, muốn ấp trứng ma thú, như vậy đơn giản nhất biện pháp chính là nhỏ máu, để huyết dịch hòa vào trứng ma thú vỏ trứng bên trong.

Đây chỉ là ấp trứng ma thú mà thôi, mà muốn cùng sinh ra Tiểu Ma Thú ký kết khế ước, như vậy còn cần bắt đồng khế ước thần chú đến tiến hành.

Bàn Tử đúng là như lập tức liền để Tiểu Ma Thú áp đi ra, sau đó để này con xem ra vô cùng trâu bò Tiểu Ma Thú cùng mình ký kết khế ước, nhưng là khế ước thần chú.

Bàn Tử là thật không biết.

Vì lẽ đó Bàn Tử chỉ có thể trở lại A Nhĩ Ars để quốc lại nghĩ cách, mặt khác Bàn Tử cũng rõ ràng hiện tại cũng không phải ký kết khế ước thời điểm. Nếu như lúc này Bàn Tử bên người đột nhiên nhiều hơn một con ma thú con non,

Những kia tinh anh, Thủ Hộ Giả, còn có hai vị kia Ma Đạo Sư thấy được chính là ra sao ý nghĩ?

Được rồi, cái tên mập mạp này ở Thất Nhạc viên nguyên rùa nguyên điểm lấy được một con ma thú, đây là một chỉ ra sao ma thú?

Bàn Tử có thể khẳng định mặc dù là lại bình tĩnh người cũng muốn cùng hắn đơn độc tâm sự.

"Thiên sứ, ác ma, Ngũ Trảo Kim Long." Bàn Tử trong đầu thoáng hiện quá vừa nãy chứng kiến trôi qua một vài bức bách họa, tranh vẽ trên tường, nha, con ma thú này hẳn là sẽ không so với trên bích họa miêu tả những thứ đó kém đi.

"Sẽ là gì chứ?" Đối với trướng ma thú, Bàn Tử tràn đầy chờ mong.

Sau đó Bàn Tử lại lén lút hướng về cái kia ngọc đài nhìn tới, tuân theo thứ tốt tuyệt không có thể lưu lại nguyên tắc, Bàn Tử ở ngọc đài chu vi xoay một vòng chuyển.

Lúc này ở Hồ Phù kim quang dưới, Bàn Tử lúc này mới phát hiện, ở ngọc đài bốn phía, càng là điều khắc từng hàng cổ quái văn tự, những kia chữ Bàn Tử cũng không quen biết, thể nhưng mang cho Bàn Tử cảm giác lại hết sức quen thuộc, bởi vì đó là thuộc về cái nào thể giới văn tự, hơn nữa cự ly Bàn Tử chỗ ở triều đại vô cùng xa xôi thời gian văn tự.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực xoay chuyển dưới, trực giác của hắn nói cho hắn biết, những này văn tự nên ghi lại một vài thứ, một ít cùng Hồ Phù cùng cái này cổ quái hang động có liên quan đồ vật.

"Mặc kệ, trước tiên mang đi lại nói." Bàn Tử hạ thấp thân thể hai tay thốt nhiên vừa phát lực, vây quanh ở này 1 mét tầng trường, hơn một thước rộng ngay ngắn chỉnh tề ngọc đài, sau đó giờ lên muốn thu được trong không gian giới chỉ.

Nhưng là ngay ở Bàn Tử giờ lên ngọc đài một khắc đó, Bàn Tử nhưng hoàn toàn mất choáng váng.

Một trận động đất tựa như lay động cảm giác xuất hiện, toàn bộ thất: mất Nhạc Phong thật giống đều chấn động lên, thân thể của mập mạp run cầm cập tựa như cùng chính đang run cầm cập cái sáng, cái rầy.

.....

"Đó?" Đứng thành trấn trên quảng trường nhìn thất: mất Nhạc Phong, da phúc đột nhiên phát hiện có gì đó không đúng, ngọn núi kia làm sao lắc lư lên?

"Chẳng lẽ là ta sử dụng máu chỉ kế hạn quá độ mà hoa mất?" Da phúc nói nhỏ nói, đây chính là một toà sừng sững Vu Thiên địa trong lúc đó lớn ngọn núi, mặc dù so với những kia thiên cổ kỳ phong cũng không kém chút nào, làm sao có khả năng lay động.

Nhưng là theo tiếp tục quan sát, da phúc lại phát hiện ngọn núi kia lay động càng ngày càng lợi hại. Hơn nữa vị kia với mây mù bên trên đỉnh núi càng là bắt đầu sụp xuống lên.

"Thật bị kịch. Mất viễn thị càng ngày càng lợi hại." Da phúc gương mặt vẻ tức giận, kết quả này đều là Bàn Tử tạo thành.

Thế nhưng đang lúc này, một kinh ngạc thanh âm của đột nhiên vang lên.

"Thất: mất Nhạc Phong. Đây là thể nào?" Tóc đen người trẻ tuổi trở mắt ngoác mồm nhìn phía xa ngọn núi. Một câu nói đánh thức mọi người.

Không hẹn mà cùng, bọn họ đưa mắt đều đưa lên ở thất: mất Nhạc Phong trên, chỉ thấy thất: mất Nhạc Phong chính đang đung đưa kịch liệt, làm như có nghiêng xu thế, hơn nữa nguyên bản sắc bén đường như lưỡi dao sắc đỉnh núi đã ở bất tri bất giác không trọn vẹn gần một nửa, tuy rằng nhìn không rõ lắm, thể nhưng vẫn có thể phát hiện thất: mất Nhạc Phong trên núi đá giống như là thủy triều hướng phía dưới tuôn tới.

Cho đến lúc này, da phúc mới xác định không phải là mình mất viễn thị, thể nhưng dẫn dắt tới nhưng là càng to lớn hơn khiếp sợ.

"Vi đại quang minh thần a. Đây tên béo đáng chết làm cái gì?" Da phúc trở mắt ngoác mồm rù rì nói.

Thủ Hộ Giả đang nhìn đến tình cảnh này cũng lại không kiềm chế được, ở Adam đầu mỗi dưới, thân hình hóa thành từng đạo từng đạo mũi tên nhọn chạy ra khỏi thành trấn, hướng về thất: mất Nhạc Phong phương hướng đuổi tới.

.....

Nhìn một lần nữa rơi xuống đất ngọc đài, Bàn Tử dùng tay xoa xoa trán của chính mình, nhưng là lúc này hắn mới phát hiện trên trán đã tất cả đều là mồ hôi lạnh.

"Mahler Kopeck. Không phải là một khối tảng đá vụn? Lão tử không muốn vẫn không được?" Một mặt lòng vẫn còn sợ hãi sắc mặt trắng bệch Bàn Tử hung tợn đá ngọc đài hai chân.

Ngay ở vừa này hẳn thiếu một chút lại lại muốn lần cùng thế giới này nói rồi bye bye. Nếu như thất: mất Nhạc Phong sụp xuống , như vậy hẳn cho dù có mấy cái mệnh cũng không đủ điền .

Đến bây giờ Bàn Tử đã xác định một sự thật, đó chính là nếu nói Thất Nhạc viên nguyên rủa nguyên điểm cũng không phải thất: mất Nhạc Phong, mà là toà này ngọc đài.

Bàn Tử ở âm trầm liếc mắt nhìn ngọc đài sau, đột nhiên khả khả cười gian lên. Sau đó Bàn Tử ở trong huyết động bắt đầu cần cù lao động lên.

Từng cái từng cái rõ ràng đường nét ở Bàn Tử trong tay không ngừng thành hình, Bàn Tử ở khắc hoạ mê muội trận pháp, dựa theo Bàn Tử chỗ tốt không thể rơi vào nhà hán nguyên tắc, toà này ngọc đài tuyệt đối không thể bị : được người khác bắt được.

Tuy rằng Bàn Tử biết hai cái Ma Pháp Trận đủ khiến tất cả mọi người chùn bước, thế nhưng hẳn vẫn là có ý định để trong này trở nên càng phức tạp một ít, như vậy mới càng an toàn.

Nhìn đã dừng lại, thế nhưng là hơi hơi nghiêng thất: mất Nhạc Phong, Eve hung hăng đem vật cầm trong tay chuỗi này thon dài Ngân Kiếm lên trước vung lên một hồi.

Nhìn đáng đáp làm như đem Bàn Tử trở thành bia ngắm.

"Tên béo đáng chết kia lẽ nào thì không thể an phận một chút sao?"

Nghe Eve , Adam chỉ là nhìn đỉnh núi, cặp kia tựa như trong ánh mắt mang theo từng tia một khiến người ta nhìn không thấu ánh mắt.

Cho tới ngoài hẳn ra Thủ Hộ Giả hoặc là tron mắt nhìn, hoặc là mang theo nghi hoặc vẻ mặt, thế nhưng không hện mà cùng chính là, trong lòng bọn họ đều muốn biết ở đỉnh núi đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

"Nguyên rủa nguyên điểm, cái gì mới phải nguyên rủa nguyên điểm?" Adam trong miệng nỉ non nói rằng, sau đó hẳn tựa hồ nghĩ tới điều gì, cặp mắt kia đột nhiên toát ra đạo đạo tinh quang.

Cứ việc thất: mất Nhạc Phong đã xảy ra một phen biến cố ngoài ý muốn, thế nhưng này không ảnh hưởng Bàn Tử thuận lợi hạ sơn, nhanh chóng hướng về bên dưới ngọn núi leo lên , Bàn Tử không kim lòng được ngâm nga Thập Bát Sở.

Kết thúc, hết thầy đều kết thúc, Thất Nhạc viên lễ trình đối với Bàn Tử tới nói quả thực chính là một chuyến móc Kim lữ trình, rất nhiều quý giá phép thuật vật liệu, Độc Giác Thú con non, hân lang trứng, chuỗi này dao găm. Đúng rồi, còn có Tam hoàng tử tự mình"Đưa" cho hẳn cái viên này có thể hấp thu tia chớp nhần.

Bàn Tử tựa như cùng phát ra tiền của phi nghĩa nhà giàu mới nổi như thế, Dã Hôa Trần khó quản lý? Phi, Bàn Tử định dùng kim tệ một đường san bằng quá khứ, cho tới thốt Mann, tin tưởng nhất định sẽ cho hẳn không ít chỗ tốt đi, còn có lão gia tử, Bàn Tử tựa hồ đã mơ hồ có thể nhìn thấy lão gia tử hai mắt đắm lệ tình cảnh.

"Anh hùng." Bàn Tử trong đầu đột nhiên thoáng hiện qua hai chữ, lại trở lại A Nhĩ Ars đế quốc, UU đọc sách (www. uukanshu. com) hẳn chính là một mối anh hùng.

Tiền đồ xán lạn, có điều Bàn Tử cũng có không hài lòng địa phương, đó chính là phong mang quá lộ, này cùng Bàn Tử giấu tài nguyên tắc đại đại không phù hợp.

Có điều trong nháy mắt, Bàn Tử liền đem cái ý niệm này quăng chur với sau đầu, sợ cái gì? Ai dám đối với một anh hùng động thủ? Huống chi hẳn còn có lão gia tử ngọn núi lớn này, thực sự không được lại đi ôm Hồng Bảo Thạch Đại Đế thô chân.

Bàn Tử đã đem đường lui nghĩ tới an toàn, thỏa đáng.

Hạ sơn so sánh với sơn càng khó khăn, đây là lẽ thường, thế nhưng đối với hăng hái Bàn Tử tới nói, này định luật đảo lộn, chỉ thấy Bàn Tử giống như chỉ thoãn thoát Viên Hạo như thế, ở vách núi trong lúc đó di động tới.

Mất thấy Bàn Tử thường thường vũng vàng rơi trên mặt đất, Eve cũng không chỉ trong lòng âm thầm cảm thán tên mập mập chết bầm này động tác càng là như thế linh hoạt, thế nhưng năng hiện tại cấp thiết muốn phải biết chính là liên quan với thất: mất Nhạc Phong tình cảnh đó mặc là chuyện gì xảy ra?

"Xảy ra chuyện gì?" Eve không thể chờ đợi được nữa hướng về Bàn Tử hỏi, lúc này ngoài hẳn ra Thủ Hộ Giả cũng dồn dập đem nhãn cầu đặt ở Bàn Tử trên người.

"Xảy ra chuyện gì? Ta cũng muốn biết." Bàn Tử rất tiện nhún nhún vai, một bộ vô tội đáng đáp, tựa hồ mới từ thất: mất Nhạc Phong bên trên xuống tới người kia căn bản cũng không phải là hẳn.

Nghe lời của mập mập, Eve một đôi mắt tràn đầy lửa giận, trường kiếm trong tay không tự chủ được nhắc lên, mà một ít Thủ Hộ Giả càng là siết chặt vũ

khí trong tay, tựa hồ muốn hung hăng đánh Bàn Tử một trận.

Lúc này, Bàn Tử bạo phát, chỉ thấy kẻ này nhẹ nhàng ho khan hai lần, sau đó đột nhiên dường như sắp sửa bị : được đồ tể Dã Trư giống nhau bị thương gầm rú lên: "Sát nhân. Thủ Hộ Giả muốn giết người rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Thất Nhạc viên mê hoặc

Thường thức không biết xấu hổ Bàn Tử. Eve hận không thể dùng giữa năm trường kiếm ở mập ngo mới đòi hiệp lâu địa thứ ra mấy cái lỗ thủng đến. Mà những người bảo vệ kia một bên phần nộ , một bên trợn mắt lú lử , đây chính là khóa này số một?

Bàn Tử kẻ này cũng không đáng kể, rống lên vài câu sau, hướng về phía mọi người trợn tròn mắt, một bộ các người còn dám trừng ta, ta cứ tiếp tục rống tư thế.

Thất Nhạc viên quy tắc hạn định Thủ Hộ Giả đối với tham gia nhân viên động thủ, đương nhiên ngoại trừ ở một số đặc biệt thời gian, đặc biệt địa điểm.

Vì lẽ đó những người bảo vệ này đại thể cũng chính là bày ra một bộ dọa dọa Bàn Tử đáng đáp, để Bàn Tử đem nói thật đi ra. Nhưng là Bàn Tử căn bản cũng không trên sáo.

Bàn Tử đi rất tiêu sái, này nhẹ nhàng bước tiến rất có một phen đắc thắng trở về tư thế. Cho tới đám kia Thủ Hộ Giả nhìn theo Bàn Tử lúc đi này một đôi to to nhỏ nhỏ trong ánh mắt không hẹn mà cùng mà dẫn dắt khinh bỉ ánh sáng.

Thành trấn trên quảng trường, tất cả tinh anh đều hội tụ đến cùng một chỗ, ở đây Bàn Tử như cũ là tiêu điểm, phải biết này hơn bốn mươi trong tinh anh, cơ hồ có hơn một nửa là bị Bàn Tử giết chết . Hơn nữa còn là lấy một hồi bi ối thủ đoạn giết chết .

Vì lẽ đó này từng đôi đôi bùng, mang theo lửa giận con mắt toàn bộ tập trung ở Bàn Tử trên người. Nhìn dữ tợn về mặt, làm như muốn đem Bàn Tử nuốt sống lột sống.

"Đê tiện Bàn Tử". Ở tại bọn hắn trong miệng là như thế miêu tả Bàn Tử .

Hai vị Ma Đạo Sư từ từ tiêu sái đến thành trấn quảng trường trung ương, này một mập một gầy ông lão sắc mặt cũng không đẹp mắt như vậy, mặc dù đang khuôn mặt tươi cười cùng mặt lạnh ẩn giấu dưới rất khó nhìn ra hai người là nghĩ như vậy. Thế nhưng hai người trong ánh mắt không ngừng hướng về Bàn Tử nhìn quét dư quang nhưng nói rõ tất cả.

Bọn họ như thế cũng không có nghĩ đến Bàn Tử dĩ nhiên sẽ đem Thất Nhạc viên làm ra động tĩnh lớn như vậy đến. Thậm chí ngay cả nguyên rủa nguyên điểm thất: mất Nhạc Phong thiếu chút nữa cũng bị Bàn Tử hủy diệt.

"Các tinh anh,

Các người làm đều rất tuyệt lão mập ở nhìn lướt qua mọi người sau. Trên mặt nụ cười nhàn nhạt hiện ra một loại tầm nhìn ý tứ.

Có điều lão mập cũng không có gây nên mọi người cộng hưởng, này từng đôi mắt vẫn ở lại ở Bàn Tử trên người.

Mà Bàn Tử kẻ này đúng là một bộ không có tim không có phổi đáng về, tìm đến phía ánh mắt của những người đó bên trong còn thỉnh thoảng toát ra một loại quan tâm ánh mắt, mang trên mặt một loại rất đơn thuần nụ cười thật thà.

Đáng đáp kia lại như những người ở trước mặt căn bản cũng không phải là hắn giết chết .

Nhìn về mặt của mọi người, lão mập nụ cười trên mặt hơi dừng lại một chút, sau đó ở thoáng trầm tư dưới sau, trực tiếp tiến vào chủ đề: "Các tinh anh, các người nhìn thấy những người bảo vệ kia sao? Rất may mắn, tại đây một lần dự thi bên trong. Các người có thể có lựa chọn trở thành Thủ Hộ Giả quyền lợi."

Một đám tinh anh lựa chọn trầm mặc, ở tại bọn hắn trong đầu lúc này thoáng hiện qua những người bảo vệ kia bóng dáng. Sau đó liền không có quá to lớn phản ứng.

Bọn họ đang các loại, đang đợi lão mập mở ra điều kiện, hoặc là nói là đầy đủ để cho bọn họ động tâm lợi ích.

Ai sẽ bày đặt tốt đẹp quang minh tiền đồ không muốn, mà đàn độn canh giữ ở năm năm mới mở ra một lần Thất Nhạc viên?

Nhìn mọi người trầm mặc không nói, lão mập đột nhiên nở nụ cười, tiếp theo chỉ nghe một trận vù vù vang lên tiếng gió, hai đạo bóng đen đột nhiên từ phương xa chạy tới, độ đường như chớp giật.

Vì là chính là một người mặc áo giáp màu đen kỳ sị, dưới khó cười một con trên trán tô điểm một đóa màu đỏ hình sáu cạnh tinh hạc, màu trắng da lông dường như gấm vóc như thế Ông ả, bóng mượt Tiểu Báo, này Tiểu Báo liền ngay cả hai mắt đều là màu trắng, móng vuốt chỉ là trên đất hơi điểm nhẹ. Lại xuất hiện thời gian chính là ngoài mấy chục thước rồi.

Mà một cái khác nhưng là trên người mặc áo giáp màu đỏ Eve, Eve dưới khó cười một con màu lửa đỏ á long, khoảng chừng có trâu nghé to bằng một thân vảy màu đỏ rực dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi, ở đây tờ che kín sắc bén răng nhọn miệng bên trong mơ hồ phụt lên ra cổ cổ hỏa điểm.

"Quang minh báo? Á Hỏa Long? . Nhìn hai vị Thủ Hộ Giả. Một Ma Pháp Sư đột nhiên kinh hô lên.

"Cấp năm ma thú?" Một tên chiến sĩ trong ánh mắt lập loè ra ước ao ánh mắt.

Tất cả mọi người về mặt cũng không như thế, thế nhưng rất rõ ràng phần lớn tinh anh con mắt đều hơi ửng hồng. Hô hấp trở nên trở nên dồn dập.

Cấp năm ma thú, này hai con nhưng là đường đường chính chính cấp năm ma thú, chân chính có thể trở thành đồng bọn ma thú. Đây chính là tương đương với bầu trời chiến sĩ sức chiến đấu. Tuy rằng hiện tại hai con ma thú đều nằm ở Vị Thành Niên kỳ, chỉ có thể tuôn ra đại địa chiến sĩ sức chiến đấu, thế nhưng tương lai đây?

Lão mập tựa hồ rất hài lòng trước mắt kết quả, ở hơi cười sau nói rằng: "Nếu như trở thành Thủ Hộ Giả, như vậy các ngươi cũng có thể thu được cấp cao ma thú

Ở lão mập đình chỉ sau, Adam cùng Eve dĩ nhiên đi tới thành trấn quảng trường trung ương, hai người cư cao lâm hạ nhìn mọi người, tuy rằng không thể nói là miệt thị, thế nhưng loại kia ngự trị ở mọi người bên trên ánh mắt nhưng biểu lộ không thể nghi ngờ.

Đặc biệt là Eve, nắm dây cương, đem á Hỏa Long bắt thiên bất ý dừng ở trước mặt mập mập, á Hỏa Long một bên gầm thét lên, một bên đem chân trước, này hai chi hiện ra hồng sắc quang mang dường như lưỡi dao sắc giống nhau móng vuốt ở Bàn Từ trước mắt không ngừng mà lắc a lắc, hơn nữa từ này hàm răng trắng nõn bên trong chảy ra hỏa điểm cự ly Bàn Từ có điều 1 mét mà thôi. Bàn Từ ở á Hỏa Long trước mặt thẳng người bản, thế nhưng là không biết là bởi vì này gần trong gang tấc hỏa điểm nhiệt độ rất cao, hay là bởi vì ,

"Dắt cái gì? Chờ lão tử trừng ma thú áp đi ra, ngay lập tức làm thịt ngươi chúng . Bàn Từ liếc mắt, nhìn này cao ngạo á Hỏa Long cùng Eve.

Chưa kịp một đám tinh anh phản ứng lại, gầy ông lão lại mở miệng, chỉ thấy trong tay hắn không biết thời gian nào nhiều hơn một cái màu đen Ma Pháp Trọng. Đang nhẹ nhàng vung lên , toàn bộ thành trấn càng là bắt đầu chuyển động.

Những kia kiến trúc dường như tàu mã đăng như thế xoay tròn, sau đó chỉ nghe "Rào" một tiếng, thành trấn đình chỉ, lúc này một toà nguyên bản vô cùng xa xôi kiến trúc xuất hiện ở mọi người không tới 100 mét địa phương.

Đây là một toà lịch sử lâu đời kiến trúc. Chỉ cần nhìn kiến trúc phong cách liền có thể tưởng tượng ra tòa kiến trúc này đến tột cùng trải qua bao nhiêu năm tháng.

Thế nhưng kỳ quái phải tòa kiến trúc này cũng không có làm cho người ta một loại rất cảm giác tang thương, này hai cánh cửa lớn trước cửa không có từng tia một tro bụi, liền ngay cả cửa lớn hai bên thật dài màu trắng vòng bảo hộ cũng không có tí tẹo ban bác dấu vết.

"Ở đây, có các ngươi gầy ông lão trong tay Ma Pháp Trọng lần thứ hai vung lên, hai cánh cửa lớn ầm ầm mở ra.

Nhìn bên trong cảnh tượng. Một đám tinh anh toàn bộ tròn tròn cặp mắt.

Môn bên trong, đình này ly lục giác đèn treo ở tùy ý đội hào quang màu trắng, đem bên trong ánh giống như ban ngày như thế.

Ánh sáng bên trong, nhìn không thấy bờ giá sách một loạt đứng hàng bày ra chỉnh tề, toàn bộ đều là sách, tuy rằng thấy không rõ lắm những kia sách tên, thế nhưng tỏa ra Cổ lão mà vừa thần bí hơi thở tàng thư lại làm cho người không thể không khiếp sợ.

Gầy ông lão lại vung lên một hồi Ma Pháp Trọng, từ giá sách bên trong tự mình bay ra một quyển sách, đó là một quyển màu vàng khoảng chừng có gạch giống như độ dày sách.

"Ma Pháp Trận cơ sở lý luận". Gầy ông lão trong miệng nhẹ nhàng thì thầm, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên. Nhìn phía trong đám người mấy vị Ma Pháp Sư.

"Christin " .

"Christin? .

Da phúc đột nhiên tròn tròn cặp mắt, nhìn tư thế hận không thể lập tức liền xông tới, thế nhưng là bị : được Bàn Từ hung hăng gõ một, bạo lật.

"Christin là ai?" Bàn Tử hồ nghi hướng về da phúc hỏi.

"Người liên Christin cũng không biết? Ngờ ngẩn . Da phúc một bên xoa trán. Một bên u oán đồ lăm bằm nang hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe da phúc , Bàn Tử suy tư chút nữa Bạo Tẩu, tên tiểu hồn đản này lẽ nào điên mất rồi?

"Christin là ma Pháp vương hướng đứng đầu nhất Ma Đạo Sư một trong, truyền thuyết bố trí Ma Pháp Trận mặc dù so với thần linh cũng không kém chút nào thanh âm kéo lại Bàn Tử cánh tay nói rằng.

Đang khuyên ngăn trở Bàn Tử không nên cử động vũ trong quá trình, thanh âm cặp kia dường như bảo thạch giống nhau con mắt từ đầu đến cuối không có rời đi này bốn,vốn Ma Pháp Trận cơ sở lý luận.

"Không phải là một quyền rách Ma Pháp Trận cơ sở lý luận sao? . Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, Bàn Tử tin chắc ở đây bút bảo tàng khổng lồ bên trong có đề càn nhiều khiến người ta đủ đề điên cuồng đồ vật.

Nhìn một chút những kia hai mắt tỏa ánh sáng Ma Pháp Sư, gầy ông lão này lạnh lẽo màu càn là thoáng hòa hoãn hạ xuống

Tiếp theo gầy ông lão lần thứ hai vung lên Ma Pháp Trận, lại là một quyền sách nhẹ nhàng đi ra.

Đó là một quyền mỏng manh thoáng ó vàng sách, quyền sách kia có chừng chỉ có ngón tay giống như dây rộng.

"Từ vong chống cự" ở trong sách thành linh viết bốn cái đồ tươi đại tự. gầy ông lão cũng không có nói cái gì. Chỉ là đem sách hướng về mọi người quơ quơ, này bốn chữ đủ để chứng minh tất cả.

"Từ vong chống cự? Đây không phải là năm mươi năm trước Thánh Chiến Sĩ chiến kỹ sao?" Một chiến sĩ khi nhìn rõ mấy người ... kia chữ sau. Đột nhiên dùng bàn tay lớn xoa xoa con mắt.

"Thánh Chiến Sĩ", chiến kỹ?"

Một đám chiến sĩ hai mắt toát ra một loại hồng muốn ăn thịt người ánh sáng.

"Chín mũi tên thuật, đó là Thánh Chiến Sĩ cấp bậc Ma Cung Thủ Tác Phi chín mũi tên thuật .

Theo gầy ông lão Ma Pháp Trận, các tinh anh toàn bộ ánh mắt tập trung vào này từng quyền từng quyền bay ra trên sách.

Phép thuật thần chú, Ma Pháp Trận, chiến kỹ. Tài bắn cung, thuốc tổng hợp công thức" tất cả không thiếu gì cả. UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com))

Một đám tinh anh con mắt hồng khiến người ta chỉ có thể nghĩ đến gấp mù quang thờ.

Nhìn này thư viện, liền ngay cả Bàn Tử cũng hai mắt tỏa ánh sáng, có điều Bàn Tử đối với Thủ Hộ Giả lại không hứng thú, hẳn lúc này nghĩ tới là, tương lai có thể hay không đem toà này thư viện cho cướp sạch"

"Các người chỉ cần trở thành Thủ Hộ Giả mười năm, liền có thể được các người mong muốn gì đó" . Gầy ông lão đem một quyền 《 bàn về thích khách cạm bẫy bố trí 》 đuổi về trong thư viện. Sau đó hướng về mọi người thần nhiên nói.

Gầy ông lão cuối cùng nói đem mấy người do dự hoàn toàn đánh nát, mười năm, chỉ cần đùa bốn thời gian mười năm, bọn họ liền có thể nắm giữ một con cấp cao ma thú, hơn nữa sẽ sắp trở thành ngự trị ở mọi người bên trên nhân vật.

Đây là bao nhiêu mê hoặc?

Ở gầy ông lão nói xong. Chỉ thấy Bàn Tử đảo dác từ trong đám người đi ra, hướng về gầy ông lão đi đến.

"Người muốn gia nhập sao?" Gầy ông lão màu ở chuyển biến mấy lần sau khi, từ từ hướng về Bàn Tử nói rằng. Đối với cái này đề tiện Bàn Tử. Gầy ông lão cũng không hi, thế nhưng đối với thất: mắt Nhạc Phong trên sở sinh tất cả, hẳn rồi lại muốn từ Bàn Tử trong miệng biết được.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: lựa chọn

Một loại rất mâu thuẫn trong lòng.

Đi tới gần ông lão bên cạnh, Bàn Tử vận vạt nhãn nhỏ nắm, đông cổ tây chờ mong, qua đến nửa ngày, mới biết xuất một câu: "Con kia Độc Giác Thú con non có phải là nên cho ta rồi."

Bàn Tử một câu nói suýt chút nữa không đem gần ông lão cho ghen chết, tầm kia nguyên bản hơi có chút ung dung khuôn mặt lại hàn Nhược Băng sương.

Lẽ nào kẻ này liền không biết cái gì hắn đang nói cái gì sao?

Gần ông lão suy nghĩ một chút đột nhiên vung tay lên bên trong Ma Pháp Trường, một bạch 『màu』 Lục Mang Tinh đột nhiên xuất hiện ở trên mặt đất, bạch 『màu』 nhu hòa ánh sáng bên trong, một chiếc sừng thú con non nhút nhát đứng ở nơi đó, ở nhìn chung quanh, cặp kia lam 『màu』 trong con người chảy 『lộ』 ra một loại rụt rè sợ sệt.

"Đây chính là Độc Giác Thú?" Nhìn Độc Giác Thú con non, Bàn Tử hai mắt cấp tốc phóng ra Liễu Đạo nói tinh quang.

Con kia Độc Giác Thú con non dài đến ôn văn nhĩ nhĩ, tựa như cùng tham gia tiệc rượu thân sĩ như thế, một thân trắng như tuyết 『màu』 tông 『màu』 ở nhu hòa bạch quang bên trong có vẻ là như vậy thánh khiết, trên trán chỉ kia vàng rực rỡ Độc Giác càng làm cho người không nhìn được vạn phần yêu thích, càng không cần phải nói cái kia chính đang lắc a lắc như là thác nước cái đuôi.

Nhìn Tiểu Mã câu, thành trấn trong quảng trường nữ 『tính』 toàn bộ chảy 『lộ』 ra một loại dị thường triu mến ánh mắt, liền ngay cả vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Bàn Tử không tha hóa liên vào lúc này cũng dời đi tầm mắt.

Độc Giác Thú, đó là trong truyền thuyết thánh khiết ma thú.

Bàn Tử ngay đầu tiên liền hướng về Độc Giác Thú con non vọt tới, sau đó cũng không quản này Tiểu Mã câu có nguyện ý hay không, đem Tiểu Mã câu ôm vào trong lồng ngực.

Bàn Tử một bên cười khúc khích, một bên dùng tay vuốt Tiểu Mã câu này bóng loáng da 『màu』.

Tiểu Mã câu bị : được Bàn Tử cử động hoàn toàn kinh ngạc sững sờ, chỉ là sững sờ nhìn ôm hắn đàn độn Bàn Tử.

Trong khoảnh khắc, những kia nữ 『tính』 toàn bộ lấy một loại đủ để giết chết ánh mắt của người nhìn Bàn Tử.

Cau mày nhìn Bàn Tử một chút, gần ông lão quay đầu hướng về mọi người nói: "Hiện tại các người có ai đồng ý trở thành một tên Thủ Hộ Giả?"

"Ta." Một yêu viên vai rộng chiến sĩ trước tiên đứng dậy, này chính là lúc trước liền Bàn Tử đều không có nhìn rõ ràng liền bị đánh ngã Kiệt Nhĩ thấp.

"Ta đồng ý trở thành một tên Thủ Hộ Giả." Ở Kiệt Nhĩ thấp sau khi, lại là một nhỏ gần thích khách đứng dậy, thích khách con mắt một mực trong thư viện bồi hồi.

"Ta."

Một lại một cái người đứng dậy,

Dồn dập ở biểu đạt ý nguyện của chính mình. To lớn dụ 『hoặc』 bên dưới, không có ai không động tâm, chỉ cần thời gian mười năm, liền có thể đổi lấy thực lực mạnh mẽ cùng một con cấp cao ma thú, này khoản buôn bán rất có lời.

Nhìn lướt qua những người kia, gần ông lão cùng lão mập nhưng không có biểu hiện ra tương tượng ra thỏa mãn. Bọn họ đoán nghĩ tới mấy cái mục tiêu cũng không có đứng ra.

Tỷ như có Cuồng Chiến Sĩ huyết thống Tinh Mục, lại tỷ như không gian kia Ma Pháp Sư, còn có có song hệ phép thuật năng lực có thể trở thành Đức Lỗ Y bộ tộc Thánh nữ thanh âm.

Tinh Mục vẫn dựa lưng vào một cây đại thụ, cặp kia làm như cát giấu vô số kim thép con mắt nhẹ nhàng đưa lên ở Bàn Tử trên người, thỉnh thoảng sẽ cúi đầu trầm tư một phen. Đối với những người khác, nhưng là không chút nào để ý.

Mà thanh âm thì lại mỉm cười nhìn Bàn Tử, tầm kia tú kiếm trên tất cả đều là nụ cười hiền hòa.

Còn có những người khác, cơ hồ bọn họ xem trọng mấy người không có một người đứng ra.

Tinh Mục không đồng ý, bọn họ còn có thể lý giải, bởi vì bọn họ đã đoán được Tinh Mục là từ chỗ đó đi ra . Mà chỗ đó mặc dù so với Thất Nhạc viên cũng không chút nào tổn 『màu』.

Những người khác bọn họ cũng có thể lý giải, tỷ như không gian kia Ma Pháp Sư, đó là thương Lam Đế nước một vị Ma Đạo Sư đệ tử, còn có những người khác, không khỏi là bởi vì bọn họ có so với Thất Nhạc viên những này dụ 『 hoặc 』 thứ càng tốt.

Tỷ như cái kia ở Bàn Tử trước mặt ngay cả ra tay cũng không kịp Tam hoàng tử, đối với ngôi vị hoàng đế khát cầu so với Thất Nhạc viên dụ 『 hoặc 』 phải lớn hơn nhiều lắm.

Cho tới thanh âm, bọn họ cũng có chút không rõ. Ở ghi chép Thượng Thanh âm chỉ là phủ công tước người hầu gái mà thôi, tuy rằng Sư Tâm Công Tước đối với nàng vô cùng tốt, thế nhưng dù sao chỉ là người hầu gái mà thôi, thậm chí ngay cả một trên danh nghĩa đích thực chánh: đang thầy dạy phép thuật đều không có.

Lão mập thoáng trầm tư một chút, đột nhiên đi tới chánh: đang mỉm cười nhìn Bàn Tử thanh âm trước mặt, cười yếu ớt nói rằng: "Thanh âm tiểu thư, nếu như ngươi đồng ý trở thành một tên Thủ Hộ Giả, như vậy đến lúc đó ngươi nhất định có thể thu được một con ma thú cấp sáu, đây là ta đối với ngươi đồng ý."

Nghe lão mập, phần lớn tinh anh 『 màu 』 đều trở nên hết sức khó coi, phải biết Adam cùng Eve dưới khó kỵ cũng bất quá là cấp năm ma thú mà thôi, Bàn Tử tuy rằng trong lòng vượt ve Độc Giác Thú con non cũng là ma thú cấp sáu, thế nhưng này nhưng là trải qua thiên tân vạn khổ mà có được.

Mà thanh âm hiện tại chỉ cần nhẹ nhàng nhận lời một tiếng liền có thể được một con ma thú cấp sáu, đó dạng đãi ngộ? Sau đó còn có như thế nào chỗ tốt?

Ước ao, đồ kị, các loại ánh mắt hỗn hợp lại cùng nhau toàn bộ đưa lên ở thanh âm trên người.

Nhưng là thanh âm vẫn mỉm cười nhìn Bàn Tử, mãi đến tận cái trán chảy ra mồ hôi lạnh da phức lời kéo tay áo của nàng.

Lão mập hàm dưỡng rất tốt, chỉ là hung hăng trợn mắt nhìn một chút còn đang khoe khoang Bàn Tử sau khi, lần thứ hai mỉm cười với hướng về thanh âm nói ra một lần điều kiện.

"Tôn kính Ma Đạo Sư, ta tin tưởng những kia đứng ra người trẻ tuổi so với ta càng thích hợp trở thành Thất Nhạc viên Thủ Hộ Giả." Thanh âm hướng về phía lão mập cười nhạt, nụ cười kia như hoa bách hợp bình thường thuần khiết.

Thanh âm lại nói rất uyển chuyển, thế nhưng trong lời nói ý tứ của ai cũng có thể nghe được, ý tứ chính là ta từ chối.

Lão mập nụ cười trong nháy mắt động lại rồi.

"Người thật sự không suy nghĩ một chút sao? Hai vị Ma Đạo Sư cũng có thể trở thành giáo viên của ngươi." Lão mập xán lạn cười cợt, lần thứ hai hướng về thanh âm nói rằng.

Thanh âm lắc lắc đầu, sau đó từ từ hướng về Bàn Tử đi đến.

Bàn Tử lúc này ngẩng đầu lên, nhìn thanh âm đột nhiên một cười khúc khích, ở 『 mò 』 『 mò 』 trong lòng Độc Giác Thú con non chỉ kia vàng rực rỡ Độc Giác sau, hướng về thanh âm nói rằng: "Cái kia, ngươi biết ký kết khế ước đi, này con Tiểu Mã câu cho ngươi."

Nghe lời của mập mập, thanh âm hoàn toàn ngây ngẩn cả người, phải biết Bàn Tử trong lòng nhưng là một con cấp sáu ma thú, tương lai có thể sánh ngang Thánh Chiến Sĩ tồn tại.

Một câu nói đưa tới hung hãn sóng lớn, tất cả mọi người lấy một loại khó có thể tin ánh mắt nhìn Bàn Tử, đặc biệt là những kia bị : được Bàn Tử giết chết người.

Cái này đề tiện, hèn mọn, tham lam Bàn Tử dĩ nhiên đồng ý đem một con ma thú cấp sáu đưa đi?

"Tên béo đáng chết, lại đang làm người tốt, nhưng là tại sao không đưa cho ta đây?" Nhìn Bàn Tử, da phức trợn tròn mắt, nói nhỏ nói.

Cho tới nửa ngồi nửa quỳ ở một chỗ chỗ bóng mát, chánh: đang kiểm tra Ngân Kiếm thương thể phong đình thì lại 『 lộ 』 ra một bộ đắm chiêu về mặt.

Thanh âm nở nụ cười, lại một lần nữa nở nụ cười, thế nhưng cặp kia Thu Thủy tựa như trong con ngươi nhưng dường như sóng nước lấp lánh mặt hồ, mang tới điểm điểm óng ánh long lanh ánh sáng long lẫy.

Mất thấy thanh âm muốn mở miệng, Bàn Tử tự nhiên biết thanh âm muốn nói gì, vẫn cứ đem Tiểu Mã câu đưa đến thanh âm bên người, sau đó vô cùng đắc ý hừ hừ nói rằng: "Ta có tốt hơn."

Nghe lời của mập mập, thanh âm trong cặp mắt chảy 『 lộ 』 ra một loại khó có thể tin ánh mắt, tốt hơn, đó? Chẳng lẽ nói là có thể sánh ngang Chiến Vương tồn tại?

Thanh âm cũng không tiếp tục nói thêm cái gì, đột nhiên cắn nát ngón tay của chính mình, một giọt máu tươi nhỏ ở Độc Giác Thú con non trên trán con kia vàng rực rỡ Độc Giác trên, sau đó bắt đầu 『 ngâm 』 hát lên.

"Tương lai của ta đồng bọn, ta nguyện cùng ngươi cùng lắng nghe phong thanh âm của, ta đồng ý cùng ngươi."

Thanh âm thanh âm của rất đẹp, Tiểu Mã câu khi nghe đến này thần chú sau khi, càng là không hề sợ sệt, cặp kia nhìn thanh âm lam nhạt 『 màu 』 trong con người chảy 『 lộ 』 ra thân thiết ánh mắt tựa như cùng nhìn thấy đồng bọn của chính mình.

"Ông lão có thể đi rồi chưa?" Nhìn thanh âm thu lấy Tiểu Mã câu, Bàn Tử trực tiếp hướng về lão mập hỏi.

Lão mập trầm mặc không nói, thế nhưng lúc này chỉ nghe một tiếng "Đồ" tiếng vang, chỉ thấy Eve đạp chân đạp, lật roi xuống á Hỏa Long lưng.

"Đi ra ngoài Thất Nhạc viên, người sẽ vui mừng." Eve mỉm cười với hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Kính hi?" Bàn Tử cả người đột nhiên run lập cập, hần bản năng cảm giác được Eve trong miệng "Kính hi" không phải chuyện tốt lành gì.

Có điều Bàn Tử vẫn cứ cố nén, thẳng người bản, hướng về Eve ném đi một ánh mắt kiên định, tựa hồ muốn nói "Lão tử cái gì cũng không sợ."

Có hơn hai mươi người ở tại Thất Nhạc viên bên trong, bọn họ bị : được to lớn dụ 『 hoặc 』 hấp dẫn. Thế nhưng đồng dạng, ở mười năm sau khi bọn họ đạt được chính là ích lợi thật lớn. Thực lực, ma thú, đó là ở bên ngoài bọn họ mặc dù nỗ lực một đời hay là cũng không chiếm được gì đó.

Còn có mặt khác một nửa người bởi vì đủ loại nguyên nhân rời đi Thất Nhạc viên, lần lượt quán xuyên tàn ra sắc tia 『 màu 』 kiêu diễm ánh sáng Ma Pháp Trận.

"Thanh âm tí tỷ, ta có thể 『 mò 』 một 『 mò 』 Độc Giác Thú sao?" Tiểu Ái mét trùng mắt cặp kia Viên Viên con mắt nhìn ở thanh âm bên cạnh vui vẻ vãi móng Độc Giác Thú con non.

"Ân." Thanh âm mỉm cười với hướng về tiểu Ái mét nói rằng.

Tóc đen người trẻ tuổi, đại hán, còn có quang lợi nhìn Bàn Tử cùng đa phúc nửa ngày đều không có nói ra lời, bọn họ lựa chọn lưu lại, cùng phía ngoài mạo hiểm sinh hoạt so với, nơi này mới phải thích hợp địa phương của bọn họ.

"Bàn Tử, lần sau ta nhất định làm thịt người." Tóc đen người trẻ tuổi vậy vậy hắc 『 màu 』 tóc, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Giết chết ta?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động.

"Người rất mạnh. Thế nhưng chúng ta tương lai nhất định không thể so với người kém." Mặt không hề cảm xúc đại hán đột nhiên hướng về Bàn Tử nói rằng.

"." Bàn Tử một lát không nói, tại sao đều yêu thích bắt hần làm so sánh đây?

Lúc này Bàn Tử đột nhiên nghiêng đầu qua, hần đã nhận ra từng tia một dị dạng ánh sáng, chỉ thấy Tinh Mục đang đứng ở Ma Pháp Trận trước hướng về hần làm ra một cái cổ quái thủ thế, sau đó liền xuyên qua Ma Pháp Trận.

"Nghĩ nhiều như thế làm gì? Xem lão tử khoái khoái lạc lạc, không buồn không lo." Nhìn tóc đen người trẻ tuổi mấy người tiến vào Thất Nhạc viên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Bàn Tử hướng về vẫn đứng ở Ngân Kiếm biến mất phong đình nói rằng.

Ngân Kiếm là bị một hai cái A Nhĩ Ars để quốc tính anh nhắc đi, nhìn đáng vẻ, đời này chỉ có thể ở trên băng ca vượt qua. Cho tới Bàn Tử nhưng căn bản sẽ không có một điểm kẻ cầm đầu giác ngộ.

"Hò ly Tề Tướng nhất định sẽ đối phó người." Phong đình hít một hơi thật sâu nói.

"Đối phó? Hừ." Bàn Tử hướng về phía phong đình tròn mắt, ngẫm hần chưa bao giờ sợ, cho tới ở bề ngoài , sau lưng lão tử có lão gia tử.

Ngày là lam, bầu trời vừa nhìn như tím, xuyên qua Ma Pháp Trận, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, Bàn Tử chưa từng có cảm giác được tâm tình tốt như vậy quá.

Vật liệu thay đổi thì có bút lớn kim tệ, từng thanh đập ra đi, Dã Hỏa Trấn nên cũng không còn cái gì lo lắng đi, sau đó sẽ lợi dụng hần lang trứng thành lập một nhánh hần Lang Kỳ Binh đội, đến lúc đó Bàn Tử trong đầu đã xuất hiện một cái quang minh con đường.

Thế nhưng đang lúc này, có người nhưng cắt đứt suy nghĩ của hần, lôi kéo ống tay áo của hần.

"Tiểu Hồn Đan, kéo lão tử làm gì?" Bàn Tử nghiêng mắt thấy xem đa phúc, thế nhưng lúc này hần đột nhiên phát hiện đa phúc ánh mắt có gì đó không đúng, càng là ngó ra lảng nhìn phía trước.

Theo đa phúc ánh mắt, Bàn Tử hồ nghi nhìn về phía trước, lúc này này ung dung vẻ mặt hoàn toàn động lại rồi.

Bàn Tử phản ứng đầu tiên chính là cấp tốc quay đầu lại, hướng về Ma Pháp Trận phóng đi, muốn trở lại Thất Nhạc viên, nhưng là lúc này Ma Pháp Trận trên này kiêu diễm Từ Quang lại đột nhiên biến mất.

"Thả ta đi vào. Ta muốn làm Thủ Hộ Giả." Bàn Tử bi thương tiếng gào thét vang vọng ở bên trong trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Sư Long

Hai, là Tuyết Lang số, than đen lược thêu Tuyết Lang tiêu chí đại cánh bướm ở vân châu chỉ chói mắt như vậy, mười mấy môn ma pháp pháo từ Tuyết Lang số bên trái pháo cửa bên trong dò ra đầu, toàn bộ nhắm ngay Bàn Tử đứng địa phương.

Xa xa "Vù vù" tiếng gió rít không ngừng vang lên, mấy chục con chiều cao như xà, mọc ra hai cánh ma thú trên không trung không ngừng lần quần, này từng cái từng cái trên người mặc giáp da kỳ sĩ tay cầm trường thương, chăm chú nhìn chăm chăm Thất Nhạc viên cửa.

Cánh bướm toàn tâm toàn ý phong thanh, ma thú tiếng hí hỗn hợp thành một loại vô cùng chấn động mà lại quý dị âm thanh.

Bàn Tử dùng cái mộng nghĩ cũng biết những người này muốn làm gì, tuyệt đối là vì hân lang trướng. Bằng không tại sao này ma pháp pháo khẩu, còn có những kỳ sĩ kia mục tiêu toàn bộ đặt ở trên người hắn?

"Thất phu nghi ngờ bích" Bàn Tử khơi dậy nhớ tới một ở cái kia bên trong thế giới lịch sử điển cổ, mà hân chính là cái kia thất phu, ,

Những kia nên rời đi trước Thất Nhạc viên trẻ tuổi tinh nhuệ đã lên thuyền, tựa hồ Tuyết Lang số cũng không từ chối những người kia. hiện tại những kia tuổi trẻ tinh nhuệ đúng là đắc ý, lấy Tam hoàng tử vì là toàn bộ đứng ở này thật dài mạn thuyền. Từng cái từng cái đầy hứng thú nhìn Bàn Tử.

...nhất khiến Bàn Tử tức giận là Ngân Kiếm. Quần ở trên tám ván gỗ cả người quần đầy băng Ngân Kiếm hiện tại lưng A Nhĩ Ars để quốc hai cái tinh nhuệ bị dựng lên.

Tuy rằng không thể động dậy, không thể nói chuyện. Thế nhưng trong ánh mắt toát ra loại kia sáng khoái thật giống báo thù giống nhau ánh mắt cũng đang Bàn Tử trên người không ngừng quét tới quét lui.

"Dựa vào" Bàn Tử khẩu khẩu từ từ phun ra một chữ, sau đó con mắt ừng ực ừng ực vòng vo.

Trước mắt cục diện rất bất lợi, giữa bầu trời. Mấy chục phi công trận địa sẵn sàng đón quân địch, trên biển nhưng là này chiếc Tuyết Lang số. Quả thực chính là tuyệt cảnh.

"Mã Đức,

Những người này chẳng lẽ không biết cái gì gọi là kỳ sĩ tinh thần sao? Dĩ nhiên dự định quần ầu? Còn có tác dụng pháo?" Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói, tựa hồ hoàn toàn quên mình cũng không phải kẻ tốt lành gì.

"Bàn Tử, ngươi không đi được rồi." Một thanh âm đột nhiên ở Bàn Tử vang lên bên tai, đó là một hùng hậu mang theo một luồng phi vị thanh âm của.

Bàn Tử ngẩng đầu nhìn tới, này gọi hàng người chính là lúc trước đã thấy Kim Cốc Phó Đoàn Trưởng. Kim Cốc, Bàn Tử đến không chút nào để ý. Nói tàn nhẫn một điểm chỉ là một đã man hình nhân vật mà thôi.

Bàn Tử ánh mắt đình trệ ở Kim Cốc bên cạnh người trung niên kia trên người.

Người trung niên kia ở hướng về phía hắn mỉm cười với. Mang theo một loại vô cùng nhu hòa vẻ mặt. Thế nhưng Bàn Tử từ trong niên nhân cặp mắt kia bên trong nhưng cảm thấy từng tia một nguy hiểm.

Đó là một đôi đường như biển rộng như thế Hạo Nhiên vô biên con mắt.

Biển rộng vĩnh viễn cũng làm cho người nhìn không thấu, mặc dù lớn đa số thời gian đều là gió êm sóng lặng. Thế nhưng chỉ cần giận, đó chính là Cự Phong mãnh liệt. Bấp bênh.

"Cái kia. Người là ai?" Bàn Tử trong lòng âm thầm cảnh sợ lên.

Đang lúc này, chỉ nghe một tiếng "Hĩ" thanh âm của đột nhiên vang lên, giữa bầu trời một bóng đen bỗng nhiên mâu roi, cười ma thú kỳ sĩ từ giữa bầu trời đáp xuống, bay đến cự ly mười mấy thước địa phương đột nhiên dừng lại.

Thân hình kia như xà, mọc ra cánh ma thú ở vô cánh thời điểm, quất nổi lên từng trận mạnh mẽ chi phong. Bàn Tử nói rằng.

"Ma thú cấp hai?" Bàn Tử trong lòng phản ứng đầu tiên là khinh bỉ, thứ hai phản ứng nhưng là kinh ngạc, hắn lúc này mới nhớ tới, nơi này đã là Thất Nhạc

viên ngoại vi , căn bản sẽ không đối với ma thú sản sinh bất kỳ kém hóa.

"Giao ra hân lang trứng" thân mang màu đen giáp da kỵ sĩ hướng về Bàn Tử thân nhiên nói. Đây sáng loáng trường thương dưới ánh mặt trời có vẻ là chói mắt như vậy, mà cánh chim xà này mọc ra hai viên đại đại răng nanh miệng lớn thì lại không ngừng phụt lên ra một cái Hồng Hồng trường tín. Làm như muốn đem Bàn Tử một cái cho nuốt xuống.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động. Sau đó lộ ra một mặt nụ cười thật thà, đột nhiên hướng về trên người mặc màu đen giáp da kỵ sĩ còn có Tuyết Lang số trên Kim Cốc đám người nói.

"Ta nên đem hân lang trứng giao cho các người ai?"

Nghĩ vấn ngữ khí, thế nhưng trong giọng nói tất cả đều là gây xích mích về, Bàn Tử không ngốc, hẳn tự nhiên biết lúc này lựa chọn như thế nào đối với hắn có lợi nhất.

"Giao cho ta , Hồng Nguyệt đế quốc phi công đem bảo đảm an toàn của người." Màu đen giáp da kỵ sĩ cư cao lâm hạ hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Cái kia. Tiểu tử, người chẳng lẽ không biết cái gì là đi trước đến sau không?" Kim Cốc này phi phi thanh âm của chen vào.

Này trên người mặc màu đen giáp da kỵ sĩ rất trẻ trung. Xem ra khoảng chừng hơn hai mươi tuổi, vì lẽ đó Kim Cốc xưng hô vì là tiểu tử cũng không sai.

"Ca ngợi Quang Minh thần" nghe lời của hai người, Bàn Tử hai mắt nhất thời thả lên quang diện.

Hắn sợ nhất chính là chỗ này thuộc về với hai phe thực lực đã đạt thành thỏa thuận, như vậy hắn sẽ không có chút nào vрон mình đường sống. Cho tới hiện tại",

Bàn Tử kẻ này kỳ thực rất muốn hướng về phía song phương hét lớn một tiếng cường giả thắng được, sau đó ngồi ở một bên xem song phương thế lực tử đấu. Tiếp theo đục nước béo cò. Nhân cơ hội mà chạy.

Thế nhưng Bàn Tử lại biết hắn không thể như vậy làm, gây xích mích quá rõ ràng nói, song phương ngay đầu tiên thì sẽ đem nòng súng nhắm ngay hắn.

"Đây là một viên hân lang trứng " Bàn Tử tiểu tâm dục dục từ trong không gian giới chỉ đột nhiên lấy ra một viên hân lang trứng, đỡ đến trên đất, vỏ trứng trên màu xanh lục lấp ló ở ánh mặt trời chảy ra một loại nhu hòa sắc thái.

Nhìn viên này hân lang trứng. Kỵ sĩ trẻ tuổi hai mắt phóng ra một loại mừng rỡ ánh sáng, sau đó liền kéo kéo chụp vào cánh chim đầu rắn trên dây cương. Dự định lao xuống.

Thế nhưng đang lúc này, chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang thật lớn. Một viên màu đen làm như từ năng lượng tụ tập mà thành hình tròn đạn pháo gào thét xông về Thất Nhạc viên bãi cát.

Lại là "Oanh" một tiếng, đạn pháo cơ một, hai than điểm sau, ở đây giáp để lại cái, hăm hại, một cỗ kính máy mét hổ sán" Hắc Độc lượn lờ, đem hết thảy đều đang chậm chậm ăn mòn người. Liền ngay cả này mềm mại hạt cát cũng có bị : được hòa tan dấu vết.

"Đây chỉ là một viên Nhất Cấp Ma Pháp đạn" Kim Cốc thanh âm của vang lên.

Thị uy, Kim Cốc vị này bình dân xuất thân Tướng quân, vị này đã từng suất lĩnh vài con thuyền liên tiêu diệt

Kỵ sĩ trẻ tuổi sắc mặt chìm xuống, quay đầu nhìn phía Kim Cốc, cặp kia con mắt màu xanh lam nhạt Trung Sung đầy phẫn nộ.

Nhìn tình cảnh này, Bàn Tử hưng phấn lên, hai mắt phóng ra từng mảnh từng mảnh óng ánh tia sáng, sau đó chỉ thấy kẻ này từ trong không gian giới chỉ lại lấy ra một viên hân lang trứng.

Vẫn là màu xanh lục vỏ trứng .

Dùng lời của mập mạp nói. Cái này gọi là thêm dầu vào lửa.

Có điều đáng tiếc chính là Bàn Tử tính sai.

Quả thứ hai hân lang trứng xác thực đưa đến hiệu quả, cái kia tuổi trẻ kỵ sĩ đột nhiên quay lại cánh chim xà phương hướng, nhắm ngay Tuyết Lang số.

Mà Kim Cốc từ bên trong còn nhỏ thì lại cao cao vung lên, mấy môn ma pháp pháo cũng trong lúc đó nhắm ngay cái kia tuổi trẻ kỵ sĩ.

Thế nhưng song phương rất đúng trí cũng là đình chỉ vào đúng lúc này, một cái tay đột nhiên chắn Kim Cốc trước mặt. Cái tay kia rất hoàn mỹ. Tự như cùng tay của người phụ nữ như thế, trắng trẻo Như Ngọc, ngón tay thon dài.

Ở đây một tay thân lên một khắc đó, Kim Cốc liền thu hồi cò nhỏ.

Đồng thời ở đây một tay thân lên một khắc đó. Lại là một hắc giáp cánh chim xà kỵ sĩ ở trên bầu trời gây ra một đạo thẳng tắp quỹ tích.

"Duncan Sa'ler, quên người tên người hàm nghĩa sao? Muốn trở thành một tên chân chính dũng sĩ, không chỉ cần sức mạnh to lớn, kiên quyết không rời ý chí, càng cần phải chính là đầu óc"

Một lưng hùm vai gấu, đầy mặt cầu trung niên kỳ sĩ đi tới kỳ sĩ trẻ tuổi trước mặt từ từ nói, này nhân nhạ thể nhưng là vô cùng dày nặng thanh âm của truyền rất xa.

Nhìn thấy tình cảnh này, Bàn Tử một lát không nói gì. Chỉ là lông mày véo thành một cái dây thừng.

"Adrian, đã lâu không gặp" trung niên kỳ sĩ đột nhiên nghiêng đầu qua chỗ khác mỉm cười với hướng về Tuyết Lang số trên con kia trắng trẻo tay phải chủ nhân nói rằng.

"Ferghus Sa'ler, lần trước từ biệt có chừng mười năm đi." Adrian hướng về trung niên kỳ sĩ nói rằng, vẫn là loại kia nhẹ như mây gió về mặt.

Nghe lời của hai người, thân thể của mập mập không khỏi run run một hồi. Trong lòng thầm mắng hai tên khốn kiếp này ở trước đây liền nhận thức?

Đối với Bàn Tử tới nói, đó cũng không phải một chuyện tốt.

"Tình báo nói, hãn lang trứng tổng cộng có hai đôi" Ferghus Sa'ler thu hồi trong tay Kỳ Sĩ Thương. Hướng về Adrian ném đi tới một loại hồi dò đan quang.

Adrian thì lại hơi gật gật đầu.

Bàn Tử lúc này chỉ cảm thấy hai mắt hắc, hai cái khốn nạn tựa hồ đã đạt thành thỏa thuận, đôi này : chuyện này đối với Bàn Tử tới nói, không thể nghi ngờ là lớn nhất bị kích.

Sau đó bất kể là một thân màu trắng quân trang Adrian, vẫn là cánh chim xà trên Ferghus Sa'ler đều sẽ ánh mắt đưa lên ở Bàn Tử trên người. "Dựa vào" nhìn hai người, Bàn Tử hai mắt hơi nổi lên màu đỏ, xưa nay đều là hãn cướp người khác, đây là lần thứ nhất gặp phải người khác cướp hãn.

Bàn Tử không ngờ, hãn biết dưới tình huống như vậy, căn bản sẽ không khả năng mang đi hãn lang trứng. Vì lẽ đó hãn lớn nhất khả năng chính là lựa chọn xấu nhất kết cục.

Nhất Phách Lưỡng Tán, Bàn Tử nắm không đi. Như vậy ai cũng đừng nghĩ lấy đi.

Ngay ở Bàn Tử quyết định muốn hủy diệt hãn lang trứng thời điểm, đột nhiên lại nổi lên biến cố, xa xa chỉ thấy một khổng lồ vô cùng bóng dáng đang hướng về bên này đất lệ thuộc di động tới.

Đó là một con hình thể ma thú to lớn. Toàn thân hiện Kim Hoàng Sắc, có sư từ thân thể. Cùng một đôi khổng lồ vô cùng cánh, đuôi tựa như cùng Liễu Như bình thường bị : được chia làm một tia một tia .

"Sư Rồng? Đó là cấp sáu sư Long" nhìn con kia ma thú, da phức hai mắt sáng lên nói.

Lúc này một bên thanh âm trên mặt lại lộ ra một bộ vẻ nghiêm túc.

"Theo ta được biết, thương Lam Đế nước Thánh Chiến Sĩ Ellen ma thú là sư Long "

"Thánh Chiến Sĩ?" Nhìn này ma thú to lớn, Bàn Tử hai mắt lồi cổ lên. Ở Bàn Tử trong đầu, cao thủ cũng không phải vật gì tốt, tuy rằng Đặng Ngải luân chỉ là một Thánh Chiến Sĩ, còn không sánh được Geel cái này Chiến Vương. Thế nhưng tin tưởng cao thủ tin phụng nguyên tắc đều là giống nhau .

Sư Long đôi kia Kim Hoàng Sắc mọc ra vài gốc sắc bén gai nhọn cánh trên không trung quất nổi lên từng đạo từng đạo mạnh mẽ Cự Phong, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) cặp kia dường như vàng một loại con mắt dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi.

Nhìn loại này hình thể to lớn cấp cao ma thú, trong lòng bay lên liền chỉ có một loại thật sâu sợ hãi.

Ferghus Sa'ler sắc mặt trở nên hơi cứng ngắc, ở Tuyết Lang số trên Adrian thì lại tựa hồ đã sớm liệu đến sẽ xuất hiện tình huống như thế, cũng không có quá to lớn phản ứng.

Sư Long càng ngày càng gần. Càng gần làm cho người ta cảm giác chấn động liền càng lớn. Máy chục con cánh chim Long Tại Thiên không trung hơi hơi sợ hãi gào thét, tận lực rất xa tránh được này sư Long.

Lúc này, mới nhìn thấy cái kia ngồi ở sư Long bên hông ông lão, ông lão kia người mặc một bộ dày đặc màu tím vải sợi bông quần áo, thể nhưng là tay không đi chân trần. Cộng ở sau lưng một thanh vàng rực rỡ song nhận cái rìu, một đôi con mắt màu vàng bên trong mang theo một loại cao cao tại thượng kiêu căng, khiến người ta không thể không ngưỡng mộ.

Bay gần rồi, Ellen ở nhìn lướt qua Tuyết Lang số cùng Thất Nhạc viên sau, ánh mắt khác hẳn đặt ở Bàn Tử trước mặt hãn lang trứng trên.

"Người trẻ tuổi, đem hãn lang trứng cho ta, ta có thể bảo đảm an toàn của người." Ellen ông lão khẩu khí rất hoành, hoành cơ hồ không có đem Tuyết Lang số đám kia cánh chim xà kỳ sĩ để ở trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: nguyên rửa chi nô

Nhìn này dất dất ông lão, Bàn Tử ngay đầu tiên liền muốn đến hấn cái kia tiện nghi sư phụ, Chiến Vương Geel, cao thủ đều TM như thế, căn bản không có đạo lý có thể đàm luận. Bọn họ nói tới chính là chân lý.

Lúc này Bàn Tử vận vẹo nhãn nhó nắm chính là không lên tiếng khí, nếu như chỉ có Ellen ông lão một người, Bàn Tử nhất định sẽ rất ma lưu nịnh nọt nói lên vài câu lấy lòng, sau đó thừa dịp Ellen ông lão không chú ý đem hấn lang trướng hủy diệt.

Thế nhưng hiện tại cũng không phải Ellen ông lão một người, Hồng Nguyệt đế quốc cùng mệnh mang vương triều đã ở một bên mắt nhìn chăm chăm, không tới cuối cùng, cũng không ai biết kết quả là ra sao.

"Tôn kính Ellen Thánh Chiến Sĩ. . . ." Ferghus Sa'ler hướng về Ellen được rồi cái tiêu chuẩn kỵ sĩ lễ tiết.

Cái này lễ tiết cũng không chỉ là chào ý tứ của, càng là đang nhắc nhở Ellen, hiện tại không chỉ là Ellen ông lão một người muốn bắt được hấn lang trướng.

Mặc dù đối với mới là một Thánh Chiến Sĩ, thế nhưng bên này lại có một đôi cánh chim xà phi công, hơn nữa còn có mệnh mang vương triều Tuyết Lang số, hơn nữa thực lực đó không biết Tuyết Lang quân đoàn Quân Đoàn Trưởng, không hấn sẽ bại bởi Ellen ông lão.

Ellen ông lão hơi nhíu nhíu mày lại, sống đến hấn số tuổi này đều là tinh quái giống nhau nhân vật, nơi nào nghe không ra Ferghus Sa'ler ý tứ của.

"Các người dự định làm như vậy?" Ellen ông lão khẩu khí không quen hướng về Ferghus Sa'ler nói rằng, đồng thời dưới khổ sư Long đột nhiên mở ra bốn máu miệng rộng.

Một tiếng"Gào" dường như sư tử từ một loại điên cuồng hét lên thanh đột nhiên vang vọng ở toàn bộ bên trong đất trời, làm như ở thị uy.

Ferghus Sa'ler 『màu』 có chút cứng ngắc, sư Long là ma thú cấp sáu, cũng là tương đương với có Thánh Chiến Sĩ thực lực, hơn nữa này năng lực đặc biệt, thậm chí so với Ellen ông lão càng thêm khó chơi.

Có điều Ferghus Sa'ler cũng không chút nào yếu thế, cánh chim xà đội kỵ binh, đó là Hồng Nguyệt đế quốc át chủ bài, những kỵ sĩ kia bên trong kém nhất cũng có cấp cao chiến sĩ thực lực, hơn nữa cánh chim xà đội kỵ binh vũ khí bí mật, mặc dù sẽ thua, thế nhưng muốn trọng thương đối phương cũng không phải một cái chuyện không thể nào.

"Nắm nó. . . ." Ferghus Sa'ler tay phải đột nhiên cao cao vung lên, chỉ thấy xa xa đã yên ổn cánh chim xà đội kỵ binh đột nhiên người người hướng về trong lòng 『mò』 đi.

Tiếp theo chỉ nghe từng trận"Karla" máy móc tiếng vang, những kỵ sĩ kia mỗi người bình nâng lên một thanh hắc 『màu』 nó.

Này nó rất quái lạ, ở nó phía trước có ý làm thành một đặc thù tượng thần hình dáng, là một cổng lấy Thập Tự Giá tóc tai bù xù nam nhân nửa người trên,

Ba chi đen thui toả sáng cung tên ở ánh mặt trời chiếu: theo 『bắn』 dưới lập loè ra một trận mực đậm 『màu』 trạch, cung tên đem nó huyền hung hăng về phía sau kéo đưa, nhìn đáng vẻ nếu như kích 『bắn』 mà ra, tốc độ tuyệt đối sẽ không chậm.

"Nguyên rửa chi nô? Sao có thể có chuyện đó? Hồng Nguyệt đế quốc từ nơi nào lấy được nguyên rửa chi nô thiết kế đồ?" Nhìn cánh chim xà đội kỵ binh cái kia kỵ sĩ trẻ tuổi, tên đại diện cho dũng sĩ Duncan Sa'ler trong tay bụng cung nó, phong đình trên mặt đột nhiên chảy 『lộ』 ra một loại khiếp sợ thần 『màu』.

"Nguyên rửa chi nô? Đó?" Bàn Tử ngoáy đầu lại hồ nghi hướng về phong đình hỏi.

"Nguyên rửa chi nô là năm mươi năm trước một người tên là Thác Tư thánh tiểu hậu nước một vị Ma Đạo Sư cùng một vị Chú Tạo Sư liên thủ chế tạo ra một loại cung nó, loại này cung nó mặc dù không có đạt đến Tinh cấp tiêu chuẩn, thế nhưng lớn nhất ưu điểm chính là có thể lượng sản, không chỉ có uy lực cực lớn, 『bắn』 tốc cực nhanh, hơn nữa 『bắn』 ra cung tên mang theo nguyên rửa phép thuật hiệu quả, đó là đến từ chính từ thần tông đồ Đức Nhĩ man nguyên rửa. Chỉ cần bị: được 『bắn』 bên trong, như vậy huyết nhục thì sẽ bị: được một chút ăn mòn, trong vòng ba mươi ngày sẽ biến thành một bộ Bạch Cốt. Có người nói, cái kia tiểu hậu nước đã từng lấy 300 cái nguyên rửa tay cung giết chết một Thánh Chiến Sĩ." Phong đình hướng về Bàn Tử nghiêm túc nói.

Nghe phong đình , Bàn Tử vẻ mặt có thể nói phong phú cực điểm. Một bên nhìn nguyên rùa chỉ nó hai mắt cấp tốc chảy 『 lộ 』 ra nhẹ nhàng ánh sáng xanh lục, mà thân thể cũng không từ run run một hồi.

"Lão tử tương lai nhất định phải đem loại này thiết kế đồ chiếm được, sau đó mỗi người nhận thù một cái." Bàn Tử nói nhỏ âm thầm nói rằng.

Nhìn nguyên rùa chỉ nó, lúc này liền ngay cả Ellen ông lão 『 màu 』 cũng hơi biến đổi.

Ở Ngân Nguyệt trên đại lục, có quá nhiều những thứ không biết, những kia những thứ không biết đủ khiến thực lực mạnh mẽ cá nhân cũng chạy tới khủng hoảng, sợ hãi.

Mà này nguyên rùa chỉ nó rất rõ ràng chính là một loại trong đó.

Sư Long thể tích quá lớn, lớn đến khiến người ta có thể tùy tiện làm bia ngắm trình độ, Ellen ông lão dù cho không sợ này mười mấy tay cung, thể nhưng sư rồng thì sao?

Lúc này, Tuyết Lang số trên Adrian ở hơi đóng dưới con mắt sau, đột nhiên nở nụ cười, trong miệng thần nhiên nói: "Đi ra đi, đồng bọn của ta."

Một tiếng "Cáp Thử" dây trùng tiếng vang đột nhiên vang lên, tiếp theo chỉ thấy mặt biển bắt đầu chấn động lên, nguyên bản bình tĩnh mặt biển xuất hiện từng trận cuồng phong sóng lớn, lúc này liền ngay cả thường thường vững vàng an hạ xuống bên cạnh Tuyết Lang số cũng bắt đầu đung đưa kịch liệt lên.

Một vòng xoáy khổng lồ xuất hiện tại Tuyết Lang số bên cạnh trên mặt biển, này dài chừng mấy chục mét tuyến y đang xoay tròn bên trong mang đến từng trận mãnh liệt Cự Phong.

Xuyên thấu qua vòng xoáy, có thể nhìn thấy, một bóng đen tự đáy biển bay lên, khổng lồ kia bóng dáng càng là so với Tuyết Lang số càng lớn hơn hai lần.

"Cáp Thử" lại là một tiếng dày nặng dường như dãy núi hạ xuống giống nhau tiếng vang, chỉ thấy một khổng lồ vô cùng đầu lâu toát ra mặt biển, đầu lâu kia hiện xanh sẫm 『 màu 』, dường như lưỡi dao sắc giống nhau khớp xương ở trên trán sắp xếp chỉnh tề, rất xa nhìn tới tựa như cùng một mọc ra mấy chi sừng nhọn Cự Long đầu.

Tiếp theo là một hòn đảo nhỏ, xanh lục 『 màu 』 bên trong mang theo Ngân 『 màu 』 lâm tám, phản 『 bắn 』 ánh mặt trời ánh sáng lộng lẫy, khiến lòng người bên trong không khỏi bay lên một loại chấn động cảm giác.

"Cáp năm ma thú Long Quy?" Nhìn con kia ma thú, thanh âm đột nhiên kinh ngạc nói.

Lúc này Bàn Tử lông mày nhưng chăm chú nhìn lên, đùa gì thế, vốn cho là pháo khẩu kia, này cánh chim xà chính là đối phương cuối cùng lá bài tẩy, thế nhưng hiện tại.

"TM , mỗi một người đều không phải kẻ tốt lành gì." Nhìn này tuyệt đại Long Quy, Bàn Tử trong lòng không khỏi địa nói thầm thầm nói.

"Chiếm cứ hải dương ưu thế, rùa biển đủ để cùng cấp sáu ma thú cùng sánh vai." Da phúc hai mắt tỏa ánh sáng nói.

Nghe da phúc , đối với Long Quy có hiểu thêm một bậc Bàn Tử hai mắt hơi hơi biến thành màu đen.

Cho đến lúc này, ba bên thực lực hoàn toàn phô bày đi ra, phương nào đều so với phương nào không kém cõi.

Ellen ông lão lúc này cũng không còn lúc trước thô bạo, ngồi ở sư Long trên lưng, giữa hai lông mày ẩn giấu đi một loại mù mịt chi 『 màu 』. Đây là một lựa chọn sáng suốt, nếu như đem này hai phe chọc gậy, hoàn toàn liên hợp cùng nhau, như vậy đầy đủ tiêu diệt hắn và sư Long rồi.

Ferghus Sa'ler, Ellen ông lão, còn có này một mặt nghe tiếng vân nhạ Adrian đều không có mở miệng, hãn lang trứng chỉ có hai đôi, thể nhưng thể lực nhưng có ba bên, đây làm sao chia?

"Ta đề nghị trước hết để cho hắn giao ra hãn lang trứng, sau đó chúng ta ba bên lấy một công bằng phương thức tiến hành lựa chọn thế nào? Trầm mặc hồi lâu, Ellen ông lão đột nhiên hướng về hai người khác nói rằng.

Adrian không nói gì, chỉ là cười nhạ lấy gât gât đầu, mà một mặt khác Ferghus Sa'ler làm như nghĩ tới điều gì chủ ý chánh: đang 『 màu 』 nói rằng: "Mặc kệ đến lúc đó lựa chọn kết quả như thế nào, mặt khác hai quốc gia nhất định phải bảo đảm người thứ ba quốc gia đạt được một con mấu 『 tính 』 hãn lang trứng."

"Từng con từng con đều quý cùng lão hồ ly như thế." Đây mặt tái nhợt nhìn ba người, Bàn Tử trong lòng dĩ nhiên đem ba người người thân thăm hỏi toàn bộ.

Cũng không ngốc, đều biết lấy trước đến hãn lang trứng sau đó mới phải phân phối thời điểm, thực lực đối lập yếu kém một phương, Ferghus Sa'ler còn biết đưa ra yêu cầu.

"Dựa vào, thì không thể đến mấy cái ngón ngân sao?" Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên nổi lên hồng 『 màu 』, sau đó liền hướng về trong tay Không Gian Giới Chi 『 mò 』 đi.

Đã là xấu nhất kết cục, Bàn Tử muốn tự tay hủy diệt này mấy viên hãn lang trứng. Hãn không lấy được, ba người kia quốc gia cũng đừng muốn bắt được.

Ellen ông lão rất nhanh liền đã nhận ra Bàn Tử không đúng, hơi nhướn mày, lớn tiếng nói: "Nếu như ngươi dám hủy diệt hãn lang trứng, như vậy ta liền đối với ngươi không khách khí."

Nghe Ellen lời của lão đầu, Bàn Tử đột nhiên đắc ý nở nụ cười: "Chỉ muốn các ngươi dám hạ đến, ta liền hủy diệt hãn lang trứng."

Bàn Tử quý tình quý tình, hãn tự nhiên biết ba bên mục tiêu chỉ là hãn lang trứng, hãn chỉ là một đặc thù tồn tại. Nếu như ba bên giết chết hãn, như vậy có thể hay không gây nên A Nhĩ Ars đế quốc cừu thù, hãn bây giờ là A Nhĩ Ars đế quốc anh hùng.

Thậm chí điểm này lợi ích thì sẽ gây nên mấy cái quốc gia diện ngọn lửa chiến tranh. A Nhĩ Ars đế quốc anh hùng ở Thất Nhạc viên ở ngoài bị giết chết, này chính là ra sao kết cục?

Vì lẽ đó Bàn Tử ngược lại cũng không sợ trước mặt mấy người.

Nhìn Bàn Tử, Ellen trong ánh mắt dần hiện ra Ti Ti hàn ý, mà Fergus Safer nhưng là nhú nhú mày, đúng là Adrian đột nhiên nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Người trẻ tuổi này rất có ý tứ." Kim Cốc rõ ràng từ Adrian trong giọng nói nghe thấy được mấy chữ này. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Mềm sợ cứng, cứng sợ ngang, ngang sợ liều mạng.

Đối với Bàn Tử tới nói, hiện tại chính là liều mạng thời điểm.

"Một, hai." Bàn Tử từ trong không gian giới chỉ 『 』 mò 『 』 ra hai viên công hãn lang trứng, sau đó đem trên mặt đất một viên cùng mới vừa lấy ra hai viên nhét vào thanh âm, da phác gió êm dịu đình trong lồng ngực.

"Một hồi ta nói té, các ngươi liền đem này mấy viên hãn lang trứng cho ta hung hăng ngã xuống đất." Tiếng của tên béo rất lớn, rõ ràng là cố ý để giữa bầu trời ba người nghe được.

Sau đó Bàn Tử nhìn trước mặt mình hãn lang trứng 『 』 lộ 『 』 ra một loại bi thương vẻ mặt: "Ngày lễ ngày tết, ta đều sẽ cho các ngươi dâng hương, các ngươi muốn trách thì trách ba tên khốn kiếp kia đi."

"Tên béo đáng chết, ngươi chỉ cần dám giẫm nát hãn lang trứng, ta liền cho ngươi vĩnh viễn nằm ở nơi này." Ellen lúc này không thể kìm được nữa, hãn là một tên Thánh Chiến Sĩ, một tên chỉ đứng sau Chiến Vương Thánh Chiến Sĩ. Liền ngay cả vũ ung xà đội kỵ binh cũng chỉ có thể dùng nguyên rửa chỉ nỏ uy hiếp hãn, liền ngay cả Adrian lại cho gọi ra Long Quy sau đó, thêm vào Tuyết Lang số này mấy môn ma pháp pháo mới có thể uy hiếp hãn, nhưng là một cái Bàn Tử, một liên đại địa chiến sĩ cũng không có đạt tới Bàn Tử, dựa vào cái gì uy hiếp hãn.

Nghe Ellen, Bàn Tử hai mắt đột nhiên ửng hồng lên, liên chiến vương hãn đều đánh quá, một Thánh Chiến Sĩ bỏ 『 』 bức 『 』 cái gì?

"Lão tử tại sao không dám?" Bàn Tử một bên gào thét một bên chân phải giơ lên hướng về hãn lang trứng hung hăng đạp quá khứ.

Vào lúc này, một tiếng nhẹ nhàng nghi 『 』 hoặc 『 』 thanh từ Tuyết Lang số trên Adrian trong miệng lóe ra, vẻ mặt đó lại biến thành một loại vẻ mặt nghiêm túc.

"Sát khí kia."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 94: để cho người đở mắt đãi ngộ

Hai xem thường mà lại khinh bỉ thanh âm của mang theo loại nồng đậm cường bức ý cùng Ellen ông lão tương đương phối hợp là Bàn Tử, ở Đặng Ngải luân uy hiếp tiếng vang lên một khắc đó, Bàn Tử tựa hồ thất thần như thế, chân phải trôi nổi ở hãn lang trứng trên, toàn bộ thân hình đều hoàn toàn dừng lại rồi.

Không phải không thừa nhận Bàn Tử đối với thân thể khổng lồ đã đạt đến Lô Hòa Thuận Thanh trình độ, liền ngay cả Tuyết Lang số trên những người kia nhìn thấy Bàn Tử thân thể nghiêng về phía trước trình độ cũng không khỏi từng cái từng cái trợn mắt lú lỏi.

Ellen ông lão độ rất nhanh, này vàng rực rỡ Đẩu Khí hơn nữa dường như Mãn Cung thượng huyền như thế bắn nhanh ra độ tụ như cùng một tia chớp đánh qua, chỉ là mấy giây liền xuất hiện ở Bàn Tử trước người.

Nhìn hai mắt phun ra lửa giận Ellen ông lão, lúc này Bàn Tử lại đột nhiên nở nụ cười, nụ cười kia rất tiện, tiện khiến người ta không nhận được muốn đi tới hung hăng giẫm hai chân.

"Cười nữa, lão tử chém sống ngươi". Ngải thương ông lão trên mặt bịt kín một tầng khói đen.

Mà Bàn Tử nhưng cổ quái đem mặt hướng về Ellen ông lão trước người cùng nhau tập hợp, đáng đáp kia làm như đang nói, đến a, ngươi mau tới a, nhanh lên một chút bỏ ta cánh buồm,

Nhìn tình cảnh này, cả đám toàn bộ hóa đá. Thăm nghĩ trong lòng tên Béo kia lẽ nào điên rồi phải không, dĩ nhiên chính mình tìm chết?

Bị : được Bàn Tử như thế vậy một cái đạo, Ellen ông lão trong lòng cũng lại an nại không được đối với Bàn Tử này phân cảm ghét, coi là thật tay phải một sau lưng, rút ra hoàng kim cái rìu, hướng về Bàn Tử chém tới.

Có điều ông lão này tuy rằng phần nộ, thế nhưng ra tay nhưng cũng rất có chừng mực, hoàng kim cái rìu lưỡi búa trực tiếp hướng về Bàn Tử cánh tay phải chém tới.

Nhìn đáng về cũng không tính muốn Bàn Tử mệnh, chẳng qua là muốn đỡ xuống Bàn Tử một cánh tay mà thôi.

Bàn Tử ngược lại cũng phối hợp,

Một mặt cười bi ối , tay phải cao cao vung lên.

"Thiếu gia" nhìn thấy tình cảnh này, thanh âm cũng lại trấn định không tới, hai mắt toát ra một loại vẻ lo lắng.

"Này tên béo đáng chết điên rồi?" Da phúc hoá đá giống như rìu nói, thế nhưng giữa hai lông mày sàu lo cũng hoàn toàn hiện ra, càng không cần phải nói phong đình rồi.

Ba người muốn cứu viện, nhưng là đã không còn kịp. Huống chi, bọn họ làm sao có thể cùng một Thánh Chiến Sĩ sánh ngang?

Thế nhưng đang lúc này, "

Ngay ở Ellen ông lão trong tay hoàng kim cái rìu sắp tiếp xúc được Bàn Tử cánh tay một khắc đó, một tiếng tiếng hô đột nhiên vang lên, trong lúc đó một đạo trắng như tuyết bóng dáng từ giữa bầu trời đột nhiên hạ xuống, giờ lên cặp kia sáng loáng móng vuốt hướng về Ellen ông lão sau gáy vỗ tới.

Ellen ông lão hiện tại có hai cái lựa chọn, muốn mà từ bỏ công kích Bàn Tử, hoặc là bị : được phía sau móng vuốt đem viên này đầu đập thành nổ tung quả dưa hấu.

Rất sáng suốt , Ellen ông lão lựa chọn người trước.

"Đồng" từng tiếng vang, trắng như tuyết bóng dáng móng vuốt đụng vào Ellen ông lão đột nhiên vận người hoành đương Cự Phù, Ellen ông lão chặn là chặn lại rồi, thế nhưng bởi vì là ở đột nhiên không kịp chuẩn bị đích tình huống dưới chặt vật phòng ngự, vì lẽ đó rõ ràng bị thiệt thòi.

Ở to lớn lực phản chấn dưới, Ellen ông lão bóng người hướng về bên phải cường chế di động mười mấy mét, vẫn cứ ở trên bờ cát về ra một đạo thật dài dấu vết.

Quá nhanh, từ Ellen ông lão nâng cái rìu bỏ về phía Bàn Tử, hơn nữa này trắng như tuyết bóng người công kích Ellen ông lão, lại tới Ellen ông lão bị : được đẩy lui mười mấy mét, chỉ là ở trong chớp mắt.

Mọi người chỉ cảm thấy thật giống Cự Phong tập quá như thế, làm Cự Phong quá khứ, bọn họ mới phát hiện con lốc kia là chân thật tồn tại.

"Thiên Linh Hồ, này dĩ nhiên là Thiên Linh Hồ?" Một thanh âm đột nhiên đột nhiên vang lên, Tuyết Lang số cái trước cầm trong tay phép thuật kỹ Ma Pháp Sư đột nhiên nói rằng.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ ràng này tuyết bạch sắc bóng dáng là cái gì? Một con trâu nghé lớn nhỏ mọc ra trắng nõn cánh con cọp nằm ngang ở Bàn Tử phía trước, hai mắt cảm tức Ellen ông lão, này bốn con móng vuốt trên đất lấy ra thật sâu dấu vết, nhìn đáng về, đối với Ellen ông lão căm ghét cực điểm.

Bị : được đẩy lui Ellen ông lão gương mặt tái nhợt về, mặc dù nói là ở đột nhiên không kịp chuẩn bị đích tình huống dưới bị đánh lui, thế nhưng hẳn là một Thánh Chiến Sĩ, vong : mất cái đường đường chính chính Thánh Chiến Sĩ, bị : được nhiều như vậy người nhìn thấy bây giờ quần bách chuyện này với hẳn tôn nghiêm tới nói không thể nghi ngờ là một loại sỉ nhục.

Ellen ông lão lại một lần nữa giờ lên hoàng kim cái rìu, đồng thời một trận bùm bùm tiếng vang đột nhiên vang lên, chỉ thấy chuỗi này hoàng kim cái rìu trên điện quang vờn quanh, dòng điện gấp lùi.

Là nguyên tố Đầu Khí hiệu quả bên trong chớp hiệu quả.

Rất hiển nhiên, ông lão này đã động tức giận, cặp kia hơi ửng hồng con mắt làm như có chút mất đi lý trí.

"Ellen, nếu muốn lại tỷ thí một chút sao?" Một thanh âm từ từ mà vang lên, chỉ thấy Thiên Linh Hồ chỗ đứng bên cạnh đột nhiên xuất hiện một Lục Mang Tinh Ma Pháp Trận.

Ma Pháp Trận là do màu đen đường nét tạo thành, nhàn nhạt hắc quang từ trong không ngừng tuôn ra, tiếp theo chỉ thấy một cái vóc người gầy xuyên màu sắc rực rỡ ông lão từ trong đi ra.

"Đại Ma đạo sư thốt Mann?" Nhìn ông lão kia, một tiếng kinh hô bỗng vang lên.

Thế nhưng này còn không phải toàn bộ, sau đó lại là một nặng nề tiếng kinh hô: "Chiến Vương Geel?"

Cả đám sắc mặt trong nháy mắt toàn bộ thay đổi, thật là làm cho người ta chấn kinh rồi, chỉ cần là một Thánh Chiến Sĩ xuất hiện liền khiến người ta kinh ngạc phi thường, chứ nói chi là còn đồng thời xuất hiện một Đại Ma đạo sư, một Chiến Vương.

Ngân Nguyệt Đại Lục trên, tất cả Chiến Vương cùng Đại Ma đạo sư tính gộp lại mới có bao nhiêu?

Ferghus Sa'ler trên mặt lộ ra một trận vẻ nghiêm túc, mà Adrian thì lại như cũ là này phó nhẹ như mây gió về mặt, thế nhưng cặp mắt kia nhưng toát ra từng tia một kinh ngạc.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, một tên béo, một đề tiện hèn mọn Bàn Tử, dĩ nhiên cùng một vị Chiến Vương cùng một vị Đại Ma đạo sư có rất sâu liên lụy.

"Cái kia. Tên béo đáng chết, " đến giờ phút này, mọi người mới phản ứng lại, bọn họ cuối cùng đã rõ ràng rồi mập

Ellen cặp kia hơi hiện ra Hồng Quang con mắt đang nhìn đến thốt Mann trong nháy mắt liền khôi phục lại sự trong sáng, sau đó dường như sương đánh quả cà như thế lộ ra một bộ xán lạn nụ cười.

"Tôn kính Đại Ma đạo sư các hạ, không biết tại sao ngài sẽ đến tới đây?" Ellen vừa nói, một bên thu hồi Đầu Khí, đem hoàng kim cái riâu cầm trở về sau lưng.

Cho tới thốt Mann căn bản không có ý định để ý Ellen, đang đi ra Ma Pháp Trận sau, quay đầu cười híp mắt nhìn về phía Bàn Tử, làm như đối với Bàn Tử hết sức thoải mái.

"Lão già thôi tha, nếu muốn tới, các ngài không đến sớm một chút, để ta vừa nãy tâm vẫn ầm ầm nhảy cái, liên tục, " Bàn Tử nói nhỏ, bắt mắt hết sức hướng về thốt Mann nói rằng.

"Đã tới" thốt Mann mỉm cười với trong miệng từ từ phun ra vài chữ.

"Đã tới?" Nghe thốt Mann, Bàn Tử nhất thời phản ứng lại, sau đó sắc mặt kia trong nháy mắt trở nên bầm đen cực kỳ.

Hoá ra thốt Mann cùng Geel hai người một mực xem cuộc vui? Bàn Tử còn buồn bực vì sao thốt Mann thanh âm của vang lên như vậy đúng lúc, vào lúc này hết thấy đều rõ ràng.

"Mahler Kopeck" Bàn Tử trong lòng đem hai người người thân thăm hỏi toàn bộ. Xem ra cao thủ xác thực cũng không phải vật gì tốt.

Có điều Bàn Tử cũng không phải kẻ tốt lành gì, khi nghe đến thốt tư thiếp thanh âm của sau, liền lập tức hồ giả hồ uy lên, này từng cái từng cái tiện cử động khiến người ta chỉ có nhìn mà than thở phẫn.

"Hắc Kim, người làm rất tốt ngay ở Bàn Tử trong lòng âm thầm oán thầm thời điểm, Geel đột nhiên hướng về Bàn Tử thân nhiên nói.

Tuy rằng vẫn là này lạnh lẽo màu, thế nhưng cặp mắt kia bên trong nhưng toát ra một tia tán dương ánh mắt.

Sau đó chỉ thấy Geel vịn vẹo qua thân thể, mắt lạnh nhìn lướt qua Tuyết Lang số trên Adrian cùng cánh chim xà trên lưng Ferghus Sa'ler. "Đánh hay lui? . Geel lời nói rất đơn giản, thế nhưng trong đó nhưng để lộ ra một loại sự uy hiếp mạnh mẽ mùi vị.

Adrian cùng Ferghus Sa'ler đều không có nói chuyện, một vị Chiến Vương, một vị Đại Ma đạo sư. Sức mạnh như vậy thực sự quá mạnh mẽ.

Đang lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một trận "Vù vù. tiếng gió rít, giữa bầu trời xuất hiện hơn mười đạo màu đen bóng dáng, từng tiếng dường như sự từ gào thét, rồi lại dường như Ngốc Thứ kêu to thanh âm của liên tiếp không ngừng.

"Sur Thứ thú? Thậm chí có người đem Sur Thứ thú hợp thành một nhánh đội kỵ binh? . Nhìn này hơn mười đạo bóng đen, Tuyết Lang số trên Kim Cốc Tướng quân đột nhiên hai mắt đột nhiên lồi cổ lên.

Từng cái từng cái Loan Câu tựa như miệng dường như loan đao như thế lập loè ra một loại hàn quang, mà này từng đôi con người màu vàng thì lại dường như Điện Nhã bảo thạch như thế phóng ra một loại thâm hậu ánh sáng lộng lẫy, màu vàng găm vóc tựa như da lông dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi,

đường như quyền trượng trên thần thánh Pierre Kim

Hình thể so với cánh chim xà phải lớn hơn nhiều gấp mấy lần, sư tử đầu, Ngốc Thửu cánh, mặc dù không có sư Long lớn như vậy lực rung động, thể nhưng là khiến lòng người bên trong dâng lên một loại thần thánh cảm giác.

Sư Thửu thú, phép thuật vương triều đích thực chính chủ lực phi công bộ đội, có người nói ở phép thuật vương triều mạnh mẽ nhất thời điểm, có mấy vạn Sư Thửu thú kỵ sĩ, này lít nha lít nhít cảnh tượng, liền ngay cả mạnh mẽ nhất Long cũng sẽ sợ hãi.

Có điều đáng tiếc chính là tự phép thuật vương triều sau khi, liền cũng không còn một cái quốc gia, một triều đại có thể đem Sư Thửu thú tạo thành không khí bộ đội.

"Pig, chết tiệt" dĩ nhiên là A Nhĩ Ars đế quốc " chờ đám kia Sư Thửu thú bay gần rồi, Kim Cốc khi nhìn rõ sở vì là Griffin kỵ sĩ đáng đáp sau, đột nhiên siết chặt nắm đấm.

Cái kia trên mặt có một đạo Đạo Ba, trên người mặc áo giáp màu vàng óng kỵ sĩ không phải là ban đầu ở Thất Nhạc viên trung tướng hấn đánh bại Pig sao?

Pig, là này giới Thất Nhạc viên trong tỉ thí ưu tú nhất trẻ tuổi người một trong, đã từng ghi tên thứ hai, nếu như không phải những người khác quá kém cỏi, hay là A Nhĩ Ars đế quốc căn bản cũng không sẽ lọt đấy.

Sư Thửu thú một chút bay gần rồi, ,

"Đế quốc anh hùng, Hồng Bảo Thạch bệ hạ phái ta tới đón người về nước, " Pig vươn mình rơi xuống Sư Thửu thú, từ từ tiêu sái đến Bàn Tử bên người hướng về Bàn Tử chào theo tiêu chuẩn quân lễ.

Nghe Pig . Tuyệt Lang số trẻ tuổi tinh nhuệ chúng này từng đôi mắt hồng dường như thỏ như thế, trong đó ánh mắt phức tạp cực điểm, có phần nộ, có xem thường, thể nhưng ẩn giấu ở trong đó còn có một loại thật sâu đồ kị.

Sư Thửu phi công đội, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đây chính là thần thánh nhất Sư Thửu phi công đội, ở phép thuật vương triều, chỉ có những kia lập công, là vua hướng đâm máu chém giết chính trực kỵ sĩ ở khai toản mà về lúc mới có thể thu được như vậy vinh dự. Mà điều này cũng được khen là phép thuật vương triều cao nhất vinh dự.

Tuy rằng cái kia triều đại đã xuống dốc, tuy rằng hiện tại A Nhĩ Ars đế quốc Sư Thửu phi công chỉ có mười mấy con, nhưng là người mập mạp kia hấn dựa vào cái gì? Những kia đề tiện, hèn mọn cử động nơi nào chứng minh hấn có thể thu được như vậy vinh dự?

Đương nhiên điểm trọng yếu nhất là, Sư Thửu phi công đội đã mấy trăm năm chưa từng xuất hiện, sợ là liền ngay cả những kia danh tướng cũng không thể có thể hưởng thụ đến đãi ngộ như vậy.

Thật sâu nhìn Pig một chút, Bàn Tử trong lòng không khỏi ám đạo không được, hấn nghĩ tới trở thành một tên anh hùng, thể nhưng hiện tại khung cảnh này khó tránh khỏi có chút quá lớn chút.

Ngân Nguyệt Đại Lục triển trong lịch sử liên quan với Sư Thửu phi công đội ghi chép ngay lập tức liền xuất hiện ở trong đầu của hấn, như vậy qui cách là cao, thể nhưng như vậy qui cách cũng đồng dạng đưa hấn đẩy lên phong nhon lãng đảo bên trên. Truyền đi, không biết có bao nhiêu người sẽ đổ mắt. Mà tùy theo mà đến chính là một cái lại một món chuyện phiền toái.

"Biết điều, làm người phải khiêm tốn, nếu không sẽ không thật tốt chết" Bàn Tử trong lòng một lần lại một khắp cả nói thầm

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: trở về

Trong thư phòng vẫn là như vậy yên tĩnh, ở nơi này cũng không lớn trong thư phòng, một loạt tủ sách chỉnh tề mà đứng, trên giá sách, này từng quyển từng quyển tản ra Cổ lão hơi thở thư tịch khiến người ta đang thần phục sau khi, chỉ có thể liên tưởng đến gần buồng này hai chữ, tất cả sách đều chỉnh tề lâm nhóm cùng nhau, không có một quyển sách góc viền thêm ra một điểm hay hoặc là ao hăm đi vào một điểm, cứ việc sách kích thước có điều không giống, thể nhưng sắp xếp nhưng không có khiến người ta cảm thấy chút nào đột ngột.

Hơn nữa ở đây một loạt đứng hàng trên giá sách, không nhìn thấy nhỏ tí tẹo tro bụi, tựa hồ mỗi ngày đều sẽ bị tỉ mỉ lau chùi một lần.

Nguyên bản ngồi ở trên ghế lão công tước đột nhiên từ từ đứng lên, ở thật dài hít một hơi sau, từng bước từng bước hướng về giá sách đi đến.

Từ dưới đi lên mấy, hàng thứ hai một quyển bạch 『màu』 bằng da phong bì sách bị : được lão công tước rút ra.

Lão công tước ánh mắt động lại ở sách bìa, trang bìa một bên trên, mặt trên dùng một loại đặc thù kỹ thuật miêu tả ra mấy cái đặc thù chữ ——《tia Nhĩ Đặc lữ đồ》.

Lão công tước ánh mắt tựa hồ động lại, nhìn mấy người ... kia chữ thật lâu không nói, không bao lâu, chỉ thấy tay trái đột nhiên nhẹ nhàng đặt ở sách bìa, trang bìa một bên trên, một lần lại một khắp cả nhẹ nhàng an ủi 『mồ』, cặp kia tay hơi hơi run rẩy.

"Hài tử, Hắc Kim làm rất tốt, hay là tương lai hẳn có thể làm thành ta cùng hắc rất cũng không có làm thành chuyện tình." Lão công tước thanh âm của rất nhẹ làm như đang nhẹ nhàng ní non, ở đây làm bầm bên trong, chỉ nhìn thấy vài giọt vẫn đục nước mắt từ lão công tước khóe mắt về rơi.

Cặp mắt kia bên trong có không cam lòng, có phần nộ, càng chen lẫn từng tia một lửa giận.

Cũng không ai biết phức tạp như vậy cảm xúc là đúng ai .

Lúc này, chỉ nghe một trận "Thùng thùng" tiếng vang, giày da đập ở trên sàn nhà thanh âm của rõ ràng có thể nghe.

Lão công tước xoa xoa khóe mắt nước mắt, sau đó bất động thanh 『màu』 đem vật cầm trong tay sách 『xuyên』 trở về từ sách bên trong, này dường như thước đo giống nhau tay chỉ là nhẹ nhàng đẩy một cái, sách liền về tới vị trí ban đầu, không có mây may đột ngột.

"Kêu kệt" một tiếng cửa mở, chỉ thấy Armand cười đi vào.

"Xem ra chuyện tiến hành rất thuận lợi." Nhìn mỉm cười Armand, lão công tước cũng cười, nụ cười kia mang theo một loại ung dung ý tứ, làm như nhiều năm tâm sự chấm dứt như thế.

"Mười năm, nhịn mười năm, đến bây giờ rốt cục có kết quả." Lão công tước đứng ghé tựa bên, hướng về Armand nói rằng.

"Công Tước đại nhân, lấy Sur Thứu tốc độ, ngày hôm nay thiếu gia thì sẽ trở về đi,

Ngươi có muốn hay không đi xem xem." Nhìn lão công tước giữa hai lông mày mù mịt chỉ 『màu』, Armand hướng về lão công tước hỏi.

"Không cần, ta chỉ phải ở chỗ này chờ hẳn là tốt rồi." Lão công tước đột nhiên khẽ mỉm cười.

Ngồi ở Sur Thứu trên, Bàn Tử 『màu』 có chút xanh lên, nghe Pig nói, hiện tại hẳn tên đã truyền khắp toàn bộ đế đô, tất cả dân chúng đều ở ngóng trông lấy chờ mong.

Luôn luôn khôn khéo Bàn Tử tự nhiên rõ ràng chuyện gì thế này, một chuyến Thất Nhạc viên hành trình tuy rằng hẳn thay đế quốc thắng được vinh dự, thế nhưng là căn bản không đủ để hưởng thụ cái này quy mô đài ngộ. Một nhánh Sur Thứu phi công đội hộ tống, này đại biểu cái gì? Này đại diện cho bây giờ Bàn Tử chính đang hưởng thụ mấy trăm năm người khác cũng không từng được hưởng vinh dự.

Đây là tạo thế, đây là vị kia Hồng Bảo Thạch bệ hạ ở thay hẳn tạo thế, muốn dùng hẳn đến phần chân A Nhĩ Ars đế quốc lòng người.

"Lão hồ ly." Bàn Tử tuy rằng chưa từng thấy từng tới vị này Hồng Bảo Thạch Đại Đế, nhưng là từ những này trong cử động, hẳn đã có thể nghĩ đến Hồng Bảo Thạch Đại Đế là một người như thế nào rồi.

Bàn Tử hiện tại chính là xuất phát từ chính trị cần mà bị nâng lên tới cái kia vật hy sinh.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực xoay chuyển một hồi, hẳn run đến lại nghĩ tới Pig nói cho hẳn biết mặt khác một ít tin tức, đó chính là liên quan với hẳn lang trứng, Giáo Đình cùng Ma Pháp Công Hội đều mở ra phong phú điều kiện.

Cho tới bây giờ Bàn Tử mới biết tại sao mặt khác ba cái quốc gia tình nguyện phá hoại Thất Nhạc viên thỏa thuận mà cướp đoạt hẳn lang trứng, vậy căn bản chính là bị : được Giáo Đình cùng Ma Pháp Công Hội dụ 『hoặc』 .

"Ai dám cùng lão tử cướp hẳn lang trứng, lão tử rồi cùng ai liều mạng." Đây là Pig ra hiệu Bàn Tử sớm chút làm ra quyết định lúc, Bàn Tử trả lời Pig .

Hẳn lang trứng, đó là Bàn Tử phục vụ quên mình hợp lại trở về, dựa vào cái gì giao cho Giáo Đình cùng Ma Pháp Công Hội? Liền vì này từng cái từng cái gì cái gì rách tiêu chuẩn?

Bàn Tử không ngốc, cho người khác làm người hầu, không bằng chính mình thành lập thế lực. Dựa vào cái gì hẳn muốn đi ôm Giáo Đình cùng Ma Pháp Công Hội đùi?

Nhưng là Giáo Đình cùng Ma Pháp Công Hội sẽ bỏ qua cho hẳn sao? Ngoài ra còn có vừa nãy ở trên biển đã phát sinh hết thảy tất cả cũng làm cho Bàn Tử sinh ra một loại dây đặc cảm giác nguy hiểm.

Đừng xem hiện tại hấn trên trán đầy một sáng xán lạn vàng sáng, thế nhưng trên thực tế hấn hiện tại chẳng là cái thứ gì, thực lực chỉ có cấp cao chiến sĩ trình độ, thế lực không có nhỏ tí tẹo, không có lão công tước, cùng vị kia Chiến Vương cùng Đại Ma đạo sư, những người kia tùy tiện đứng ra một là có thể dễ dàng bóp chết hấn.

Nghĩ tới đây, Bàn Tử không lý do run lập cập. Người khác chỉ có thấy được những kia vinh dự, thế nhưng Bàn Tử cũng rất lý trí nhìn rõ ràng ở vinh dự sau lưng gì đó.

Ở nơi đó ẩn giấu đi từng mảng từng mảng đầm lầy, từng mảng từng mảng đủ khiến hấn vui lấp xuống, liền cứu mạng cũng không kịp gọi ỉa đại chết hấn đầm lầy.

Bàn Tử một đôi mắt đột nhiên ửng hồng lên, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, hiện tại Bàn Tử là người yếu, thế nhưng mấy năm, mười mấy năm sau đó đây?

Bàn Tử trở về coi là thật đưa tới toàn bộ để đô chấn động, những dân chúng kia nguyên bản đều hiếu kỳ mong mỏi cái này nguyên bản được khen là để đô ngu ngốc phù công tước thiếu gia.

Một kẻ ngu ngốc dĩ nhiên một mình giết chết Thất Nhạc viên một nửa tinh anh, vị thiếu gia này đến tột cùng là người nào? Lễ nào mọc ra ba đầu sáu tay?

Nhưng là bọn họ nhưng hơi hơi thất vọng, bởi vì...này vị "Anh hùng" cũng chỉ là một xem ra bình thường đích xác Bàn Tử.

Không có anh tuấn bề ngoài, không có cường tráng thân thể, liền ngay cả cặp mắt kia chảy 『 lộ 』 ra ánh mắt cũng là như vậy bình thường, thế nhưng bọn họ nhưng không được không thừa nhận một sự thật, đó chính là cái tên mập mạp này rất đáng yêu.

Không có nếu nói anh hùng kiêu căng, chỉ là ở đây điểm gốc dây hướng về bọn họ mỉm cười với phát tay, cũng không có loại kia ngự trị ở bên trên bọn họ cao cao tại thượng xem thường, cơ hồ mỗi một cái hướng về hấn đưa tay ra cánh tay dân chúng, Bàn Tử đều sẽ thân thiết đưa tay phải ra. Đương nhiên, Bàn Tử trải qua địa phương, đại thể đều cũng có đẹp để nữ 『 tính 』 vị trí.

" Tên béo đáng chết, người làm rất tốt." Ở một vị cầm chùy sắt cao lớn vạm vỡ đã man thợ rèn hô lên một câu nói sau, trong để đô dân chúng trở nên hưng phấn.

"Tên béo đáng chết." Một trận lại một trận lắng 『 triều 』 hô to lên, tất cả dân chúng đều thân mật nhìn vị này mang cho bọn họ vinh dự, thế nhưng là hết sức bình thường Công Tước thiếu gia.

Cho tới Bàn Tử nhưng là một đôi mắt nhìn chòng chọc vào cái kia thợ rèn.

Tên béo đáng chết. Được rồi, Bàn Tử thừa nhận chính mình mập, thế nhưng cũng không cần nói ra đi, mặt khác tại sao phải thêm cái chữ từ? Bàn Tử tuy rằng không tính là ngọc thụ lâm phong, phong độ翩翩, thế nhưng vẫn tính là đáng yêu đi.

Bàn Tử đã có thể tưởng tượng đến, trải qua cái này đã man thợ rèn như thế một gọi, ba chữ này phỏng chừng.

Đây là bi kịch.

Xuyên qua biển người trong lúc đó cái kia bị : được binh lính cách ra đường cái, ở cuối lối đi đứng một bên trong ăn mặc bạch 『 màu 』 áo sơ mi, bên ngoài một thân hắc 『 màu 』 lễ phục Quân gia, đó là Quân gia tiêu chuẩn trang phục.

Mà ở bên cạnh lại có một chiếc xe ngựa, đó là có sư tử tiêu chí phủ công tước xe ngựa.

Ngồi ở về phủ công tước trong xe ngựa, Bàn Tử đột nhiên cảm giác trong lòng có chút vô ích, da phức cái kia Tiểu Hồn Đan đi rồi, đi là như vậy thăng thần, nghe nói là muốn về nước chuẩn bị một quãng thời gian, sau đó tiếp thu Ma Pháp Công Hội sát hạch, mà phong đình cũng phải trước về đến Hoàng Gia Ma Pháp Học Viện xử lý một ít chuyện.

Bàn Tử đòi trước là cô nhi, vì lẽ đó bây giờ đối với với mình người ở bên cạnh rất quý trọng, ở phân biệt lúc lại có chút thất vọng mất mát cảm giác.

"Mahler Kopeck, lão tử thời gian nào biến thành nương môn?" Bàn Tử đột nhiên cúi đầu, nói nhỏ nói, hấn muốn thoát khỏi loại tâm tình này.

Thế nhưng đang lúc này.

"Thiếu gia." Bàn Tử đột nhiên cảm giác được tay phải của chính mình đột nhiên ấm áp, một nhánh trắng nõn tay phải đã khoát lên hấn này hơi hơi cô đơn trên tay.

Bàn Tử kinh ngạc quay đầu nhìn phía bên cạnh thanh âm, lại phát hiện thanh âm chánh: đang nhẹ nhàng nghiêng đầu nhìn hấn, tầm kia trên mặt xinh đẹp mang theo một loại nụ cười nhàn nhạt.

Mà đôi tròng mắt kia bên trong thì lại mang theo một loại an ủi.

Nhẹ nhất, ấm áp nhất gió xuân cũng bắt quá như thế đi.

Bàn Tử viên mắt hơi hơi ửng hồng, lén lút dùng cái tay còn lại lau mắt.

"Thiếu gia, ta cảm thấy những thứ đồ này nên giao cho người." Đột nhiên một thanh âm vang lên, sau đó chỉ thấy từ ngoài cửa xe tiến dần lên một thứ.

Một thủy tinh trong suốt hộp, ở bên trong chứa hai viên nang máu tiêu chí.

Bản Từ hồ nghi nhìn hai viên huy chương.

"Đây là." Nhìn hai quả kia huy chương, một bên thanh âm nhưng kinh ngạc thất thanh nói, sau đó chỉ thấy nhẹ nhàng nước mắt từ thanh âm khoe mắt chảy xuống.

Bản Từ rất muốn đi hỏi thanh âm đây tốt cùng là cái gì, để luôn luôn trấn định thanh âm đều đã biến thành như vậy. Có điều Bản Từ nhưng thủy chung không hỏi ra miệng.

"Thiếu gia, mười năm trước, đã từng có mấy người vì đối phó một vị Nguyên soái mà bố trí một cái bẫy, UU đọc sách (www.uukanshu.com) một rất dễ tiện cái trông.

Bọn họ cũng không có hướng về vị kia Nguyên soái ra tay, mà là đem mục tiêu đặt ở Nguyên soái tôn tử trên người.

Một ngày nào đó, Nguyên soái tôn tử cùng bên cạnh nữ hài đựng phải một đám hài tử, những hài tử kia không chỉ có cười nhạo châm chọc cô gái kia là cô nhi, hơn nữa còn tẩy máy tay chân, thế nhưng Nguyên soái tôn tử hết sức ở giữ gìn cô gái kia, liền những hài tử kia ở tức giận đích tình huống dưới động thủ. Một đám hài tử đánh hai đứa bé, hơn nữa còn trong tay toàn bộ cầm côn bổng, một côn một côn đều hướng về Nguyên soái tôn tử trên đầu đánh tới."

Nghe đến mấy cái này, Bản Từ minh bạch, thế nhưng hắn cũng không có như cùng người bình thường phản ứng như thế đi hỏi ức chuyện này, mà là trong cặp mắt chảy 『 lộ 』 ra một luồng tức giận ánh sáng: "Ma tủy, dĩ nhiên quần ấu lão tử?"

"Những hài tử kia thuộc về với hai cái gia tộc," Armand thanh âm của lại truyền vào.

Cho đến lúc này, Bản Từ cuối cùng đã rõ ràng rồi trong tay hộp thủy tinh là chuyện gì xảy ra, tộc huy, này dĩ nhiên là hai cái gia tộc tộc huy, đây không phải là đại diện cho lão gia tử dĩ nhiên tàn sát hai cái gia tộc?

"Lão gia tử." Bản Từ kinh ngạc nhìn hộp thủy tinh.

"Thiếu gia, nói cho người biết những này, chỉ là muốn cho người cảnh giác mà thôi, này hay là chỉ là bắt đầu, gia tộc cùng trong gia tộc liên hệ ngàn vạn tia, ai cũng không thể bảo đảm lúc trước mưu tính người chỉ chỉ là hai gia tộc này." Armand thanh âm của lại vang lên.

Nghe Armand , Bản Từ lông mày chăm chú véo thành một luồng dây thừng, qua nửa ngày, chỉ nghe Bản Từ nói nhỏ nói: ". Ai còn dám quần ấu lão tử, lão tử liền nguyên rửa hắn sinh con không hậu môn."

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: 0.95 vật liệu

"Đi ra ngoài, các người đều đi ra ngoài cho ta." Từng tiếng quát thanh ở toàn bộ hành lang uốn khúc trên không ngừng đột nhiên vang, ba vị thân mang hồng 『 mẫu 』 trang phục người hầu gái, còn có một vị làm như bảo mẫu loại hình đại thẩm sợ hãi lùi tới ngoài cửa.

Bọn họ chưa từng thấy công chúa phát lớn như vậy tính khí, tuy rằng vị công chúa này Điện hạ tử nhỏ liền hung hăng, thế nhưng đối xử hạ nhân nhưng là rất tốt, nhưng là hôm nay cũng không như thế.

"Làm sao vậy?" Một nghe được âm thanh người hầu gái vội vã xuyên qua hành lang uốn khúc, hướng về mấy người dò hỏi. Nữ kia bộc chính là lúc trước lén lút bang công chúa tiến vào Hoàng thất phòng ăn tiêu từ.

"Công chúa, ngày hôm nay đi gặp bệ hạ, sau đó liền biến thành như vậy." Đại thẩm nhún vai một cái, bắt đầu dĩ hướng về chạy tới tiêu từ nói rằng.

"Các người rời đi đi, lưu lại ta là được." Tiêu từ hơi hơi đầu đầu 『 vô 』 『 vô 』 mặt trời 『 huyết 』 hướng về mấy người nói rằng.

Nhìn rồi đi mấy người, tiểu tử thoáng trầm tư một chút, nàng đã đoán ra đến tột cùng là chuyện gì để vị công chúa này lớn như thế nổi giận.

Nghe mấy cái thị vệ nói chuyện phiếm nói, vị kia Ngân Kiếm thiếu gia cũng không có như cùng trong dự tưởng ở Thất Nhạc viên bên trong thu được số một, trái lại bị đánh tàn, hơn nữa đánh cho tàn phế hẳn lại còn là một Bàn Tử, một đã từng được gọi là ngu ngốc Bàn Tử.

Tiểu tử nhẹ nhàng đi vào gian phòng, nhìn một chút đã trở nên khắp nơi tàn tạ phòng ngủ, có chút bất đắc dĩ.

"Công chúa, người có khỏe không?" Tiểu tử nhẹ nhàng hướng về chánh: đang nằm ở đó Trương Nhu mềm học bổng trên giường không biết là đang khóc hay là đang phẫn nộ chỉ mặc một thân đồ ngủ đơn bạc nữ hài nói rằng.

"Tiểu tử." Nghe thấy tiểu tử thanh âm của, nữ hài dường như bất được một cái cọng cỏ cứu mạng, đột nhiên đứng lên, sau đó hai mắt hơi hơi ửng hồng địa nói rằng: "Người nói ta bạch mã hoàng tử làm sao sẽ biến thành như vậy, hẳn nên đạt được vinh dự kỳ sĩ phong hào, sau đó cưới ta mới đúng. Nhưng là bây giờ."

"." Tiểu tử không nói gì, nàng không biết nên làm gì an ủi vị này tóc vàng công chúa.

"Đều là cái kia chết tiệt Bàn Tử, hết thầy đều là tên ngu ngốc kia tạo thành." Công chúa đột nhiên một đôi mắt ửng hồng lên, cặp kia đôi bàn tay trắng như phấn cũng nắm địa chăm chú, Thu Thủy tựa như trong con người chảy 『 lộ 』 ra một loại giận dữ ánh mắt.

"Tên béo đáng chết, đến thời điểm ta muốn người mạnh khỏe xem."

Nhìn Cung chủ, tiểu tử 『 lộ 』 làm ra một bộ vẻ mặt bất đắc dĩ, nàng không biết lúc này có phải là nên đem Ngân Kiếm ở đi Thất Nhạc viên đêm trước đã từng hướng về Hồng Bảo Thạch bệ hạ đưa ra cưới một cái khác nữ hài chuyện tình nói cho vị này bình thường xem ra trầm ổn,

Thế nhưng nổi giận lên lại hết sức kinh khủng công chúa.

Nhìn trước mắt Hồng Mộc môn, Bàn Tử đột nhiên không lý do rung mình một cái, hẳn không làm rõ được đến tột cùng là có người như cùng đi ngày như thế bình thường nguyên rủa hắn, hay là đối với với bên trong ông già kia .

Bàn Tử có chút do dự hẳn không biết nên dùng ra sao về mặt tới đối xử vị này chỉ gặp qua mấy diện lão gia tử, vận vẹo nhãn nhó ngất nửa ngày, Bàn Tử đột nhiên một phát tàn nhẫn.

Sau đó chỉ thấy Bàn Tử trên mặt mang tới một loại hàm hậu đáng yêu nụ cười.

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, Bàn Tử nhìn ngó chính đang trước bàn đọc sách nhìn một quyển sách lão gia tử, sau đó giống như tên trộm như thế, lén lén lút lút, rón ra rón rén hướng về bên trong đi đến.

"Trở về." Ngay ở Bàn Tử đi vào trong nhà, do dự là tiến lên trước một bước được, vẫn là hai bước tốt thời điểm, lão công tước thanh âm của đột nhiên vang lên.

"Ân, gia gia, ta đã trở về." Bàn Tử mặt 『 màu 』 lần thứ hai lại lần, đã biến thành một bộ nịnh nọt nụ cười, mặt 『 màu 』 chuyển biến nhanh chóng khiến người ta chỉ có nhìn mà than thở phẫn.

"Rất tốt." Lão công tước trong miệng đột nhiên nhẹ nhàng phun ra một câu nói.

Nghe câu nói này, thân thể của mập mạp nhanh chóng ưỡn lên đến mức thẳng tắp, này sống lưng cũng có vẻ là như vậy mạnh mẽ, hẳn đột nhiên nhớ tới vị này lão công tước thật cái nào một cái.

"Gia gia, ta chỉ là ở nỗ lực trở thành một tên A Nhĩ Ars đế quốc kỳ sĩ." Bàn Tử một mặt chánh: đang 『 màu 』, khiêm tốn nói.

"Ân." Lão công tước ánh mắt nhẹ nhàng dòm quyển sách trên tay, nhìn phía Bàn Tử, 『 lộ 』 ra một loại nụ cười khen ngợi.

"Hồng Bảo Thạch bệ hạ hi vọng người có thể lấy ra một đôi hân lang trứng." Lão công tước đột nhiên nhàn nhạt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Hân lang trứng?" Nghe lão công tước, Bàn Tử trên mặt chánh: đang 『 màu 』 không giảm, thế nhưng trong lòng đem Hồng Bảo Thạch Đại Đế nguyên rủa vô số lần.

Lão hồn đàn kia cũng không phải kẻ tốt lành gì, rõ ràng cùng mấy người ... kia quốc gia là một đường hàng 『 màu 』. Tuy rằng trong miệng không nói, thế nhưng là đang mượn lão gia tử khẩu hướng về hắn tạo áp lực.

Bàn Tử lén lút dùng dư quang của khỏe mắt nhìn về phía lão công tước, muốn xem ra lão công tước đối với việc này đến tột cùng là thái độ gì, nhưng là hẳn nhưng thất vọng rồi, bởi vì lão gia tử trên mặt thủy chung là này phó gần bướng về mặt, khiến người ta không nhìn ra mấy may đầu mối.

Qua một lát, lão công tước đột nhiên môi khẽ mở, nhẹ nhàng nói: "Có điều đến tột cùng nộp không giao chính người quyết định."

"Ca ngợi người vĩ đại quang minh thần." Nghe lời của lão gia tử, Bàn Tử như được đại xá, cặp mắt kia cấp tốc thả lên quang đến. Nói thật, nếu như lão gia tử thật sự muốn 『 bức 』 hẳn, hẳn vẫn là sẽ cảm thấy đau đầu, nói không chắc ở cao áp dưới, thì sẽ ở làm lật tay một cái chân sau, liền đem hân lang trứng giao ra.

Thế nhưng hiện tại. Hừ hừ.

"Gia gia, lão gia ngài còn có cái gì dặn dò?" Bàn Tử hướng về phía lão gia tử nịnh nọt cười nói. Kẻ này tuy rằng giả bộ rất giống, thế nhưng bản, vốn 『 tính 』 căn bản liền thay đổi không được, ở đại hỉ sau khi, lại một lần nữa 『 lộ 』 ra này thật dài đuôi cáo.

"A." Nhìn Bàn Tử, lão công tước một lát không nói gì, trong cặp mắt kia chảy 『 lộ 』 ra một loại khiến người ta cân nhắc không ra ánh mắt.

"Tôi xem một chút quyền sách này." Chỉ chốc lát sau, lão công tước mới từ từ hướng về Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử dị thường cẩn thận từ lão công tước trong tay nhận lấy quyền sách kia, thế nhưng đang nhìn đến tên sách lúc, cũng không từ ngay ngắn cả người.

"« tia Nhĩ Đặc lữ đồ »?" Bàn Tử nguyên bản còn tưởng rằng lão công tước sẽ giao cho hắn cái gì 『 kỵ sĩ thù tặc 』 loại hình sách, nhưng là bây giờ dĩ nhiên giao cho hắn một quyển lữ hành du ký?

"Không, đây là một quyển tiểu thuyết." Bàn Tử ở mở ra tờ thứ nhất nhìn một chút này tự sau, đột nhiên hồ nghi nhìn phía lão công tước, hắn càng ngày càng 『 mờ 』 không rõ ràng lão công tước ý đồ.

"Lấy về cẩn thận mà nhìn." Lão công tước hướng về Bàn Tử phất phất tay.

Bàn Tử là một đường lật lên quyển sách kia đi trở về gian phòng, thế nhưng để hắn cảm thấy kỳ quái chính là quyển sách này chỉ là một quyển tiểu thuyết, một quyển đề Bàn Tử không nhắc lên được bất cứ hứng thú gì tiểu thuyết.

"Tên béo đáng chết, người đã lấy được Thất Nhạc viên số một?" Bàn Tử vừa đi vào trong phòng, liền nghe vị kia hồi lâu không gặp tiểu tinh linh thanh âm của.

Tiểu tinh linh đang ngồi ở Kim Tỉ Lung bên trong găm một khối nho nhỏ bánh mì tiết, nhìn dáng vẻ mấy tháng không cùng Bàn Tử mắng nhau, khẩu vị đúng là rất tốt.

"." Nhìn tiểu tinh linh, Bàn Tử một lát không nói gì, sau đó quay đầu nhìn phía trong phòng thanh âm.

Mà thanh âm thì lại hướng về Bàn Tử triển 『 lộ 』 ra một xin lỗi nụ cười: "Đứa nhỏ này có thể đã lâu không có cùng người nói chuyện, vì lẽ đó ta liền đem Thất Nhạc viên bên trong chuyện đã xảy ra nói cho nàng."

"Đề tiện tên béo đáng chết, đề tiện tên béo đáng chết." Tiểu tinh linh ở găm xong trong tay túi tiết sau, đột nhiên vui vẻ bay lượn lên, đội roi xuống từng trận Kim 『 màu 』 lưu quang, sau đó một bên bay còn một bên hô.

Lúc này Bàn Tử nhưng là một trán hắc tuyến.

Được rồi, Bàn Tử thừa nhận đề tiện là đúng chính mình một loại ca ngụy, thế nhưng người cũng không cần hô lên đến đây đi.

Có điều Bàn Tử ngày hôm nay tâm tình không tệ, vì lẽ đó ngược lại cũng chẳng muốn cùng lòng sắt bên trong người chìm tính toán.

Sau đó Bàn Tử ngồi ở trước bàn, nhìn trong tay bạch 『 màu 』 sách nổi lên sâu : lo đến.

"« tia Nhĩ Đặc lữ đồ »?" Nhìn bạch 『 màu 』 bìa, trang bìa một trên viết vài chữ, thanh âm đột nhiên kinh ngạc nói.

"Thanh âm, quyển sách này người biết?" Bàn Tử nhanh chóng phản ứng lại, nhìn phía thanh âm.

"Ân, có người nói đây là bá tước phu nhân thích nhất đọc một quyển sách." Thanh âm gật gật đầu hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Bá tước phu nhân?" Bàn Tử đầu óc trong khoảng thời gian ngắn không có quay lại, thế nhưng không bao lâu, liền đột nhiên giật mình tỉnh lại: "Mẹ của ta?"

Bàn Tử ngay đầu tiên bắt đầu lật lên quyển sách kia, nhanh chóng , hắn bản năng cảm giác trong quyển sách này ghi lại một vài thứ.

Trong phòng vang lên một trận ào ào trang sách chuyển động thanh âm của, Bàn Tử cơ hồ là đọc nhanh như gió, lúc này hắn đã không để ý tới dùng này đã gặp qua là không quên được năng lực. Hắn chỉ là muốn tìm tới một vài thứ, một ít lão công tước muốn cho hắn nhìn thấy đồ vật.

Đến, Bàn Tử rốt cuộc tìm được.

Ở sách cuối cùng, này một tấm nhật bạch trên tờ giấy, Bàn Tử thấy rõ ràng một bức họa.

Rất đơn giản một tấm vẽ, thế nhưng là trông rất sống động.

Đó là một nữ hài, mang theo một mặt nụ cười nhân nhật nữ hài, hắc 『 màu 』 tóc tím khoác vai mà qua, một đôi Liễu Diệp tựa như lông mày 『 mao 』 bị : được quy trình chỉnh tề, hắc 『 màu 』 bảo thạch giống nhau con mắt, này thoáng ửng hồng môi nhẹ nhàng Trương Khai, làm như đang nhẹ nhàng nói cái gì.

Nữ hài nộ cười rất hiền lành, hiền lành khiến người ta như gió xuân ấm áp giống như vậy, loại cảm giác đó lại như mặc kệ đựng tới khó khăn gì chuyện tình, chỉ cần thấy được cái nộ cười này thì sẽ như trút được gánh nặng.

Nhìn cô bé này, Bàn Tử trong lòng đột nhiên sinh ra một loại huyết thống liên kết cảm giác, đó là một loại đến từ máu 『 dịch 』 bên trong nhảy lên.

Bàn Tử cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao lão công tước muốn cho hắn cẩn thận xem quyển sách này , đây là di vật, đây là tới tự mẫu thân hắn di vật. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Trong khoảng thời gian ngắn, Bàn Tử viên mắt dĩ nhiên hơi có chút ửng hồng, đời trước hắn là cô nhi, nhưng là bây giờ hắn vẫn không có mẫu thân.

Có điều tốt là, đời này, hắn cuối cùng cũng coi như nhìn thấy mẫu thân chân dung.

Đang len lén xoa xoa con mắt sau, Bàn Tử đột nhiên lẳng lặng ngồi xuống, một tờ lại một trang, Bàn Tử ở cẩn thận nhìn quyển sách này.

Mẫu thân hắn đã từng thích nhất nhìn sách.

Nhẹ nhàng kéo lên cửa phòng, thanh âm đột nhiên khẽ mỉm cười, cứ việc nàng biết bất luận Bàn Tử biến thành ra sao, nàng đều sẽ không chút nào kiên định vẫn làm bạn xuống, thế nhưng bản năng thanh âm còn hi vọng Bàn Tử là người tốt.

Mà bây giờ.

Bàn Tử là người tốt, tới thiếu thanh âm là như thế này cho rằng .

Cũng là ở đồng thời, phủ công tước đến rồi hai cái khách không mời mà đến, một là thủy tinh thương hội trú A Nhĩ Ars đế quốc phân hội trưởng, một cái khác nhưng là Gothic thương hội hội trưởng.

Thủy tinh thương hội Giáo Đình che chở cho, đã trở thành thờ phụng Giáo Đình quốc gia bên trong lớn nhất thương hội, mà Gothic thương hội cũng không đơn giản, ở A Nhĩ Ars đế quốc chờ mấy quốc gia bên trong có rất nặng phân lượng.

Tiếp đãi hắn chúng nhưng là Quân gia Armand.

"Hai vị khách nhân tôn quý, tại sao các người không đi tìm cái khác tiến vào Thất Nhạc viên những người trẻ tuổi kia đi mua cấp cao ma thú ma hạch cùng vật liệu đây? Các người nên rõ ràng, phủ công tước không hề thiếu kim tệ."

"Quân gia đại nhân, chúng ta đúng là nghĩ đến ? Nhưng là theo ta được biết Thất Nhạc viên 0.95 ma hạch cùng vật liệu đều ở đất thiếu gia trong tay." Thủy tinh thương hội phân hội trưởng nói rằng.

Kỳ thực Bàn Tử thật không đồng ý mở cái này đan chương , người khác giấy tính tiền chương cũng là vì cầu xin vé tháng, nhưng là Bàn Tử giấy tính tiền chương lại là vì xin nghỉ, được rồi, Bàn Tử thừa nhận chính mình có chút ngốc. Có điều mặc kệ như thế nào, Bàn Tử chung quy phải xứng đáng vẫn chống đỡ Bàn Tử các huynh đệ tỷ muội, mặc dù làm cái nói rõ, Bàn Tử trong lòng cũng thoải mái chút.

Tuần lễ này để, Bàn Tử có thi, ước chừng phải thời gian mấy ngày. Cứ việc lúc trước Bàn Tử phi thường nỗ lực tồn cáo, thế nhưng chỉ tồn ra rất ít ba chương mà thôi, vừa vặn có thể duy trì ba ngày không dứt chương. Bàn Tử rất bất đắc dĩ, thế nhưng cuộc thi lần này đối với Bàn Tử cũng rất nặng muốn, vì lẽ đó Bàn Tử chỉ có thể vận bất đắc dĩ mở ra

Bỏ chương tiết nội dung Cập Nhật bên trong. . .

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: tham lam Bàn Tử

() trăm phần! Thập 15. " Armand nhẹ nhàng sờ sờ tự chỉ mũi ngo hắn chỉ trải qua biết được Bàn Tử lấy sức một người giết chết hơn hai mươi cái tinh anh, nhưng là hắn nhưng không có nghĩ đến Bàn Tử đã lấy được 0.95 số lượng.

Tâm tư chỉ là hơi xoay một cái, Armand liền rõ ràng vì sao lại xuất hiện tình huống như vậy rồi.

"Hắc Kim khẳng định cướp sạch cái khác biệt"

Armand hơi cảm giác dở khóc dở cười. Ở Thất Nhạc viên vắng giới tỷ thí bên trong, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện một người độc chiếm 9% phong ngũ số lượng đích tình huống.

Đại đa số tình anh đều là ở xoá bỏ đi đối phương sau khi, chỉ cần đạt được điểm liền coi như xong việc, dù sao đối phương chiếm được vật liệu cũng là nhọc nhằn khổ sở có được, ai cũng không thể so với ai ung dung bao nhiêu. Mà một phần nhỏ tuy rằng cũng sẽ dường như Bàn Tử ở xoá bỏ đi đối phương sau khi cũng sẽ bức bách đối phương giao ra vật liệu, thế nhưng là rất ít có thể đếm được. Đương nhiên quan trọng hơn là, người như vậy đều bị một ít liên hợp lại người giết chết.

Loại kia không đạo đức chuyên tình sẽ làm tức giận tương đương một nhóm có tinh thần trọng nghĩa người và một nhóm sợ chính mình thu hoạch lấy vật liệu cũng bị cướp đoạt người.

Thế nhưng hiện tại. . . . "Nha" sợ là đám kia bị giết chết tình anh căn bản liền muốn những thứ này sự tình cũng không kịp đi" nhớ tới Bàn Tử một người làm đi hơn hai mươi người tiểu đội, Armand đột nhiên bất đắc dĩ một vụ

Armand tâm tư cũng chấm dứt ở đây rồi. Chỉ là không biết nếu như hẳn hiểu rõ Bàn Tử không chỉ có liền vật liệu muốn cướp đoạt, liền ngay cả đối phương vũ khí, trang sức chờ chút đều không có buông tha sẽ là ra sao ý nghĩ.

"Các người ở đây chờ hướng về hai vị thương hội hội trưởng nhân nhạ nói một câu sau, Armand xoay người lại hướng về bên trong đi đến.

Với trước mắt hai vị này thương hội hội trưởng, Bàn Tử rất là cẩn thận quan sát một phen. Thủy tinh thương hội phân hội trưởng là một ngạch đỉnh đầu phát thừa thốt,

Mặt đỏ lừ lừ lão mập, mang cho người ta cảm giác tựa như cùng một mập mập bí đao. Mà một cái khác Gothic thương hội hội trưởng nhưng là một hình thể uyển chuyển, trên người mặc màu đen lễ váy hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi nữ nhân. Băng đen từ đỉnh đầu này mũ mào Từ Thượng chậm rãi buông xuống. Khiến người ta thấy không rõ lắm khuôn mặt.

Có điều bất kể là cái này lão mập vẫn là người phụ nữ kia đều mang cho Bàn Tử một loại rất đặc thù cảm giác.

Không khéo.

"Hắc Kim thiếu gia, ta hi vọng người có thể đem tất cả ma hạch cùng vật liệu bán ra cho chúng ta thủy tinh thương hội, tin tưởng chúng ta thương hội sẽ cho một mình người giả vờ ý thủy tinh thương hội phân hội trưởng Ahab tạ ơn mỉm cười với hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Giá vừa ý nghe" Mập bí đao", Bàn Tử lộ ra một bộ hồ nghi vẻ mặt. Thoả mãn, này đến tột cùng có bao nhiêu thoả mãn.

"Hắc Kim thiếu gia, để quốc anh hùng, ta tin tưởng người sẽ làm ra một lựa chọn sáng suốt. Gothic thương hội tuy rằng không sánh được thủy tinh thương hội, thế nhưng tín dự nhưng phải so với thủy tinh thương hội tốt hơn nhiều" Gothic thương hội hội trưởng kéo kết đột nhiên lên trước nhẹ nhàng đi rồi hai bước nhẹ giọng nói rằng.

Lúc này kéo kết cự ly Bàn Tử cự ly có điều một thước mà thôi. Này khiến người ta mềm yếu thanh âm của ở Bàn Tử trong lỗ tai không ngừng vang trở lại, đồng thời một luồng khiến người ta trong bụng dấy lên lửa cháy hùng hực mùi thơm đã ở chung quanh quanh quẩn.

Bàn Tử kẻ này đúng là rất vô liêm sỉ. Rất phối hợp kéo kết động tác. Thân thể trực tiếp lên trước sượt sượt, cười híp mắt nói: "Có bao nhiêu tín dự?"

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Ahab tạ ơn ở hơi hơi đỏ mặt, trầm nghĩ trong lòng sớm biết cái tên mập mập này háo sắc như vậy, liền trực tiếp phái cô gái đến cùng Bàn Tử nói chuyện.

Bất quá bây giờ bỏ cứu nhưng cũng không muộn.

"Hắc Kim thiếu gia, trừ A Nhĩ Ars đế quốc thủy tinh phân hội vừa rồi nhận được một nhóm nô lệ, ở trong đó còn có Tinh linh tộc cùng Ngự Nhân Tộc mỹ nữ" Ahab tạ ơn không hoảng hốt không chậm hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Tinh linh tộc ta biết, nhưng là Ngự Nhân Tộc đó là đồ chơi gì?" Bàn Tử thân thể vẫn duy trì hơi nghiêng về phía trước tư thế, mà đầu nhưng lấy một vô cùng cổ quái góc độ hướng Ahab tạ ơn.

"Ngự Nhân Tộc? Lễ nào Hắc Kim thiếu gia chưa từng nghe nói liên quan với Mỹ Nhân Ngự truyền thuyết sao?" Ahab tạ ơn xem Bàn Tử dò đi sự chú ý, trên mặt lộ ra một loại nụ cười đắc ý. "Mỹ Nhân Ngự?" Bàn Tử thoáng ngửa mặt lên trời trầm tư một chút nói: "Ta còn thực sự không biết Ahab Tạ hội trưởng, người tới hướng về ta nói một chút đi."

Gothic thương hội kéo kết lúc này cuối cùng là nhìn ra rồi, trước mắt tên mập mập chết bầm này vốn là đang trì hoãn thời gian, nhân cơ hội ăn bớt. Nơi nào có nửa phần chịu đến mê hoặc.

"Hắc Kim thiếu gia, chúng ta vẫn là đến nói chuyện giả cả đi." Kéo kết về phía sau nhẹ nhàng lui hai bước, mỉm cười nói, này khế lùi lại hai bước không chỉ có không có nửa phần đột ngột, ngược lại làm cho người cảm giác được một loại sức mê hoặc nguy hiểm đến tính mạng. "Ma thú cấp bốn ma hạch một là một ngàn kim tệ, cấp năm ma thú là 10 ngàn, ma thú cấp sáu nhưng là mười vạn" kéo kết hướng về Bàn Tử nói rằng.

Một mặt khác thủy tinh thương hội hội trưởng Ahab tạ ơn con mắt ở chuyển động sau, cũng hướng về Bàn Tử báo ra thủy tinh thương hội giá cả. Đại khái mỗi một loại ma hạch đều sẽ so với Gothic thương hội thêm ra hai trăm kim tệ.

Nghe hai người báo ra giá cả, Bàn Tử lông mày nhưng véo thành một cái dây thừng, đối với ma thú tài liệu giá cả, đang trên đường trở về, Bàn Tử Zend địa tư tuân thanh âm một phen.

Rất rõ ràng. Hai nhà này thương hội đưa cho giá cả muốn thấp. Hơn nữa thấp không phải nhỏ tí tẹo hai ma thú ma hạch thanh âm nói cho hẳn biết giá tiền là hai ngàn, mà cấp năm nhưng là châu lăm bầm, Ligan cấp sáu vậy căn bản chính là giá trên trời.

Nhìn Bàn Tử về mặt không đúng, Ahab tạ ơn làm như nhìn ra gì đó, sau đó hướng về Bàn Tử nói rằng: "Hắc Kim thiếu gia, ta nghĩ có một số việc người đại khái không biết. Bởi vì mỗi một lần Thất Nhạc viên sau khi kết thúc, đều có một nhóm lớn cấp cao ma thú bị : được vận ra, vì lẽ đó cái giá này sẽ có chút gọn sòng. Một vài thứ nếu như hơn nhiều, như vậy giá cả thì sẽ bị ép tới rất thấp."

Nghe Ahab tạ ơn, Bàn Tử minh bạch ý tứ của, đồ vật chính là bởi vì thiếu mà quý giá, vì lẽ đó giá cả cũng sẽ một đường tăng vọt, thế nhưng nếu như hơn nhiều. Như vậy theo cần giảm thiểu, giá cả tự nhiên sẽ hạ xuống được.

"Thế nhưng các người cũng không phải lừa gạt lão tử đi." Bàn Tử trong lòng thầm mắng một tiếng, sau đó cười híp mắt nhìn về phía hai người: "Hai vị hội trưởng. Các người đi thông thả, ta sẽ không tiền."

Nghe Bàn Tử liền đàm luận cũng không mang đàm luận, kéo kết cùng Ahab tạ ơn đồng thời nhủ mày, bọn họ lúc này vẫn không có nhận ra được đến tột cùng không đúng chỗ nào.

"Hắc Kim thiếu gia, người nên biết hiện tại A Nhĩ Ars đế quốc ngoại trừ thủy tinh thương hội cùng Gothic thương hội, không có một thương hội có năng lực có thể ăn đi người đám này vật liệu". Ahab tạ ơn nhàn nhạt hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Ma hạch chính ta đắm vào chơi không được sao? Mặt khác những kia da lông ta cũng có thể treo lên làm rèm cửa sổ dùng, các người cũng nhìn thấy phủ công tước nhiều như vậy nhà, nên còn chưa đủ, cho tới những thứ đồ khác, ta giữ lại làm trang sức phẩm tặng người, một viên Âm Hắc bảo hàm răng, nên tính là thật tốt lễ vật Bàn Tử cười híp mắt hướng về hai người nói rằng.

Nghe lời của mập mạp, Ahab tạ ơn mầu hơi hơi mù mịt, mà một bên kéo kết thì lại không nhìn ra bất kỳ về mặt.

Sau một chốc. Kéo kết hướng về Bàn Tử nói rằng: "Không biết Hắc Kim thiếu gia vì sao lại giống như vậy nói sao? Chúng ta chỉ là dựa theo mỗi một giới Thất Nhạc viên ma thú vật liệu mua biện pháp đến làm."

"Các người tựa hồ bỏ quên một vấn đề" Bàn Tử nhẹ nhàng hướng về hai người nói rằng. Giếng sao? . Kéo kết hỏi.

"Lần này Thất Nhạc viên ma thú vật liệu cơ hồ toàn bộ ở lão tử trong tay, lão tử muốn bán bao nhiêu liền bán bao nhiêu, " Bàn Tử lộ ra một bộ khinh thường về mặt.

Nghe lời của mập mạp, Ahab tạ ơn hòa kéo kết trong nháy mắt toàn bộ hiểu rõ ra.

"Lẽ nào người nghĩ dựa theo thị trường giá cả bỏ ra bán?" Ahab tạ ơn sắc mặt có chút khó chịu nhìn Bàn Tử, nếu như nói thật sự dựa theo giá thị trường bỏ ra bán, như vậy dựa theo dĩ vãng ma thú vật liệu có khả năng thu được một nửa lợi nhuận đều sẽ bị : được Bàn Tử nuốt lấy.

"Hắc Kim thiếu gia, chúng ta Gothic thương hội có thể tiếp thu yêu cầu của người. Có điều kim tệ gom góp nhưng phải cần một khoảng thời gian kéo kết đột nhiên hướng về Bàn Tử nói rằng, thanh âm kia làm như đã làm ra quyết định.

Lúc này Ahab tạ ơn ngồi không yên, cứ việc một nửa lợi nhuận sẽ bị Bàn Tử nuốt lấy, thế nhưng còn lại mặt khác một nửa lợi nhuận cũng là một con số khổng lồ.

Kéo kết khôn khéo. Đồng dạng hẳn cũng không ngốc.

Sau đó Ahab tạ ơn cũng liền gấp hướng Bàn Tử đồng ý đến, cũng nhận lời sẽ cho Bàn Tử ngoài ngạch thật là tốt nơi, tỷ như Tinh linh tộc cùng Nhân Ngư tộc mỹ nữ. Thế nhưng bất kể là kéo kết hay hoặc là Ahab tạ ơn cũng không nghĩ tới Bàn Tử cho bọn họ đáp án dĩ nhiên cùng bọn họ suy nghĩ rất khác nhau.

"Ta muốn chợ đêm giá cả bảy phần mười." Bàn Tử hướng về hai người từ từ phun ra vài chữ.

"Chợ đêm giá cả bảy phần mười?" Nghe lời của mập mạp, Ahab tạ ơn hơi sững sờ, sau đó trên mặt lộ ra một loại tức giận về mặt. Chợ đêm giá cả vĩnh viễn muốn so với bình thường thị trường cao hơn mấy lần. Mà một bên kéo kết nhưng là hoàn toàn trầm mặc.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai như vậy chào giá trên trời.

"Các người thông minh, ta cũng không ngốc, những kia cấp cao ma thú ma hạch cũng không phải muốn có liền có thể bất cứ lúc nào đều có, giá thị trường là dựa theo trước đây bán ra giá cả đến coi là, thế nhưng trên thực tế dựa theo giá thị trường căn bản không khả năng bất cứ lúc nào đều có thể mua được cấp cao ma thú vật liệu. Đối với những kia không thiếu kim tệ Quý tộc, Ma Pháp Sư tới nói, đối với bọn hắn muốn đồ vật, bọn họ treo giải thưởng ra kim ngạch thậm chí càng rất xa cao hơn chợ đêm giá cả." Bàn Tử hướng về hai người nói rằng.

Nghe lời của mập mạp. Ahab tạ hòa kéo kết nhất thời không nói. Thăm nghĩ trong lòng đây là trong khi nghe đồn tên ngu ngốc kia sao? Quả thực so với . . .kia chút đường như hồ ly giống nhau Sherman người còn muốn giao hoạt. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Bọn họ đi rồi?" Nhìn trở về Bàn Tử, đang cùng với tiểu tinh linh tán gẫu thanh âm mỉm cười với hỏi. Ân." Bàn Tử một bên lên lên lút lút nhìn vùng một cái bốc tinh linh. Một bên gật gật đầu.

"Kết quả đây?" Thanh âm hỏi lần nữa.

"Đàm luận bằng" . Bàn Tử nhún nhún vai, lộ ra một mặt vẻ mặt bất đắc dĩ: "Bọn họ nói lão tử giá cả muốn nhiều lắm

"Nhưng là ta không trả lại cho bọn họ để lại ba phần mười lợi nhuận sao?" Bàn Tử gương mặt bị phẫn.

"Ba phần mười? Giá thị trường ba phần mười? . Thanh âm kinh ngạc nói, cặp mắt kia phóng ra một loại khó có thể tin ánh mắt.

"Không, chợ đêm giá cả, " Bàn Tử đô lăm bầm nang địa nói rằng.

Thanh âm nhất thời không nói gì, hoàn toàn hoá đá, dường như điêu khắc như thế. , nếu như muốn biết hậu sự làm sao, mời đăng nhập giáp, chương tiết càng nhiều, chống đỡ tác giả, '!

Đọc toàn văn chữ bản gỗ tay tiểu thuyết, xin nhớ --

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: tốt nhất tôi luyện

"Chợ đêm giá cả bảy phần mười." Nhìn lại bắt đầu cùng tiểu tinh linh đối với bầm lên Bàn Tử, thanh âm kinh ngạc một lát nói không ra lời.

Đừng nói chợ đêm giá cả bảy phần mười, chính là phổ thông giá thị trường ba phần mười liền đầy đủ Bàn Tử kiếm lời cái chậu đầy bát doanh , nhưng là Bàn Tử lại vẫn không vừa lòng.

Này hai cái thương hội sẽ đồng ý mới là lạ, Đại Đầu để Bàn Tử cảm, tiểu đầu mới phải bọn họ, bọn họ không ngốc. Chưa hề hoàn thiện bán ra con đường, Bàn Tử này chồng vật liệu nếu như mình bán chỉ có thể nát ở trong tay.

Nhìn quai hàm bị tức trống tiểu tinh linh, Bàn Tử rất là hài lòng dùng tay lau miệng một bên nước bọt, xem ra công lực cũng vẫn không có giảm xuống.

Có điều sau đó hấn tựa hồ nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn phía thanh âm nói: "Thanh âm, ở đây có hay không nhanh chóng có thể đem trang giấy liên quan văn tự quát ần biện pháp?"

Nghe lời của mập mạp, thanh âm mắt mang nghi hoặc ánh sáng, nàng không hiểu Bàn Tử muốn làm gì. Ở thoáng sau khi trầm tư một chút, hỏi đáp: "Quát ần biện pháp đúng là không có, có điều một loại Ma Pháp Học Đồ thông qua một đơn giản Nhất Cấp Ma Pháp đều có thể nhanh chóng sao chép đồ vật. Đại khái chỉ cần một ngân tệ, liền có thể sao chép ra 100 phân rồi."

"Ân." Bàn Tử gật gật đầu, sau đó quay về thanh âm nói rằng: "Thanh âm, trợ giúp ta viết ít thứ, ta đến niệm : đọc, người tới viết."

"Thiếu gia, người muốn viết cái gì?" Thanh âm lúc này cũng không nhịn được nữa nghi ngờ trong lòng, hướng về Bàn Tử đặt câu hỏi. Đến tột cùng món đồ gì, cần nhiều như vậy?

Bàn Tử không hề trả lời, chỉ nói là một hồi người sẽ biết, trong phòng vốn là có đơn giản bút lông ngỗng cùng trang giấy, vì lẽ đó ngược lại cũng không cần tiêu tốn thời gian quá lâu.

". A Nhĩ Ars để quốc dân chúng, ở ba mươi năm trước đã từng có một vị trung với A Nhĩ Ars để quốc lão kỵ sĩ." Nghe lời của mập mạp, thanh âm ở một nhóm một nhóm sáng tác .

Chữ viết rất thanh tú,

Cũng rất thanh nhã, phối hợp với này trắng nõn trang giấy, tản ra một luồng nhân nhạ vị thơm.

.....

"Đại khái thanh âm đã tìm tới Ma Pháp Học Đồ đến sao chép đi." Bàn Tử suy nghĩ một chút, đột nhiên giáo hoạt cười cợt, cặp mắt kia toát ra một loại hưng phấn dị thường ánh sáng.

Bình thường Bàn Tử làm ra hành động như vậy, như vậy liền đại biểu có người muốn xui xẻo rồi.

Bàn Tử nhìn chung quanh, đi tới đi lui vài bước, đối với phủ công tước bên trong cái này luyện tập trận vẫn tương đối hài lòng. Đây là một có chừng mấy trăm mét lớn nhỏ luyện tập trận, toàn bộ luyện tập trận đều từ một loại đặc thù đen thui tảng đá lát thành, mặt đất rất cứng rắn, Bàn Tử đã từng thí nghiệm qua dùng Đầu Khí hung hăng đập lên một cước cũng không có thể đem mặt trên tảng đá giẫm nứt.

Đang luyện tập trận chu vi có một loạt chỉnh tề giá vũ khí, giá vũ khí trên không thiếu gì cả, bất kể là dày nặng song nhận cái rìu, vẫn là khéo léo dao găm, đều chỉnh tề bãi thành một loạt, thậm chí ở ...nhất sang bên địa phương còn bày một cái tráng kiện Lang Nha bổng.

Thật sâu hút lỗ hồng, Bàn Tử trực tiếp hướng về này Lang Nha bổng đi đến.

Kiếp trước đối với vũ khí, Bàn Tử có thể nói phải mọi thứ tinh thông, từ lớn đến nhỏ, từ lực lượng hình đến kỹ xảo hình, không có như thế sẽ không, hơn nữa tuyệt đối không phải bán điều từ trình độ, mỗi một dạng có thể nói đều nắm giữ Lô Hòa Thuần Thanh.

Mỗi ngày khổ luyện thêm vào trên chiến trường dùng mồ hôi cùng huyết dịch đúc, để Bàn Tử cơ hồ trở thành một siêu nhân.

Mà bây giờ, cứ việc nơi này vũ khí cùng thế giới kia vũ khí có ít nhiều gì khác nhau, thế nhưng là cũng lớn cùng tiểu dị, chỉ cần luyện tập một phen, liền đầy đủ làm thuần thực cực kỳ.

"A." Ngay ở Bàn Tử muốn rút ra chuỗi này Lang Nha bổng thời điểm, mặc dù chỉ là một đơn giản chữ, thế nhưng trong đó khinh thường mùi vị nhưng hoàn toàn truyền vào Bàn Tử trong lỗ tai.

Nghe thanh âm kia, Bàn Tử đem lông mày véo thành một luồng dây thừng.

"Hắc Kim thiếu gia, người vẫn là lựa chọn thanh kiếm kia đi, thanh kiếm kia mới phải người mới lựa chọn tốt nhất." Một ngay thẳng thế nhưng là không cho người ta lưu chút gì tình cảm thanh âm của từ một người mặc quần áo bó màu đen đại hán trong miệng truyền ra.

"Người là ai?" Bàn Tử nhìn mới từ hành lang uốn khúc chuyển ra cái kia cao hơn chính mình một nửa dường như Thiết Tháp một loại lớn Hán, ở lớn Hán trên y phục có một rõ ràng sư tử tiêu chí.

"Thel, không rất đúng thiếu gia vô lễ." Chưa kịp này lớn Hán trả lời lời của mập mạp, lại là một thâm hậu thanh âm của vang lên.

Sau đó chỉ thấy một trên mặt mang theo Dao Ba người trung niên từ này lớn Hán phía sau từ từ tiêu sái ra, cùng nhau còn có một thân thể vô cùng đơn bạc, gầy yếu giống như con khỉ trẻ tuổi người.

"Lão đại, ta chỉ là muốn trợ giúp thiếu gia mà thôi." Lớn Hán gãi gãi sau gáy của chính mình thìa, hướng về người trung niên nói rằng.

"Thel, đây không phải trợ giúp, đây là chăm chọc." Người trung niên lắc lắc đầu, hướng về lớn Hán nói rằng.

"Thel, người nên để thiếu gia lựa chọn chuỗi này dao găm mới đúng, nắm giữ dao găm vận dụng, như vậy đối với bất kỳ vũ khí nào kỹ xảo đều có rất tốt chỗ." Gầy yếu giống như con khỉ trẻ tuổi người hướng về lớn Hán cái.

Đây là Bàn Tử nhưng tò mò xem mấy người này, cứ việc mấy người này trên người mặc quần áo không giống nhau, thế nhưng giống nhau là ở ngực của bọn họ đều có một hùng sư tiêu chí.

"Hắc Kim thiếu gia, nghe Công Tước đại nhân nói người đã đạt đến cấp cao chiến sĩ trình độ, nếu như nếu có thể, ta hi vọng có thể để cho Hầu Tử cùng người thiết tha một hồi." Người trung niên thoáng suy nghĩ một chút, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Thiết tha?" Bàn Tử hai mắt nhanh chóng thả lên quang đến, hắn đang lo không tìm được người có thể đối luyện đây, đương nhiên là đối với hắn không có thương tổn làm hại loại kia.

Thực chiến, chỉ có thực chiến mới có thể để Bàn Tử đem vũ khí vận dụng khôi phục lại kiếp trước trạng thái đỉnh cao.

"Tốt, bất quá chúng ta đến thêm vào một ít tiền đặt cược đi." Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, hướng về mấy người nói rằng.

"Tiền đặt cược?" Người trung niên hơi nhíu nhíu mày lại. Hắn để Hầu Tử kết cục nhiều hơn là vì để Hầu Tử có thể chỉ điểm vị thiếu gia này một ít kỹ xảo.

Nhưng là nếu như liên lụy tới lợi ích, có thể hay không để thiếu gia tiến thoái lưỡng nan? Hay hoặc là vị này vẫn được gọi là ngu ngốc thiếu gia muốn nhân cơ hội hắc bọn họ một cái?

Bàn Tử đứng là thoải mái, đang nhìn đến người trung niên hồ nghi ánh mắt sau, trực tiếp từ trong không gian giới chỉ lấy ra ba viên ma hạch, ba viên cấp bốn ma hạch.

Màu trắng ma hạch, màu đỏ ma hạch cùng màu xanh lam ma hạch dưới ánh mặt trời tỏa sáng chói lọi, phóng ra một loại nhu hòa màu sắc.

Nhìn Bàn Tử trong tay ma hạch, Lón Hán, Hầu Tử còn có người trung niên con mắt đồng thời thả nổi lên quang đến, phải biết bọn họ một năm thu nhập cũng bất quá mấy trăm kim tệ mà thôi, mà bây giờ đặt tại trước mặt bọn họ tùy ý một viên ma hạch đều đầy đủ hai người bọn họ năm thu nhập rồi.

"Một lần một viên, nếu như ta thua những thứ đồ này chính là của các ngươi, có điều trước đó thanh minh các ngươi chỉ có thể lấy ra cấp cao chiến sĩ trình độ đến." Bàn Tử hướng về ba người nói rằng.

Bàn Tử không ngốc, đối với mấy người này, ai biết bọn họ đến tốt cùng đạt đến mức độ nào, vì lẽ đó sớm liền đem điều kiện hạn chế gắt gao.

"Được, ta đi tới." Lón Hán vừa nói, một bên bước ra bước chân đi về phía trước, thế nhưng Hầu Tử nhanh hơn hắn, chỉ là một cái thoáng thân cũng đã đến luyện tập trận bên trên.

Cái này gây yếu Hầu Tử rõ ràng cho thấy một cấp cao thích khách.

"Chết Hầu Tử." Lón Hán hung hăng nắm nắm nắm nắm, lộ ra một bộ bất mãn vẻ mặt.

"Chờ chút, các ngươi tiền đặt cược đây?" Bàn Tử chuyển động con mắt, hướng về trước mắt Hầu Tử nói rằng.

"." Lúc này Hầu Tử nẫu có chút quần bách, một viên cấp bốn ma hạch hai ngàn kim tệ, hẳn chính là toàn thân gia sản gộp lại cũng không đủ .

"Như vậy đi, nếu như thua, trừ ngươi ra có thể trả cho ta, còn dư lại ngươi đánh cho ta tờ giấy nợ." Bàn Tử rất tinh minh, không một chút nào chịu chịu thiệt.

"Được, không thành vấn đề." Hầu Tử gọn gàng nhanh chóng hướng về Bàn Tử nói rằng, đồng thời một đôi dao găm bị : được Hầu Tử cầm ngược ở trong tay.

Tốc độ kia mau, chỉ làm cho người cảm giác được trước mắt chỉ là một bôi hàn quang lấp lánh.

Nhìn Hầu Tử thân thủ, Bàn Tử vẫn tính tương đối hài lòng, tuy rằng không sánh được Tinh Mục, thế nhưng là cũng là cao cấp nhất thật là tốt tay.

Sau đó Bàn Tử ánh mắt quét qua quá giá vũ khí, ở giá vũ khí trên cũng thuận lợi cầm một đôi dao găm. Đôi kia dao găm chỉ là rất phổ thông một đôi dao găm.

"Bắt đầu đi." Bàn Tử hướng về Hầu Tử nói rằng.

"Dao găm?" Nhìn Bàn Tử cử động, Hầu Tử hơi nhíu nhíu mày lại, đồ chơi này nếu như không có mấy năm công phu căn bản không khả năng luyện tốt, nếu như sử dụng không tốt thậm chí còn có thể đâm bị thương chính mình.

"Thiếu gia, ngươi nhất định phải dùng dao găm?" Hầu Tử còn ngươi chuyển động hướng về Bàn Tử hỏi.

"Àn." Bàn Tử nắm dao găm một tay vạch một cái, này cử động rõ ràng cho thấy một người học nghề, một triệt triệt để để người học nghề. Có điều ở Bàn Tử trong cặp mắt kia nhưng ẩn giấu đi một loại ánh mắt giảo hoạt.

.

Trong thư phòng, lão công tước chánh: đang ngược đầu nghỉ ngơi, thế nhưng đang lúc này một trận "Leng keng leng keng" tiếng vang lại đột nhiên vang lên.

Nghe âm thanh này, lão công tước trong ánh mắt toát ra một loại ánh mắt kinh ngạc, phủ công tước hồi lâu đã không có quá loại thanh âm này , mà hẳn đám kia Sư Tâm vệ ở lúc huấn luyện bình thường cũng sẽ ở hậu viện bí ẩn nơi huấn luyện. Nhưng là hôm nay làm sao sẽ xuất hiện như vậy tiếng vang.

Đang lúc này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Armand đẩy cửa ra nhẹ nhàng đi vào.

"Công Tước đại nhân, tựa hồ đã xảy ra một cái chuyện thú vị, nghe Lão Yêu nói luyện tập giữa trưởng Sư Tâm vệ cùng Hắc Kim thiếu gia chính đang đối luyện." Armand mỉm cười với hướng về lão công tước nói rằng.

"Nha. Ta còn sợ hắn trở về liền thư giãn, xem ra điểm ấy cũng không cần lo lắng." Lão công tước khẽ mỉm cười nói.

"Công Tước đại nhân không nhìn tới xem sao?" Armand hướng về lão công tước hỏi.

"Không đi, Sư Tâm vệ thân thủ là ngươi một tay huấn luyện ra , đối với Hắc Kim tới nói, đây cũng là tốt nhất tôi luyện." Lão công tước hơi lắc lắc đầu.

"Chỉ có không ngừng thông qua trở ngại, như vậy Hắc Kim mới có thể trưởng thành."

Nghe lão công tước , Armand nụ cười nhạt nhòa cười, Sư Tâm vệ, cơ hồ mỗi người đều là tinh duệ trong tinh duệ, so với. .kia chút tham gia Thất Nhạc viên bên trong tinh nhuệ cường không phải nhỏ tí tẹo, không nói những cái khác, chỉ cần là đứng với vũ khí vận dụng, liền chìm đắm năm năm bên trên.

Đối với Bàn Tử tôi nói, một đám vượt qua hần thể nhưng còn không thương tổn người của hần cùng với đối luyện, đây thật là tốt nhất tôi luyện. (!)

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Lang Nha bổng

Luyện tập giữa trường, kịch liệt va chạm đang tiến hành. Trong nháy mắt, chỉ thấy hàn quang lượn lờ, song phương dĩ nhiên đã tiếp xúc mấy hiệp.

Chỉ nghe "Cheng" từng tiếng vang sau, hai bóng người nhanh chóng tách ra, rơi vào luyện tập trận hai bên.

"Ma túy." Hầ Từ hai mắt ửng hồng nhìn đối diện Bàn Từ, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ giận dữ.

Trên người của hần quần áo bó đã phá mấy lỗ hồng, đều là ở một ít vô cùng đặc biệt vị trí, ngực, dưới âm. Tất cả vết xước đều là một đạo chính tề vết nứt.

Mà lúc này, một bên Bàn Từ nhìn Hầ Từ lại hết sức đắc ý, Hầ Từ trình độ không sai, thể nhưng đối lập hần tôi nói, còn kém vài cái cấp lần.

Nhàn nhạt bàn về xuất thủ tốc độ, Hầ Từ căn bản không sánh được hần, càng không cần phải nói kỹ xảo.

Tình cảnh này nhìn trận ở ngoài hai người giết mình cực điểm, nếu như nói lần đầu tiên va chạm là Hầ Từ bởi vì bất cẩn mà làm cho đối phương chấn thương chính mình, như vậy mặt sau đây?

Mỗi lần mỗi lần kia đao thật thương thật cứng ngắc lắm, cái nào một lần không phải tốc độ cùng kỹ xảo so đấu?

"Thiếu gia không đơn giản." Trong tầm mắt vọng : ngắm Bàn Từ sau, lớn Hán hướng về Đao Ba người trung niên nói rằng.

Người trung niên gật gật đầu, sau đó hướng về giữa trường hô: "Hầ Từ, trở về đi. Người đã thua."

"Hiện tại nơi nào toán thua, ta cũng không có ngã xuống." Hầ Từ hướng về người trung niên nói rằng, cặp mắt kia bên trong tựa hồ đã đánh mất nhất định lý trí.

Lúc này lớn Hán trực tiếp hướng về giữa trường đi đến, đi tới Hầ Từ bên cạnh, người đứng đầu đem Hầ Từ cho nâng lên nói rằng: "Người xem một chút quần áo người trên khe hở, nếu như thiếu gia muốn muốn mạng người, người đã sớm chết rồi."

Bị : được lớn Hán nâng lên,

Lúc này Hầ Từ mới từ từ khôi phục tỉnh táo, nhìn một chút chính mình trên y phục vết nứt, Hầ Từ trên trán rịn ra Tí Tí mồ hôi lạnh.

Như vậy bằng phẳng vết nứt, vừa không có thương tổn đến da thịt rồi lại phá vỡ quần áo, này đại biểu đối phương đã đem dao găm kỹ xảo nắm giữ đến một loại Lô Hỏa Thuần Thanh mức độ, nếu như đối phương thật sự muốn hần ngã xuống, như vậy cũng không cần thời gian quá lâu.

Đến lúc này, Hầ Từ không nữa chịu thua chính là không thức thời , hần không phải không thừa nhận vị thiếu gia này thật sự rất mạnh, thể nhưng đồng dạng nhưng cũng rất dễ tiện.

Này từng đạo từng đạo nếu như vẽ thực , tuy rằng sẽ không cần mệnh, thể nhưng tàn tật, đoạn tử tuyệt tôn cũng tuyệt đối không thiếu được.

Hầ Từ buồn không lên tiếng hướng về trận đi ra ngoài, lúc này Bàn Từ chỉ là lần thứ hai hướng đi giá vũ khí. Ở phủ công tước bên trong, hần ngược lại cũng không sợ Hầ Từ quỵ nọ.

"Thiếu gia, người rất mạnh, thể nhưng Hầ Từ lại không ta lợi hại." Lớn Hán lăm lăm liệ liệ từ giá vũ khí trên rút ra một cái Lang Nha bổng.

"Đồng" tiếng vang, nương theo lấy Lang Nha bổng lúc rơi xuống đất, chấn động nhẹ nhàng mặt đất chấn động bắt đầu nhộn nhạo.

Này lay động cảm giác Bàn Từ có thể rõ ràng mà cảm giác được.

Ở nô vang sau khi, một trận tiếng bước chân vội vã đột nhiên ở hành lang uốn khúc trên đột nhiên vang lên.

Một. Hai cái, chỉ thấy lại là bốn năm người từ hành lang uốn khúc trên đi ra, ở tại bọn hấn ngực đều không ngoại lệ có một đầu sư tử tiêu chí.

Nhìn một chút trong sân lớn Hán, lại nhìn một chút ủ rũ Hầu Tử Hòa Trung niên nhân, cả đám dồn dập bắt đầu hỏi thăm lên.

Mà bọn họ lấy được kết quả chính là Bàn Tử cùng ba người đánh cược, nếu như thắng, liền có thể từ Bàn Tử nơi đó thu được một viên cấp bốn ma hạch.

"Hầu Tử, tuy rằng ngươi chỉ tham gia huấn luyện ba năm, thế nhưng ngươi cũng không có thể ném Sư Tâm vệ người a, thiếu gia nhưng là mấy tháng trước mới bắt đầu huấn luyện"

"Hầu Tử, ngươi thật vô dụng."

Một câu câu lên tiếng phê phán thanh ở Hầu Tử bên tai bắt đầu vang vọng, Hầu Tử ngược lại cũng không lên tiếng, chỉ là hướng về mọi người tròn tròn mắt, hấn cũng không đi nói cùng Bàn Tử tỷ thí tâm đắc lĩnh hội, chỉ là trầm mặc, hi vọng mọi người cũng giống như hấn va cái vỡ đầu chảy máu.

Mà một bên Đào Ba người trung niên chỉ là nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn chăm chăm trong sân Bàn Tử, tựa hồ đang trình độ nhất định cũng chấp nhận Hầu Tử loại hành vi này.

"Thiếu gia, một hồi ta có thể cùng ngươi thiết tha sao?" Nhìn chính đang đối lập lớn Hán cùng Bàn Tử, một tay cầm rộng tay cự kiếm Sư Tâm vệ hướng về Bàn Tử dò hỏi.

"Hả? Ân." Bàn Tử gật gật đầu, chỉ cần Bất Quần ầu, như thế nào đều được.

Lúc này cái kia hỏi dò Sư Tâm vệ hướng về bên cạnh mọi người lộ ra một mặt nụ cười đắc ý. Mà những kia mới vừa rồi còn đang do dự Sư Tâm vệ thì lại sắc mặt ảo não.

"Thel, không cho phép thương tổn thiếu gia, bằng không ta và ngươi không chơi." Một Sư Tâm vệ đột nhiên hướng về Thel quát. Có điều thanh âm kia giữ gìn Bàn Tử thành phần ở số ít, nhiều hơn là sợ Thel không cẩn thận thương tổn tới Bàn Tử, để Bàn Tử không cách nào tiến hành phía dưới tỷ thí.

"Ân." Thel sức lực mười phần nói một tiếng, sau đó nhìn phía Bàn Tử: "Thiếu gia, ngươi còn dùng dao găm sao?"

"Dao găm? Không." Bàn Tử đi tới giá vũ khí trước đem dao găm cầm trở về vị trí ban đầu, sau đó con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, đã ở giá vũ khí trên rút ra một thanh Lang Nha bổng.

"Này phân lượng vẫn được." Bàn Tử vung vẩy trong tay Lang Nha bổng trong miệng nói nhỏ nói.

Phía trước một đồi, Bàn Tử lực cánh tay hết sức kinh người, tuy rằng không làm được xé xác hổ báo trình độ, thế nhưng vung vẩy Lang Nha bổng vẫn là không thành vấn đề, có điều nhưng cũng có cực hạn, đang sử dụng Lang Nha bổng sau một thời gian ngắn thì sẽ toàn thân không còn chút sức lực nào. Thế nhưng hiện tại, trải qua quân nói giết tôi luyện, Bàn Tử sức mạnh đã đạt đến một mức độ kinh người, mặc dù không sử dụng Đầu Khí cũng có thể đem vật cầm trong tay Lang Nha bổng vung vẩy giống như cây tầm như thế.

Nhìn Bàn Tử quơ Lang Nha bổng, Thel không khỏi hướng về Bàn Tử gật gật ngón tay cái, hấn khâm phục nhả có sức lực người, xem ra chỉ cần ở khí lực trên, Bàn Tử cũng không kém hấn.

Thế nhưng một đám Sư Tâm vệ nhưng dồn dập mắt choáng váng, một tên béo, lại có thể ở không sử dụng đầu khí tình huống, đem Lang Nha bổng giơ lên, này sức mạnh đến tột cùng cường hấn bao nhiêu?

"Thiếu gia, chuẩn bị xong, ta đến rồi." Thel đột nhiên hét lớn một tiếng, trên người sáng lên lúc thì xanh đồng màu ánh sáng, hai tay nắm thật chặt Lang Nha bổng hướng về Bàn Tử đập tới.

Lúc này Thel trong tay Lang Nha bổng cũng sáng lên một tầng màu xanh nhạt ánh sáng. Mơ hồ có thể nhìn thấy Lang Nha bổng mỗi một cái gai nhọn trên đều mang tới từng vòng nho nhỏ không khí Liên Y.

Này sức mạnh càng là để mỗi một cùng gai nhọn đều phá tan rồi không khí.

Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực địa chuyển động, sau đó hai tay đột nhiên hướng lên trên giơ lên, trong tay Lang Nha bổng thuận thế mà lên.

Chỉ nghe "Oanh" từng tiếng vang, thanh âm kia dường như Lôi Bạo tựa như, tuyên truyền giác ngộ, tựa như cùng có một tòa thật to Hoàn Chung bỗng nhiên vang lên.

Ngăn cản, Bàn Tử dĩ nhiên đem Thel trong tay Lang Nha bổng gắt gao ngăn lại rồi.

"Sao có thể có chuyện đó?" Nhìn thấy tình cảnh này, một Sư Tâm vệ đột nhiên kinh ngạc nói. Thel trong tay Lang Nha bổng là thuận thế mà xuống, sức mạnh vốn là tăng cường, hơn nữa tu luyện tăng thêm lực lượng kỹ xảo hình Đầu Khí, một kích kia sức mạnh dĩ nhiên đạt đến một vô cùng trình độ khủng bố.

Mà Bàn Tử nhưng là đi ngược dòng nước, vốn là chiếm nhược thế, làm sao có khả năng chặn lại được Thel trong tay Lang Nha bổng.

Nhìn thấy tình cảnh này, một đám Sur Tâm vệ kinh long hợp không im miệng ba.

"Tốt." Thel đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó trong tay Lang Nha bỗng đột nhiên hướng lên trên nhấc lên, lần thứ hai hướng về Bàn Tử oanh kích tới.

Bàn Tử cũng không chút nào yếu thế, vũ khí trong tay không ngừng hướng lên trên đón đánh, mỗi một đánh về ra sức mạnh đều cùng Đặc Nhĩ không muốn dâng hương.

Không, thậm chí càng hơn, bởi vì Bàn Tử vốn là chỉ là chặn lại cũng không có hoàn thủ.

"Hắc Kim thiếu gia." Nhìn giữa trường kịch liệt đánh nhau chết sống hai người, Dao Ba Kiếm người trung niên trong ánh mắt lộ ra một loại khiếp sợ ánh sáng.

Chỉ có hấn chú ý, Bàn Tử mỗi một lần vung lên trong tay Lang Nha bỗng thời điểm, không chỉ là hai tay phát lực. Eo, chân, chân, mỗi một cái vị trí đều ở phát lực, Bàn Tử cũng không chỉ là bằng vào hai tay sức mạnh, mà là toàn thân sức mạnh đều ở hoạt động.

Đó là kỹ xảo đạt đến cực hạn biểu hiện.

"Dao găm khéo léo mà linh hoạt, Lang Nha bỗng dày nặng mà vững vàng, thiếu gia làm sao có khả năng đem này hai loại vũ khí kỹ xảo đều nắm giữ, hơn nữa nắm như vậy thành thạo?" Dao Ba Kiếm người trung niên nhẹ giọng nói.

Trong sân đối đầu càng ngày càng trắng nhiệt hoá, dần dần Bàn Tử không hề chỉ thủ chứ không tấn công, mà là đang phòng thủ bên trong pha công kích. Đồng thời khoa trương hơn chính là. Bàn Tử thủ đoạn công kích không phải vung hay hoặc là ném mà là đâm.

Hơn nữa mỗi một lần đâm hướng về vị trí đều là một ít khiến người ta vừa nhìn liền trong lòng bay lên lửa giận vị trí, thậm chí Bàn Tử còn có mấy lần bằng vào dư lực sóng chấn động đi đường vòng Thel mặt sau, nỗ lực hướng về cái kia vị trí tấn công.

"Lang Nha bỗng, đây chính là Lang Nha bỗng a, nhét được đi vào sao? Mịa nó." Một đám Sur Tâm vệ phần nộ mà lại khinh bỉ nhìn bọn họ thiếu gia.

Thời gian lâu dài, Thel càng là xảy ra hạ phong, Thel Đầu Khí hao tổn rất nhanh, phụ gia lực lượng hình kỹ xảo Đầu Khí thường thường đều có nhất định tệ nạn, hao tổn nhanh chính là một người trong đó.

Lúc này Bàn Tử vẫn như cũ sinh long hoạt hổ, lúc trước cùng Hầu Tử tiến hành rồi một hồi kịch liệt va chạm, hiện tại lại cùng Thel tiến hành rồi một lần gay cấn tới độ chiến đấu, ngoại trừ cái trán tăng kia lít nhít giọt mồ hôi, cái gì khác một môi bệnh trạng cũng không có.

"Ta nhận thức. Thua. " Sau một chốc, Thel trên người Thanh Đổng Đầu Khí ánh sáng lộng lẫy hoàn toàn biến mất rồi, lúc này Thel đã trở nên thờ hồng hộc, dường như Cuồng Ngưu như thế thờ nổi lên khí đến.

Bàn Tử bàn tay lớn một vệt trên đầu giọt mồ hôi, sau đó hướng về trận ở ngoài nhìn tới.

Lúc này Sur Tâm vệ cả đám cũng bắt đầu lộ vẻ do dự, Bàn Tử dừng mãnh biểu hiện để cho bọn họ dồn dập địa đám nổi lên lông mày, quan trọng hơn là Bàn Tử kẻ này quá vô sỉ, nếu quả như thật bị : được này thủ đoạn hèn hạ bắn trúng một lần, cho dù là nhẹ nhàng chạm ngụ ở một lần, sợ là cũng phải đau tốt nhất mấy ngày.

"Hừ, các ngươi sợ cái gì? Đối với một đã liên hợp lại hai trường người tới nói các ngươi đều sợ hãi sao?" Hầu Tử châm chọc mọi người nói.

Này một châm chọc không chỉ có dấy lên mọi người lửa giận, quan trọng hơn là nhắc nhở mọi người, để một đám Sur Tâm vệ nghĩ đến nếu Bàn Tử đã hợp lại hai trường, UU đọc sách (www.uukanshu.com) như vậy hấn nhất định chống đỡ không lâu.

"Ta tới." Một hấp tấp âm thanh đột nhiên vang lên, lại là một tên trắng hán nhảy tới trên sân, từ giá vũ khí trên rút ra một cái song nhận cái rìu.

Mà Bàn Tử ngược lại cũng rất phối hợp, cũng từ vũ khí thêm vào rút ra một cái song nhận cái rìu.

Song nhận cái rìu cũng là lực lượng hình vũ khí, có điều so với Lang Nha bỗng tới nói nhưng nhiều hơn một chút kỹ xảo vận dụng.

Giữa trường, đại hán kia Sur Tâm vệ đem song nhận cái rìu vung vẩy giống như cái phong đối phiên giống như vậy, không chỉ có đem sức mạnh của hai cánh tay toàn bộ bám vào ở lưỡi búa trên, hơn nữa còn lợi dụng kỹ xảo ở chiếu cổ song nhận cái rìu lưỡi búa.

Cho tới Bàn Tử.

"Kẻ này đến cùng biết bao nhiêu đồ vật?" Một đám Sur Tâm vệ nhìn hải hùng khiếp vía, đầu tiên là dao găm, sau đó là Lang Nha bỗng, cuối cùng là song nhận cái rìu, bọn họ vị thiếu gia này đến tới cùng biết bao nhiêu đồ vật?

Trong sân Bàn Tử làm so với...kia đại hán làm càng tốt hơn. Trong tay song nhận cái rìu dường như Ma Bàn(cối xay) như thế, tựa hồ này nhận diện ở khắp mọi nơi, chỉ cần đụng vào, thì sẽ bị : được lăng trì mà chết. Thế nhưng càng hèn hạ chính là, Bàn Tử song nhận phủ ý cũ chiêu nào chiêu này không rời một ít nham hiểm vị trí. (!)

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: chiến kỹ

() nhĩ trong phòng, lão công tước chánh: đang cúi đầu nhìn quyển sách, vốn không phải là thường nổi danh bất giam, chiến một hắc bàn về có tên. Tay phải lật sách, tay trái bưng triệt trà cốc, thỉnh thoảng còn có thể dùng dư quang của khoe mắt nhìn ra phía ngoài.

Đã qua có hai cái. Canh giờ, binh khí kia va chạm tiếng vang liền chưa từng có đình chỉ quá. Xem ra Hắc Kim, cũng chính là Bàn Tử một mực nỗ lực.

"Cũng không biết thế nào rồi lão công tước khoe môi giương lên, mang tới một tia nụ cười nhàn nhạt.

Có điều không bao lâu, nụ cười kia liền biến mất, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân, tiếng bước chân rất loạn. Tuy rằng dài ngắn bất nhất, thế nhưng lão công tước vẫn có thể phân biệt ra được cái kia tiếng bước chân là của ai.

"Công Tước đại nhân" người vừa vào cửa, lão công tước liền một chút nhìn thấy người đến mang trên mặt cười khổ vẻ.

"Armand, làm sao vậy?" Ta nghĩ ta đã đoán được đã xảy ra chuyện gì, không liên quan. Chỉ cần có thể không ngừng tiến lên, như vậy bây giờ Phong Lăng, bây giờ đau xót đều là đáng giá." Lão công tước tay phải nhẹ nhàng khoát lên trên sách, hướng về Armand nói rằng.

Nghe lão công tước. Armand trên mặt vẻ cười khổ đứng là bình tĩnh lại.

"Công Tước đại nhân, nếu quả như thật là như vậy rán được rồi, vấn đề là kết cục hoàn toàn xoay chuyển lại Armand nhún vai một cái, hướng về lão công tước nói rằng.

"Kết cục xoay chuyển lại?" Lão công tước lông mày hơi một đám, hẳn có chút không rõ Armand ý tứ của.

"Cùng thiếu gia tỷ thí tổng cộng chín cái Sur Tâm vệ toàn bộ thua, hơn nữa" Armand lắc lắc đầu, hướng về lão công tước nói rằng.

"Cái gì? . Lão công tước sắc mặt hơi hơi cứng ngắc, Sur Tâm vệ đây chính là phủ công tước sức mạnh mạnh nhất.

Là do Armand một tay mang ra ngoài, ở đó đô mỗi cái thế lực ẩn giấu trong bộ đội đều có thể vững vàng bảo vệ ba vị trí đầu vị trí. Thế nhưng hiện tại, ,

Lão công tước hơi hơi đau đầu địa xoa xoa huyệt Thái Dương, sau đó nhìn phía Armand, hẳn đang đợi Armand câu nói kế tiếp.

"Thiếu gia mỗi một lần đều là dùng cùng đối phương giống nhau binh khí tỷ thí Armand lúc này trong đôi mắt ánh mắt phức tạp cực điểm "Đồng nhất dạng vũ khí, " lão công tước một lát không nói.

Sur Tâm vệ, mỗi người đều có chính mình đặc điểm, vì lẽ đó bọn họ luyện ngoại trừ Đấu Khí ở ngoài. Những kia liên quan với binh khí vận dụng kỹ xảo đều là trải qua đặc biệt thu dọn, tại đây chút thu dọn bên trong. Không chỉ có hệ thống từ cơ sở đến cao cấp lý luận, hơn nữa còn có nổi danh sư chỉ đạo, vì là chính là để Sur Tâm vệ có thể sở trường một hạng, đem chính mình sức chiến đấu phát huy đến to lớn nhất.

Thế nhưng hiện tại, Sur Tâm vệ lại thua. Hơn nữa thua ở chính mình lớn nhất sức chiến đấu bên dưới, đây nên giải thích thế nào. Mặt khác Hắc Kim năng lực lại nên giải thích thế nào?

Một người có thể đồng thời thành thực sử dụng nhiều loại binh khí, mỗi một dạng cũng không so với...kia chút ở trong đó chìm đắm nhiều năm người kém, lẽ nào một Chiến Vương giáo sư đồ đệ thật sự có thể cường đại đến trình độ như thế này?

Lão công tước hít một hơi thật sâu, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sau đó nhàn nhạt: "Armand, sur dương vẫn không có ra tay đi

"Đến, còn có ai tới". Đã đánh mù quáng Bàn Tử nhìn lướt qua vây xem Sur Tâm biện hộ.

Có điều đáng tiếc chính là nhưng không có một người theo tiếng, tuy rằng chạy tới Sur Tâm vệ càng ngày càng nhiều, thế nhưng là không có một người lại đứng ra.

Chiến sĩ tự không cần phải nói, nhìn những kia khiêu chiến quá Bàn Tử Sur Tâm vệ liền biết rồi, trên y phục tất cả đều là to to nhỏ nhỏ rách vá, mặc dù không có bị thương, thế nhưng nếu như những kia rách vá đã biến thành vết thương, như vậy những kia Sur Tâm vệ đã sớm chết qua bao nhiêu lần. Cho tới Ma Pháp Sư, cung tiễn thủ? Kẻ này ngoại trừ chiến sĩ đao thật sừng thật cứng ngắc làm, những người khác đều là vừa ra sân liền trực tiếp làm cũng.

Trầm mặc, hồi lâu trầm mặc. Nhìn giữa trường đã mù quáng Bàn Tử, lúc trước kết cục Sur Tâm vệ không chỉ có chút hối hận, hai năm thu nhập cứ như vậy không còn. Bọn họ phỏng chừng muốn nắm chặt dây lưng quần trải qua một quãng thời gian.

"Ta đến" Đào Ba Kiểm người trung niên đột nhiên nói rằng,

Đào Ba Kiểm người trung niên vừa mở miệng, một đám Sur Tâm vệ nhất thời quét qua lúc trước phiên muộn về. Đồng thời hưng phấn lên.

"Lão đại, ta nhớ tới người mạnh khỏe đã lâu cũng không ra tay rồi đi

"Lão đại, nhất định phải thắng. "

"Lão đại, ra tay nhẹ một chút, đây chính là thiếu hơn".

Nghe Sur Tâm vệ này ngôn ngữ nhưng mang theo vô cùng dặt dẹo cảm xúc lời nói, Bàn Tử tỉnh rồi, hoàn toàn thanh tỉnh, hần bản năng cảm giác được một loại không rõ cảm giác.

Cái này Đào Ba Kiểm người trung niên từ vừa mới bắt đầu sẽ không hiện ra son bất lộ thủy, Bàn Tử bản năng cảm giác được người này không đơn giản.

"Thiếu gia. Người phải cẩn thận một chút, ở đề đô át chủ bài bên trong, lão đại nhưng là xếp hạng thứ ba Hầu Tử đột nhiên lôi kéo cổ họng hướng về Bàn Tử hô.

"Đề đô át chủ bài? . Bàn Tử lông mày cau lại súc, Hầu Tử chỉ át chủ bài là cái gì?

Lúc này, Đào Ba Kiểm người trung niên chạy tới luyện tập giữa trường, ở giá vũ khí trên lướt nhanh một lần sau, từ giữa một chỗ vị trí rút ra một thanh rộng tay đại kiếm.

Đó là cùng Geel nắm giống nhau rộng tay đại kiếm.

Theo Đào Ba Kiểm người trung niên vung vẩy, này rộng tay đại kiếm lưỡi kiếm lại cũng vang lên một trận'Ong ong, réo vang tiếng, đó là chấn động tần suất.

Bàn Tử nhìn rất cẩn thận, ở vung lên đại kiếm đồng thời, Đào Ba Kiểm người trung niên hơi nhắm hai mắt lại, làm như ở cảm thụ lấy đại kiếm chấn động tần suất.

"Đùa bỡn so với những người khác cao một tám lam Bàn Tử trong lòng âm thầm cảnh sợ, sau đó hần cũng từ giá vũ khí bên trong rút ra, nắm đại kiếm.

Kiểm là được hoan nghênh nhất vũ khí, bởi vì kiếm không chỉ có không cần sức mạnh các phương diện yêu cầu. Hơn nữa là dễ dàng nhất bắt đầu binh khí, đâm, quét, tước, chặn, ép. Mỗi một cái kỹ xảo chỉ cần luyện tập nhiều hơn cũng có thể phát huy ra rất lớn uy lực. Thế nhưng này nhưng cũng là một loại khó nhất luyện binh khí, như muốn phát huy đến mức tận cùng, như vậy không chỉ cần tiếp theo phiên : lần khổ công. Hơn nữa còn cần thiên phú.

"Thiếu gia cẩn thận rồi" Đào Ba Kiểm người trung niên nắm trong tay rộng tay đại kiếm hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Ấn Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động. Ánh mắt vẫn tự do tại trung niên trên thân thể người mấy cái hết sức đặc thù vị trí.

Bắt đầu rồi, Đào Ba Kiểm người trung niên khơi dậy giờ rộng tay đại kiếm hướng về Bàn Tử vọt tới. Tốc độ kia tựa như cùng một tia chớp như thế, càng là không chút nào sánh vai cấp thích khách kém, hơn nữa còn mang theo một luồng quyết chí tiến lên trùng thế, làm như chặn lại ở tại phía trước tất cả mọi thứ đều sẽ bị : được đâm cháy.

Cảm giác Bàn Tử ngay đầu tiên liền phản ứng lại. Thế nhưng Đào Ba Kiểm người trung niên tốc độ quá nhanh. Mau để hần căn bản không kịp đối kháng.

Gan từ hai mắt đột nhiên vừa mở, quân nói giết luyện thành quả hoàn toàn bạo phát, bước chân phải di : dòi. Nganh sanh sanh đích đem thân thể hướng về phải di động vài bước.

Bàn Tử có thể cảm giác được đến từ Đào Ba Kiểm người trung niên về này cường hần lực phá hoại, loại cảm giác đó tựa như cùng hần đối mặt chính là một. Chính đang hướng về hần phát động xung phong kỵ sĩ trường thương trong tay.

Bá đạo, dày nặng, quyết chí tiến lên, căn bản là không cách nào liêu mạng;

Tránh thoát công kích Bàn Tử dường như bị kinh sợ thỏ, đem tốc độ phát huy đến to lớn nhất, nganh sanh sanh đích cùng Đào Ba Kiểm người trung niên kéo ra mấy chục mét cự ly.

Ở bảo đảm chính mình bình yên vô sự sau khi. Bàn Tử lúc này mới phát hiện trong bàn tay của chính mình đã tất cả đều là giọt mồ hôi. Đôi kia lông mày cũng véo thành một luồng dây thừng.

"Dựa vào Bàn Tử hai mắt hơi ửng hồng nhìn dừng lại Đào Ba Kiểm người trung niên. Vừa nãy một kích kia. Căn bản sẽ không không thể.

Tốc độ, sức mạnh, giống như cái, bão táp kỳ si giống nhau lực xung kích, coi như là Bàn Tử quân nói giết cũng không thể nào làm được như vậy trình độ . Hơn nữa chủ yếu hơn chính là Bàn Tử phát hiện Đạo Ba Kiềm người trung niên không có gian lận, quay cốp. Nói cách khác chỉ dùng để cấp cao chiến sĩ thực lực và hân tỹ thí .

Cấp cao chiến sĩ, có thể bạo phát đến trình độ như thế này?

Mà lúc này Đạo Ba Kiềm người trung niên nhìn Bàn Tử lúc cặp mắt kia bên trong cũng toát ra một loại giết mình ánh mắt. Bàn Tử tốc độ thực sự quá nhanh. Mau khiến người ta chỉ có thể nhìn thấy bồi đen ảnh. Chạy trốn một khắc đó bạo phát tốc độ khiến người ta căn bản là không có cách bắt giữ được.

"Thiếu gia, ta muốn trở lại Đạo Ba Kiềm người trung niên lần thứ hai hướng về Bàn Tử nói rằng.

Ở cái cuối cùng, chữ vang lên thời điểm. Đạo Ba Kiềm lần thứ hai hướng về Bàn Tử vọt tới, dường như lần thứ nhất như thế, này lực bộc phát làm như phép thuật nổ tung cuốn lên khí lưu, không chỉ có khuếch tán tốc độ cực nhanh, hơn nữa lực phá hoại cũng dị thường kinh người, chỉ cần va vào, như vậy thì sẽ bị : được va nát.

Rộng tay đại kiếm lười kiếm dưới ánh mặt trời, phản xạ ra một loại chói mắt kim quang, lại phối hợp với này nổ tung lực. Lực hủy diệt, ngay cả là một tảng đá lớn cũng sẽ bị không chút lưu tình bị : được xuyên thấu.

Cho tới Bàn Tử, lại một lần nữa chạy trốn.

Bàn Tử không ngốc, hân đã nhìn ra rồi. Đạo Ba Kiềm công kích đã không phải là trụ cột nhất kỹ xảo vận dụng. Này tựa hồ đã đến một cái khác cấp độ, mà tầng thứ này Bàn Tử còn không có liên quan đến.

Đánh không lại còn cứng hơn chống đỡ đó chính là ngớ ngẩn. Có điều Bàn Tử cũng không ngay lập tức chịu thua, đây là một lần cơ hội. Bàn Tử muốn biết ở cái kia cấp độ bên trong gì đó đến tột cùng là ra sao . Liên luyện tập giữa trường tụ ra phát hiện rất tình cảnh quái quỷ. Một đạo ánh vàng đang luyện tập giữa trường đấu đá lung tung . Mà một bóng đen thì tại không ngừng chạy trốn .

Lúc này, tất cả Sư Tâm vệ tầm mắt đều tập trung vào luyện tập giữa trường. Ánh mắt của bọn họ đại đa số thời điểm đều tập trung ở Đạo Ba Kiềm trên người, trong đó mơ hồ toát ra một loại ước ao.

Ở qua sau mười mấy phút, ánh vàng đột nhiên dừng lại, Đạo Ba Kiềm hơi hơi môi một xoa xoa mồ hôi trán nhỏ, mà Bàn Tử cũng ngừng lại, hai mắt nhưng là thất thần nhìn Đạo Ba Kiềm. Tâm tư làm như đã sớm quảng đến lên chín tầng mây.

"Thiếu gia, nhận thua đi" Đạo Ba Kiềm vung vẩy trong tay rộng tay đại kiếm, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nhưng là đang lúc này. Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì. Cặp mắt kia đột nhiên sáng lên: "Vừa nãy ngươi dùng là là cái gì? Đang công kích thời điểm dĩ nhiên đem Đấu Khí cùng kỹ xảo hoàn mỹ kết hợp lên. Một bình gai. Làm sao có khả năng bùng nổ ra uy lực lớn như vậy? .

Nghe lời của mập mạp. Đạo Ba Kiềm con mắt đột nhiên tròn tròn lên, hân làm sao cũng không có nghĩ tới đây vị thiếu gia lại có thể đưa hân công kích phân tích như vậy thấu triệt, không, là trực tiếp tìm được rồi căn bản điểm.

Có điều sau đó Đạo Ba Kiềm lại lộ ra một loại nghi hoặc vẻ mặt.

"Thiếu gia, ngươi dĩ nhiên không biết chiến kỹ? .

"Chiến kỹ?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, hân đột nhiên nhớ tới ở Thất Nhạc viên bên trong này từng quyền từng quyền sách, chiến kỹ, hân nguyên bản còn tưởng rằng chỉ là đơn thuần kỹ xảo, nhưng là bây giờ Đạo Ba Kiềm vận dụng nhưng hoàn toàn lật đổ hân Logic.

Bàn Tử đột nhiên dường như đôi bụng cuống lên Dã Lang, cặp mắt kia lần địa xanh biếc lấp lánh Nếu như muốn biết hậu sự làm sao, mời đăng nhập tâm hung bá chương tiết càng nhiều. Chống đỡ tác giả, ' ! ※

Đọc toàn văn chữ bản gỗ tay tiểu thuyết, xin nhớ --

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Tinh nát

. . . Ngộ tuy rằng mập, nhưng là từ đến cũng không phải cái đánh mặt sưng nộ mập người, công đỉnh khẩu chỉ biết là gì đó, như vậy biết chính là biết. Đối với mình không biết mà cảm thấy hứng thú gì đó, như vậy chính là không biết, sau đó muốn tận trăm phương ngàn kế để cho mình biết.

Chiến kỹ thứ này, mập xác thực chưa quen thuộc, nguyên lai hẳn chỉ là đơn thuần tưởng vũ khí kỹ xảo vận dụng, nhưng là bây giờ hẳn mới phát hiện hẳn sai rồi.

Này không chỉ là vũ khí kỹ xảo, càng là đem Đẩu Khí cùng thân thể bản thân tổ chất kết hợp ở cùng nhau, thứ này đối với mập tới nói rất mới mẻ, đồng dạng hẳn cũng không thể chờ đợi được nữa muốn biết loại uy lực này thứ mạnh mẽ đến tột cùng là như thế nào.

Những kia thua trận Sur Tâm vệ cho mập để lại bảy, tám tấm giấy nợ, mỗi một tờ mặt trên đều có đồ tươi dấu tay. Ở Ngân Nguyệt trên đại lục, kỳ thực chỉ cần ký tên của chính mình mới có thể, thế nhưng mập nhưng cảm thấy dùng máu lạc dưới dấu tay càng chân thật.

Những kia Sur Tâm vệ ở Đao Ba Kiểm niên nhân mệnh lệnh ra về tới phủ công tước hậu viện ẩn nấp nơi, mà Đao Ba Kiểm nhưng lưu lại.

Ở mập lấy ra ba viên cấp bốn ma hạch sau, đao nghiền mặt hai mắt nhanh chóng thả ra tia sáng, đem biết chiến kỹ tri thức một chút nói cho mập.

"Thiếu gia, chiến kỹ đích thật là một loại rất lợi hại gì đó, hẳn có thể đem vũ khí vận dụng, Đẩu Khí còn có thân thể thể chất toàn bộ kết hợp lại. Có thể bùng nổ ra so với đòn công kích bình thường phải cường đại mấy lần uy lực." Đao Ba Kiểm hướng về mập nói rằng.

Mập gật gật đầu, điểm này hẳn đã xem tập đến rồi.

"Vừa nãy ta sử dụng chiến kỹ là một loại rất phổ thông chiến kỹ, trên căn bản ở kỳ sĩ công hội liền có thể học tập đến, gọi là kỳ sĩ xông tới. Nó có thể trong nháy mắt đem người tốc độ nâng lên lần, hơn nữa còn có chứa hai lần lực phá hoại." Đao Ba Kiểm hướng về mập nói rằng.

Mập dường như con gà con mổ thóc giống nhau gật gật đầu,

Thế nhưng sau đó hẳn tựa hồ nghĩ tới điều gì, hướng về Đao Ba Kiểm nói rằng: "Nếu loại này chiến kỹ ở kỳ sĩ công hội liền có thể học được, như vậy tại sao con khi bọn họ cũng không có học được?"

Nghe mập, Đao Ba Kiểm vỗ mạnh một cái cái trán, sau đó nói rằng: "Cái này ta quên rồi, chiến kỹ chỉ có ở bản thân đạt đến Đại Địa Vũ Sĩ cấp độ mới có thể học tập."

"Đại Địa Vũ Sĩ?" Nhìn Đao Ba Kiểm, mập biến sắc đến bầm đen, hoá ra đối diện vị này cũng không phải kẻ tốt lành gì, dùng Đại Địa Vũ Sĩ công kích biện pháp đối phó hẳn?

"Thiếu gia, người chỉ nói quá chỉ cần đem thực lực bảo đảm ở cấp cao chiến sĩ trình độ mới có thể, ta cũng không có làm trái quy tắc." Đao Ba Kiểm cười híp mắt hướng về mập nói rằng.

Mập con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, đột nhiên nở nụ cười: "Sur dương, ta hỏi người chuyện này, vừa nãy con khi nói tới át chủ bài là cái gì?"

"Át chủ bài?" Đao Ba Kiểm thoáng hơi trầm tư hướng về mập nói rằng: "Này chỉ là để đo chỉ mỗi cái gia tộc ẩn giấu thể lực chi tinh anh. Tỷ như chúng ta Sur Tâm vệ, chính là chỗ này quân tinh anh chỉ một đám

Mà át chủ bài chính là chỉ mỗi cái gia tộc mạnh nhất."

"Ân." Mập thoáng hơi trầm tư rất nhanh hiểu rõ ra, sau đó tiếp tục hướng về đao nghiền mặt hỏi: "Như vậy này quân át chủ bài có chừng bao nhiêu người?"

"Mặc dù là ẩn giấu, thế nhưng chỉ là đối với người ngoài tới nói, trên thực tế ở nơi này vòng cũng không tính là gì chuyện hiếm lạ, hiện tại để đo chỉ công nhận át chủ bài tổng cộng có 13 cái. Tổng cộng là mười ba tám át chủ bài. Lưới thật phù hợp con bài mười ba tám bài." Đao Ba Kiểm hướng về mập nói rằng.

"Mười ba tám bài?" Mập hơi hơi kinh ngạc.

"Ân, từ Quốc vương. Vương Hậu. Tể Tướng. Nguyên soái mãi cho đến binh lính, tổng cộng là mười ba người danh hiệu, cũng là mỗi cái gia tộc ẩn giấu thực lực Tồi Cường Giả." Đao Ba Kiểm nói rằng.

"Như vậy người là Tể Tướng?" Mập cổ quái hướng về Đao Ba Kiểm tròn tròn mắt, trước mắt cái này niên nhân thấy thế nào cũng không như là những kia làm âm mưu chính khách.

"Ha ha" Đao Ba Kiểm hướng về mập cười cợt, thế nhưng sau đó lại chuyển thành gương mặt nghiêm nghị: "Thiếu gia, ta hi vọng người bình thường có thể cản trở một chút, những này át chủ bài thật sự rất mạnh, mỗi người đều có đại địa chiến sĩ thực lực, đặc biệt là Quốc vương cùng Vương Hậu."

"Quốc vương cùng Vương Hậu là ai?" Mập hướng về Đao Ba Kiểm đặt câu hỏi.

"Vương Hậu là Tể Tướng Phủ thán đâm, là một gã đại địa chiến sĩ cùng thích khách, đối ngoại đã từng thành công ám sát đếm rõ số lượng quốc gia đại thần, thậm chí còn có một tiểu hậu nước Quốc vương. Đối nội, cái này tuy rằng không biết được, thế nhưng có mấy người nguyên nhân cái chết rất rõ ràng cho thấy cùng hẳn liên kết cùng nhau. chiến kỹ đắm vào không khi rất mạnh, liền ngay cả ta Tinh Thuần cũng hơi thua nửa bậc." Đao Ba Kiểm

hướng về mặt cảnh thị nói.

"Cho tới Quốc vương, cái này vẫn chưa có người nào biết, người này là một điều bí ẩn."Đạo Ba Kiếm thoáng trầm tư một chút.

"Quốc vương, Vương Hậu" mặt nhắm mắt lại trầm tư một chút, đột nhiên hướng về Đạo Ba Kiếm nói rằng: "Sur dương, ta nghĩ biết thực lực chân chính của ngươi."

Sur dương hướng về phía mặt gật gật đầu, sau đó đi tới luyện tập trận ương.

Rộng tay đại kiếm bị : được sur dương nhắc lên, sau đó chỉ thấy sur dương huyền thể trên bịt kín một tầng ánh sáng màu bạc, dường như ánh trắng trong sáng tung xuống, nhẹ nhàng khoác lên trên thân thể. Mới vừa ngo con mắt thì lại trợn lên Viên Viên , hẳn có thể cảm giác được từ sur dương thân thể bốc khói mỏng về này trầm ổn như núi khí thế, khí thế kia khiến người ta mơ hồ có chút cảm giác thờ không thông.

Mặt gặp rất nhiều cao thủ, Chiến Vương Geel, Đại Ma đạo sư thốt Mann, còn có cái kia thương Lam Đế nước Thánh Chiến Sĩ, thế nhưng những người kia căn bản sẽ không đối với mặt chân chính từng ra tay, vì lẽ đó mặt không cảm giác được những người kia mạnh mẽ, mà bây giờ, hẳn mới chân chân chính chính cảm thấy.

"Kỵ sĩ xông tới" sur dương đột nhiên trầm giọng nói rằng, sau đó chuỗi này rộng tay đại kiếm bị : được lập tức, tiếp theo chỉ thấy sur diện thân thể giống như nói Lưu Tinh như thể lên trước kích và mà đi.

Lần này lại cùng mặt tỷ thí thời điểm không giống, này cường đại xông tới lực càng là cuốn lên từng đạo từng đạo mạnh mẽ dường như lưỡi dao giống nhau kinh phong, tựa hồ không khí đều hoàn toàn bị phá vỡ ra.

Mà ở sur dương xông về phía trước và thời điểm, ở tại dưới chân xuất hiện một đạo thật dài tứ vết, tuy rằng chỉ có móng tay giống như dày độ, thế nhưng đây chính là đặc thù tảng đá lát thành mặt đất.

Mặt chỉ là cảm giác được trước mắt mê man đi, sur dương cũng đã đến luyện tập trận một mặt khác, đại địa chiến sĩ thực lực ở thêm vào chiến kỹ để mặt có chút theo không kịp sur dương tốc độ.

"Dựa vào mặt tâm cảm giác thấy hơi bị kích, nếu như vừa nãy sur dương lấy thực lực như vậy cùng hẳn tỷ thí, như vậy mấy hiệp hẳn liền có thể có thể bị đánh ngã.

"Tĩnh nát" sur dương thân thể đột nhiên dừng lại, động tác trở nên chậm lại.

Mặt nhìn rất cẩn thận, cơ hồ cặp kia Viên Viên con mắt chớp cũng không mang chớp , mặt rõ ràng, sur Dương Giá là vì để hẳn có thể nhìn càng rõ ràng một ít.

Rộng tay đại kiếm lên trước bỏ tới tốc độ rất chậm, thế nhưng theo đại kiếm di động, chỉ nghe một trận"Rầm rầm, tiếng vang đột nhiên vang lên, thanh âm kia truyền truyền giác ngộ, dường như có vài ngôi sao đột nhiên nổ tung, mà ở cự kiếm chu vi thì lại gấp vọt lên một trận mãnh liệt khí lưu.

Khí lưu biến thành lưỡi dao sắc bao phủ bốn phía, trên mặt đất"Đinh Đinh" tiếng vang sau khi. Dĩ nhiên xuất hiện mấy chục màu trắng tứ vết.

Dấu vết rất sâu, khoảng chừng có nửa thước bao sâu, hơn nữa này khí lưu vẫn không có đình chỉ, càng ngày càng nhiều.

Nhìn thấy tình cảnh này, mặt hai mắt trợn lên tròn xoe tròn xoe , đây là ở hãm lại tốc độ đích tình huống dưới, nếu như tốc độ nhanh đây? Đây chính là như thế nào đây đặc công kích? Hơn nữa này lực phá hoại khó tránh khỏi có chút quá kinh người đi.

"Tĩnh nát" mặt khẩu lẩm bẩm thì thầm, Toái Tĩnh liền có uy lực như vậy, như vậy cái kia Tề Tướng Phủ thảng đảm so với sur dương mạnh hơn nửa bậc đảm vào không khí có ra sao uy lực, còn có cái kia không biết Quốc vương.

"Mahler Kopeck, này còn có nhường hay không người qua mặt một đôi mắt đột nhiên trở nên đỏ chót, ở Thất Nhạc viên bên trong, mặt là số một, thế nhưng ở trong đế đô, hẳn có vẻ như liền đếm ngược đệ nhất cũng không bằng.

Ngoài hẳn ra ít chủ bài không nói, nhưng là cái kia thảng đảm nhưng là trăm phần trăm sẽ tìm tới hẳn. Ngân Kiếm đều như vậy, nếu như cái kia Tề Tướng đại nhân sai đến đâu hẳn ra tay, béo như vậy chính mình cũng không tin.

"Đây cũng là Tĩnh nát uy lực" sur dương thanh âm của khơi dậy ở mặt bên tai vang lên.

Mặt nhìn ngó khắp nơi tàn tạ luyện tập trận, cặp mắt kia đỏ hơn.

Tiếp theo chỉ thấy sur dương thu hồi rộng tay đại kiếm tiếp tục hướng về mặt nói rằng: "Mặc dù nói thực lực quan trọng nhất, thế nhưng tốt chiến kỹ hoàn toàn có thể có thể xoay chuyển chiến đấu thế cuộc

"Thiếu gia, cái này cho ngươi, " nhìn sững sờ mặt, sur dương thoáng trầm tư một chút hướng về mặt nói rằng.

"Cái gì?" Mặt nhìn phía sur dương. Lúc này chỉ thấy một khối bàn tay lớn nhỏ phiến đá từ vô ích bay qua, hướng về hẳn thẳng tắp rơi xuống lại đây.

"Đây là" mặt nhìn cẩn thận, này ban bác phiến đá bên trên vẽ ra hai cái có hình người đồ án, còn có một được được chữ lời chú giải.

"Đây là ta khi còn trẻ từ một chỗ di tích chỉ có được phiến đá, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lần kia mạo hiểm suýt chút nữa không muốn mạng của ta, thế nhưng ta nhưng cũng đào ra khỏi này phiến đá. Ở trên phiến đá tổng cộng ghi lại khác biệt chiến kỹ, giống nhau là Tinh nát, một cái khác nhưng là Tinh bạo." Đào Ba Kiềm hướng về mập nói rằng.

"Luyện tập mười năm, Tinh nát ta học xong, hơn nữa vô cùng thuần thực, nhưng là Tinh bạo ta nhưng vẫn không học được, thiếu gia, ta tin tưởng người có thể làm được, ta hi vọng tương lai người có thể thắng được thàng gai. Vậy cũng là của ta một tâm nguyện Đào Ba Kiềm một đôi mắt mơ hồ toát ra một loại kỳ dị ánh mắt.

"Tinh bạo" nhìn tay khối này không trọn vẹn phiến đá, mập tâm đột nhiên dâng lên một dòng nước ấm. Loại này phục vụ quên mình đổi lấy đồ vật kỳ thực Đào Ba Kiềm căn bản không cần thiết giao cho hắn, dù cho sư dương là Sư Tâm vệ đầu lĩnh cũng lớn nhưng bắt tất, bởi vì...này không chỉ có là uy lực mạnh mẽ chiến kỹ, càng là thủ đoạn bảo mệnh.

Nhưng là bây giờ sư dương cho hắn, thậm chí mập liền mở miệng cũng không có, điều này làm cho mập không khỏi nhớ tới lúc trước vì cầu xin một bộ binh pháp ở đối phương ngoài cửa đây tuyết lớn đứng đây mấy ngày bị thảm.

Này cảm giác Chân Chân rất ấm. "Sư dương, ta đáp ứng người". Mập cười híp mắt hướng về sư dương nói rằng, nếu như muốn biết hậu sự làm sao, mời đăng nhập tâm, chương tiết càng nhiều, chống đỡ tác giả, "

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Bàn Tử ma thú

Tinh nát, phá vụn ngôi sao, để phá vụn sau mảnh vỡ ngôi sao hình thành tản ra lưỡi dao sắc, lấy di động với tốc độ cao đến gia tăng lưỡi dao sắc sức thương tổn.

Một chiều này, Bàn Tử đã từ sư dương trên người từng thấy, đang luyện tập trên sân này nhìn thấy mà giật mình mặt đất liền khiến người ta có thể liên tưởng đến nếu như một chiều này chân chính bắn trúng một người này chính là ra sao đích tình cảnh.

Hay hoặc là ở trên chiến trường, Bàn Tử cơ hồ có thể khẳng định. Tinh nát tối thiểu có thể hữu hiệu sát thương hơn mười người. Thậm chí mấy trăm người.

Đây cũng là cấp cao chiến sĩ thực lực.

Có điều như vậy lực phá hoại to lớn chiến kỹ cũng là có tai hại, theo sư dương nói hắn hiện tại toàn thịnh trạng thái chỉ có thể phát sinh hai lần, cùng kỳ sẽ xong tới như vậy có thể rất dễ dàng sử dụng cấp thấp chiến kỹ hoàn toàn khác nhau.

Như vậy Tinh bạo đây?

Ở trên phiến đá tất cả vậy được chữ nhỏ lời chú giải trên, Tinh bạo so với Tinh nát uy lực mạnh hơn mấy lần. Tinh nát chỉ là ngôi sao vỡ vụn mà thôi. Thế nhưng Tinh bạo nhưng là hoàn toàn nổ tung. Tinh bạo cùng Tinh nát tuy rằng như thế, đều là dùng mảnh vỡ ngôi sao hình thành tản ra lưỡi dao sắc đến thương tổn kẻ địch, thế nhưng Tinh bạo cũng không nghi là Tinh nát tăng mạnh hẳn, nếu như đeo sao nát tản ra mảnh vỡ dựa theo mấy chục đến tính toán. Như vậy Tinh bạo tản ra mảnh vỡ chính là mấy trăm.

Một chiều này, quá. Nhìn chăm chăm phiến đá Bàn Tử hai mắt toát ra một loại hưng phấn mà lại âm trầm ánh mắt, nếu như đánh nhau thời điểm những kia rải rác mảnh vỡ ngôi sao không cần thận đánh trúng đối phương cái kia vị trí, đây chẳng phải là thắng chắc?

Bàn Tử trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải đem Tinh bạo học được, mặc kệ khó hơn nữa cũng muốn bắt chước biết.

Ở hít một hơi thật sâu sau, Bàn Tử đem phiến đá nhận được trong không gian giới chỉ, sau đó bắt đầu tu luyện nổi lên hắc thiết Đấu Khí, thân thể của mập mập trên lần thứ hai bị kín một tầng hào quang màu đen nhạt. Tiểu nhân: nhỏ bé màu đen quang hạt hướng về thân thể của mập mập bên trong không ngừng tràn vào.

"Thiếu gia, ta khai thác lại rồi.

" thanh âm mang trên mặt một loại điềm tĩnh nụ cười, xem ra tất cả rất thuận lợi.

"Cách âm quên đi dưới thời gian, đại khái hai ngày sau Ngân Kiếm sẽ trở về. Vào ngày hôm đó sáng sớm đi." Bàn Tử thoáng trầm tư một chút, hướng về thanh âm nói rằng.

"Ân." Thanh âm gật gật đầu.

Lúc này Bàn Tử thì lại giả vờ nở nụ cười, hẳn có thể ký Sur Thử trở về, Ngân Kiếm sẽ không may mắn như thế. Hẳn chỉ có thể ngồi thương lam vương triều thuyền chạy đến bờ khải. Sau đó sẽ dùng xe ngựa từng bước một dịch trở về. Hơn nữa Ngân Kiếm người bị thương nặng, tốc độ thì càng chậm. Điều này cũng khác để Bàn Tử có đầy đủ thời gian đến bố trí một ít chuyện.

Đối với phong đình cam kết, Bàn Tử không có quên.

"Thanh âm, tôi cho ngươi xem cái, đồ vật." Mắt thấy tất cả bố trí thỏa đáng. Bàn Tử trong lòng tảng đá hoàn toàn hạ xuống, sau đó đem sự chú ý chuyển đến Liễu Không trong nhẫn viên này trứng ma thú trên.

"Trứng ma thú?" Nhìn Bàn Tử lấy ra viên này béo mập béo mập trứng ma thú, thanh âm lộ ra một loại vui mừng ánh mắt, nàng nhớ tới lúc trước Bàn Tử nói với nàng viên này trứng ma thú là so với Độc Giác Thú còn đùa bỡn cấp cao trứng ma thú.

Nhìn trứng ma thú phía ngoài óng ánh long lanh màu phấn hồng vỏ trứng, tựa như cùng màu phấn hồng thủy tinh như thế óng ánh loá mắt.

"Tên béo đáng chết, đó chính là ngươi từ Thất Nhạc viên bên trong lấy được trứng ma thú? Xem ra hình như là cấp cao trứng ma thú." Kim Tử Lung bên trong tiểu tinh linh thanh âm của đột nhiên vang lên.

Bàn Tử quay đầu nhìn phía tiểu tinh linh tiểu tinh linh chánh: đang phe phẩy sáu cánh chim bàng trời nổi ở giữa không trung. Màu vàng lưu quang không ngừng hướng phía dưới đội.

"Ngươi biết cái này,?" Bàn Tử kinh ngạc hướng về tiểu tinh linh hỏi.

"Ân, gia gia đã từng nói cho ta biết, trứng ma thú vỏ tìi thường thường liền đại biểu trứng ma thú cấp độ, trong truyền thuyết Long tộc sinh hạ trứng ma thú liền có Ngọc Thạch như thế bóng loáng êm dịu vỏ tìi." Tinh linh hướng về Bàn Tử nói rằng.

Nghe tiểu tinh linh, Bàn Tử lộ ra một bộ Dương Dương đắc ý vẻ mặt. Người chim này ngược lại cũng biết hàng, từ Thất Nhạc viên nguyên rủa nguyên điểm bên trong lấy được trứng ma thú sẽ là cái gì đơn giản trứng ma thú sao?

Bàn Tử trong đầu đột nhiên hiện ra những kia bách họa, tranh vẽ trên tường, thiên sứ, ác ma, Ngũ Trảo Kim Long. Còn có rất nhiều Thần Thú, này đến tột cùng đại diện cho cái gì? Viên này trứng ma thú vậy là cái gì?

Bàn Tử quay đầu nhìn về phía trứng ma thú, hẳn đã có chút không thể chờ đợi được nữa muốn biết con ma thú này là cái gì rồi. Nếu như là rồng ở trong truyền thuyết tộc

"Thiếu gia, ngươi dự định lựa chọn cái gì khế ước?" Thanh âm thoáng trầm tư một chút, hướng về Bàn Tử hỏi.

"Lần trước ngươi nói cho ta biết cái kia. Ràng buộc sâu nhất khế ước ngươi tên gì, đúng rồi, chính là máu chi khế ước. Liên cái này, rồi." Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động hướng về thanh âm nói rằng.

"Máu chi khế ước, thiếu gia ngươi thật sự đùa bỡn lựa chọn cái này khế ước? Đây chính là đem sinh mệnh cùng đối phương cùng chung khế ước." Thanh âm hướng về Bàn Tử hỏi.

"Ân" Bàn Tử chắc chắn nói.

Từ thất: mất Nhạc Phong trên bắt được trứng ma thú, nếu như không định ra ràng buộc sâu nhất máu chi khế ước. Béo như vậy từ khẳng định mình là ở vờ ngớ ngẩn.

Nhìn thấy Bàn Tử ánh mắt là như thế kiên định, thanh âm gật gật đầu."Thiếu gia, ngươi trước đem giọt máu ở phía trên, sau đó một hồi ta niệm: đọc cái gì. Ngươi cũng theo niệm: đọc cái gì.

Bàn Tử như cùng cười mô thóc như thế gật gật đầu, sau đó nhanh chóng cắn nát ngón tay của chính mình, là đau, thế nhưng đối với ma thú chờ đợi để Bàn Tử đem đau đớn ném ra sau đầu.

Một giọt, hai giọt, máu tươi xông vào trứng ma thú vỏ trứng bên trong... Dữ. . . Ngộ quái: trách, ở vào lúc hoàng nhiên vang đuổi từng tiếng tích giáp cách cách tiếng vang, Bàn Đình ngạc từ dòng máu tựa như cùng tảng đá như thế ở vỏ trứng trên để lại loang lỗ dấu vết, mỗi một giọt hạ xuống, chính là mấy đạo vết nứt.

Thật giống như trong đó ma thú muốn phá xác mà ra.

Hơn nữa một trận ửng đỏ màu ánh sáng hiện đầy cả phòng. Dường như hồng diễm diễm hà vân như thế. Còn đang hướng về ngoài cửa sổ không ngừng khốc lốc om sòm.

Càng ngày càng sáng, sáng khiến người ta cơ hồ không mở mắt ra được.

"Các thần làm chứng" ta nguyện cùng người cùng chung tính mạng của ta. Ta nguyện cùng người kết bạn mà đi" thanh âm hơi nhấm hai mắt lại nhẹ nhàng thì thầm.

"Các thần làm chứng" Bàn Tử đã ở tái diễn thanh âm, bắt quá hẳn con mắt cũng không có nhắm lại. Mà là tròn tròn nhìn này sắp phá xác mà ra ma thú.

Theo huyết dịch một giọt một giọt hạ xuống. Lúc này chỉ nghe một trận nhỏ bé tiếng vang đột nhiên vang lên.

Nghe này thanh âm non nớt, Bàn Tử hai mắt tròn lên tròn hơn. Cặp kia đen lay láy con người gần như sắp muốn rụng tới rồi.

"Ràng buộc trở thành vận mạng dây thừng, chảo thanh âm cùng bình thanh âm của đang kéo dài, hai loại bất đồng âm điệu. Thanh âm triển lộ ra chính là một loại thánh khiết, một loại thánh kính. Một loại khiến người ta có thể cảm động âm điệu, thế nhưng Bàn Tử " nhưng là một loại hững hờ âm điệu, căn bản nghe không ra kẻ này đối với thần, đối với khế ước từng tia một thánh kính.

Vỏ trứng phá tan rồi, chỉ thấy một con béo mập béo mập Tiểu Ma Thú từ vỏ trứng bên trong dò ra đầu một đôi tựa như đóng không phải đóng con mắt mờ mịt nhìn về phía bốn phía.

Mà lúc này nhìn này ma thú, Bàn Tử con mắt đột nhiên ngừng lại chuyển động, hoàn toàn đọng lại rồi. Đây khế ước thanh trở nên càng thêm run rẩy.

Đó là một con đáng yêu Tiểu Trư, một con béo mập béo mập Tiểu Trư, ở mờ mắt ra sau, cặp kia đen thui con mắt vô cùng đáng thương nhìn Bàn Tử.

"Phần heo?" Ở hoàn toàn nhìn rõ ràng con kia ma thú sau. Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng. Đây còn lại là cặp cao ma thú? Thời khắc này là nguyên rủa nguyên điểm ra tới ma thú?

Giường ngọc nuôi trứng?

Tiếng của tên béo vẫn là như vậy run rẩy vì, thế nhưng trên mặt nhưng mang theo một loại vẻ mặt khác không ra nước mắt. Khế ước ở bắt đầu sau thì không cách nào dừng lại. Nếu như vẫn cứ muốn dừng lại. Như vậy liền chỉ có một kết quả, đó chính là bị : được nguyên rủa. Nguyên rủa hiệu quả coi khế ước mà định.

Máu chi khế ước loại này ràng buộc sâu nhất khế ước, dùng cái móng muốn đều sẽ biết nếu như làm trái sẽ là ra sao nguyên rủa hiệu quả.

Vỏ trứng bên trong tinh bột heo ở ùng ục ùng ục chuyển động con mắt sau, cố gắng hướng về vỏ trứng ở ngoài bò, một bên bò miệng còn nhẹ nhàng Trương Khai, phát sinh một trận "Hừ hừ" tiếng vang.

Về mặt đó, thanh âm kia. Quả thực cùng Bàn Tử giống nhau như đúc tâm

Đắm chìm trong Bàn Tử ngón tay dòng máu dưới. Tinh bột heo lộ ra một loại rất thoải mái vẻ mặt, này "Hừ hừ" thanh âm của càng thêm địa hưng phấn.

Có điều lúc này Bàn Tử khắc thiết cao hứng như vậy rồi. Sắc mặt biến đến tái nhợt cực kỳ, hẳn nguyên bản còn nghĩ tới thời gian uy phong uy phong tới. Nhưng là bây giờ.

Người gấp kị heo Tướng quân sao?

Cùng này á Hòa Long so với. Hẳn này con tinh bột heo phòng chừng ngay đầu tiên thì sẽ bị nuốt lấy.

Thế nhưng Bàn Tử căn bản cũng không có nghĩ tới chính là, làm lại một lần nữa đụng với á Hòa Long thời điểm. Hẳn này con tinh bột heo cũng không có bị nuốt lấy, mà là đang ngay lập tức lựa chọn chạy trốn.

"Vận mệnh liên kết. Cùng với cùng thủ" cuối cùng kết thúc, làm thanh âm mở mắt ra nhìn thấy phần heo một khắc đó, cặp mắt kia nhanh chóng sáng lên.

Béo mập béo mập thân thể, dường như phần hồng tinh thạch giống nhau sau lưng cắm vào một đôi óng ánh dịch đủ to bằng bàn tay cánh, cặp kia đen lay láy con mắt ở ùng ục ùng ục chuyển động, thỉnh thoảng nhìn về phía Bàn Tử. Thỉnh thoảng nhìn về phía thanh âm.

"Tên béo đáng chết, ma thú của người dĩ nhiên là một con đáng yêu như thế heo tiểu tinh linh thanh âm của đột nhiên ở Bàn Tử bên tai bắt đầu vang vọng.

Mà Bàn Tử nhưng là thất thần nhìn tinh bột heo, trong miệng bi quan vừa lúc địa nói nhỏ thì thầm "Lão tử ma thú là heo, lão tử tương lai muốn kị heo cùng những kia cười rồ kị sĩ đối kháng"

Phong rất nhẹ, một chiếc xe ngựa ở ngoài thành trên đường chậm rãi đi về phía trước, móng ngựa tiếng vang tí tí tách tách đạp ở tảng đá xanh trên. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Sắp đến, phía trước chính là đế đô rồi. Nhìn đế đô. Trên xe phu xe, cái kia trên người mặc màu xanh lam quân trang đứt đoạn mất một cánh tay trẻ tuổi người lộ ra một loại biểu lộ như trút được gánh nặng.

Mặc kệ như vậy, chỉ cần đạt tới đế đô. Như vậy tất cả liền đều kết thúc. Về đến gia tộc bên trong, hay là hẳn cũng lại không lấy được người thừa kế tư cách, thế nhưng như thế cũng so với hiện tại cường.

Trong buồng xe cái kia, kẻ điên ở có thể sau khi mở miệng gầm thét một đường, liền khiến người ta ăn một bữa an ổn cơm cũng không được. Này nghi tư bên trong địa rít gào khiến người ta nghe tựa như cùng mỗi ngày nằm ở trong địa ngục nghe một đám quỷ đói đang thét gào.

"Rốt cục muốn kết thúc" người trẻ tuổi lắm bầm nói.

"Rosaire" Hắc Kim, ta muốn ngươi không chết từ từ được" lúc này lại là rít lên một tiếng thanh từ trong buồng xe truyền ra.

Người trẻ tuổi tê dại quay đầu nhìn một chút. Giữa hai lông mày tất cả đều là vẻ chán ghét, sau đó chỉ thấy hấn tăng tăng vừa kéo roi ngựa trong tay, nhanh hơn tiến lên tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: đế đô Phong Bạo

Trong thư phòng, lão công tước chánh: đang cầm mấy tấm tập tin nhìn, trang giấy rất mới, trên phụ : cha cũng rất rõ ràng, làm như vừa thu thập được .

Ở lão công tước đối diện thì lại đứng một thân Quân gia trang phục Armand, Armand hơi nhắm hai mắt lại, mang trên mặt một loại vẻ trầm tư.

Sau một chốc, lão công tước đột nhiên buông xuống văn kiện trong tay, hướng về Armand nói rằng:"Armand, cái kia gọi là phong đình trẻ tuổi người không sai, có một kỹ sư có hết thảy phẩm cách. Bất kể là từ công từ tư tới nói, như vậy người trẻ tuổi cũng không thể bị thương tổn, không thể để cho hấn đối với đế quốc buồn lòng. Vì lẽ đó bất luận dùng phương pháp gì đều phải bảo vệ phong đình muội muội."

"Ân, có điều cái này đã có chút khó giải quyết, phong đình cùng thiếu gia là đồng thời về nước , vị kia Tể Tướng đại nhân khẳng định đã chiếm được tin tức, chỉ bất quá bây giờ còn không cách nào xác nhận phong đình đến tốt cùng là không phải phản bội hấn. Nhưng là vị kia Ngân Kiểm thiếu gia chỉ cần sắp tới, như vậy nhất định để vị kia Tể Tướng đại nhân làm ra một ít quyết định." Armand lời nói thoáng dừng một chút, sau đó tiếp tục nói:"Căn cứ tin tức, vị thiếu gia kia đem ở buổi trưa đến đế đô."

"Armand, điểm ấy ngươi không cần lo lắng, đối với vị kia ta hiểu rất rõ , giấy thép vàng tâm kế rất sâu, hấn nhất định sẽ dùng Elaine đến uy hiếp phong đình, dùng phong đình đi theo Hắc Kim bên người đối với hấn là việc tốt, vì lẽ đó thời gian còn đủ." Lão công tước thoáng trầm tư một chút, hướng về Armand nói rằng.

Nghe lão công tước , Armand đột nhiên nở nụ cười khổ, sau đó nói rằng:"Công Tước đại nhân, ngươi khả năng còn không biết một chuyện. Thiếu gia đem Ngân Kiểm đánh thành tàn phế, đem toàn thân 0.95 bộ xương đều đánh nát. Đây là thanh âm tú nói cho ta biết ."

Lão công tước ngăn người, sau đó lông mày hơi đám lên, trong ánh mắt hết sạch lờ lờ:"Armand, xem ra thời gian không nhiều như vậy, giấy thép vàng nếu như lấy được tin tức này, nhất định sẽ thịnh nộ, ở không cách nào đối với Hắc Kim xuất thủ tình huống, hấn nhất định sẽ lấy trước người khác hạ gục, phong đình muội muội nguy hiểm."

"Phải ra Sư Tâm vệ, ở đây vị còn không có phản ứng lại đích tình huống dưới, đem người từ Tể Tướng Phủ mang đi.

"lão công tước trực tiếp hướng về Armand nói rằng.

Armand gật gật đầu, nhanh chóng hướng về ngoài cửa đi đến.

Mà lão công tước lúc này nhưng ngửa đầu nhìn phía trần nhà.

"Hắc Kim dĩ nhiên đem vị kia tôn tử đánh cho tàn phế?" Lão công tước trong miệng nhẹ nhàng nói rằng, hơi hơi đau đầu xoa xoa huyệt Thái Dương."Thiếu gia, truyền đơn đã phát xuống đi tới, tổng cộng là năm vạn tấm, là thông qua các loại con đường phát xuống đi , có điều thật sự có dùng sao?" Thanh âm hướng về đang cùng tinh bột heo mất to trừng mắt nhỏ Bàn Tử nói rằng.

"Hữu dụng? Không, là phi thường hữu dụng, tuyệt đối đừng coi thường những gia dân thường sức mạnh, nếu như đem bọn họ ép, chính là Tể Tướng Phủ bọn họ cũng dám xóc" Bàn Tử một bên than thở mà nhìn tinh bột heo, một bên hướng về thanh âm nói rằng.

Mà tinh bột heo thì lại ừ ừ ừ ừ chuyển động con mắt, lộ ra một bộ dị thường vẻ mặt đáng yêu, hướng về Bàn Tử trên người sụt đi.

"Ma túy" cái gì đều cùng lão tử học" nhìn tinh bột heo này gần như với nịnh nọt vẻ mặt, Bàn Tử bất mãn lắm bầm lắm bầm nói.

Sau đó Bàn Tử đứng lên, dương dương tự đắc về phía thanh âm nói rằng:"Nên là anh hùng ra trận lúc sau."

A Nhĩ Ars để quốc cuộc thi nặc thành, cũng chính là để đô tựa hồ đang trong nháy mắt sôi trào lên, thế nhưng ngày hôm nay cũng không phải cái gì ngày lễ.

Trên đường phố, màu sắc rực rỡ trang giấy ở bay là tả , dường như huyết như thể hướng phía dưới rơi đi, giữa bầu trời lại có hai con xem ra vô cùng ngốc ma thú đang bay thư .

Trùng đà thú, một cấp ma thú, là một loại rất ôn hòa ma thú, ngoại trừ không lồ kia thân thể, ít có bất kỳ lực công kích, cấp kia dài chừng mười mấy thước cánh tuy rằng dày rộng to lớn, xem ra cường tráng mạnh mẽ, thế nhưng trên thực tế tốc độ cũng rất chậm, vì lẽ đó chủng ma này thú đại đa số tồn tại với thương hội bên trong, là một loại phương tiện chuyên chở.

Trùng đà thú trên lưng ngồi mấy chục người, trong tay bọn họ toàn bộ cầm màu sắc rực rỡ truyền đơn, ở phía trên có từng hàng màu đỏ tươi mà lại bắt mắt chữ.

Đây là trong đế đô một nhà gọi là giấc mơ cỡ trung thương hội có trùng đà thú cùng thành viên.

"Lão đại, chúng ta thật sự nên khỏe mạnh cảm tạ vị thiếu gia kia, chỉ cần là này một bút làm thành thì có 5000 kim tệ vào sổ, có thể giảm bớt thương hội quần bách." Một cái vóc người vô cùng khôi ngô, sinh lưng hùm vai gấu người trung niên cười híp mắt hướng về chánh: đang dựa vào lan can nhìn phía dưới tóc trắng phơ ông lão nói rằng.

"Ân." Ông lão hãy còn nhìn phía dưới, hơi gật gật đầu.

"Uy tổ, lần này làm xong, người lại có thể đi đánh cược trừ trên một đoạn thời gian." Một thân thông màu áo ngắn trẻ tuổi người phù hợp trung niên nhân kia nói.

"Đúng vậy a, trong miệng đều sắp làm hình ảnh, âm thanh tăng dần hoặc giảm dần độ nét chim đến rồi, chờ xế chiều hôm nay liền có thể đi tụ Long quán rượu khỏe mạnh uống một lần rồi." Lại là người trung niên nói rằng.

Cả đám đều ở phụ họa, vô cùng phấn khởi về tình cảm mà không lời nào có thể miêu tả nói được.

"Vị thiếu gia kia thực sự là phá sản, nhìn những này truyền đơn, cũng đều là do Ma Pháp Học Đồ sáng tác ra tới, sợ là ít nhất cũng phải mấy ngàn kim tệ, hơn nữa chi trả cho chúng ta thương hội phí dụng, sợ là chỉ cần lần này liền muốn tiêu hao 10, 20 ngàn kim tệ, coi như là chúng ta thương hội ở tốt nhất thời gian cũng phải thật hai, ba tháng mới có thể kiếm lời nhiều như vậy đi." Một não tròn nhĩ mập, bụng phệ trung niên Bàn Tử đột nhiên chà chà ngoi khen nói.

Năm được mùa lời của mập mạp ngữ đưa tới một nhóm người cộng hưởng, thế nhưng còn có một một số người chỉ là hãy còn nhìn trong tay này mang theo màu đỏ tươi bắt mắt kiểu chữ truyền đơn.

"Đức" đột nhiên cái rụt rè thanh âm của tiết bắt đầu vang vọng, đó là một cái thân thể gầy yếu mười lăm mười sáu tuổi hài tử.

"Không nên nói như vậy?" Nhìn hài tử kia, trung niên Bàn Tử sắc mặt trở nên âm trầm, sau đó chỉ nghe âm thanh trầm thấp địa nói rằng:"Mạch Tử, một mình ngươi tấn tiến thương hội hài tử hiểu được cái gì? Vì một cấp cao chiến sĩ muội muội hoa mấy vạn kim tệ đáng giá không? Mấy vạn kim tệ có thể thuê một cấp Dong Binh đội rồi."

Được gọi là Mạch Tử hài tử nhìn trung niên Bàn Tử này âm trầm về mặt, không tự chủ được lui về phía sau một chút, nhưng là sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, do dự một phen, cuối cùng lấy hết dũng khí nói rằng:"Đức Nhĩ đại thúc, này không chỉ là một cấp cao chiến sĩ. Càng là một anh hùng, là một gã chính nghĩa kỵ sĩ, nếu như không phải bọn họ, chúng ta làm sao có thể sinh hoạt như vậy yên ổn đây?"

Nghe Mạch Tử , trung niên Bàn Tử về mặt càng phát mù mịt , giữa hai lông mày mây đen nằm dày đặc, làm như sắp trời mưa như thế:"Hiếu tử, ngươi biết cái gì? Phía trên thế giới này chỉ có kim tệ mới là thật . Hiểu chưa?"

Nguyên bản còn rụt rè Mạch Tử lúc này tựa hồ tìm được rồi chính mình lấy dũng khí lý do, không hề sợ hãi, ánh mắt kiên định về phía trung niên Bàn Tử nói rằng:"Ta là cô nhi, vì lẽ đó ta biết tiền tài quý giá, thế nhưng ở một ít thời điểm, có vài thứ so với kim tệ trọng yếu hơn. Người thân, chính nghĩa. Hữu nghị" vị thiếu gia kia là một khiến người ta đánh trong lòng bội phục người, ta cảm thấy lần này căn bản cũng không nên hướng về vị thiếu gia kia muốn nhiều tiền như vậy."

Trung niên Bàn Tử lúc này lửa giận trong lòng nổi lên. Hắn làm sao cũng không có nghĩ tới đây cái lưới vào thương hội tuổi trẻ hài tử như thế không lên nói, lại dám chống đối hắn.

Lửa giận bên trong, trung niên Bàn Tử hướng về cái kia tuổi trẻ hài tử đi tới, thế nhưng đang lúc này một con khôi ngô mà mạnh mẽ hai tay đột nhiên kéo hắn lại.

"Uy tổ, tại sao ngăn cản ta, để ta dạy dỗ tiểu tử này, để hắn rõ ràng ở trên thế giới này đến tốt cùng như thế nào mới có thể tốt hơn sống tiếp." Trung niên Bàn Tử quay đầu nhìn kéo □ tóc xanh đại hán nói rằng.

Uy tổ hơi đóng dưới con mắt, sau đó hướng về trung niên Bàn Tử nói rằng:"Đức Nhĩ, ta là, thô nhân, ta không hiểu cái gì nếu nói đạo lý lớn, thế nhưng ta cảm thấy Mạch Tử nói đúng."

Nghe uy tố . Trùng hải thú trên những người khác dồn dập lộ ra một bộ đắm chiêu về mặt.

"Đều lắng cái gì, cầm tiền còn không làm việc?" Đột nhiên uy tố lớn tiếng hướng về mọi người quát, chỉ thấy cặp kia khô ngo cánh tay dùng sức đem vật cầm trong tay truyền đơn hướng phía dưới ném đi.

"Làm việc rồi" nhìn uy tố, cả đám toàn bộ phản ứng lại, một bên tinh thần chấn hưng địa cao gào thét, một bên đem vật cầm trong tay truyền đơn hướng về phía dưới vẫy tới.

Lúc này, này ông lão tóc bạc gầy gò trên mặt đột nhiên lộ ra một tia nhợt nhạt nụ cười, ánh mắt của hắn ở Mạch Tử trên người ở lại thời gian không ngắn nữa.

"Hừ" trung niên Bàn Tử lướt nhanh một chút chúng, sắc mặt thì lại hơi hơi vắn vẹo.

Giữa bầu trời truyền đơn dường như tuyết rơi như thế tung xuống, trên đất lại có nước cờ bách hải tử ở đầu đường lao nhanh , bọn họ đem một phần một phần truyền đơn đưa tới người đi đường trong tay.

Đó là một tình thương hải tử, từ mặc trên người đơn độc mỏng mà lại rách nát quần áo liền có thể nhìn ra. Thế nhưng những hải tử này cũng rất ra sức, không chỉ là vì vị thiếu gia kia đồng ý năm cái kim tệ, càng là vì vị tỷ tỷ kia theo như lời nói, phong đình ca ca từ trước cùng các người giống nhau là một, cô nhi, hắn rất yêu em gái của chính mình, nhưng là bây giờ em gái của hắn đang nhận được uy hiếp"

Hải tử ý nghĩ rất đơn giản, bọn họ chỉ có thể đơn thuần nhận biết người tốt cùng người xấu, khi nghe đến cái kia dường như thiên sứ lời của tỷ tỷ, bọn họ muốn trợ giúp vị kia ca ca. Huống chi năm cái kim tệ, nếu như bớt ăn bớt mặc , đầy đủ bọn họ mấy năm cũng không cần kè bên tiền.

Vị thiếu gia kia ca ca cũng là người tốt, bọn nhỏ là như thế này nghĩ tới. Mà trên đường những người đi đường kia, đầu tiên là hồ nghi nhìn phần này đã truyền khắp toàn bộ để đồ truyền đơn, khi bọn họ chân chính phát hiện trong đó nội dung lúc, trên mặt dồn dập lộ ra một bộ căm phẫn sục sôi về mặt.

Bọn họ đang bàn luận, mặc dù là người xa lạ, cũng bởi vì này phân truyền đơn mà tụ tập ở cùng nhau. UU đọc sách (www.uukanshu.com) vừa mới bắt đầu vẫn là mấy người, sau đó chính là mười mấy người.

"Đó là một tên chính nghĩa kỵ sĩ, vì sao lại gặp phải như vậy tình cảnh, chẳng lẽ nói chúng ta tôn kính tổ quốc A Nhĩ Ars đế quốc không có chính nghĩa tồn tại sao?"

"Nhỏ giọng một chút, đôi phương nhưng là quyền bính ngập trời hồ ly Tề Tướng "

"Tề Tướng thì thế nào? Nếu như hiện tại không có ai đứng ra, như vậy tương lai ai còn sẽ thủ hộ A Nhĩ Ars đế quốc, nhìn toà kia điêu khắc, đó là"Phụ thân điêu khắc" đã từng có bao nhiêu người vì A Nhĩ Ars đế quốc mà hi sinh, tên kia trung với đế quốc lão kỵ sĩ chỉ từ đều tự nói với mình hải tử muốn thủ vững chính nghĩa muốn thủ hộ A Nhĩ Ars đế quốc

"Đi Tề Tướng Phủ, để Tề Tướng giao người

Tùng đều quát nổi lên một trận bão táp, một trận kịch liệt Phong Bạo, hơn nữa có càng diễn càng liệt xu thế. Có điều này một , vị kia Tề Tướng đại nhân tạm thời không biết, một buổi sáng sớm, hắn liền ngồi xe ngựa ra khỏi thành, ở cửa thành chờ cháu của hắn.

"Tháng đêm, buổi chiều người phái người đi tìm phong đình, nói cho hắn biết nếu như còn muốn muốn mọi mọi của hắn an toàn nói, như vậy ngày mai đến đứng giờ Tề Tướng Phủ, ta muốn vào ngày mai sáng sớm tám giờ nhìn thấy hắn, nhắc nhở hắn, ta không thích người khác đến muộn"

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: viện binh

Hồ ly Tề Tướng nhẹ nhàng dùng trái nắm giữ hủy đi đeo vào tay phải bốc cái viên này oa bảo xóa cái, nhãn chuyển động rất có tần suất, vị này Tề Tướng đại nhân tựa hồ đang đang trầm tư cái gì.

"Tề Tướng đại nhân, trong thành thật giống chuyện gì xảy ra, không biết cái nào thương hội trùng đà thú dĩ nhiên ở trên bầu trời lẫn quần phụ xe ngựa đầu nhìn một chút bầu trời, quay đầu hướng về bên trong buồng xe nói rằng.

"Đại khái lại là nhà ai thương hội gặp buồn bán lớn đi. Không cần lo những kia việc vặt, chú ý nhìn một chút phía trước. Chỉ cần thiếu gia trở về liền lập tức nói cho ta biết hồ ly Tề Tướng thanh âm của từ bên trong buồng xe truyền ra.

"Là, đại nhân phu xe cười híp mắt nói. Tiếp theo nhưng là vội vã giương lên đầu nhìn phía phía trước, ai biết vẫn đúng là đúng dịp, đang lúc này trong tầm mắt của hắn xuất hiện một chiếc đang hướng về bên này lao nhanh xe ngựa, này ăn mặc màu lam nhạt quân trang trẻ tuổi người rõ ràng là lần này tham gia Thất Nhạc viên tinh nhuệ.

"Tề Tướng đại nhân. Trở về. Là thiếu gia trở về phu xe vui mừng hướng về hồ ly Tề Tướng nói rằng.

"Chuyện gì thế này? Ai có thể nói cho ta biết đến tốt cùng xảy ra chuyện gì?" Mở ra toa xe trong nháy mắt, hồ ly Tề Tướng đột nhiên ngăn cả người, sau đó cặp mắt kia thả ra một loại hùng hổ dọa người lửa giận ở quét mắt này hai tên trên người mặc màu lam nhạt quân trang trẻ tuổi người.

Ngân Kiếm toàn thân quần đầy băng, nằm thẳng ở trong buồng xe này rất rộng màu đỏ gấm vóc ghế ngồi. Ở phát hiện hồ ly Tề Tướng sau. Ngân Kiếm cũng không có như cùng đi thường như thế nghỉ tư bên trong địa rít gào, ngược lại yên tĩnh lại, cặp mắt kia hơi ửng hồng. Nước mắt một giọt một giọt rơi rào rạt xuống.

Thế nhưng ở đây con mắt bên trong càng ẩn chứa một loại vẻ ác độc. Một loại dường như địa ngục ác quỷ đối với thần giống như oán hận.

"Tề Tướng đại nhân, đây là Rosaire nhà vị kia làm." Cầm trong tay roi ngựa trẻ tuổi người đang hơi đóng dưới con mắt sau, hướng về hồ ly Tề Tướng nói rằng.

"Rosaire? . Nghe lời của người tuổi trẻ, hồ ly Tề Tướng cặp kia cũng không lớn con mắt trong nháy mắt trừng địa tròn vo .

Đồng thời một luồng tiếng thở hổn hển ở trong không khí lan tràn.

"Rosaire. Hắc Kim hồ ly Tề Tướng tay trái đột nhiên vững vàng siết chặt tay phải chỉ trên nhẫn. Chết mạnh mẽ ở véo trông ngóng, tựa hồ đang trong tay không phải nhẫn, mà là Bàn Tử.

"Phong đình đây? Tại sao Phong Lôi sẽ theo tên Béo kia? . Hồ ly Tề Tướng véo ba một lát sau, ngược lại bình tĩnh lại hướng về này hai tên tinh nhuệ đặt câu hỏi thăm

"Phong đình". Tay kia nắm roi ngựa trẻ tuổi người hơi hơi do dự, đối với phong đình chuyện hắn cũng hơi có nghe thấy, hắn biết nếu như đem sự thực nói ra sẽ đối với phong đình làm sao bất lợi.

Mà trong buồng xe đối diện Ngân Kiếm tên kia tuổi trẻ Ma Pháp Sư thì lại lựa chọn trầm mặc.

"Giết Elaine, phong đình phản bội chúng ta" đột nhiên một âm u mà lại lạnh lùng thanh âm của đột nhiên vang lên.

Nghe thanh âm kia, mọi người cũng trong lúc đó nhìn phía trong trầm mặc Ngân Kiếm, chỉ thấy Ngân Kiếm gương mặt đó càng là không hề vận vẹo, mà là chuyển thành một loại lạnh lùng, một loại khiến người ta lạnh đến cốt tủy bên trong lạnh lùng.

Nhìn Ngân Kiếm" hồ ly Tề Tướng tựa hồ phát hiện cái gì. Cặp mắt kia run đến phóng ra đạo đạo hết sạch.

Hồ ly Tề Tướng hai tay trôi gô với phía sau, hướng về Ngân Kiếm gật gật đầu.

Nhưng là đang lúc này. Một trận vội vàng gấp ghềnh trắc trở tiếng bước chân đột nhiên vang lên, dẫn tới cửa thành cái kia thẳng tắp trên đường phố, một thân thông báo người hầu đang hướng về bên này hoang mang hoảng loạn chạy, .

"Tề Tướng đại nhân, bắt hảo" xảy ra chuyện lớn". Người hầu kia cách thật xa liền hướng hồ ly Tề Tướng quát.

Lúc này hồ ly Tề Tướng lông mày chăm chú đám lên. Tề Tướng Phủ quy củ là hắn định , những kia tai củ đủ khiến Tề Tướng Phủ bên trong mỗi người đều học được trầm ổn, nhưng là bây giờ dĩ nhiên người hầu kia dĩ nhiên như thế kinh hoảng, như vậy cũng chỉ có thể nói rõ một chuyện, thật sự xảy ra chuyện rồi.

"Xảy ra chuyện gì rồi hả ? . Nhìn thờ hồng học trong tay cầm một tấm mạng theo nhìn thấy mà giật mình màu đỏ kiểu chữ trang giấy người hầu, hồ ly Tề Tướng hỏi nói.

"Tề Tướng" đại nhân, Tề Tướng Phủ bị người" vây người hầu lấp ba lấp bấp hướng về hồ ly Tề Tướng nói rằng.

"Bị vây rồi hả ?" Hồ ly Tề Tướng đầu tiên là ngăn người, sau đó trong cặp mắt kia toát ra một loại âm u mà lại quỷ dị ánh mắt.

"Bị : được ai vây ? .

"Bình dân, đều là bình dân, thật là nhiều người" thoáng có huynh phục tới được người hầu sợ hãi hướng về hồ ly Tề Tướng nói rằng.

"Bình dân? Sao có thể có chuyện đó?" Hồ ly Tề Tướng trên mạng tới một loại vẻ khó tin. Sau đó hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì. Dem người hầu kia trang giấy trong tay cho giật lại đây. Đỏ tươi nhìn thấy mà giật mình chữ viết ở trên tờ giấy lan tràn. Mỗi một chữ đều làm cho người ta một loại như khóc như tỏ cảm giác, phảng phất những kia chữ chính là máu tươi mà đúc thành.

Thế nhưng càng kinh người nhưng là trong đó vẫn tự.

"Làm như một tên trung với A Nhĩ Ars đế quốc kỵ sĩ" một vị kế thừa gia gia nguyện vọng kỵ sĩ. Hắn chỉ muốn vì là đế quốc đạt được vinh dự." Hắn chỉ muốn đường như gia gia như thế tương lai có thể đầm máu chiến trường. Có thể đem chính mình thân thể biến thành thủ hộ đế quốc kiên cố nhất pháo đài, có thể vì hắn các thân nhân ngăn trở kẻ địch đánh xuống lợi kiếm, có thể có một ngày giờ cao kỵ sĩ trường thương hô to A Nhĩ Ars đế quốc vạn tuế, hô to nhân dân vạn tuế, sau đó nghĩa vô phản cố nhắm phía kẻ địch" nhưng là. Vị này chính trực kỵ sĩ, hiện tại hắn muội muội lại bị người bắt, bị : được những kia do bản hai thêm chính khách đến uy hiếp hắn chỉ cùng A Nhĩ Ars đế quốc cái phổ hàm, vụng về xấu, một muốn thủ hộ quốc gia của mình, nhân dân kỵ sĩ, hắn chỉ là một bình thường mà đơn giản hủ tử"

Nhìn trên tờ giấy viết màu đỏ tươi kiểu chữ, hồ ly Tề Tướng một đôi tay đột nhiên trở nên run rẩy vì lên. Tĩnh thông với chính trị hắn tự nhiên rõ ràng tờ giấy này ý vị như thế nào. Đây mang ý nghĩa dân tâm lệch thất: mất, nếu như càng nghiêm trọng một ít, hội này gây nên này viết đến trang giấy quân nhân cảm phần sục sôi. Nghiêm trọng hơn một chút

Hồ ly Tề Tướng hô hấp trong nháy mắt trở nên ngưng trọng lên. Thốt nhiên đột nhiên bạo phát nói:"Đây là người nào làm ra?"

"Không biết, Tề Tướng đại nhân, hiện tại toàn bộ đế đô đều đầy rẫy như vậy truyền đơn, người hay là trước trở về đi thôi, không quay lại đi, Tề Tướng Phù liên nguy hiểm". Người hầu chà xát mồ hôi trán. Hướng về hồ ly Tề Tướng nói rằng.

Nghe người làm nói, hồ ly Tề Tướng đột nhiên tỉnh táo lại, ờ hít một hơi thật sâu sau nói rằng:"Hồi phủ

Bản Từ con mắt một mực đánh giá tự lại ở Tề Tướng Phù cái kia Quân gia, cái kia lớn lên xấu xí một mặt Ma Từ Quân gia, cái kia Quân gia cao ngạo. Đối với mọi người miệt thị đề Bản Từ hận không thể muốn đi tới đánh này mấy lông bàn tay.

Này phiên điệp Kim Đại trước cửa đứng đầy binh lính. Những binh sĩ kia hợp thành bức tường người, sáng lấp lóa trường thương mũi thương khiến người ta vọng : ngấm mà sợ hãi. Thế nhưng kỳ quái nhưng là, những kia lít nha lít nhít binh lính trên trán nhưng hiện đầy giọt mồ hôi.

Này còn thiếu đế đô lần thứ nhất xuất hiện không bị khống chế đích tình huống. Tuy rằng trước đây cũng đã xảy ra náo loạn, thế nhưng này nhưng là cùng âm mưu. Mưu nghịch. Trong gia tộc tranh đấu có liên quan. Vì lẽ đó bọn họ có thể không chút do dự thiết huyết trấn áp, thế nhưng hiện tại. Bọn họ trấn áp cái gì?

Đình đối diện này đã xúm lại thành nhân sơn nhân hải dân chúng tiến hành trấn áp sao?

"Là một người A Nhĩ Ars đế quốc kỵ sĩ, ta hi vọng đất phủ có thể giao ra phong đình muội muội, Elaine". Bản Từ nghĩa chánh ngôn từ hướng về quân gia kia nói rằng.

"Hắc Kim thiếu gia. Chúng ta Tề Tướng Phù chưa từng có Elaine người này, người là không phải làm" này xấu xí Quân gia tuy là ăn nói khép nép. Thế nhưng trong giọng nói nhưng mang theo một loại thô bạo mùi vị.

"Làm? . Bản Từ lông mày véo thành một luồng dây thừng. Sự tình đều đến một bước này. Quân gia kia lại vẫn con vịt mạnh miệng, chết không thừa nhận.

Bản Từ cũng không có muốn đối với Tề Tướng Phù làm sao như thế nào, bất kể là đối với Ngân Kiếm hay hoặc là hồ ly Tề Tướng, này đều là hắn cùng với những người này trong lúc đó ân oán cá nhân. Hắn chỉ là muốn hoàn thành đối với phong đình cam kết. Cho nên mới dùng ra như vậy nam hiểm chiêu số.

Chỉ cần Tề Tướng Phù giao người, chỉ cần phong đình muội muội bình yên vô sự, béo như vậy tử sẽ lui lại đến, sau đó trong âm thầm cùng vị này hồ ly Tề Tướng đấu trí đấu dũng.

Thế nhưng hiện tại,"Đế quốc dân chúng. Đến một bước này bọn họ còn không thừa nhận, hay là Elaine đã bị : được bọn họ sát hại rồi." Bản Từ con mắt ừng ực ừng ực chuyển động. Sau đó bỗng nhiên quay đầu hướng về phía sau này đã tụ tập lít nha lít nhít dân chúng nghiêm nghị hét lớn.

Không phải không thừa nhận, Bản Từ cái này, nếu nói anh hùng hiện tại đã nhờ có không nhỏ sức hiệu triệu?

"Vọt vào". Không biết là ai hô lên tiếng thứ nhất sau, vốn là sôi trào đám người. Trong nháy mắt đường như vỡ tổ rồi như thế.

Đoàn người giống như là thủy triều bắt đầu hướng về Tề Tướng Phù bên trong xông vào, mà những kia tay cầm trường thương binh lính thì lại dồn dập lui về phía sau. Hai tay của bọn họ đã tất cả đều là giọt mồ hôi. Bọn họ căn bản là không có cách đâm ra này sáng loáng thương nhận.

Đang lúc này. Đột nhiên mấy đạo bóng đen xuất hiện ở những binh sĩ kia sau khi, đó là một ít đầu đội mặt nạ người áo đen. Xuyên thấu qua mặt nạ khe hở có thể nhìn thấy, những kia trên người mặc quần áo bó màu đen người trong mắt sáng lấp lóa, một trận lạnh lẽo sát khí từ những người mặc áo đen kia trên người bốc lên.

Lúc này, Bản Từ sắc mặt trở nên tái nhợt. Hắn đột nhiên phát hiện hắn bỏ quên một vài thứ. Đó chính là mỗi cái gia tộc đám kia ẩn giấu thực lực át

Những người này chỉ trung với gia tộc. Vì bảo vệ gia tộc, bọn họ có can đảm đối với bất kỳ người nào ra tay. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Không. Cũng không phải Bản Từ bỏ quên, mà là Bản Từ không nghĩ tới hồ ly Tề Tướng dĩ nhiên vào lúc này vẫn chưa xuất hiện.

"Ma túy, hồ ly Tề Tướng. Ngươi còn chưa tới". Bàn Tử hai mắt đột nhiên ửng hồng lên, cặp mắt kia bên trong mắt đi ngày xưa giao hoạt, có khi là một loại lo lắng, hẳn biết nếu như vậy tiếp tục nữa sẽ là kết quả như thế nào.

Lúc này Bàn Tử cũng gấp, nếu để cho những dân chúng này bị thương tổn, như vậy tội lỗi của hắn cũng là lớn. Cứ việc Bàn Tử ở một số thời điểm vì một số chuyện sẽ không thừa thủ đoạn nào. Thế nhưng hắn cũng không phải một người có máu lạnh, đối với này hắn hồ hồ vì là tên béo đáng chết người. Bàn Tử tự đáy lòng địa cảm nhận được một loại cảm giác thân thiết.

"Lùi ngay ở Bàn Tử muốn tận lực đè nén xuống sôi trào đám người lúc, bên tai của hắn đột nhiên vang lên một thanh âm.

"Thiếu gia, yên tâm đi làm

Bàn Tử quay đầu nhìn về phía sau, trong tầm mắt của hắn xuất hiện một đám bóng người quen thuộc; Đào Ba Kiểm, Thel. Còn có Hầu Tử, đó là Sur Tâm vệ;

"Ca ngợi Quang Minh thần. Bàn Tử lông mày trong nháy mắt ung dung đi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: ai sợ ai.

. . . Phần đám người chỉ trải qua đêm này này thập bình tạo thành bức tường người triệt để mà chen loạn mang theo mặt nạ người áo đen nhưng không có ra tay.

Sur Tâm vệ đã phân biệt đưa bọn họ xuất thủ góc độ cho phong kín, đều là Hành gia, tự nhiên rõ ràng đối phương có bao nhiêu cân lượng, nếu như xuất thủ, như vậy chính là một hồi Huyết Chiến.

Kết quả này là người áo đen cùng Sur Tâm vệ cũng không muốn thấy kết quả.

Chỉ là kém vài bước cự ly, chen chúc đám người liền có thể hoàn toàn đem những kia chặn lại ở cửa lớn ở ngoài binh lính chen tách.

Nhưng là đang lúc này, liên tiếp "Ong ong" tiếng vang đột nhiên vang lên, đó là kèn hiệu, tù và thanh âm của, từ bốn phương tám hướng truyền tới tiếng kèn lệnh.

Nghe này tiếng kèn lệnh, tình cảnh đột nhiên trở nên yên lặng. Tất cả mọi người đình chỉ động tác, đem tầm mắt tìm đến phía phương xa.

"Sinh gia, đây là Hoàng thất cấm vệ quân kèn hiệu, tù và, binh thường chỉ có phát sinh đặc biệt nghiêm trọng tình huống mới có thể vang lên, xem ra chuyện này đã vượt ra khỏi Hoàng thất cấm vệ quân có khả năng chứa đựng mức độ." Sur dương thanh âm của ở Bàn Tử vang lên bên tai.

Bàn Tử con mắt ừng ục ừng ục chuyển động, sau đó lộ ra một mặt giao hoạt nụ cười. Bây giờ đối với Bàn Tử tới nói, động tĩnh càng lớn càng tốt, tình cảnh càng đồ sộ càng tốt, như vậy mới có thể làm cho cái kia hồ ly Tề Tướng kiêng kỵ càng sâu.

"Không, hẳn là vị kia Tề Tướng đến rồi" Bàn Tử đột nhiên kiễng mũi chân, nhìn phía phương xa.

Quả nhiên dường như Bàn Tử nói tới, hai đội tay cầm trường kích. Trên người mặc hắc giáp binh lính từ đằng xa từ từ hướng về bên này đi tới, đến mức, tụ lại cùng nhau dần tập đồn dập nhường ra một con đường.

Xuyên thấu qua hai đội binh lính khe hở, có thể nhìn thấy một chiếc xe ngựa theo sát ở tại sau, trên xe ngựa con kia tứ chi cuộn mình bò tới trên đất lăm lăm như ở ngũ say Ngân Bạch Sắc hồ ly chính là bố xa Liên gia tộc tiêu chí.

Không bao lâu, cấm vệ quân liền tới đến mặt trời mới mọc cửa phủ.

Phu xe khẽ động rãnh tay bên trong dây cương, một trận trong trẻo tiếng hí từ này thốt người mặc hoa lệ trang sức Bạch Mã trong miệng phát sinh.

Toa xe mờ ra, một lão đầu khô gầy từ từ tiêu sái đi ra, người kia trên người mặc một thân rộng lớn màu lam nhạt gấm vóc đại bào, khí độ trấn định, tự nhiên cùng một nhân tân phú gia ông như thế.

Này lão đầu khô gầy ở lướt nhanh một chút đám người chung quanh sau, không chỉ có không có bất kỳ hoảng loạn, ngược lại nụ cười nhợt nhạt lên.

"Lão hồ ly này" nhìn hồ ly Tề Tướng, Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng hẳn đúng là mãn hi vọng lão hồ ly này hiện tại giật dử mà lên, sau đó thô bạo rêu rao lên.

Nhưng là trên thực tế, lão hồ ly này cũng rất bình tĩnh, bình tĩnh tựa hồ trước mắt trận này chỉ là một trận trò khôi hài."Đế quốc dân chúng, ta nghĩ các người nhìn nhầm một chuyện, phong đình là Hoàng Gia học viện một tên hết sức ưu tú học sinh, ta cũng không có như cùng các người suy nghĩ như vậy đối với một tên chính trực kỳ sĩ tiến hành cưỡng bức mà là một mực giúp đỡ hắn học nghiệp. Đem phong đình muội muội nhận được Tề Tướng Phủ chẳng qua là vì để cho phong đình có thể ở Thất Nhạc viên bên trong an tâm vì là đế quốc tranh thủ vinh dự hồ ly Tề Tướng thanh âm nhàn nhạt mang theo một loại trầm trọng mùi vị, ở trong không khí nhanh chóng lan tràn.

Nghe hồ ly Tề Tướng, lúc này Bàn Tử cũng không có quá nhiều kinh ngạc, trái lại lộ ra một loại cười híp mắt vẻ mặt, từ nhìn thấy hồ ly Tề Tướng đầu tiên nhìn, Bàn Tử cũng đã phân tích ra vị này Tề Tướng đại nhân đến tột cùng là như thế nào một người, giao hoạt, có thể chịu. Vì lẽ đó vào lúc này nhất định sẽ không giật ra hôn: bất tỉnh chiều: khai. Bàn Tử lúc này cũng có thể xác định, Elaine nhất định sẽ bình yên vô sự, đương nhiên đây chỉ là kẻ từ bây giờ xem mà thôi.

"Đối xử vị này ưu tú trẻ tuổi người, ta lao thẳng đến xem thành cháu của mình, vì lẽ đó ta nghĩ tại đây trong đó nhất định tồn tại hiểu lầm gì đó, thậm chí cất giấu âm mưu gì hồ ly Tề Tướng lần thứ hai nói rằng, đồng thời cặp kia không lớn trong ánh mắt dư quang ở Bàn Tử trên người không ngừng quét mắt.

Quay mặt về phía hồ ly Tề Tướng giọng nước bản, Bàn Tử kẻ này đúng là rất không đáng kể, chỉ thấy hắn đi về phía trước mấy bước, đi tới hồ ly Tề Tướng trước mặt, cười híp mắt nói:"Tề Tướng đại nhân, cái kia thiết kế âm mưu người nhất định không chết từ tế được, ta từ trong lòng nguyên rủa hắn. Có điều vì có thể bóc trần người kia âm mưu, Tề Tướng đại nhân có thể hay không đem Elaine mang ra đến."

Nhìn Bàn Tử, hồ ly Tề Tướng trong cặp mắt kia hết sạch lờ lờ, tay trái nắm thành vòng, vững vàng nắm chặt rồi tay phải trên ngón tay Lam Bảo Thạch nhẫn.

Chỉ chớp lát sau. Hồ ly Tề Tướng đột nhiên nở nụ cười, từ từ hướng về Bàn Tử nói rằng:"Đế quốc anh hùng, của nhiệt huyết khiến người ta thấy được đế quốc ngày mai

Ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người bên dưới, hồ ly Tề Tướng phi thường thông dong bước chân vào Tề Tướng Phủ bên trong, mà cái kia xấu xí Quân gia ở hung tợn nhìn Bàn Tử hai mắt sau, giống như cái theo đuôi như thế theo đuôi ở hồ ly Tề Tướng sau khi.

Cho tới lúc này Bàn Tử một đôi mắt thì tại ung ục ung ục chuyển động, Elaine không sao rồi, hẳn có thể rất tốt cho phong đình một câu trả lời.

Thế nhưng hắn tin tưởng, vị này Tề Tướng đại nhân nhất định đã đem hắn hận đến trong xương tủy, có điều cái này cũng là tất nhiên kết cục, hắn đều đem Ngân Kiếm như vậy, hồ ly Tề Tướng không nữa muốn đem hắn như thế nào sẽ không bình thường.

"Thực lực, thực lực mới quyết định tất cả Bàn Tử hai mắt hơi ửng hồng, trong miệng nói nhỏ nói.

Không bao lâu, liền xuyên thấu qua này hai miếng đại mở giám Kim Đại môn, lần thứ hai thấy được hồ ly Tề Tướng cùng Quân gia bóng người, ở tại bọn hắn phía sau còn theo một rụt rè trẻ tuổi nữ hài.

Cô bé kia một con thác nước tựa như tóc vàng, dẫn dẫn một thân phần hồng uy áo tơ trắng, một đôi mắt căng thẳng nhìn bên ngoài phủ người kia xóa cảnh đến

"Đây chính là phong đình muội muội Elaine, một rất đáng yêu rất ngoan ngoan hài tử" đi tới ngoài cửa, hồ ly Tề Tướng chấp hai tay sau lưng mở vừa nói nói.

Lúc này, Bàn Tử nơi đó quân hồ ly Tề Tướng nói cái gì, đi thẳng tới Elaine trước người. Cười híp mắt nói:"Người chính là Elaine? .

"Ân," Elaine hơi hơi sợ hãi nhìn Bàn Tử.

"Ta là Rosaire Hắc Kim, ông nội ta là Rosaire Bàn Tử hướng về Elaine nói rằng, đang nói chuyện trong quá trình, Bàn Tử đem Rosaire ba chữ kia ngữ khí thêm rất nặng.

Hiện tại hướng về Elaine giải thích nhiều như vậy, nàng chưa chắc sẽ tin tưởng. Vì lẽ đó Bàn Tử trực tiếp đem lão gia tử mang đi ra, hắn tin tưởng lão gia tử tên so cái gì nói đều hữu hiệu.

Nghe lời của mập mạp, một bên hồ ly Tề Tướng trong ánh mắt toát ra một tia mù mịt vẻ, có điều cũng chính là trong phút chốc liền biến mất rồi.

"Rosaire" Elaine cặp kia bảo thạch giống như mắt xanh trong nháy mắt sáng lên.

"Tin tưởng mọi người đều nhìn thấy sự thực, Elaine có từng chịu đến một điểm thương tổn? Vì lẽ đó đây là một âm mưu, một từ đầu đến đuôi âm mưu." Hồ ly Tề Tướng thanh âm của đột nhiên vang lên.

Mà Bàn Tử nhưng hướng về phía hồ ly Tề Tướng gật gật đầu, sau đó hướng về phía sau mọi người nói:"Đây là một đối với Tề Tướng đại nhân âm mưu. Chúng ta nhất định phải bắt được con kia hậu trưởng hắc thủ

Bản Từ kể này rất vô liêm sỉ, đang nói chuyện thời điểm vẫn mang theo một loại đại nghĩa lắm nhiên ngữ khí, nói lại đơn giản một điểm, Bản Từ lúc này đã không muốn cái gì thể diện.

"Tiểu Tam, đem Elaine mang vào đi thôi, người bên ngoài nhiều lắm, bốc tâm sợ rồi nàng" hồ ly Tề Tương thanh âm của lần thứ hai rõ ràng truyền vào Bản Từ trong lỗ tai.

Lúc này Bản Từ nhưng là đầy sau đầu hắc tuyến.

"Ma túy, lão tử cho ngươi dưới bậc thang, ngươi dĩ nhiên không biết xấu hổ?" Bản Từ hoành thân chắn Elaine phía trước, sau đó hung tợn nhìn chăm chăm này xấu xí Quân gia.

Dáng dấp kia chỉ cần đối phương dám động thủ, Bản Từ liền dám nhón đi phiến mấy lông bàn tay.

Nhìn Bản Từ, này xấu xí Quân gia có loại hữu tâm vô lực cảm giác, chỉ cần từ trên hình thể hẳn cũng không phải là Bản Từ đối thủ, chớ nói chi là Bản Từ còn là một vị chiến sĩ.

Thế nhưng trong cặp mắt kia toát ra ánh mắt ác độc nhưng đem Bản Từ đã lăng trì xử tử.

Bản Từ liếc mắt nhìn về phía hồ ly Tề Tương, một đôi mắt bên trong tất cả đều là khiêu khích vẻ, tựa hồ muốn nói, ngươi nếu như không nữa muốn mặt, lớn như vậy nhà liền không thêm đến xia cứng ngắt làm một cuộc.

Bản Từ lúc này sức lực rất đủ, có Sư Tâm vệ chống đỡ hẳn cái gì cũng không sợ. Hồ ly Tề Tương cau mày nhìn Bản Từ, ánh mắt trong ánh lấp lánh rất cục làm ra quyết định.

"Hắc Kim thiếu gia, ván này ngươi thắng, thế nhưng ván kế tiếp đây?" Hồ ly Tề Tương đột nhiên hướng về xe ngựa đi đến, đi ngang qua Bản Từ bên cạnh thời điểm thấp giọng hướng về Bản Từ nói rằng.

Bản Từ hơi ngẩn người, tiếp theo hẳn tựa hồ nghĩ tới chuyện gì, quay đầu hướng về cách hẳn không xa sư dương liếc mắt ra hiệu, ý là đề sư dương bảo vệ Elaine.

Sau đó Bản Từ liền đột nhiên nhất giẫm mặt đất, giống như viên đạn pháo như thế bắn tung ra, phương hướng của hẳn là chiếc kia xe ngựa.

"Ngân Kiếm, anh em tốt của ta, vết thương của ngươi đều là ta tạo thành, là bởi vì ta ngươi mới có thể bị thương nặng, còn nhớ chúng ta ở Thất Nhạc viên bên trong đồng thời chiến đấu" còn chưa tới Đạt Mã xe, một trận bi quan vừa lúc tiếng gào khóc liền hoàn toàn vang lên.

Lúc này đang hướng về xe ngựa đi đến hồ ly Tề Tương hoàn toàn ngây ngẩn cả người, trong khoảng thời gian ngắn hẳn còn không phản ứng kịp.

Mà lúc này, Bản Từ bằng vào vũ lực vẫn cứ đem phu xe kia cho dồn xuống xe ngựa, mở ra toa xe, đem trong buồng xe toàn thân khóa miễn băng Ngân Kiếm cho kéo ra ngoài.

Nhìn Ngân Kiếm, tựa lại dân chúng phát sinh một tràng thốt lên tiếng gào, một người dĩ nhiên toàn thân khóa đầy băng, này đến tột cùng thương tổn tới mức độ nào.

Bản Từ ôm thật chặt cả người khóa miễn băng Ngân Kiếm. Đồng thời chỉ thấy Bản Từ nước mắt ở tùy ý địa ngang dọc, trong miệng không ngừng phát sinh phần nộ mà vừa thương xót thương tiếng gào khóc. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Khiến người ta nghe thương tâm, đánh đáy lòng bay lên một loại nồng đậm cảm động.

Cho tới Ngân Kiếm lúc này đã sớm sợ nói không ra lời, mặt khác hẳn cũng không có cách nào mở miệng Bản Từ cặp kia cường tráng mà mạnh mẽ hai tay ghì lại lồng ngực của hẳn, không chỉ có để hẳn hồ hấp đều khó khăn, hơn nữa lại một lần nữa tăng thêm thương thế của hẳn.

Lúc này hồ ly Tề Tương mới phản ứng được, nhưng là phản ứng lại sau nhưng là gương mặt sắc mặt giận dữ. Cũng nhịn không được nữa, coi như là Ninja con rùa cũng không chịu nổi Bản Từ hành hạ như thế.

Hồ ly Tề Tương trong hai mắt sáng lấp lánh, tay phải đột nhiên nhấc lên, đồng thời những kia đầu đội mặt nạ người áo đen thì lại dồn dập đưa mắt đặt ở Bản Từ trên người, mắt mang sát khí, làm như ở một khắc tiếp theo thì sẽ hoàn toàn bộc phát ra.

Có điều cuối cùng hồ ly Tề Tương chỉ kia tay phải vẫn là vô lực thông xuống, bởi vì hẳn ở Bản Từ trong ánh mắt phát hiện một vệt hung quang.

Đó là một loại không thêm đến xia hung quang.

Hồ ly Tề Tương cơ hồ có thể khẳng định chỉ cần mình ra lệnh, béo như vậy tử thì sẽ ngay đầu tiên giết chết Ngân Kiếm.

Chương 106: Quang Minh thần Trọng sinh

"Đề tiên, vô liêm sĩ, tên ngu ngốc kia đáng chết ——" tức giận pháo hao thanh truyện xi, cần Tể Tướng Phủ, đồng thời tâm Đinh Đinh coong coong" đồ sứt phá vụn thanh âm của đã ở trong không khí đầy rẫy.

Tể Tướng Phủ trong đại sảnh, hồ ly Tể Tướng lửa giận ngập trời đắm vào như thế lại một dạng gì đó, có người nói đến từ 300 năm trước huyền thần linh chân dung Cổ lão lộ hoa, còn có gò núi thành Thành chủ đưa tới cái kia có người nói có thể làm cho nước mang tới mật ong vị ngọt kính bát, như thế lại một dạng gì đó bị : được hung hăng té xuống đất.

Này giá trị liền thành gì đó ở trong chớp mắt liền đã biến thành mảnh vỡ.

Này xấu xí Quân gia, cũng chính là hồ ly Tể Tướng trong miệng Tiểu Tam, lúc này nhưng là một mặt nhừ nhối đứng ở một bên, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm những kia mảnh vỡ.

Đây chính là mấy vạn kim tệ đồ vật, trong nháy mắt cứ như vậy không còn?

Đây là lần thứ nhất nhìn thấy nhà hần vị này Tể Tướng đại nhân như thế phẫn nộ, ở từ trước mặc dù là đối mặt to lớn hơn nữa chuyện, cũng chưa từng có như vậy quá.

Tiểu Tam không phải không thừa nhận cái kia, Bàn Tử thật sự rất có năng lực.

Lúc này ngoài cửa đi vào một người mặc áo bào trắng Tế Tự. Này Tế Tự niên kỷ rất lớn, hoa râu chòm râu đã thật dài kéo mặc ở trên mặt đất, một đôi đôi mắt già nua vẫn đục nhất định phải hít lại mới có thể chân chính nhìn rõ ràng đồ vật.

Nhìn thấy đi tới Tế Tự, hồ ly Tể Tướng hít một hơi thật sâu, cầm trong tay một màu xanh đậm đường như Phi Thúy giống nhau chiếc lọ nhẹ nhàng đỡ đến trên bàn.

"Olin Đại Tế Ti, Ngân Kiếm thương thế có thể trị không?" Hồ ly Tể Tướng từ từ ngồi xuống ghế hướng về này lão tế tự nói rằng.

"Tể Tướng" đại nhân, Ngân Kiếm thiếu gia cả người có trăm phần" chỉ 95 bộ xương đều vỡ vụn, Quang Hệ Trì Liệu Thuật chỉ có thể tiêu trừ thiếu gia đau xót. Thế nhưng" nhưng không cách nào để thiếu gia khỏi hẳn" vì lẽ đó" Olin Đại Tế Ti lấp ba lấp bắp, hàm hàm hồ hồ hướng về hồ ly Tể Tướng nói rằng.

"Vì lẽ đó cháu của ta chỉ có thể trở thành một phế nhân thật sao?" Hồ ly Tể Tướng đột nhiên trở nên rất bình tĩnh, bình tĩnh mà khiến người ta cảm nhận được một loại hoảng sợ.

Cặp kia đậu xanh tựa như con mắt phóng ra một loại âm trầm ánh mắt, tựa như cùng Lâm Lập nghĩa địa bên trong áp ủ âm u bầu không khí.

Olin Đại Tế Ti gật gật đầu, thế nhưng sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên hai mắt sáng ngời hướng về hồ ly Tể Tướng nói rằng:"Tể Tướng đại nhân. Nếu như ngươi có thể được đến cái kia đồ vật, như vậy thì có hy vọng rồi."

"Cái gì?" Nghe Olin Đại Tế Ti, hồ ly Tể Tướng đột nhiên đứng lên."Quang Minh thần Trọng sinh." Olin Đại Tế Ti quơ quơ ngón tay, hướng về hồ ly Tể Tướng nói rằng.

"Quang Minh thần Trọng sinh?" Hồ ly Tể Tướng hơi hơi mờ mịt nhìn Olin Đại Tế Ti.

"Đúng, Quang Minh thần Trọng sinh là một loại cấp cao phép thuật thuốc, truyền thuyết có thể làm cho người bộ xương làm lại sinh trưởng, hơn nữa liên quan huyết dịch đồng thời đổi đi, tựa như cùng học sinh mới nhi như thế. Loại thuốc này là bị phép thuật vương triều hắc đạo người Đại Ma đạo sư nghiên cứu ra , nguyên thủy nhất hiệu quả là để chiến sĩ nhanh chóng nâng lên thực lực của chính mình." Olin Đại Tế Ti hướng về hồ ly Tể Tướng nói rằng.

"Vì lẽ đó, Tể Tướng đại nhân nếu như ngươi có thể có được loại thuốc này, như vậy Ngân Kiếm thiếu gia không chỉ có thể khôi phục khỏe mạnh. Hơn nữa thực lực còn có thể tăng lên trên diện rộng."

"Quang Minh thần Trọng sinh, Quang Minh thần Trọng sinh" hồ ly Tể Tướng trong miệng lẩm bẩm ghi nhớ mấy chữ này.

Thế nhưng đang lúc này. Olin Đại Tế Ti câu nói kế tiếp nhưng giống như bồn nước lạnh đem hồ ly Tể Tướng hi vọng lại cho tưới tắt.

"Tể Tướng đại nhân, loại thuốc này tổng hợp công thức có người nói đã thất lạc"

Nghe Olin Đại Tế Ti, hồ ly Tể Tướng mầu nhất thời trở nên âm trầm cực kỳ.

"Thế nhưng, trong lịch sử đã từng xuất hiện hai lần tựa hồ là sử dụng Quang Minh thần Trọng sinh thuốc đích tình huống, một lần là 100 năm trước, thương báo đế quốc Nguyên soái Phí Tư bất hạnh rơi nhai, xương cốt toàn thân vỡ vụn 70%, thế nhưng hai tháng sau nhưng khôi phục khỏe mạnh lại xuất hiện ở phía trên chiến trường, mặt khác một lần chính là mười năm trước, ở một cái tiểu thôn lạc bên trong, một thợ săn, chỉ Olin Đại Tế Ti vừa muốn một bên hướng về hồ ly Tế Tướng nói rằng,

"Thôn lạc kia ở nơi nào? Tên gọi là gì?" Hồ ly Tế Tướng cắt đứt Olin Đại Tế Ti, trực tiếp hỏi.

"Chế nhạo người bên cạnh thành một bên bên trong man

"Tháng đêm, dẫn dắt mười tên hồ vệ đi Roman thôn, tìm cho ta" hồ ly Tế Tướng đột nhiên nói rằng, làm như quay về không khí nói rằng.

Ngay ở hồ ly Tế Tướng tiếng nói lướt roi sau khi, bên trong đại sảnh một trận gió nhẹ đột nhiên lướt trên, lại nhìn phía bên ngoài phòng, càng là xuất hiện một lạnh lùng, cao ngạo bóng lưng.

Tiểu Tam. Đi mỗi cái công hội số tiền lớn treo giải thưởng, mười vạn kim tệ treo giải thưởng Quang Minh thần Trọng sinh" hồ ly Tế Tướng hai mắt đỏ lên địa tiếp tục hướng về Tiểu Tam nói rằng,

Ở nhận được hồ ly Tế Tướng mệnh lệnh sau Tiểu Tam dị thường ma lưu hướng về ngoài cửa chạy đi.

Tiểu Tam đi rồi, Olin Đại Tế Ti đi rồi, ngồi ở trên ghế, hồ ly Tế Tướng tay trái ở chuyển động trên tay phải Lam Bảo Thạch nhẫn, trong cặp mắt kia toát ra một loại nham hiểm mà lại quý dị về.

"Thắng? Không, đây chỉ là cái bắt đầu hồ ly Tế Tướng trong miệng thấp giọng thì thầm.

Tể Tướng Phủ trước cửa rung chuyển, dường như biến như thế bao phủ toàn bộ đế đô, những kia binh dân đang bàn luận, những quý tộc kia, các đại thần cũng muốn tại đây trận rung chuyển bên trong ngửi ra từng tia một không đồng dạng như vậy mùi.

Ở dân chúng bên trong, Bàn Tử độ hot không thể nghĩ ngờ đã đạt đến một rất cao trình độ, vì cứu một kỵ sĩ muối muối, tự mình đi đến Tế Tướng Phủ, để tỏ lòng đối với Ngân Kiếm hữu nghị, này kêu khóc thanh âm của để nghe thương tâm, người nghe rơi lệ. Hơn nữa Thất Nhạc viên bên trong biểu hiện, Bàn Tử chân chính trở thành một cao thượng, chính nghĩa anh hùng.

Thế nhưng là cũng có chút người đang vì là Bàn Tử cử động mà nhức đầu.

Tỷ như Hồng Bảo Thạch Đại Đế, đang "hot" bảo thạch Đại Đế biết Bàn Tử dĩ nhiên dùng trùng trùng thú tung phát truyền đơn, hơn nữa suất lĩnh dân chúng vây công phủ công tước sau, kinh ngạc có tới mười mấy phút nói không ra lời. Mà vị kia nói cho Hồng Bảo Thạch Đại Đế chuyện đã xảy ra cảm vệ quân thống lĩnh rồi đi thời điểm chỉ nghe Hồng Bảo Thạch Đại Đế trong miệng nhẹ nhàng phun ra vài chữ.

"Ngớ ngẩn lần thông minh đều như vậy? ,"

Cho tới lão công tước, đã ở Armand nói cho hẳn biết chuyện đã xảy ra sau, ở trong thư phòng đầy đủ ở lại: sững sờ có một buổi sáng. Lúc đi ra, có chút người hầu gái dĩ nhiên nhìn thấy lão công tước hai mắt thoáng có tả hồng.

Bởi vì tiếp thu Hoàng Gia học viện chỉ phái nhiệm vụ mới vừa từ ở ngoài trở lại trong thành phong đình đang nhìn đến Elaine sau, ngay lập tức liền hướng về Bàn Tử chào theo tiêu chuẩn quân lễ, này nghiêm túc, Trang Nghiêm về mặt tựu như cùng đối mặt không phải Bàn Tử, mà là một mặt A Nhĩ Ars đế quốc cờ xí.

"Nhất định phải mau chóng nâng lên thực lực của chính mình" đứng luyện tập giữa trường, Bàn Tử con mắt thoáng có tả hồng.

Lấy hồ ly Tế Tướng đối với hẳn bây giờ oán hận, không chắc thời gian nào sẽ ra tay, tuy rằng hiện tại có Sư Tâm vệ bảo vệ hẳn, thế nhưng Bàn Tử cũng không khả năng vĩnh viễn ở tại phủ công tước bên trong, ở tại trong đế đô.

Vì lẽ đó hẳn chỉ có mau chóng nâng lên thực lực của chính mình, vừa nghĩ tới sư dương Tinh nát, Bàn Tử liền muốn đến Tế Tướng Phủ bên trong vị kia át chủ bài đâm vào không khí. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Nếu như bây giờ đối với trên, Bàn Tử khả năng trong nháy mắt thì sẽ bị: được xóa bỏ đi.

Vì lẽ đó Bàn Tử hiện tại ít nhất cũng phải đem Đấu Khí tăng lên tới cấp cao chiến sĩ trình độ. Hắc thiết đấu khí hiệu quả người thứ nhất là cùng nguyên tố Đấu Khí bên trong như gió Đấu Khí hiệu quả, thế nhưng là lại thiên hướng với kỳ xảo Đấu Khí bên trong tốc độ, vì lẽ đó Bàn Tử đem mệnh danh là "Tốc độ gió."

Mà thứ hai Đấu Khí hiệu quả, Bàn Tử còn không có phát hiện, chỉ là theo đấu khí nâng lên, Bàn Tử càng ngày càng cảm giác được này thứ hai Đấu Khí hiệu quả sẽ lộ ra phát ra.

Chỉ cần có thể đạt đến cấp cao chiến sĩ, như vậy hơn nữa Bàn Tử thể chất, lại phối hợp với đấu khí hiệu quả, Bàn Tử coi như đánh không lại tháng đêm, tốt xấu cũng có thể chạy mất đi.

"Chờ lão từ luyện thành Tinh bạo, không giống nhau: không chờ người tìm lão từ. Lão từ liền trực tiếp giết tới môn đi" Bàn Tử hai mắt thoáng có tả hồng thầm nói.

Một, hai cái" Bàn Tử lại một lần nữa bắt đầu làm quân nói giết chết bên trong động tác, đây là trụ cột nhất làm nóng người luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: lưu manh heo

Luyện tập giữa trường, một trận keng" coong coong tiếng vang ở đột nhiên vang, bạo phát thanh" cùng mưa rào hạ xuống, dường như cuồng phong quét lên.

Hai bóng người ở giữa sân kịch liệt đụng chạm, cự kiếm thân kiếm, lưỡi kiếm ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống lấp loè ra dường như ngôi sao bình thường chói mắt hàn quang.

Đâm, phản chặn, phách, tước các loại động tác mang cho người ta một loại hoa cả mắt cảm giác, hai đôi con mắt, một đôi mang cho người ta một loại dày nặng cảm giác, khiến người ta trông thấy liền trong lòng cảm giác được này tựa hồ là một toà dày nặng núi lớn, làm cho không người nào có thể vượt qua, mà mặt khác một đôi thì lại mang theo một loại đến từ chính bên trong chiến trường biến ảo chớp chồn sát khí.

Song phương mặc dù coi như làm như thế lực ngang nhau, thế nhưng không bao lâu, liền nghe"Chạm" một tiếng, một bóng người dùng dày nặng kiếm lung nặng nề vỗ vào đối phương cự kiếm trên, một phe khác thì lại dường như như điều đứt dây như thể bay ra ngoài.

"Oanh" một tiếng, này bay ra ngoài một phương cái mông trước tiên chấm, rơi trên mặt đất phát ra ra tiếng vang không kém chút nào với khối lớn tảng đá hạ xuống.

"Mẹ u, đau chết lão tử" Bàn Tử ở rơi xuống đất trên sau, này thân thể bỗng nhiên lại nảy lên, cặp kia nhìn phía sư dương trong ánh mắt toát ra một loại u oán ánh mắt, cực kỳ giống oán phụ.

"Thiếu gia" nhìn lúc trước vẫn là sát khí lăm lăm Bàn Tử trong nháy mắt biến ảo sắc mặt, sư dương ngậy ngấn cả người.

Bàn Tử ở xoa xoa cái mông của chính mình sau, con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó hướng về sư dương nói rằng:"Đao Ba Kiếm, người gian lận, quay cốp, nói xong rồi không sử dụng đại địa chiến sĩ thực lực."

Sư Dương Giá lúc tỉnh táo lại, ở bất đắc dĩ nhún vai một cái sau, hướng về Bàn Tử nói rằng:"Thiếu gia, bây giờ cách ăn cơm trưa thời gian đã qua hai giờ, ta cũng không có thể đều là bị đói làm bởi luyện cánh buổi . . "

"Hai giờ?" Bàn Tử ngửa đầu nhìn ngó bầu trời, hần lúc này mới phát hiện mặt trời treo cao ở trên trời ngay chính giữa, đúng là vào lúc giữa trưa, đồng thời một trận"Uc ực" tiếng vang từ bụng của hần bên trong truyền ra.

"Sư dương, vừa nãy người dùng mấy phần lực?" Bàn Tử thoáng hơi trầm tư, hướng về sư dương hỏi."Ba phần" sư dương đem vật cầm trong tay rộng tay cự kiếm đập đầu ở trên mặt đất, thân nhiên hỏi đáp.

"Ba phần?" Bàn Tử mầu có chút khó coi. Ba phần sức mạnh liền đưa hần đánh bay, vậy nếu như mười phần sức mạnh, còn không đem đập chết?

Huống chi nếu như đối phương là thàng đâm, như vậy thích khách này cường đại lực xuyên thấu so với hết sức sức mạnh càng thêm khủng bố.

"Quang Minh thần, người nói cho ta biết nên làm gì?" Bàn Tử đột nhiên bị quan số lên.

Thế nhưng lúc này sư dương thì lại hướng về Bàn Tử lờm một cái, hần cái này bởi luyện đã cùng với mười ba ngày, tại đây mười ba ngày bên trong Bàn Tử mỗi một tia mỗi một hào : ...chút nào tiến bộ hần đều rõ ràng giữ ở trong mắt.

Mười ba ngày trước, Bàn Tử liền ngay cả sư dương sử dụng ra đại địa chiến sĩ thực lực sau, một phần sức mạnh cũng không chống đỡ được, thế nhưng hiện tại hần nhưng phải sử dụng ba phần sức mạnh mới có thể đem Bàn Tử áp chế lại.

Nhà hần vị thiếu gia này quả thực cũng không phải là người, thiên tài? Không, căn bản chính là yêu nghiệt, sư dương chưa từng thấy tiến bộ nhanh như vậy người, không đơn thuần là Đầu Khí, liền ngay cả thể chất, tốc độ, kỹ xảo đều có tăng lên rất nhiều.

"Sợ là những kia Thánh Chiến Sĩ, Chiến Vương ở lúc còn trẻ cũng không có nhanh như vậy nâng lên đi." Liếc mắt nhìn con mắt chánh: đang ừng ực ừng ực chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì Bàn Tử, sư dương trong lòng thầm nói.

Mà Bàn Tử lúc này trong đầu thì tại không ngừng đáp lại vừa nảy đánh nhau chết sống lúc đích tình cảnh, đó là một loại khiến người ta khó có thể tin cẩn thận phân tích.

Cẩn thận đến mỗi một bước di động phương vị, cẩn thận đến này rộng tay đại kiếm lưỡi kiếm đâm ra cường độ cùng tốc độ, cơ hồ chính xác đến một giây thời gian.

Bàn Tử ở trong đầu một lần lại một khắp cả chiếu lại vừa nảy động tác, đồng thời trong miệng hán truyền ra một trận nói nhỏ sinh vang.

"Nếu như vừa nảy lão tử ở hướng về phải hơi hơi lệch khỏi một điểm, như vậy Dao Ba Kiếm liền nhất định phải bị thương" nếu như vừa nảy chiêu kiếm đó hướng phía dưới đề xuống thời điểm, ta về phía sau lại lui nhanh ra một cm, như vậy từ kiếm trên lưng truyền ra sức mạnh thì sẽ lần thứ hai yếu bớt vừa đến hai phần mười,"

Nếu như lúc này sư dương có thể nghe rõ ràng lời của mập mập, thì nhất định sẽ phát hiện Bàn Tử thành công cũng không phải ngẫu nhiên, cũng không vẹn vẹn dựa vào hán này yêu nghiệt một loại thiên phú, càng là dựa vào nỗ lực.

Liều mạng luyện tập, còn có này dường như chiến trường sĩ quan chỉ huy như thế đối với chiến đấu phân tích, đây mới là Bàn Tử thành công căn bản.

Cũng không lâu lắm, Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, cặp mắt kia phóng ra từng đạo từng đạo ánh sáng, sau đó hướng về sư dương nói rằng:"Dao Ba Kiếm, trở lại,"

"Kẻ điên" nhìn Bàn Tử, sư dương tròn mắt liú lưỡi một hồi lâu sau, trong miệng nhẹ nhàng ni non ra vài chữ, lúc này hán đã đối bụng đến phải trước ngực dán phía sau lưng rồi. Nhưng là nhà hán vị thiếu gia này lại vẫn phải tiếp tục tỷ thí?

Ngay ở sư dương cười khổ, thoáng đầu đầu xoa xoa chính mình huyết Thái Dương sau, một đường như Phong Linh giống như thanh âm dễ nghe đột nhiên vang lên.

Nghe thanh âm kia, sư dương này nhú chặt lông mày ở chi trong nháy mắt ung dung đi, toát ra một loại như trút được gánh nặng ung dung.

"Thiếu gia, đi ăn cơm đi, cơm đã nóng nhiều lần, thật sự nếu không ăn nói, thân thể sẽ không chịu nổi." Trên người mặc màu trắng nhạt hoa vụn váy liền áo thanh âm hơi hơi lo lắng nhìn Bàn Tử.

Đuôi âm ứng với phẩm lan s chính là thanh âm con kia ma thú Tiểu Mã câu hoàn có Bàn Tử tinh bột xác thực nhìn thấy luyện tập trận, màu xanh lam dường như Miêu Nhân thạch kích cỡ tương đương con mắt thả nổi lên quang đến, đang luyện tập giữa trường bắt đầu vui chơi chạy trốn lên, mà một cái khác nhưng là hừ hừ vỗ cặp kia nho nhỏ cánh, đi theo Tiểu Mã câu mặt sau, lấy một loại ánh mắt khinh bỉ nhìn Tiểu Mã câu, ánh mắt kia tựa hồ muốn nói:"Lão tử không chạy nổi người, thế nhưng lão tử biết bay,"

Một mười phần lưu manh heo.

Nhìn tinh bột heo, Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng, hán này con heo trưởng thành như vậy ngược lại cũng thôi, người mạnh khỏe ngạt học một chút tốt a, ở tiếp xúc trong hơn mười ngày, ngoài hán ra thiên phú không hiển lộ ra, đúng là đem Bàn Tử bản tính học có sáu phần.

Gặp phải không có điểm nào để coi người hầu gái, liền phi thường ma lưu bay qua, sau đó ý vào đáng yêu bề ngoài hướng về trong ngực người ta sụt, này cũng cũng được, Bàn Tử nhìn, nam nhân bản sắc, điểm ấy Bàn Tử ngược lại cũng không ngại. Thế nhưng người mạnh khỏe ngạt cho lão tử dài một chút mặt a.

Phủ công tước bên trong nuôi có vài cầu, có lớn có nhỏ tiểu nhân: nhỏ bé là một loại gọi là Đặc Nhĩ la loại nhỏ lớn, mỗi vô cùng nhảy bén, mặc dù rất xa ở mấy trăm mét ở ngoài, đều có thể rõ ràng phân biệt ra được là ai. Tinh bột heo, không, lưu manh heo, mỗi lần nhìn thấy Đặc Nhĩ la thời điểm đều sẽ quá khứ hung hăng dùng Tiểu Đề Tử đá trên một cước, sau đó nhẹ nhàng bay khỏi, nguyên nhân chính là con kia Đặc Nhĩ la chó ban đầu nhìn thấy lưu manh heo thời điểm chó sủa inh ỏi một phen. Mà gặp phải cái nào đại, mặc kệ như thế nào đi nữa chó sủa inh ỏi, lưu manh heo đều kiên quyết không bay xuống, tuy là hướng về phía cái nào cầu toát ra một bộ dật dật đáng vẻ, thế nhưng là lượn quanh rất xa.

Điện hình chỉ biết bắt nạt kẻ yếu.

"Quay lại đây" Bàn Tử nghiêng mắt thấy xem đang đắc ý tinh bột heo quát.

Tinh bột heo đúng là thông minh, đã nhận ra không đúng ngay đầu tiên liền phe phẩy cặp kia tiểu cánh bay trở về đến thanh âm trong lòng ngực, trùng mắt một đôi tròn vo con mắt nhĩ thương hề hề nhìn thanh âm.

"Ma tủy, đây chính là lão tử ma thú, chỉ nhìn tinh bột heo, Bàn Tử hùng hùng hổ hổ nói.

"Thiếu gia, còn có một việc chuyện, Công Tước đại nhân để ta cho người biết một tháng sau, Hồng Bảo Thạch bệ hạ đem tổ chức một hồi tiệc rượu, cho người sớm chuẩn bị một chút." Thanh âm mỉm cười với vuốt ve trong lòng tinh bột heo nói.

"Tiệc rượu?" Bàn Tử hơi nhú nhú mày lại, sau đó nói rằng:"Không đi có được hay không. . ." Đối với những kia lễ tiết tính gì đó, Bàn Tử bản năng cảm nhận được đau đầu.

"Không được, Công Tước đại nhân nói, lần này vì người Khánh Công tiệc rượu." Thanh âm nói rằng.

Sau khi com nước xong, Bàn Tử cũng không có như cùng đi ngày như thế tiếp tục rèn luyện thân thể, mà là một người chui vào trong phòng, ngồi ở bên cạnh bàn bắt đầu cau mày đắm chiêu lên.

Trên bàn bày hai cái nhẫn, một viên lập loè ánh sáng vàng kim lộng lẫy, đó là Bàn Tử cướp giật mệnh mệnh vương triều Tam hoàng tử, mà mặt khác một viên chính là thốt Mann cho hấn Không Gian Giới Chỉ rồi.

Bàn Tử hiện tại đang suy nghĩ chính là, xử lý như thế nào đi trong tay những tài liệu này, bây giờ Bàn Tử tự như cùng một. Chỉ có một toà mỏ vàng nhưng không cách nào đào móc người giàu có.

Thủy tinh thương hội cùng Gothic thương hội Bàn Tử sở dĩ sẽ từ chối cũng không phải đơn thuần muốn càng cao hơn lợi nhuận, hoặc là đổi loại thuyết pháp, Bàn Tử kẻ này vừa bắt đầu không có ý định đem những tài liệu này bán cho này hai cái thương hội.

Bàn Tử rất rõ ràng, muốn thành lập thế lực của chính mình, nếu như chỉ cần dựa vào điểm ấy kim tệ phải không đủ, vì lẽ đó hấn phải nghĩ ra một tiết kiệm biện pháp, hấn không chỉ có những tài liệu này, còn có Ma Pháp Quyền Trục đồ án.

Vì lẽ đó một thuộc về mình thương hội đối với Bàn Tử tới nói liền cực kì trọng yếu, nếu để cho Bàn Tử tay trắng dựng nghiệp, như vậy thời gian khẳng định không đủ, cách hấn đi Dã Hòa Trấn chỉ còn dư lại mấy mảnh năm, vì lẽ đó Bàn Tử hiện tại có trễ sâu : lo.

"Thiếu gia, chúng ta trở về" ngay ở Bàn Tử trầm tư suy nghĩ thời điểm, một thanh âm đột nhiên ở Bàn Tử vang lên bên tai.

Sau đó chỉ thấy trên người mặc màu lam nhạt quân trang phong đình cùng Elaine đẩy cửa ra đi vào.

Nhìn hai người, Bàn Tử trên mặt vẻ lo lắng trong nháy mắt liền biến mất, đổi thành một bộ cười híp mắt vẻ mặt, phong đình cùng Elaine hiện tại đã ngồi phủ công tước, như vậy Bàn Tử khá là an tâm một điểm. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Mà phong đình cùng Elaine cũng không đồng ý ỷ không ở không, vì lẽ đó làm hết sức yêu cầu Bàn Tử vì bọn họ an bài một ít chuyện đi làm.

"Sự tình xử lý thế nào?" Bàn Tử hướng về phong đình đặt câu hỏi.

Phong đình không nói gì, chỉ là cười khở một cái, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra một túi căng phồng túi đặt ở trước mặt mập mạp.

Nhìn này túi, Bàn Tử tròn tròn cặp mắt, này rõ ràng là sáng sớm hôm nay Bàn Tử mới giao cho phong đình kim tệ, tổng cộng là 5000 đồng tiền vàng.

Là trả cho cái kia giúp hấn tung truyền đơn thương hội.

"Thiếu gia, vị hội trưởng kia không có thu, hấn nói một nửa liền đủ lần trước chi rồi." Phong đình nhún nhún vai, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Thời đại này còn có không ham tiền?" Bàn Tử hít vào một hơi, trong lòng kinh ngạc nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: mau lẹ Long

Nhìn buông ra trong túi tiền tràn ra tới kim tệ, mập mạp con mắt ừng ực ừng ực chuyển"Cái kia thương hội, cái kia tựa hồ lâm vào trong khốn cảnh thương hội đưa tới Bàn Tử thật là tốt quan tâm.

Phổ Lạc bởi vì thương hội. Một có cái tên rất bình thường thương hội, theo thanh âm nói lúc đó nàng đi Phổ Lạc bởi vì thời điểm, cái này thương hội đang bị người khác vì đồ cửa muốn món nợ, tuy rằng người kia thúc muốn mức cũng không lớn, thế nhưng có thể nhìn ra được nhà này thương hội đã rơi vào làm sao quần bách tình hình rồi.

"Phong đình, chúng ta đi Phổ Lạc bởi vì thương hội". Bàn Tử đứng lên, trực tiếp hướng về phong đình nói rằng.

Ở để đó mặt phía bắc có rất lớn một mảnh khu buôn bán, mảnh này khu buôn bán không chỉ có nước cờ điều : con phồn hoa đường phố. Hơn nữa còn có một ít nơi rất đặc biệt. Trú chính là Ma Pháp Công Hội nơi đóng quân, còn dư lại còn có Dong Binh Công Hội, kỵ sĩ giờ nghỉ cơ hồ tất cả công hội tổ chức đều Lâm Lập ở chỗ này.

Ngoại trừ những này công hội, còn dư lại loại cỡ lớn kiến trúc chính là những thương hội kia rồi.

Bởi vì có trùng trùng thú chớ một Tiểu đồ chuyển vận ma thú. Vì lẽ đó những thương hội kia chiếm đoạt tích đều rất lớn, không chỉ có người đến người đi, náo nhiệt phi thường, hơn nữa thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy một ít ma thú ngủ gật tăn, hoặc là tiếng hô pha tại đây phân huyền não bên trong.

Những này thương hội đại đa số đều là lấy một ít cửa hàng làm chủ. Thế nhưng so với những kia tiểu thương phiên cửa hàng tới nói, cũng không nghi có thêm một phần khí quyền cùng thần bí.

Cũng tỷ như Bàn Tử hiện tại chỗ đã thấy thủy tinh thương hội cửa hàng, khoảng chừng chiếm cứ mấy ngàn mét vuông tích, cùng bốn tầng cao, ở trên cửa chính treo lơ lửng một lam như dùng nước tinh phần mà độ thành nhân hiệu, đồng thời mơ hồ có thể nhìn thấy từng trận lưu quang ở trong đó không ngừng lập lòe.

Xuyên thấu qua rộng mở cửa tiệm. Có thể nhìn thấy Đệ Nhất Tầng trưng bày không thiếu gì cả, từ đủ loại kiểu dáng có khắc thần bí hoa văn, hình thức cổ quái binh khí đến một bình bình trưng bày ở tủ kính bên trong ngọn rõ ràng bằng giá phép thuật thuốc, không chỗ nào bắt hữu, thậm chí có một chỗ còn đơn độc nhóm ra một đặc thù quầy hàng, nơi đó bày từng loại cổ quái kỳ lạ vật liệu.

"Thiếu gia. Đây là thủy tinh thương hội Đệ Nhất Tầng. Mà lên diện cùng phía dưới đại thể như thế, có điều giá cả cùng cấp độ nhưng tăng lên rất nhiều." Phong đình hướng về tựa hồ đang chà chà ngợi khen Bàn Tử nói rằng.

"Nha?" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, sau đó nhìn phía chỗ cao.

Lúc này, đột nhiên một trận nhẹ nhàng rồi lại vô cùng mau lẹ tiếng bước chân đột nhiên từ đằng xa truyền đến Bàn Tử quay đầu nhìn tới, cặp mắt kia không khỏi tròn tròn.

Này dĩ nhiên là năm, sáu điều : con cao hơn hai mét, mọc ra làn da màu xanh á long, Long trên lưng hoặc là ngồi người, hay hoặc là đứng rất nhiều hàng hóa, khiến người ta không khỏi tròn mắt lú lờ.

Cứ việc phụ trọng, hơn nữa trọng lượng tựa hồ không nhẹ, thế nhưng những kia á long nhưng chạy trốn nhanh chóng. Chỉ là trong nháy mắt liền tới đến thủy tinh thương hội cửa.

Đến cửa sau khi, cảm đầu cái kia cười màu xanh á long thương hội người hầu nhẹ nhàng ghim lại chụp vào á long trên miệng dây cương, chỉ nghe "Tiếp : đón" một tiếng, này á long ngửa mặt lên trời ngoác to miệng lộ ra đầy miệng bình ngắn thoáng hiện ra xanh biếc hàm răng, mà thân thể thì lại dễ dàng dừng lại. "Đây là một loại ma thú cấp hai, gọi là mau lẹ Long, là một loại ăn cỏ tính ma thú, mặc dù coi như tướng mạo rất hung ác, thế nhưng là rất dịu ngoan, bất luận đường dài vận tải, hay hoặc là khoảng cách ngắn vận tải đều có thể gánh nặng phong đình hướng về hai mắt tỏa ánh sáng Bàn Tử nói rằng.

Bàn Tử gật gật đầu, sau đó nhanh chóng bước đi thông thả vài bước, ở đây mau lẹ Long bên cạnh đi vòng mấy cái vòng tròn, một đôi mắt toát ra một loại xanh mon mơn màu sắc.

Tuy rằng mau lẹ Long rất dịu ngoan, ít có chứa bất kỳ năng lực công kích, thế nhưng Bàn Tử bản năng vẫn cảm giác được chủng ma này thú giá trị.

Ở trên chiến trường, loại này mau lẹ Long ở gánh chịu lương thảo thời điểm, tuyệt đối muốn so với ngựa dùng tốt.

Mau lẹ Long hí mắt lại nhìn vòng quanh nó không ngừng xoay quanh Bàn Tử, sau đó nằm xuống. Đánh cái hà hơi, không nhìn thẳng Bàn Tử.

"Này Long sinh sản nhiều kim tệ?" Bàn Tử trực tiếp hướng về này người hầu hỏi.

Nhìn Bàn Tử, vậy vừa nảy lật dưới mau lẹ Long Long lưng người hầu hơi cười cợt, hướng về Bàn Tử nói rằng "Vị thiếu gia này, mau lẹ Long phải không bán

, "Không bán? . Bàn Tử kinh ngạc nhìn này người hầu. Ung. . . 8 gát sách chiêu) không dạng trải nghiệm

Mà lúc này, phong đình thì lại kéo lại mập mập nói "Thiếu gia, mau lẹ Long chỉ có thủy tinh thương hội mới có, là Giáo Đình cung cấp cấp nước tinh thương hội

Nghe phong đình , Bàn Tử lúc này mới chợt hiểu ra, thế nhưng kẻ này cũng không ngay lập tức rời đi, mà là lại vòng quanh mau lẹ Long bắt đầu chuyển nói lên quyền quyền, cặp mắt kia đang không ngừng hơi Lỗ Lỗ chuyển động.

"Hắc Kim thiếu gia, có phải là cần gì đồ vật? . Ngay ở Bàn Tử nghĩ nghiêng điểm quan trọng (giọt) thời điểm, một thanh âm quen thuộc ở Bàn Tử vang lên bên tai.

Bàn Tử quay đầu nhìn tới, cũng thật là một người quen, này từ cửa hàng cửa lớn đi ra không phải là thủy tinh thương hội phân hội trưởng Ahab tạ ơn mà."

Như cũ là vóc người mập mạp, bụng phệ, cùng Bàn Tử so ra, không biết lớn hơn mấy cái loại, mỗi di động một bước tựa hồ cũng cần rất nhiều thời gian.

"Mập đông biết" . Bàn Tử ngay đầu tiên liền muốn đến lúc đó cho vị này phân hội trưởng gây nên biệt hiệu, có điều kẻ này ở bề ngoài nhưng làm được tốt vô cùng. Quả dưa. Nói rằng. Khán phẩm hai, ta cũng rất cao hứng lần thứ hai mà đến ngươi, có điều Hắc Kim thiếu gia hoàng đồ phải Ahab tạ ơn hướng về Bàn Tử hỏi.

Bàn Tử con mắt ùng ục ùng ục chuyển động. Sau đó hướng về Ahab tạ ơn hỏi: "Ahab Tạ hội trưởng, người này mau lẹ Long bán cho ta đi."

Nghe lời của mập mạp, một bên phong đình lộ ra một mặt vẻ mặt bất đắc dĩ, lẽ nào vị thiếu gia này vừa nảy nghe không hiểu lời của hắn nói sao?

Ahab tạ ơn màu hơi có chút vụn vặt. Bàn Tử nghe không có nghe rõ nàng không biết, thế nhưng phong đình hắn nhưng là nghe được.

"Hắc Kim thiếu gia, thật không tiện, cái này mau lẹ Long là không thể bán, là Giáo Đình đặc cung cấp nước tinh thương hội." Ahab tạ ơn xin lỗi hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Nha, nếu như vậy quên đi," Bàn Tử tuy rằng trong miệng nói qua. Nhưng nhìn về mặt đó nhưng là một bộ không hết lòng gian đáng đáp.

"Nếu Hắc Kim thiếu gia không cần đồ vật, như vậy tới nơi này có phải là muốn bán ra?" Ahab tạ ơn nhìn Bàn Tử con mắt đột nhiên thả ra một tia sáng.

"Xin lỗi, Ahab tạ ơn phân hội trưởng, này vật liệu ta cũng không bán Bàn Tử trực tiếp bác bỏ Ahab tạ ơn.

Tiếp theo Bàn Tử bàn tay lớn vung một cái, trực tiếp hướng về phong đình nói rằng: "Đi rồi, đi Phở Lạc Tư thương kim!"

Nhìn Bàn Tử đi xa bóng lưng, Ahab tạ ơn Sắc Khước có chút khó coi.

"Lẽ nào hắn phải đem vật liệu mua cho Phở Lạc Tư thương hội? Có điều Phở Lạc Tư thương hội có thể ăn dưới sao?" Ahab tạ ơn trong lỗ mũi đột nhiên bắn ra hừ lạnh một tiếng thanh.

Phở Lạc Tư thương hội mặc dù là một cơ trung thương hội, thế nhưng ở Bắc khu cánh rừng cây này bên trong, nhưng chỉ có thể toán viên Bất Nhập Lưu cây nhỏ. Một cái nhà rất là cổ xưa kiến trúc, đại khái chỉ có hai tầng cao, khiến người ta đầu tiên nhìn trông thấy liền liên tưởng đến này tàn ra Cổ lão hơi thờ thần bí quán rượu.

Có điều con kia trùng đà thú cũng vẫn có thể vì là Phở Lạc Tư thương hội giả trang bề ngoài, một con nghiêng thân thể nằm ngoài thương hội mặt sau trên đất trống, xuyên thấu qua khe hở có thể nhìn thấy này không lồ đuôi ở tề nhạ đứng đưa.

"Không phải hai con sao?" Bàn Tử tò mò xem xét nhìn bốn phía, hắn cũng không có phát hiện mặt khác một con trùng trú thú ở nơi nào.

Lúc này một cái vóc người nhỏ gầy mười bốn mười lăm tuổi hài tử từ thương hội chạy vừa đi ra, khi hắn nhìn thấy phong đình thời điểm, một đôi mắt nhanh chóng sáng lên.

"Xin hỏi vị thiếu gia này, còn cần ủy thác chuyện gì sao? Phở Lạc Tư thương hội nhất định sẽ hoàn thành yêu cầu của người" hài tử kỳ dục nhìn phong đình.

Phong đình mỉm cười với lắc lắc đầu, sau đó chỉ vào Bàn Tử nói rằng: "Mạch Tử, ta đều đã nói ta không phải thiếu gia, vị này mới phải

"Người là Hắc Kim thiếu gia?" Nhìn Bàn Tử, Mạch Tử một đôi mắt tròn lên tròn vo. Ở trong đó mơ hồ pha thêm từng tia một sùng bái ánh mắt.

Bàn Tử kẻ này đúng là rất hưởng thụ thứ ánh mắt này, mặc dù hắn nhất quán lo liệu biết điều, thế nhưng chuyện như vậy liền ngay cả những kia tự cho là thanh cao văn nhân cũng không có thể ngoại lệ, chứ nói chi là hắn.

"Hắc Kim thiếu gia, có nhu cầu gì, hoặc là ủy thác sao? Phở Lạc Tư thương hội nhất định sẽ làm rất tốt." Mạch Tử trong ánh mắt toát ra một loại ánh mắt kiên định.

Đối với loại này kiên định, Bàn Tử trong lòng âm thầm khen ngợi một phen, từ một đứa bé trên người. Kỳ thực đại khái là có thể nhìn thấy toàn bộ thương hội diện mạo.

Xem ra, đây là một thật tốt thương hội, hay là nó hiện tại bởi vì đủ loại nguyên nhân lâm vào trong khốn cảnh, thế nhưng có những hài tử này tương lai nhất định sẽ đi ra cảnh khốn khó.

Đương nhiên, bây giờ Bàn Tử cũng là hài tử. "Mạch Tử, dẫn ta đi gặp hội trưởng của các người." Bàn Tử vung tay lên. Hướng về Mạch Tử nói rằng.

"Nhẫn. . ." Bàn Tử nhìn trước mặt vị này tóc hoa râm ông lão, một đôi lông mày hơi đám lên.

Ông lão đang ngồi ở một tấm có thể lay động trên ghế mây, toàn bộ phía sau lưng hoàn toàn kê sát ở trên ghế, mà cặp kia đôi mắt già nua vẫn đục thì lại híp lại lên, làm như đã ở đánh giá Bàn Tử.

"Niết tơ mềm hội trưởng, có thể nói cho ta biết tại sao người chỉ lấy một nửa kim tệ sao?" Bàn Tử hơi nhắm mắt lại, sau đó hướng về vị này xem ra tựa hồ rất dốt ông lão hỏi. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Đây là bọn nhỏ chuyện quyết định. Đối với một anh hùng, hay là không nên như vậy cay nghiệt." Niết tơ mềm khẽ mỉm cười, hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Bọn nhỏ? Anh hùng?" Bàn Tử rất nhanh phản ứng lại, sau đó hướng về niết tơ mềm nói rằng: "Niết tơ mềm hội trưởng, ta muốn biết tại sao đất thương hội sẽ rơi vào trong khốn cảnh."

Nghe niết to mềm mạp, niết to mềm hơi cười cợt, sau đó nói rằng: "Hắc Kim thiếu gia, thương hội có thịnh có suy, chẳng lẽ không bình thường sao? Không có vạn năm triều đại, cũng tương tự không có vạn năm thương hội, nhà này thương hội đã tồn tại một trăm năm rồi. Người có sinh lão bệnh tử, thương hội cũng giống vậy."

Nghe niết to mềm, Bàn Tử lông mày véo thành một luồng dây thừng. Hắn thấy thế nào thế nào cảm giác trước mắt ông lão này sắp nhảy ra Ngũ Hành ở ngoài, không ở tam giới bên trong. Ngay cả mình thương hội cũng không lưu ý, còn có cái gì để ông lão này quan tâm chuyện tình?

"Niết to mềm hội trưởng, nếu như ta nghĩ cùng người đồng thời làm ăn, người cảm thấy thế nào?" Bàn Tử hướng về niết to mềm cười híp mắt nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: thần bí sách cổ

Đồng thời?"Niết nhu trải qua hí kế mất quan sát một vòng mạp ngo. Sau đó khoác rộng rãi miêu chó nói"Cái này thương hội đã quá già rồi, lão khiến người ta có thể nghe thấy được một luồng mực nát mùi vị. Nếu như Hắc Kim thiếu gia muốn làm chuyện làm ăn, như vậy vẫn là lựa chọn cái khác thương hội tốt hơn chút."

Nghe niết to mềm, Bàn Tử hận không thể đem ông lão này từ này trên ghế mây thu : néo hạ xuống, bắt quá hắn chung quy nhện được.

"Niết to mềm hội trưởng, người xem những thứ đồ này thế nào?" Bàn Tử từ trong không gian giới chỉ lấy ra mấy viên ma hạch đặt ở niết to mềm trước mặt.

Ở trong đó có ma thú cấp bốn còn có cấp năm ma thú .

Không giống nhau : không chờ niết to mềm trả lời, Bàn Tử lần thứ hai cười híp mắt nói rằng:"Thất Nhạc viên niết to mềm hội trưởng hẳn phải biết đi, đồng dạng ma hạch cùng vật liệu ta còn có rất nhiều. Lần này cơ hồ 0.95 vật liệu đều tại ta trong tay, tin tưởng nếu như thông qua đất thương hội tiêu thụ ra đi, nhất định sẽ có một bút không thể lợi nhuận."

Niết to mềm nhìn lướt qua đồ trên bàn, sau đó nhàn nhạt hướng về Bàn Tử nói rằng:"Hắc Kim thiếu gia, tài không thể lộ ở ngoài, đem ma hạch nhận lấy đi, nếu như là một hai viên, như vậy chúng ta thương hội còn có năng lực mua, thế nhưng nếu như hơn nhiều, nói thật. Chúng ta thương hội ăn không vô, cho người tốt kiến nghị, người nên đi tìm thủy tinh thương hội, hoặc là Gothic thương hội."

Niết to mềm bình tĩnh rốt cục để Bàn Tử sắp đến tức giận mép sách, lẽ sách, cặp mắt kia trong nháy mắt trở nên đỏ chót đỏ bừng, thế nhưng sau đó Bàn Tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên nở nụ cười.

"Niết to mềm hội trưởng, ngày hôm nay trước tiên nói tới nơi này, chúng ta lần sau gặp lại Bàn Tử hướng về bên cạnh phong đình làm thủ thế, sau đó liền đi ra gian phòng.

Đi ở về phủ công tước trên đường, Bàn Tử cũng không có bởi vì lúc trước bị : được niết to mềm từ chối mà tức giận, ngược lại trong cặp mắt kia ánh sáng lấp lánh, làm như bắt được món đồ gì.

"Thiếu gia, lẽ nào người một điểm cũng kỳ quái sao? Tại sao có thể có người từ chối lớn như vậy lợi nhuận.

" trăm mặc nửa ngày. Phong đình hướng về Bàn Tử hỏi.

"Phong đình, người thấy thế nào?" Bàn Tử giả hoạt cười cợt, sau đó nhìn về phía phong đình. Có nguyên nhân. Ta từ niết to mềm hội trưởng trong giọng nói nghe được một loại nản lòng thoải chí ý tứ." Phong đình thần nhiên hướng về Bàn Tử hỏi đáp.

"Đúng, người xem rất đúng, có điều người nhưng bỏ quên một vài thứ." Bàn Tử thoáng đóng dưới con mắt tựa hồ đang nhớ lại cái gì.

"Ta bỏ quên cái gì?" Phong đình tò mò hỏi.

"Ông lão kia trong ánh mắt toát ra khôn khéo rồi lại khinh thường ánh sáng. Ma hạch, đây chính là cấp cao ma thú ma hạch, thế nhưng ông lão kia lại có vẻ rất bình tĩnh, bình tĩnh thật là tốt như đó chỉ là phổ thông đồ vật Bàn Tử hướng về phong đình nói rằng.

"Cái này" phong đình hơi ngần người, sau đó hắn đi hồi ức, thế nhưng là cũng không có nghĩ đến dường như Bàn Tử nói tới đích tình huống.

"Ông lão kia đại khái cho là ta không xứng khi hấn người hợp tác, hay hoặc là, bởi vì chuyện gì hấn đã trở nên tâm ý nguội lạnh." Bàn Tử cười híp mắt hướng về phong đình nói rằng.

Phong đình kinh ngạc nhìn Bàn Tử, trong ánh mắt toát ra một loại khó có thể tin ánh mắt, hoặc là nói hấn không tin Bàn Tử có thể đem người tâm phân tích nói trình độ như thế này.

"Thiếu gia. Vậy người bây giờ định làm như thế nào?" Phong đình hướng về Bàn Tử đặt câu hỏi.

"Một chữ" Bàn Tử dựng lên chính mình ngón tay trỏ.

"Cái gì?"

"Tra

"Công Tước đại nhân khí sắc lên không sai" lưới thàng đi vào thư phòng Armand mỉm cười với hướng về chính xuất thần nhìn phía ngoài lão công tước nói rằng.

Lão công tước gần nhất đọc sách thời gian càng ngày càng ít, thế nhưng nhìn phía ngoài cửa sổ thời gian nhưng càng ngày càng nhiều, mỗi ngày làm này"Leng keng leng keng" tiếng vang vang lên thời điểm, lão công tước thì sẽ trên mặt mang theo nụ cười nhìn phía ngoài cửa sổ.

Ở đây loại trong nụ cười mơ hồ cất giấu một loại chờ đợi.

"Armand, lại chuyện gì xảy ra?" Lão công tước hướng về Armand tuệ tâm nở nụ cười. Sau đó chậm rãi ngồi xuống ghế.

Mà lúc này lão công tước lại cùng trước đây không giống, trước đây lão công tước gần bước bên trong đều là mang theo một phần trầm trọng, thế nhưng hiện tại vị này lão công tước cả người lộ ra một luồng ung dung, bất kể là tình, khí. Thân so với lúc trước đều có rất lớn thay đổi.

"Ngày hôm nay thiếu gia để ta giúp hấn điều tra một người Armand hướng về lão công tước nói rằng.

"Nha? Là ai?" Lão công tước thật là tốt quan tâm bị : được điều động lên, tuy rằng vẫn là loại kia không có chút rung động nào đáng vẻ, thế nhưng trong cặp mắt kia nhưng có thêm đạo đạo lóe lên ánh sáng.

"Niết to mềm, Phổ Lạc Tư thương hội hội trưởng" Armand hướng về lão công tước nói rằng. Nói:"Ta nhớ tới niết to mềm ở thần thoại bên trong hấn là trong biên ý của ông lão, là tri thức uyên bác, tâm địa thiện lương thần linh. Có điều danh tự này ngược lại cũng không tính đặc biệt, rất nhiều người tên đều cùng thần linh có liên lụy. Đúng là Phổ Lạc Tư thương hội là chuyện gì xảy ra?"

"Phổ Lạc Tư thương hội là một sắp sa sút cỡ trung thương hội, hiện tại biết đến cứ như vậy nhiều, còn dư lại còn cần tiếp tục tra Armand hướng về lão công tước nói rằng.

"Hắc Kim tại sao phải điều tra một thương hội hội trưởng? . Lão công tước lông mày cau lại, làm như đang suy tư. Thế nhưng nghĩ đến

"Armand, theo Hắc Kim ý tứ của đến đây đi, nhìn này hạnh : may mắn hóa đến tốt cùng muốn làm gì lão công tước không nghĩ ra. Đơn giản không thêm nghĩ nữa, sau đó nụ cười nhòa nói rằng. Ân, có thể thiếu gia sẽ lại cho chúng ta một niềm vui bất ngờ Armand mỉm cười nói. Tin tưởng không lâu liền có thể tra được ông lão kia tư liệu đi Bàn Tử âm thầm nói thầm cô một tiếng, sau đó lén lút nhìn chung quanh.

Đã là đêm khuya, ánh trăng trong sáng dường như Bạch Tuyết như thế nhẹ nhàng rơi ra, đem toàn bộ luyện tập trận chiếu rọi ra một loại vô cùng ánh sáng dịu dịu.

Rất yên tĩnh, to lớn một toà phủ công tước không có một thanh âm nào truyền ra, Bàn Tử đang xác định bốn phía không ai sau, từ trong lồng ngực đem Hồ Phù cho sờ soạng đi ra.

Nhìn này ban bác đồng màu, còn có mặt trên này đã khô cạn trở nên hồng điểm điểm ưu. Bàn Tử nhớ lại Thất Nhạc viên bên trong một màn.

Hồ Phù lại có thể phá tan thất: mất Nhạc Phong trên Ma Pháp Trận, hơn nữa còn có thất: mất Nhạc Phong trong huyết động những kia làm như từ xa xôi thời đại mà đến thành nhiễm, những này đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì?

Bàn Tử không nghĩ ra, thế nhưng hấn duy nhất có thể để xác định chính là. Đây Hồ Phù đưa hấn tới đây cái thế giới nhất định là có nguyên nhân , thế nhưng tại sao, phỏng chừng trong thời gian ngắn Bàn Tử chắc là không biết biết rồi.

Hít một hơi thật sâu, Bàn Tử trước người xuất hiện một đồ như màu máu Ma Pháp Trận, sau đó Bàn Tử nhắm mắt lại đạp đi vào.

Mở mắt ra thời điểm. Bàn Tử trước mắt xuất hiện lần nữa này lơ lửng mấy trăm Ma Pháp Trận, Ngũ Quang Thập Sắc, sắc thái ban Lan Chi mang cho người ta một loại vô cùng huyền ảo cảm giác thần bí.

Nhìn những kia Ma Pháp Trận, Bàn Tử đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nếu có một ngày hấn có thể đem những phép thuật này trận toàn bộ mở ra, như vậy là không phải hấn liền có thể được chân tướng của chuyện?

Bàn Tử sờ sờ trong tay chiếc nhẫn màu vàng óng, cái kia có thể hấp thu Lôi Điện nhãn, tiếp theo một đôi mắt nhìn về phía cách hấn người gần nhất màu

vàng Ma Pháp Trận.

Tay phải nhẹ nhàng đụng vào đi. Một tiếng'Oanh' tiếng vang đột nhiên vang lên, lúc này Bàn Tử liền vội vàng đem trong tay chiếc nhẫn màu vàng óng nhắc lên.

Thế nhưng đang lúc này, chuyện kỳ quái đã xảy ra, từng đạo từng đạo tự do chớp đột nhiên xuất hiện tại trong không gian, này Kim Hoàng Sắc dường như từng cái từng cái rần trồn hướng về chung quanh đụng đưa , màu vàng Ma Pháp Trận chợt bắt đầu phân giải rồi.

"Phép thuật cấp ba trận mở ra"

Bàn Tử bên tai vang lên âm thanh như thế.

"Dựa vào Bàn Tử lòng mày véo thành một luồng dây thừng. Đùa gì thế, trước đây lão tử bị đánh mười mấy lần đều không thể mở ra một" bây giờ lại lập tức liền giải khai một?

Bàn Tử hung hăng siết chặt trong tay nhẫn, sau đó nhìn phía này chính đang phân giải Ma Pháp Trận.

Kim Hoàng Sắc Ma Pháp Trận biến mất sau khi, ở trong hư không đột nhiên xuất hiện một tấm sách cổ. Thoáng ố vàng trên tờ giấy viết mấy đại tự, những kia chữ Bàn Tử lúc ẩn lúc hiện nhận biết. Thế nhưng là lại không quá rõ ràng.

Tiếp theo cũng không lâu lắm, sách cổ mở ra, mặt trên có rất nhiều thừa thốt trống vắng đại tự, mà ở đại tự dưới nhưng là phi thường đơn sơ đồ họa.

Tổng cộng là thuyền phó thứ ba đồ họa, mà những kia làm như lời chú giải đại tự cũng chia thành ba cái đoạn. Ma tủy" nhìn này dường như chăm chăm như thế tựa như thức không phải thức văn tự. Bàn Tử một trán hắc tuyến, đùa gì thế, những kia chữ hán nhìn hiểu sao?

Cho tới những kia đồ họa, Bàn Tử đúng là nhận biết, nhưng là mặt trên vẽ gì đó khó tránh khỏi có chút quá quái lạ rồi.

Có mọc ra một mảnh Diệp Tử dường như hoa sen giống nhau thực vật. Còn có dường như hạt cát giống nhau bột phần trạng hắc phần, thậm chí còn có dường như ma thú sừng giống nhau thật dài đầy không biết món đồ gì ngoạn ý"

Nhìn này một vài bức đồ họa cùng chữ viết. Bàn Tử đầu đều lớn rồi.

Có điều ở cuối cùng, Bàn Tử cuối cùng là nhận ra một chút đồ vật, trong hình vẽ tất cả mọi thứ hội tụ lên đều hợp thành một viên êm dịu no đủ dường như trần châu giống nhau viên thuốc.

Này rõ ràng là trong truyền thuyết không phải thuốc. UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com))

Lúc, chính là đan dược, là trong thần thoại ghi lại có người nói có đủ loại hiệu quả đan dược.

"Có thể làm cho Bạch Cốt sinh cơ, có thể làm cho người cải tử hồi sinh. Có thể làm cho người một bước lên trời," nhìn bức đồ án kia, Bàn Tử trong miệng lầm bầm nói.

Bàn Tử cặp mắt kia trong nháy mắt trở nên đỏ chót lên, hơn nữa hô hấp cũng biến thành dày đặc mà vừa vội thúc.

Thế nhưng chỉ là trong phút chốc, Bàn Tử làm như nghĩ tới điều gì, lông mày chăm chú nhấn lại, song quyền mạnh mẽ nắm chặt:"Ai có thể nói cho ta biết. Ta làm sao có thể xem hiểu? .

Bảo tàng, nơi này hết thấy thật là bảo tàng, thế nhưng tiền đề cũng phải Bàn Tử có thể khai quật ra, đào không ra, như vậy chính là vật chết.

Nhìn này sách cổ trên ghi lại đồ vật, Bàn Tử con mắt thoáng có tả hồng, sau đó chỉ thấy Bàn Tử đặt mộng ngồi xuống không gian trên mặt đất. Sau đó hai mắt nhìn chòng chọc vào này sách cổ, mơ hồ có thể nghe thấy Bàn Tử trong miệng truyền ra một trận nói nhỏ thanh âm của:"Đây cũng là tên là đi, thế nhưng tại sao còn nhiều hơn xoay ngang? , cái chữ này là bạch tự đi" nhưng là này bên cạnh ba vút là chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: đế đô tiệt rượu

Yên tĩnh đứng luyện tập giữa sân, thân thể của mập mập trên ngu đốt bốc tăng nhân nhạ quyền có điều cùng ngày xưa bắt đồng là, này tụ tập thành màu đen hạt tròn từ nhỏ biến thành lớn, nếu như nói nguyên lai vẫn là nhỏ bé hạt cát, như vậy hiện tại chính là thô kệch hạt cát, mặc dù chỉ là tăng trưởng một điểm, thế nhưng đây cũng là từ lượng biến đến biến chất một, quá trình.

Hạt cát ở hướng về thân thể của mập mập bên trong không ngừng tràn vào. Ở một chút thay đổi Bàn Tử thể chất.

Cứ như vậy, một giây, hai giây, một phần. Hai phần, mãi đến tận hai giờ thời điểm, Bàn Tử bỗng nhiên mở mắt ra, lúc này những kia hạt cát càng phát dày nặng.

"Tích cát thành tháp" Bàn Tử dị thường bình tĩnh thì thầm. Thế nhưng là không che giấu được đôi tròng mắt kia bên trong ẩn giấu vẻ mừng rỡ như điên.

Cấp cao chiến sĩ, Bàn Tử hắc thiết Đấu Khí đã đạt đến cấp cao chiến sĩ cấp độ.

Thời gian một tháng, Bàn Tử rốt cục tu luyện thành hắc thiết đấu khí tầng thứ ba.

"Hắc thiết loại thứ hai Đấu Khí hiệu quả dĩ nhiên thiếu" Bàn Tử con mắt ừng ực ừng ực chuyển động, lộ ra một loại mừng như điên ánh mắt. Hắn đã cảm thấy mới Đấu Khí hiệu quả. Lúc này Bàn Tử cần một. Đối với tự.

Bàn Tử đang nghĩ ngợi, đột nhiên một trận tiếng bước chân vang lên, chỉ thấy sư dương từ hành lang uốn khúc trên đi ra.

"Thiếu gia. Người dĩ nhiên một đêm đều không có ngủ?" Sư dương kinh ngạc nhìn mập mập nói.

"Không có, chỉ là lười lên" Bàn Tử cười híp mắt hướng về sư dương nói rằng, thế nhưng trên thực tế nhưng là hắn ở Hồ Phù trong không gian ở một túc.

Từ khi phát hiện này đan dược tổng hợp phương pháp sau, Bàn Tử vẫn ở phân tích, có điều này đan dược tổng hợp phương pháp nhưng không có trong tưởng tượng đơn giản như vậy, Bàn Tử hiện tại cũng chỉ có điều tìm hiểu được trong đó năm phần mười tứ của. Đương nhiên đây chỉ là tìm hiểu được mà thôi. Càng làm đầu hần đau chính là hai cái thể giới vật liệu hoàn toàn tuyệt nhiên không giống.

Nói cách khác, Bàn Tử muốn tổng hợp này đan dược cần thời gian càng lâu.

Hắn nhất định phải tìm ra có thể cùng sách cổ bên trong ghi lại vật liệu bằng nhau trị : xứng đáng vật liệu.

Sư dương gật gật đầu. Trực tiếp đi xuống luyện tập trận từ giá vũ khí trên rút ra một cái rộng tay đại kiếm. Nhẹ nhàng giờ giờ, cùng ngày xưa như thế. Đây là sư dương một cái thói quen tính động tác.

Lúc này. Bàn Tử cũng từ giá vũ khí trên rút ra một thanh rộng tay đại kiếm.

"Thiếu gia, bắt đầu đi" sư dương sắc mặt trầm tĩnh như nước, dị thường trấn định hướng về Bàn Tử nói rằng, đồng thời chỉ thấy một trận hào quang màu bạc ở sư dương trên thân thể sáng lên.

Nhìn sư dương đem thực lực tăng lên tới đại địa chiến sĩ trình độ, Bàn Tử cũng không có giống như trước rêu rao lên. Bởi vì hắn rất rõ ràng. Trải qua một tháng đối chiến, bây giờ sư dương nếu như không dùng tới đại địa chiến sĩ thực lực nhất định sẽ thua rất thảm, mặc dù là vận dụng đại địa chiến sĩ cấp bậc thực lực, không có cái mười mấy lần hợp cũng căn bản phân không ra thắng bại đến.

Bây giờ sư dương cần sử dụng sáu phần mười thực lực mới có thể đánh bại Bàn Tử.

Bàn Tử cũng giờ lên rộng tay đại kiếm. Thế nhưng lúc này trong cặp mắt kia nhưng toát ra một tia ánh mắt giảo hoạt, hắc thiết đấu khí thứ hai hiệu quả nhất định sẽ cho sư dương một niềm vui bất ngờ.

Sư dương cũng không có như cùng đi ngày như thế lập tức động thủ, mà là đám nổi lên lông mày, hần bản năng cảm giác được hôm nay Bàn Tử có gì đó không đúng.

Cái cảm giác này rất nguy, tựa như cùng Bàn Tử lần thứ nhất đùa bốn âm hần lúc mang theo mang đến cho hắn một cảm giác như thế, lần đó bởi vì sai lầm, vì lẽ đó để Bàn Tử dùng rộng tay đại kiếm khi hắn trên quần để lại một, cái lỗ. Hơn nữa còn là cái kia. Vị trí, nếu như không phải lúc đó hắn phản ứng nhanh, sợ là tối thiểu cũng phải ở trên giường tu dưỡng mấy ngày.

Mà ở sau đó. Cứ việc Bàn Tử còn có thể mang cho hắn cái cảm giác này. Thế nhưng bởi vì có dẫm vào vết xe đổ. Vì lẽ đó sư dương mỗi một lần đều chuyển nguy thành an.

Thế nhưng hiện tại sư dương trong lòng đột nhiên bay lên một loại không cách nào tránh thoát cảm giác.

"Khả năng chỉ là ảo giác đi" nhìn cùng nguyên lai không khác nhau chút nào Bàn Tử, sư dương trong lòng thầm nói. Bởi vì thực lực chênh lệch, cho dù Bàn Tử sử dụng ra cái gì nham hiểm chiêu số cũng căn bản là không có cách thương tổn được hắn.

Vì lẽ đó chỉ là trong nháy mắt, sư dương liền hoàn toàn yên tâm.

"Thiếu gia cẩn thận rồi" sư dương đột nhiên hướng về Bàn Tử nói rằng. Sau đó chỉ thấy sư Dương Bình đều hai tay kiếm bản to hướng về Bàn Tử vọt tới.

Màu bạc lưu quang biến thành một vệt Lưu Tinh, Lưu Tinh lười kiếm trên sáng lấp lóa, này rõ ràng là chiến kỹ kỳ sĩ bút lên trước.

Hoàn toàn yên tâm đó là không thể nào. Nếu như cùng một đệ tiện người ngu lâu, bất luận thời gian nào đều sẽ phòng bị, vì lẽ đó sư dương ngay đầu tiên liền dùng ra chiến kỹ, căn bản sẽ không dự định cho Bàn Tử lưu lại bất kỳ cơ hội nào.

"Đệ tiện" Bàn Tử trong miệng âm thầm nói thầm thì thầm một tiếng, sau đó ở kỳ sĩ bút lên trước đến trước. Liền đem thân thể ngành sanh sanh đích hướng về phải dời hai cái vị trí.

Màu bạc Lưu Tinh cùng Bàn Tử cơ hồ là gặp thoáng qua, thể nhưng cái này cũng không tính xong, sư dương kỳ sĩ bút lên trước đang cùng Bàn Tử gặp thoáng qua trong nháy mắt đình chỉ lại, sau đó này mang theo màu bạc lưu quang rộng tay đại kiếm hướng về Bàn Tử bổ tới.

"Dựa vào" nhìn sắp đánh xuống rộng tay đại kiếm, Bàn Tử trong miệng từ từ phun ra một. Chữ. Sư Dương Giá ở đâu là tỷ thí, đây rõ ràng là muốn tiêu diệt hấn, không cho hấn có bất kỳ cơ hội ra tay.

Có điều lúc này Bàn Tử lại cười. Cười rất là hèn mọn. Thậm chí cặp kia lông mày còn khiêu khích tựa như hướng lên trên gạt gạt.

Nhìn Bàn Tử, sư Dương Giá lúc gương mặt ngờ vực, tiếp theo chỉ thấy vết đao trên mặt thốt nhiên một tấm, trong tay cự kiếm hướng phía dưới phách động tốc độ càng nhanh hơn từ.

"Xoạt" một hồi, cự kiếm lười kiếm bổ vào thân thể của mập mập trên.

Nhìn thấy tình cảnh này"; hai hung diện lược trở nên thoáng có này trắng xám, hấn làm sao cũng không có nghĩ đến các vị thiếu gỗ tâm, ngay dĩ nhiên không tránh không né, vừa này chiêu kiếm đó đây chính là dùng bảy phần mười sức mạnh, đầy đủ đem Bàn Tử xé thành hai nửa rồi.

Sư dương bản năng muốn thu tay lại, thể nhưng nơi nào vẫn có thể thu được. Thế nhưng ai biết đang lúc này. Khi hấn bên tai đột nhiên vang lên một làm hấn khiếp sợ. Khó có thể tin thanh âm của.

"Đao Ba Kiếm, ngươi thua rồi!"

"Ta thua?" Sư dương ngưng thần hướng về trước mắt nhìn lại. Đang lúc này cặp mắt kia nhưng trở nên trợn mắt liu lười lên. Ở cự kiếm bổ trúng địa phương nơi nào còn có Bàn Tử bóng người.

Sau đó khi hấn nghiêng đầu qua chỗ khác lúc, hấn đột nhiên nhìn thấy Bàn Tử chánh: đang lén lén lút lút cầm ngược rộng tay cự kiếm. Sư dụng kiếm chuỗi hướng về cái miệng của hấn chọc tới.

"Dựa vào. Cũng . . ."

Một tiếng thăm sao thanh đột nhiên ở toàn bộ phủ công tước bên trong vang vọng lên.

Hậu viện luyện trận.

"Thel, ta là không phải nghe lầm. Vừa này thật giống nghe được lão đại tiếng kêu thăm thiết" Hầu Tử dựng lên lỗ tai. Sau đó hướng về bên cạnh Đặc Nhĩ nói rằng.

"Lão đại tiếng kêu thăm thiết? Hầu Tử, ngươi lỗ tai có vấn đề đi, thiếu gia căn bản không phải lão đại đối thủ" Thel vung vẩy trong tay Lang Nha bổng hướng về Hầu Tử nói rằng.

"Gần nhất làm sao càng ngày càng mất linh hết, Hầu Tử dùng tay phải thật lòng móc móc lỗ tai, lộ ra một loại vẻ mặt thống khổ.

"Thiếu gia. Ngươi quá hun bí rồi." Sư dương cố nén trong hốc mắt sắp bốc ra nước mắt. Hai mắt đỏ bừng nhìn Bàn Tử. Đúng là vẫn còn bị : được âm

Hơn nữa bị : được âm không hiểu ra sao, chiêu kiếm đó rõ ràng đã chém vào Bàn Tử trên người, Bàn Tử căn bản thì không thể di động mới đúng.

"Khà khà" Bàn Tử nứt ra khẩu sắc tia, lộ ra đầy miệng hàm răng trắng nõn hướng về sư dương cười đắc ý cười.

Mất thấy còn không rõ sư dương, Bàn Tử đột nhiên đem hắc thiết Đấu Khí vận lên, chỉ thấy này trải rộng ở Bàn Tử trên người hắc thiết Đấu Khí dĩ nhiên đem thân thể của mập mập hư hóa, trở nên dường như sương mù như thể mịt mờ.

"Đây là" sao có thể có chuyện đó? Một loại Đấu Khí làm sao có khả năng có hai loại hiệu quả khác nhau? Hơn nữa loại này vẫn là" sư dương con mắt trợn tròn lên.

Bàn Tử hắc thiết đấu khí loại thứ nhất hiệu quả hấn là từng thấy , đó là một loại nâng lên tốc độ Đấu Khí.

Này loại thứ hai, rõ ràng là nguyên tố Đấu Khí bên trong vụ Đấu Khí mới có thể có hiệu quả, ngăn ngại để thân thể hư hóa một quãng thời gian, có thể tránh khỏi sự công kích của đối phương, đại khái chỉ có thể duy trì mấy giây.

"Không, này không chỉ là nguyên tố Đấu Khí bên trong vụ đấu khí hiệu quả, rõ ràng còn có kỹ xảo Đấu Khí bên trong ngưng tụ" sư dương đột nhiên lầm bầm nói.

Dứt lời sau khi, sư dương trên mặt lộ ra một loại vẻ khiếp sợ, nhà hắc thiếu gia tu luyện rõ ràng chỉ là bình thường nhất hắc thiết Đầu Khí, nhưng là tại sao lại có thể nắm giữ hai loại bất đồng Đầu Khí hiệu quả?

Hơn nữa càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, này hai loại Đầu Khí hiệu quả đồng thời gồm cả nguyên tố Đầu Khí cùng kỹ xảo Đầu Khí. Thế này sao lại là cái gì cấp thấp nhất hắc thiết Đầu Khí, liền, là thủy tinh Đầu Khí sợ cũng không có như vậy hiệu quả.

"Nếu như không cẩn thận, mặc dù là đại địa chiến sĩ cấp bậc cao thủ cũng sẽ bị thiếu gia giết chết" sư dương đột nhiên hút vào ngum khí lạnh.

Một cấp cao chiến sĩ giết chết một, đại địa chiến sĩ không phải là không có quá, thế nhưng trong lịch sử đã phát sinh số lần thực sự quá ít, thiếu cơ hồ rất ít có thể đếm được.

Hôm nay trên đường phố vô duyên vô cớ hơn rất nhiều từ từ tiến lên xe ngựa, những kia xe ngựa toa xe trên in tộc huy có thể thấy rõ ràng. Có mọc đầy xước mang rô Kinh Cúc hoa, còn có thuần khiết Bách Hợp. Không giống trên đường phố tất cả xe ngựa đều ở phu xe roi da dưới hướng về một phương hướng mà tiến lên .

Đó chính là A Nhĩ Ars đế quốc hoàng cung.

Ở nơi đó. Ngày hôm nay sắp sửa cử hành một hồi yến hội long trọng. Là vì trong truyền thuyết cái kia anh hùng mà đặc biệt tổ chức , này không chỉ là một hồi Lễ Chúc Mừng, càng là một hồi trao thưởng yến, có người nói Hồng Bảo Thạch Đại Đế đem trao tặng để đồ bên trong vị anh hùng nào vinh dự ký sĩ tên gọi.

Mặt khác nếu như vị anh hùng nào đồng ý giao ra một đôi hãn lang trứng , vẫn có thể thu được thế tập Nam tước tước vị. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Cơ hồ có thể ở trong đế đô đứng hàng tên Quý tộc, đại thần tới hôm nay đều sẽ chạy đi thậm chí liền ngay cả Giáo Đình Jess thế giáo chủ cùng phép thuật phân hội phân hội trưởng cũng sắp xuất hiện tịch.

Có điều đại đa số người đều hiểu, hai vị này là chạy vị anh hùng nào hãn lang trứng đi . Hãn Lang Kỳ Binh đội, đó là làm cho không người nào có thể lơ là mê hoặc.

"Thiếu gia. Người tới hôm nay sẽ đem hãn lang trứng giao ra đây sao?" Trong buồng xe, phong đình đột nhiên hướng về Bàn Tử hỏi.

"Nộp. Tại sao nộp? Đó là lão tử liều sống liều chết gây tới, dựa vào cái gì giao cho người khác?" Bàn Tử hướng về phía phong đình tròn tròn mắt nói.

"Thế nhưng Hồng Bảo Thạch bệ hạ, Jess thế vai chính còn có vị kia phân hội trưởng mang đến áp lực" phong đình thoáng trầm tư một chút. Hướng về Bàn Tử hỏi."Áp lực? Phong đình. Người là một hợp lệ ký sĩ. Thế nhưng người đối với chính khách hiểu rõ nhưng cơ hồ là linh" trong đầu của bọn họ hiện tại suy nghĩ chính là, nếu như ta không lấy được, như vậy thế lực khác cũng đều đừng nghĩ bắt được. Vì lẽ đó cuối cùng chỉ có thể đặt ở ta bên trong" nói không chắc ta còn có thể có được một đồng lớn

Nghe lời của mập mạp, phong đình toát ra một loại dăm chiêu ánh mắt, thế nhưng trong cặp mắt kia rõ ràng mang theo một loại hoài nghi.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: đế quốc anh hùng

Đây là một có mây ngàn mét vuông diện tích phòng khách, trên sàn nhà pho : cửa hàng chính là trắng đen xen kẽ sàn nhà, từng cái sắc thái bổ sung lẫn nhau, mà ở mặt trên mây triển bát giác Thiết Tuyền đèn treo thật cao, đèn bên trong lập lòe sáng trung hòa điểm, đem toàn bộ phòng khách chiếu rọi giống như ban ngày như thế.

Một trận tiết tấu ung dung nhạc khúc thanh ở trong đại sảnh lay động , thanh âm kia khiến người ta nghe được trong lòng cảm thấy một loại dị thường ung dung cảm giác.

Ba ba hai hai người ở trong đại sảnh tét thành chồng, trong tay bọn họ hoặc là nâng chứa đựng đồ tươi bở cầu thả rượu cao chân cốc thủy tinh, hay là cầm trên bàn ăn tùy ý có thể thấy được món tráng miệng đang bàn luận một ít chuyện.

Đây là một trận vô cùng tao nhã tiệc rượu, đại đa số người đều ăn mặc nhiều loại lễ phục, nam gấm vóc khoác thân, hoa phục trên trang sức ở dưới ngon

đèn lập lòe ra một loại chói mắt màu sắc, mà nữ thì lại trên người mặc nhiều loại lễ váy, những kia khiêm tốn một chút lễ váy đại đa số đều che ở hai vai, mà một ít tương đối phóng khoáng, từ trên nhìn xuống phía dưới, cơ hồ có thể nhìn thấy thật sâu rãnh giữa hai vú.

Thế nhưng hoa lệ nhất không thể nghi ngờ là những này quý phụ nhân, đất tú mang trang sức, Lam Bảo Thạch, Hồng Bảo Thạch, màu xanh lục Miêu Nhân, nhẫn, liên kết, đính tai, khiến người ta sinh ra một loại hoa cả mắt cảm giác.

Vừa bước vào phòng ăn, Bàn Tử cũng cảm giác được mình cùng nơi này hoàn toàn không hợp.

Mặc dù hần cũng ăn mặc thanh âm vì hần chuẩn bị lễ phục, thế nhưng làm sao cảm giác làm sao khó chịu.

Nói cách khác, Bàn Tử đánh đáy lòng không thích không khí nơi này, quá xuyên cao nhã, mà hần là một tục nhân, một tục nhân làm sao có thể cùng tao nhã hòa làm một thể đây?

Có điều Bàn Tử vẫn cứ đem cái cảm giác này chôn dấu ở trong lòng, làm ra một bộ hàm hậu vẻ mặt đáng yêu.

Cùng Bàn Tử so với, một bên thanh âm gió êm dịu đình liên có vẻ hơi khác với tất cả mọi người, thanh âm trên người mặc một trác màu trắng nhạt lễ váy, mang cho người ta loại kia thanh nhã cảm giác tựa như cùng Thánh nữ lâm thế, mà phong đình nhưng là ăn mặc màu lam nhạt quần trang, chân đạp giày da đen, một mái tóc vàng óng ở dưới ngọn đèn dĩ nhiên lập lòe ra Ti Ti lưu quang.

Lúc này trong đại sảnh tương đương một nhóm người đã đem ánh mắt đưa lên ở Bàn Tử ba người trên người, nhìn phong đình hòa thanh âm, những người kia trong ánh mắt toát ra chính là từng tia một ước ao, cho tới Bàn Tử, được rồi, bọn họ chỉ có thể thừa nhận vị này Bàn Tử xác thực thật đáng yêu.

Mà Bàn Tử đến cũng không cái gọi là, đi vào phòng khách sau khi, đang nhìn xem bốn phía sau, trực tiếp an đến một trước bàn ăn, bắt đầu đại cật đặc cật lên.

Vừa ăn, Bàn Tử một bên lén lút nhìn kỹ lấy trong đại sảnh mọi người, hần kinh ngạc phát hiện vị kia Tế Tướng đại nhân tựa hồ cũng không ở đây.

Có điều Bàn Tử rất nhanh ngược lại cũng bình thường trở lại lên, nếu như nói vị kia Tế Tướng đại nhân thật sự ở đây ngược lại có chút không bình thường.

Nhìn bị : được một ít đất tú cùng quý phụ nhân lỗi đi thanh âm còn có bị : được mấy cái Hoàng Gia học viện học viên quý tộc lỗi đi phong đình, Bàn Tử ngược lại cũng không ngại chính mình trở thành người cô đơn.

Trước khi tới, Bàn Tử đã nghĩ được rồi, hần tối hôm nay nhiệm vụ chủ yếu chính là ăn, tận lực rời xa những kia này hài có các loại mục đích Quý tộc cùng đại thần.

"Hắc Kim thiếu gia, chúc mừng ngài tối hôm nay sắp sửa thu được vinh dự kỳ sĩ tên gọi," ngay ở Bàn Tử cầm một khối bánh ga tô quá nhanh cắn ăn thời điểm, một ôn văn nhã thanh âm của đột nhiên ở Bàn Tử vang lên bên tai.

Bàn Tử rất tự nhiên đem khối này bánh ga tô nuốt xuống, sau đó nghiêng đầu qua, ở trước mặt của hần đứng một người mặc tiêu chuẩn Tế Tự trường bào người trung niên, vị này người trung niên mang trên mặt một loại điềm tĩnh nụ cười, rất hiền lành, hiền lành tựa như cùng trên bức họa vị kia thần linh như thế.

Bàn Tử ngay đầu tiên liền nhận thức tập vị này Tế Tự, đúng là hần mới đến thế giới này lúc, vì hần kiểm tra thương thế Jess thế giáo chủ.

"Tôn kính Giáo Chủ Đại Nhân, ngài mạnh khỏe" Bàn Tử mỉm cười với đưa tay đưa về phía Jess thế giáo chủ. Jess thế giáo chủ xem xét nhìn Bàn Tử tay phải, sắc mặt hơi hơi cứng ngắc.

Lúc này Bàn Tử tựa hồ phát hiện không đúng, cười hắc hắc hai tiếng, sau đó đem tay phải ở bàn ăn vải trắng trên hung hăng chán hai lần, lúc này mới hướng về Jess thế vai chính đưa ra tay phải.

"Hắc Kim thiếu gia, ở Thánh Quang chiếu rọi xuống, ngài trưởng thành rồi." Jess thế giáo chủ mỉm cười với hướng về Bàn Tử nói rằng.

"Quang Minh thần nói chỉ cần nỗ lực, như vậy liền chung quy sẽ thành công. Thần con mắt ở khắp mọi nơi, hần ở nhìn kỹ lấy mỗi một cái thần con dân" Bàn Tử dị thường ma lưu hướng về Jess thế giáo chủ hồi đáp.

Nghe lời của mập mạp, Jess thế giáo chủ trong cặp mắt toát ra một vệt kinh ngạc ánh sáng, vừa nãy Bàn Tử nói tới chính là Quang Minh Thánh điển thứ hai trăm 96 điều : con, nói rất đúng không kém chút nào.

"Hắc Kim thiếu gia, Quang Minh thần sẽ chúc phúc, cầu phúc của Jess thế giáo chủ lần thứ hai hướng về Bàn Tử nói rằng."Ồ vinh quang thánh điển dưới, ta chỉ là một người bình thường, thế nhưng có Thánh Quang chỉ dẫn, như vậy ta liền có thể đạt đến đích". Bàn Tử lộ ra một bộ vô cùng đáng vốc tiêu tụy vẻ mặt.

Nếu như nói vừa nãy là kinh ngạc, như vậy hiện tại chính là chán kinh rồi, Bàn Tử mỗi một câu trả lời đều là Quang Minh Thánh điển bên trong điều.

Nếu như nói một câu là lâm thời chuẩn bị, như vậy hai câu đây? Đúng lúc không chút nghĩ ngợi trả lời để Jess thế giáo chủ không thể không một lần nữa xem kỹ vị thiếu gia này.

"Đây là một dáng vóc tiêu tụy tín đồ" Jess thề giáo chủ trong lòng nghĩ như vậy đến, chỉ có thể dùng những lời này để hình dung mập mạp. Phải biết mặc dù là những kia mỗi ngày đều muốn đọc Quang Minh Thánh điển Mục Sư cũng không nhất định so với Bàn Tử làm tốt.

Mà đối với dáng vóc tiêu tụy tín đồ, Giáo Đình luôn luôn là rất thương thức, đặc biệt Bàn Tử loại này có tiềm lực

"Hắc Kim thiếu gia, thêm một năm nữa thời gian chính là Quang Minh kỳ sĩ đoàn dự tuyển tư cách khảo nghiệm, không biết ngươi có hay không ý nguyện trở thành một tên Quang Minh kỳ sĩ? Ta có thể đề cử ngươi" Jess thề giáo chủ hướng về Bàn Tử vờn cảnh ô-liu.

"Có điều kiện gì sao?" Bàn Tử con mắt ửng ục ửng ục chuyển động, hướng về Jess thề hỏi.

"Không có." Jess thề mỉm cười với hướng về Bàn Tử lắc lắc đầu.

Nghe Jess thề, Bàn Tử hai mắt cấp tốc thả nổi lên ánh sáng.

"Ta đồng ý,"

"Hắc Kim thiếu gia, ta tin tưởng tương lai ngươi nhất định sẽ trở thành một tên chính nghĩa, dũng cảm, vì là thần gieo hạt vinh quang quang minh kỳ sĩ Jess thề giáo chủ hướng về phía Bàn Tử gật gật đầu.

Nhìn bị : được những người khác lời đi Jess thề, Bàn Tử trong lỗ mũi đột nhiên phát sinh một trận tiếng hừ hừ.

Jess thề thông minh, hẳn cũng không ngốc. Chính như cùng lúc trước hắn và phong đình nói như vậy, đây chính là Giáo Đình đồng ý cho hắn thật là tốt nơi.

Đừng xem Jess thề không có nói ra bất kỳ điều kiện, nhưng là về thực chất cũng đã đem Bàn Tử cho mặc lên đi vào. Bàn Tử chỉ cần trở thành một tên Quang Minh kỳ sĩ, không cho dù là một tên vụn vặt có tư cách dự thi sẵn sàng nhân viên, béo như vậy từ chính là Giáo Đình một phần tử, một cách tự nhiên Bàn Tử tất cả cũng là thuộc về Giáo Đình, bao quát hẳn lang trướng, thậm chí là tương lai hẳn Lang Kỳ Binh đội.

Jess thề có chính hắn tính toán, Bàn Tử tự nhiên cũng có chính mình mục đích. Hiện tại Bàn Tử hoàn toàn là một bộ chỉ cần là chỗ tốt, như vậy thì sẽ một cái nuốt vào, quản ngươi là nơi nào thế lực. Thuộc về phương nào, chỉ cần không đi cướp giật Bàn Tử lợi ích, như vậy liền tất cả mọi người thỏa mãn.

Càng nhiệm hướng một, Giáo Đình thân phận có thể mang cho Bàn Tử rất nhiều tiện lợi.

"Hồng Bảo Thạch bệ hạ đến một thanh âm đột nhiên từ đại sảnh cửa truyền vào.

Tất cả mọi người đình chỉ động tác trong tay, an tĩnh nhìn phía cửa, mà Bàn Tử đang dùng tay hung hăng ở khăn ăn trên chán hai lần sau cũng hiểu kì nhìn về phía cửa.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế, đây là hắn cùng vị này A Nhĩ Ars đế quốc kẻ thống trị lần thứ nhất gặp mặt.

Một người mặc trường bào màu đỏ, tay cầm quyền trượng ông lão từ từ bước chân vào phòng khách, ở trên mặt của ông lão mang theo một loại nụ cười hiền lành.

"Đế quốc anh hùng ở nơi nào?" Hồng Bảo Thạch Đại Đế ở bước vào phòng khách sau, mỉm cười với lướt nhanh một chút đoàn người.

Nghe vị này cao nhất kẻ thống trị triệu hoán, Bàn Tử một đường Porsche, dĩ thường ma lưu chạy Hồng Bảo Thạch đại địa trước mặt, làm ra một bộ hàm hậu đáng vẻ khà ái:"Bệ hạ, chính là ta Hắc Kim

"Đế quốc anh hùng, cùng ta đồng thời vào đi thôi". Hồng Vũ thạch Đại Đế đang nhìn xem Bàn Tử sau, gật đầu cười. Sau đó càng là ngoài dự đoán mọi người kéo lại Bàn Tử tay phải tay hướng về bên trong đại sảnh đi đến.

Tất cả mọi người tròn tròn cặp mắt, coi như là anh hùng, cũng không thể có thể chịu đến đãi ngộ như vậy đi, đây chính là Hồng Bảo Thạch Đại Đế, một vị vương giả.

Này từng đôi mắt trung lưu lộ ra một loại đồ kị mà lại ánh mắt hâm mộ, tựa như cùng từng con từng con đồ mắt thỏ.

Mà Bàn Tử lúc này thì lại một bên theo Hồng Bảo Thạch Đại Đế, một bên cẩn thận từng li từng tí một nhìn bốn phía, nhìn những người kia ánh mắt, Bàn Tử biết, danh tiếng xem như là ra, thế nhưng phiền phức cũng tương tự không"Đế quốc Quý tộc, các quan lại, tin tưởng các người đều rõ ràng một sự thật, tuy rằng trải qua hơn mười năm trước một trận chiến, A Nhĩ Ars đế quốc cùng mặt khác ba cái quốc gia không có lần thứ hai phát sinh chiến tranh, thế nhưng cạnh tranh vẫn như cũ đang kéo dài. Thất Nhạc viên chính là một chiến trù bảo thạch Đại Đế siết Bàn Tử tay hướng về mọi người nói.

Mà lúc này Bàn Tử thì lại đột ngột phát hiện tay của mình bên trong dĩ nhiên không biết thời gian nào nhiều hơn rất nhiều giọt mồ hôi, là bởi vì mập duyên có, hay là bởi vì những người kia ánh mắt?

Những này Bàn Tử không biết, bất quá hắn duy nhất có thể đề xác định chính là, trong lòng có của hắn loại tâm thần không yên cảm giác. Hắn luôn cảm giác tựa hồ sắp sửa có chuyện gì phát sinh.

Hồng Bảo Thạch Đại Đế ở dừng một chút sau, tiếp tục nói: "Ở nơi này bên trong chiến trường, chúng ta vẫn lại thua, mỗi một lần đều chỉ có thể bị : được những quốc gia khác cười nhạo, mỗi một lần đế quốc các con dân nghênh đón đều là thất bại, trầm trọng thất bại. UU đọc sách (www.uukanshu.com) khi bọn họ đối mặt những quốc gia khác con dân lúc, bọn họ chỉ có thể bất đắc dĩ cúi thấp đầu. Thế nhưng,"

Hồng Bảo Thạch Đại Đế câu chuyện đột nhiên xoay một cái, tiếp tục nói: "A Nhĩ Ars đế quốc ra một vị anh hùng, một vị văn võ một người liền đánh ngã hơn hai mươi người tiểu đội anh hùng, đem mặt khác ba cái quốc gia hung hăng dẫm nát dưới chân

"Rầm" từng trận nhiệt liệt tiếng vang đột nhiên vang lên. Nhìn những quan viên kia, những quý tộc kia, hoặc nhiều hoặc ít, mỗi người trên mặt đều mang theo một loại kích động, một loại hưng phấn.

Bản Tử quay đầu nhìn phía Hồng Bảo Thạch, hắn không phải không thừa nhận vào lúc này liền ngay cả suy nghĩ của hắn vào lúc này cũng bị lay động , chỉ là mấy câu nói, thế nhưng là đem người tâm chí dẫn không chế vô cùng nhuần nhuyễn.

"Rốt cục đế quốc con dân có thể ngẩng đầu lên, rốt cục đế quốc đại thần có thể vỗ bàn đối với mặt khác ba cái quốc gia xem thường, tất cả những thứ này đều là vị này anh hùng mang đến , hắn là A Nhĩ Ars đế quốc kiêu ngạo" Hồng Bảo Thạch đại đế đột nhiên giơ lên tay phải, đồng dạng Bản Tử tay trái cũng bị nhắc lên.

Ánh mắt nóng bỏng trong nháy mắt toàn bộ tìm đến phía Bản Tử. Đặc biệt là một ít tuổi trẻ nhiệt huyết, cũng không còn lúc trước loại kia miệt thị vẻ mặt, Bản Tử trên đầu vàng sáng để cho bọn họ bỏ quên một vài thứ.

Bạn đang đọc truyện *Mạo Bài Đại Tướng Quân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.